

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันอังคารที่ ๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๖๘ คน

ประธานรัฐสภา : ขณะนี้ท่านสมาชิกได้มาลงชื่อประชุมครบ
องค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มีครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาเรื่องด่วน พิจารณาให้ความเห็นชอบ

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช . . . ซึ่งสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ได้จัดทำร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว ซึ่งจะพิจารณาต่อจากการพิจารณาเมื่อวานนี้
ขอเชิญท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญและสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญเข้า
ประจำที่ครับ

(สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญเข้าประจำที่)

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุวัชร พะลัง ครับ

นายสุวัชร พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : กราบเรียน

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สุวัชร พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมขอกราบ
ขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณาให้โอกาสผมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ทางสมาชิกสภาฯ ได้ทำการยกฯ และนำเข้าสู่
การพิจารณาของที่ประชุมรัฐสภาในครั้งนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ จากการ
ประชุมที่ผ่านมาถึงวันนี้นั้น ผมคิดว่าท่านสมาชิกรัฐสภาคงจะได้มีโอกาสพิจารณา
ร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ สสร. ได้ยกฯ เสร็จ ซึ่งมีทั้งสิ้น ๑๒ หมวด
๓๓๖ มาตรา นั้น ผมเองเป็นผู้หนึ่งที่พิจารณาแล้วเห็นว่าร่างฯ ดังกล่าวนั้นเป็นร่างฯ
ที่มีความก้าวหน้ากว่าร่างรัฐธรรมนูญในอดีต มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ใน
ปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสิทธิเสรีภาพของชนชาวไทย หน้าที่ของชนชาวไทย
คณะกรรมการการเลือกตั้ง แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ
การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือแม้กระทั่งคณะกรรมการป้องกันและ

ปราชญ์ปราชญ์การทุกชีวิตแห่งชาติก็ตาม ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นไปตามหลักการประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งมีมากขึ้นกว่ารัฐธรรมนูญในอดีตที่ผ่านมาทั้งหมด มีการเคารพเสียงข้างมากและยอมรับความคิดเห็นของเสียงข้างน้อย นอกจากนี้ยังมีการกำหนดสาระสำคัญ และมีการกำหนดเวลาของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญไว้ในรัฐธรรมนูญทางมาตราไว้ด้วย ซึ่งสิ่งตรงนี้เห็นสิ่งแปลกและมีความใหม่ เพราะสามารถที่จะให้กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นสามารถที่จะมีกรอบกำหนดเวลาและสาระสำคัญในการให้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนั้นมีผลบังคับในโอกาสต่อไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากท่านสมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายทั้งในภาพกว้างและในภาพลึกของรัฐธรรมนูญมา ผมเองตอนญาติท่านประธานที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นในเชิงสนับสนุนและตั้งข้อสังเกตพร้อมกับซักถามสมาชิกสภาว่างๆ ในส่วนที่ยังไม่ได้มีการอภิปรายในประเด็นด้วยกัน ๒ ประเด็นใหญ่ ๆ ครับท่านประธาน

ในเรื่องที่ ๑ คือการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับทราบข้อมูล ที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ จึงได้มีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ ซึ่งอยู่ในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย

ในประการที่ ๒ ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ผมขออธิบายเฉพาะ
 ในประเด็นเกี่ยวกับการเพิ่มอำนาจการจัดเก็บภาษีให้ท้องถิ่นด้วยความเป็นธรรม
 โดยมีแผนขั้นตอนกระจายอำนาจตามกฎหมายและกำหนดสาระสำคัญไว้ในร่างกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญอย่างชัดเจนไว้ในมาตรา ๒๘๘ ในประเด็นที่ ๑ การมีส่วนร่วมของ
 ประชาชน ซึ่งมีมากกว่ารัฐธรรมนูญในอดีต เห็นได้จากในมาตรา ๕๖ วรรคสอง
 ครั้นท่านประธาน ซึ่งบัญญัติไว้ว่า การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิด
 ผลกระทบอย่างรุนแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมทั้งได้ให้องค์การอิสระ
 ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมและผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา
 ที่จัดการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการดังกล่าว
 ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ และในมาตรา ๕๘ ได้บัญญัติไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิ
 ที่จะได้รับข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยราชการ
 หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ตามที่กฎหมายบัญญัติ
 นอกจากนี้ในมาตรา ๕๙ ได้บัญญัติไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง
 และเหตุผล จากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการ
 ส่วนท้องถิ่น ก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมี
 ผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสีย
 สำคัญอันใดที่เกี่ยวข้องกับตนหรือชุมชนท้องถิ่น และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นของตน
 ในเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ ตามกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
 ที่กฎหมายบัญญัติ นอกจากนี้ในมาตรา ๖๐ ครั้น ท่านประธาน ได้บัญญัติไว้
 ต่อไปว่า บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
 ในการปฏิบัติราชการทางการปกครอง อันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิ
 และเสรีภาพของตน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

สิ่งที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานทั้งหมดนี้ ก็แสดงให้เห็นได้อย่าง
 ชัดเจนครับว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันมีขั้นตอน เป็นกระบวนการให้ประชาชนได้มี
 ส่วนร่วม ตั้งแต่ขั้นตอนในการศึกษา ประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีสิทธิ
 ให้ความเห็นก่อนที่จะมีการดำเนินการในโครงการหรือกิจกรรมใหญ่ ๆ ที่อาจเกิด
 ผลกระทบอย่างรุนแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สิทธิในการรับทราบข้อมูลสาธารณะ
 ซึ่งอยู่ในความครอบครองของหน่วยราชการ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ทั้งหลายทั้งปวงนั้น
 ส่วนแล้วแต่ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบในโครงการ
 ของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจใหญ่ ๆ ทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีรายละเอียด

มีข้อเท็จจริงบางประการที่ดูยากจะกราบเรียนซักเท็จจริง เพื่อที่จะสนับสนุนใน
 ร่างกฎหมายที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานมาทั้งหมด ซึ่งมีส่วนผิดแปลกแตกต่าง
 ไปจากรัฐธรรมนูญในอดีตที่ผ่านมาทั้งหมดครับ ซึ่งข้อเท็จจริงในรัฐธรรมนูญในอดีตนั้น
 ยังไม่สามารถที่จะสร้างความโปร่งใสในการดำเนินการในโครงการใหญ่ ๆ ให้เป็น
 ที่ยอมรับของประชาชนได้ เหมือนกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ทำให้เกิดการต่อต้าน
 การดำเนินงานของโครงการใหญ่ ๆ ตลอดมา จนเป็นเหตุให้เกิดกรณีของสมัชชา
 เกษตรกรรายย่อย ที่ท่านประธานก็ได้เห็นมาแล้ว มีการรวมตัวกันเพื่อเรียกร้อง
 ให้เกิดความโปร่งใสแล้ว แล้วก็ให้รัฐระงับการก่อสร้างเขื่อน หรือโครงการใหญ่ ๆ
 มีการเรียกร้องค่าทดแทนให้เกิดความเป็นธรรมต่อเกษตรกรผู้สูญเสียที่ดิน เพื่อการนั้น ๆ
 ทำให้รัฐไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชน
 ในเรื่องดังกล่าวนั้นได้ตั้งเท่าที่ควร ที่สุดก็ถึงความเสียหายให้กับพี่น้องประชาชนที่ได้รับ
 ผลกระทบ ยกตัวอย่างเช่น ครึ่งลำสุดท้ายก็มีกรณีที่เกิดน้ำท่วมจากพายุโซนร้อนที่ตาในเขต
 หลาจังหวัดภาคใต้ ในระหว่างวันที่ ๓๓ - ๒๕ สิงหาคม ที่ผ่านมาก็เห็น ท่านประธาน
 ภาวดีดังกล่าวนี้ได้เกิดน้ำท่วมฉับพลันจนไม่สามารถที่จะระดับประคลอง หรือบรรเทา
 ความเสียหายให้กับพี่น้องประชาชนได้ จังหวัดที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดในครั้งนั้น
 ก็คือ จังหวัดชุมพร ท่านประธานที่เคารพครับ สภาพพื้นที่จังหวัดชุมพรนั้น ก่อนหน้านั้น
 ก็เคยเกิดโศกนาฏกรรมลักษณะคล้ายนี้ขึ้นมาครั้งหนึ่งแล้ว คือวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๓
 ซึ่งเป็นความเสียหายที่เกิดมาจากพายุไต้ฝุ่นเกย์ ที่จรับบาลในขณะนั้นก็ได้ศึกษา
 สาารวจหาแนวทางที่จะแก้ไขภาวะน้ำท่วมฉับพลันที่จังหวัดชุมพรหลายแนวทาง รวมทั้ง
 มีการก่อสร้างโครงการต่างเก็บน้ำท่าและ ระบาย ที่ถ้ำเขื่อนท่าชะ จังหวัดชุมพรครับ
 ท่านประธาน ได้มีการจ้างบริษัทศึกษาสำรวจความเหมาะสม ศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
 จัดตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการสร้างอ่าง แต่จนถึงบัดนี้ยังไม่สามารถที่จะก่อสร้างได้
 เนื่องจากได้มีพี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ที่ต้องสูญเสียพื้นที่และต้นผลอาสิน
 เพื่อก่อสร้างอ่างนี้ได้คัดค้านการก่อสร้าง เพราะสาเหตุมาจากผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับ
 โครงการดังกล่าวครับ ถึงขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน และวิธีการดำเนินการ
 ที่ยังไม่โปร่งใส เพียงพอที่จะสร้างความมั่นใจให้กับพี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบ
 เกี่ยวกับเรื่องนี้ได้

นอกจากนั้นความชัดเจนเกี่ยวกับการจ่ายค่าปันผลลาสิน จะจ่ายกันเมื่อใด ปันผลลาสินอย่างไร สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาที่เป็นที่ถกเถียงของพี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบทั้งสิ้น ผมเองได้มีส่วนในการที่จะไปประชุมปรึกษาหารือในการหาข้อยุติในเรื่องดังกล่าว ได้มีการประชุมกันแม้กระทั่งที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่ที่สุดท้ายทางผู้รับผิดชอบเองก็ไม่สามารถที่จะให้ความกระจ่างในสิ่งเหล่านี้กับพี่น้องประชาชนได้ ก็ยึดเอาจนกระทั่งปัจจุบันจนที่สุดครบวันนี้เกิดน้ำท่วม เนื่องจากเราไม่สามารถที่จะสร้างอ่างเก็บน้ำดังกล่าวได้ เราต้องยอมรับความจริงครับว่า กฎเกณฑ์ กติกา ที่มีอยู่ในขณะนั้น ยังไม่สามารถที่จะสร้างความชัดเจนในเรื่องเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างใหญ่ ๆ เหมือนกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ตามที่ผมได้กราบเรียนในข้างต้นแล้ว ผมเห็นว่าการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำท่าพระรอบ ๆ นั้น ถ้าหากสามารถสร้างได้ผมเห็นด้วยในหลักการ แต่ผู้รับผิดชอบจะต้องมีความชัดเจนโปร่งใส จริงจังมากกว่าสภาพที่เป็นอยู่ ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับค่าทดแทนค่าปันผลลาสิน ผลกระทบที่เกิดกับพี่น้องประชาชนที่ต้องสูญเสียสิทธิเหล่านั้นตามหลักการของประชาธิปไตย คือเคารพเสียงข้างมาก ความต้องการของพี่น้องประชาชนในขณะนี้ ต้องการที่จะให้มีการสร้างอ่างเก็บน้ำท่าพระรอบ ๆ แต่ในขณะเดียวกันพี่น้องประชาชนจะต้องสูญเสียที่ดิน ต้นผลลาสิน สิ่งตรงนี้เป็นเรื่องที่ได้รับผิดชอบจะต้องเข้าไปดูแล จะต้องไปรับฟังผลกระทบที่เกิดกับคนเหล่านั้นด้วย นี่คือหลักการของประชาธิปไตย ซึ่งมีบัญญัติไว้ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมเคยกราบเรียนต่อท่านประธานในเรื่องดังกล่าวแล้วว่า ในเรื่องนั้นถ้าหากมีการดำเนินการอย่างตรงไปตรงมา มีความโปร่งใส มีความชัดเจน มีการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะในเรื่องดังกล่าวทั้งหมด ให้พี่น้องประชาชนที่ได้รับผลกระทบได้รับทราบอย่างตรงไปตรงมา ผมคิดว่าวันนี้การก่อสร้างอ่างเก็บน้ำท่าพระรอบ ๆ นั้น คงมีบรรทัดผล และที่สุดครับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งล่าสุดของน้ำท่วมฉับพลันที่จังหวัดสุพรรณนั้น ผมคิดว่าอาจจะทุเลาเบาบางหรือ ล่าจจะไม่เกิดขึ้นก็อาจจะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมกราบเรียนต่อท่านประธานมาทั้งหมดครับว่า ถ้าหากกฎเกณฑ์ กติกา ดังกล่าวนี้นี้ได้มีการบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมคาดว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งจำเป็นจะต้องสอดคล้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญดังกล่าวนี้นี้ คงจะได้มีโอกาสไปตราเป็นกฎหมาย มีผลบังคับในการรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่ายที่อาจจะไม่ผลกระทบในเรื่องดังกล่าว นอกจากนั้นครับท่านประธาน ท่านประธาน

คงจะเห็นในเรื่องของการก่อสร้างโครงการใหญ่ ๆ ทางด้าน การให้สัมปทาน
 โทرفัฟท์ ในโครงการใหญ่ ๆ ท่านประธานเห็นไหมครับ ความโปร่งใสเกี่ยวกับ
 การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวนั้น ไม่มีความชัดเจน ไม่สามารถ
 ให้ความโปร่งใสกับพี่น้องประชาชนได้เลย ข้อเสียต่าง ๆ เกี่ยวกับการ
 ให้สัมปทาน ปกปิด หมกเม็ด หลบเงื่อนตลอดมา เราซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ
 ไม่สามารถที่จะได้รับรู้ในสิ่งที่ เป็นไปใน เรื่องดังกล่าวได้เลย เราจะมารู้
 อีกครั้งหนึ่งก็คิดเมื่อเราต้องมารับภาระในการที่จะเพิ่มค่าใช้ ในการใช้
 สัมปทานทางด้าน อย่างนี้ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเนื่องจากอะไรครับท่านประธาน
 เนื่องจากกลไกของกฎหมายรัฐธรรมนูญยังไม่เปิดช่องที่จะให้มีการตรวจกฎหมาย
 ประกอบรัฐธรรมนูญ ที่จะ เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนได้ สิ่งเหล่านี้ครับ
 ผมจึงนำ เรียงต่อท่านประธานในการอภิปรายประกอบการสนับสนุนร่าง
 ทของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ในประการที่ ๒ ครับ ท่านประธานครับ เกี่ยวกับ
 การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะค่างึงการกระจายรายได้ ออกสู่ท้องถิ่น
 กิดหลักการที่ว่า ทวิพชากรธรรมชาติอยู่ในท้องถิ่นใด ผลผลิตก็เกิดจาก
 ทวิพชากรนั้นสมควรได้แก่ท้องถิ่นนั้น ซึ่งเป็นการสร้างความ เป็นธรรมให้กับท้องถิ่น
 เป็นการ เพียรพยายามดำเนินการในเรื่องนี้ตลอดมา โดยมีกรจุดประกาย
 จากรัฐบาลในอดีต ในช่วงที่ ฯพณฯ พันน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี
 ได้มีการมอบหมายให้รัฐมนตรีที่วสข ไตรรงค์ สุวรรณคีรี เป็นผู้ดำเนินการ
 ปรับปรุงกฎระเบียบ กฎหมาย เกี่ยวกับ เรื่องดังกล่าวนี้ โดยมีมาตรการทั้งสิ้น
 ๘ ข้อ แต่การกระจายรายได้ดังกล่าวนี้ก็มีข้อจำกัด เนื่องจากความแตกต่าง
 ของรัฐบาลในขณะนั้น เป็นเหตุให้รัฐบาลในช่วงนั้น ภายใต้งานของ
 ฯพณฯ พันน หลีกภัย มีคั้นตั้งงบประมาณ ต่อมาในช่วงรัฐบาลของท่านนายทฯ บรรหาร
 ก็ได้มีการสืบเนื่องในการดำเนินการกิจกรรมในการกระจายค่านางดังกล่าว
 แต่อายุของรัฐบาล ของท่านนายทฯ บรรหาร ก็มีเวลาน้อย ไม่สามารถที่จะ
 กระจายราคาได้ดังกล่าวได้ค่างึงมีความชัดเจน ผลสืบเนื่องก็ตกมาถึงรัฐบาลชุดนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ ถึงวันนี้ท่านประธานก็ได้แลเห็นอยู่แล้ว การกระจายอำนาจทางด้านการศึกษาออกสู่ท้องถิ่นของรัฐบาลชุดนี้นั้นได้ออกได้น้อยมาก เนื่องจากความสลับซับซ้อน ความอึดอัดของระบบราชการ ซึ่งเงื่อนไขประการหนึ่งที่ทำให้การกระจายอำนาจทางด้านการศึกษาออกสู่ท้องถิ่นไม่สามารถสัมฤทธิ์ผล โดยดูประหนึ่งว่ามีการหวงอำนาจอยู่ในส่วนกลางทั้งสิ้น คงมีแต่เพียงร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอาคารรัฐสภาอันเพียงฉบับเดียวเท่านั้นที่มีผลเป็นกฎหมาย และในระหว่างนี้อยู่ในระหว่างขั้นตอนการกราบบังคมทูลให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธยเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลบังคับตามกฎหมายต่อไป ซึ่งรัฐธรรมนูญในอดีตก็ไม่ได้ให้ความสำคัญในการบัญญัติการกระจายอำนาจทางด้านการศึกษาออกสู่ท้องถิ่นลงในรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน เหมือนกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่ประการใด ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้กับท้องถิ่นเป็นสำคัญ มีการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจทางการศึกษาออกสู่ท้องถิ่นในสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญด้วย โดยมีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๔ อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้อย่างชัดเจน ในการสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่น ก่อให้เกิดความเป็นธรรมกับท้องถิ่น และในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในมาตรา ๘๓ ก็ได้บัญญัติไว้ว่า รัฐต้องดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม อันเป็นหัวใจในการพัฒนาประเทศ ซึ่งรัฐบาลต้องดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ อันเป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้ในการปกครองประเทศ ผู้ใดจะล่วงละเมิดมิได้ ซึ่งหากร่างฯ ฉบับนี้มีผลบังคับตามกฎหมายก็จะทำให้รัฐบาลต้องเร่งในการกระจายอำนาจทางด้านการศึกษาออกสู่ท้องถิ่นมากกว่าสภาพที่เห็นอยู่ แล้วต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการให้ประชาชนโดยทั่วไปได้ทราบ เช่นการต่ออายุสัมปทานรังนกฮั่นอันฉบับล่าสุดครับ ท่านประธาน ถึงแม้มีผลบังคับตามกฎหมาย แต่รัฐบาลก็ยังต่ออายุสัมปทานให้กับผู้รับสัมปทานรายเดิม โดยไม่กระทำอย่างโปร่งใสเปิดเผย ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มีผลบังคับ ซึ่งเป็นกฎหมายและอยู่ในระหว่างที่กำลังให้มีผลบังคับตามกฎหมาย ซึ่งสิ่งตรงนี้

เป็นเรื่องที่สร้างความกังขาให้กับพี่น้องประชาชนว่า นโยบายแห่งรัฐที่อยู่
 ในขณะนี้ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแก่นั้นมีความเคร่งครัด รัฐในขณะนี้มี
 ความจริงที่จะกระจายความเจริญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระจายรายได้
 ออกสู่ท้องถิ่นนั้นจริงจิงแค่ไหน เพียงใด ซึ่งถ้าหากร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ได้มีผลบังคับแล้ว ผมคิดว่าในสาระสำคัญที่ได้มีการบัญญัติเอาไว้
 นั้นสามารถที่จะสร้างกรอบที่จะให้รัฐต้องปฏิบัติตามสาระสำคัญที่ได้มีการ
 บัญญัติเอาไว้ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงขอ
 เปรียบร้องตรงนี้ครับ ขอเปรียบร้องให้
 ผู้รับผิดชอบคือทางกรมสรรพากรได้กรุณาเปิด
 เผยคำขอต่ออายุสัญญา สัญญาที่ได้
 ต่อสัมปทานรังนกสีแอนให้กับผู้รับสัมปทานราย
 เดิมนั้นให้พี่น้องประชาชนทราบ
 ผมได้เปรียบร้องในที่ประชุมตรงนี้ผ่านท่าน
 ประธานรัฐสภาตลอดมา แต่ถึงบัดนี้
 ร่างสัญญาดังกล่าวผมก็ยังไม่ได้รับเลย
 ท่านประธานครับ ที่แม้กระทั่งผู้แทนราษฎร
 เปรียบร้องยังไม่ได้รับแล้วจะไป
 ปล่อยประชาชนซึ่งมีอยู่มาก
 ในขณะนี้ละครับ ลักษณะอย่างนี้ผมถือว่า
 เป็นการปกปิดข้อเท็จจริง ผมถือว่า
 นี่ละครับ เป็นอุปสรรคในการพัฒนา
 ท้องถิ่น เพราะผู้คนในรัฐบาลกลาง
 ยังมีภาระงานจลอยู่ เช่นนี้
 พฤติกรรมดังที่ผมกราบเรียนต่อท่าน
 ประธานสอไปนทางหลวง
 ประโยชน์แล้วท้องถิ่นจะ
 เจริญได้อย่างไรครับท่าน
 ประธาน ผมอยากจะเห็นการ
 ลดอำนาจของรัฐบาลกลาง
 และในส่วนที่ลดอำนาจของ
 รัฐบาลกลางนั้น ก็ไป
 เสริมหรือไปเสริมให้กับ
 รัฐบาลท้องถิ่น หรืออำนาจ
 ของท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น
 นั้นเท่ากับสร้างความ
 เป็นธรรมให้กับท้องถิ่น
 อย่างแท้จริง ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ แต่อย่างไรก็ตาม
 ผมก็ยังมีความเห็นบาง
 ประเด็นที่อยากจะตั้ง
 เป็นข้อสังเกต และ
 ชักถามท่านสมาชิกสภา
 ว่า เพราะเหตุใดท่านจึง
 ไม่กำหนดเวลา
 ร่างกฎหมายประกอบ
 รัฐธรรมนูญพร้อม
 สาระสำคัญลงในบท
 เฉพาะกาลเกี่ยวกับ
 มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๘
 มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐
 และมาตรา ๒๕๔ ลงใน
 ร่างรัฐธรรมนูญเหมือนกับ
 เรื่องอื่น ๆ -----

ที่ผมกราบเรียนตรงนี้ ผมมีความเกร็งเกรง กลัว พะวง ว่าถ้าหากไม่ได้มีการกำหนดเวลาและสาระสำคัญลงในร่างรัฐธรรมนูญก็จะเป็นการเปิดโอกาสหรือเปิดช่องให้กับรัฐเบี่ยงเบนเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะฉะนั้นก็อยากจะฟังคำตอบในเรื่องดังกล่าวนี้จากสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญว่าท่านมีเหตุผลประการใดหรือไม่ ทำไมท่านถึงไม่กำหนดระยะเวลาและสาระสำคัญลงในร่างรัฐธรรมนูญเหมือนกับเรื่องอื่น ๆ แต่ไม่ว่ากรณีจะเป็นอย่างไรก็ตามครับ ท่านประธาน ทั้งโดยภาพรวมและในภาพลึก รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีการจัดทำโครงสร้างของสังคมไทยขึ้นมาใหม่ มีกติกาทางการเมือง มีการแบ่งอำนาจนิติบัญญัติและบริหารออกจากกันโดยสิ้นเชิง ซึ่งอาจจะเป็นการสร้างปัญหาในทางปฏิบัติในอนาคตได้ ดูประเด็นว่า การกำหนดพื้นที่และหน้าที่ของ ส.ส. ให้น้อยลง ละม้ายคล้ายคลึงกับหน้าที่ของสมาชิกสภาจังหวัด แต่ก็มีขบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มีความชัดเจนในเรื่องแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มีการรับรองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยมากขึ้นกว่าในอดีต พร้อมกับกำหนดหน้าที่ของชนชาวไทยมากขึ้น เช่นกำหนดให้การใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหน้าที่เพื่อต่อต้านการซื้อเสียงก็ดี หรือการมีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติก็ดี ล้วนแล้วแต่เป็นเจตนารมณ์ที่จะทำให้การเมืองบริสุทธิ์ขึ้น เปิดโอกาสให้คนดีสามารถเข้าสู่ระบบได้มากยิ่งขึ้น จะทำให้การเมืองมีศักยภาพมากยิ่งขึ้น เป็นที่พึ่งของประชาชนได้มาก เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลตามที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานทั้งหมด ผมอยากจะฟังข้อซักถามคำตอบที่ผมได้ซักถามไป และในขณะที่เดียวกันไม่ว่าท่านจะตอบข้อซักถามผมได้กระจ่างแค่ไหนเพียงใดก็ตาม โดยภาพรวมแล้วผมขอให้การสนับสนุนร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณอานวย คลิ่งผา

นายอานวย คลิ่งผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอานวย คลิ่งผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคความหวังใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมต้องกราบขอบพระคุณท่านประธาน ที่ผมยกมือมา ๓ วัน เฝ้าได้มีโอกาสดูพูดในวันนี้นั้น สำหรับเรื่องแรกนะครับ ผมอยากจะวิงวอนให้พี่น้องชาวไทยทั้งประเทศที่ได้มาร่วมกันคิด มาช่วยกันแก้ มาช่วยกันสร้างความคิดเห็นให้ เป็นหนึ่งเดียวในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ สำหรับผมมันเห็นด้วย ก็อยาก

จะวิ่งวอนให้ผู้มีเกียรติในรัฐสภา ๗ แห่งนี้ ตลอดทั้งพี่น้องที่อยู่ด้านนอกที่พยายามที่จะเรียกร้องให้ในรัฐสภาได้รับร่างรัฐธรรมนูญแห่งนี้ ผมก็อยากวิ่งวอนด้วยให้เร็วขึ้น

เรื่องแรก ผมจะขอพูดเรื่องพระพุทธศาสนา ซึ่งอยากจะฝากท่านสมาชิกสภาว่า รัฐธรรมนูญด้วยนะครับ อยากจะให้กำหนดเรื่องศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติของเรานั้น ก็อยากจะให้กำหนดไว้ด้วยเรื่องหนึ่ง และเรื่องวุฒิสมาชิกก็เช่นกันนะครับ ก็อยากจะให้คงเดิมไว้เพราะว่าหากว่าเราเลือกตั้งแล้ววุฒิสมาชิกนั้นจะไม่ได้มาจากสาขาวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถ ผมตระหนักดีนะครับ ท่านผู้มีเกียรติ วุฒิสมาชิกที่นั่งอยู่นี้ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถดีทั้งสิ้นที่ได้คัดเลือกสรรหามา แต่หากมีการเลือกตั้งแล้วผมไม่มีกำลังใจว่าจะได้คนที่ฝีมือเข้ามาอยู่ในสภา ๗ แห่งนี้ที่ทำหน้าที่เป็นกลางแล้วในหมวด ๘ นั้นในเรื่องการปกครองท้องถิ่น ซึ่งมีผลกระทบต่อกำนันผู้ใหญ่บ้านมาก ในอดีตนะครับผมเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมา ๒๕ ปี ได้ร่วมทุกข์ร่วมสุข ผมได้เคยรับแทนบทของคำของกระทรวงมหาดไทยถึง ๕ ครั้ง ท่าน เอนก สิทธิประศาสน์ ผมรู้จักดี ผมเคยอยู่ในกระทรวงมหาดไทยหรือกรมการปกครองมา ๒๕ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๑๔ ถึงปี ๒๕๔๐ ผมลาออกมาสมัคร ส.ส. เป็นสมัยแรกนะครับ ก็ได้ตระหนักดีถึงภารกิจหน้าที่ของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ดำเนินคงอยู่มาตั้งแต่ ๒๔๘๕ มา รวมแล้ว ๑๐๕ ปีเศษ ได้ดูแลบำบัดทุกข์ บำรุงสุขของพ่อแม่พี่น้องชาวไทยทั้งประเทศ ไม่ว่าจะเป็นฝนตก น้ำท่วม ฝนแล้ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของเราต้องรับภาระ แต่มาบัดนี้ ก็มีการเปลี่ยนแปลงให้มีการเลือกตั้ง ก็มีเป็นเทอมอยู่แล้ว นับตั้งแต่วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๓๕ ซึ่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศต้องอยู่ในวาระ นับตั้งแต่วันที่ ๒๕๓๕ มาเป็น เรื่องของระยะเวลาที่กำหนด แต่ต่อมาถ้ามีการกระจายอำนาจองค์กรท้องถิ่นขึ้นให้ฝ่ายบริหารกับฝ่ายพัฒนาได้ร่วมกันคิด ได้ร่วมกันทำงาน เพื่อที่บ้านเมืองมีความสงบเรียบร้อย มีการพัฒนาหลายสิ่งหลายอย่างดีขึ้นเวลานี้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ อภต. เขาได้สร้างบ้านสร้างเรือนกันอยู่กันดีบิบดีแล้ว อยู่เป็นบ้านเป็นเรือนกันดีอยู่แล้ว แต่อยู่ ๆ ก็อยากจะฝากตั้งข้อสังเกตไว้นะครับว่าการปกครองท้องถิ่นนั้นเขาปกครองกันได้อยู่แล้ว เขาทำงานกันได้อยู่แล้ว เวลานี้เราก็จะมาเปลี่ยนแปลงเขา ที่จะให้กำนันออกจากคณะพัฒนาให้อยู่ฝ่ายเดียว

๕/๒๕๕๐ (ส. ๒)

ละ ออ ๕/๓

เมื่อคืนนี้ผมฟังท่าน เอนก สิทธิประศาสน์ พูด ผมไม่สบายใจ ขออนุญาต
ท่านได้เอ่ยนามว่า ผู้ใหญ่บ้าน กำนันนั้นใส่หมวกหลายใบ -----

๖/๑

ใจครับจะเป็นกำนันต้องเป็นผู้ใหญ่บ้านเสียก่อน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็เป็นเกษตรกรอยู่แล้ว ถอดเลือกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกก็เกษตรกรอยู่แล้ว ครองนี้ผมถึงอยากจะทำกสิกรรม ตั้งข้อสังเกตไว้ ทำงานให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม เงินเดือนก็ไม่ค่อยมี มีค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ผมทำงานได้แทบสองปี มาถึง ๕ ปี เราทำงานด้วยการเสียสละ ทำงานด้วยการทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่าง ให้ท้องถิ่น โดยไม่เชิงงบประมาณของทางราชการแต่อย่างใด พอที่ท่านผู้ว่า อำนวย ไทยานนท์ ไม่มา ท่านอำนวย ไทยานนท์ เคยอยู่กับผมมาในสมัย ท่านเป็นนายอำเภอโคกสำโรง เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สิ่งนี้ผมอยากจะทำท่าน สสร. ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ อยากจะทำกสิกรรมสิ่งหนึ่ง อะไรที่พอจะแก้ไขได้ก็อยากจะฝากในรัฐสภา ณ แห่งนี้ช่วยพิจารณาด้วย เขาอยู่มาตั้งแต่ ๑๐๕ ปีแล้ว เขาอยู่ร่วมกันได้ ทำงานร่วมกันได้ก็ไม่ค่อยมีปัญหาอะไร เพราะว่ามีวาระ มีเทอมอยู่แล้ว แล้วก็ยังมีมือ ๒ ใน ๓ ก็เอากำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกได้เช่นกัน อันนี้ก็ไม่ค่อยจะขัดอะไร ในมาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๒๘๔ ก็ดี น่าจะคงไว้

ในด้านการศึกษา ในด้านการศึกษา ๑๒ ปี ซึ่งอยู่ในหมวด ๓ มาตรา ๔๓ นั้น คือการศึกษาให้เรียนฟรี ๑๒ ปี ผมอยากจะทำทางคณะผู้ร่างกิติ ให้เรียนฟรีถึงจบปริญญาตรีเลยสิครับ เพราะท่านได้กำหนดไว้ว่า คนที่จะเป็น ส.ส. ต้องจบปริญญาตรี โหน ๑ เราจะให้กันแล้ว ที่น้องชาวจังหวัดลพบุรีของผม โดยเฉพาะเขต ๒ นั้นมีฐานะยากจนขึ้นแท้ๆ บางรายไม่มีเงินส่งลูกเรียนก็มี ลูกเรียนแต่พ่อแม่ไม่มีเงิน ฐานะยากจน ท่านประธานครับ หากว่าเราเปิดกว้าง เราให้เขา ๑๒ ปี เราด่าให้จบปริญญาตรีไม่ได้หรือครับ ได้มีโอกาสให้พี่น้อง ชาวบ้านที่ยากจนได้มีโอกาสเรียนหนังสือ อันนี้ก็ขอฝากไว้ ตั้งข้อสังเกตไว้ อีกข้อหนึ่ง เราเปิดใจถองอะครับ ๑๒ ปีเราให้แล้ว เราให้อีกให้จบปริญญาตรี เรียนฟรีหมด นี่เป็นการได้ส่งเสริมในเรื่องการศึกษาให้สมบูรณ์แบบในมาตรา ๔๓ ในหมวด ๓

ในเรื่องสื่อ ในด้านสื่อมวลชนก็ดี ในมาตรา ๓๙ หมวด ๓ นั้น สิ่งนี้ผมไม่ค่อยสบายใจที่ทางคณะ สสร. ได้ร่างขึ้นมาว่า จะส่งปิดไปได้ อันนี้ผมว่าความเป็นกลาง ความเป็นธรรมอยู่ที่ไหน คนเรานั้นน่าจะมีในเรื่องของการกระทำผิด หากว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมทุก ๆ ฝ่าย อันนี้ผมว่าน่าจะต้องแก้ไข ผมเคยไปอบรมกับท่านศาสตราจารย์ตอกเตอร์กรมล ทองธรรมชาติ ผมเคยไปอบรมหลายครั้ง ท่านบรรยายให้ผม ผมก็คิดว่าท่านร่างรัฐธรรมนูญ

ฉกับวิหมี่ขึ้นมาที่น่าจะกำหนด ท่านเคยพูด ผมเคยมาอบรมกับท่านหลายครั้ง
ผมศรัทธาในตัวท่านมาก ท่านเคยบอกไว้ว่า จะต้องกำหนดบ้านเมืองเราให้มี
อุดมการณ์ของชาติ ท่านลืมไปนะครับ น่าจะกำหนดไว้ว่า อุดมการณ์ของชาติ
ของประเทศไทยเราน่าจะเป็นทางทิศทางใด ท่านไม่ได้กำหนดไว้ แต่ผม
ในฐานะเหมือนลูกศิษย์ท่าน ผมเคยไปนั่งฟังบรรยาย ไปอบรมได้รับ
แทนทองคำมา แล้วท่านเคยเสนอว่า หมู่บ้านแผ่นดินธรรม แผ่นดินทองนั้น
ท่านบอกว่า แผ่นดินทองนั้นท่านก็เอานามสกุลของท่านใส่ไว้ แผ่นดินธรรมก็เอา
ชื่อท่านใส่ไว้ ผมก็ได้ปฏิบัติมาจนหมู่บ้านของผมได้เป็นหมู่บ้านแผ่นดินธรรม
แผ่นดินทองเช่นกัน -----

ที่ตำบลวังเพิง ท่านศาสตราจารย์รองทองเคบพาดิสิต นักศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เคยไปพัก เคยอาศัยอยู่กับผม ๑๐ วัน ผมรู้จักท่านแต่ท่านคงจำผมไม่ได้แน่ครับ ๗ วันนี้ผมมาอยู่ตรงนี้แล้ว อดีตท่านนั้นตำบลวังเพิง ผมเคยต้อนรับคณะนักศึกษา ตลอดจนอาจารย์ด้วย สิ่งนี้หมู่บ้านแผ่นดินธรรม แผ่นดินทองนั้น ท่านไม่ได้กำหนดไว้เลยว่า เราจะสร้างบ้านสร้างเมืองนั้น ให้เป็นโครงการแผ่นดินธรรม แผ่นดินทองของท่านไว้ ท่านที่สืมนะครับ ต้องกราบอภัยไว้ด้วยน่าจะมีการเพิ่มเติมข้อใดข้อหนึ่ง

ในส่วนเลือกตั้งนั้น ผมไม่ได้ไปเข้าข้างกรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ในฐานะที่ผมอยู่มา ๒๕ ปีนั้นอยู่ในวงการกรรมการปกครองมา ผมไม่ได้เข้าข้าง แต่ผมคิดว่าองค์กรใดที่มาทำการเลือกตั้งด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดคดี นายอำเภอคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ว่าราชการจังหวัดของผม นั้น กือนายบุญชัย วัฒนโกเมร และนายอำเภอสมพงษ์ รตินสัญญา ท่านเป็นคนที่มีชื่อเสียงสุจริตมาก มีความเป็นกลางในสังคมตลอดทุกระดับ ท่านได้ให้ความเป็นธรรมในการเลือกตั้งอย่างดีมาก ผมคิดว่าไม่มีหน่วยงานองค์กรไหนที่ท่าหน้าที่เลือกตั้งได้ดีที่สุดเท่าที่กรรมการปกครอง อย่าเปลี่ยนแปลงเลยครับ ชาวบ้านก็เป็นกรรมการอยู่แล้ว แล้วผู้สมัครก็แต่งตั้งตัวแทนอยู่ในหน่วยเลือกตั้งอยู่แล้ว มีครูประจำบาล มีตำรวจ มีทุกสาขาวิชาชีพที่ไปอยู่ในหน่วยเลือกตั้ง ไม่สามารถที่จะไปโกงในการเลือกตั้งได้หรอกครับ สิ่งนี้ไม่น่าจะเปลี่ยนแปลง สิ่งนี้ผมบอกจะขอตั้งข้อสังเกตไว้ใน การเลือกตั้งนะครับ ก็อยากจะให้ท่านได้ทบทวนอีกครั้งหนึ่ง แล้วท้ายสุดนี้ผมขอวิงวอนขอให้ท่านสมาชิกวุฒิสภา ตลอดจนพ่อแม่พี่น้องทั่วประเทศ ได้คิดเถอะว่าประเทศไทยที่เราได้อาศัยอยู่ตรงนี้ ที่ได้ให้เรายู่ดีมีสุข ๗ วันนี้เราจะมาตอบแทนบุญคุณแผ่นดินประเทศไทยได้อย่างไร ผมขอฝากไว้ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกที่อภิปรายไปรอบหนึ่งหรือว่า ๒ รอบไปแล้ว ขอให้กรมฯ ใจเย็นนิดหนึ่งนะครับ ต้องเปิดโอกาสให้คนที่ยังไม่ได้อภิปราย อภิปรายสลับกันไปข้างตามข้อบังคับนะครับ เชิญท่านวุฒิวาทินพินธ์ครับ

นายพินพินธ์ ลำชา สมาชิกวุฒิสภา : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินพินธ์ ลำชา สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา จะขอเล่าสภาแห่งนี้เพียงเล็กน้อยเพื่อที่จะแสดงความคิดเห็น ผมเป็นนักธุรกิจโดยอาชีพ และก็เป็นที่ทราบ ๆ กันว่า ในขณะนี้เศรษฐกิจของประเทศของเราได้ตกต่ำ

ทุจริตกรมลงไปอย่างมาก ตั้งแต่ผมกลับมาทำงานในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งนับเป็นระยะเวลา ๓๗ ปีแล้ว ผมยังไม่เคยพบสภาพการณ์ของเศรษฐกิจของ ประเทศตกต่ำถึงขั้นนี้ ผมเคยเป็นประธานหอการค้าไทย และเป็นประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ซึ่งความจริงผมได้พ้นวาระตำแหน่งประธานสภาไปประมาณ ๔ เดือนมาแล้ว ก็ได้มีโอกาสสัมผัสผืนดินความรู้สึกแลกเปลี่ยนทรศณะ กับนักธุรกิจภายในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนพอสมควร ผมได้เคยนำคณะผู้แทนการค้าไปเยือนต่างประเทศหลายครั้ง และได้สนทนากับผู้นำทางภาคเศรษฐกิจของภาครัฐและภาคเอกชนของต่างประเทศ หลาย ๆ ท่านได้พูดกันว่า ประเทศไทยกำลังจะเป็นเสือตัวที่ ๕ แต่เวลานี้เสือตัวนั้นกลายเป็นลูกแมวไปเสียแล้ว และเป็นลูกแมวซึ่งกำลังป่วยอยู่ด้วย ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ฟังการอภิปรายจากสมาชิกรัฐสภาบางท่านว่า ไม่น่าจะมีการเกี่ยวข้องกับระหว่าง เศรษฐกิจกับการเมือง หรือเศรษฐกิจกับการที่จะรับหรือไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมต้องขอกราบประทานอภัยที่ว่าผมไม่เห็นด้วย ขณะนี้ทางภาคธุรกิจในประเทศไทยกำลังขวัญเสียอย่างหนัก ขาดความเชื่อมั่นในทางภาคการเมือง ขาดความเชื่อมั่นระหว่างกันและกัน ผู้ฝากเงินขาดความเชื่อมั่นในสถาบันการเงิน สถาบันการเงินขาดความเชื่อมั่นในภาคธุรกิจ จะเห็นได้ว่า นอกจากขาดสภาพคล่องแล้ว ผู้ที่มีสภาพคล่องอยู่ก็ไม่ยอมปล่อยเงิน เพราะว่ากลัวว่าปล่อยไปแล้วก็จะ เป็นหนี้สูญหนี้เสียหรือหนี้ที่สงสัยต่อไปในอนาคต ขณะนี้ เศรษฐกิจไทยได้ถึงขั้นตกต่ำดังที่ผมได้เขียนมาแล้วเช่นนี้ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมต้องขอแสดงความยินดีและขอขอบคุณต่อท่านสมาชิก สสร. ทั้ง ๘๘ ท่านเป็นอย่างมากที่ได้รับทราบขอหมายจากรัฐสภาแห่งนี้ให้ไปทำงานร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมาและก็ทำได้อย่างดีเสียด้วย ผมเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้หลายหมวดหลายมาตรามีส่วนที่ดี อาทิเช่นว่า ใต้ให้สิทธิ เสรีภาพแก่ประชาชนคนไทยอย่างไม่มี เคยปรากฏมาก่อนจะ เห็นได้ว่า ประชาชนคนไทยนั้นได้มีโอกาสภายใต้รัฐธรรมนูญใหม่ที่จะมีสิทธิที่จะกำหนดชะตาชีวิตของตนเองมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในท้องถิ่นที่เขาอาศัยอยู่ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้โอกาสให้มีการตรวจสอบภาคราชการของรัฐมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ฝ่ายบริการ เมืองหรือฝ่ายราชการประจำก็ตาม อันนี้จะก่อให้เกิดความมั่นใจขึ้นแก่คนไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคธุรกิจ ผมย้ำภาคธุรกิจ มากหน่อยเพราะผมมาจากภาคธุรกิจ อาจจะมีบางข้อบางมาตราซึ่งอาจจะยากในการปฏิบัติ ซึ่งท่านเพื่อนสมาชิกรัฐสภาหลายท่านก็ได้แสดงความคิดเห็น โดยมีเหตุผลไปแล้ว แล้วก็เชื่อว่าหลังจากที่นำไปใช้แล้วคงจะได้รับการแก้ไขในโอกาสต่อไป อย่างไรก็ตามผมก็ขอแสดงความชื่นชมในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นอย่างมาก ท่านประธานสภาครับ ผมเป็นคนที่ไม่มีความคิดในการเมืองคือพูดก็ไม่เก่ง และถ้าให้ออกไปหาเสียงก็คงจะหาเสียงไม่เป็น แต่ผมรู้สึกภูมิใจและตั้งใจเป็นอย่างมากที่ได้มีโอกาสมานั่งในรัฐสภาแห่งนี้ เป็นครั้งแรก ได้มีโอกาสที่เป็นวุฒิสมาชิก แต่ความภูมิใจและตั้งใจนั้นจะไม่ยิ่งใหญ่มากกว่าความตั้งใจที่ผมจะมีถ้าผมมีส่วนเพียงน้อยนิดก็ตามที่มีส่วนในการช่วยปฏิบัติการ เมืองของประเทศอันเป็นที่รักของเราให้ไปในทิศทางที่ดียิ่งขึ้นไปอีก ขอขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณกฤษฐาน แดวโสภา ครับ

นายกฤษฎฐาน แดวโสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) :

กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม กฤษฐาน แดวโสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอแสดงความชื่นชมยินดีกับท่าน สสร. ที่กรุณาได้ให้ความพยายามภายในเวลาจำกัด และสิทธิที่ได้เข้ามาชี้แจงร่างรัฐธรรมนูญ

ในรัฐสภาแห่งนี้ ท่านก็ใช้ความอดทนอย่างน่าชมเชยยิ่ง วันแรกผมค่อนข้าง
 จะเห็นใจท่านมาก วันที่ ๒ แต่สภาวการณ์ก็ผ่อนคลายลงในวันที่ ๓ และ
 วันสุดท้าย นั้นเป็นผลพวงเป็นบุญบารมีจากความพยายามของท่านทั้งหลายที่
 ได้กรุณาว่าจ้างรัฐธรรมนูมาด้วยความวิริยะอุตสาหะ เปรียบประดุจท่านทั้งหลาย
 ไปได้ไปทำแบบรูปรายการมา เพื่อให้รัฐสภาแห่งนี้ได้พิจารณาวินิจฉัย แต่ก็ยังมี
 ข้อจำกัดว่ารัฐสภาแห่งนี้จะพิจารณาได้เพียงการแสดงความคิดเห็นและสุดท้าย
 ก็จะต้องโหวตด้วยการรับไม่รับเท่านั้น ซึ่งก็เป็นสิ่งที่เราทำขึ้นมาด้วยกับมือ
 เราเองในอดีตนั้นคือการแก้ไขมาตรา ๒๑๑ ท่านประธานที่เคารพครับ
 โอกาสอันนี้นั้นกระผมจะขออภิปรายเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
 กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าในรัฐธรรมนูญฉบับที่ สสร.
 ได้นำเสนอต่อรัฐสภานั้นมีหมวดที่กล่าวถึงการศึกษาไว้ในหลายหมวดด้วยกัน
 เริ่มที่หมวดสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยจะมีบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐
 มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๓ ขอชื่นชมนักการศึกษา
 ที่ไปอยู่ในคณะกรรมการร่างฯ ที่ได้ใช้ความรู้ความสามารถกำหนดบทบัญญัติ
 แห่งรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวกับการศึกษาลงไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้อย่างเป็นระบบ
 ท่านเปิดประเด็นที่มาตรา ๔๐ โดยบัญญัติเอาไว้ว่า คลื่นความถี่ที่ใช้ในการ
 ส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และวิทยุโทรคมนาคมเป็นทรัพยากรสื่อสาร
 ของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ -----

และก็ได้บัญญัติเอาไว้ในวรรคท้ายเป็นการเปิดประเด็นว่าการดำเนินการนั้นให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชน ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา ท่านเปิดประเด็นไว้ตรงนี้ค่อนข้างจะสวยสดงดงาม ในการที่จะให้คลื่นความถี่มาใช้ประโยชน์ทางด้านการศึกษา ซึ่งจะเกิดประโยชน์สำหรับคนไทยอย่างยิ่ง ปัจจุบันนั้นคลื่นความถี่เหล่านี้ได้ใช้ประโยชน์ในทางการค้า ข่าวสารบันเทิง ข่าวสารสาธารณะ ถ้าหากใช้คลื่นความถี่วิทยุเหล่านี้มาเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษานแล้ว สังคมประเทศไทยก็จะ เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ แล้วหลังจากนั้นท่านก็ได้กำหนดขึ้นตอนบัญญัติไว้ใน มาตรา ๕๒ ซึ่งรัฐชรัรมณูที่มีบัญญัติไว้ใน เรื่อง เสรีภาพทางวิชาการ ซึ่งรัฐชรัรมณูแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปี ๒๕๓๕ ก็ได้บัญญัติ เรื่อง เสรีภาพทางวิชาการไว้ในมาตรา ๕๐ อันนี้เป็น เรื่องปกติที่มีบัญญัติไว้ในทุกฉบับ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นก้าวใหม่ของวงการศึกษไทย ซบขึ้นสนับมีการศึกษาใน สสร. และ สสร. ทุกท่านที่ให้โอกาสนักการศึกษาได้แทรกความคิดลงใน มาตรา ๕๓ ว่ารัฐจะต้องจัดการศึกษาอย่างให้เปล่าอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ โดยเขียนไว้ในมาตรา ๕๓ กระผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า เมื่อท่านได้ให้แบบรูปราชการไว้ในมาตรา ๕๓ เพื่อความเป็นไปได้ในกรที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ท่านก็ได้บัญญัติไว้ใน บทเฉพาะกาล มาตรา ๓๓๕ ว่า ในวาระเริ่มแรกมิให้นำบทบัญญัติดังต่อไปนี้ มาบังคับใช้กับกรณีต่าง ๆ ภายใต้ง่อนไขดังต่อไปนี้ (๓) มิให้นำบทบัญญัติ แห่งมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่งมาใช้บังคับจนกว่าจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตาม บทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐชรัรมณูนี้ คือท่าน ได้โยงไปเขียนไว้ในมาตรา ๓๓๕ ว่าในการจัดการศึกษาโดยให้เปล่า ๑๒ ปีนั้น ควรจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๕ ปีหลังจากประกาศใช้รัฐชรัรมณูนี้ ทำให้องเห็นถึงการคาดการณ์ในอนาคตว่าถ้าหากจะดำเนินการโดยทันทีนั้น ก็เกรงว่าจะมีปัญหาในการที่จะจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ หรือจะมีอุปสรรคอย่างไร ท่านก็กรุณาไปเขียนไว้ในบทเฉพาะกาล ถ้า เป็นการสร้างบ้านก็คือ ไปกับไว้ในเชิงหมาแหงนก่อนที่จะขึ้นบ้านหลังใหม่ ซึ่งบ้านหลังใหม่กำลังสร้าง ให้ไปอยู่ตรงนั้นก่อน ค่อย ๆ ดำเนินการ หลังจากนั้นก็จะมีการกำหนดในมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ แล้วสิ่งที่น่าชื่นชมที่คณะ สสร. ได้ร่างเอาไว้ กำหนดไว้ในสิทธิ มาตรา ๕๓ ว่ารัฐจะต้องจัดให้ หลังจากนั้นก็ไปกำหนดไว้ในหมวดหน้าที่ในมาตรา ๖๔

มีสิทธิทางด้านการศึกษาแล้ว หน้าที่ก็ไปเขียนไว้ในมาตรา ๖๙ ซึ่งมาตรา ๖๙
เขียนหน้าที่ของปวงชนชาวไทยหลายประการ ประการที่ ๑ ป้องกันประเทศ
ประการที่ ๒ รับประทานอาหาร ประการที่ ๓ เสียภาษีอากร ประการที่ ๔
ช่วยเหลือราชการ ประการที่ ๕ รับการศึกษามอบรม แล้วก็มีประการที่ ๖
พิทักษ์ปกป้องและสืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น -----

ประการสุดท้าย อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ กำหนดเป็นหน้าที่ไว้ในมาตรา ๖๙ ว่า ประชาชนชาวไทยจะต้องรับการศึกษาอบรม ซึ่งในหมวดสิทธิและเสรีภาพนั้นกำหนดเรื่องการศึกษาไว้เป็นหลัก เป็นแกนสำคัญ เป็นจุด เป็นหัวใจไว้ในมาตรา ๔๓ ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนั้นแล้วรัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังได้พูดถึงเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาไว้ในแนวนโยบายแห่งรัฐ โดยพูดไว้ในมาตรา ๘๐ และมาตรา ๘๑ จุดที่เป็นหัวใจสำคัญในแนวนโยบายแห่งรัฐที่พูดเกี่ยวกับการศึกษาก็คือมาตรา ๘๑ บอกว่า รัฐต้อง ต้องทำอะไรบ้าง

ประการที่ ๑ จัดการศึกษาอบรม สนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรม จุดใหญ่ใจความอยู่ตรงที่ว่าทำให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม อันนี้ผมตั้งใจที่ท่านเขียนมาตรานี้ด้วยจิตวิญญาณ ด้วยสำนึกของความเป็นคนไทยผมชื่นชม อย่างน้อยก็ท่านอาจารย์เดโช สวานานนท์ ซึ่งเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในกระทรวงศึกษาธิการในอดีต และทีมงานการศึกษาที่ได้เข้าไปอยู่ที่นั่นได้เขียนมาตรานี้ด้วยจิตวิญญาณจริง ๆ

ประการที่ ๒ ของมาตรา ๘๑ ได้เขียนไว้ว่า จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งรัฐธรรมนูญหลายฉบับ อาจจะเขียนว่าทุกฉบับที่ผ่านมาไม่เคยบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ไม่เคยเขียนไว้เลย ผมทราบว่าในช่วงแปดผู้ตีมีกลุ่มคน ๓ กลุ่ม ที่นำเสนอเรื่องนี้และก็ได้รับการตอบสนองด้วยดีจาก สสร. ที่เคารพของกระผม คือกลุ่มจากสถาบันวิชาชีพครู คือคุรุสภา และสภาการศึกษาแห่งชาติอีกกลุ่มหนึ่ง และอีกกลุ่มหนึ่งคือ คณะกรรมการการศึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ได้นำเสนอแนวคิดนี้ต่อ สสร. และได้รับการสนองตอบ

ประการที่ ๓ มาตรา ๘๑ เขียนไว้ว่า ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ตรงนี้ถ้าท่านจะเขียนสั้น ๆ ท่านคงอยากจะเขียนว่าปฏิรูปการศึกษา ท่านคงอยากจะเขียนอย่างนั้น ผมว่าถูกต้องครับ คือท่านสามารถใช้คำอธิบายกระบวนการในการจัดการศึกษา ตรงนี้ได้ตรงกับการปฏิรูปการศึกษา

ประการต่อไป สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึก ปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข อันนี้ก็ เน้นลงไปไว้ที่มีความสำคัญในการจัดการศึกษาของไทยว่า

จะต้องสร้างให้เกิดมีความศรัทธาเชื่อมโยงในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ประการที่ ๕ สำคัญ สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปะและวิทยาการต่าง ๆ
สำคัญประการนี้ ซึ่งประเทศชาติจะได้รับการพัฒนาจะต้องมุ่งประเด็นไปที่การค้นคว้า
วิจัย การหาความรู้ใหม่ ๆ

ประการต่อไปก็คือ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อ
การพัฒนาประเทศ อันนี้ชัดเจนว่าเราจะต้องดำเนินการ ซึ่งหน่วยงานหลักที่ทำอยู่
ในขณะนี้ผมเป็นมี สสวท. ที่ทำอยู่ ก็ยังได้รับการสนับสนุน ไม่เพียงพอเท่าที่จะ
พัฒนาประเทศได้ รัฐมนตรีที่มานั่งกระทรวงศึกษาธิการ เวลาแบ่งงาน สสวท.
ก็เอาไปให้รัฐมนตรีอยู่ท้าย ๆ รัฐมนตรีว่าการไม่เคยรับ สสวท. มาพิจารณา
ด้วยตนเองเลยแล้วก็บอกว่าต้องการพัฒนาประเทศ ต้องการพัฒนาวิทยาศาสตร์
แต่การให้การสนับสนุนก็เหมือนกับลูกเมียน้อยละครับ ก็กราบเรียนอย่างนั้น

ประเด็นที่ ๗ สุดท้ายซึ่งกระผมค่อนข้างจะชื่นชม นั่นก็คือการพัฒนาวิชาชีพครู ท่านประธานที่เคารพครับ ในอดีตมีครูบออาจารย์ผมที่นั่งอยู่ที่นี้หลายคน เขาเอาคนเก่งไปเรียนครู แล้วจบมาก็ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่นักศึกษา ความรู้คู่คุณธรรม ปัจจุบันครับไปไหนไม่ได้มาเรียนครู ผู้ปกครองตั้งความหวังว่าลูกจะต้องเก่ง ลูกจะต้องดี นั่นคือความหวัง นั่นคือสิ่งที่รัก แต่ข้อเท็จจริงแล้วไม่เป็นอย่างนั้น เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนไว้อย่างนี้ ผมภาคภูมิใจในส่วนที่รับผิดชอบที่เกี่ยวกับครู ไม่ว่าสภาพการศึกษาแห่งชาติที่มีคณะกรรมการพัฒนาวิชาชีพครู ขอภัยที่เอ่ยนาม ที่มีท่านคณบดีมาร่วมเรศศิลาอ่อน เป็นประธานอนุกรรมการอยู่ที่นั่น จะต้องพัฒนาวิชาชีพครู จะต้องสร้างแรงจูงใจ ความสำเร็จกับอาชีพจะต้องมี เงินเดือน ค่าตอบแทน เกียรติยศ ศักดิ์ศรีในสังคม ให้คนเก่งมาเรียนครูครับ ไม่ใช่เอาคนเก่งไปเรียนแพทย์ เอาคนเก่งไปเรียนวิศวกรรม เอาคนเก่งไปเรียนกฎหมาย ถ้าเราต้องการที่จะให้ประชาชนมีคุณภาพ ต้องการให้ดินน้ำที่เราปลูกงาม เราต้องมารดน้ำพรวนดินตั้งแต่ต้น ไม่ใช่ไปคอยแก้เอาตอนที่เข้าคุกแล้วถึงไปให้การอบรม ฉะนั้นตรงนี้ผมภาคภูมิใจเหลือเกิน ที่ท่าน สสร. ได้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สอดรับกับแผนฯ ๘ ในปัจจุบันว่าเราจะต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้นจะต้องมุ่งประเด็นไป ผู้ที่ให้ความรู้กับลูกหลานเรา จะต้องมุ่งไปที่นั่น จะต้องพัฒนาที่นั่นครับ และสุดท้ายส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติซึ่งท่าน สสร. ก็ไม่ลืมในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น ท่านก็ได้เขียนไว้ในช่วงสุดท้าย นั้นหมายความว่า ในมาตรา ๘๑ นั้นเป็นมาตราที่กำหนดแนวนโยบายแห่งรัฐว่าการจัดการศึกษาจะต้องอยู่ภายในกรอบตรงนี้ คำเนิมนการให้ได้อย่างนี้ ผมเรียนด้วยเคารพครับท่านประธาน ผมเรียนว่าถ้าเรื่องการศึกษาแล้วรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผมรับได้โดยไม่ต้องมีข้อกังขา เพื่อนครูบาอาจารย์ ครูประชาชนลบ้านนอกผมยินดีปรีดาที่เห็นรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนเกี่ยวกับการศึกษาไว้ได้อย่างชัดเจน เป็นฉบับเดียวและฉบับแรกของประเทศไทยที่เขียนไว้อย่างนี้ครับตามกระบวนการ เขียนไว้ในเรื่องสิทธิ ในเรื่องหน้าที่ ในเรื่องแนวนโยบายแห่งรัฐแล้วแกมยังไปเขียนไว้ในเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยว่าท้องถิ่นจะต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๑ นั่นคือการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาลงไปสู่ท้องถิ่น แต่อยู่ภายใต้กรอบ

ของมาตรา ๔๓ และมาตรา ๘๑ ของกรรมาเขียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า
ในส่วนการศึกษานั้นค่อนข้างจะสมบูรณ์ ผมไม่กล้าเรียกตัวเองว่านักการศึกษา
กล้าเรียกอย่างเดียวว่าเป็นครูประจำบาลคนหนึ่งได้มาเห็นที่เซ็นซิมอินตี ก็คง
จะต้องฝากนักการศึกษาทั้งหลายที่อยู่ในสภาแห่งนี้และที่อยู่นอกสภา ถ้าหาก
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีโอกาสไปบังคับใช้ก็ขอความกรุณาได้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ
โดยเคร่งครัด แล้วผลที่ได้มาก็คือสนองตอบเจตนารมณ์ของแผนฯ ๘ สุดท้าย
ประเทศชาติจะได้รับการพัฒนา ท่านประธานที่เคารพครับ มีบางประเด็นที่ผม
ไม่เห็นด้วย อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ที่ไปกำหนดเอาไว้ว่า
ผู้แทนจะต้องจบปริญญาตรี พุดมาแล้วหลายคน หลายท่าน ท่านผู้ทรงเกียรติ
ได้พุดแล้ว ผมก็ฟังคำอธิบายแล้ว ก็ยังฟังไม่ขึ้น นอกเลย่ว่าประเด็นนี้ถ้าจะพุด
ภาษาอะไรที่ไม่ใช่ภาษาบ้านเรา ผมซีเรียส (Serious) มากที่จะรับประเด็นนี้

คำตอบก็คือบอกว่าประชาชนเขาต้องการอย่างนี้ นั่นหมายความว่าท่านไปสำรวจความต้องการของประชาชน ไม่ได้คำนึงถึงความเสมอภาคแห่งสิทธิ ท่านหลงประเด็นครับท่านประธานที่เคารพ ขออภัยถ้าไม่สบายใจ ผมถอนคำว่า หลงประเด็น ก็ได้ เพราะผมเคารพท่าน สสร. ที่เคารพของกระผม ท่านต้องคำนึงถึงหลักวิชาด้วย ผมพยายามค้นหา ผมไปถามหาที่ สสร. นื่อง สสร. เพื่อน สสร. ว่ามาตรา ๗ (๓) ทำไมถึงเขียนไว้แบบนี้ ยังไม่เจอตว์ท่านที่มีความคิดต้องเขียนอย่างนี้เลย บอกแต่ว่าผมไม่เห็นด้วย แต่ผมแพ้โหวต (Vote) แต่ฟังคำชี้แจงพอจะเห็นตัวกลาง ๆ ถ้าจับมายืน ก็คงจะพอจับได้ ผมเห็นที่ประวิทย์ ทองศรีนุ่น ที่เรื่องนี้ค่อนข้างจะเอาจริง เอาจริง ท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องนี้เป็นเรื่องความเสมอภาคแห่งสิทธิ ไม่เป็นไรผมรับได้แต่ผมไม่เห็นด้วย แต่ผมฝากเป็นข้อสังเกตไว้ ในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ว่า หลังจากรับแล้ว แก้เสีย นายเขา ในขณะที่บอกว่ภาคบังคับ ๑๒ ปี ยังต้องให้ใช้เวลา ๕ ปีหลังจากใช้รัฐธรรมนูญนี้ เกณฑ์เฉลี่ยของคนได้รับการศึกษาของเราในการศึกษาพื้นฐาน ๕-๓ ภาคบังคับเรา ๖ ปี ถ้าเขียนไว้ ๖ ปี ยังจะน่ารักถึงไม่น่าเอ็นดูเท่าไร ก็ยังน่ารักว่ามีเหตุผลผลว่า อาศัยเอาการศึกษาภาคบังคับมาเป็นตัวกำหนด ตรงนี้ แต่ที่เขียนบัญญัติฯ ผมตั้งข้อสังเกตไว้ตรงนี้

อีกประเด็นหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยท่านประธานที่เคารพ เรื่องศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งผู้หลักผู้ใหญ่ในสภาแห่งนี้ได้อภิปรายไปแล้ว และมีผู้หลักผู้ใหญ่ทาง สสร. ได้ขึ้นมาตอบแล้ว กระผมก็ยังไม่เห็นด้วยอยู่ดี เพราะว่ารัฐสภาแห่งนี้คือสภาสูงสุด แต่พอรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เขียนไว้ในมาตรา ๒๖๒ และไปขีดเส้นแดงเอาไว้ในมาตรา ๒๖๘ ทำให้ศาลรัฐธรรมนูญนั้นใหญ่กว่าสภาสูงสุด ฉะนั้นตรงนี้ผมก็ขออนุญาตตั้งข้อสังเกตไว้สำหรับผู้ที่เคารพทั้งหลายในสภาแห่งนี้ครับท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากมีโอกาสอันควร เมื่อธงเหลือง ธงเขียวมันกลับไปสู่สภาვეปกคิแล้ว จะอีกเวลานานเท่าไร ไม่ทราบ ขอความกรุณาได้ดูแลมาตรา ๒๖๒ และมาตรา ๒๖๘ ให้กระผมด้วย ประเด็นสุดท้ายครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนว่าผมไม่เข้าใจ อันนี้ไม่เข้าใจไม่เห็นด้วยหรือเห็นด้วย แต่ไม่เข้าใจอยากจะประธานกราบเรียนถามท่าน สสร. ผ่านท่านประธานรัฐสภาด้วยความเคารพ ในมาตรา ๓๑๗ ในบทเฉพาะกาล ขอความกรุณาท่าน สสร. ได้กรุณาอธิบาย

ให้ผมคลายความเคลือบแคลงลงไปบ้าง คืออ่านอย่างไรก็ไม่เข้าใจ ยิ่งเอื้อมว่าผมไม่ได้เรียนมาทางกฎหมาย เรียนมาทางครูบาอาจารย์ก็เลยมาอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๑๗ ไม่เข้าใจ กระผมขอความกระจ่างตรงนี้ด้วยครับ

สุดท้ายครับท่านประธานที่เคารพ โองาสถีอันนี้กระผมต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภา กราบขอบพระคุณท่าน สสร. ทุกท่านที่กรุณาได้ใช้ความมานะบากบั่นพยายามร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถึงแม้จะชื่อว่ารัฐธรรมนูญฉบับประชาชนหรือจะเป็นรัฐธรรมนูญฉบับอะไรก็ตาม ผมคิดว่า เข้าใจว่า สรုပ်ได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ค่อนข้างจะสมบูรณ์กว่าทุกฉบับที่เราเคยมีมา สำหรับส่วนตัวผมรับได้ครับท่านประธานที่เคารพ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณตรีพลครับ

นายตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ตรีพล เจาะจิตต์ จากนครศรีธรรมราช
 พรหมประชาชาติปัดย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ การเมืองเป็น
 เรื่องของบ้านเมือง การเมืองเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด การเมืองไม่ใช่เป็นของ
 คนหนึ่งคนใด ไม่ได้เป็นของ าทณา นายกรัฐมนตรี ไม่ได้เป็นของคณะรัฐมนตรี
 ไม่ได้เป็นของสมาชิกรัฐสภา แต่เป็นของคน ๖๐ ล้านคน เพราะฉะนั้นคน
 ๖๐ ล้านคนต้องรับผิดชอบบ้านเมือง ผมค่อนข้างสบายใจที่ท่าน สสร. ได้เขียน
 หลายมาตราที่การเมืองจะต้องเป็นหน้าที่ เป็นสิ่งที่น่าชื่นชม ท่านประธานที่เคารพ
 การเมืองชี้ความเจริญหรือไม่เจริญของบ้านเมือง ถ้าการเมืองดี เศรษฐกิจดี
 สังคมดีคนอยู่ดีกินดี ถ้าหากว่าการเมืองแย่ เศรษฐกิจแย่ คนอยู่แย่กินแย่
 ดั่งประ เเทศเพื่อนบ้านของเราและประเทศของเรากำลังจะเป็น เพราะฉะนั้น
 จึงเป็น เรื่องสำคัญที่สุด การมีวันนี้ได้นั้นก็เพราะว่าเราต้องยอมรับว่าการ เมือง
 ของเราแย่ แล้วทุกคนจะต้องรับผิดชอบอย่างที่ผมกราบเรียนมา ผมต้องขอชื่นชม
 ท่าน สสร. นะครับที่ได้ใช้ความพยายามในการสร้างโครงสร้างใหม่ทางการ เมือง
 ๓๖ มาตราที่ถือว่ามาก ถ้าเปรียบเหมือนเด็กทำกาบ้าน ทำกาบ้าน ๓๖ ข้อ
 ผมว่าถูกไม่หมดหรอกครับ แต่ส่วนใหญ่ ส่วนที่ผิดเรากลับไปแก้ไขไม่ได้เป็นไร
 เพราะฉะนั้นผมต้องขออนุญาตชื่นชมยินดี เมื่อที่ ส.ส. กฤษฎาภรณ์ เพื่อน ส.ส.
 ของเราได้พูดถึงด้านการศึกษา ผมจะพูดทางด้านการศึกษา ต้องยอมรับนะครับ
 สังคมไทยเป็นสังคมเกษตร แล้วเป็นสังคมพื้นฐานของประเทศ ผมอ่านดูใน
 มาตราทั้ง ๓๖ มาตรา เกี่ยวข้องกับเกษตรมีมาตราเดียว แต่ก็ไม่ใช่ไรครับ
 ได้เขียนครอบคลุมเนื้อหาไว้เหมาะสม ท่านประธานที่เคารพครับ ๔๐ ล้านคนนี่
 เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ถ้า ๔๐ ล้านคนอยู่ดีกินดี เศรษฐกิจดีแน่นอน
 ถ้า ๔๐ ล้านคนมีเงินในกระเป๋า นะครับ ผมยืนยันว่าประเทศไทยไม่เ็นแบบนี้
 แต่เราไม่ได้คุ้มครองภาคเกษตร หรือคุ้มครองภาคเกษตรน้อย เลยทำให้
 ภาคเกษตรตอนนี้นะครับ ๔๐ ล้านคนไม่มีเงินในกระ เป้า ก่อนข้างจะยากจน
 รัฐธรรมนูญที่นั่นจะต้องคุ้มครองคนทุกระดับ ต้องคุ้มครองคนทุกสังคม ตั้งแต่คนจน
 คนปานกลางแล้วก็คนรวย เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะมีมุมมองในสังคมเกษตร
 ซึ่งเป็นคนพื้นฐานของประเทศ ผมอยากจะมีคำว่าเมื่อไรก็ตามคนพื้นฐานของ
 ประเทศ ๔๐ ล้านคนซึ่งผลิตอาหารเลี้ยงเราอยู่ไม่ได้ ผมยืนยันว่าประเทศไทย

อยู่ไม่ได้ นะครับ ที่นี้การคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้น มีมากน้อยเพียงไร ผมจะพูดในเพียง ๓ ส่วนของสังคมเกษตร ส่วนที่ ๑ อาชีพของเขา รัฐธรรมนูญฉบับนี้คุ้มครองรักษาผลประโยชน์อย่างไรบ้าง ส่วนที่ ๒ สถาบันครอบครัวเกษตรกร ซึ่งเป็นครอบครัวที่มากที่สุดในประเทศไทย รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ดูแลและคุ้มครองรักษาผลประโยชน์ของเขาอย่างไร ส่วนที่ ๓ ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น ซึ่งเป็นทรัพยากรทางการเกษตร ที่นี้เองเกษตรกรมีโอกาสเป็นเจ้าของบ้างไหม ผมจะพูดใน ๓ ส่วน ท่านประธานที่เคารพครับ ในการคุ้มครองอาชีพเกษตรกร อาชีพเกษตรกรที่สำคัญที่สุดที่รัฐบาลทุกรัฐบาลรัฐธรรมนูญควรจะต้องเขียนเน้นไว้ นั่นก็คือ ที่ดินทำกินของเขา รัฐธรรมนูญฉบับที่เข้าปัจจุบันค่อนข้างจะเจาะจงว่าจะต้องปฏิรูปที่ดินสำหรับการเกษตรกรรม แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้เขียนเอาไว้ เขียนเอาไว้กว้าง ๆ ว่า จะต้องจัดการถือครองที่ดินอย่างเหมาะสม แต่ผมเข้าใจว่าประยุกต์ใช้กันไม่ได้ ไม่เป็นไร รัฐธรรมนูญที่ดีนั้นจะต้องคุ้มครองจัดหาที่ดินให้เกษตรกรทำการเกษตรอย่างเหมาะสม เมื่อมีที่ดินแล้วต้องมีแหล่งน้ำอย่างพอเพียง แล้วก็สนับสนุนปัจจัย โดยผ่านระบบสหกรณ์ที่ถูกต้อง ถ้าอย่างนี้ถือว่าได้คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร ท่านประธานที่เคารพครับ ที่สำคัญที่สุดที่ผมได้ศึกษาดูสภาวะ การเกษตรของประเทศไทยตั้งแต่ผมเป็นเด็กจนกระทั่งบัดนี้ นะครับ-----

ผมว่าเรายังไม่ได้คุ้มครองกระบวนการผลิตให้ชัดเจน ให้ชัดเจน เกษตรกร
 เลี้ยงยากจนมากขึ้น สมัยผมเด็ก ๆ คนจนในภาคเกษตรน้อยนะครับ แต่พออิง
 นานเข้า ๆ ยิ่งมีการพัฒนาเกษตรมากขึ้น เข้าคนจนยิ่งมากขึ้น เพราะอะไรครับ
 เพราะคนจนแต่งงานกับคนจน ลูกก็ออกมาจน ไม่มีทางคนจนจะแต่งงานกับ
 คนรวยได้ในสังคมเกษตร เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในทางด้านการเกษตรนั้น
 เรายังวางแผนยังไม่เป็นระบบ การคุ้มครองภาคเกษตรยังไม่เป็นระ เียบย
 ผมยืนยัน เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญที่ตีนั้นควรจะได้มีการคุ้มครองและรักษา
 ผลประโยชน์ของการผลิตให้มีระบบและมีระเบียบ มีระบบมีระเบียบอย่างไร
 ในประการที่ ๑ นั้น ก็ให้ผลิตในระดับที่เหมาะสม ทำอย่างไร
 จึงจะผลิตในระดับที่เหมาะสม นั่นก็หมายความว่าต้องมีกระบวนการที่ควบคุม
 การผลิต การแบ่งเขตการผลิตที่ชัดเจน ที่เราเรียกว่า โซนนิ่ง (Zoning)
 ถ้าหากว่าเราไม่ทำอันนี้ไม่มีทางหรอกครับ ผลิตโดยไม่มีปริมาณการผลิตที่เหมาะสม
 โดยเราไม่ให้ความคุ้มครองในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญที่ตีนั้นต้องเขียน
 เรื่องคุ้มครองการผลิตในเรื่องการผลิตในปริมาณที่เหมาะสม เมื่อผลิตปริมาณ
 ที่เหมาะสมแล้วจะต้องใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเข้าไปเสริมเพื่อลดต้นทุน
 การผลิต อันนี้ก็อยู่ในกระบวนการคุ้มครองการผลิต เมื่อใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
 เมื่อผลิตออกมาแล้วต้องมีที่ขายนะครับ เราเคยมีรัฐธรรมนูญที่จะคุ้มครองเรื่อง
 ราคา เรื่องการตลาดที่ชัดเจนบ้างไหม เพราะหลักการของภาคเกษตรจริง ๆ
 มี ๒ คำครับ ผลิตได้ ขายเป็น แต่ฉัน ผลิตได้ ขายเป็น ขายเป็นหมายความว่า
 อย่างไร หมายความว่าไม่มีที่ขายแน่นอน ขายแล้วได้กำไร เคยมีรัฐธรรมนูญ
 จับไหนบ้างที่พยายามที่จะคุ้มครองในเรื่องที่ผมกล่าวมา ท่านประธานที่เคารพครับ
 สิ่งที่ผมกราบเรียนมานั้นถ้าเป็นไปได้น่าจะบรรจุในรัฐธรรมนูญ เพราะว่าจะทำให้
 กฎหมายลูกมีผลในทางปฏิบัติ แต่ถ้าหากว่าเราเขียนกว้าง ๆ ลอย ๆ ไม่มีระบบ
 ไม่มีระเบียบ ก็เหมือนเดิม ผมอยากจะทบทวนว่าอันที่ ๑ เราน่าจะมีการผลิต
 ในปริมาณที่เหมาะสม โดยการแบ่งเขตการผลิตที่แน่นอน กว้างที่หลังสวน สมมุติ
 มีนสำปะหลังที่จังหวัดนั้นที่จังหวัดนั้น ไม่ผลที่จังหวัดนั้นแบ่ง เขตการผลิตให้ชัดเจน
 และเอาระบบสหกรณ์เข้าไปจัด จัดไม่ยากหรอกครับ เพราะว่ากระบวนการผลิต
 เป็นกลุ่มเป็นเขตอยู่แล้ว รัฐบาลจะช่วยเหลือเกษตรกร ช่วยเหลือโดยการผ่าน
 ระบบสหกรณ์ จะแทรกแซงราคา ไม่ใช่ตั้งคณะกรรมการขึ้นเฉพาที่จะเฉพาคร่าว
 อยากรักษาราคาอย่างพารา ไม่ใช่ครับ น่าจะแทรกแซงราคาผลิตผลเกษตร

โดยผ่านระบบสหกรณ์ ถ้าทำอย่างนี้ได้ผมถือว่าคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ไว้กับเกษตรกร นั่นเป็นประการที่ ๑ ในเรื่องการคุ้มครองอาชีพของเกษตรกร

ในส่วนที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ รัฐธรรมนูญที่ตีนั้นจะต้องคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของสถาบันครอบครัว อย่างสิ้นเนคริบ ความสำเร็จ เริ่มต้นที่ครอบครัว ในทุกธุรกิจ รวมทั้งด้านเกษตร ถ้าหากว่าครอบครัวไม่สำเร็จ ไม่มีทาง ความสำเร็จ เริ่มต้นที่ครอบครัว ผมเห็นว่าครอบครัวเกษตรกรนั้นเป็นครอบครัวที่เขายู่โดยใช้จารีตประเพณี เป็นที่พึ่งพิง เป็นที่ยึดมั่น ครอบครัวเกษตรกร ท่านประธานที่เคารพ เขายู่รวมญาติกัน นั้นหมายความว่า ลูก หลาน พ่อแม่ ปู่ ย่า ตา ทวด อยู่รวมกัน ถ้าหากว่าครอบครัวของเขาเป็นครอบครัวที่ยากจนอะไรจะเกิดขึ้น ก็คนที่อยู่ในครอบครัวนั้นก็ยากกันไปหมด ลูกหลาน ลูกเล็กเด็กแดงลำบาก คนชราลำบาก เขาวุ่นวายจะออกจากครอบครัว มาหางานทำในเมืองใหญ่ ๆ ถ้าเป็นผู้หญิงก็อาจจะไปทำงานในเรื่องที่ไม่เหมาะสม ถามว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้คุ้มครองสถาบันครอบครัวของเกษตรกรหรือไม่ แต่เป็นที่น่าชื่นชมยินดีนะครับ ผมได้อ่านและก็พบว่าในมาตรา ถ้าผมจำไม่ผิดเป็นมาตรา ๘๐ ที่ได้เขียนคุ้มครองเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว เกี่ยวกับเรื่องชุมชน แล้วเกี่ยวกับเรื่องคนชรา เกี่ยวกับเรื่องคนยากจนเอาไว้ ก็หน้าที่จะรวมถึงสังคมเกษตรด้วย -----

ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องที่ ๓ ที่รัฐธรรมนูญที่ตีนั้นควรจะคุ้มครองไปถึง
 นั่นก็คือทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น ในความเป็นจริงแล้วคนที่จะดูแล
 ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น โดยเฉพาะทรัพยากรที่เป็นเกษตร ผมหมายถึง
 ป่าไม้ ผมหมายถึงห้วยหนอง คลอง บึงที่เป็นทรัพยากรที่มีอยู่ในธรรมชาติ
 การที่จะให้ดูแลได้ผลนั้นผมไม่เชื่อว่าส่วนกลางจะไปดูแลแล้วได้ผล การที่จะ
 ดูแลทรัพยากรในธรรมชาตินั้นจะต้องให้คนท้องถิ่นเขาดูแล เขาจะหวงแหน
 เมื่อเขาแสดงความเป็นเจ้าของ เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญที่ดีต้องคุ้มครองและ
 รักษาผลประโยชน์เกี่ยวกับเรื่องทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นด้วย ให้เขาปลูก
 ให้เขาสงวน ให้เขาบำรุง ให้เขาดูแลและต้องอย่าลืมว่าเมื่อเขาดูแลแล้ว
 เขาควรจะได้ประโยชน์ แต่ในข้อนี้ผมไม่กังวลเพราะว่ามีรัฐธรรมนูญ
 หลายมาตราที่กระจายความเจริญเข้าสู่ท้องถิ่น ที่กระจายอำนาจบริหาร เข้าสู่
 ท้องถิ่น นั่นคือ อบต. ไม่ว่าจะ เป็น อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผมอยากจะได้เรียน
 ท่านที่เคารพว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์คือเกษตรกร เพราะฉะนั้นการที่จะให้ทรัพยากร
 ในท้องถิ่นดูแลโดยคนท้องถิ่น ดูแลเกษตรกรในท้องถิ่นนั้น เป็น เรื่องที่ถูกต้องและ
 ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพ ผมพยายามศึกษารัฐธรรมนูญ
 มาหลายฉบับ ยังไม่มีฉบับรัฐธรรมนูญไหนที่จะเขียนถึงเรื่องคนจนตรง ๆ อาจจะเป็น
 เพราะอย่างนี้เลยคนจนถึงมากขึ้น ผมอยาก ผมปรารถนาถ้าเป็นไปได้
 ผมปรารถนาที่จะมีสักมาตราหนึ่งได้หรือไม่ ว่ารัฐจะต้องช่วยเหลือเกษตรกร
 ยากจนอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง ถ้าหากว่าเราเขียนอย่างนี้
 กฎหมายลูกหรือกฎหมายประกอบที่ออกมาจะต้องทำตามและจะได้ผลในทาง
 ปฏิบัติ ไม่มีครับ รัฐจะต้องช่วยเหลือเกษตรกรคนยากจนอย่างจริงจัง และ
 มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง ทำไมผมไปเน้นเอาเกษตรกร ท่านประธานที่เคารพ
 ที่จริงคนจนมีคนจนเมืองและคนจนในชนบท ผมกราบเรียนแล้วว่าคนส่วนใหญ่
 ของประเทศคือเกษตรกรประมาณ ๕๐ ล้านคน ต่อไปอาจจะ เป็น ๔๒ ล้านคน
 เพราะว่าค่าต่งาน ว่างงานอีก ๒ - ๓ ปีนี้กลับไปไหน กลับไปภาคเกษตรอีก
 อาจจะเป็น ๔๒ ล้านคน ถ้าหากว่าในภาคเกษตรพอมีอยู่ พอมีกิน พอมีใช้
 ไม่ต้องเอาอยู่ดีกินดีหรอก พอมีอยู่ พอมีกิน พอมีใช้ ผมมั่นใจว่าเขาไม่อพยพมา
 ในเมืองใหญ่ เมื่อไม่อพยพมาในเมืองใหญ่ คนจนในเมืองก็ไม่มี เพราะฉะนั้น
 การช่วยเหลือเกษตรกรยากจนในชนบทนั้นเท่ากับช่วยเหลือคนยากจนไม่ให้มีใน
 เมืองใหญ่ด้วย ผมปรารถนาที่จะให้เขียนอย่างนั้น แต่ปรากฏว่าไม่มี ท่านประธาน

ที่เคารพ ในสุดท้ายนี้ผมขอกราบเรียนว่ารัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับทางด้านการเกษตรนั้นท่านได้เขียนครอบคลุมไว้อย่างเหมาะสม ถ้าจะถามผมว่ารับไหม ผมตอบว่ารับโดยเหตุผล ๒ ประการ ประการที่ ๑ เป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกของประชาชน เมื่อเราเป็นผู้แทนประชาชน ประชาชนว่าอย่างไรก็น่าจะว่าตามไป นั่นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ต๓๖ มาตราผมอ่านแล้วมีข้อดีมีส่วนถูกมาก มีส่วนที่น่าจะแก้ไขไม่เท่าไร ด้วยเหตุผล ๒ ประการผมสนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ขอบคุตมากครับ

ประธานรัฐสภา : ทางสภาร่างรัฐธรรมนูญจะขอชี้แจง เชิญครับ

ศาสตราจารย์สุจิต บุญบงการ (สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม ศาสตราจารย์สุจิต บุญบงการ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ สาขาผู้เชี่ยวชาญทางด้านรัฐศาสตร์ ได้รับมอบหมายจากสภาร่างรัฐธรรมนูญให้ชี้แจงในประเด็นข้อสังเกตและคำถาม ๓ - ๔ ประเด็น กระผมจะไม่ใช้เวลายาว แต่จะใช้เวลาเพียงสั้น ๆ เพื่อตอบข้อซักถามและข้อสังเกตของท่าน และอยากจะได้มีโอกาสนี้กราบเรียนขออนุญาตท่านประธานที่จะมอบหมายขอให้ท่าน สสร. อีกท่านหนึ่งได้ชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อจะให้ได้เวลา เพื่อจะได้รวบรัดเวลาได้อย่างกระชับ

ในประเด็นแรกที่ผมอยากจะขอชี้แจง คือประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ตั้งข้อสังเกต ห่วงใยในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพของการพิมพ์ การโฆษณา ซึ่งหมายถึง สิทธิ เสรีภาพของสื่อมวลชนว่าจะมีความคุ้มครองแค่ไหน จะเหมาะสมแค่ไหน และจะสามารถควบคุมได้แค่ไหน ได้มีการระบุว่า การสั่งปิดโรงพิมพ์ไม่ได้ เป็นปัญหาที่จะให้เสรีภาพกับสื่อมวลชนมากเกินไป หรือเปล่า ประเด็นนี้ได้มีการตอบไปแล้วครั้ง ใน ๒ - ๓ วันที่ผ่านมา กระผมจะขอสั้น ๆ รวบรัดเพื่อความชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง ก็คือว่าตามมาตรา ๓๖ ได้มีการประกันสิทธิของสื่อมวลชนไว้ แต่ทั้งนี้สิทธิอันนี้จะต้องได้รับการจำกัด โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง แล้วก็สิทธิในครอบครัวหรือความเป็นอยู่ส่วนตัว เพื่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดีและก็เพื่อระงับความเสื่อมทรามทางด้านจิตใจหรือสุขภาพ ครบนี้เป็นข้อจำกัดที่การแสดงออกในแง่ของการพิมพ์ การโฆษณาหรือว่าการใช้สื่อต่าง ๆ จะต้องอยู่ในการดูแลและควบคุมของกฎหมายในส่วนเหล่านี้ ดังนั้นจึงไม่ใช่จะเป็น เรื่องที่จะสามารถวิชีเสรีภาพทางด้านนี้ได้อย่างกว้างขวางหรือว่าไม่มีข้อจำกัด ส่วนในกรณีของการสั่งปิดโรงพิมพ์ไม่ได้นั้นไม่ได้หมายความว่าระงับการพิมพ์ไม่ได้หรือระงับการเผยแพร่ไม่ได้ การปิดโรงพิมพ์นั้นเป็นเรื่องหนึ่ง แต่การระงับการพิมพ์นั้นอีกเรื่องหนึ่ง การระงับการพิมพ์สามารถทำได้โดยอาศัยบทกฎหมายที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นที่จะมีมาตรการออกมา แล้วแต่ทางรัฐสภาจะเห็นสมควร ในเรื่องนี้ ส่วนการปิดโรงพิมพ์นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งเราถือว่าอาจจะเป็นการละเมิดสิทธิที่ค่อนข้างจะมากเกินไป ด้วยเหตุนี้เองถ้าเป็นแต่เพียงว่าระงับการพิมพ์ก็สามารถที่จะช่วยให้การเสนอข่าวหรือว่าข้อมูลนั้นอยู่ในความเหมาะสม แล้วก็ถูกต้องกับกฎหมายที่ได้ระบุไว้ อันนี้ก็ เป็นเรื่องของมาตรา ๓๖ ที่ได้มีการคุ้มครอง และในขณะที่เดียวกันก็เป็นการคุ้มครองทั้งผู้ที่ เป็นอยู่ในอาชีพของสื่อมวลชนและ ก็เป็นการคุ้มครองประชาชนโดยทั่วไปไม่ให้ถูกละเมิดหรือว่าไม่ให้ถูกเข้าไปปรบกวนในกิจการของเขา ซึ่งเขาอยากจะมีเสรีภาพของเขาอยู่ในส่วนนี้ และเราเห็นว่าเป็นการคุ้มครองที่น่าจะเหมาะสม

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะขอตอบก็คือว่า ในเรื่องเกี่ยวกับการเลือกตั้งวุฒิสมาชิก เรามีการพูดไปมากเมื่อวานนี้และมีการตอบไปแล้ว กระผมอยากจะขอตอบอย่างสั้น ๆ ว่า เราถือว่าวุฒิสมาชิกในรูปแบบนั้นเป็นสภาที่มาจากปวงชนชาวไทยถือเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย ไม่ใช่เป็นผู้แทนอาชีพ และเมื่อไปตรวจสอบก็พบว่างานที่ให้ไว้คืออำนาจในการที่จะแต่งตั้งผู้ตรวจสอบผู้ใช้อำนาจรัฐ แล้วในขณะที่เดียวกันสามารถถอดถอนบุคคลที่มีตำแหน่งทางการเมืองและข้าราชการชั้นสูงได้นั้น ก็ควรจะตั้งให้ผู้ที่มาจากตัวแทนของปวงชนชาวไทยเป็นผู้กระทำหน้าที่อันนี้ ด้วยเหตุนี้เองจึงให้วุฒิสภาจะต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ส่วนตั้งข้อสังเกตที่ว่าถอดถอนบุคคลเหล่านั้นจะเป็นการให้อำนาจวุฒิสภามากเกินไปหรือเปล่า ก็คงจะไม่ใช่ เพราะว่าการถอดถอนนั้นจะต้องกระทำตามคำฟ้องของ ป.ป.ป. เท่านั้น และในกรณีของการร่ำรวยผิดปกติและทุจริตต่อหน้าที่ในทางราชการนั้น อันนี้ก็จะ เป็น เรื่องที่ไม่ใช่เป็นเรื่องทั่วไปและไม่ได้ เป็นการถอดถอนได้โดยพลการ จะต้องถอดถอนตามคำฟ้องของ ป.ป.ป. และการถอดถอนนั้นถือว่าเป็นการลงโทษทางการเมือง ไม่ใช่เป็นการลงโทษทางกฎหมาย การลงโทษทางกฎหมายจะต้องส่งไปศาลฎีกา แผนกคดีอาญาการเมือง

สำหรับในประเด็นที่ ๓ เรื่องเกี่ยวกับบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกับการปกครองท้องถิ่นหรือว่า อบต. นั้น เมื่อวานนี้ได้มีการพูดไปแล้ว ผมขอพูดซ้ำบ้างในที่นี้ว่า เรายังคงยึดหลักไม่ให้สวมหมวก ๒ ใบ อันนี้เป็นการยึดหลักไม่ให้สวมหมวก ๒ ใบ แต่ในขณะที่เดียวกันไม่ได้ตัดสิทธิให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเข้ามามีบทบาทใน อบต. แต่ไม่ใช่เป็นการเข้ามาโดยอัตโนมัติหรือเป็นโดยไม่ผ่านการเลือกตั้ง เราได้กำหนดไว้ว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สามารถที่จะเข้ามาเลือกตั้งดำรงตำแหน่งใน อบต. ได้หลังจากบทเฉพาะกาลหมดไป ทั้งนี้เงื่อนไขรายละเอียดจะต้องเป็นเรื่องของกฎหมายจะต้องระบุไว้อย่างชัดเจนว่าจะต้องมีกระบวนการเลือกตั้งอย่างไร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่ได้หมายความว่าตัดสิทธิกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มาอยู่ใน อบต. เป็นแต่เพียงว่าไม่ให้เข้าไปโดยอัตโนมัติเท่านั้น ให้ผ่านกระบวนการเลือกตั้งเหมือนบุคคลอื่นเขาที่จะเข้ามาทำงานใน อบต.

สุดท้ายผมอยากจะขอพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับการเกษตร ซึ่งผม
 ขอพูดสั้น ๆ ตรงนี้ แล้วก่อนจะให้ท่าน สสร. วิศิษฐ์ โฆษิตานนท์ ขอลอนุญาต
 ท่านประธานได้ชี้แจงในเรื่องการเกษตร ผมอยากจะชี้แจงว่าในแง่การเกษตร
 และคนจนนั้น ในมาตรา ๕๐ ได้พูดถึงคนจน อยากรจะขอชี้แจงตรงนี้ว่า
 ในการบัญญัติแนวนโยบายของรัฐนั้น เราจะต้องบัญญัติเป็นหลักกว้าง ๆ
 แต่ทั้งนี้ต้องมีผลบังคับโดยได้ระบุไว้ตอนท้ายของหมวดนโยบายแห่งรัฐว่า
 ในการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาของรัฐบาลนั้น จะต้องระบุไว้ว่าจะทำอะไรบ้าง
 ตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้ในแนวนโยบายแห่งรัฐ แล้วเมื่อครบปีจะต้อง
 มารายงานต่อรัฐสภาว่าได้ทำอะไรไปแล้วบ้าง มีข้อจำกัดอย่างไร มีอุปสรรค
 ขัดข้องอย่างไร ทั้งนี้เพื่อเป็นการบังคับว่าแนวนโยบายแห่งรัฐเหล่านั้น
 เมื่อเป็นรัฐบาลแล้วจะต้องนำไปปฏิบัติแล้วต้องรายงานสภา เป็นการบังคับ
 ผมขอย้ำตรงนั้นนะครับว่าจะต้องปฏิบัติตามนั้น ดังนั้นถึงแม้บางอันจะเขียนไว้
 เพียงแค่มาตราเดียวหรือ ๒ มาตรา แต่ผลทางปฏิบัติจะต้องเกิดขึ้น
 อย่างในกรณีของการคุ้มครองช่วยเหลือคนจนนั้น ในมาตรา ๕๐ เราเขียนไว้
 ค่อนข้างจะกว้างก็จริง แต่ในทางปฏิบัตินั้นผมจะต้องทำหลายเรื่อง
 และรัฐบาลซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในนั้น ในมาตรา ๕๐ นั้น จะต้องแถลงต่อรัฐสภา
 ว่าได้ดำเนินการอย่างไร แล้วข้อขัดข้องอยู่ที่ไหน ตรงนั้นก็ไม่น่าจะเป็นห่วง
 ว่าคนจนก็ดี ไม่ว่าจะป็นในเมืองหรือว่าในชนบทก็ดี จะไม่ได้รับความคุ้มครอง
 เพราะว่าเราเขียนไว้ว่ารัฐจะต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการ
 พุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส คำว่า ด้อยโอกาส นี้ ก็รวมความทั่วไป ทั้งคนจน
 ในเมืองและคนจนในชนบทให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ อันนี้เป็น
 แนวนโยบายหลักของรัฐ ซึ่งรัฐบาลทุกชุดจะต้องทำ แล้วต้องรายงานต่อสภา
 ว่าทำไปแล้วแค่ไหน อย่างไร ส่วนในเรื่องการเกษตรนั้น กระผมคิดว่า
 ได้มีมาตราต่าง ๆ ระบุไว้ค่อนข้างมากหลายแห่งหลายที่ ที่จะสามารถบอกได้
 ว่าเป็นการช่วยเหลือการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นเสรีภาพในการรวมตัวกัน
 เป็นสมาคม สหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกร ตามมาตรา ๕๕ สิทธิของผู้นับถือ
 ตามมาตรา ๕๗ หรือไม่ก็เป็นเรื่องของ การกระจายอำนาจในท้องถิ่น
 ตามมาตรา ๗๘ การกระจายรายได้ซึ่งเป็นขรรคมตามมาตรา ๘๓
 ระบบการถือครองที่ดินตามมาตรา ๘๔ และการส่งเสริมคุ้มครองระบบสหกรณ์
 ตามมาตรา ๘๕ การส่งเสริมให้จ้างทำ การคุ้มครองแรงงาน การประกันสังคม
 ตามมาตรา ๘๖ เหล่านี้สามารถที่จะอิงได้ว่าเป็นเรื่องของการเกษตรเท่านั้น

แต่เราไม่สามารถไปเขียนให้เฉพาะเจาะจงได้ เพราะเนื่องจากว่าการเขียนนโยบายของรัฐนั้น จะต้องเขียนค่อนข้างจะกว้างเป็นหลักทั่วไป แต่มีการบังคับให้รัฐต้องไปปฏิบัติ ผมกราบเรียนท่านประธานเพียงแค่นี้ แล้วอยากจะขอประธานอนุญาตท่านประธานให้ สสร. วิศิษฐ์ ได้ชี้แจงรายละเอียดในส่วนของแต่ละอย่างสั้น ๆ อีกครั้งหนึ่งครับท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายวิศิษฐ์ โฆษิตานนท์ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรธรรมนุญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิศิษฐ์ โฆษิตานนท์ สสร. จากจังหวัดเพชรบูรณ์ กระผมใคร่ขออนุญาตเพิ่มเติมต่อท่านประธาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นเกี่ยวกับเรื่องทางการเกษตรโดยเฉพาะ ทั้งนี้และทั้งนี้เพราะว่า ตั้งแต่มีการประชุมร่วมกันมาตั้งแต่วันแรกจนถึงวันนี้ ก็มีท่านสมาชิกหลายท่านได้กรุณาหยิบยกปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการเกษตร ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของชาติด้านเมืองเราขึ้นมา ประเด็นที่อยากจะขอหยิบยกให้เห็นอย่างชัดเจน ก็คือในมาตรา ๘๔ นั้น

เราอยากจะขออธิบายว่า เราเขียนโดยมีเจตนาหรือว่ามีวัตถุประสงค์อย่างไร

ประการแรกอยากจะขอให้เห็นว่าในมาตรา ๘๔ นั้น เราได้คำนึงถึงปัจจัยการผลิตที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับที่ดิน การถือครองที่ดินจะต้องจัดอย่างมีระบบ การใช้ที่ดินต้องเป็นไปอย่างเหมาะสม เราใช้ถ้อยคำที่เป็นอย่างกลาง ๆ เพราะว่าวิธีการจัดระบบที่ดินให้กับพี่น้องประชาชนนั้น จะใช้ระบบไหน วิธีการใดนั้น จะเป็นเรื่องของรัฐบาลที่จะออกมากำหนดวิธีการ เราเพียงแต่กำหนดว่าปัจจัยการผลิตในเรื่องที่ดินนั้น เป็นเรื่องสำคัญของพี่น้องเกษตรกรที่จะต้องได้รับการยอมรับแล้วก็รับรองในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และสิ่งที่ควบคู่ไปกับเรื่องที่ดินก็คือเรื่องแหล่งน้ำ ซึ่งได้เขียนไว้ว่าจะต้องจัดการให้กับพี่น้องเกษตรกรอย่างทั่วถึง ก็มีเขียนไว้อยู่ในจุดนี้ ในประการแรกสำหรับเรื่องปัจจัยการผลิต-----

สำหรับภารเกษตรอื่นที่ไม่ได้ใช้ที่ดินก็ดี ไม่ได้ใช้แหล่งน้ำก็ดี เราก็ได้คำนึงถึงจุดนี้ไว้ โดยเฉพาะในประโยคต่อไปที่ว่า จะต้องรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร ในด้านการผลิตการตลาด สินค้าเกษตรให้ได้ผลตอบแทนสูงสุด สิ่งเหล่านี้ก็จะครอบคลุมหมด ไม่ว่าจะเป็นเกษตรสาขาใดก็แล้วแต่ การผลิตกับการจำหน่ายนั้น เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดนะครับ ที่จะตั้งคุ้มครองให้ได้รับประโยชน์สูงสุด แล้วข้อสุดท้ายที่สำคัญที่สุด เป็นสิ่งที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ ไม่มีในรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ นะครับ โดยเฉพาะอย่างทั้งทำนุบำรุงผู้ทรงเกียรติจากพรรคประชาธิปัตย์ได้พูดถึง เรื่องการวางแผนการเกษตร เรื่องโซนนิ่งก็ดี เรื่องสภาเกษตรกรก็ดี คือก่อนนั้นละครับ ก่อนสุดท้ายของมาตรา ๘๕ ก็บอกว่า ทั้งส่งเสริมการรวมตัวของเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร อยากรจะขอทราบ เรียนท่านว่าในมาตรานี้ โดยเฉพาะข้อความตรงนั้น เขียนโดยมีจุดวัตถุประสงค์ถึงคำว่า สภาเกษตรกร อยู่ในเจตนารมณ์ในข้อความนี้ แต่การที่ไม่ได้ระบุลงไปตรง ๆ ว่าให้มีการจัดตั้งสภาเกษตรกรก็ดี เพราะเปิดโอกาสให้เป็นนโยบายของทางรัฐบาลที่จะหยิบยก เรื่องการรวมตัวของเกษตรกร จะเรียกชื่ออื่น หรือจะเป็นลักษณะอื่นก็แล้วแต่นโยบายของรัฐบาลแต่ละยุคแต่ละสมัยที่จะตั้งชื่อกัน แต่วัตถุประสงค์นั้นชัดเจน คือจะต้องรวมตัวของเกษตรกรแล้วก็วางแผนทั้งการผลิต การจำหน่ายจะเป็นในรูปแบบใด ในรูปสภา จะรวมทั้งหมดอยู่ในถ้อยคำต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว เพื่อรักษาประโยชน์ร่วมกันของพี่น้องเกษตรกร เพราะฉะนั้นมาตรานี้เป็นมาตราที่สำคัญที่สุด แต่ว่าไม่ใช่มาตราเดียว ยังมีมาตรา ๘๕ ที่กล่าวถึงเรื่องระบบสหกรณ์ มาตรา ๘๕ รับรองสิทธิของเกษตรกรที่จะรวมตัวกัน เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขอทราบ เรียนท่านประธานไปยังท่านสมาชิกรัฐสภา เพื่อจะได้เข้าใจถึงในประเด็นในเรื่องเกษตรกรตามความคิดของสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญในประเด็นนี้ครับ ขอคุณมากครับ

ประธานรัฐสภา : คุณกรองแก้ว และคุณณัฐภรณ์ วัชรภรณ์ ครับ เตரியมด้วย เขิญครับ คุณกรองแก้ว ก่อน

นางกรรองแก้ว อัครวิณี สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน กรองแก้ว อัครวิณี สมาชิกวุฒิสภา และในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอทราบ เรียนผ่านท่านไปยังท่าน สสร. ทั้ง ๔๘ ท่าน ว่าดิฉันรู้สึกมีความยินดีที่ท่านได้พยายามร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยกำหนดมาตรการหลายอย่าง เพื่อจะให้ครอบคลุมในการบริหารและจัดการประเทศเราให้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้น ในฐานะที่ดิฉันมาจากต่างจังหวัด ดิฉันขอเรียนท่าน สสร. ว่าการร่างรัฐธรรมนูญ

ฉบับนี้คนต่างจังหวัดได้ติดตามและก็มีควมสนใจเป็นเฝ่อย่างมาก ขึ้นตอน
 การร่างรัฐธรรมนูญ ทำให้ประชาชนในต่างจังหวัดสนใจที่จะร่วมใน
 การบ้านการเมืองเพิ่มขึ้นกว่าเดิม อันนี้เป็นสิ่งที่ดีในกรุงเทพฯ คงจะมอง
 เห็นว่าคนต่างจังหวัดนี้ไม่มีควมสนใจในการเมือง แต่ในระบอบการบริหาร
 การจัดการที่ผ่านมามคนต่างจังหวัดมีโอกาสน้อยที่จะได้แสดงควมติดเห็น
 ดิจนนี้ขอแสดงควมทินดีกับท่าน สสร. ทุกท่านด้วยว่าประกาศของการทำ
 ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้สร้างควมตื่นตัวเป็นก่่างสูง ประเด็นที่ต้งนั้นจะ เสนอ
 มี ๓ - ๓ ประเด็น ประเด็นแรกก็เข้คงเกี่ยวข้องกับสิทธิสตรี กลุ่มผู้หญิงในชนบท
 ได้ร่วม เรือกร้างเรือคองสิทธิสตรีเป็นก่่างมากในระยะเวลา ๓ - ๓ ปี
 ที่ผ่านม มาถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญกับเดิมจะได้บัญญัติว่า สิทธิของหญิงและชายเท่ากัน
 แต่ในภาคปฏิบัติก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับในควมสามารถ สตรีจะถูกกีดกันหลาผลก่่าง
 ในด้านการงานและการศึกษา ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้บัญญัติว่าการเลือกปฏิบัติ
 จะปฏิบัติไม่ได้ใน เรื่องเพศและเรื่องภาษา เรื่องอายุและควมสามารถทางกาย
 ซึ่งก็มีบัญญัติไว้ในหมวด ๓ มาตรา ๓๐ สตรีส่วนใหญ่อริสทธิพลใจในท่อนบัญญัตินี้
 และหวังว่าต่อไปคงไม่ได้รับกรเลือกปฏิบัติในเรื่องนี้ ท่านประธานที่เคารพ
 ดินันเห็นว่รัฐธรรมนูญกับนี้นอกจากเรื่องสิทธิและเสรีภาพที่ให้แก่ประชาชนแล้ว
 ในเรื่องการเมืองการปกครองก้คงกั้นในหมวด ๔ มาตรา ๑๘๓ มาตรา ๑๘๔ และ
 มาตรา ๑๘๕ ได้กำหนดให้ควมเป็นอิสระของท้องถิ่นในด้านกำหนดนโยบาย
 การปกครองและการบริหารอื่น ๆ ซึ่งเป็นการคืนอำนาจให้สู่ประชาชน
 ในสมัยโบราณท้องถิ่นก็สามารถปกครองตัวเองได้ แต่เมื่อกมีการเปลี่ยนการปกครอง
 ศูนย์รวมอำนาจทุกก่่างก้เข้ามาสู่ส่วนกลาง -----

ทำให้ท้องถิ่นขาดการที่จะมีส่วนร่วมในการปกครอง การขาดมีส่วนร่วมในการปกครองทำให้ท้องถิ่นได้รับผลกระทบต่อนโยบายและกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐ ที่เข้าสู่ท้องถิ่น เช่นในจังหวัดลำพูนที่ดิฉันจากมา มีกิจกรรมใหญ่ชิ้นหนึ่งคือ ที่ท่านก็คงจะ เห็นในหนังสือพิมพ์ลง เสมอว่า นิคมอุตสาหกรรมได้สร้างผลกระทบ ต่อชีวิตของชาวจังหวัดลำพูนมากทั้งในด้านดีและด้าน เสีย และการที่จะแก้ปัญหานั้น ก็ค่อนข้างจะเป็นเรื่องยาก เพราะว่าประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ที่จะ เอาอุตสาหกรรมลงในจังหวัดลำพูนหรือไม่เอา เพราะอุตสาหกรรมได้ถูก กำหนดว่าจะลงในจังหวัดลำพูน และหลายจังหวัดก็ได้รับผลกระทบจากการที่ ประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นและการตัดสินใจว่าจะรับ ผลประโยชน์อะไรหรือไม่รับผลประโยชน์อะไร เข้าสู่ท้องถิ่นของตนเอง ในหมวดนี้ จะเห็นว่า จะโยงกับหมวดที่ ๓ เรื่องสิทธิ เสรีภาพว่าการดูแลทรัพยากรของท้องถิ่น เพราะว่าในมาตรา ๔๖ จะทำให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกำหนดและ รักษาผลประโยชน์ของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของตนเอง อันนี้ดิฉัน เห็นว่า หมวดการปกครองท้องถิ่นนี้จะเป็นการกระจายอำนาจเข้าสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง แล้วก็จะมีผลสืบเนื่องของการปกครองระดับประเทศต่อมา สำหรับหมวด ๔ ที่ท่านกานัน ผู้ใหญ่บ้านมีความกังวลใจแล้วก็ท่านสมาชิกรัฐสภาบางท่านก็ได้เคยไป ดิฉันก็มีความเห็นว่าท่านกานัน ผู้ใหญ่บ้านไม่ควรจะกังวลใจ เพราะว่าท่านได้เป็น ตัวแทนของประชาชนมาระบอบาวนานแล้วก็ช่วยบำบัดทุกข์ บำรุงสุขของประชาชน และการที่ท่านจะ เข้าไปเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยาก เพราะท่านเป็นที่ยอมรับของประชาชนในหมู่บ้านและตำบลนั้น ๆ อยู่แล้ว และ การที่ท่านจะ ทำหน้าที่ ๒ อย่างก็คงจะเป็นเรื่องซึ่งยากในสมัยปัจจุบัน เพราะว่า การบริหารในท้องถิ่นไม่ใช่จะ รับแต่นโยบายจากรัฐบาลเท่านั้น ต้องมีส่วนร่วมริเริ่ม ที่จะทำอย่างไรให้ท้องถิ่นนั้นดีขึ้น ส่วนหมวดที่เกี่ยวกับเรื่องอาชญากรรมก็ยังไม่คิดว่า จะจะซักถามหรือว่าให้ข้อความคิดเห็น เรื่อง เกษตรกร ซึ่งท่าน สสร. ก็ได้ตอบ มาแล้ว แต่ก็อยากจะพูดถึง เรื่อง ประเด็นกลุ่ม เกษตรกรนิดหน่อยซึ่งระบุไว้ใน รัฐธรรมนูญฉบับนี้ในมาตรา ๔๕ เป็นครั้งแรกที่กลุ่มเกษตรกรได้ระบุในรัฐธรรมนูญ กลุ่มเกษตรกร จริงแล้ว เป็นกลุ่มในระดับตำบล ปัจจุบันนี้มี ๘,๐๐๐ กว่ากลุ่ม และ เป็นนิติบุคคลและจัดตั้งมาแล้วประมาณ ๒๕ ปี แต่ในสภาพของกลุ่มนี้ครั้งแรก วิถีอุปสรรคของการจัดตั้งกลุ่มเป้าหมายค่อนข้างจะไม่ค่อยจะได้ทำไป ในความคิด เห็นส่วนตัวของดิฉัน ก็ถือตั้งมา เพื่อจะ รวบรวมและ เงินกู้จากรัฐบาล ซึ่งต่อมา

ทำให้กลุ่มนี้ไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร ระยะเวลาที่ผ่านมา กลุ่มเกษตรกรจะได้รับ
 การส่งเสริมที่ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลแต่ละสมัย ซึ่งทำให้การทำงาน
 ไม่ต่อเนื่องและผ่านมาก็มีระบบของ ธ.ก.ส. แล้วก็มีระบบหลายระบบเข้าไป
 ทำให้เกษตรกรที่มีฐานะออกไปจากกลุ่มเกษตรกรในระดับตำบลและกลุ่มเกษตรกร
 ระดับตำบลก็เหลือแต่คนที่มีฐานะยากจนและไม่สามารถที่จะทำกิจกรรมที่รวมกัน
 อย่างแท้จริง ปัจจุบันก็จะมี เป็นลักษณะที่รวบรวมกัน เพื่อรับการช่วยเหลือจากรัฐบาล
 เท่านั้น ซึ่งดิฉันก็อยากจะฝากไว้ว่าถ้าอย่างใดการที่รัฐธรรมนูญกำหนดเรื่อง
 กลุ่มเกษตรกรไว้ในนี้ก็น่าจะมีมาตรการที่ว่าจะทำอย่างไรให้กลุ่มเกษตรกรซึ่ง
 เป็นอาชีพของคนไทยเกือบทั้งหมดของประเทศและเป็นอาชีพซึ่งได้รับผลตอบแทน
 น้อยที่สุด -----

แล้วจะมีคำถามอยู่เสมอว่า ในเมื่อท่านปลุกแล้วข้าพเจ้าไม่ได้ราคา ทำไมต้องปลุกอีก แต่ท่านก็ตอบว่านี่เป็นอาชีพของเขาที่เข้ามาตลอดในชนบท แล้วก็เมื่อปลุกแล้ว เขาก็หวังว่าอาจจะขายได้ดีกว่า ได้ราคา เพื่อจะมาเป็นค่าครองชีพของเขา ปัญหาเรื่องกลุ่มเกษตรกรนี้ ตีลังกัก็คงจะไม่กล่าวมากไปกว่านี้ เพราะว่าท่าน สสร. ก็ได้ชี้แจงแล้ว แต่ตีลังกาก็จะมาพูดถึงหมวด ๕ ในเรื่องแนวนโยบาย ของรัฐ ในเรื่องการกระจายรายได้ ในมาตรา ๘๓ บัญญัติว่า รัฐต้องดำเนินการ ให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม ซึ่งก็รู้สึกจะใช้คำพูดว่า อย่างเป็นธรรม นี้ก็อยากจะฝากไว้ว่าเป็นธรรมแต่ไหน เพราะว่าที่ผ่านมากการกระจายรายได้ สู้ชนบทก็ยังไม่ทั่วถึง ในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมาตรา ๘๓ ซึ่งบัญญัติว่า รัฐต้อง กระจายรายได้สู่ชนบทอย่างทั่วถึง แต่ในความเป็นจริงนั้นเป็นการกระจายรายได้ อย่างทั่วถึงมากกว่าเป็นการกระจายรายได้ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๘๓ นี้ ก็น่าจะดูดีกว่าอันเดิม ส่วนอันนี้จะเกี่ยวข้องกับอาชีพของเกษตรกร เรื่องรายได้ ตัวเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศได้รายได้ต่ำอย่างคุ่มค้ำที่เขาลงทุนไป เกษตรกรหรือคนจนในชนบทคงไม่พอพเพี้ยมาสู่ในกรุง แล้วมาเป็นคนสลัม เป็นคนไร้สะพาน เป็นคนวิมคลง สร้างปัญหาให้แก่ กทม. หรือรัฐบาล ฉะนั้น อยากรจะฝากข้อนี้ไว้ด้วย สุดท้ายนี้ในภาพรวมของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ตีลังกาก็เห็นว่า ส่วนรวมนั้นให้ผลประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่ และจะดีแค่ไหน หรือเป็นประโยชน์แก่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติ ซึ่งจะมีกฎหมายลูกออกมาต่อไป ตีลังกาก็สนับสนุนรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้ และขอขอบคุณท่าน สสร. ทุกท่านด้วย ขอคุณค่ะ

ประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายตนิษฐกัฏฐ์ วิชราภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายตนิษฐกัฏฐ์ วิชราภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ในฐานะ สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ หลักการของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ที่สำคัญที่สุดนั่นก็คือ เราต้องเคารพในสิทธิและหน้าที่ของกันและกัน และสิ่งที่สำคัญ ที่สุดนั่นก็คือ จะต้องยอมรับความคิดเห็นของแต่ละบุคคล ถึงแม้ว่าตัวเราเองนั้น จะไม่เห็นด้วยก็ตาม นี่เป็นหลักการสำคัญในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ผมเคารพในหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ท่านได้มอบอำนาจจากรัฐสภา แห่งนี้ไปดำเนินการยกร่างรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน แล้วนำกลับมา เสนอต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบ ว่ารัฐสภาแห่งนี้จะรับหรือไม่รับร่างรัฐธรรมนูญ

โดยที่เราไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขอะไรใด ๆ ทั้งสิ้นในร่างรัฐธรรมนูญนั้น
 ถ้าร่างรัฐธรรมนูญนั้นไม่ได้รับการยอมรับจากรัฐสภาแห่งนี้ ขึ้นตอนต่อไปนั่นก็คือ
 การไปขอประชามติจากพี่น้องประชาชนทั่วประเทศว่าจะรับร่างรัฐธรรมนูญซึ่งร่าง
 โดยสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญหรือไม่ นี่เป็นขั้นตอนที่รัฐสภาแห่งนี้ได้ดำเนินการไป
 ผมนั่งฟังการอภิปรายของสมาชิกรัฐสภา ๓ วันเต็ม ๆ ครับ -----

ด้วยความสนใจถึงเหตุและผลในการที่จะรับหรือไม่รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ทุกคนลุกขึ้นมาอภิปรายไม่มีใครที่ยอมรับรัฐธรรมนูญฉบับนี้จนครบว่า มีความสมบูรณ์ครบถ้วนทุกมาตรา มีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย คำหนึ่งติดถึงข้อบกพร่องต่าง ๆ ของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ทุกคนอภิปรายในแนวทางเดียวกัน ทั้งสิ้น ผมเองได้ยินฟังด้วยความสนใจมาตลอด พยายามจับภาพประเด็นว่า ความแตกแยกทางความคิดการเผชิญหน้าจากการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เกิดจากอะไร มีประเทศใดในโลกที่เอารัฐธรรมนูญซึ่งเกิดจากความขัดแย้งทางความคิดเกิดความเผชิญหน้ากันระหว่างหมู่ประชาชน ซึ่งมีความเห็นไม่ตรงกันไปยังฉบับใช้จริง ๆ แล้วเจตนารมณ์ของมาตรา ๒๑๑ เทรสเขียนไว้ชัดเจนและครบถ้วน เป็นสาระสำคัญด้วย ในวรรคที่สามว่า ในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญสภาร่างรัฐธรรมนูญต้องคำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชน เป็นสำคัญ แต่ในขณะที่ได้พิสูจน์ให้พี่น้องประชาชนได้เห็นแล้วว่า ถ้าสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ร่างรัฐธรรมนูญโดยคำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชน เป็นสำคัญแล้วความแตกแยกจะไม่เกิดขึ้น การเผชิญหน้าจะไม่เกิดขึ้น ผมไม่เข้าใจว่าการเผชิญหน้านั้นเกิดขึ้นด้วยเหตุอะไร ไม่อยากจะบอกว่า เกิดขึ้นจากสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ไม่อยากจะบอกว่า เพราะมีสี่เหลี่ยมมีสี่เหลี่ยม ไม่อยากจะเข้าใจอย่างนั้นครับ ผมเคารพในหน้าที่ของการทำงานของท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญมาตลอดเวลา แต่สิ่งที่ทำให้ผมจะต้องคิดอะไรบ้างเล็กน้อยหลังจากที่การร่างรัฐธรรมนูญโดยสมบูรณ์ แต่ปรากฏว่ามีหลายสิ่งหลายอย่างที่ผมไม่เข้าใจว่า วิธีการปฏิบัติเพื่อบ้านเมือง หรือเพื่อประชาชนหรือเพื่อการทำลายล้าง การแบ่งแยกพรรค แบ่งแยกพวก การทำให้เกิดการเผชิญหน้ากันเกิดขึ้นผมไม่เข้าใจ ผมขอเรียกร้องความคิดเห็นของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญในความคิดเห็นและในแต่ละมาตราที่ท่านกำหนดบทบัญญัติมาให้พวกเราได้พิจารณากัน แต่พฤติกรรมของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญบางคนกลับไม่ยอมรับความคิดเห็นของบรรดาสมาชิกรัฐสภาหรือว่าความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน เพื่อที่จะไปดำเนินการในการที่จะไปแก้ไขปรับปรุงร่างรัฐธรรมนูญเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของมาตรา ๒๑๑ เทรส ในวรรคสาม คือจะตั้งคำนึงถึงความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนเป็นสำคัญ ตรงนี้เป็นหลักการในการแก้ไข ในการที่แก้ไขมาตรา ๒๑๑ แล้วให้ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญมาดำเนินการในการยกร่างรัฐธรรมนูญ มาจากที่รัฐสภา

๔๓

ร ๘/๒๕๕๐ (ส.๒)

จินตนา ๓๐/๒

แห่งนี้ได้มอบไปด้วยเจตนารมณ์ในแนวทางเดียวกันทั้งรัฐสภา ทั้งพี่น้อง
ปวงชนชาวไทยว่าต้องการที่จะได้รัฐธรรมนูญฉบับที่สมบูรณ์ ได้รับความทัดแย้ง
ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราทราบถึงความล้มเหลวของระบบการเมือง
ตลิ่งการจะปฏิรูปความคิดเห็นเป็นแนวทางเดียวกันครับ แต่อำนาจที่ท่านได้ไปนั้น
ผมจะไม่ค่อยแน่ใจว่าอำนาจที่ท่านได้ไปนั้นท่านทำเพื่อบ้านเพื่อเมือง หรือทำ
เพื่อประโยชน์ของตนเอง ผมดีใจครับหลังจากที่สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ

ได้รับทราบแต่งตั้งจากรัฐสภาแห่งนี้ ท่านประกาศว่าสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ทั้งหลายจะไม่เกี่ยวข้องกับกาเลือกตั้งภายในระยะเวลา ๕ ปี ผมมั่นใจมากครับ
และเคารพในวิญญานของทหาร เป็นนักประชาธิปไตยที่ท่านกล่าวอ้างว่า ท่านทำ
เพื่อประเทศชาติบ้านเมืองคล้ายแท้จริง แต่ผมดูในหลายมาตรา ในกฎหมาย
รัฐธรรมนูญแห่งนี้เกิดความไม่แน่ใจครับว่า สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นจะ
มีส่วนได้ส่วนเสียกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ
ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา รัฐสภาแห่งนี้ได้รับทราบกดต้นมาตลอดเวลา
ร่างรัฐธรรมนูญที่ท่านกล่าวอ้างว่าเป็นฉบับประชาชน ผมไม่มั่นใจครับ
แต่ความเป็นจริงฉบับของสภาร่างรัฐธรรมนูญ สสร. นั้นเอง แต่กลายเป็น
เป็นฉบับกับประชาชน ลงมติ เหตุผลที่ได้มีโอกาสพูดคุยกัคสมาชิกรัฐสภา
หลายท่านส่วนมาก เหตุผลว่าจะรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้โดยเห็นว่ารับไปก่อน
แล้วไปแก้ไขทีหลัง ถ้าเหตุการณ์ของบ้านเมืองเกิดการเผชิญหน้าอยู่ในขณะนี้
เกิดจากความตืดที่ไม่ดีคือการเกิดความสงบเรียบร้อยเกิดขึ้นในประเทศชาติ
บ้านเมือง เกิดขึ้นจากในความรู้สึกนึกคิดของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญว่า
เมื่อร่างไปแล้ว รัฐสภาต้องรับ ผมมั่นใจว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เมื่อรับไปแล้ว
แก้ไขยาก แก้ไขได้ยากมาก เพราะจะเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ในการปกครอง
ให้มาต่อต้านในการแก้ไขรัฐธรรมนูญต่อไปในวันข้างหน้าอย่างแน่นอน ผมจะ
พูดไว้เพื่อที่จะบันทึกไว้เป็นหลักฐาน เมื่อเกิดเหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้นจะได้
นำในสิ่งที่ผมมาพูดนี้มาแสดงต่อพี่น้องประชาชน บางท่านรับไปก็เพื่อที่ว่า
ในขณะนี้ประเทศชาติบ้านเมืองของเรากำลังอยู่ในสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ
เมื่อรับร่างรัฐธรรมนูญไปแล้วจะสามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้ ผมว่า
คำพูดนี้เห็นแก่ตัวครับ เศรษฐกิจตกต่ำทำให้คนรวยเริ่มจะจนลง แต่คนจน
ก็ยิ่งจนอย่างนั้น ท่านลงร่างรัฐธรรมนูญหรือรับร่างรัฐธรรมนูญไปแล้วสามารถ
จะแก้ไขปัญหาทำให้คนรวยที่กำลังจนลงนั้นกลับไปรวยขึ้นอีก แต่ร่างรัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้แก้คนจนให้เป็นคนรวยได้หมดครับ ตรงนั้นก็ไม่ใช่เหตุผลในการรับ
ร่างรัฐธรรมนูญ

อีกประเด็นหนึ่ง เป็นประเด็นที่สำคัญ ถ้าประเด็นนี้เกิดขึ้นจริง
ผมว่าบ้านเมืองต่อไป เราอยู่ด้วยกันยากลำบาก รับร่างรัฐธรรมนูญด้วยประเด็น
ที่ว่าเราได้เปรียบทางการเมือง ตรงนี้ละครับ สามีวุฒิสภาของสมาชิกรัฐสภา
ว่าเราต้องการคิดถึงบ้าน คิดถึงเมือง หรือคิดถึงประโยชน์ส่วนตน หรือคิดถึง
ประโยชน์ของการได้เปรียบทางการเมือง เรารับบ้าน รักเมืองกันหรือไม่

๕๕

ร ๕/๒๕๕๐ (ส. ๒)

อัมพา ๓๖/๒

ผมเองได้พยายามศึกษาเรื่องราวรัฐธรรมนูญหลายรอบครับ อ่านไปอ่านมา
ดูการประชาสัมพันธ์ของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญว่า พี่น้องประชาชนจะได้รับ
สิทธิเสรีภาพมากขึ้นว่ารัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ -----

จะได้สิทธิทางการเมืองการศึกษา สิทธิทางการรักษาพยาบาล ตรงนั้นพี่น้องประชาชนทุกคนเห็นด้วย ถือว่าเป็นจุดเด่นของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่ในจุดเด่นตรงนั้นได้ผูกโยงโยงเอาไว้ว่าต่อไปในวันข้างหน้า พี่น้องประชาชนอาจจะต้องเสียสิทธิบางสิ่งบางอย่างไป ไม่ได้เขียน ไม่ได้สิทธิก็เสียหาย เหมือนกับกำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะต่อไปพี่น้องประชาชนจะต้องมีหน้าที่ตามมาหน้าที่ของทหารที่จะต้องไปเลือกตั้ง ผม เรือนงามนิเด เกอะคริบว่า ที่เขียนไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าต่อไป พี่น้องประชาชนจะต้องมีหน้าที่ไปเลือกตั้งทุกระดับชั้นใช้ใหม่คริบ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต. สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกทุกสิ่งทุกอย่างนี้ เลือกกันจะแทบทุกวันนะคริบ ท่านทราบไหมคริบว่า สังคมไทยของเราโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาชนบท คนยากคนจน เขาไม่ได้ทำกินอยู่ในถิ่นฐานที่เกิดเขาจะคริบ เขาต้องดิ้นรนมาทำกินในกรุงเทพมหานคร ตรงนี้ใครไปรับผลิตซ่อมค่าให้จ่ายในการเดินทางให้กับเขา การไปบังคับเป็นประชาธิปไตยหรือไม่ ถ้าบอกว่าชาวไทยมีหน้าที่เป็นทหาร โอ.เค. ทุกคนเห็นด้วยละคริบ แล้วก็กำหนดไว้ตลอดเวลา แต่หน้าที่ต้องไปเลือกตั้ง ไม่ใช่เฉพาะการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้นนะคริบ มีหน้าที่ที่จะต้องไปเลือกตั้งหมายความว่าทุกระดับชั้น ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นกับคนจนใหม่คริบ ตรงนี้เป็นประชาธิปไตยใหม่คริบ ตรงนี้เป็นความหวังในการปฏิรูปการเมืองหรือไม่ เราพูดกันในตอนแก้ไขมาตรา ๒๑๑ ต้องการปฏิรูปการเมือง ว่านักการเมืองสกปรก มาจากการซื้อเสียง ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางคน เรียกว่า นักเลือกตั้งนั้นละคริบ ต้องการว่าจะขจัดกาซื้อเสียงไปให้หมดสิ้น ให้การเมืองขาวสะอาด ประเทศชาติบ้านเมืองจะได้บริหารและพัฒนาไปในทิศทางที่ทุกคนยอมรับและมีแนวคิดไปในทิศทางเดียวกันทั้งรัฐสภา พี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ขวานรับ ต้องการรัฐธรรมนูญที่ปฏิรูปการเมือง ขจัดกาซื้อเสียง คำนแล้วอ่านอีกหรือคนมันแต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเอง ที่ออกมาพูดว่าแก้ไขปัญหาดังนี้ไม่ได้ พี่น้องประชาชนผิดหวังคริบ เพียงแต่ว่าในขณะที่ระยะ เวลาหรือโอกาสประกอบด้วย เสรีธุรกิจตกต่ำ จึงทำให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้รับการผลักดัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคธุรกิจของเรากำลังได้รับคามเสียหายหวังเอาไว้ว่ารัฐธรรมนูญผ่านแล้ว เสรีธุรกิจจะดีขึ้น บังเลิกผมเป็นตัวแทนจากคนจน เป็นตัวแทนจากสาวไร่ ชาวนา ตัวแทนจากเกษตรกร ที่งไม่มีโอกาสจะมาให้บรรดาสื่อมวลชนทั้งหลายเอาไมค์ไปจอบปากให้สัมภาษณ์ ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เมื่อรับไปแล้วจะเกิดอะไรที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องเกษตรกรกันเสียบ้าง

รู้แต่ว่าพูดกันอยู่ตลอดเวลาว่า ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านไปแล้ว เศรษฐกิจจะดีขึ้น
ธุรกิจที่เป็นของคนรวยที่จนลงนั้นจะกลับรวยไปอีก แต่คนจนผมคิดว่า ต้องจน
กว่าหน้าต่อไป ไม่ได้รับผลประโยชน์อะไรจากกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ -----

ท่านประธานครับผมหนึ่งฟังมา ๓ วันมีอยู่หมวดหนึ่งไม่มีใครไปแตะเลย วันนั้นผมจะ
 แตะให้ นะครับ มาตรา ๑๙๙ มาตรา ๒๐๐ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 ท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญครับ บทบัญญัติตรงนี้เป็นกันตรายต่อประเทศชาติ
 นะครับ ผมเชื่อว่าบทบัญญัติ ๒ มาตราที่มาเขียนไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 เกิดจากบุคคล ๒ คนในสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนหนึ่งเป็นอดีตนายกรัฐมนตรีนึง อีกคนหนึ่ง
 เป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศที่พยายามผลักดัน เรื่องสิทธิมนุษยชน
 เข้ามาในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมขอกราบเรียนนะครับว่าเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕
 รัฐบาลเฉพาจะกิจซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรม เมื่อวันที่
 ๑๐ กันยายน ๒๕๓๕ ได้ดำเนินการนำประเทศไทยเข้าไปเป็นภาคีระหว่างประเทศ
 เกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตรงนั้นเป็นจุดเริ่มต้นทุกคนทราบนะครับว่า
 องค์การระหว่างประเทศที่เราได้รับการช่วยเหลือ ได้รับเงินทองสนับสนุนมาจาก
 ต่างประเทศมากมาย ถ้ามาด้วยความบริสุทธิ์เราก็ได้รับประโยชน์จากการพัฒนา
 เหล่านั้น แต่ถ้ามาในคราวนี้กับคุณทวีก็เข้ามาเพื่อแทรกแซงการบริหารงานของรัฐ
 ประเทศชาติของเราได้รับความเสียหาย เมื่อประเทศของเราได้เข้าสู่ภาคี
 ระหว่างประเทศ ต่อมาเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๓๖ ท่านรัฐมนตรีต่างประเทศ
 ซึ่งในขณะนั้นเป็นอดีตเป็นคนหนึ่งในคณะร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้ไปลงนามใน
 พิธีการนี้เกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย
 นี้เป็นจุดหนึ่งในการเริ่มต้นที่นำประเทศไทยของเราเข้าไปผูกพันกับพันธกรณี
 ซึ่งถ้าเราต้องลอกกฎหมายเรื่องสิทธิมนุษยชนต่อมาก็หลายฉบับ ตรงนั้นปฏิเสธ
 ไม่ได้แล้วนะครับ แต่ถ้าพูดเรื่องสิทธิมนุษยชนด้วยความบริสุทธิ์ใจแล้วทุกคนต้อง
 เคารพในสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทุก ๆ คน แต่เหตุการณ์ที่ผ่านมาผมเป็นที่ทราบแล้ว
 นะครับว่า เราถูกแทรกแซงจากต่างประเทศเกี่ยวกับบทบาทของเรื่องสิทธิมนุษยชนนี้
 มากมาย มีองค์กรของวิธีซึ่งได้รับนโยบายจากต่างประเทศ ได้รับเงินสนับสนุน
 จากต่างประเทศมาดำเนินการแทรกแซงทางการเมืองในประเทศของเราอย่าง
 ต่อเนื่องตลอดเวลา ผมสงสัยแต่เพียงว่า ถ้าไม่ในเมื่อเรารู้ว่าขณะนี้บ้านเมือง
 ของเรากำลังถูกแทรกแซงจากต่างประเทศ การที่จะดำเนินการอะไรเพื่อที่จะขอ
 รับเงินสนับสนุนจากต่างประเทศนั้น จะต้องมีนโยบายเสนอไปยังต่างประเทศ
 เพื่อขอรับเงินสนับสนุน ผมมั่นใจว่าการกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชน
 แห่งชาติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญคงเป็นนโยบายอย่างหนึ่งขององค์กรเอกชน
 ซึ่งเสนอไปยังต่างประเทศ เพื่อขอรับเงินสนับสนุนในการนำบทบัญญัติตรงนี้
 เข้ามาร่างไว้ในรัฐธรรมนูญ-----

มีสิ่งหนึ่งที่น่าตกใจยิ่ง คำกล่าวของท่านอดีตนายกรัฐมนตรีที่เป็นสมาชิกสภาว่า
 รัฐธรรมนูญได้กล่าวไว้ในการประชุมสภาว่า รัฐธรรมนูญ กล่าวไว้แบบนี้ครับ
 บอกว่า ประเทศไทยไม่ใช่ เป็นการสูญเสียอธิปไตย แต่รัฐนั้นยอมเสียสละส่วนหนึ่ง
 ของอำนาจอธิปไตยด้วยความพึงพอใจ ลองแปลความหมายสิครับว่า เรายอมเสีย
 อะไรบางอย่างไปหรือไม่ ลองคิดดูสิครับว่าความหวังดีต่อบ้านเมืองนั้นเกิดขึ้นด้วย
 ความรู้สึกนึกคิดของควมเป็นคนไทยหรือในวิญญาของการเป็นนักประชาธิปไตย
 ที่กล่าวอ้างถึง ลองตีความให้ผมหน่อยสิครับ ท่านสมาชิกสภาว่า รัฐธรรมนูญ
 ใครก็ได้ครับลองลุกขึ้นมาสิว่านี่มันคือความหมายว่าอะไร ประเทศชาติไม่
 การสูญเสียอธิปไตย แต่รัฐนั้นยอมเสียสละส่วนหนึ่งของอำนาจอธิปไตยด้วย
 ความพึงพอใจ นี่เป็นส่วนหนึ่งในการกล่าวไว้ในที่ประชุมของสมาชิกสภาว่า รัฐธรรมนูญ
 เกี่ยวกับบทบัญญัติบทหนึ่งในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งกำลังเสนอต่อรัฐสภา เรากำลัง
 จะสูญเสียอธิปไตยบางอย่างไปใช่ไหมครับ ในการยอมเป็นทาสของต่างชาติ
 เรามีบทบัญญัติมากมายเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติ
 คนเข้าเมือง พระราชบัญญัติสัญชาติ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้า
 ประเวณี พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ เรามีหลายหมวดในกฎหมายเกี่ยวกับเรื่อง
 สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจที่ได้ให้ต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
 แห่งชาตินั้นมีอย่างมากมาย สามารถที่จะเรียกเอกสารต่าง ๆ จากส่วนราชการทุกส่วน
 มีอำนาจมากมายนะครับในการที่จะดำเนินการอะไรใด ๆ ทั้งสิ้น ผมแปลใจว่า
 มาตราที่พันห้าของสมาชิกสภาไปได้อย่างไร ถ้ามองกันแต่เพียงผิวเผิน
 มันตีครับพูดเรื่องสิทธิมนุษยชน อีกสิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนถามสมาชิกสภาว่า คือ
 พยายามอ่านแล้วไม่เข้าใจ แล้วก็สมาชิกสภาหลายท่านก็พยายามอภิปรายแล้ว
 เกี่ยวกับเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ช่วยเขียนผมอีกสักนิดหนึ่งนะครับว่า เรา
 หมายถึงทุกคนที่เป็นมนุษย์ในแผ่นดินไทยใช่ไหม ทั้งผู้พหุพันสงครามเข้ามาอยู่
 ในประเทศเราก็เป็นมนุษย์เหมือนกัน เราต้องไปดูแลกลุ่มของเรา ปกป้องเขา เพราะ
 ไม่เช่นนั้นเขาจะ เอาศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์มาแอบอ้างใช้หรือไม่ มันครอบคลุม
 ไปถึงไหนครับ หรือเฉพาะคนไทย อ่านแล้วอ่านอีกมันไม่มีครับ แต่ถ้าเราต้องครอบคลุม
 ไปถึงความ เป็นมนุษย์ของทุกคนที่อยู่ในแผ่นดินไทย ผู้สืบภัยสงครามจะต้องไปดูแล
 ผมคิดว่าเรากำลังจะสูญเสียอธิปไตยอีกเช่นเดียวกัน ดังนั้นผมเองได้พยายามทบทวน
 บทบาทตัวเอง ทบทวนกระแสเรียกร้องของพี่น้องประชาชน -----

ทบทวนหลายสิ่งหลายอย่าง รัฐธรรมนูญหลายฉบับที่ได้รับการแก้ไขจากกระแสเสรีกรรือของพี่น้องประชาชน แต่ใช้ไม่ได้มานานครึ่งก็มีการเปลี่ยนแปลง เราจะเอาชัยเท็จจริงมาพูดกัน หรือเราจะเอากระแสของพี่น้องประชาชนบางส่วนซึ่งดำเนินการทางการเมืองไม่อาจจะกล่าวอ้างว่ามีเบื้องหน้าเบื้องหลังหรือไม่ภาคต้นต่อรัฐสภาแห่งนี้ให้ดำเนินการบางอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง ที่ผมบอกว่าผมไม่แน่ใจเกี่ยวกับเรื่องว่าสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญนั้นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้ร่างเพื่อตนเองและพวกพ้อง หลายคนก็ทักท้วงนะครับว่าบทบัญญัติของศาลรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ทรงคุณวุฒิคุณแล้วดีกรอบมาแต่จนทำให้ความเข้าใจหลายคนคิดไปในแนวทางเดียวกันว่าท่านกำหนดไว้เพื่อตัวท่านเอง หลายคนก็ทักท้วงในส่วนนี้เกี่ยวกับเรื่องศาลรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอาจารย์สุรเสวีชัย ผมฟังท่านเมื่อเวลานี้ตกใจครับ เนื้อหาสาระอย่างแท้จริงท่านก็บอกว่า ไม่ใช่ศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำวินิจฉัยยังมีเป็นเด็ดขาด ตรงนี้เกินรายชื่อผมควร ผมทราบครับเราแก้ไขอะไรไม่ได้มีอีกแล้ว แต่เราต้องตัดสินใจครับจะรับหรือไม่รับเท่านั้น ผมคิดว่าสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญท่านคงไปแปรเปลี่ยนเจตนารมณ์ในการปฏิรูปการเมืองไปในทางที่ไม่ถูกต้องนัก ผมคิดว่าท่านมีอำนาจทำทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะว่าท่านได้รับอำนาจไปยกว่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับให้เกิดขึ้น ตามเถอะครับว่าคนจนได้อะไรจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้สิทธิ ได้หน้าที่ที่ท่านให้หรือครับ รูปธรรมชัดตรงไหนอะไรบ้างที่ไปลดรอนสิทธิและหน้าที่ที่ให้เขาตามบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญท่านก็โยนไปให้แล้วแต่กฎหมายจะบัญญัติ สิ่งนี้ละครับที่ผมอยากจะกราบเรียนพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น เป็นกฎหมายสูงสุดที่ทุกคนจะมีส่วนได้รับประโยชน์จากกฎหมายรัฐธรรมนูญ ถ้ากฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญที่มีความสมบูรณ์อย่างแท้จริงแล้ว เราจะได้ผลประโยชน์กันทุกชั้นนั่น แต่ในขณะนี้มีคำกล่าวกันอยู่ตลอดเวลาว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นกฎหมายของชนชั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมสังเกตท่านผู้อภิปราย ใครอยู่ในฐานะใด ใครมีส่วนเสีย ส่วนได้ในการประกอบอาชีพธุรกิจของตนอย่างไร ก็ขึ้นมาปกป้อง ขึ้นมาอภิปราย ขึ้นมาพูดจาในส่วนของตนเองทั้งสิ้น เราคิดถึงบ้านเมืองกันบ้างหรือเปล่า ผมคิดครับ ผมเป็นผู้แทนราษฎรโดยสายเลือด คิดถึงประชาชน คิดถึงประเทศชาติบ้านเมืองว่า กิจทางต่อไปนี้ เราจะปกครองกันด้วยกระแส หรือเราจะปกครองกันด้วยความถูกต้อง ผมมีหลักการที่ถ่มมั่นในตนเองว่าสิ่งอะไรก็ตามที่ตนเองทำไว้ถ้าเป็นประโยชน์ต่อสังคม เป็นประโยชน์

ต่อประเทศชาติบ้านเมือง เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ถึงแม้ว่าจะผิดกระแส
สมัยก็ตั้งท่า เพราะผมมีหลักการ ขออภิปรายไว้แต่นี้ครับท่าน ขอขอบคุณมาครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์
รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณวัลลภ แล้วถัดไป
คุณป้องพลนะครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกแห่ง
 รัฐสภา ท่านประธาน ก่อนอื่นกระผมต้องขอกราบขอพระคุณท่านประธาน
 ที่ได้ให้ความกรุณาให้ผมเป็นหนึ่งในคณะกรรมการศึกษาว่างรัฐธรรมนูญของ
 สมาชิกวุฒิสภาถึง ๒ ครั้ง ในครั้งแรกนั้น เป็นครั้งแรกที่ได้มีโอกาสศึกษา
 รัฐธรรมนูญฉบับร่างของ สสร. จนกระทั่งได้มีโอกาสศึกษาว่างที่เสร็จ
 สมบูรณ์ของ สสร. ด้วยเหตุอันนี้เองทำให้ผมได้มีโอกาสที่จะลงลึกใน
 รายละเอียดค่อนข้างมาก ได้มีโอกาสได้ศึกษาว่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ค่อนข้าง
 จะละเอียดหลายครั้งหลายครา ที่สำคัญว่างนั้นก็ถือว่า ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยน
 พูดคุยศึกษากับสมาชิกวุฒิสภาจำนวนมาก ถึงรายละเอียดต่าง ๆ ทั้งข้อเด่น
 ข้อด้อยของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าหากเปรียบเทียบความรู้สึกลงครั้งแรกที่ได้ศึกษา
 ว่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จนกระทั่งถึงครั้งสุดท้ายที่ได้มีโอกาสศึกษาว่างรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้ ผมบอกได้เลยว่า ครั้งแรกในการอ่านว่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เหมือน
 ปลดปล่อยตัวเองเข้าไปอยู่ในป่าขนาดใหญ่ ยอมรับว่าศึกษาครั้งแรกจับต้นชนปลาย
 ไม่ค่อยถูก หลังจากที่ได้มีโอกาสอ่านซ้ำ ๆ อีกหลาย ๆ เที่ยว ถ้าหากจะ
 เปรียบรัฐธรรมนูญฉบับนี้เหมือนต้นไม้ต้นหนึ่ง เมื่อเราอ่านไปหลาย ๆ เที่ยว
 สำหรับตัวผมเอง ผมจะเห็นกิ่งก้านสาขาที่ชัดเจนขึ้นเป็นลำดับ ๆ ดังต่อไปนี้
 ผมเห็นกิ่งบางกิ่งซึ่งเชื่อมโยงไปกับกิ่งอีกหลาย ๆ กิ่งในรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 บางกิ่งบอกให้เราเห็นอย่างเด่นชัด ถึงเส้นสายที่ชัดเจนของหมวดที่ว่าด้วย
 สิทธิมนุษยชน ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของชนชาวไทย เส้นสายเส้นนี้เป็นกิ่งก้าน
 ที่ชัดเจนมาก กระผมได้เห็น แม้กระทั่งการกำหนดในเรื่องของหน้าที่ที่ประชาชน
 จะต้องมีหน้าที่ในการใช้สิทธิเลือกผู้แทนราษฎร เลือกสมาชิกวุฒิสภา ก็เป็นกิ่ง
 ที่ชัดเจนที่เกี่ยวพันร้อยรัดกันอย่างชัดเจน รวมไปถึงเรื่องของ การเข้าสู่อำนาจ
 ทางการเมืองที่โปร่งใส ผ่านการตรวจสอบอย่างเข้มข้น ทั้งจากรัฐสภาเอง
 หรือจากประชาชน ส่วนแล้วแต่บ่งบอกให้เห็นถึงกิ่งก้านสาขาของรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้ชัดเจนในสายตาของผม รวมไปถึงกิ่งสำคัญมากก็คือ ได้เห็นบทบาทของ
 การกระจายอำนาจ ซึ่งร้อยรัดไปทุกหมวดทุกมาตราที่ชัดเจนในรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 เพราะฉะนั้นถ้าหากพูดเพียงแค่นี้ก็จะเห็นว่า ตั้งแต่คำปรารภ จนกระทั่งมาถึง
 หมวดทั้งหมด ๑๒ หมวด ๓๑๔ มาตรา บวกอีก ๑ บทเฉพาะกาล อีก ๒๒ มาตรา
 รวมทั้งสิ้น ๓๓๖ มาตรา ก็อาจจะกล่าวโดยสรุปได้ว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ค่อนข้าง

๕๓

ร ๕/๒๕๔๐ (ส. ๒)

วันา ๒๗/๒

จะสมบูรณ์ในสายตามผม เหตุที่ผมกล่าวเช่นนี้ก็เพราะว่า ถ้าหากเราเทียบเคียงกับกระแสโลกยุคโลกาภิวัตน์ เห็นว่าโลกในปัจจุบันพูดไว้ ๓ เรื่อง เรื่องที่ ๑ ก็คือ เรื่องของหลักแห่งประชาธิปไตย จะ เห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้บ่งบอกถึงการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในเรื่องประชาธิปไตยมากขึ้น ให้เห็นถึงอำนาจของรัฐสภาที่เข้มแข็งมากขึ้น ให้เห็นถึงการตรวจสอบที่เข้มแข็งมากขึ้น และยังโยงไปถึงว่าจะได้เห็นบทบาทของสมาชิกรัฐสภาที่คงความมากขึ้นในอนาคต ฉะนั้นกระแสนี้ค่อนข้างชัดเจน ที่สอดคล้องต้องไปกับโลกยุคโลกาภิวัตน์

ประการที่ ๒ ที่โลกยุคโลกาภิวัตน์ได้พูดถึงก็คือ เรื่องของการส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อม ชัดเจน ว่าจะเรื่องในหมวดของแนวนโยบายแห่งรัฐก็ดี ไม่ว่าจะในเรื่องหมวด ๓ ที่เกี่ยวกับเรื่องสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยก็ดี ส่วนแล้วแต่พูดถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลทรัพยากรสิ่งแวดล้อมในสังคมและชุมชนของเขา สิ่งสุดท้ายที่สำคัญมาก ที่ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้แทนท่านหนึ่งได้เอ่ยไปเมื่อสักครู่นี้คือเรื่องสิทธิมนุษยชน ประเด็นนี้ผมอยากจะขอเรียนท่านประธานใช้เวลานในการอภิปรายเพื่อชี้แจงว่าผมรู้สึกอย่างไรต่อมาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๒๐๐ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ ส่วนที่ ๘ ที่ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ก่อนที่ผมจะลงไปบรรยายละเอียดในมาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๒๐๐ ผมอยากจะขอความกรุณาจากท่านประธานใช้เวลานในการฉายภาพให้ชัดเจนว่าองค์กรที่ทำงานเรื่องสิทธิมนุษยชนนั้น ในสังคมไทยเป็นองค์กรลักษณะ เช่นไร ถ้าหากเราแบ่งตามกลุ่มเป้าหมายของประชาชน ของคนในชาติ เห็นว่าองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานด้านสิทธิมนุษยชนแบ่งไล่ไปตั้งแต่การทำงานด้านเด็กเยาวชน สตรี กลุ่มคนติดเชื้อเอชไอวี ผู้สูงอายุ รวมไปถึงถึงกลุ่มคนพิการ นี่เป็นการจำแนกองค์กรในฐานะกลุ่มบุคคล -----

อาจจะแบ่งได้อีกลักษณะหนึ่งก็คือแบ่งตามพื้นที่เป้าหมายครับ เช่นการทำงานเพื่อ
 กลุ่มคนยากจนในเมือง ในสลัม ในสะพาน ในชุมชนแหล่งก่อสร้าง หรือรวมไปถึง
 เกาะแก่งบนภูเขาแม้กระทั่งวิมึงซ้ายทะเล อีกประเภทหนึ่งที่สามารถแบ่งได้
 ก็คืออาจจะแบ่งไปตามกลุ่มของสังกัดที่ตัวเองพยายามจะทำงานอยู่เช่น การ
 อนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม เป็นต้น การขายภาพเช่นนี้คงยังไม่ค่อยชัดเจนครับ
 จึงทำให้หลายต่อหลายท่านค่อนข้างจะวิตกว่าในมาตรา ๑๘๙ ที่พูดว่าจะต้องคำนึง
 ถึงการมีส่วนร่วมของผู้แทนจากองค์กรด้านสิทธิมนุษยชน ตอนนั้นผมเข้าใจว่าสมาชิก
 บางท่านรู้สึกห่วงวิตกว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับบ้านเมืองของเรา ผมอยากจะกราบเรียน
 เช่นนี้ครับว่า ถ้าหากเราไปศึกษาเอกสารที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
 วัฒนธรรมแห่งชาติที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พูดไว้ชัดเจนว่าผมไม่มีสมาคม
 เรื่องมูลนิธิที่จดทะเบียนในกฎตั้งตามกฎหมาย ๒๗,๐๐๐ แห่งครับ ซึ่งเป็นสมาคม
 มูลนิธิที่มีจำนวนมากมายก่าศกสอง และถ้าหากว่าพิจารณารายละเอียดเอกสารชิ้นนั้น
 จะเห็นว่าคณะกรรมการต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ สมาชิกรัฐสภา
 ในหนึ่งนั้นจำนวนมากมากรมมหาดศาล เป็นบุคคลที่สังกัดอยู่ในคณะกรรมการเหล่านี้
 ค่อนข้างมากมาย สิ่งที่ผมอยากจะบอกก็คือว่าหน่วยงานต่าง ๆ ที่ปรากฏรายชื่อ
 ในสำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ล้วนแล้วแต่คลุมกลุ่มพื้นที่ทั่วประเทศ
 มีอยู่ในทุกจังหวัด ฉะนั้นสิ่งที่เราจะห่วงใยในประเด็นผมว่าน่าจะลดน้อยถอยลง
 ถึงประการหนึ่งที่ผมอยากจะให้เวลาก็คือว่า ถ้าหากเราวิเคราะห์หน่วยงานต่าง ๆ
 ๒๗,๐๐๐ แห่งที่ปรากฏอยู่ในสารบบของสำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งชาติแล้ว
 จะเห็นว่าได้จำแนกบทบาทค่อนข้างชัดเจนว่าได้ทำบทบาทอะไรบ้างในสังคมไทย
 บทบาทที่ ๑ เป็นบทบาทที่เป็นพื้นฐานที่สุดที่หน่วยงานจำนวนมากได้ทำ
 บทบาทเหล่านี้ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ว่ามกับประชาชนในทุกพื้นที่ก็คือบทบาทใน
 เรื่องสงเคราะห์ คำว่า สงเคราะห์ หลายคนอาจจะมีความรู้สึกว่าเป็นบทบาทที่มี
 แต่ให้ แต่ผมอยากจะกราบเรียน เช่นนี้ครับว่า บทบาทการสงเคราะห์ซึ่งเป็นบทบาท
 แรกของหน่วยงานหลายเอกสนั้น เป็นบทบาทที่เราขึ้นอยู่กับพื้นฐานที่ว่าเราไม่สามารถ
 จะทนทานต่อการที่จะเห็นคนจะอดตาย เราไม่สามารถจะทนทานเห็นเด็กที่ไม่มีโอกาส
 ด้รับการศึกษา เราไม่สามารถจะทนต่อการนำเด็กผู้หญิงหรือเด็กผู้ชายมาค้าประเวณี
 มาใช้แรงงานในทางที่ไม่สมควร เพราะฉะนั้นบทบาทการสงเคราะห์เป็นบทบาทหนึ่ง
 ที่องค์กรเหล่านี้ได้ทำงานอยู่

บทบาทที่ ๒ ที่ผมอยากจะให้เวลาก็คือว่าขณะที่องค์กรต่าง ๆ ได้ทำงาน
 บทบาทในการสงเคราะห์ช่วยเหลือกลุ่มคนที่ทุกข์ยากและที่ด้อยโอกาสอยู่นั้น

จำเป็นอย่างยิ่งครับที่จะต้องดำเนินการที่ ๒ ขึ้นมา คือบทบาทการสะท้อนซึ่งปัญหา
ที่หน่วยงานเหล่านี้ได้ประสบอยู่ ให้คนในสังคมประเทศเราได้รับรู้ กล่าวเช่นนั้นก็
เพราะว่าอะไร เพราะว่าในขณะนั้นคนไทยได้แบ่งแยกกันออกเป็นส่วน ๆ
ได้มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ตกอยู่ในระดับที่แตกต่างกันมาเกินทุกวัน ช่องว่างทางเศรษฐกิจ
ก็ตี ช่องว่างทางสังคมก็ตี ทำให้กลุ่มคนกลุ่มหนึ่งซึ่งมีอำนาจฐานะทางการเงินหรือ
แม้กระทั่งพวกเราซึ่งอยู่ในรัฐสภาก็ตามอาจจะมองอ่านเลขปัญหาที่พวกเขาเหล่านั้น
ประสบอยู่ก็ไม่ได้ การสะท้อนปัญหาออกมาสู่สังคมจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่ต่องการ
จะปลูกสำนึกคนในสังคมให้ตื่นตัวขึ้นมาสนใจว่าปัญหาเหล่านี้มันมีที่จริง ทยอยกรูบชรรวม
ก็ได้เตรียมท่านประธานที่เคารพ เมื่อปี ๒๕๓๕ นั้น สมัยสังคมไทยกำลังพูดเรื่องเศรษฐกิจ
กันพอสมควร ปจวทก็ทำเรื่องหนึ่งที่ได้เผยแพร่อ่านสื่อมวลชนบอกว่าในขณะที่มีเด็ก
๑ คนตายลงเพราะภาวะขาดสารอาหาร กำลังมีเด็กอีก ๕ คนจะตายตามมาใน
เวลาอันไม่ช้า เด็กส่วนใหญ่ที่ประสบภาวะเหล่านี้ก็อยู่ในภาคอีสานลวับ สมาชิก
บางท่านที่เพิ่งอภิปรายเป็นคณะอีสานเหมือนผม ผมเป็นคนสุรินทร์ ผมเห็นคนอีสานได้
ผมพบกับภาวะเช่นนั้นไม่ผิดกว่าผู้แทนราษฎร ผมอาจจะไม่ได้มีโอกาสลงสมัครรับเลือก
เป็นผู้แทนราษฎร แต่ชีวิตผมทำงานกับคนกลุ่มด้อยโอกาสมาไม่ต่ำกว่า ๑๙ ปีเต็ม
ใกล้ชิดกับคนที่ทุกข์ยากด้อยโอกาสไม่น้อยกว่าผู้แทนราษฎร ฉะนั้นผมก็เห็นได้ว่า
ประสบการณ์เหล่านี้มีจริง ตัวนี้คือตัวอย่างหนึ่งที่ผมอยากจะบอกว่าการสะท้อน
ปัญหาเห็นเรื่องจำเป็นครับที่เป็นบทบาทที่ ๒ ที่จะต้องทำขึ้นมา -----

บทบาทที่ ๓ ขององค์กรเหล่านี้ก็คือว่า นอกจากการส่งเสริมให้เขาพัฒนาความทุกข์แล้ว นอกจากการสะท้อนปัญหาให้สังคมได้รับรู้แล้ว การเสนอกทางเลือก ทางรอดเป็นเบ้าลงในผู้ได้รับ สังคมไทยคงไม่ได้ต้องการเพียงแต่ให้เห็นภาพที่น่าอเนจนามเท่านั้น แต่สังคมไทยต้องการเห็นช่องทางที่สว่างไสว เหมือนกันที่ว่า ในภาวะปัญหาที่เป็นอยู่นั้นมีทางเลือก ทางรอดสำหรับปัญหาต่าง ๆ อยู่หรือเปล่าว่ องค์กรเหล่านี้ได้พยายามเสนอทางเลือก ทางรอดบนพื้นฐานของการลงไปทำงานคลุกคลีกับกลุ่มคนด้อยโอกาส เหล่านั้นมาเป็นเวลาสิบ ๆ ปี บางหน่วยงานบอกได้ล่งข้างชัดเจน ทำให้ชุมชนรักหาพาไปได้อย่างไร พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในชุมชนเหล่านั้น บางคนคลุกคลีอยู่ในสลัม เพื่อบอกให้รู้ว่า จะทำงานร่วมกับคนสลัมได้ล่งข้างไร บางคนใช้ชีวิตอยู่กับผู้หญิงหาภักนครีบ ก็เพื่อบอกได้ว่า บรรดาโสเภณีเหล่านั้น เขาก็มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ต้องการความเข้าใจ ต้องการโอกาส เหมือนกับผู้ที่ถูกทิ้งไว้ไปไม่ได้เป็นโสเภณี นี้คือทางเลือก ทางรอดจากประสบการณ์ของหลายต่อหลายคน ที่วิตลลुकคลีเหล่านี้ ก็เป็นเด็กประเด้นหนึ่งก็เป็นบทบาทที่สำคัญ

บทบาทสุดท้ายคือรับ ซึ่งเราจะเห็นว่าได้เริ่มมีกระแส ได้เริ่มมีประเด็นที่สำคัญที่เกิดขึ้นในระยะหลังมากก็คือ บทบาทของการเข้ามาเกี่ยวข้องกับ การเสนอแผนงานนโยบายให้กับรัฐบาลล่งต่าง ๆ ประเด้นนี้ผมต้องขออนุญาตกล่าวพาดขิงถึงอดีตนายกรัฐมนตรีกองนี้ล่ง ๒ ท่าน ที่ได้สร้างควมรู้สึกที่ตื่นมาใน เรื่องนี้ ท่านแรกก็คือ คดีดต ขณษา นายภข ส่วน หลีกภข ผมจำได้ว่า ท่านได้ให้ควมกรรณามากที่ให้กับหน่วยงาน องค์กรพัฒนาเหล่านี้ได้เข้าพบเมื่อสมัยที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีกี่ คำถามแรกที่ท่านถามและผมรู้สึกขบขึงใจมากในโอกาสที่ได้เข้าพบครั้งนั้น ท่านถามว่า เราจะร่วมกันแก้ไขภพลักภณ์ เรื่องโสเภณีเด็กในสังคมไทยได้ล่งข้างไร เราจะมีส่วนร่วมที่เห็นทางเลือก ทางรอดให้กับสังคมไทยได้ล่งข้างไร มากกว่าการที่ เขาจะเอาประเด็นที่ผิดพลาดของเรไปป่าวประกาศให้คนทั่วโลกลกราบโดยไม่รู้มูลควมจริง นั้น เป็นครั้งที่ ๑ ครีบ และหลังจากนั้นก็ให้เกิดแนวคิดทิศทางล่งต่าง ๆ มากมายในรัฐบาลล่งนั้น ที่ได้นำเด็กกลุ่มเสี่ยงต่าง ๆ เข้ามาลลुकคลีในวิวอาภษาเขตของระบบการศึกษา ผมอยาขงจะกล่าวได้ว่า ถ้าหากปรวภขการณ์ของ เจ้าหน้าที่ตำรวจไปลลुकคลีลลขงคำประเวณี ณ ปัจจุบันนี้ จะพบว่ามีเด็กหรือเปอรื่ เช่นดื่ก่ที่ช่วยมาได้ เป็นผู้ใหญ่ครีบ มีเด็กบนอยู่ไม่ที่วราศเท่านั้นเอง ตรงนี้เห็นได้ชัดว่ามาตรการที่เกิดในสมัยลลुकคลีนั้นประสบผลลลว้า เร็งม้างอีกก่่านหนึ่งก็คือ ขณษา นายภข บรรหาร คีลปออาษา ท่านให้ควมกรรณาเช่นกันครีบ

ทำให้หน่วยงานต่าง ๆ เข้าไปพบขอลูกก็ปรึกษาหารือ แล้วก็ไต่ถามว่า จะมีแนวทางอะไรที่รัฐบาลจะส่งเสริมให้องค์กรต่าง ๆ ได้ทำงานเพื่อสังคมมากขึ้น เมื่อองค์กรต่าง ๆ ได้ตระหนักความสำคัญอย่างเท่ากันก็ส่งเสริมอย่างเต็มที่บ้าง ทำให้องค์กรเหล่านี้เข้มแข็งแล้วก็ทำงานเพื่อสังคมเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ผมคิดว่าตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญครับ ซึ่งนำมาสู่ มาตรา ๓๐๐ ที่บางท่านท้วงใจว่า ยานางต่าง ๆ นี้จะเป็นการนำเรื่องของคนในประเทศเราไปเผยแพร่ในสิ่งที่ไม่ดีให้กับต่างประเทศรับรู้มากเกินไปหรือเปล่า ผมขอถามทราบเรียนเช่นนี้ครับ รูปธรรมที่เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๒๒ มีการเชิญบุคคลท่านหนึ่งเข้ามารายงานในคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ทงสภานุแทนราษฎร ยามว่า โสภณิเด็กไทยสมัยนั้นมีจำนวนเท่าไร ข้อมูลที่พาดหัวข่าวหน้าหนึ่งสี่พิมพ์ในวันรุ่งขึ้นก็คือ พาดหัวว่าว่าประเทศไทยมีโสเภณีทั้งประเทศ ๓,๘๒๐,๐๐๐ คน เมื่อปี ๒๕๒๒ นะครับ จำนวนนี้ท่านก็ได้ฝึก ว่าเป็นโสเภณีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีลงมา ๘๓๐,๐๐๐ คน เป็นข้อมูลเท็จครับ ที่เราเองซึ่งเป็นองค์กรเอกชนก็ไม่สบายใจ แต่เผยแพร่ออกไปแล้วครับ ผมยกกรณีเช่นนี้ขึ้นมาเล่าก็เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่าถ้าหากเราไม่ได้มีคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนที่จะต้องทำรายงาน ประเมินสถานการณ์รายงานต่อรัฐสภาต่างเป็นระบบแล้ว เราจะมีข้อมูลกระเด็นกระสายไปคนละทางสองทาง ไปสู่ต่างประเทศจนทำให้เราต้องมานั่งแก้ปัญหาครับ จนถึงเดี๋ยวนี้ การมีคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ต้องทำรายงานประเมินสถานการณ์ต่อรัฐสภาแห่งนี้เท่ากับเป็นการตรวจสอบครับ ว่าข้อมูลที่องค์กรเหล่านั้นรายงานต่อรัฐสภาถูกหรือผิด จริงหรือเท็จแค่ไหนไม่ดีกว่าหรือที่เราจะปล่อยให้แต่ละคนรายงานตรงไปยังต่างประเทศ ซึ่งเราคงไม่ต้องถาม ผมเองทำงานเกี่ยวกับเรื่องนี้มา ๑๙ ปีเต็ม ผมยืนยันได้เลยครับว่าทุกคนที่ทำงานในเรื่องนี้เสียสละ เราทุ่มเทครับ

องค์กรมากมายไม่ได้จบการศึกษาระดับต้นๆระดับ ปริญญาตรี ปริญญาโท
ปริญญาเอกก็มีทำงานในเรื่องนี้ ทุกคนไม่รับราชการ เพราะทุกคนต้องการจะทำ
อะไรที่เป็นตัวของตัวเอง ต้องการจะสร้างสรรค์สังคมร่วมกัน กลุ่มองค์กรอื่น ๆ
แม้กระทั่งทำงานร่วมกับรัฐสภาเหมือนกัน ผมอยากจะเรียนให้รู้ว่าการทำงาน
เหล่านี้เป็นการทำงานที่ทุกข์ยากลำบากมาก ไม่ใช่ใช้เพียงแค่เรื่องของการ
ที่จะต้องพยายามหาคนเข้ามาช่วยทำงานเหล่านี้มันบรรลุไปแล้ว สิ่งที่คุณคิด
ทำงานในเรื่องการคุ้มครองสิทธิให้กับกลุ่มคนต่าง ๆ นั้น เสนอปัญหาหลากหลาย
ที่สมาชิกหลายท่านไม่ทราบ การถูกขู่ฆ่าเป็นเรื่องปกติที่เราพบจนเคยชิน
บ้านเมืองช่วยไม่ได้เลย การถูกลอบทำร้ายเป็นเรื่องปกติที่เราพบจนเคยชิน
อาจจะกล่าวได้ว่าข้าข้างหนึ่งของคนที่ทำงานด้านนี้คืออยู่ในตระราง เพราะฉะนั้น
ผมอยากกราบเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจว่าทุกคนที่ทำงานด้านนี้รักชาติ
บ้านเมืองไม่น้อยกว่าใคร ทุ่มเทเสียสละไม่น้อยกว่าใคร ทุกคนทำงานอยู่บน
พื้นฐานของการทำงานเพื่อชาติบ้านเมืองแล้วก็แผ่นดินเหมือนกัน
เพราะฉะนั้นในส่วนตัวแล้วเมื่อเราได้พิจารณามาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๓๐๐
ด้วยความเห็นธรรม ด้วยความเข้าใจ สิ่งที่ผมได้อรธธาธิบาทเรื่องบทบาท
หน้าที่ต่าง ๆ แล้วน่าจะสบายใจได้ เพราะการเลือกบุคคลเข้ามาอยู่ใน
ท่ามกลางสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นหน้าที่ของวุฒิสภา ๒๗,๐๐๐ องค์กร
ท่านเลือกสิครับ ไม่สิ้นปัญหาหรอกที่เราจะเลือกได้องค์กรที่ดี ที่เข้าใจ
ที่ครอบคลุมกลุ่มปัญหาเป็นการเปิดช่องให้้องค์กรที่เขาทำงานด้านนี้เขารู้
สถานการณ์ด้านนี้โดยตรงเข้ามาเสนอแนะข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม
สุดท้ายครับ ท่านประธานที่เคารพ โดยโครงสร้างโดยธรรมชาติของ
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ผมได้กล่าวไว้แล้วว่าเข้มแข็ง บกถึงการเมืองใหม่
ทิศทางการเมืองที่เข้มแข็ง บกถึงการเมืองมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างชัดเจน
ลงเรื่องมาจนถึงหมวด ๒ ในข้อที่ ๘ ที่ผมได้พูดถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนั้น
ผมอยากสรุปลงด้วยว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนั้นเป็นเสมือนหนึ่งองคาคพพ
ที่สำคัญในสังคมไทย เป็นส่วนหนึ่งของการรวบรวมคนจำนวนมากที่ได้ทุ่มเทชีวิต
จิตใจให้กับการทำงานเพื่อชาติบ้านเมืองเหมือนกัน ฉะนั้นการเปิดโอกาส
ให้เขามีส่วนร่วมในรูปแบบของคณะกรรมการนี้อยู่บ้างย่อมจะทำให้เราได้ข้อมูล
ที่ชัดเจน ก่อนจะทำให้เราได้รับการทำรายงานที่เป็นระบบต่อรัฐสภา
ที่สำคัญก็คือว่า การทำงานเหล่านี้เป็นการทำงานเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทย

ของเราได้มีข้อมูลที่ถูกตัดแล้วรายงานข้อมูลที่ถูกตัดเป็นขรรมนั้นไปสู่
 นานาชาติดีกว่ามาแก้ปัญหาด้วยการกล่าวเท็จต่อโลกทั้งหลาย ขอขอบคุณมากครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณรองพลตรี
 ถัดไปเป็นคุณสุพัฒน์ ธรรมเพชร

นายรองพล อดิเรกสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระบุรี) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม รองพล อดิเรกสาร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดสระบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน ๓ วัน
 ที่ผ่านมาเราก็ได้ฟังสมาชิกรัฐสภาลุกขึ้นมาอภิปรายวิพากษ์วิจารณ์รัฐธรรมนูญ
 ซึ่ง สสร. ได้ร่างขึ้นมา ผมอยากจะเรียนว่าเมื่อ ๘ เดือนที่แล้วผมก็เคย
 แสดงความเห็นใจ สสร. ที่มาทำหน้าที่นี้ ก็เพราะว่าการร่างรัฐธรรมนูญที่จะให้
 ถูกใจทุกคนนั้น เป็นไปไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนไทยเรานั้นมีความคิดที่
 หลากหลาย มีสนิยมที่หลากหลาย ผมจะขอยกตัวอย่างง่าย ๆ ท่านประธาน
 ลองไปดูถนนในกรุงเทพฯพมทานนคร จะเห็นได้ว่ากรุงเทพฯ นั้นเรามีรถยนต์
 มากชนิดที่สุดในโลกยิ่งกว่าเมืองใด ๆ ก็แสดงว่าทุกที่หอนั้นขายได้หมด
 คนไทยยอมรับ แสดงให้เห็นว่ารสนิยมความคิดนั้นหลากหลายเป็นอย่างยิ่ง
 เพราะฉะนั้นผมถึงได้เห็นใจ สสร. ตั้งแต่ต้นว่าการที่จะร่างรัฐธรรมนูญ
 ให้เป็นที่ยอมรับกับทุกคนนั้น เป็นเรื่องที่ลำบาก อย่างไรก็ตามในรัฐธรรมนูญที่
 สสร. ได้เสนอต่อสภา ๒ สภานั้น ผมได้ผ่านดูตั้งแต่ฉบับแล้วก็เห็นว่ามิชข้อดี
 มากมายหลายประการตามที่สมาชิกหลายท่านได้ลุกขึ้นมาอภิปราย
 แต่ในขณะที่ตัวกันก็ต้องยอมรับว่าทุกอย่างนั้นมิชข้อดีก็ยังมีข้อเสีย กระผม
 อยากจะไม่ใช้คำว่า ข้อเสีย เดิมปากนักแต่ต่อจากจะใช้คำว่า เป็นข้อที่
 ผมเองนั้นไม่ต้องจะเห็นด้วยหลาย ๆ ข้อด้วยกันที่ไม่เห็นด้วยก็เพราะว่า
 เป็นห่วงว่าเมื่อนำมาใช้ในอนาคตแล้วจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ -----

ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า ในหมวดที่เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยที่ดี ในหมวดที่เกี่ยวกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่ดี หลายสิ่งหลายอย่างหรือเกือบทั้งหมด ผมเห็นด้วย และเชื่อว่าจะนำความสุขนำประโยชน์มาสู่ประชาชนชาวไทยในอนาคต และโดยที่ประเด็นเรื่องการศึกษา กระทบเข้าใจเจตนารมณ์ของ สสร. ที่ต้องการจะยกฐานะหรือมาตรฐานของการศึกษาของคนไทยในอนาคตให้สูงขึ้น ให้ทำเทียบกับมาตรฐานของระดับโลกของอารยประเทศ อันนี้ผมเข้าใจและที่เห็นด้วย จะเห็นได้ว่าเกี่ยวกับเรื่อง การศึกษานี้ สสร. ให้ยกระดับมาตรฐานการศึกษาในหลายมาตรฐานด้วยกัน อย่างมาตรา ๔๓ ซึ่งระบุว่าการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไปในอนาคตต้องไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี ก็เป็นการยกระดับมาตรฐานการศึกษาของคนไทยในอนาคตขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง ในมาตรา ๑๐๗ (๓) ที่ระบุว่า ต่อไปผู้สมัครรับเลือกตั้งที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ต้องมีการศึกษาไม่น้อยกว่าปริญญาตรี ในมาตรา ๑๒๕ (๓) ที่ระบุว่า ต่อไปผู้ที่จะสมัครเป็นวุฒิสมาชิก จะต้องมีการศึกษาไม่น้อยกว่าปริญญาตรี เช่นเดียวกัน แม้กระทั่งมาตรา ๑๓๗ (๓) เกี่ยวกับกรรมการการเลือกตั้ง ก็กำหนดไว้ว่า ผู้ที่เป็นกรรมการการเลือกตั้งนั้น ต้องมีวุฒิมหาวิทยาลัยไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และในมาตรา ๒๐๖ (๓) ก็กำหนดไว้ว่า ผู้ที่จะเป็นรัฐมนตรีต่อไปในอนาคตนั้น ต้องมีการศึกษาไม่น้อยกว่าปริญญาตรี จากมาตราต่าง ๆ นี้ ก็จะเห็นว่า สสร. นั้นให้ความสำคัญในเรื่องการศึกษาเป็นพิเศษ แต่ขณะเดียวกันกระทบมีความไม่เห็นด้วยในมาตรา ๑๐๗ (๓) ที่ว่าให้ผู้สมัคร ส.ส. นั้นจะต้องจบปริญญาตรี ซึ่งเหตุผลนี้สมาชิกสภาหลายท่านก็ลุกขึ้นมาอภิปรายกันแล้ว กระทบอยากจะเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อยเท่านั้นว่า จะเป็นการปิดกั้นเกินไปหรือไม่ เพราะว่าทั่วประเทศก็ยอมรับว่า ผู้ที่จบการศึกษาปริญญาตรีนั้นมีแค่ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการเลือกตั้งในอนาคตนั้น จะเป็นการแบ่งเขตเลือกตั้ง หรือที่เรียกว่า วัน แมน วัน โหวต (One man one vote) เพราะฉะนั้นในเขตเลือกตั้งเล็กลง เมื่อเลือกตั้งนี้ที่ท่านจะหาผู้ที่จบวุฒิปริญญาตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัดในชนบทนั้น กระทบคิดว่าคงเป็นสิ่งที่ลำบาก และนอกจากนั้น การที่เข้าสู่วงการเมืองหาหน้าทำการเมืองนั้น เป็นเรื่องที่ใจต้องสมัคร บังคับกันไม่ได้ ไม่ใช่ว่าเป็นเพราะโอกาสเปิดให้ เพราะว่าคุณอื่นนั้นไม่สามารถจะมาลงสมัคร เพราะว่าวุฒิปริญญาตรีไม่ถึง ผู้ที่มีวุฒิปริญญาตรีจึงลงสมัคร

กระผมคิดว่าถ้าวาระทำหน้าที่เป็นผู้แทนราษฎรนั้น ต้องอยู่ดีใจด้วยไม่ใช่ขอรู้ออกาส แต่ในขณะที่เดียวกันผมเห็นด้วยกับมาตรา ๒๐๖ (๓) ที่กำหนดไว้ว่า ผู้จะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต้องมีคุณวุฒิอย่างต่ำปริญญาตรี เพราะอะไรครับท่านประธาน เนื่องจากผู้ที่ทำหน้าที่เป็นรัฐมนตรีนั้น ต้องไปทำงานกับข้าราชการประจำเป็นส่วนใหญ่ แล้วข้าราชการเกือบทั้งหมดในขณะที่จับคุณวุฒิชั้นปริญญาตรีเกือบทั้งหมด เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีที่จะไปทำงานร่วมกับข้าราชการประจำ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะ เป็นข้าราชการประจำระดับสูง ระดับปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง อธิบดี รองอธิบดี หรือผู้อำนวยการกองที่อาวุโส เป็นต้น ซึ่งท่านเหล่านั้นแน่นอนต้องมีคุณวุฒิอย่างน้อยปริญญาตรี เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยในมาตรา ๒๐๖ (๓) ที่ กำหนดไว้ว่า รัฐมนตรีจะต้องมีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี -----

เมื่อพูดถึงรัฐมนตรี ผมจะขออนุญาตเข้าไปถึงหมวด ๗ ซึ่งเกี่ยวกับคณะรัฐมนตรี
 ในมาตรา ๒๐๑ รัฐธรรมนูญได้กำหนดว่า จำนวนคณะรัฐมนตรีนั้นจะได้
 ไม่เกิน ๓๕ คน ประเด็นนี้กระผมยังไม่เข้าใจว่า สสร. นั้นถืออะไร
 เป็นหลักเกณฑ์ว่าคณะรัฐมนตรีควรมี ๓๕ คน ทำไมไม่มี ๓๐ ทำไมไม่มี ๔๒
 หรือไม่มี ๕๐ ท่านถืออะไรเป็นหลักเกณฑ์ กระผมอยากจะเรียนว่า ขณะนี้
 เรามีก ๑๔ กระทรวง กับ ๑ สำนักนายกรัฐมนตรี ถ้าท่านดูหน้าที่ของแต่ละ
 กระทรวงแล้ว บางกระทรวงจะต้องมีรัฐมนตรีว่าการฯ นั่นนอน และจะต้องมี
 รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ หลายคน กระผมขอยกตัวอย่าง อย่างกระทรวง
 การต่างประเทศ ขณะนี้รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ เพียง ๑ คน ซึ่งผมคิดว่า
 ในภาวะหน้าที่นั้นไม่เพียงพอ อย่างกระทรวงการต่างประเทศ นอกจาก
 รัฐมนตรีว่าการฯ แล้ว ควรมีรัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ๒ คน แล้วกระทรวงต่าง ๆ
 เขาได้ก่อตั้งมาเป็นเวลาหลายสิบปีเป็นร้อยปี ได้มีการพัฒนาระบบการบริหาร
 การแบ่งส่วนงานอย่างต่อเนื่องมาเป็นลำดับ ภาระงานหน้าที่ต่าง ๆ ก็เพิ่มตาม
 ขึ้นมา อย่างกระทรวงคมนาคมก็แบ่งไว้ชัดเจน ว่ามีหน้าที่ทางด้านการขนส่ง
 ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศและทางด้านการสื่อสาร ที่จริงการมีรัฐมนตรีว่าการฯ
 ๑ คน และรัฐมนตรีช่วยว่าการฯ อีก ๓ คนก็เพียงพอ เช่นเดียวกับ
 กระทรวงอื่น ๆ อย่างกระทรวงมหาดไทย ก็น่าจะแบ่งเป็นงานทางด้าน
 ปรปราบปราม งานด้านบริหาร ด้านปกครอง ด้านพัฒนา เป็นต้น ก็แบ่งไปเช่นนั้น
 แต่เมื่อรวมหน้าที่ของรัฐมนตรีในกระทรวงต่าง ๆ แล้ว ผมลองมานั่งรวมดู
 จาก ๑๔ กระทรวง บวกสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งต้องมีรัฐมนตรีประจำ
 สำนักนายกรัฐมนตรี ต้องดูแลหน่วยงาน ๒๘ หน่วยงานในสังกัด
 สำนักนายกรัฐมนตรี และจำเป็นจะต้องมีรองนายกรัฐมนตรีอีก ซึ่งรวมกันแล้ว
 เกิน ๓๕ คน เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะขอเรียนถามทาง สสร. ด้วยว่า
 ท่านมีหลักเกณฑ์อย่างไรในการที่กำหนดไว้ว่า คณะรัฐมนตรีต้องมีเพียง ๓๕ คน
 ในมาตรา ๒๐๑ ซึ่งกำหนดไว้ว่า ห้ามรัฐมนตรีมีหุ้น หรือถือหุ้น
 ในห้างหุ้นส่วน ในบริษัท หรือองค์การใด ๆ ที่มีกำไร ในเรื่องนี้กระผม
 ยังเป็นห่วง เพราะว่าผู้ที่จะไปเป็นรัฐมนตรีในคุณสมบัติซึ่ง สสร. ได้กำหนดมา
 ต้องอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี ต้องจบอย่างน้อยปริญญาตรี คือท่านเหล่านั้น
 ถ้าไม่รับราชการ ก็จำเป็นต้องสร้างตัวเอง หรือไปทำการค้าขาย ก็ต้อง
 มีหุ้นในบริษัท และเกิดวันหนึ่งในวิถีทางทางการเมือง ท่านนั้นต้องมาเป็น

รัฐมนตรี ท่านจำเป็นต้องโอนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๘ ท่านจะต้องแจ้งต่อประธาน ป.ป.ป. ใน ๓๐ วัน แล้วก็ต้องโอนหุ้นที่ท่านมีไปให้นิติบุคคลที่จัดการทางด้านทรัพย์สิน ผมว่าอันนี้เป็นเรื่องที่จะยุ่งยาก เพราะว่าท่านรัฐมนตรีท่านนั้นที่เป็นเจ้าของหุ้น ก็จะต้องถามว่าจะให้โอนในราคาเท่าไร และ เงินปันผลที่จะต้องได้ เมื่อโอนไปแล้วท่านรัฐมนตรีท่านนั้นมีสิทธิจะ ได้เงินปันผลหรือไม่ ซึ่งในมาตรานี้ผมไม่สู้จะเห็นด้วย เพราะว่า มันจะมีปัญหา

และนอกจากนั้นในมาตรา ๒๕๓ ก็ระบุไว้ชัดเจน ผู้ที่จะเป็นรัฐมนตรีนั้น จะต้องยื่นบัญชีรายการทรัพย์สิน และจะต้องประกาศเปิดเผยต่อสาธารณชน ซึ่งแค่นั้นผมคิดว่าเพียงพอ เพราะว่าผู้ที่ไม่ไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีวันที่รับตำแหน่งและมีหุ้นในหุ้นส่วนจำกัดและบริษัทจำกัด ก็จำเป็นต้องเปิดเผยทรัพย์สินของท่านต่อสาธารณชนอยู่แล้ว ตามมาตรา ๒๕๓ เพราะฉะนั้นผมถึงคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดไว้ในมาตรา ๒๐๘ ว่าต้องโอนหุ้นให้กับนิติบุคคลในด้านจัดการด้านทรัพย์สิน

ท่านประธานครับ ต่อไปผมอยากจะขอให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในมาตรา ๑๓๘ รัฐธรรมนูญได้ห้ามบุคคล ๔ ประเภทที่จะไม่ให้ เป็นกรรมการการเลือกตั้ง ๔ ประเภทนั้นก็ มีข้าราชการประจำ พนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารของหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัท หรือองค์การที่มีกำไร และผู้ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด

ซึ่งประเภทที่ ๔ ครบถ้วนประธาน ผมยังไม่เข้าใจว่าถ้ารวมประเภทที่ ๔ ไปแล้ว ท่านจะหาผู้ใดมาเป็นกรรมการการเลือกตั้ง เพราะว่าเท่าที่ผมเข้าใจจนจะครบว่า กรรมการการเลือกตั้งคงไม่ใช่เฉพาะต้องทำหน้าที่ประจำ ทำงานวันจันทร์ถึง วันศุกร์ ๐๘.๓๐ น. ถึง ๑๖.๓๐ น. เหมือนข้าราชการ และนอกจากนั้นใน มาตรา ๑๔๐ ก็กำหนดไว้ว่ากรรมการการเลือกตั้งอยู่ในวาระถึง ๗ ปี และระหว่ ๗ ปีถ้าเพื่อไม่ให้ท่านมีวิชาชีพอิสระท่านจะดำรงชีพอยู่ได้อย่างไร ท่านจะมีรายได้ มีค่าตอบแทนอย่างไร กระผมทราบว่า มีมาตราหนึ่งกำหนดไว้ว่า รัฐจะต้องจัดหา งบประมาณให้เพียงพอต่อการบริหารงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง แต่ผม อยากจะเรียนถามว่าเท่าไรถึงจะพอ เพราะว่าผู้ประกอบวิชาชีพอิสระนี้ อย่างแพทย์ จะมาเปิดคลินิกรักษาคนไข้ตอนเย็นก็ไม่ได้ เป็นทนายความจะมา ว่าความก็ไม่ได้ หรือจะเป็นวิศวกรจะไปรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการต่าง ๆ ก็ไม่ได้ ซึ่งเรื่องนี้ผมอยากจะขอให้ทาง สสร. ได้ชี้แจงด้วยนะครับเกี่ยวกับ เรื่องคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ประเด็นต่อไปครบถ้วนประธานที่ผมอยากจะนำเรียนท่านประธาน ก็คือ เกี่ยวกับเรื่องวุฒิสภา ซึ่งในรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ กำหนดให้ สมาชิกวุฒิสภาจะต้องไปทำการเลือกตั้ง เช่นเดียวกับผู้แทนราษฎร โดยกำหนดว่า ให้มีจังหวัดละ ๒ คน กระผมเรียนว่ากระผมไม่เห็นด้วยในประเด็นนี้ ที่ไม่เห็นด้วย เพราะว่าผมยังยึดถือหลักว่าประเทศไทยเรานั้น เราปกครองในระบบรัฐสภา ไม่ใช่ระบบประธานาธิบดี และระบบรัฐสภานั้นท่านประธานก็ทราบดีว่า เรามีสภาล่าง หรือคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสภาสูงคือวุฒิสภา หน้าของวุฒิสภาก็คือทำหน้าที่ กลั่นกรองกฎหมาย และตลอดเวลา ๖๐ กว่าปีที่เรามีรัฐสภานั้น วุฒิสภานั้น ก็ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาอาชีพต่าง ๆ ผมอยากจะเรียนว่า กระผมยัง เห็นด้วยกับวิธีในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาของรัฐบาลชุดที่แล้ว ซึ่งมีท่านอดีตนายกรัฐมนตรี บรรหาร ศิลปอาชา เป็นผู้ให้ดำเนินการ คือได้มีการจัดตั้ง คณะกรรมการสรรหาวุฒิสมาชิกขึ้นมาชุดหนึ่ง จะเห็นได้ว่าการสรรหาวุฒิสมาชิก ในครั้งที่ผ่านมาฉันมิได้มีข้อครหาหรือข้อวิพากษ์วิจารณ์ทางลบเลย และที่ผม เฝ้าติดตามการทำงานของวุฒิสมาชิกนั้น ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในหลากหลาย อาชีพต่าง ๆ ผมติดตามผลงานของคณะกรรมการการของวุฒิสภาหลายคณะ ซึ่งเมื่อ ท่านไปทำการสำรวจศึกษาเรื่องใด ๆ ท่านจะให้เป็นรายงานเป็นหนังสือออกมา ซึ่งได้ประโยชน์มากครับท่านประธาน ในรัฐบาลชุดที่แล้วกระผมเป็นรัฐมนตรีประจำ

คณะกรรมการวุฒิสภาทางด้านกีฬาและท่องเที่ยว ก็ได้ทำรายงานให้ข้อคิด
ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง นั้นเป็นเพียงแต่ค่าผลงานของคณะกรรมการเพียง
คณะเดียว และใน ๓ วันที่ผ่านมาที่ท่านประธานทำหน้าที่ควบคุมการประชุมอยู่
ท่านก็จะเห็นได้ว่าสมาชิกวุฒิสภาที่เป็นวุฒิสมาชิกนั้น ท่านลุกขึ้นมาอภิปรายให้
เหตุผลให้สาระที่เป็นประโยชน์ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อร่างรัฐธรรมนูญมากมาย
หลากหลายวิชาวาทตามทีแต่ละท่านนั้นมีความรู้และประสบการณ์ เพราะฉะนั้น
ผมเสียตายเป็นค่าจ้างถึงจะครบถ้าในอนาคตนั้นเราจะไม่วุฒิสภาที่จะประกอบด้วย
ผู้ทรงคุณวุฒิอย่างที่ในปัจจุบัน -----

เพราะอะไรครับท่านประธาน เพราะว่าถ้ากำหนดให้วุฒิสมาชิกต้องไปเลือกตั้งนั้น
วุฒิสมาชิกซึ่งมาจากกาเลือกตั้งแน่นอนครับ หลีกเสี่ยงไม่ได้ จะต้องไปให้ความ
สนใจต่อความเป็นอยู่หรือปัญหาในจังหวัดของตนที่ได้รับเลือกมาเป็นอันดับแรก
จะไม่มาสนใจในเรื่องส่วนรวม เรื่องมหากคอย่างวุฒิสมาชิกชุดปัจจุบัน
ได้ดำเนินการอยู่ หลีกเสี่ยงไม่ได้ เพราะว่าแน่นอนครับ ทุกท่านที่ลงสมัคร
รับเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นผู้แทนราษฎรหรือว่าวุฒิสมา เมื่อลงสมัครแล้วทุกคน
อยากได้รับเลือกตั้งทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผู้ที่ลงสมัครเป็นวุฒิสมาชิกในจังหวัดต่าง ๆ
ก็จะต้องทำวิถีชีวิตหนึ่งให้ตัวเองได้รับเลือก ถึงแม้รัฐธรรมนูญจะกำหนดไว้ว่า
ไม่ให้ไปหาเสียง ซึ่งมีกัมพิตรธรรมชาติเช่นเดียวกันครับท่านประธาน เพราะผม
ยังไม่เห็นว่ากาเลือกตั้งใด ๆ ที่บอกว่า ห้ามหาเสียง ซึ่งมีเป็นไปไม่ได้
ในทางปฏิบัติ แล้วนอกจากนั้นท่านประธานไปดูมาตรา ๑๒๖ (๒) ซึ่งบอกว่า
ผู้จะไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นวุฒิสมาชิกจะต้องพ้นสภาพจากการเป็น ส.ส. หรือ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วอย่างน้อย ๑ ปี ถึงจะสมัครเป็นวุฒิสมาชิกได้
แล้วใน (๓) ในมาตราเดียวกันคือมาตรา ๑๒๖ ก็ห้ามวุฒิสมาชิกชุดปัจจุบัน
ลงสมัครรับเลือกตั้งด้วย นั่นก็เป็นความเข้าใจของผมจากที่อ่านในรัฐธรรมนูญ
ผมก็ไม่เข้าใจว่าทำไมจะต้องปิดกั้นวุฒิสมาชิกชุดปัจจุบันด้วย ผมเรียนท่านประธานว่า
ด้วยความเคารพไปบัง สสร. ซึ่งส่วนใหญ่กระผมรู้จักและก็เคารพนับถือท่าน กระผม
ไม่สบายใจเพราะว่ากระผมได้ไปฟังมาหลายแห่งด้วยกัน มีการวิพากษ์วิจารณ์ว่า
ถ้าดำเนินการรัฐธรรมนูญฉบับใหม่แล้วนี้ ตำแหน่งต่าง ๆ ที่คิดขึ้นมาใหม่ แม้กระทั่ง
วุฒิสมาชิกนี้จะมี สสร. บางท่านหรือหลายท่านได้ประโยชน์จากประเด็นนี้ เพราะถ้า
ถ้าไปกำหนดคุณสมบัติ กำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อจะปิดกั้นมิให้ผู้ที่เป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรก็ได้ หรือวุฒิสมาชิกชุดปัจจุบันก็ได้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ผมก็อยากจะ
ขอให้ทาง สสร. ช่วยกรุณาชี้แจงในประเด็นนี้ด้วย

เรื่องสุดท้ายที่กระผมอยากจะนำเสนอต่อท่านประธานก็คือว่า
ถ้าท่านประธานดูในรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่นี้เนี่ย จะเห็นได้ว่าได้มีการ
จัดตั้งหน่วยงานก็ดี สถาบันก็ดี องค์กรต่าง ๆ ขึ้นมาอีกมากมายหลายหน่วยด้วยกัน
กระผมอยากจะเรียนถามว่า ทาง สสร. ที่พิจารณาเรื่องนี้ท่านได้ประมาณการ
ค่าใช้จ่ายไว้ด้วยหรือเปล่า เพราะเมื่อหน่วยงานต่าง ๆ องค์กรต่าง ๆ สถาบัน
ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญจะต้องมาปฏิบัติงานนี้จะต้องมีค่าใช้จ่ายอย่างแน่นอน
อย่างน้อยที่ทำงานสถานที่ตั้งของหน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้ก็จำเป็นจะต้องมี

จะต้องมีเจ้าหน้าที่ เพราะฉะนั้นจะเป็นเรื่องเงินเดือนที่ดี ค่าตอบแทนก็ดี
 เบี้ยประชุม ค่าครุภัณฑ์ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ต้องมีทั้งสิ้น กระผมไม่ทราบว่าทาง
 สสร. ได้มีการประมาณค่าใช้จ่ายไว้หรือเปล่า ท่านประธานทราบไหมครับว่า
 ในปัจจุบันนี้รัฐสภาของเราใช้จ่ายงบประมาณปีละ ๑,๖๐๐ ล้านบาท แล้วในยาม
 ภาวะที่ประเทศเรากำลังประสบเศรษฐกิจถดถอย รัฐบาลก็มีรายได้จำกัด
 งบประมาณก็ต้องปรับลดกันตลอดเวลา กระผมยังเป็นห่วงว่าหน่วยงาน
 ต่าง ๆ ที่ สสร. จะให้ตั้งขึ้นมาตามรัฐธรรมนูญนั้นในทางปฏิบัติจะดำเนินการ
 ได้อย่างไร อันนี้เป็น เรื่องที่ผมเป็นห่วง เหมือนกับว่าเราจะไปสร้างบ้าน
 ทุกคนอยากจะมีบ้านใหญ่โต มีหลายห้อง มีสระว่ายน้ำ มีห้องออกกำลังกาย
 มีอะไรต่าง ๆ แต่เมื่อสร้างมาเสร็จแล้วไม่มีเงินหรือไม่มีค่าใช้จ่าย หรือ
 ไม่มีงบประมาณที่จะไปดูแลรักษาบ้านหลังนั้น สิ่งเหล่านี้ที่ผมเป็นห่วงครับ
 ท่านประธาน -----

ผมต้องขอขอบคุณท่านประธาน ที่ให้เวลาผมลุกขึ้นมาอภิปราย กระผมอยากจะเรียนว่า ถึงแม้รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะมีข้อที่ผมไม่เห็นด้วยหลายประการด้วยกัน แต่มีข้อดีที่มากมาย ซึ่งถ้าไม่รับกระผมเสียคงจะเห็นการปฏิรูปการเมืองต้องหยุดชะงักไป เพราะถ้าไม่รับจะต้องไปให้ประชามติ ถ้าประชามติไม่รับก็จะต้องมาตั้ง สสร. ชุดใหม่ขึ้นมาพิจารณา ซึ่งจะเป็นการเสียเวลาแล้วทำให้การปฏิรูปการเมืองล่าช้าไปอีก เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยที่จะรับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ขอขอบคุณรับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุทัศน์ แล้วถัดไป
คุณสมพงษ์นะครับ

นายสุทัศน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พทลง) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สุทัศน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร พรรคประชาธิปไตย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นก็ต้องขอขอบคุณท่านประธาน เป็นอย่างสูงที่ให้โอกาสผมได้อภิปรายรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ จากที่ผมได้ติดตามการทำงานของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่ผ่านพ้นมานั้น ผมรู้สึกดีใจเป็นอย่างมากที่ได้เห็นกระบวนการ กวาร์ได้มาซึ่งการได้กรอบในการร่างฯ ก็ดี เนื้อหาสาระที่ได้มาก็ดี สสร. นั้นต้องฟังเสียงของพี่น้องประชาชน ต้องฟังเสียงของฝ่ายการเมือง ต้องฟังเสียงของทุกฝ่าย เพื่อให้ได้มาซึ่งรัฐธรรมนูญซึ่งมีความสมบูรณ์ ที่เรามองเห็นอยู่ในวันนี้ ถึงแม้ว่าไม่มีความสมบูรณ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะไม่มีอะไรที่ดีที่สุดร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ก็เชื่อมั่นเหลือเกินว่า ได้มีการพัฒนาไปได้มากกว่ารัฐธรรมนูญที่เราใช้ในปัจจุบัน

ท่านประธานที่เคารพ จากที่ผมได้ติดตามและในวันที่เรารัฐสภาได้มีโอกาสเลือกตัวแทนของสภาไปยกตัวกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นฉบับร่างฯ ในวันนี้เนี่ย ผมได้จดบันทึกเอาไว้ว่า ในวันนี้เนี่ยในช่วงเช้าเนี่ยมีโผเกิดขึ้นในสภามีบัญชีรายชื่อของบุคคลที่ผมก็ไม่ทราบว่ามีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นผู้จัดทำร่างฯ กันขึ้นมา ในเวลานั้นท่านสมาชิกสภาร่างฯ อาจจะไม่รู้ ในจำนวน ๕๘ รายชื่อนั้น คนที่มีโอกาสได้รับเลือกตั้งจากรัฐสภาในจำนวน ๗๘ ท่าน วันนั้นผมมีความรู้สึกหวงมาก เพราะผมไม่มีน้ำใจว่า เมื่อบุคคลมาตามโผแล้ว เนื้อหาสาระในกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นน่าจะปฏิบัติตามโผด้วย แต่หลังจากที่ผมได้ติดตามการทำงานของพวกท่าน ของท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญมันไม่เ็นไปดังที่ผมคิด มันไม่เ็นไปตามที่ผมคาดหวังหลายประการ เดินด้วยกัน ไม่ว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจจะเรียกร้องเพื่อให้เป็นไปตามความของแต่ละสาขา แต่ละอาชีพ แต่การยกร่างฯ นั้นท่านถือหลัก ท่านมีเกณฑ์

จึงทำให้พวกเราได้พบเนื้อหาสาระของท่าน เราจึงมีความรู้สึกว่ารับเราได้อาจจะมีเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภาแห่งนี้ ได้พูด ๒ วันและวันนี้ด้วย ก็มีพรรคการเมืองบางพรรคยังไม่ทันเห็นร่างฯ แล้วก็รับร่างฯ เสียแล้ว ท่านประธาน ผมเชื่อว่าพรรคการเมืองแต่ละพรรคนั้นต้องติดตามกระบวนการในการยกร่างฯ ของสมาชิกสภาฯ มาทุกกระยะ แม้แต่พรรคประชาธิปัตย์ที่ผมสังกัดก็คอบู้นั้น หลังจากที่สมาชิกสภาฯ แล้ว เราก็มีคณะกรรมการในการติดตามการทำงานของพวกเขาอยู่ตลอดเวลา -----

เรามีคณะกรรมการที่แบ่งงานกันดูแลรับผิดชอบเป็นหมวด ๆ ไปหลังจากที่ท่านกำหนดกรอบขึ้นมา เราทำเราติดตาม วันที่เราตัดสินใจรับร่างฯ ก็คือวันที่เรามีโอกาสได้เชิญท่านประธานยกร่างฯ ไปที่พรรค คือท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ท่านอาเน็ท ปินยารชุน ไปที่พรรคประชาธิปไตย วันนั้นคือวันที่เราตัดสินใจรับร่างฯ เราตกลงว่าเรารับ ผมเชื่อว่าเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการเมืองนั้นส่วนสำคัญก็คือประชาชน เป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับเดียวจาก ๑๕ ฉบับ ที่ผ่านขึ้นมาไม่ว่าการปฏิวัติไม่ว่าการปฏิรูป ท่านประธานต้องรับทราบว่าต้องมีคณะกรรมการชุดหนึ่งรับยกร่างฯ ขึ้นมา มีคณะกรรมการชุดหนึ่งในการดำเนินการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยไม่ฟังเสียงประชาชน ยุคนั้นก็คือยุคไม่ต้องฟังเสียงประชาชน แต่ฉบับนี้ฉบับสุดท้าย แนวนโยบายในการปฏิรูปการเมืองก็คือว่าเอาประชาชนเป็นหลัก เป็นกระบวนการในการยกร่างฯ นั่นที่เราเรียกว่า ประชาธิจารณ์นั่นก็คือส่งกรรมาต่าง ๆ นั้นให้ประชาชนทั่วประเทศ ได้มีส่วนร่วม ได้มีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นขึ้นมา จึงออกมาเป็นรายมาตราตามที่เราได้พิจารณากันวันนี้เป็นวันที่ ๔ เมื่อเรามีมติรับร่างฯ เพราะเราเชื่อมั่นว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ประชาชนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้มีโอกาสร่างฯ อีกส่วนหนึ่งที่เรารับนั้น เพราะเราเชื่อว่ามีหลายประเด็นด้วยกันที่มีการพัฒนาไปมาก มีหลายประเด็นด้วยกันที่เรามีความเชื่อมั่นว่าจะรอบประสิทธิภาพไปโดยมีการพัฒนาไปได้อีกขั้นหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะเรื่องประเด็นของการแก้ไขปัญหามันเมือง ซึ่งเราคิดว่าเวลานี้ในฝ่ายการเมืองนั้นเราถูกตำหนิจากฝ่ายอื่น ๆ มากมาย กรอบเหล่านี้ไม่ว่าเรื่องการตรวจสอบก็ที ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าในกระบวนการควบคุม กระบวนการตรวจสอบนั้นจะเป็นกระบวนการหนึ่ง ซึ่งจะทำให้สภาหรือฝ่ายการเมืองนั้นมีความบริสุทธิ์มากยิ่งขึ้น สิ่งที่เรารับนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือฉบับร่างฯ นี้เปิดโอกาสให้รัฐสภานั้นได้มีโอกาสแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญได้ตามกาลเวลา ในอนาคตกฎหมายทุกอย่างย่อมมีความล้าสมัย กฎหมายทุกฉบับนั้นไม่ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ หรือว่าไม่ใช่กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นมีความล้าสมัยอยู่ในตัวของมันถ้าใช้ไปในอนาคต แต่เปิดโอกาสให้เราซึ่งเป็นรัฐสภานั้นได้มีโอกาสแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ ตรงนี้คือสิ่งที่เราเห็นว่าเราทำได้ เพราะมีสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปว่ายังมีอีกหลายประเด็น ที่น่าจะเปิดโอกาสเขาไปแก้ไขก่อนมีปัญหาและกลับมาแก้ไข ท่านประธานครับ มีเพื่อนสมาชิกบางท่าน

พูดว่า นางพรรคนี้รับเพื่อต้องการที่จะ เปิดทางให้กับการเมือง ก็คือรับ
ตามกระแส ตามที่ผมยืนยันแล้วว่าพรรคประชาธิปัตย์เราไม่ได้รับตามกระแส
ไม่ได้รับเพื่อได้เปรียบทางการเมือง แต่รับเพราะเราเห็นโดยเหตุผล ๓ ประการ
ที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานให้ทราบไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ เรารับ
แล้วไม่ใช่ถูกกดดันจากพลังภายนอก เรารับแล้วไม่ถูกกดดันจากพลังขงสี เขียว
แต่เราประกาศรับมาก่อน เพราะเราเห็นถึงประเด็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ใน
ระบอบประชาธิปไตยที่มีโอกาสได้พัฒนาไปก้าวหนึ่ง - - - - -

ท่านประธาน ผมก็คงจะขออภิปรายในหมวด ๓ ซึ่งว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ผมจะยกมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ และไปสัมพันธ์กับหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในมาตรา ๕๑ จะไปสัมพันธ์กับหมวด ๔ ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่นในมาตรา ๒๕๔ ว่าด้วยการมีส่วนร่วมในเรื่องของการจัดการศึกษา ท่านประธานครับ ก็คงจะพูดอีกหมวดหนึ่งคือหมวด ๕ ว่าแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในมาตรา ๗๕ เรื่องการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ซึ่งมีความสัมพันธ์กับหมวด ๔ ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๒๕๓ และมาตรา ๒๕๐ ซึ่งหมวดนี้นั้นเป็นหมวด ซึ่งเป็นกรอบและทิศทางของประเทศชาติ ในหมวดว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ท่านประธานที่เคารพครับ ก็คงจะใช้หมวด ๓ ซึ่งผมได้ทำความเข้าใจในมาตรา ๕๓ ซึ่งมีญาติเอาไว้ว่าบุคคลนั้นมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ประเด็นที่ผมต้องทำความเข้าใจกับท่านประธานก็คือว่าจะถามผมว่าผมรับได้ไหม การศึกษาภาคบังคับมีการพัฒนาไปได้ไหม เดิมจาก ๖ ปี ๙ ปี แล้วมาเป็น ๑๒ ปี เพื่อต้องการที่จะให้เยาวชนของเรามีอยู่ในโรงเรียน ๑๒ ปี ผมเชื่อว่าหลายท่านพูดถึงการซื้อสิทธิขายเสียงหลายท่านก็บอกว่า การรณรงค์กฎหมายรัฐธรรมนูญครั้งนี้ขึ้นมา โดยเป้าหมายที่เราที่มีการเลือกสมาชิกสภาฯฯ ไปเพื่อต้องการแก้ไขปัญหาเรื่องการซื้อสิทธิขายเสียง ดูหลายมาตราแล้วมันไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาได้บอกอย่างนั้น แต่ผมเชื่อว่ามาตรา ๕๓ เป็นมาตราที่แก้ปัญหาเรื่องการทุจริตของการเลือกตั้งได้ แต่มาตรา ๕๓ ต้องมองอนาคตท่านประธานครับต้องมอง ๕ ปี ต้องมอง ๑๐ ปีไปข้างหน้า เพราะผมเชื่อว่าบุคลากรหรือการพัฒนาคนนั้นเป็นสิ่งสำคัญ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีความจำเป็น คนได้รับการศึกษาสูงขึ้นรู้จักเลือกสิ่งที่ดีมากขึ้น ประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นหมายถึงว่า การศึกษาขั้นพื้นฐานหรือการศึกษาก่อนหน้านั้นต้องกำหนดให้สูงขึ้น คนถึงรู้จักรู้จักเลือกคน ในขณะที่ตัวกันนั้นผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าในระบอบประชาธิปไตยนั้นจริง ๆ แล้วนั้น พรรคการเมืองต้องเลือกคนพรรคการเมืองต้องเลือกคนเข้ามาก่อน คนถึงเลือกพรรคคนตั้งมีความรู้ดีขึ้น การศึกษาสูงขึ้น เลือกพรรคเข้าใจนโยบายพรรค นโยบายพรรคมาจากไหน นโยบายพรรคก็มาจากหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งกำหนดทิศทางของประเทศ กำหนดกรอบพรรคการเมืองใดที่จะมาเป็น

๗๓

ร ๕/๒๕๕๐ (ส. ๓)

รจนา ๓๗/๒

รัฐบาลในอนาคตก็ต้องเขียนนโยบายให้สอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญไม่มีพรรคการเมืองใดที่เขียนนโยบายพรรคไปอีกทางหนึ่งกับรัฐธรรมนูญก็ต้องดูนโยบายรัฐธรรมนูญ ต้องดูบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ มันจะถึงเป็นพรรคการเมืองในระบอบประชาธิปไตยซึ่งอยู่ในกรอบของรัฐธรรมนูญ ตรงนี้เองครับผมจึงเชื่อว่า มาตรา ๕๓ นั้นเป็นมาตราที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาเรื่องของการซื้อสิทธิขายเสียงได้ ให้โอกาสคนไปสู่การพัฒนา-----

ท่านประธานครับ ผมก็เป็นห่วงเหมือนกัน เป็นห่วงมากครับ เพราะว่ามันมีค่า
ทางการศึกษาอยู่ว่า เรียนฟรี เรียนโดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน การเรียนแบบ
ให้เปล่า บทบัญญัติในมาตรา ๕๓ นั้นบัญญัติว่าเรียนโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย
๓ - ๔ คำนี้ ท่านประธาน ผมว่าต้องถามท่านสมาชิกสภาต่างๆ ว่าความหมาย
เป็นอย่างไร แต่ที่ผ่านพ้นมาในรัฐธรรมนูญปัจจุบันมาตรา ๕๐ ซึ่งบัญญัติว่า
บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นมูลฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษา
ภาคบังคับ ไม่ได้บอกว่า ไม่ได้บัญญัติเอาไว้ว่าโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผมยกตัวอย่าง
สักตัวอย่าง ท่านประธาน การศึกษามภาคบังคับในรัฐธรรมนูญปัจจุบัน ให้ความ
เสมอภาคเหมือนกัน ยกตัวอย่างว่า กระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีนโยบายในการจัดสรรงบประมาณ
ไว้ในเรื่องของค่าใช้จ่ายในเรื่องของค่าเครื่องแต่งกายให้กับนักเรียนภาคบังคับ
ปัจจุบันนี้มีนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับประมาณ ๑๘ ล้านคน
๑๘ ล้านคนถ้าสมมุติว่าจัดเครื่องแต่งกายให้กับเด็กทุกคนเท่ากับ ๑๘ ล้านชุด
ถ้าชุดหนึ่งประมาณ ๓๐๐ บาทโดยเฉลี่ยแล้วตั้งแต่ ป. ๑ ป. ๒ จนถึง ๑๒ ปี
คือ ปวช. หรือ ม. ๖ ก็ต้องใช้งบประมาณทั้งสิ้นประมาณ ๕,๔๐๐ ล้านบาท
นี่คือเรื่องเดียว คำว่า โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย นั้นก็คงจะหมายรวมถึง
เรื่องของการไม่เก็บค่าเล่าเรียน อาจจะหมายรวมถึง ไม่เก็บค่าบำรุง
ไม่เก็บค่าธรรมเนียม ไม่เก็บค่าอุปกรณ์กีฬา ไม่เก็บเรื่องค่าอุปกรณ์เครื่องดนตรี
กับบำรุงห้องสมุดและครุภัณฑ์อื่น ๆ ในภาวะที่รัฐบาลมีภาวะ เศรษฐกิจอย่างนี้
และอนาคตผมก็ไม่ทราบว่าจะมีการจัดเก็บรายได้เพิ่มมากกว่านี้มากน้อยแค่ไหน
งบประมาณในปี ๒๕๕๑ ท่านประธานครับ ในฉบับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายประจำปี ซึ่งในขณะที่ยังไม่มีการปรับลดงบประมาณลง งบประมาณที่จัด
เรื่องการศึกษาไว้ทั้งหมด ๒๒๗,๓๕๐ ล้านบาท ในจำนวน ๒ แสนกว่าล้านบาทนั้น
จัดไปให้ทบวง กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการนั้นได้ประมาณ
๑๖๖,๓๐๘ ล้านบาท อันนี้หมายถึงว่าทุกอย่าง แสนกว่าล้านบาทนี้ต้อง
จัดให้กับการศึกษาเกินภาคบังคับไปด้วย ท่านประธานครับ ที่ผมตั้งข้อสังเกต
อย่างนี้ขึ้น เพื่อต้องการให้ท่านสมาชิกสภาต่างๆ ได้มองเห็นว่าปัญหาในอนาคตนั้น
ในการพัฒนาคนนั้นต้องใช้เวลา เงินประมาณแสนกว่าล้านบาทก็ ๒ แสนกว่าบาทก็ติด
กับการนำไปพัฒนาส่วนอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งต้องมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

ไปตามกรอบ ไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งเราได้บัญญัติเอาไว้
มันจะไปทิศทางเดียวไม่ได้ -----

แต่ผมเชื่อว่าถ้าเราได้รับรัฐบาลดีตามที่เรามีบทบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้รับรัฐบาลที่มาจากประชาชน ได้รับรัฐบาลเลือกคนมา ซึ่งเข้ามาสู่สภาแล้ว มาเป็นผู้บริหารแล้ว ไม่เป็นธุรกิจการเมือง เข้ามาในสภาแล้ว มาในกรอบจากการเลือกตั้งแล้ว เราจะได้นคนที่มีความภาคภูมิใจ กำหนดนโยบายในพรรคการเมือง ก่อนที่นำมาสู่เป็นรัฐบาล ก็กำหนดนโยบายของพรรคการเมืองมาสู่เป็นนโยบายของรัฐบาล และเชื่อมั่นว่าในคนาคัดนั้นที่เข้าอย่างกันมากว่า นโยบายหลายพรรคเอามาผสมกันแล้วไม่ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารนั้นไม่สามารถมีอำนาจเด็ดขาดในการตัดสินใจไปไหนได้ ผมฟังข่าวตอนเช้า ท่านประธาน แต่ในคนาคัดนั้นพรรคการเมืองนี้คู่แข่งครับ อาจจะมีพรรคการเมืองพรรคเดียวในการบริหารในคนาคัด ตามความคาดหวังของ สสร. เพราะบทบัญญัติมีกำหนดเอาไว้กว้างนี้ มันคงกำหนดไว้อย่างนี้ จะถามผมว่า เห็นด้วยไหมที่กำหนดคุณสมบัติของคนที่ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้จบปริญญาตรี ผมฟังมามาก หลายท่านไม่เห็นด้วย และดูสภาพปัจจุบัน นั่นนอนครับ ท่านบัญญัติไว้ได้ แต่ผมเห็นว่ามาตรา ๕๓ นี้ แค่นี้ ต่อไปนี้ถ้าเราสามารถดำเนินการไปสู่นโยบาย เรื่องการจัดการศึกษาได้ประสบความสำเร็จแล้ว มาตราที่ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องจบปริญญาตรีนั้น เค้าออกได้ครับ ทุกคนมีการศึกษาสูงขึ้น ฉะนั้นผมจึงน่าจะเรียน ท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ต้องนำเรียนเพราะผมไม่ทราบว่าคุณ สสร. นั้นได้คิดในเรื่องนี้หรือไม่ การศึกษาภาคบังคับ ๑๒ ปี สายสามัญก็ตั้ง ม. ๖ สายวิชาชีพก็ตั้ง ปวช. ๑๒ ปี แต่ไม่มีเรื่องนโยบายสมัย ชวนชม หลีกภัย เรื่องของการช่วยเหลือนักเรียน คนเสียโอกาส คนมีรายได้น้อย คือ เรื่องของกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งจัดให้กับคนที่เรียน ม. ๕ ขึ้นไป เรียน ปวช. ๑๑ ขึ้นไป ให้เรียนโดยมีค่าธรรมเนียมกองทุนนี้ไปสมมุติว่าในอนาคต วันนั้นสภาออกกฎหมายไปแล้วเพื่อไปรองรับ เรื่องกองทุนเงินกู้ยืม ให้ช่วยเหลือนักตั้งแต่ ม. ๕ ขึ้นไปกับลูกคนที่เสียโอกาส คนที่มีฐานะไม่ได้เมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติเอาไว้ว่า ๑๒ ปี ไม่เก็บค่าใช้จ่าแม่แต่ค่างวดตรงนี้เราต้องเห็นเรื่องที่สำคัญที่ต้องคิด เพราะนโยบายว่า เรื่องของกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา มันกำหนดไว้แบบนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๕๓ แล้วผมอยากจะทำเพิ่มเติมเข้าไป แต่ว่ามันเพิ่มเติมไม่ได้ ผมก็มีเพียงว่า รับกันไว้รับแต่ว่ารับอยู่แล้ว บัญญัติเอาไว้ในวรรคแรกท่านประธานครับ ก็คิดว่า ผมคิดว่ามันไม่เปิดกว้างให้กับคนบางส่วน มาตรา ๕๓ ผมค้านทบทวนอีกครั้ง ท่านประธานครับ บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๓๖

ร ศ/๒๕๕๐ (ส. ๒)

ศิริวัฒน์ ๓๙/๒

ก็คือว่า ผมคิดว่ามันไม่เปิดกว้างให้กับคนบางส่วน มาตรา ๘๓ ผมอ่านทบทวน
อีกครั้งงานประธานาธิบดี บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอภาคกันในการรับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า ๑๓ ปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดย
ไม่เก็บค่าใช้จ่าชด ผมขอฝากจะเพิ่มเติมข้อความอย่างนี้ที่งานประธานาธิบดี ผมว่า
มันจะเป็นโอกาสดีมาก จะเพิ่มเติมว่า โดยวิธีสี่กและวิธีการที่เหมาะสมเพื่อ
คนพิการ ที่ผมตั้งการลงแบบนี้คือต้องการที่จะให้ไปปฏิบัติไปสู่คนที่ สี่ขโอกาส
กับผู้ด้วย ผมตกลงคนพิการกับคนไม่พิการคือใช้แตกต่างกัน -----

วิธีการเรียนการสอนแตกต่างกัน ถ้าเราบัญญัติเพิ่มเติมเข้าไปอย่างนั้น
 ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ให้กับบุคลากรของเราที่เสียโอกาสอยู่ด้วยส่วนหนึ่ง
 ท่านประธานครับ ส่วนมาตรา ๘๑ มาตรา ๒๘๙ เรื่องให้ท้องถิ่นมีส่วน
 รับผิดชอบ ให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในเรื่องของการจัดการศึกษานั้นผมเห็นด้วย
 เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะให้รัฐจัดหางบประมาณอย่างเดี๋ยวจะจะไม่
 เพียงพอ ต้องอาศัยชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาไปด้วย
 ท่านประธานที่เคารพ ต่อไปจะเป็นหมวด ๕ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๘ นั้น
 ว่าด้วยการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจกรรม
 ของท้องถิ่นนั้นเอง ลักษณะเด่นของการร่างเรื่องของการกระจายอำนาจ
 ให้ท้องถิ่นนี้ต้องยอมรับครับท่านประธานว่า มีหลายมาตราด้วยกันที่มีลักษณะเด่น
 ในเรื่องของการกระจายอำนาจ ซึ่งไปสัมพันธ์กับหมวด ๔ มาตรา ๒๘๓
 ถึงมาตรา ๒๙๐ โดยเฉพาะในมาตราที่ไม่เคยบัญญัติเอาไว้ในเรื่องของ
 การปกครองส่วนท้องถิ่นคือมาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ และมาตรา ๒๘๔
 โดยเฉพาะท่านประธานครับ ในมาตรา ๒๘๔ มาตรา ๒๙๐ แต่สิ่งที่เป็น
 ลักษณะเด่นเห็นชัดเจนนั่นคือมาตรา ๒๘๖ การเลือกตั้งตัวแทนของพี่น้องประชาชน
 ในส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเราเรียกว่าการเลือก อบต. กิ่ง การเลือกสมาชิก
 สภาจังหวัดก็ดี ต้องยอมรับว่าบางท้องถิ่นนั้นเขาเลือกเหล่าชาวกิน คำว่า
 เลือกเหล่าชาวกินก็ดี ท้องถิ่นใดที่มีการจัดงานเลี้ยงมาก่อนการเลือกตั้ง
 และประชาชนใช้บัตร หย่อนบัตรเลือกคนที่เลี้ยงเหล่าชาวกิน สุดท้ายแล้ว
 ประชาชนไม่มีสิทธิจะถอดถอนเขาได้ ต้องไปตามเวลาที่กำหนดว่า ๕ ปี
 ๕ ปี แต่ลักษณะพิเศษของมาตรา ๒๘๖ คือ ราษฎรนั้นสามารถถอดถอนผู้ที่
 ตัวเองเลือกเข้าไปได้ ไม่ว่าจะ เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นใด หรือผู้บริหารท้องถิ่นใด
 ก็แล้วแต่ที่เลือกเข้าไปแล้วไม่ทำงาน เลือกแล้วไม่ไปประชุม ประชาชน
 สามารถที่จะติดตามตรวจสอบได้ว่าคนที่ตัวเองเลือก เป็นตัวแทน เข้าไปแล้วนั้น
 จะไปประชุม อบต. โทม เป็นผู้บริหารแล้วสามารถที่จะทำหน้าที่ได้ดีไหม
 โดยใช้เสียง ๓ ใน ๔ ถอดถอนได้ กฎหมายจากปัจจุบัน รัฐธรรมนูญกับ
 ปัจจุบันไม่มี นี่คือข้อดี เพราะว่ามีหลายท้องถิ่นที่เลือกคน เข้าไปแล้วไม่ปฏิบัติ
 หน้าที่ตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ และประชาชนไม่มีโอกาสที่จะถอดถอนได้
 นอกจากว่ารอให้ครบสมัยก่อนถึงจะมีโอกาสถอดถอน ความเสียหายก็คิดว่า
 ความล่าช้าในการพัฒนาท้องถิ่นเกิดขึ้นแน่ ยกตัวอย่างว่า ๒ ตำบล หรือ

๒ อบต. อยู่ติดกัน พื้นที่คู่ติดกัน อบต. หนึ่งผู้บริหารดี อบต. อีก คบต. หนึ่ง
 ๑ เดือนไม่ประชุม ๓ เดือนไม่ประชุม หรือเมื่อก่อนเรียกว่าสภาตำบลไม่ประชุม
 กำนันไม่ดี สุดท้ายก็คือว่าชาวบ้านเขาสามารถเปรียบเทียบได้ว่าอันนี้ดี ที่งานดี
 นี้ทำงานไม่ดี-----

อบต. ที่ทำงานไม่ได้โอกาสที่ประชาชนหรือราษฎรที่ผู้ที่มีสิทธิเลือกบุคคลนี้
เข้าไปสามารถถอดถอนเขาได้ ผมคิดว่าเห็นเรื่องที่ดี ในเรื่องของมาตรา ๒๘๓
ราษฎรไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งมีสิทธิร้องขอให้สภาออกข้อบัญญัติท้องถิ่น นี่ก็หมายถึงว่า
ท้องถิ่นใดถ้ามีปัญหามาก ตัวแทนมองไม่เห็น ราษฎรก็เห็นปัญหามาก ราษฎรสามารถ
ร้องขอโดยมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรให้ออกข้อบัญญัติ เพื่อต้องการจัดงบประมาณ
ไปแก้ปัญหาก็ได้ เขาได้ นี่เป็นเรื่องของกระบวนการอีกกระบวนการหนึ่ง
ผมถือว่าเป็นเรื่องที่ดีเช่นเดียวกันนะครับ มาตรา ๒๘๘ ในเรื่องของ การแต่งตั้ง
หรือการให้พ้นจากตำแหน่งของพนักงานหรือลูกจ้าง ก็ถือว่าเป็นบทบัญญัติซึ่งมี
ความชัดเจนมาก

สิ่งที่ผมต้องนำเรืยนท่านประธานต่อไปก็คือว่า ในหมวด ๘
ท่านประธานครับ ที่ต้องสอบถาม ผมได้ฟัง เพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้หลายท่าน
ด้วยกันได้พูดถึงเรื่องของท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญ แต่ไม่มีการสอบถาม
ว่า จำนวน ๕๕ ท่านนั้น มาจากเกษตรกรที่ท่าน ปัญหาที่เกิดขึ้นว่า เราไม่มี
ความภาคภูมิใจ ท่านพูดถึงการศึกษา ท่านบัญญัติถึงการศึกษา ท่านบอกเป็นปีได้
ท่านบัญญัติ เรื่องของการกระจายอำนาจส่วนท้องถิ่น ท่านสามารถบัญญัติได้อย่างดี
แต่ในเรื่องของเกษตรกรแต่ละมาตรานั้น เขียนไว้กว้างมาก และไม่มีการต่อท้าย
ในเรื่องที่จะให้กฎหมายบัญญัติ เช่น มาตรา ๘๕ กฎหมายเดิมรัฐธรรมนุญ
ฉบับที่ปัจจุบันนั้น เขียนว่า พึง ท่านก็เปลี่ยนตัวแต่ชื่อว่า รัฐ จาก พึง เป็น ต้อง
ส่งเสริมสนับสนุนและคุ้มครองระบบสหกรณ์เพียงแค่นี้ ผมดูเล่มแปรผู้ติของ สสร.
ท่านประธาน ไม่มีสมาชิกผู้ทรงเกียรติไม่มีสมาชิกสภาว่างฯ ท่านหนึ่งท่านใด
แปรผู้ติในเรื่องนี้เลย ผมเปิดดูท่านประธาน ถ้าไม่พลาดหลายรอบเปิดดู ว่ามี
สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญท่านใดบ้างที่ขอแปรผู้ติเรื่องนี้ไว้บ้าง ไม่มี
ขึ้นตอนตรงนี้ก็คิดว่า ไม่มีการแปรผู้ติก็คือท่านยกรัฐธรรมนุญฉบับปัจจุบันที่ไว้กับ
และยกมาใส่ในร่างรัฐธรรมนุญที่ท่านยกว่างฯ ขึ้นมา เปลี่ยนคำว่า พึง เป็น ต้อง
จากบทบัญญัติต่อท้ายก็กฎหมายบัญญัติก็ไม่มี ท่านประธานครับ ผมจึงต้องถาม
ถามว่าท่าน สสร. ที่มาจากสาขาที่เป็นเกษตรกรในจำนวน ๕๕ ท่าน ท่านมีตัวแทน
จากเกษตรกรที่ท่าน ถามว่าท่านมีความคิดอย่างไร ที่เกี่ยวกับการเกษตร
การสหกรณ์ เมื่อไม่มีบัญญัติท้ายมาตราว่า ตามที่กฎหมายบัญญัติ ถามว่า เมื่อไม่ปรากฏ
หลักฐานในสงวนคำแปรผู้ติ ถามท่านว่า ท่านทราบไหมว่าโครงสร้าง
ของระบบสหกรณ์จากระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และไปสู่สหกรณ์นั้น

มีโครงการอย่างไร ที่ผ่านมามีงานประชาชน ต้องยอมรับว่าสินค้าเกษตรทุกปี
ผมไม่ได้พูดถึงภาคใด ภาคใด พอลูกๆที่มีผลผลิตผลสินค้าเกษตรออกมาแล้วตลาดทุกปี
ราคาพืชผลก็ตกต่ำทุกปี รัฐบาลทุกรัฐบาลมีนโยบายว่า ต้องแทรกแซงทุกรัฐบาล

การไว้ระบบประมวลของประเทศแทรกแซงได้ ท่านประธานครับ ต้องผ่านมติ คณะรัฐมนตรีทุกครั้งเหมือนกัน ต้องคำนึงถึงอะไร ต้องคำนึงถึงต้นทุนการผลิต ต้องคำนึงถึงตลาด แล้วจึงมาเป็นมติคณะรัฐมนตรี ระหว่างที่มีมติคณะรัฐมนตรี จะออกมาแต่ละครั้ง เพราะเหตุของการเก็บเกี่ยว เรื่องผลผลิตทางการเกษตร ระยะเวลา ๓๐ วัน ๔๕ วัน มติออกมา สินค้าทุกอย่างอยู่ในมือของพ่อค้าหมดแล้ว มันเป็นอย่างนี้มาตลอด เรื่องยางพาราเหมือนกัน เรื่องหอม กระเทียมเหมือนกัน เรื่องมันสำปะหลังเหมือนกัน ทุกเรื่องนี่หมายถึงว่าพอมติคณะรัฐมนตรีออกมา งบประมาณรัฐบาลนโยบายออกมาแทรกแซงเสร็จ เอาเงินทุนออกมา ปรากฏว่า กลับไปแทรกแซงกับพ่อค้า มันผ่านมือชาวบ้านไปหมดแล้ว ผ่านมือเกษตรกร ไปหมดแล้ว มันจึงไม่สมหวัง คนส่วนใหญ่ของประเทศไม่สมหวัง ระบบสหกรณ์ เท่านั้นเป็นระบบที่สามารถควบคุมให้อ่านางเขาไป ส่งเสริมการรวมกลุ่ม โดยกระบวนการ มีทุนให้เขาไป เราต้องมีความเชื่อมั่นว่าคนไทย เกษตรกร ยืนกับขาตัวเองได้แล้ว ไม่ใช่ชั่งทุกมีก็ต้องระดมทุนมาแทรกแซงเสร็จเงินหายไป ต้องมาทะเลาะในสภาอีก เอาออกไป ๗,๐๐๐ ล้านบาท หายไป ๑,๐๐๐ ล้านบาท นี่ก็มาพูดในสภาอีก แต่ถ้าให้ เขายืนบนขาของเขา ให้กระบวนการผลิตเขาไป ให้กระบวนการตลาดเขาไป ไล่ไปในรัฐธรรมนูญ ผมว่าจะเป็นการประโยชน์ เกษตรกร มองแล้วไม่มีความหวัง อ่างกฤษหมายรัฐธรรมนูญแล้วไม่มีความหวัง และผมได้ดู คู่มือซึ่งที่ห้องประชาชนที่เป็นเกษตรกร เป็นพี่น้องประชาชนในชนบทที่เขาให้ครอบครัว ท่านมา ที่ท่านไปทำประชาพิจารณ์มา เขาพูดถึง เรื่องเหล่านี้มาก ปัญหาเขามาก ผมไปดูในห้องซึ่งทำประชาพิจารณ์หลายเล่มที่ผมเปิดดูผมติดตาม ก็พูดเรื่องอาชีพ ของเขาว่าผลผลิตแต่่า รัฐบาลต้องมีการแก้ไข เขาคาดหวังว่าการยกร่าง กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นก็ขึ้นมาแล้ว เขาต้องมีผลประโยชน์จากที่เขาทำนา เขามีโอกาสที่ได้รับผลประโยชน์จากการทำสวน เขามีโอกาสจากการทำนาเกลือ และเมื่อเขาได้อ่าน เขารู้ว่ามันพัฒนาไป แต่สิ่งที่เขาได้มันกลับไม่ได้ ท่านประธานครับ แน่นอนครับในอนาคตต้องได้พูดกัน ต้องมีการแก้ไขกัน ต้องมีการยกขึ้นมาใหม่ ในสิ่งเหล่านี้ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนมากขึ้น ท่านประธานครับ ก็คงจะใช้เวลาของสภาแห่งนี้พูดให้ท่านสมาชิกสภาว่างๆ ได้รับทราบว่า สิ่งที่ท่านทำมาแล้วนั้นมีหลายประเด็นที่เป็นประเด็นที่ดี แต่ก็ต้องยอมรับครับมันไม่สามารถที่จะทำได้ดีทุกอย่าง แต่เจตนาของท่านดีอยู่แล้ว และผมหวัง เป็นอย่างยิ่งว่า เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านสมาชิกวุฒิสภาในสภาแห่งนี้อยากจะ

ขอให้ท่านได้พิจารณาเนื้อหาสาระบทบัญญัติแต่ละหมวดนั้นว่ามีข้อดีมากน้อยอย่างไร หากเห็นว่าข้อดีมากกว่า เห็นว่ามีถาวรปรับปรุงขึ้นมากกว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ ที่เราใช้อยู่ในปัจจุบันทุกอย่างแล้วนั้น ผมอยากให้เราได้ร่วมกันเพื่อต้องการร่วมกัน พัฒนาประชาธิปไตย เป็นความหวังของพี่น้องประชาชน ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสมพงศ์ ถัดไปเป็นคุณวัฒนา

นายสมพงศ์ ศรียะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายสมพงศ์ ศรียะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา ในนามของรัฐสภา ใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ก่อนอื่นกระผมใคร่กราบขออภัยที่กระผมเกิดมามีกรรม คือพูดภาษาตอกไม้ไม่ค่อยเป็น อาจจะเหตุมานจากการสะสมที่กระผมอยู่ในพื้นที่เขตผู้รับ มาตลอดชีวิตในทุกภาคของประเทศ เพราะฉะนั้นอะไรก็ตามที่พาดพิงท่านผู้หนึ่งผู้ใด ที่ถ้าหากท่านหวังดีต่อชาติบ้านเมืองแล้ว กระผมกราบขออภัย ถ้าส่วนการใดสิ่งใด สำหรับผู้ที่ไม่หวังดีต่อชาติบ้านเมือง หากกระผมจะต้องพาดพิงนั้น กระผมมีหลักฐานพร้อมที่จะยืนยันทุกเรื่องและก็จะมอบหลักฐานเหล่านี้ให้กับท่านประธานสภา

ผ่านประธานสภาที่เคาเวฟ กระสมติดว่ากรรมชัณฑ์ ๓ ก็คือได้มีชีวิตดูร่างรัฐธรรมนุญ
 ล้มทั้งห้าตัวนี้ ซึ่งจะล้มอย่างไรนั้นท่านก็รู้อยู่แล้วว่าทาคณะรัฐสภาซึ่งในตอนท้าย
 ที่สำคัญ ล้มทั้งห้าตัวก็ทำตามท่านประธานที่เคารพครับ ในทฤษฎีทางการเมืองนั้นเมื่อว่า
 การแก้ไขเปลี่ยนแปลงอะไรก็แล้วแต่ในเรื่องนี้เกี่ยวกับตัวบทกฎหมายหรือทาง
 ด้านสังคมนั้นถือว่ามีเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
 ก็เป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ในทางทฤษฎีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น
 สิ่งหนึ่งที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุดก็คือการสละความผิดของประธานที่ถึงเพียงใด
 แล้วหรือไม่ แล้วก็เกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้ซึ่งมันยากเกินที่จะถึงประธานเต็มต้น
 กิ่งได้พอสมควรแล้วๆ เกี่ยวหาปลาตกอยู่ในท้องทุ่งท้องนาจะเข้าวังได้
 ถึงแม้ว่าล่อลวงไว้ก็ตามทาง สสร. จะได้พยายามกระทำทุกวิถีทางในกรณีที่
 ทำประธาธิจารณ์ไปยังห้องที่ต่าง ๆ ทั้งประเทศก็ตาม ซึ่งท่านก็ได้รายงานแล้ว
 มียอดประมาณ ๗ แห่งว่าคนตัวชัณฑ์ ใน ๗ แห่งนั้นส่วนนี้ส่วนใหญ่ท่านก็ไปทั่วกัน
 ตามหัวบ้านหัวเมืองต่าง ๆ ตามโรงเรียนต่าง ๆ แล้วก็ลงไปสัมผัสกับประชาชน
 ฟ้องทางใต้ที่ตลิ่งคลองก็ดี ที่ฝั่งในภาคเหนือภาคใต้ที่อยู่ในท้องไร่ท้องนาที่
 ไม่มีโอกาสแล้วก็จะไม่รู้เรื่องเหล่านี้ แต่ท่านก็ทักท้วงเอาไว้บุคคลอีก ๕๙ กว่าคนตบ
 เหล่านี้รู้เรื่องรัฐธรรมนูญ แล้วก็ทักท้วงเอาไว้รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นของประชาชน
 ทักท้วงเอาไว้ทั้งนี้ แล้วก็ว่ารัฐธรรมนูญเรื่องนี้จะรีบร้อนเร่งรีบไว้นั้น
 ในรูปแบบต่าง ๆ นานา ทำไว้ถ้าท่านแม้จะวางไว้นั้นไม่ว่าก็จะเป็นรัฐธรรมนูญเหล่านี้
 ลงไปทำประธาธิจารณ์ ผมอยากจะเห็นจุด ๆ นั้น ท่านจะรู้สึกตัวคนทั้ง ๖๐ ล้านนั้น
 จะเห็นด้วยกับตามที่ท่านได้ปลุกระดมพลไปแล้ว ถึงหลายเรื่องฉบับรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 สร้างความแตกแยกทำให้เกิดขึ้นในชาติบ้านเมือง ไม่ว่าจะแยกพวกเป็นขงสีหรือขงสีเหลือง
 คณะรัฐสภาแล้วแต่ ผมไม่ทราบว่าคุณทากรกท่านไหนเป็นผู้คิดในระบอบนี้ขึ้นมาซึ่งทำให้เกิด
 ความแตกแยกในแผ่นดิน แล้วก็ขงสีเขียว นั่นขอประทานโทษ เพราะผมศึกษาในเรื่องนี้
 มาโดยตรง ไปตรงกันกับคอมพิวเตอร์กับเทคโนโลยีของประเทศหน้าสาขาไซเบอร์ครับ
 ผมไม่ทราบใครคิดอย่างไรไม่รู้ ล้มนี้ทั้งนี้เลยไปตรงกัน อันนั้นขงสีที่ขาว ล้มทั้งห้าตัว
 สมกราบเรียนท่านแล้วว่าใน สสร. ได้เกิดความแตกแยก แล้วก็ทำวิบัติสภาของเรา
 ตั้ง ๖๐๐ กว่าชีวิตก็เปลี่ยนแปลงให้หมดครับ ไม่ใช่เห็นแก่ตัว เป็นพวกครับ สมมติว่า
 ๑๐ ปีเขาเรียกว่าเป็น ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่น่าจะกระทำเลยในลักษณะอย่างนี้ อันนี้
 คณะรัฐสภาเกิดขึ้นในแผ่นดิน ท่านประธานที่เคารพครับ ในการเปลี่ยนแปลงในทาง
 การเมืองดังกล่าวก็กระดมกราบเรียนแล้วนั้น ซึ่งในทางทฤษฎีต่าง ๆ นั้นจะต้อง
 ถือว่าต้องรับฟังพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขแล้ว ย่อมมีความละเอียดอ่อนในการที่จะศึกษา
 ที่กลุ่มเพิ่มพูนมาตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน แล้วก็ก้าวไปสู่อนาคตว่าเรากำลังต้องการ
 อะไรในอนาคต แน่نونในการที่ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 เนื่องจากมีปัญหา แล้วก็ได้ออมให้ทาง สสร. ทั้ง ๔๙ ท่านไปร่าง ท่าน สสร.
 ที่เคารพครับ ท่าน สสร. ผู้ทรงเกียรติครับ หลายท่านไม่เห็นด้วย ไม่เป็นเอกฉันท์
 แต่ว่าด้วยอะไรก็แล้วแต่ ด้วยระบบด้วยอะไรก็แล้วแต่ ก็เลยลอยขึ้นตามเปลือกกันไป
 ก็ทำให้กลายเป็นออกมาในรูปแบบโดยลักษณะอย่างนี้ กระผมเองเห็นว่าส่วนดีก็เยอะ
 แต่ส่วนที่จะต้องแก้ไขมีอีกมากมาย กระผมกราบเรียนไว้อย่างเด่นชัดตรงนี้เลยว่า
 ถ้าไม่มีการแก้ไข ท่านลงชื่อไว้ได้เลยว่าผม นายสมพงษ์ ศรียะพันธุ์ ว่าไม่รับ
 เหตุผลครับ เพราะว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ถ้าสมมติไปว่าเป็นนักเรียนเข้าไปในห้องสอบ
 ท่านต้องถูกไล่ออกแน่เพราะสอบตก เพราะลอกเขามาทั้งนั้นเกือบทั้งเล่ม ลอกเขามา
 ตรงไหนบ้างครับ -----

เช่นยกตัวอย่าง การกำหนดการเลือกตั้ง เป็นหน้าที่ของมาจากประเทศ
 เม็กซิโกและประเทศออสเตรเลีย การให้ประชาชนเสนอกฎหมายได้ลอก
 มาจากประเทศสวีเดนและประเทศนิวซีแลนด์ การเลือกตั้งแบบผสมเอามาจากประเทศญี่ปุ่น
 จากประเทศอิตาลีและประเทศนิวซีแลนด์ ในหลายเรื่องหลายราวต่างกล่าว
 ต่าง ๆ โดยเฉพาะคำว่ามนุษย์ ซึ่งเรื่องนี้เป็นสิ่งที่นำขานหน้าต่างสิ่ง
 ในคำว่ามนุษย์ เพราะคำว่ามนุษย์นี้ท่านเอามาจากซิวิไลซ์ (Civilize)
 เป็นรัฐธรรมนุษย์ของสหรัฐอเมริกา ที่เขาเลิกใช้มาแล้ว ๒๐๖ ปี เลิกใช้เมื่อ
 วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๓๒๓ เป็นเวลา ๒๐๖ ปีแล้วที่ท่านนำเอามาใช้คำว่า
 มนุษย์ คำว่ามนุษย์ตัวนี้แปรเปลี่ยนอะไรหลาย ๆ อย่างซึ่งกระผมไม่暇าพูด
 ในขณะนี้ และถ้ามีโอกาสก็คงจะต้องว่ากันอีกสักเพลงหนึ่ง อย่างไรก็ตาม
 ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการการเลือกตั้งออกมาจากประเทศยุโรป
 ส.ส. ที่พ้นจากตำแหน่ง ไม่ว่ารัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งลงมาจากรัฐธรรมนุษย์
 ของเดร์โกล ท่านก็รู้อยู่แล้วว่าสมัยท่านเดร์โกลเป็นประธานาธิบดีนั้น
 บ้านเมืองของเขาเป็นอย่างไร ละไร ๆ กันแล้วแต่ส่วนใหญ่จะยกเอา
 ต่างประเทศมาเทียบ ผมมีสติไม่ว่าประเทศไหนการศึกษาที่เปอร์เซ็นต์
 ประเทศไหนมีทีวีเท่าไร ด้านหนังสือพิมพ์เท่าไรอยู่ประมาณ ๑๙๒ ประเทศที่
 ในมือผมขณะนี้ เพราะฉะนั้นผมยืนยันได้ว่าที่ท่านไปเอาเอามา ไปลอกเอา
 เอามาหรือไปเปรียบเทียบกับประเทศเรา เป็นเหมือนดังลูกข้าง การปกครอง
 อะไรต่าง ๆ เหมือนประเทศไหนประเทศนี้บ้างนั้น เราเทียบกันไม่ได้หรอกครับ
 ประเทศไทยยังมีหัวหน้าคณะครับ ท่านก็ไปต่างประเทศกันมากมาย เขาไม่มี
 แล้วนะครับ หลายเรื่องที่มีไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นโครงสร้างในการ
 เปลี่ยนแปลงนั้นท่านจะตั้งเอาวัฒนธรรมทางการเมืองอะไรหลายเรื่อง
 หลายราวอย่างมีแบบรูปหรือครับ มาตราที่ผมจะพูดในวันนี้ โดยเฉพาอย่างยิ่ง
 ในมาตรา ๗๖ กับมาตรา ๗๘ ทั้งนี้เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งผมมีหลักฐานดี ๆ
 ให้ท่านได้เห็นหลายเรื่อง เสียตายครับ เมื่อคืนนี้ผมฟังอดีตเป็นผู้บังคับบัญชา
 ของผมเองได้พูดน่าฟังนะครับ เพราะลืมนำท่านพูดเก่งมาก ผมเองก็เป็นลูกน้อง
 รั้งให้ท่านมานานพอสมควรแล้วครับ แต่เมื่อฟังคำตอกใจ ๆ ที่ทางรัฐสภาแห่งนี้
 สอบถามทาง สสร. แล้วไม่ว่าเรื่องอะไรที่ท่านตอบไม่ได้ ไม่ว่าเรื่องเกี่ยวกับ
 ฝ่ายกษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญก็ดี ถ้าท่านตอบไม่ได้ก็ไม่ตอบ อะไรที่พอจะตอบได้
 กรุ้มกริ่ม ๆ ก็ตอบ โดยเฉพาะอย่างซึ่งลัดตาขผมเอง เมื่อคืนนี้ เตี่ยขี้
 อาจจะยังเป็นนาคอยู่ที่ครับ กระผมต้องเรียกท่านอย่างนั้น เป็นผู้ที่ผมเคารพต่อ

กระผม เมื่อสมัยทำงานเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ยมกับผู้จังหวัดอุดรธานี ผมอยู่ที่
 ทางสี่ส่วนมา ๑๐ ปีนะครับ อยู่ทางเหนือมา ๓ รอบ อยู่ใต้ตั้งแต่เมืองเพชร
 จ.สุรินทร์มาดิน เพราะฉะนั้นจึงมีงานที่เคารพมีเพื่อนข้าราชการหรือผู้บังคับบัญชา
 มากมาย หัวตบของงานเมื่อตื่นขึ้นแล้วตัวผมเป็นก้างเนื้อ ผู้ใหญ่บ้าน โย้โฮ
 หักหมันไปเลยนะครับ ทำไมทำมาไม่พูดต่างตรงไปตรงมาเลยมาเลยว่า
 หากเรามี ๓๓๓. แล้วมีประมาณ ๕ ปี ๑๐ ปี ต่อไป ๓๓๓. จะเป็นเทศบาล
 ก้างเนื้อ ผู้ใหญ่บ้านจะหมดไป ทำไมไม่พูดให้ชัดเจนไปอย่างนั้นว่าไม่บอกให้
 ส่วนหมาก ๓ ๓๓๓ และถ้างานต้องยกวาก็จะเป็นนักการ เมืองก็สามารยกไป
 เล็ดลอดได้ เป็นสมาชิก ๓๓๓. พูดลงไปจัด ๆ เลยครับ ค้างนั้นเขาว่าแล้ว
 เขาคงจะถามว่าถ้าหากว่ามีมาตรฐานขึ้นมาแล้วชีวิตคนลดลงเขาถาม
 จะเป็นบริหารราชการแผ่นดินที่ดี ตามลักษณะการปกครองท้องถิ่น ๒๕๕๗
 แก้ไขเพิ่มเติมที่๓ เขาถึงผู้ทรงเล่ ป๋า อันนี้ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่จะสมควรยกจะ
 กราบเรียน และเดี๋ยวจะพูดในวาระเมื่อสุดของในมาตราทั้ง ๒ มาตรา

แต่ก่อนที่จะพูดเรื่องนั้นผมกราบเรียนท่านแล้วว่าผมกลับมา ก็กลับทั้งนั้น และก็
 มาบอกว่าคุณเขียนขึ้น ๆ เพราะว่ากระผมลบกกลง ลอกขึ้น น่าจะเหมาะกว่า
 และมีข้อบางหนึ่ง เมื่อมาดูแล้ว ผมเรียนท่านแล้วถ้าเป็นนักเขียนก็สลดตก
 เพราะว่าต้องถูกไล่ออก เพราะว่าขนาดลบกก็ข้อสอเนี่ยมันใช้ไม่ได้แล้ว และไป
 ลอกประเทศต่าง ๆ เอาตัวอย่างเรามาทำเองไม่ได้ อะไรที่เราควรทำ
 เราก็คควรทำ แล้วก็ต้องการเรียนท่านว่าค่าที่ก็กว่ารัฐธรรมนูญฉบับนั้น
 พวกกระผมได้กระจก้านางการปกครองลงไปอยู่ที่ท้องถื่นอย่างสอดคล้อง
 เหนือกว่ารัฐธรรมนูญใด ๆ ทลโปรดอย่าคุย เพราะว่ากาการกระจายอำนาจ
 ไม่ว่าจะการเดลีเกต (Delegate) การเดลีเกชั่น (Delegation) ก็ดี
 คือการมอบอำนาจ หรือการกระจายอำนาจในลักษณะรูปใด ๆ ก็ตาม
 ไม่ใช่เพียงกระทำ ได้กระทำกันมาตั้งแต่สมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ผมยกเอาแต่
 เมื่อกี่ ๒๕๕๐ เมื่อสมัยสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงกระจก้านาง
 การปกครองออกไปสู่ท้องถื่น ดิศสุขากิจบาลกรุงเทพฯ เป็นแห่งแรก ต่อมาเมื่อ
 ปี ๒๕๕๕ ได้ขยายออกไปที่ต่างลอม ต่อมาเมื่อปี ๒๕๕๑ ได้กระจายออกไป
 สู่หัวเมืองทั้ง ๓๓ หัวเมือง ท่านก็ห้ลิตาดูข้อมูลไปด้วยกัน ๑๐๐ กว่าปีนั้น
 ทำไม่ถึงกระจายไปน้อย เพราะว่าหัวเมืองเรานี้ก็ไม่ไหล ไฟก็ไม่สว่าง
 ทั้งเป็นชนบท การกระทำในลักษณะการกระจายอำนาจ การดิเซ็นทริลลิเซชั่น
 (Decentralization) ในลักษณะอย่างนั้นนั้น ก็ค้ดขยาค้ดขยไ แล้วจนบัดนี้
 ได้มีการกระจายก้านางทั่วทุกหนทุกแห่งแล้ว ไม่ใช่ท่านเขียนแล้วมันจะเกิด
 เหล่านั้น เขาเกิดมาตั้ง ๑๐๐ กว่าปีแล้ว จนกระทั่งเดี๋ยวนั้นนั้น ชลประทานโทษ
 ท่านหงจะทราบว่าการกระจายก้านางไปทั่วหมดแล้วนั้นคือ เรามีอยู่ขณะนั้น
 สุขาภิบาลอยู่ ๕๘๕ เทศบาลทั่วประเทศ สุขาภิบาล เทศบาลอยู่ ๕๘๖ เทศบาล
 เรามีตำบลที่เป็นนิติเทศที่ก้าลังจะเรียกชื่อในปี ๒๕๕๑ รวมทั้งหมด ๒,๕๘๘ ตำบล
 เพราะฉะนั้นชาวบ้านทุกย่่าง เขาได้ปกครองตนเองในลักษณะที่กระจายก้านาง
 สู่ท้องถื่นกันมาตั้งนานแล้ว ไม่ใช่เพราะ สสร. เขียนขึ้นมา ที่ สสร. เขียนขึ้นมา
 เดี๋ยวมจะชี้ให้เห็นว่ามีปัญหาอย่างไร จุดตรงไหนบ้าง ซึ่งผมมีหลักฐานมากมาย
 ที่สนุกไม่่วงให้ท่านดู อันนี้เป็นสิ่งหนึ่ง และก็เตรียมคำตอบของผมนด้วย โดยเฉพาะ
 นายแก้วม เต็รียมคำตอบไว้ให้ผมด้วย ถ้าตอบไม่ได้ก็บอกทว่าไม่ได้ ผมจะช่วย
 ตอบให้ อันนี้ต้องการขอภัยด้วยผมไม่ได้ละลาบละล้ง แต่ที่เราพูดกันเป็นหลักกา
 เพื่อล้าติบ้านเมือง อะไรผมเรีกันท่านแล้วผมไม่มีกาหาคอกไม้ ถ้าเป็นโลกทวาน
 ก้ดูทวานเชื่อมน้ำตาล เพราะฉะนั้นต้องการขอภัยด้วยสิ่งเหล่านี้ เมื่อเป็นเช่นนั้น

๖๖๖

ร ๕/๒๕๕๐ (ส. ๒)

คู่ที่ถาวรดี ๕๕/๒

สิ่งเหล่านี้ เมื่อเป็นเช่นนี้เมื่อลบกเขามา ประชาชนตั้ง ๖๐ ล้านคนนั้น
มุ่งหวังอย่างถึงขาดที่จะให้ สสร. นั้นไปร่างรัฐธรรมนูญแบบรูปทรงไทย
บ้านทรงไทย เพื่อจะบรรลุดน ๖๐ ล้านคน เข้าไปอยู่ในบ้านกว้างมีความสุข

- ๕๖/๑

ภายใต้ผู้ปกครองที่ดีมีคุณธรรม มีความรู้มีความสามารถไม่โกงกินชาติบ้านเมือง เพราะบ้านเมืองไทยไม่ต้องแก้อะไรมาก หยุคโกงสัก ๑๐ ปี เจริญอีกเยอะแยะ ไปแล้วที่เราคุยกัน หยุคโกงสัก ๑๐ ปี เมื่อเราได้ผู้ปกครองที่ดี ในการร่างรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์ของชาติที่แน่นอนยากแก่การที่จะแก้ไข เช่นเมื่อเราได้ผู้ปกครองที่ดีแล้ว ทำอย่างไรที่จะให้ชาติเรานั้นมีความมั่นคง ทางด้าน เศรษฐกิจ ทำอย่างไรที่จะให้ชาติเรานั้นมีความมั่นคงทางสังคม ทำอย่างไรให้ชาติเรานั้นอยู่รอดปลอดภัยในฐานะที่เป็นประเทศเล็กท่ามกลางปลาใหญ่ กินปลาเล็ก ทำอย่างไรให้ชาติเรานั้นมีเอกราชและมีอธิปไตยตามระบอบ การปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่ที่ สสร. ในร่างฯ นี้ส่วนใหญ่ไม่ค่อยเป็นอย่างนั้น ผมถึงว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ตายตัว ผมไม่ได้พูดว่าทางตัน ผมพูดว่าตายตัว ไม่ได้หมายความว่าเวลาเขาทำ ไม่มีที่ตายเขาเรียกมันว่าที่ตายตัว คนครึ่งเป็นมนุษย์ ภาษาของท่านแหละครับ เพราะฉะนั้น อันนี้ถึงกราบเรียนท่านที่เคารพเอาไว้ว่าไม่ใช่เพิ่งขยาย ไม่ใช่ว่าเพิ่งกระจายอำนาจในสมัยท่าน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมวิเคราะห์ที่จะกราบเรียนท่านว่าสิ่งเหล่านี้มันผมจึงถือว่าร่างรัฐธรรมนูญกับนี้โครงสร้าง เป็นอเมริกาหลังคาเป็นฝรั่งเศษ ฝาผนังเป็นเยอรมันข้าง ผนังข้าง อิตาลีข้าง ถ้าเป็นฝาผนังเอาไม่มีมาปะ ๆ ท่านนึกเอาเองว่ามันสวยงามขนาดไหน การตกแต่งภายในของรัฐธรรมนูญฉบับนี้คือบางท่านคือ เอ็น.จี.โอ. (NGO) มียักษ์ตัวใหญ่ ๆ ที่เคยถือว่าเป็นนักประชาธิปไตยวีรบุรุษบนท้องสนามหลวง หรือวีรบุรุษบนถนนราชดำเนิน เป็นแบ็ค (Back) บ้างเป็นอะไรบ้าง ส้อมวลชนบ้าง กระแสบ้างสร้างขึ้นมาให้คนทั่วไปนั้นทำข้อมูลมาแค่ ๗ แสน กลายเป็นว่าทักทัก เอาว่าคน ๖๐ ล้านรับร่างรัฐธรรมนูญนี้ดีเหลือเกิน เพราะฉะนั้นรูปแบบท่านนึก เอาเองว่าเราต้องการบ้านทรงไทย เพื่อจะบรรจุคนไทย ๖๐ ล้านเข้าไปอยู่ อย่างผาสุก แต่มีบ้านมันไม่เป็นทรงไทย เพราะฉะนั้นผมถึงบอกว่าคุณไม่รับอย่าง แน่ ๆ แน่จนไม่รับ มันทักเอาไว้ได้ เลยครับมันจะได้อยู่ในประวัติศาสตร์ว่า นายสมพงษ์ ศรียะพันธุ์ ไม่รับครับ อันนี้ผมก็จะกล่าวเพื่อไม่ให้ยืดยาว เพราะผมพูดภาษาไม่ค่อยเป็นหรือครับ ลูกชานานา ไม่ได้อ้างว่าเป็นลูกชานานา ชานานาโกนาเป็น เพราะฉะนั้นขอได้โปรดตั้งคำถามแล้วก็ช่วยตอบผมด้วยใน หลาย ๆ เรื่องที่กระผมอยากจะถาม ก่อนอื่นกระผมจะถามก่อนจะอะไรอะไรให้คุณถามก่อนอื่นว่ารอบริมประเทศไทย ก่อนที่ท่านจะออกบัญญัติมาตรา ๗๖ กับ

มาตรา ๗๘ ออกมาได้ศึกษารอบขอบขัณฑสีมาแห่งประเทศไทยระหว่างลาวก็ดี
พม่าก็ดี เขมรก็ดีหรือมาเลเซียก็ดีว่ามีบุคคล ๒ สัญชาติอยู่มากน้อยเพียงใด
เพราะว่าท่านยอมรับแล้ว เมื่อคืนผมฟังว่าในมาตรานี้คือการเลือกตั้งผู้ว่า
นายอำเภอที่เขียนว่าเลือกผู้ว่าฯ ก็อนายนายอำเภอด้วย ทำไมไม่เขียนให้ตรง
ล่ะครับบอกไปเลยว่าเลือกตั้งอะไร ผู้ว่าฯ ก็เลือกตั้ง อะไรก็เลือกตั้ง
เลือกตั้งไปหมดแม้กระทั่งมีเป้าหมายเจตนา ตามไปตามมาบอกแล้วแต่อนาคต
บ้านเมืองมันจะเป็นสหพันธ์ใหม่ แล้วแต่อนาคต ตอบไม่ได้ ตอบเรามาตรง ๆ
เลยว่าเขียนมีเจตนาเพื่อจะให้บ้านเมืองนั้นเป็นมลรัฐ เพื่อต้องการให้บ้านเมืองนั้น
แยกออกไปเป็นเสี่ยง ๆ ถึงแม้ท่านจะมีบทบัญญัติว่าประเทศไทยนั้นย่อมเป็น
อันหนึ่งอันเดียวกัน ท่านมีหลักประกันอะไรมาครับมีข้อไหนที่บัญญัติเอาไว้ว่าท่าน
มีหลักประกันไม่ให้เป็นอย่างนั้น ขอได้โปรดอธิบายผมด้วย -----

อีกประการหนึ่งที่ผมอยากจะถาม แล้วก็ผมคิดว่าท่านตอบไม่ได้ และผมจะช่วยตอบให้ด้วย ผมอยากจะถามว่าขบวนการแบ่งแยกดินแดน ผมมีทุกยี่ห้อย ใน ๕ จังหวัดภาคใต้มีทุกยี่ห้อเลยครับ ของพรรคไทหน้างาง ขบวนการอย่างไรว่าง มาดูเลย มีทุกยี่ห้อ ๑๐๐ กว่ายี่ห้อ มีตราทั้งภาษาไทย ภาษาอาหรับ ภาษามาเลย์ สารพัดตรา แล้วผมจึงจดหมายที่เรียกค่าคุ้มครองอยู่ ผมคิดว่าหลายร้อยฉบับ ถ้าจะรวมจากกองทัพภาคใต้ รวมจากกรมตำรวจ รวมจากสภาความมั่นคง ผมว่าหลายพันฉบับ แล้วถ้าท่านสนใจ ผมมีเวลาจะอ่านให้ฟังว่าเขาเรียกร้องอะไร เรียกค่าคุ้มครองฟ้องอย่างไร ปิดสวนยางอย่างไรมีหมดเลยครบ ทั้งภาษาอาหรับ ภาษาเขมร ภาษามาเลย์ มีหมด และผมจะให้ท่านประธานดู

อีกอันที่ผมจะตั้งคำถามอีกครับ โดยเฉพาะใน ๕ จังหวัดภาคใต้ ผมกราบเรียนว่าผมอยู่ที่นั่น และผมมีเชื้อสายทางมุสลิมอยู่ด้วย พี่น้องมุสลิมใน ๕ จังหวัดภาคใต้เป็นคนที่ดีที่สุด ปกครองง่ายที่สุด อยู่ในอิเววาทแห่งธรรมะ ตามพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานอย่างร้อยเปอร์เซ็นต์ ผมอยู่มากหลายครั้งหลายครา แล้วเกิดในหมู่บ้านมุสลิมด้วย เพราะฉะนั้นผมเข้าใจว่าพี่น้องมุสลิมของเรานั้น ใน ๕ จังหวัดนั้น ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เป็นคนดี ละหมาดวันละ ๕ ครั้งตั้งแต่ วัฏซุโฆะห์ เพราะฉะนั้นดีที่สุดในคนไม่ได้อยู่บางส่วน ซึ่งบุคคลเหล่านั้นผมถึงอยากจะถามทาง สสร. เลยกว่าท่านรู้ไหมว่ามีองค์กรองค์การ แล้วจัดตั้งมาเมื่อใด องค์กรในการแบ่งแยกดินแดนนั้น ท่านรู้จักคำว่าพูโลไหม ท่านอดีต ปลัดกระทรวงฯ จะมาตอบว่าไม่รู้จักไม่ได้นะครับ พูโลท่านต้องรู้แน่ครับ ท่านต้องรู้ว่า บี.อาร์.เอ็น. (BRN) คืออะไร ท่านต้องรู้ว่าขบวนการมุจาฮิดีน ท่านต้องรู้แน่ครับ ท่านต้องรู้ดีด้วยว่า กิตตานี มาเลย์ เนชั่น อีวอลูชันนารี ฟรอนท์ (Nation evolutionary front) เป็นขบวนการอะไร ท่านจะตอบว่าไม่รู้ไม่ได้ เพราะท่านเคยเป็นปลัดกระทรวงมหาดไทย ท่านต้องรู้ ถ้ารู้ ผมอยากจะถามว่ามีองค์กร ผมก็ส่งสารนายผม ผมตอบเอง มีอยู่ ๑๗ องค์กรแล้วทั้งในการจัดตั้งระหว่างนั้นเขาได้จัดตั้งเป็นรูปแบบ เขามีผู้ว่า มาตั้งนานแล้ว ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ก็มีผู้ว่า เขามีนายอำเภอ เขามีกรมมาตั้งนานแล้ว แล้วก็เป็นการจัดระบบโครงสร้างทางกองทัพ มีหน่วยการรบ มีกองพล มีสารพัดหมด ทั้ง ๕ จังหวัดภาคใต้หมดแล้ว ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวกับพี่น้องไทยมุสลิมที่ดี ๆ ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เลย แต่เป็นบุคคลบางพวก เพราะว่าพี่น้องไทยมุสลิมนั้นเป็นคนที่ดีบ้าน รักแผ่นดิน จงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แต่มีบุคคล

บางพวกที่ไปเรียนจากตะวันออกกลางมา ไม่ว่าจะที่โคโรเกีตี หรือหลาย ๆ ประเทศก็ตี หรือพวกสายซึอะห์ หรือแม้แต่ไปหลบเรียนในแถวประเทศสแกนดิเนเวีย ซึ่งผม มีหลักฐานทั้งนั้น ผมมีแม้แต่หลักฐานบุคคล ๒ สัญชาติที่ผมกราบเรียนว่าใน ๕ จังหวัดภาคใต้นั้นมีอยู่ในขณะนี้ประมาณ เอ้อะ หรือจะให้ท่านตอบ คงตอบไม่ได้ ผมตอบให้ครับ ๓ แสนกว่าคนครับ ไปดูบัญชีได้เลยครับ -----

แล้วก็บัตรเวลา เขาผ่าน เพราะผมอยู่ในข้าง ผมปะทะมาไม่รู้ทำอะไรแล้ว
กับพวกนี้ผมรวมมากับจีนแดงกับ ทจก. กับ จคม. กันมาอย่างไม่รู้ ชณะนี้จึงต้องผม
เพื่อนผม ทหารรอบริมทะเลสาบ โดยเฉพาะ นาย. ทหารบก ทหารเรือ
ทหารอากาศอะไรใน ๕ จังหวัดที่กำลังจับปืนอยู่ แล้วก็วางปืนไม่ได้เลย
เอาโรงเรือนเมื่อปี ๑๙๗๑ ผมอยู่ตรงนั้นเป็นรองผู้ว่า อยู่ ๓๖ โรงขังผมกัน
เตี้ยๆก็ระเบิดรถไฟ เตี้ยๆก็ระเบิดที่ยะลา เตี้ยๆก็ยิงป้อม ใต้อริบคือทพวน
การแบ่งแยกดินแดนทั้งนั้น นี่ดีรับตรา ปัดดาเนีมาดูครับ รัฐปัตตานี แล้วนี่เป็นบัตร
สำหรับพวก ทจก. ทั้งหลาย บุคคล ๒ สัญชาติเวลาจะข้ามไปยังประเทศ
เพื่อนบ้าน นี่เป็นตราครับ เพราะว่าบางกาวชวาวอะไรเอาไว้ก็หน่วยผมแบบ
(Combat) ของเราก็ช่วยแดนแล้วก็ข้ามไปข้ามมาได้ ท่านทราบหรือไม่ว่าในขณะที่
ที่ผมทราบ เว้นท่านแล้ว ว่า ยังมีพี่น้องไทยมุสลิมเราที่ไป เว้นที่ตะวันออกกลาง
บางประเทศหรือหลายประเทศนั้น ในขณะที่เข้าไปประเทศไทยไม่ได้ แล้วก็ตก
เป็้หน่วยปฏิบัติการเคลื่อนที่หรือรัฐบาลพลัดถิ่นอยู่ที่ประเทศเพื่อนบ้าน เรา
เกือบ ๑,๐๐๐ คน อยู่ถิ่นใดในเขียมีก ๕๐๐ กว่าคน

(นายถาวร กาสัมสัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตจก.) ได้ขึ้น
และยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายถาวร กาสัมสัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตจก.) :

ท่านประธานที่เคารพ ลวศึกข้อบังคับ ข้อ ๕๗ ด้วยความเคารพท่านผู้พูด
ถือ เรื่องที่พูดไม่เห็นจะเกี่ยวข้องกับเรื่องรัฐธรรมนูญเลย ก็ขออนุญาตประท้วง
ท่านประธานด้วยความเคารพ ท่านประธานน่าจะกระทำการหรือว่าปฏิบัติหน้าที่
ของท่านประธานให้เข้มงวดกว่านี้สักนิดหนึ่งเถอะนะครับ ขอทบทวนพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมก็พยายามฟังเขาอยู่ว่า

เพราะว่า เขาเริ่มต้นถึง เรื่องของการปกครองท้องถิ่นที่กำลังมีอยู่ในรัฐธรรมนูญ

นายสมพงษ์ ศรียะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา : อันนี้กำลังจะเข้าเป้า
ที่ท่านพูดแล้วนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เดี่ยวคุณสมพงษ์ครับ คุณสมพงษ์

พูดพูดก่อน ผมทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกที่ประท้วงเสียก่อน เพราะว่าตลอด
เวลาที่เรากลับปราชัยกันมา เราก็จะโยงกันไป ก็อบจะทุกคน แล้วจึงจะวกกลับ
มาที่รัฐธรรมนูญกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นผมก็นั่งฟังอยู่ ก็พยายามจับตาดูอยู่ที่ในจอ
ทีวีว่า ท่านจะพูดโยงเข้าไปเมื่อไร แล้วก็โตกที่เรากลับปราชัยกันทั้งฉบับ ทุกท่าน

ก็อภิปรายกันโดยไม่จำกัดเวลา ด้วยเหตุนี้ก็ต้องรอฟังว่าแล้วท่านจะไปสรุปกันตรงไหน มีอะไรประท้วงอีกหรือเปล่าครับ

นาย เจาะลามิ่ง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
 กระผม เจาะลามิ่ง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
 จังหวัดนราธิวาส ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขออนุญาตท่านประธานคัดค้าน
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้ลุกขึ้นอภิปรายเมื่อสักครู่นี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าจะคัดค้านต้องเดี๋ยวค่อย
 อภิปรายอีกครึ่งหนึ่ง

นาย เจาะลามิ่ง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
 ผมขออาศัยข้อบังคับฯ ข้อ ๕๗

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ว่าอย่างไร

นาย เจาะลามิ่ง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
 ซึ่งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปราย พูดถึงประเด็นผู้หนีภัยจากศาสนาอิสลามได้ไป
 ศึกษาต่างประเทศ และบางส่วนไม่สามารถเข้ามาในประเทศไทยได้ ซึ่งอาจจะ
 ทำให้มีผลเสียหายแก่มุสลิมทั้งประเทศ อาจจะทำให้มองภาพพจน์ว่ามุสลิมนั้นไม่รัก
 แผ่นดิน ท่านประธานครับ ผมอยากจะทำความเข้าใจตรงนี้ว่า พี่น้องมุสลิมมีความ
 เคารพรักชาติ รักแผ่นดินเหมือนกับพวกท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณกรุณาเถอะครับ เพราะว่
 นี้เรากำลังจะใกล้จุดอันตรายเข้าไปทุกที เพราะว่าไม่ว่าใครจะหนีภัยศาสนาอะไร
 ก็เป็นคนไทย และเมื่อเวลาพูดเขาก็พูดถึงคนบางคน เขาไม่ได้พูดถึงทั้งหมด
 เพราะฉะนั้นกรุณาอย่าแยกพวกท่านพวกเรา ซึ่งจะยิ่งไปกันใหญ่ รอฟังเขา แล้วเมื่อ
 จบแล้วคุณมีข้อเท็จจริงที่ผิดแปลกไปจากตรงนั้น เดียวก็อภิปรายขึ้นมาได้ไม่มี
 ปัญหาอะไร ความคิดเห็นของแต่ละคนก็ฟังเขาไป

นายเจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) ท่านประธานครับ ผมนั่งฟังอยู่ตั้งนานแล้วนะครับว่า ผมกลัวภาพพจน์ของมุสลิมในประเทศไทย ซึ่งมีความจงรักภักดีต่อองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเหมือนกับพวกเราที่นั่งอยู่ตรงนี้ ผมก็กลัวภาพพจน์ครั้งนี้จะเสียหาย อยากจะให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่กำลังอภิปรายอยู่ในขณะนี้ได้อภิปรายอยู่ในประเด็น ซึ่งตรงนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ที่เขาพูดเขาก็ยืนยันอยู่ว่าคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลามส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดเป็นคนดี เป็นคนน่ารัก ต้องฟังเขาไปนะครับ ผมก็ไม่อยากจะทำโต้แย้งกันตรงนี้ เมื่อเขาพูดก็ต้องฟังเขา และเมื่อเราเห็นว่าเป็นอย่างอื่นเดี๋ยวเราก็อภิปราย ผมก็จะเปิดโอกาสให้อภิปรายกรุณานั่งเถอะครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ถ้าอย่างนี้ได้ไหมครับท่านประธาน ผมขอให้อภิปรายอยู่ในประเด็น อย่าไปพาดพิงไปถึงมุสลิม ขอบคุนมากครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสมพงศ์กรุณาตั้งมาใกล้ ๆ หน่อยนะครับ

นายสมพงศ์ ศรียะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ ที่ผมเสียงดังไปหน่อยผมเกิดใกล้ทะเลต้องกราบขอภัยครับ และก็กระผมไม่มีเจตนาที่จะกล่าวร้ายสำหรับพี่น้องไทย - มุสลิม ที่ใน ๕ จังหวัดภาคใต้ เพราะผมอยู่ที่นั่นมานาน แล้วผมก็มีเชื้อสายอยู่ด้วย แต่ผมพูดเฉพาะบางคนที่กระทำการต่าง ๆ ในขบวนการดังกล่าวนั้น เฉพาะเท่านั้นที่สร้างความเดือดร้อน และอีกอย่างหนึ่งผมอยากจะถามว่าบัญญัติ ๑๐ ประการของขบวนการแบ่งแยกดินแดนนั้น ท่านทราบไหมครับ ผมท่องได้เลยครับ เอาละผมเข้าจุดเลย เพราะไม่ได้เสียเวลา ท่านสงสัยอะไรผมมีหลักฐานทั้งสิ้น ไม่ว่าภาษาอาหรับ ภาษาอะไร ผมจะเข้าจุดที่ว่าในมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ นั้นมีอันตราย ผมพูดเฉพาะคนไม่ตื่นะครับที่อันตรายเพราะมันมีโครงสร้างครอบคลุมไปหมดแล้ว ทั้งหมดมานานแล้วด้วย เพราะฉะนั้นในมาตรานี้ ถ้าสมมติไปว่าท่านก็ทราบที่อยู่แล้วว่า หลายประเทศบางประเทศในตะวันออกกลางเขามีธนาคารอิสลามโลก ถ้าสมมติไปว่าทุ่มเงินไปสัก ๕,๐๐๐ ล้านบาท และจังหวัดละ ๑,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจะเลือกตั้งนายอำเภอ เลือกตั้งผู้ว่า ท่านคิดว่าจะได้บุคคล ๒ สัญชาติ เป็นไปได้หรือไม่ ถ้าเป็นไปได้ ๕ จังหวัดภาคใต้หลุดครับ หลุดอย่างไรครับ ท่านไปสู่อำนาจของประเทศไทย

มาเลเซียบอกอีกเล็กน้อย เขาเขียนรองรับไว้แล้วว่าสามารถที่จะรับรัฐอื่น ๆ ได้ เขียนไว้ชัดเจนในรัฐธรรมนูญประเทศมาเลเซียบอกเพื่อนบ้านเราเขียนไว้ชัด ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วท่านจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร อันนั้นเป็นจุดที่ผมเป็นห่วง ผมพูดผมไม่ได้ว่าใคร ผมเป็นห่วง ผมเป็นห่วงเท่านั้นเองว่าท่านมีการที่จะแก้ไขอย่างไร แล้วมันจะไปตรงกับบัญญัติ ๑๐ ประการของขบวนการแบ่งแยกดินแดน ผมจะบอกให้บางข้อก็ได้ แล้วหลายข้อตรงกัน ๑. การเก็บภาษีอากรใน ๕ จังหวัดภาคใต้ก็นำให้ใช้เฉพาะใน ๕ จังหวัดภาคใต้เท่านั้น ตรงระเบียบให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดและมีอายุยืนอยู่ได้จนตาย คือไม่มีปลดเกษียณนี้ยกตัวอย่างให้สัก ๒ ข้อ มีอีกมากมายก่ายกอง กระผมกราบขอร้องถ้าหากว่าสิ่งส่วนใดได้ไปกระทบกระเทือนผู้หนึ่งผู้ใดด้วยผมไม่มีเจตนา คนที่มาพูดอย่างนี้ไม่ใช่คนฉลาดหรือคนรับแบบผมนี้ไม่ได้พูดฉลาด แต่ที่ผมต้องทำเพราะว่าตลอดชีวิตกระผมนั้นอยู่ในเขตพื้นที่ที่สู้รบทั่วแผ่นดิน เพราะฉะนั้นต้องกราบขอร้อง อันนี้ก็ถ้าอย่างไรผมกราบขอร้องหลายครั้งหลายคราว แต่ผมไม่มีเจตนาที่จะร้ายต่ออะไร แต่ผมพูดเพื่อผลประโยชน์ของแผ่นดินในอนาคตที่เราได้คิดในเรื่องนี้แล้วหรือยัง อย่างคิดกันเล่น ๆ ว่าเขาไม่อย่างนั้น ๆ มันคิดกันเล่น ๆ สิ่งที่ผมถามนี้ตั้งคำถามเอาไว้ เพื่อที่จะได้ดำเนินการกันต่อไป

(พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา)
ไต่ขึ้นและยกมือขึ้น)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : "เดี๋ยวคุณสมพงศ์ครับ คุณวิจิตรประท้วง เชิญครับ"

พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) :

ท่านประธานครับ กระผม พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมกับท่านผู้อภิปรายนี้ที่ผู้จักขอบพอกันดี แต่กระผมอยากจะให้ท่านถอนคำพูดคำหนึ่งที่ท่านพูดเมื่อที่ว่ามีธนาคารของมุสลิม ถ้าธนาคารโลกหรือธนาคารมุสลิมที่ว่านี้มาสนับสนุนอะไรจะเกิดขึ้นใน ๕ จังหวัดภาคใต้ อันนี้ผมขอเรียนว่านโยบายของธนาคารมุสลิมนั้นไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการเมือง นโยบายของธนาคารของมุสลิมนั้นมีนโยบายเพียงเพื่อที่จะให้ผู้ที่ต้องการทำธุรกิจได้นำเงินเหล่านี้มาดำเนินการได้โดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ย ซึ่งขัดกับบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม เพราะฉะนั้นที่ท่านผู้อภิปรายกล่าวเมื่อที่ว่าธนาคารอิสลามนั้นจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับงานที่สนับสนุนผู้ที่ก่อการร้ายเพื่อที่จะดำเนินการในการที่จะเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออะไรก็แล้วแต่ที่ท่านมีเจตนาธรรม กระผมขอให้ท่านได้เข้าใจและที่พูดใหม่เพื่อให้คนที่ได้ฟังคำพูดของท่านทั่วประเทศจะได้เข้าใจถูกต้อง

นายสมพงศ์ ศรียะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา : กระผมกราบ

ขอบพระคุณครับที่ท่านได้ติติงครับ

ประธานรัฐสภา : "เดี๋ยวครับ ช่วยฟังผมสักนิดเถอะครับ"

คุณสมพงศ์ครับ ผมก็ไม่อยากให้มีการประชุมอยู่บ่อยนะครับ ผมขอความกรุณาคุณสมพงศ์ว่าอะไรที่จะพาดพิงถึงองค์กรข้างนอก เช่นธนาคารอิสลามก็ที่เขาไม่มีโอกาสจะมาพูดตรงนี้ หรือรัฐธรรมนูญของมาเลเซียก็ดี ผมขอความกรุณาว่าเอาเฉพาะรัฐธรรมนูญของเราและที่สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการปกครองท้องถิ่นเถอะครับ

นายสมพงศ์ ศรียะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา : กระผมขอถอนครับ

ที่ท่านทักท้วงครับ

ประธานรัฐสภา : "เชิญครับ"

นายสมพงศ์ ศรียะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา : "เพราะฉะนั้น"

กระผมคิดว่าอะไร ๆ ก็สู้กันอยู่แก่ใจ เพราะฉะนั้นถ้าท่านสงสัยอะไรกระผมก็มีหลักฐาน แต่ที่กระผมพูดว่าธนาคารอะไรของเรา ผมคิดว่าผมไม่ได้พูดว่า

ของเรา ถ้าพูดอาจจะผิด แต่ผมไม่ได้บอกว่าของเรา และก็อีกอย่างหนึ่ง ผมบอกว่าถ้าสมมุติไปว่าเขาเอาเงินเหล่านั้นมาสนับสนุน ผมพูดว่าถ้า อันนี้ก็ขอได้โปรดเข้าใจด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้สักอันหนึ่งที่ผมกำลัง จะพูด พูดคราวนี้ก็ไม่ใช่ดีอีกเหมือนกัน แต่ว่าต้องพูด คือการที่บ้านเมืองของเรา ในขณะที่นั้นกำลังขาดงบประมาณ และก็นำส่งสารท่านนายกฯ และส่งสาร รัฐบาลเหลือเกินในกาารที่จะต้องตัดงบต่าง ๆ เพื่อจะไปช่วยเหลือพี่น้อง ประชาชน กระผมคิดว่าท่านสมาชิกที่เคารพผู้ทรงเกียรติทั้งหลายท่านเป็น คนตัวอย่างลัทธิศีลของบ้านเมืองซึ่งได้รับการเลือกตั้งขึ้นมา และท่านเป็นผู้ที่เสียสละต่อบ้านเมืองเสมอมาอย่างต่อเนื่อง เราสามารถที่จะหา งบประมาณไปช่วยสภาตำบลในขณะที่นั้น เพราะสภาตำบลที่ยังช่วยตัวเอง ไม่ได้เมื่อประกาศเมื่อปี ๒๕๔๐ ก็ดี และกำลังจะประกาศในปี ๒๕๔๑ อีก ๕๖๓ ตำบลก็ดี รวมแล้วทั้งหมด ๔,๒๐๔ ตำบล กำลังต้องการเงินเหล่านี้อยู่ ท่านที่เคารพครับ ถ้าท่านได้กรุณาเสียสละเองบ ส.ส. ของท่าน ๗๙๓ ท่าน ทั้งหมด ๗,๘๖๐ ล้านบาทต่อปี ตัดแล้วไปให้กับตำบลเหล่านั้นหารกัน ผมคิดว่าตำบลหนึ่งก็จะได้ ๒ ล้านบาท ก็จะทำให้พี่น้องประชาชนของเรา จะตรง เจตนาารมณ์ที่ท่านที่เคารพเป็นห่วงว่าเราจะปกครองตนเองเพื่อ ให้เขาได้คิดเองทำเองแก้ปัญหาเอง ตามเจตนาที่ท่านพึงปรารถนา ผมขอจบ ขอขอบพระคุณครับ

ประชาชนรัฐสภา : ทางสภาต่างๆ ขอชี้แจง เดี่ยว ๆ ทาง
สมาชิกจะอภิปรายไปใหม่ ถ้าจะอภิปรายขอให้ทาง สสร. เขาชี้แจงก่อนดีกว่า

นายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :
ท่านประธานครับ ขออนุญาตหารือหน่อยได้ไหม ผม เอกภาพ พลซื่อ สสร.
นั่งฟังก่อนได้ไหมครับ อ้อ่า เพิ่งชี้แจงได้ไหม เพราะประเด็นที่เราจะอภิปราย
ก็อยู่ในมาตรา ๓๓๖ นั่งฟังก่อนได้ไหมครับ ก็ชี้แจงเต็ม ๆ นั้นแหละ ท่านฟัง
ให้จบก่อนได้ไหม พวกเราหลายท่านยังรออภิปรายอยู่ ขอฝากท่านประธาน
ด้วยครับ

ประชาชนรัฐสภา : เมื่อมีการอภิปรายพาดพิงถึง แล้วก็ชี้แจง
ชี้แจง แล้วก็ท่านสมาชิกได้อภิปรายไปหลายท่านแล้ว ผมจะขออนุญาตให้ทาง
สสร. ชี้แจงก่อน ประทับหรือเปล่านั้นคุณเจอะอามิง

นายเจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
ผมขอต่อเนื่องครับท่านประธาน

ประชาชนรัฐสภา : เดี่ยวเอาอย่างนี้ดีกว่า เพราะผมรู้ว่า
คุณเจอะอามิงจะพูดในประเด็นนั้นไป แต่ สสร. เขาขอชี้แจง หลังจาก สสร.
ชี้แจงแล้วไปที่คุณเจอะอามิงเลยนะครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
ผมขอต่อรองอย่างนี้ได้ไหมครับ เพื่อจะให้ต่อเนื่อง ผมขออนุญาตชี้แจงนิดเดียวครับ

ประชาชนรัฐสภา : เชิญครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดนราธิวาส

(นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปราจีนบุรี) ได้ยื่น
และยกมือขึ้น)

ประชาชนรัฐสภา : เชิญครับ

นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปราจีนบุรี) :
ขออนุญาตครับท่านประธาน เมื่อที่ท่านประธานมีชัยบอกว่าหลังจากท่านสมพงษ์
แล้วก็ เป็นผมอภิปราย

ประธานรัฐสภา : คุณวัฒนาได้อภิปรายไป ๒ รอบแล้ว ขอความกรุณาคนที่ยังไม่ได้อภิปรายก่อน เดี่ยวก็จะถึงนะครับ

นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปรมาเงินบุรี) : มิได้ครับท่านประธาน ขออนุญาตครับ เมื่อกี้ท่านประธานมีชัยได้บอกไว้แล้วว่า หลังจากท่านสมพงษ์ แล้วก็ผมเป็นคนอภิปราย

ประธานรัฐสภา : ก็ท่านไม่ได้บอกผมไว้ เชิญครับคุณเจอะอามิง

นายเจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ผมขออนุญาตเพื่อสมาชิกผู้ที่เกี่ยวข้องเรื่องนี้ ผมอยากจะทำความเข้าใจตรงที่มีเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายเมื่อสักครู่ ด้วยความเคารพในความคิดของเพื่อนสมาชิก กระผม เจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดนราธิวาส ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยที่ว่าตามมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ ที่จะให้รัฐส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย นั้นเป็นสิ่งที่ดีในการปกครองในระบบประชาธิปไตยที่จะนำความเจริญไปสู่ในหมู่บ้านในท้องถิ่นทั่วประเทศ เพื่อที่จะให้พี่น้องประชาชนเขาได้มีอำนาจในการตัดสินใจในตัวของเขาเอง เพื่อการพัฒนา เราจะเห็นว่าการพัฒนาในระบบประชาธิปไตยของเรานั้นจะมีความล้ำหลังและช้า เพราะเรานั้นมีการกำหนดนโยบายในการปกครองประเทศในการพัฒนาประเทศนั้นมาจากส่วนบนเสียส่วนใหญ่ ประชาชนในพื้นที่ในท้องถิ่นไม่เคยเลยที่จะได้แสดงข้อคิดเห็น ไม่สามารถที่จะกำหนดการพัฒนาตัวเขาเองได้ ตามที่เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายเมื่อสักครู่ ได้มีการพาดพิงว่า ถ้าหากปล่อยให้มีการปกครองอย่างนี้จะทำให้ในภาคใต้บางส่วนนั้นอาจจะมีความที่มืดหลงเหลืออยู่ตรงนั้นคิดจะไปแบ่งแยกดินแดน กระผม เป็นคนที่เกิดในพื้นที่ตรงนั้นกระผมทราบและกระผมก็ต้องยอมรับว่า ในส่วนตรงนั้นมันบ้างในส่วนที่ไม่ดี แต่การที่ท่านเอาคนส่วนใหญ่มาอ้าง เพื่อหาเหตุผลในการสนับสนุนในการที่ท่านจะไม่ยอมรับร่างรัฐธรรมนูญนั้น ไม่ใช่ เป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนในภาคใต้ต้องการ คนในภาคใต้ ๙๙.๙๙ เปอร์เซนต์ ต้องการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพื่อไปปกครองประเทศ ความล้ำหลังที่เกิดขึ้นในภาคใต้ ท่านประธานคงจะจำได้ เพราะท่านประธานที่อยู่ภาคใต้เหมือนกับกระผม ครั้งหนึ่งกระผม เคยได้สืบทับรับฟังว่า เคยมีความคิดตรงท่านอดีตผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่งที่มีความคิดล้ำหลัง มีความคิดที่บิด เบือนจนทำให้พี่น้องประชาชนในภาคใต้ประท้วง ทำให้ผู้ว่าฯ คนนั้น

คุณวุฒิว่าจะต้องมีคุณวุฒิอะไรบ้าง เพียงแต่บอกว่าให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ เรากำลึงพูดถึงเรื่องคณะรัฐมนตรี เรากำลึงพยายามลดจำนวน ครม. ลง จากเดิม ๔๙ คน เราลดให้เหลือเพียง ๒๖ คน ซึ่งรวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีด้วย ทั้งนี้ด้วยเหตุว่า ครม. เดิมจำนวนมากมายนี้นี้มีความอึดอัดล่าช้า แต่เรากำลึงสร้างสภาที่ปรึกษาตรงนี้มีมาทำให้การบริหารราชการแผ่นดินของ ครม. นี้ล่าช้าไปหรือเปล่า มีความจำเป็นอย่างไร ท่านประธานครับ นอกจากนี้ในเรื่องของ บทบัญญัติ ในเรื่องของรัฐสภา ท่านประธานครับ ตรงนี้เป็นส่วนที่จะต้องพิจารณาด้วยความระมัดระวังและรอบคอบ รัฐสภาตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกอบด้วย ผู้แทนราษฎรและกึ่งสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ในมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับนี้เองก็ได้บัญญัติว่า บุคคลนี้จะต้องมีความเท่าเทียมกัน โดยผลของกฎหมาย โดยกฎหมายเท่าเทียมกัน แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้กำลังสร้างความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้แทนราษฎร ๒ ประเภท ประเภทแรกคือผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ อีกประเภทหนึ่งคือผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งแบบเขตเดียวเบอร์เดียว ท่านประธานครับ ในการเข้าสู่ตำแหน่งในการไปดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีของผู้แทนฯ ๒ ประเภทนี้ ถ้าเป็นผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ กฎหมายให้เลื่อนผู้ที่อยู่ในลำดับถัดไปขึ้นมาเป็นผู้แทนราษฎรแทน แต่กรณีของผู้แทนราษฎรแบบเลือกตั้งแบบเขตเดียวคนเดียวนี้ กฎหมายให้จัดให้มีการเลือกตั้งซ่อม

ท่านประธานเห็นไหมครับว่าผู้แทนราษฎรเหมือนกัน สภาผู้แทนราษฎรที่มีศักดิ์ และศรีเท่ากันตั้งที่ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้อภิปรายต่อสภาแห่งนี้ไว้แล้ว มีความไม่เท่าเทียมกันเกิดขึ้นในสิทธิ แล้วเราจะเอาหลักประกันเสรีภาพ หลักประกันความเท่าเทียมกันนั้นไปให้ประชาชนอย่างไร ข้อเสนอแนะตรงนี้ ถ้าต้องการให้ผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีไม่สามารถจะเป็นผู้แทนราษฎรในขณะที่เดียวกันได้ ก็ควรจะมีผู้แทนสำรองสำหรับผู้แทนราษฎรแบบเขตเดียวกันด้วย ในกรณีที่ถ้าเขาได้ไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีแล้ว ก็คงจะต้องเอาผู้แทนสำรองขึ้นมาทำหน้าที่แทน ดังนั้นจะหลีกเลี่ยงปัญหาไปได้และก็มีความเท่าเทียมกัน หรือไม่เท่ากันนั้นก็เลือกทางสายกลาง ก็คือผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีก็ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของผู้แทนราษฎรได้ เพียงแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนราษฎรได้ เท่านั้นนะครับ ไม่ได้หมายความว่าเสียสภาพ ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องของผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อก็ยังมีบทบัญญัติในมาตรา ๑๑๙ มีบทบัญญัติในมาตรา ๙๙ (๑) ซึ่งผมอยากจะขอคำชี้แจงทศบาลอภิปรายจากท่านสมาชิก สสร. ว่าในการส่งบัญชีรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อนี้ มาตรา ๙๙ (๑) เขียนว่าจะต้องประกอบด้วยรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ อย่างเป็นธรรม ท่านประธาน คำว่า จะต้องประกอบด้วยผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ อย่างเป็นธรรม หมายความว่าอย่างไร กฎหมายบัญญัติว่าทุกพรรคจะต้องส่ง

ประธานรัฐสภา : เดี่ยวครับ ผมได้ยินเครื่องโทรศัพท์มือถือดังอยู่ตลอดเวลา ผมขอเตือนอีกครั้งหนึ่งว่าข้อบังคับของการประชุมที่ห้องใต้โทรศัพท์มือถือหรือว่าเครื่องโทรศัพท์ทุกชนิดในห้องประชุม แต่ผมรู้สึกที่ผ่านมาสมาชิกไม่ค่อยที่จะปฏิบัติตามซึ่งเป็นกติกาของเรา รวมทั้งสมาชิกสภาร่างด้วยนะครับ กระผมขอความกรุณาครับ มันเป็นข้อกติกาที่เราตกลงกันไว้ เทิดถวัลย์

นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปราจีนบุรี) : ขอพบพระคุณครับท่านประธาน สิ่งที่ผมกลางแคงใจคือกรณีของมาตรา ๙๙ (๑) ซึ่งอย่างที่ผมได้กราบเรียนว่าจะต้องประกอบด้วยรายชื่อผู้สมัครจากภูมิภาคต่าง ๆ อย่างเป็นธรรม หมายความว่าอย่างไร ตามกฎหมายพรรคการเมืองแต่ละพรรคจะต้องส่งผู้สมัครอย่างที่เราเรียกว่า ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อคือปาร์ตี้ ลิสต์ (Party list) จำนวน ๑๐๐ คน ประเทศไทยถ้าแบ่งตามลักษณะของภูมิภาค เราจะมี ๕ ภาค คือภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ เราจะจัดสรรความเป็นธรรมอย่างไร ถ้าจะบอกเอาภาคละ ๒๕ คน ลำดับของ ส.ส. บัญชีรายชื่อเราจะ

ไปใส่ไว้ตรงไหน หมายเลข ๑ ส.ส. จากภาคไหน หมายเลข ๒ จากภาคไหน
 ตรงไหนครับคือมาตรฐานของความเป็นธรรม แล้วเป็นที่รู้จักอยู่แล้วว่าไม่มีทาง
 ที่ ส.ส. ในบัญชีรายชื่อของพรรคใดพรรคหนึ่งจะได้รับเลือกตั้งทั้ง ๑๐๐ คน
 ถ้าหมายเลข ๑ ถึงหมายเลข ๑๐ ผมใส่ ส.ส. ของภาคนี้ หมายเลขลำดับถัดไป
 โอกาสที่จะได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรจาก ตรงไหนคือมาตรฐาน
 ของความเป็นธรรมที่ท่านเขียนมา ผมเองดูแล้วก็ไม่เข้าใจ นอกจากนี้ท่านประธาน
 ที่เคารพ ในกรณีของมาตรา ๑๑๐ (๓) ซึ่งเป็นบทบัญญัติของร่างรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้ห้ามผู้แทนราษฎรไม่ให้เป็นผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทาน
 หรือเข้าเป็นผู้สัญญาดังกล่าวกับรัฐด้วย ดังนั้นเป็นบทบัญญัติที่ค่อนข้างจะอันตราย
 ท่านประธาน มีบริษัทในตลาดหลักทรัพย์หลายบริษัทที่รับสัมปทานจากรัฐ
 ผมไม่เข้าใจว่าสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญต้องการให้ผู้ที่เข้ามำทำหน้าที่
 เป็นผู้แทนราษฎรที่ดี เป็นรัฐมนตรีที่ดี เป็นบุคคลสิ้นเนื้อประดาตัวหรือเปล่า
 เพราะแม้แต่การที่เขาเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่รับสัมปทาน หรือในกรณีนี้อาจจะ
 เป็นบริษัทมหาชนก็ทำไม่ได้เสียแล้ว เรากำลังจะกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็น
 ผู้แทนราษฎร หรือผู้ที่จะทำหน้าที่เป็นรัฐมนตรีไว้เฉพาะคนบางประเภทบางกลุ่ม
 หรือเปล่า ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องเกี่ยวกับวุฒิสภาก็เช่นกัน ผมเห็นด้วย
 กับท่านสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านคณิน พุฒสุวรรณ
 ท่านบอกว่าคุณชอบธรรมก็คือการเลือกตั้ง ต่อไปนี้สมาชิกวุฒิสภาจะมีความชอบธรรม
 เห็นตัวแทนของประชาชนเข้ามาทำหน้าที่ในการตรวจสอบ และก็ในการถอดถอน
 แต่ท่านประธาน เราได้กำหนดหน้าที่ของวุฒิสมาชิกไว้ นอกจากจะทำหน้าที่
 เป็นสภาตรวจสอบ สภาแต่งตั้ง สภาถอดถอนแล้ว เรายังให้ทำหน้าที่เป็นสภาที่ทำ
 หน้าที่กลั่นกรองกฎหมายด้วย ซึ่งตรงนี้ในวันนั้นผมเห็นว่าหน้าที่ตรงนี้อาจจะ
 ชอบธรรมที่จะทำเสียแล้ว ก็ในเมื่อเรากำหนดคุณสมบัติของผู้แทนราษฎรว่าต้องมีควมรู้
 จบปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ ตามมาตรา ๑๐๗ (๓)-----

ขณะเดียวกันเราก็กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นวุฒิสมาชิกไว้เหมือนกันคือจบปริญญาตรี จำนวนของผู้แทนราษฎรตามกฎหมายฉบับใหม่นี้มี ๕๐๐ คนครับ ๕๐๐ คนของมันสมองคนที่จบปริญญาตรีเท่ากันมากองรวมกันแล้วก็ต้องมากกว่า ๒๐๐ คนที่จบปริญญาตรีเท่ากันแน่นอน จริงอยู่เมื่อก่อนนี้เราไม่ได้กำหนดวุฒิปริญญาตรีของผู้แทนราษฎรไว้ เพราะฉะนั้นเมื่อวุฒิสมาชิกเมื่อก่อนนี้มาจากการเลือกสรรคัดสรรจากผู้ที่มีคุณวุฒิจากสาขาอาชีพ ผมเห็นด้วยที่ทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย แต่ในวันนี้ความรู้ความสามารถของเราเท่ากันแล้วครับ เพราะฉะนั้นหากท่านจะให้วุฒิสมาชิกทำหน้าที่เป็นสภาตรวจสอบ แต่งตั้ง ถอดถอน กระทบเห็นด้วย เห็นด้วยทุกประการ แต่ถ้าจะมาทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมายอีก ผมบอกว่าเป็นวันนี้ไม่ถูกต้องแล้ว เพราะไม่มีมาตรฐาน ไม่มีมาตรการอะไรที่จะแสดงว่า ณ วันที่วุฒิสมาชิกมีความรู้ความสามารถมากกว่าผู้แทนราษฎรเสียแล้ว และโดยเฉพาะถ้ามาจากการเลือกตั้งแน่นอนครับเราไม่มีทางได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถตรงกับที่เราต้องการให้มาทำหน้าที่สภาถ่วงดุลกฎหมาย ผมว่าตรงนี้จะ เป็นบทบัญญัติที่ขัดแย้งกัน ถ้าเราจะตำรัง ถ้าเราจะให้ผู้แทนราษฎรจบชั้นปริญญาตรี บทบัญญัติส่วนนี้ต้องเอาออก เพราะว่าไม่สอดคล้องกัน นอกจากนี้กระบวนการเข้าสู่อำนาจของวุฒิสภาซึ่งจะต้องมีการเลือกตั้ง แต่บทบัญญัติในมาตรา ๑๒๔ วรรคท้ายดูว่าทำปานประหนึ่งว่าไม่ต้องการให้ลงไปหาเสียง ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการให้เกิดความเป็นกลางทางการเมือง ลำพังการที่เราจะพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครต่าง ๆ โดยการที่เราดูเพียงแผ่นกระดาษไม่ได้คนที่เก่งที่สุดหรอกครับ ผมจำท่านอดีตประธานาธิบดีอเมริกาพูดได้ครับ ประธานาธิบดีรูสเวล ท่านบอกนักการเมืองหรือทุก ๆ คนต้องปล่อยให้เขาพูด ถ้าเราไม่ให้เขาพูดเราไม่รู้ว่าเขาเก่ง เพราะฉะนั้นคนเรามั่นใจจากกระดาษไม่ได้ ต้องดูที่การแสดงออกด้วย เราจะดูว่าคนไหนเก่งหรือไม่เก่งดูที่การแสดงออก ดูที่เขาได้พูด เพราะฉะนั้นเราจะให้ผู้แทนราษฎรหรือเราจะให้สมาชิกวุฒิสภาตรงตามความต้องการของประชาชนหรือไม่ ต้องให้เขาได้มีโอกาสแสดงออก ได้มีโอกาสหาเสียง สิ่งที่มีเป็นห่วงในเรื่องของหมวด ๕ นี้เป็นห่วงเป็นอย่างยิ่งคือในเรื่องของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นเจตนาของท่าน สสร. ที่ต้องการให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งมาทำหน้าที่ควบคุมดูแลการเลือกตั้ง ทำหน้าที่แทนมททไทย ซึ่งองค์ประกอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งในมาตรา ๑๓๖

ประกอบด้วยบุคคลจำนวน ๕ คน แต่อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งนี้
กว้างขวางเหลือเกิน กว้างขวางจนผมเกรง ถ้าท่านประธานจะได้เปิดดู
อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเขียนไว้ในมาตรา ๑๕๕ (๓)
และ (๔) อำนาจที่ปรากฏใน (๓) คือมีอำนาจในการสืบสวนหาข้อเท็จจริง
อำนาจนี้ลักษณะ เป็นอำนาจของพนักงานสอบสวน ส่วนอำนาจใน (๔) สิ่งที่มี
มีการเลือกตั้งใหม่ อำนาจนี้คืออำนาจของศาล เท่ากับเราทำให้คนคนหนึ่ง
มีอำนาจทั้ง เป็นพนักงานสอบสวนและก็เป็นศาลด้วยในคนคนเดียวกัน ถ้าให้
ตำรวจไปจับผู้ร้ายมาแล้วให้ตำรวจนั้นตัดสินคนนั้นติดตะรางทั้งปีครับ ตรงนี้
ไม่ชอบด้วยหลักการศาลและดุลอำนาจ ไม่ชอบด้วยกฎหมายแน่นอนครับ ผมได้
ถามเหตุผลของท่านสมาชิกสภาว่างๆ ท่านก็บอกว่าเป็นการแก้ข้อบกพร่อง
ซึ่งเดิมเคยมีประวัติว่าองค์กรกลางการเลือกตั้งไม่มีอำนาจ กล่าวหาบุคคล
ในรัฐบาล ตำรวจก็ไม่รับคำเป็นคดี หรือว่ากว่าจะไปคำเป็นคดีที่ศาลแล้วก็
เสียเวลา บางทีกว่าศาลจะพิพากษาเสร็จสิ้นอาจจะกินเวลาเป็น ๑๐ ปี
แต่ตรงนี้ผมว่าไม่ใช่ข้อที่จะสามารถนำไปเป็นข้ออ้างได้ เพราะว่าถ้าเราให้
อำนาจที่เด็ดขาดกับคนใดคนหนึ่งซึ่งมีเพียง ๕ คนเท่านั้น และนอกจากนี้
บุคคลเพียง ๕ คนนี้ เราให้ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกัน เป็นพนักงานสอบสวนด้วย
ทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาด้วยในขณะ เดียวกันนั้น แต่คุณสมบัติของผู้ที่จะมาทำ
หน้าที่เป็นคณะกรรมการการเลือกตั้งนี้ไม่มีบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๗ อนุมาตรา
ใดเลยบอกว่าเขาจะต้องมีความรู้ทางด้านกฎหมายด้วย

ผมไม่แน่ใจว่าเราจะได้คณะกรรมการการเลือกตั้งตรงนี้ที่มาทำหน้าที่ตรงนี้ มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายหรือเปล่า กระบวนการที่เขาจะสอบสวน กระบวนการที่เขาจะตัดสิน ชอบด้วยหลักนิติธรรมหรือเปล่า ถ้าท่านประธานจะได้พิจารณาดูใน (๓) แล้วบอกเพียงสั้สำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เป็นไปได้ครับ คน ๕ คน อาจจะไม่ได้มีความรู้ทางด้านกฎหมายเลย แล้วจะมาทำหน้าที่กฎหมาย ตัดสินกฎหมาย ตรงนี้เป็นความบกพร่องหรือเปล่า ถ้าเป็น ก็เอาไปแก้ไข ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าถามว่าทางแก้ไข เรื่องนี้มีอย่างไร ทำไมเราไม่เปิดแผนกศาลเลือกตั้ง ศาลที่อยู่แล้วเป็นศาลจังหวัดให้มีแผนกเลือกตั้ง แล้วเราตราประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ เกี่ยวกับการเลือกตั้งในอันที่จะเร่งกระบวนการพิจารณา เรื่องการเลือกตั้งให้สำเร็จเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว เราทำได้ครับ ถ้าเราบอกคณะกรรมการการเลือกตั้งสามารถจะทำได้เร็วกว่า เราก็ใช้วิธีการเดียวกันนั้น แต่ไม่ทำให้คนคนเดียวกันทำหน้าที่ เป็นพนักงานสอบสวนด้วย แล้วทำหน้าที่เป็นศาลด้วยในขณะที่เดียวกัน อันตรายเป็นอย่างยิ่งครับ ท่านประธานครับ นอกเหนือจากคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งผมมีความเป็นห่วงใย เป็นอย่างยิ่งแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ยังมีในกรณีของศาลซึ่งท่านสมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะในเรื่องของศาลรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ผมได้ตั้งคำถามไว้กับท่านสมาชิกสภาล่างๆ ในวันแรกที่ผมอภิปรายว่า ในมาตรา ๓ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจอธิปไตยทางรัฐสภา ทางคณะรัฐมนตรี และทางศาล ซึ่งเดิมประมุขของศาลก็คือประธานศาลฎีกา แต่ในวันนี้ผมไม่แน่ใจแล้วครับว่า ประมุขของศาลยังคงเป็นประธานศาลฎีกาหรือเปล่า เพราะเราดูบทบัญญัติของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ได้เรียง เราเริ่มต้นขึ้นด้วยศาล เราก็พูดถึงศาลรัฐธรรมนูญ ก่อนศาลยุติธรรม ท่านอาจจะบอกผมว่าประธานศาลฎีกาใหญ่กว่า เพราะเป็นผู้แต่งตั้งผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งตุลาการของศาลรัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพครับ แต่ว่าอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญนั้นซึ่งศาลยุติธรรมได้ ถ้าบอกว่าประธานศาลฎีกาใหญ่กว่า ทำไมเอาไปเรียงไว้หลังศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าบอกว่าศาลรัฐธรรมนูญตอนนี้ใหญ่สุดแล้วนี่ เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการปกครองหรือเปล่า ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าท่านประธานจะได้พิจารณาดูถึงโครงสร้างและองค์ประกอบของศาลรัฐธรรมนูญให้ดี ท่านประธานจะเห็นว่าแตกต่างจากเดิมครับ ท่านสมาชิกสภาล่างรัฐธรรมนูญท่านหนึ่ง ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านพงศ์เทพ

เทพกาญจนา ท่านบอกกว่า บทบัญญัติของศาลรัฐธรรมนูญแท้จริงแล้วก็เอามาจาก
 ตุลาการรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ไม่เหมือนกันครับ ในเรื่องของศาลรัฐธรรมนูญ
 กับตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ถ้าท่านประธานจะได้เปรียบเทียบ
 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับที่เราทำตั้งใช้อยู่ปัจจุบันนี้ ในมาตรา ๒๐๐
 ซึ่งเราพูดถึงตุลาการรัฐธรรมนูญ จะประกอบด้วยองค์คณะจำนวน ๑๐ คน
 องค์คณะนั้นจะประกอบด้วยประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภา แล้วจึงเป็นประธาน
 ศาลฎีกา อัยการสูงสุด และที่ผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ อย่างละ ๓ คน
 เราให้ความสำคัญกับสภาแห่งนี้ครับ เพราะเป็นองค์กรสูงสุด รัฐสภาเป็นองค์กรสูงสุด
 ในเรื่องของกฎหมายแล้ว แต่องค์ประกอบของศาลรัฐธรรมนูญตามร่างฯ ฉบับใหม่
 ท่านประธานที่เคารพครับ จะประกอบด้วยองค์คณะจำนวน ๑๕ คน ผู้พิพากษาศาลฎีกา
 ๕ คน ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ๒ คน และที่สภาผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์ ๕ คน
 แล้วที่สาขาวิชาอื่น ๆ ๓ คน ๒ ส่วนนี้ ๘ คน แล้วครับ เป็นเสียงส่วนใหญ่แล้ว
 ท่านประธานที่เคารพครับ แล้วถ้าท่านประธาน จะได้ดูในมาตรา ๒๕๕ ในเรื่อง
 ของศาลรัฐธรรมนูญนี้ ขอประทานโทษครับ ในเรื่องกรณีของมาตรา ๒๕๖
 มีข้อสังเกตอันหนึ่งครับที่ผมอยากจะทำขออนุญาต กราบเรียนประกอบไว้
 มาตรา ๒๕๖ (๓) นั้นนะครับ ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิบอกว่า
 เคยเป็นรัฐมนตรี ท่านประธานครับ ผู้ทรงคุณวุฒิตาม มาตรา ๒๕๕ (๓) และ (๔)
 คือ ผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ เราเขียนว่า เคยเป็นรัฐมนตรี
 ก็หมายความว่า ถือว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ได้
 เราไม่ได้บอกเลยรัฐมนตรีคนนั้นจบอะไร จบ ป.๔ เป็นรัฐมนตรีได้ครับ
 ท่านประธานครับ สมัยก่อน จบ ป.๗ ก็เป็นได้ จบ ม.ศ. ๓ อาจจะไม่
 ได้เรียนจบนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ อาจจะไม่ได้มีความรู้พื้นฐานทาง
 ด้านนี้เลย แต่ก็ถือว่าไปเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสภาในสาขานิติศาสตร์หรือรัฐศาสตร์ได้
 ซึ่งสามารถจะไปดำรงตำแหน่งตุลาการของศาลรัฐธรรมนูญได้ -----

ผมสงสัยว่าตรงนี้มีเปิดช่องว่างไว้หรือเปล่า อันนี้ก็ เป็นสิ่งที่ท่านสมาชิกของสภาแห่งนั้นะครับ ได้ตั้งเป็นข้อสังเกต ข้อเสนอแนะฐานไว้ และที่แตกต่างกับโดยสิ้นเชิงกับตัวการรัฐธรรมนูญก็คือว่า ในตุลาการรัฐธรรมนูญอย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วนี่ องค์กรประกอบของคณะตุลาการเป็นะครับ ประธานก็คือประธานรัฐสภา และมีประธานวุฒิสภาเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย แต่ตรงนี้ไม่มีเลยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เขาตัดคนผู้แทนราษฎร ตัดรัฐสภาแห่งนี้ออกไปจากองค์ประกอบของศาลรัฐธรรมนูญโดยสิ้นเชิง ซึ่งตรงนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนด้วยความเคารพนะครับ ว่ามันไม่เหมือนกัน จริงอยู่ครับ ถ้าท่านเจ้าหน้าที่ของตุลาการรัฐธรรมนูญกับศาลรัฐธรรมนูญจะคล้าย ๆ กัน แต่ที่มาของผู้ที่จะเข้ามาดำรงตำแหน่งนั้นไม่เหมือนกันโดยสิ้นเชิง ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนี้ในบทบัญญัติของมาตรา ๒๓๖ ในเรื่องของการพิจารณาของศาลนี้จะสร้างปัญหามากมาย จะสร้างปัญหาให้กับประชาชนมากมาย มาตรา ๒๓๖ เราเขียนว่า การนี้พิจารณาคดีของศาลต้องมีผู้พิพากษาหรือตุลาการครบองค์คณะ ผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีได้นั้นพิจารณาคดีนี้จะทำคำพิพากษาหรือวินิจฉัยคดีนั้นมิได้ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอันมิอาจกล่าวล่วงได้ ท่านประธานครับ เหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นนั้นมีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘ ก่อนข้างจะชัดเจนและจำกัมากมายครับ เพราะฉะนั้นนี่ปัญหาจะเกิดขึ้นกับประชาชนผู้สุจริตมากมายว่าต่อไปใครที่มีคดีขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาแล้วนี้อาจจะต้องเข้ามาที่กรุงเทพมหานคร เพราะศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาอยู่ที่นี้ อาจจะต้องมีการสืบพยานใหม่ หรือมีการแถลงการณ์ด้วยวาจาใหม่ ตรงนี้ครับ คือปัญหาที่จะ เกิดขึ้นกับที่ของประชาชนมากมาย สิ่งที่เป็นภาระหน้าที่ ถ้าจะเกิดขึ้นกับพวกเรา กับผู้แทนราษฎร ไม่เป็นไรครับ แต่อย่าเอาภาระหน้าที่นั้นไปเท็มไว้กับประชาชนอีกเลย ตอนนี้เขาหนักพอแรงแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนี้ในเรื่องของการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ ซึ่งเขียนไว้ในมาตรา ๒๕๑ ถึงมาตรา ๓๑๑ ผมมีข้อสังเกตอยู่เกี่ยวกับเรื่องของการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าท่านประธานจะเปิดดูในมาตรา ๒๕๑ เราได้มีความพยายามเป็นอย่างยิ่งครับ ที่เราจะตรวจสอบผู้ที่ดำรงตำแหน่ง เราบัญญัติไว้ระครับว่าผู้ดำรงตำแหน่งนี้ ต่อไปนี้ตั้งแต่ นายกรัฐมนตรีไปจนถึงผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ต่อไปนี้ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สิน ผมเห็นด้วยในหลักการครับ ท่านประธาน

ที่เคาเรทครีป เห็นด้วยในหลักการทุกประการว่า ผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ต้องมีความโปร่งใสและต้องตรวจสอบได้ แต่ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในทางปฏิบัติคือรับ ทำนประธานที่เคาเรทครีป เราได้คิดกันบ้างหรือเปล่าว่าจะ เกิดอะไรขึ้น ผู้ที่ทาหน้านี้ที่เกี่ยวข้องกับการรับบัญชีทรัพย์สินก็คือ คณะกรรมการ ป.ป.ป.

แห่งชาติ ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๗ ที่จะประกอบด้วยบุคคลจำนวน ๔ คนคือรับ ทำนประธานครีป มีประธาน ๑ คน มีกรรมการอื่นอีก ๘ คน แล้วในมาตรา ๒๕๗ นั้นเองได้เขียนไว้ว่า เมื่อได้รับการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและ เอกสาร ประกอบแล้วในะครีป ให้ประธานคณะกรรมการป้องกันการปราบปรามคือ ป.ป.ป. แห่งชาติหรือกรรมการอื่น ต้องเป็นกรรมการอื่นะครีป ที่ประธาน มอบหมาย ลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า ทำนประธานที่เคาเรทครีป จากข้อมูล ของกรรมการปกครอง ปัจจุบันนี้เรามีศาลทั้งหมดในประเทศไทย ทำนประธาน ที่เคาเรทครีป เรามีศาลทั้งหมดในประเทศไทย มีหมู่บ้านทั้งหมดขณะนี้ ๖๗,๘๒๒ หมู่บ้าน ๖๗,๘๒๒ หมู่บ้านนี้ะครีป หมู่บ้านหนึ่งจะมีสมาชิก อบต. ๒ คน เอาแค่ตอนนี้ก่อนะครีป ทั้งหมด ๒๗๐,๐๐๐ กว่าคน ขอประธานโทษครีป ๑๓๐,๐๐๐ กว่าคน คู่สมรสด้วยยังไม่รวมลูกด้วยนะครีป ๒๗๐,๐๐๐ กว่าคน นี้เฉพาะสมาชิก อบต. นะครีป กำนัน ผู้ใหญ่บ้านอีก ๖๗,๐๐๐ กว่าคน คูณ ลูกเมียด้วย ๒ คน นี้ยังไม่รวมลูกอีก ๑๓๐,๐๐๐ กว่าคน เรามีสมาชิก สมาชิกจังหวัด เรามีจังหวัดทั้งหมดตอนนี้ ๗๖ จังหวัด มีสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกจังหวัดละ ๓ คนสมาชิก เราจะรวมครอบครัวด้วย รวมลูกเมียด้วย นี้ครีป อีก ๘,๐๐๐ กว่าคน เรามีสุขาภิบาลอีก ๑๘๐ กว่าแห่ง เรามีเทศบาล อีก ๘๐๐ กว่าแห่ง ทำนประธานที่เคาเรทครีป จำนวนผู้ที่จะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สิน รวมทั้งเมีย ผมไม่รวมลูกนะครีป ๕๗๐,๐๐๐ กว่าคน ๕๗๐,๐๐๐ กว่าคน ทำนประธานที่เคาเรทครีป ผมยังไม่รวมผู้แทนราษฎร ยังไม่รวมวุฒิสมาชิก ยังไม่รวม ครม. นะครีป ๕๗๐,๐๐๐ กว่าคน ถ้าคนหนึ่งยื่นเอกสาร คนละ ๒๐ แผ่น ซึ่งเกินอย่างน้อยครีป โฉนดเดี๋ยวนี้ถ่ายเอกสารมาอย่างน้อย ๕ - ๕ แผ่นแล้ว

คนละ ๒๐ แผ่นนี้ ท่านจะต้องมีเอกสารทั้งหมดประมาณ ๕ ล้านแผ่น ท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมการ ป.ป.ป. แห่งชาติมีคน ๕ คน แล้วไม่ใช่มอบหมายให้ใครเซ็นแทนได้นะครับ เพราะท่านถือโควิในมาตรา ๒๕๓ ท่านถือโควิเองว่า ผู้ที่จะลงนามกำกับได้ คือประธาน ป.ป.ป. หรือกรรมการ ป.ป.ป. ขึ้นที่ประธานมอบหมาย ไปมอบหมายอนุกรรมการหรือใครก็ได้ ต้องเป็นกรรมการอื่นด้วย เพราะฉะนั้นถ้าเราแบ่งหน้าที่กัน ๕ คน เอกสารที่ต้องเซ็นประมาณอย่างน้อย ๕ ล้านแผ่น ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องเซ็นเอกสารกันคนละ ๑ ล้านแผ่น แล้วกฎหมายเขียนไว้นะครับว่า จะต้องตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารด้วย ไม่ใช่เปิดมาเซ็นได้อย่างเดียว ประมาณว่าคนหนึ่งผมให้เซ็นได้นาทีละ ๖ แผ่น มันจะใช้เวลาทั้งหมด ๑๖๖,๐๐๐ กว่านาทีครับ ท่านประธานที่เคารพครับ หรือใช้เวลา ๒,๗๐๐ กว่าชั่วโมงในการเซ็นเอกสารอย่างเดียว ถ้าให้ทำงานวันละ ๘ ชั่วโมงนะครับ ขยันเลยไม่ต้องทำอะไรเปิดมาก็เซ็นกันอย่างเดียว ท่านจะใช้เวลาทำงานทั้งหมด ๓๔๗ วัน ๑ ปีครับ นี่หมายความว่าไม่หักวันหยุดเสาร์ อาทิตย์นะครับ ถ้าหยุดเสาร์ อาทิตย์ด้วย เซ็นเอกสารอย่างเดียวก็กว่านะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ที่ผมคิดถึงไว้ตรงนี้ ผมไม่ได้เป็นห่วงเกรงว่านักการเมืองจะไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สิน แต่ผมห่วงว่าท่านจะหาคนที่จะมาทำหน้าที่ ป.ป.ป. แห่งชาติไม่ได้ ๕ คนนี้อย่าได้มาเชิญนะครับ ลำพังแค่เซ็นเอกสารอย่างเดียวตายแล้วครับท่านประธานครับ นี่ยังไม่รวมถึงจะต้องเซ็นคอนออกด้วยนะครับ แล้วยังไม่รวมถึงจะต้องมีการตรวจสอบเอกสารของความมีอยู่แท้จริง คน ๕ คน ท่านประธานครับ ถ้าท่านจะได้ดูในมาตรา ๒๕๓ ถ้าให้อำนาจบุคคลอื่นที่จะเซ็นแทนได้ดูแลได้ก็ไม่กระไรครับ แต่ท่านได้ถือโควิเองอย่างที่ผมได้กราบเรียนว่า ผู้ที่มีหน้าที่ลงนามคือประธาน หรือกรรมการอื่นที่ประธานมอบหมาย ไม่เปิดโอกาสให้ใ้มอบหมายให้อนุกรรมการหรือคนคนอื่นเลยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมว่าเราจะหาคนที่มาทำหน้าที่นี้แทนยากนะครับ ไม่ได้หมายความว่าพวกเราสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้เกรงกลัวการจะต้องถูกตรวจสอบ แต่ผมเกรงว่ามีคนจะนำพาไปสู่ความยุ่งยากในการปฏิบัติมากกว่า ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาตินี้เองก็ดี ผมเกรงว่าจะไม่ได้ใช้เวลาไปในการตรวจสอบหรือดูแลนักการเมือง ผมว่าเวลาทั้งหมด

มันจะ เสรีจลีนไปกับการที่เซ็นเอกสารมากกว่า ท่านประธานครับนอกจากนี้
 ในกรณีของการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ซึ่งเราได้ให้สิทธิและเสรีภาพ
 กับประชาชนในการมีของมาตรา ๓๐๔ ซึ่งผมได้ถามท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ
 แห่งนี้ไว้แล้วว่า ผมไม่ขัดข้องครับกับการที่จะให้ประชาชนของเรามาตรวจสอบ
 ผมไม่ขัดข้องที่จะให้ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการใช้อำนาจนี้ร่วมกับผู้แทนราษฎร
 ในมาตรา ๓๐๔ เราได้เขียนว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่
 หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อ
 ร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้มีการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง จริงอยู่ครับ
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระบวนการถอดถอนมันจะต้องผ่านขั้นตอนมากมาย
 แต่กรณีของคน ๕๐,๐๐๐ คนตรงนี้เป็นอันตรายเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ การร้องการกล่าวหาบุคคลในทางใดทางหนึ่งนั้น ถ้ามันไม่เป็น
 ความจริง มัน เป็นความผิดในทางอาญา เป็นความผิดหมิ่นประมาทเป็นเบื้องต้น
 แล้วครับ ท่านประธานที่เคารพครับ คดีอาญาในประมวลกฎหมายอาญา ประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เรามีบัญญัติว่าต้องพิจารณาเปิดเผยต่อหน้าจำเลย
 ท่านประธานครับ ถ้ามีคนมาแกล้งผม ๕๐,๐๐๐ คนนี้ ผมจะเอาศาลไหน
 พิจารณาคดีคน ๕๐,๐๐๐ คน แล้วเราจะเอาคุกที่ไหนไปใส่คน ๕๐,๐๐๐ คน
 เกิดศาลประทุษร้ายฟ้องว่าคดีมีมูลว่าเขาแกล้งผมจริง ๆ กฎหมายฉบับนี้เป็น
 กฎหมายรัฐธรรมนูญนะครับ เราต้องให้กฎหมายมีความศักดิ์สิทธิ์ ในปัจจุบันนี้
 มีการกล่าวหากัน ผมกล่าวหาท่านประธาน ท่านประธานพิสูจน์ว่าท่านบริสุทธิ์
 ท่านฟ้องกลับผมได้ ผมไม่กล้าทำชั่วแน่ครับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ แต่กำเนิดสมมุติว่า
 ผมเอาคน ๕๐,๐๐๐ คน ลงรายชื่อกันให้มีการตรวจสอบท่านประธาน ถ้า
 กระบวนการในการตอบโต้ที่ไม่สามารถจะทำได้แล้ว ต่อไปมันจะมีมือรายวัน
 มันจะมีการกลั่นแกล้งรายวัน ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ
 ท่านอย่าได้คิดว่ามันคงไม่มีหรอก คนที่บริสุทธิ์เขาไม่กล้าเซ็นชื่อหรอก แต่ถ้า
 เกิดเราไม่สามารถที่จะตอบโต้ได้ ท่านประธานครับ ไม่สามารถที่จะ เอาผิด
 กับผู้ที่กลั่นแกล้งได้มันไม่มีหลักประกันอะไรให้กับผู้ที่เสียหายนะครับ ไม่มี
 หลักประกันใด ๆ เลย -----

ตรงนี้เราคิดกันบ้างหรือเปล่าครับ ว่าการเขียนให้สิทธินี้บางครั้งก็ต้องการจำกัดสิทธิ
 ท่านประธานที่เคารพครับ ประชาชนคนหนึ่งเห็นการทุจริตประพฤติมิชอบ ทำไม
 จะร้องให้บอกตอนไม่ได้ ทำไมต้องให้เขารวมพวกตั้ง ๕๐,๐๐๐ คนล่ะครับ
 ถ้าเป็นประชาชนผู้บริสุทธิ์ ทำไมไม่ได้โทรกรับ ๕๐,๐๐๐ คนนะ นอกจากหัวหน้าแก๊ง
 หัวหน้าก๊วนเท่านั้นครับที่จะหาได้ บทบัญญัติส่วนนี้ที่เราเขียนกันขึ้นมา เรากำลัง
 เขียนขึ้นมาคุ้มครอง เรากำลังเขียนขึ้นมาปกป้องหรือเปล่า หรือเรากำลังให้สิทธิ
 กับประชาชน ถ้าให้สิทธิกับประชาชน ตัดตรงนี้ไปเถอะครับ เพราะการให้สิทธิ
 ประชาชนบอกว่า ๕๐,๐๐๐ คน คือการจำกัดสิทธิครับ คนเดียวก็เพียงพอแล้ว
 คนเดียวเพียงพอแล้วจริง ๆ ครับ ไม่ต้องลำบากประชาชนไปรวบรวมสมัคร
 พรรคพวกตั้ง ๕๐,๐๐๐ คน ทำไมไม่ได้โทรกรับ ประชาชนผู้บริสุทธิ์ ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ แล้วโดยเฉพาะในเรื่องกรณีของมาตราตั้งแต่มาตรา ๓๐๓ เป็นต้นไป
 เรื่องการถอดถอนจากตำแหน่งนี้เป็นกรณีที่เป็นอันตรายเป็นอย่างยิ่ง เพราะกระบวนการ
 ที่กฎหมายบัญญัติ ด้วยคำที่ใช้ก็ดี ไม่นั่นกันครับ ท่านประธานครับ เราเชื่อว่า
 กรณีของมาตรา ๓๐๓ มีพฤติกรรมร้ายร้ายผิดปกติส่งไปในทางทุจริตต่อหน้าที่
 คำว่า สื่อ ตรงนี้เป็นถ้อยคำที่เบาบางเหลือเกินครับ ท่านประธานที่เคารพครับ
 นอกจากนี้ในเรื่องของกรณีที่มีปัญหา เมื่อได้รับคำร้องขอแล้วนั้นะครับ คณะกรรมการ
 ป.ป.ป. แห่งชาติจะต้องมีการไต่สวนโดยเร็ว ไต่สวน กระบวนการไต่สวนนี้
 ค่อนข้างเบาครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ไต่สวนได้ความอย่างไรแล้ว
 ถ้าเห็นว่ามีโอกาสเป็นไปได้ก็สั่งเขาพักหน้าที่ได้ ตรงนี้มันไม่ให้หลักประกันที่มั่นคง
 กับผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเลยครั้น ไม่ให้หลักประกันเลย เพราะอาจจะ
 มีการผิดพลาดในการทำคำสั่ง หรืออาจจะมีการผิดพลาดในการพินิจหลักฐาน
 ก็เป็นไปได้ เพราะกระบวนการไต่สวนต้องทำโดยเร็ว บางทีกระแสของสังคม
 จะมีผลมากครับ ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนี้ครับ ท่านประธานครับ
 ในมาตรา ๓๐๘ ในเรื่องการดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
 ก็มีปัญหาเช่นกัน ผมในฐานะที่เป็นนักนิติศาสตร์ นักกฎหมาย ผมไม่เห็นด้วย
 เป็นอย่างยิ่งครับกับที่เรามีศาลเดียว กับที่เราจะบัญญัติถึงศาลเดี่ยวไว้ในรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้ ท่านประธานครับ ปกติทั่วไปเรายอมรับทฤษฎีการถ่วงดุล การตรวจสอบ
 เรามีศาลชั้นต้น เรามีศาลอุทธรณ์ เรามีศาลฎีกา แต่ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ไม่ทราบเราจำกัด ไม่ทราบเราแบ่งประเภทของนิกการ เมือง เป็นมนุษย์พันธุ์ไหน

๑๒๐

ร ๕/๒๕๕๐ (ศ. ๒)

กมลมาศ ๖๐/๒

ที่ไม่สามารถจะได้รับการอำนวยความสะดวกเหมือนประชาชนทั่วไปได้ พวกเรา
ไม่ได้กลัวการตรวจสอบครับ ท่านประธานที่เคารพครับ แต่เราไม่มั่นใจใน
กระบวนการยุติธรรมที่จะดำเนินการให้ ถ้าท่านประธานจะ เห็นะครับ จะดู
ในมาตรา ๓๐๘ ในเรื่องของการดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนี้
เราได้มีบัญชีรายชื่อศาลฎีกาครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ตั้งที่เขียนไว้ในมาตรา ๒๗๒
วรรคสองครับ ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา
ประกอบด้วยองค์คณะจำนวน ๕ คน ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชนบทหลายท่าน
ซึ่งผมก็เคารพนับถือได้บอกว่า ปัจจุบันระบบศาลไทยของเรา ศาลชั้นต้นมี
ผู้พิพากษา ๓ คน ศาลอุทธรณ์ ๓ คน ศาลฎีกา ๓ คน วันนี้เราเอามา ๕ คนเลย
แล้วมาไต่สวน มาพิจารณาโดยเปิดเผยได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ต้องตั้งว่า
แน่นอน ต้องอำนวยความสะดวกได้แน่นอน ผมไม่เห็นพ้องด้วยครับ ท่านประธานครับ
ถ้าท่านประธานจะได้เปิดดูในมาตรา ๓๑๑ วรรคท้าย จะเขียนไว้ชัดเจนครับว่า
คำสั่งและคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งการเมือง
ให้เปิดเผยและเป็นที่สุด นั่นคือมีอยู่ศาลเดียวครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ทำไม
ผมไม่เห็นด้วย เนื่องจากในเรื่องของการพิจารณาคดี โดยเฉพาะในเรื่องทาง
การเมืองนี้มันจะมีกระแสของสังคมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ท่านประธานครับ
ใครปฏิเสธในเรื่องของกระแสได้ จจริงอยู่ครับ ผู้พิพากษานี้เราคิดมาถึงจำนวน
๕ คน แต่ใครให้ความมั่นใจว่าองค์คณะผู้พิพากษาทั้ง ๕ คนนี้ะครับ จะไม่ถูก
กระแสของการเมือง กระแสของสังคมกดดันได้ -----

คดีที่เกิดขึ้นเคยมีปัญหาเราเห็นอยู่ครับ คดีของเซอร์รี แอนด์ ดันแคน ถ้าใช้กติกาก่อนนี้ติดคุกฟรีครับ ไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกมาจากบัดนี้แล้ว หรืออย่างกรณีของนายสมพงษ์ เลือดทหาร ขออนุญาตเอ่ยนามครับ เห็นได้ชัดเจนครับว่า กระแสของสังคมนั้นมีส่วน วันแรก วันที่ ๒ นี้ใครกล้าไปบอกท่านายสมพงษ์โกหกตามเลยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ หรือแม้แต่ว่ากรณีที่เกิดขึ้นในสภาแห่งนี้ ผมขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านวุฒิสมาชิก สุขุม เชิดชื่น ท่านยังเป็นผู้บริสุทธิ์อยู่นะครับ แต่ค่าคำร้องขอประกันตัวท่านถูกปฏิเสธ เพราะอะไรครับ ท่านประธานครับ เพราะกระแสของสังคม เห็นไหมครับว่าผู้พิพากษา เห็นไหมครับว่าศาลนี้บางครั้งก็อยู่ภายใต้อิทธิพล ภายใต้กระแสของสังคมเหมือนกัน ใครจะกล้าบอกผมว่าคน ๕ คน จะกล้าสวนกระแส เกิดมีหนังสือพิมพ์ประโคมข่าว เกิดมีมือมาเดินขบวนเนี่ยะครับ จะให้ตัดสินแล้วจะต้องพิจารณาโดยเร็วด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติในมาตราที่ท่านเชื่อหรือครับว่า คน ๕ คนในวันนั้นจะกล้าสวนกระแส จะกล้าบอกว่าเขาบริสุทธิ์ แต่ถ้าเราให้กระบวนการตรงนี้ ท่านประธานครับ เป็นไปตามครรลอง มีสัก ๒ ศาล ท่านประธานครับ มีศาลชั้นต้น จริงอยู่ตอนนั้น กระแสรุนแรงมาอาจจะตัดสินผิดได้ หรืออาจจะต้องตัดสินตามกระแสได้ แต่เมื่อทอดระยะ เวลาไปสักระยะหนึ่ง เมื่อกระแสหมดไปแล้วศาลฎีกาตรงนั้นจะได้ใช้ดุลพินิจอย่างเต็มที่ ซึ่งกระผมก็เห็นว่ามันไม่ได้เสียเวลา กระผมก็เห็นว่าไม่ได้ทำให้เสียสิทธิ์เสียโอกาสใด ๆ เลย ท่านประธานที่เคารพครับ คดีที่เกิดขึ้นที่เราจะดำเนินคดีกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนี้เป็นคดีเกี่ยวข้องกับการคอร์รัปชัน (Corruption) การปฏิบัติหน้าที่ในทางไม่ชอบ มันไม่เกิดขึ้นบ่อยหรอกครับ ท่านประธานครับ ถ้ามีคดีแบบนี้จนกระทั่งอย่างที่ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญกลัวกันนะครับ เกรงกันว่าจะพิจารณาคดีเสร็จอาจจะ เป็น ๑๐ ปี ถ้ามีคดีอย่างนี้เกิดขึ้นมากมายจนทำให้พิจารณาช้าแบบนี้ประเทศชาติหาความเจริญไม่ได้หรอกครับ ผมว่าคดีแบบนี้มีไม่มาก เพราะฉะนั้นทางออกที่จะ เป็นไปได้นี้ เราน่าจะให้ที่มีศาลแผนกคดีอาญาอยู่ในศาลจังหวัด หรือศาลทั่วไปนี้นะครับ แล้วขึ้นสู่ศาลฎีกาอีกชั้นหนึ่ง อันนี้จะอำนวยความสะดวกได้มากกว่า ได้ดีกว่า เพราะว่าคุณพิพากษาที่ทำการพิจารณาพิพากษาคดีขณะนั้นจะไม่ถูกกระแสของสังคมมาชี้นำ ท่านประธานครับ

มีตัวอย่างอยู่มากมายครับ ที่แสดงให้เห็นว่าในการพิจารณาตีของศาลที่ดี ในการดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองไม่ว่าจะเป็นตำรวจก็ดี บางครั้ง บุคลากรของสังคมเข้ามากดดันจน เสียความยุติธรรม ประชาชนผู้บริสุทธิ์ มากมายต้องริบกรรมรับเคราะห์ โดนจับก่อนให้กระแสน์หายความกดดันก่อน แล้วไปว่ากันที่ศาล แล้วถ้าเกิดเราปล่อยตรงนี้ให้ศาลมีอยู่ศาลเดียว ผมมอง ไม่ออกครับว่า ความอันตรายมันจะบังเกิดขึ้นมากมายเพียงใด ที่ได้ทราบ เรียบ มาเป็น เรื่องต้นนี้ไม่ได้หมายความว่านักการเมืองกลัวการตรวจสอบครับ ท่านประธานครับ แต่เรากลัวการอำนวยความสะดวกจะทำให้พวกเราได้ ไม่เต็มที่ ซึ่งมีนัยขัดหลักครับ ผมจำได้ว่าศาลประเภทนี้มีอยู่ประเทศเดียว คือที่ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งจนบัดนี้ก็ยังไม่มีงานทำครับ ท่านประธานที่เคารพครับ แล้วสิ่งที่ติดกันมากก็คือ กรณีของมาตรา ๓๑๗ วรรคท้าย ซึ่ง เรื่องที่เปิดโอกาส ท่านสมาชิกสภาแห่งนี้ก็ได้พูดหลายท่านว่า ดูเหมือนจะเป็นการ เปิดโอกาสให้ บุคคลที่ไม่ได้ เป็นผู้แทนราษฎร เข้ามาเป็น นายกรัฐมนตรีได้ ซึ่งตรงนี้ก็ฝากเป็น ข้อสังเกต ฝากเป็นข้อสันนิษฐาน ฝากเป็นข้อติติงไว้วันะครับว่า ในการที่เรา จะทำอะไรก็แล้วแต่ ถ้าตั้งอยู่บนความโปร่งใส สิ่งนั้นจะได้รับความ เชื่อถือ สิ่งนั้นจะได้รับการยอมรับจากประชาชนมากกว่านี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยกับที่ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธาน ซึ่งผมก็มีความเคารพนับถือท่านเป็นอย่างยิ่ง คือ ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ท่านบอกว่ านโลกนี้ไม่มีอะไร เทียบพร้อมไว้ซื้อคำหนี ผมเห็นด้วยครับ ท่านบอกแม้แต่คนที่ว่า รักกันนั้นกนหมันก็ยังมีส่วนหมัน ผมก็เห็นด้วย ท่านประธานครับ แต่สิ่งต่าง ๆ ที่ท่านยกตัวอย่างมานั้นมันเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ รัฐธรรมนูญไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้น โดยธรรมชาติครับ ท่านประธานครับ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยการเห็นสมควร เกิดขึ้น ด้วยการสร้างด้วยน้ำมือของมนุษย์ ผมไม่เชื่อครับว่าเราจะทำให้นั้นไว้ซื้อคำหนี ไม่ได้ ถ้าเราหันหน้ามาคุยกันด้วยเหตุและด้วยผล ฟังเหตุฟังผล ผมฟังท่านด้วยความเคารพแล้วก็ เอามาคิด ขณะเดียวกันท่านก็ต้องฟังความคิดเห็นของ สภาแห่งนี้ด้วยความเคารพแล้วเอาไปคิดด้วย ถ้าเราหันหน้ามาหากัน ฟังเหตุ ฟังผลกัน แล้วยอมรับกันครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ว่ามันมีข้อคำหนีอยู่ มันมี ข้อที่จะ เป็นปัญหา แล้วเราก็มามาเผชิญหน้ากัน จริงอยู่ครับการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ใช่หน้าที่ของพวกท่านแล้ว แต่พวกท่านมีส่วนมีผลเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีส่วน

๑๒๓

ว ๕/๒๕๔๐ (ส. ๒)

เบ็ญจวรรณ ๖๑/๓

ในการสร้างกระแส มีหลาย ๆ ท่านครับ ผมมีความรู้สึกเสียใจที่ท่านพูดว่า
อย่างไรก็ต้องเอาไปใช้กันก่อน สัก ๔ - ๕ ปีเกิดปัญหาแล้วค่อยแก้กัน

- ๖๒/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ พระพุทธเจ้าท่านตรัสนะครับ แม้แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านก็บอก คือถนัดถื่นแก๊วในสิ่งผิด เราเห็นสิ่งที่มีปัญหา สิ่งที่มีผิดแล้วเราไม่แก้ นี่ เราจะยืนอยู่ในสิ่งผิดนี้ จะไปมองหน้าประชาชน ได้อย่างไรครับ ทำไมเราต้องให้กระแสน้ำมีส่วนในการตัดสินใจของเรา ทำไมเราไม่เอาเหตุเอาผลไปพูดกัน อย่างที่ผมได้ยกตัวอย่าง อย่างที่ผมได้กราบเรียนด้วยเหตุด้วยผล เช่นนี้ ผมไม่ได้มีอคติกับพวกท่าน ผมเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ มีข้อที่อยู่มากมาย แต่ข้อที่จะนำพาไปสู่ปัญหา ในทางปฏิบัติก็มากมาย เช่นกัน ท่านประธานครับ อย่างที่ผมได้กราบเรียน ยกเป็นตัวอย่างนั้นนะ ต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นปัญหาทั้งสิ้น เราน่าที่จะได้หันหน้าเข้ามา แล้วก็ทำให้มันสมบูรณ์ได้ ผมไม่เชื่อครับว่าจะทำให้มันสมบูรณ์ไม่ได้ แล้วก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่พวกเราจะต้องช่วยกันนะครับ ก็คืออย่าได้ไปคิดว่าเราสร้างองค์กรต่าง ๆ เหล่านี้มาเพื่อจะเร่งประสิทธิภาพ เร่งความเร็ว เร่งกระบวนการพิจารณา ผมว่าหัวใจที่สำคัญตรงนี้คือการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่ตกอยู่ในสถานการณ์แบบนั้นมากกว่า บางทีเราเร่งจนเกินไป เรารีบจนเกินไป อย่างที่เราสร้างองค์กร สร้างคณะกรรมการการเลือกตั้งนะครับ ให้ทำหน้าที่เป็นตำรวจเอง ให้ทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาด้วย เราไม่ได้กำหนดคุณสมบัติเลยครับว่าเขาจะมีหน้าที่ มีคุณสมบัติทางนิติศาสตร์หรือเปล่า ตรงนี้ต่างหากนะครับที่ผมเห็นห่วง หรือแม้แต่ในเรื่องของศาล คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านพงศ์เทพ ท่านก็ได้พูดว่า ต้องการสร้างความรวดเร็ว ความมีประสิทธิภาพ ผมเห็นด้วยครับ ท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : คุณวัฒนาครับ จะกรุณาสรุปที่ตี เพราะถ้าให้เวลาไปก็ขอช่วยโหมงครับ เห็นใจครับ มีคนยกมือจะขอพูดเฉพาะอยู่ในห้องตอนนี้ก็ ๓๔ คนครับ

นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปราจีนบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยครับ ขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้กรุณาให้โอกาส แล้วก็ผมฝากข้อเสนอแนะเหล่านี้ไปยังท่านสมาชิก

สภาว่าร่างรัฐธรรมนูญเพื่อโปรดพิจารณา และท้ายสุดเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าใช้คดี
ได้ผ่านสภา เราก็คงจะได้ไปแก้กันด้วยเหตุและด้วยผล ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : ทางสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญจะขอชี้แจงในวงนี้
เชิญครับ

ศาสตราจารย์สุจิต บุญบงการ (สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติและครับ ผม
ศาสตราจารย์สุจิต บุญบงการ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ได้รับมอบหมายให้
ชี้แจงในบางประเด็นนะครับ ผมจะเอาข้อประเด็นที่มีการพูดไว้ค่อนข้างจะนาน
พอสมควรแล้ว แต่ยังไม่มีการตอบ เพราะฉะนั้นจะขอประทานอนุญาต
ท่านประธานรัฐสภาที่จะให้ สสร. ท่านอื่นอีก ๒ ท่านได้ช่วยตอบในประเด็นอื่น
แต่จะให้เวลาไม่มากนัก

ประเด็นแรก ที่ผมอยากจะขอชี้แจงก็คือว่า ในกรณีที่ท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติได้พูดถึง มาตรา ๓๐๙ นะครับ ที่คณะรัฐมนตรีหรือว่าผู้ดำรงตำแหน่ง
รัฐมนตรีจะครับ ในการดำเนินกิจการส่วนตัวของตนเองนั้น จะต้องโอนไปให้
หน่วยงานที่เป็นผู้ดูแลทรัพย์สินของตัวเองแทน อันนั้นขอยกจะขอชี้แจงว่า
เป็นการมอบอำนาจจะครับให้ผู้จัดการที่เรียกกันว่า ในภาษาอังกฤษว่าทรัสต์
(Trust) เป็นผู้ดูแลทรัพย์สิน เป็นผู้ดำเนินการแทน ไม่ได้หมายความว่า
เป็นผู้ที่จะต้องรับผิดชอบหรือว่าไปทำกิจการอย่างอื่นแทนนะครับ ดังนั้นหมายความว่า
เป็นการให้ดูแลกิจการแทน ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการจัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์
ป้องกันไม่ทำให้รัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้ที่รู้ข้อมูลข่าวสารของทางหน่วยราชการ อันจะ
ได้เปรียบเสียเปรียบหรือหาประโยชน์จะครับ ให้กับบริษัท หรือว่ากิจการ
ที่ตัวเองเป็นเจ้าของหรือว่ามีหุ้นส่วนอยู่ ดังนั้นจึงใช้นโยบายที่ขอทราบเรียน
ภาษาอังกฤษว่า บาย ทรัสต์ (By Trust) หรือว่าผู้ดูแลกิจการแทนจะครับ
ให้ไปดูแลแทนจะครับ โดยที่เจ้าของซึ่งเป็นรัฐมนตรีนั้น หรือผู้ถือหุ้นที่เป็น
รัฐมนตรีนั้นจะไม่มีส่วนรู้เห็นในการที่จะไปดำเนินการในส่วนนั้นได้ตลอดระยะเวลา
เวลาที่ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีอยู่ อันนี้ก็จะเห็นได้ว่ามันไม่เกี่ยวข้องกับ
การที่จะต้องไปโอนหุ้นหรือว่าขายหุ้นมันคงไม่ใช่เป็นรูปนั้นจะครับ

อันที่ ๓ นะครับ ที่ผมอยากจะขอที่แจ้งก็คือว่า ตามมาตรา ๑๙๙
 และตามมาตรา ๒๐๐ ในเรื่องของกรรมการสิทธิมนุษยชนนั้น ได้มีผู้ตั้งคำถามนะครับ
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ตามในท่านองที่ว่า จะเป็นในเรื่องของการที่จะรับ
 มลพิษมาจากองค์การเอกชนให้ดำเนินการจัดตั้งอันนั้นขึ้นมาเพื่อขอเงินขอของ
 จากต่างประเทศ อันนี้ไม่เห็นไปตามนั้นนะครับ -----

สิ่งเหล่านี้ เป็นเรื่องของ ประเด็นแรกนะครับ เป็นองค์กรของรัฐบาล และ เป็นการจัดตั้งตามแนวทางของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ขององค์การสหประชาชาติ ใต้แนะนำไว้ เป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีขององค์การสหประชาชาติ และเป็นข้อเสนอแนะขององค์การสหประชาชาติ อันนี้ไม่มีวิฤตประสงค เป็นอย่างอื่น นอกจากจะดูแลเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติทางด้านเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน แล้วก็ไม่ไว้ให้มีอำนาจอะไรมากมาย จะเห็นได้ว่าไม่มีอำนาจในลักษณะของการเข้าไปสืบสวน สอบสวน เพื่อดำเนินคดี เป็นแต่เพียงอำนาจในการศึกษาหาข้อมูล อันจะนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องของสิทธิมนุษยชน อันนี้ก็ได้ชี้แจงไปแล้วจากท่านสมาชิกวุฒิสภาบางท่านผู้ทรงเกียรติได้ช่วยชี้แจงไปแล้ว ก็อยากจะขอยืนยันว่าไม่ได้มีเหตุผลอื่นไปมากกว่านี้

สำหรับประเด็นต่อไปก็คือ จำนวนคณะรัฐมนตรีที่มีผู้ตั้งข้อสังเกตไว้ นะครับว่า ท้าโม ๓๖ คน มันมีหลักเกณฑ์อะไรใช้อะไร เป็นเครื่องกำหนด ในหลักการอันนี้ก็คงจะตรงกับที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาบางท่านได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า อยากจะให้คณะรัฐมนตรีนั้นมีจำนวนน้อยลง เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ซึ่งอันนี้ก็ตรงกับความต้องการของความเห็นของทางสมาชิกสภาว่า รัฐธรรมนูญ ที่ให้ ๓๖ คน ก็ได้ยึดเอาตามจำนวนของกระทรวง ทบวง ที่มีอยู่ในขณะนี้ ๑๔ กระทรวง รัฐมนตรีว่าการ ๑๔ คน แล้วก็เพิ่มรัฐมนตรีช่วยว่าการ อีกจำนวนหนึ่ง กระทรวง ธรรมดาก็ให้คิดว่าควรจะมีรัฐมนตรีช่วยฯ เพียง ๑ ท่าน ในกระทรวงที่มีขอบเขต การทำงานมากก็จะมีมากขึ้นไปประมาณ ๒ ท่านหรือ ๓ ท่าน รวมแล้วก็คิดว่า ประมาณ ๓๖ คน ก็คงจะพอดีแต่ตรงนี้อาจจะขอตั้งเป็นประเด็นอยากจะให้ชี้แจงว่า การที่ให้มีรัฐมนตรีเพียง ๓๖ คน นั้นเพราะมุ่งหวังนอกจากจะให้การปฏิบัติงาน คล่องตัวแล้ว ยังต้องการจะให้มีการปฏิรูปการบริหารงานที่รัฐมนตรีจะต้องไม่ไป คำนึงงานในลักษณะ เป็นข้าราชการประจำเสียเอง หรือไปลี้วงลูกเสียเอง แต่ให้กำกับในด้านนโยบายเท่านั้น แล้วตรงนี้ก็ถ้าจำเป็นต้องการเปลี่ยนแปลงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับทางราชการเพื่อที่สามารถปฏิบัติงานได้ เป็นแต่เพียงการกำกับ นโยบายนั้นก็คงจะจำเป็น เพราะว่าจะทำให้การทำงานนั้นถูกต้องยิ่งขึ้นในแง่ของ ข้าราชการประจำเป็นผู้ทำงานทางด้านปฏิบัติ และข้าราชการทางการเมือง เป็นผู้ทำงานในด้านนโยบาย อันนี้ก็จะ เป็นเรื่องจำนวนคณะรัฐมนตรีที่มีผู้ตั้งข้อสังเกตไว้ ส่วนประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะขอเพิ่มเติมตรงนี้ก็ก็คือว่า ในประเด็นของ การกระจายอำนาจตามมาตรา ๗๖ และตามมาตรา ๗๘ นั้น ซึ่งได้มีการอภิปราย

ไปแล้ว มีการพูดไปหลายครั้งแล้วอยากจะขอยืนยันว่า การกระจายอำนาจตาม มาตรา ๗๖ และมาตรา ๗๘ นั้น ไม่ได้มุ่งหวังที่จะนำไปสู่การแบ่งแยกหรือว่า การเลือกบุคคลที่จะมาดำรงตำแหน่งทางด้านเกี่ยวกับการปกครองส่วนภูมิภาค ให้มาจากการเลือกตั้ง ไม่ใช่อย่างนั้นนะครับ การปกครองส่วนภูมิภาคยังคงมีอยู่ แล้วในขณะที่ตัวกันส่วนการจะให้มีการจัดระบบการปกครองท้องถิ่นเป็นอย่างไร เป็นเรื่องของกฎหมายที่รัฐสภาจะเป็นผู้ออก ไม่ว่าจะ เป็นการเลือกผู้ว่า ราชการจังหวัดหรือไม่ก็ตาม อันนั้นไม่เกี่ยวข้อง ทางรัฐธรรมนูญไม่ได้ระบุไว้ แต่ความเหมาะสมมีมากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับการออกกฎหมายของรัฐสภาเอง ซึ่งอาจจะไม่มีก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญก็คือว่า ในแง่ของการที่จะกระจาย อำนาจนั้นจะกระจายอย่างไรก็ตาม จะไม่สามารถกระจายให้ผิดไปจากมาตรา ๑ ที่บอกไว้ว่า ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกไม่ได้ มาตรา ๖๓ ประชาชนจะใช้สิทธิในการที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขมิได้ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๖(๑) วรรคสอง ก็ได้ระบุไว้แล้วว่า จะไม่สามารถแก้ไขรัฐธรรมนูญ ให้แก้ไขรูปแบบของรัฐได้ สิ่งเหล่านี้ได้บังคับไว้แล้วว่าทำอะไรก็แล้วแต่ จะกระจายอำนาจอย่างไรก็แล้วแต่ ไม่สามารถจะนำไปสู่การแบ่งแยกดินแดน การแบ่งแยกรัฐ หรือว่าการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐได้ อันนี้ขอยืนยันนะครับ

สุดท้ายก็คือ อยากจะขอชี้แจงว่าในส่วนของคณะกรรมการการเลือกตั้ง นั้นที่ได้มีการตั้งข้อสังเกตไว้ว่าจะสามารถทำงานได้แค่ไหนนั้น ก็จะขอชี้แจงว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นหน่วยงานประจำ ทำงานประจำ แล้วก็มีเงินเดือน ที่สูงพอสมควร ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างเต็มที่ อันนี้จะ เป็น ประเด็นที่ผมคิดว่าจะทำให้การเลือกตั้งมีความบริสุทธิ์ยุติธรรมมากกว่าที่เป็นอยู่ ในขั้นนี้กระผมขอชี้แจงเพียงแค่นี้ก่อน เสร็จแล้วอยากจะขอเชิญท่านอาจารย์แก้วสรร ที่แจ้งในกลุ่มของ ป.ป.ป. ครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ เชิญครับ

นายก้าวสรร อติโพธิ (สมาชิกสภาข้าราชการธรรมนุญ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ และสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผมคงขอใช้เวลาสั้น ๆ นะครับว่า ในบรรดาปัญหาทางปฏิบัติที่ปรากฏจากคำอภิปรายของท่านสมาชิกนั้น ทางสมาชิกสภาข้าราชการธรรมนุญก็ดี กรมราชทัณฑ์หรือกรมราชทัณฑ์ก็ดี หรือแม้กระทั่งในชั้นกรมราชทัณฑ์หรือกรมราชทัณฑ์ก็ดี ปัญหาเหล่านี้ก็ได้เป็นที่ขังติดักถามกันมาเป็นอันมากแล้วเช่นกัน ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้ครับ

ประเด็นที่ ๑ ถามว่า ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ที่จะต้องแจ้งบัญชีทรัพย์สิน แล้ว ป.ป.ป. ก็จะต้องมาตรวจ มาลงชื่อในทุกบัญชี ท่านก็ได้ถามว่า ในกรณีที่ เป็นสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเป็นผู้บริหารนั้นจะว่า เช่นไร งานจะไม่ล้มมือไปหรือ ความในข้อนี้ก็จะปรากฏในมาตรา ๓๙๓ (๖) ซึ่งจะเห็นว่า ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตำแหน่ง ส.ส. ข้าราชการเมืองนี้เราเขียนไว้ชัดเจนครับ พอมาถึงข้าราชการท้องถิ่นนั้นเราเขียนว่า ตามที่กฎหมายบัญญัตินะครับ เพราะฉะนั้น ถ้าเห็นค่างที่ท่านว่า เช่นว่า ถ้าใช้คดีร่างรัฐธรรมนูญผ่าน ภาวระคงตกแก่รัฐสมานนี้ นะครับ จะต้องวิเคราะห์ว่าตำแหน่งท้องถิ่นที่จะต้องเพ่งเล็งนั้นเป็น เช่นใด เทศบาล บางแห่งคุมเงินเป็นร้อยล้าน นากกเทศมนตรีก็ไม่จำเป็นซ้ำกัน ผู้ว่า กทม. เหล่านี้เราก็ได้เปิดช่องทางไว้แล้วทั้งสิ้น โดยนัยเดียวกันปัญหาที่ท่านวิตกว่าอำนาจที่มาตกอยู่กับคณะกรรมการควบคุมการเลือกตั้งนะครับ ในการสั่งนับคะแนนใหม่ก็ดี หรือ ในการสั่งให้เลือกตั้งใหม่ เหล่านี้ก็เช่นกันนะครับ เราก็เปิดว่ามันต้องมีกฎหมายประกอบ เพราะฉะนั้นท่านก็ต้องเทียบระบุเงื่อนไขหรือบางต่าง ๆ ให้ชัดเจนว่า ถ้าจำนวนผู้ลงคะแนนกับบัตรที่ได้มีนคลาดเคลื่อนเท่าไร อย่างไร เหล่านี้ก็ปรากฏเป็นตัวอย่างในกฎหมายเลือกตั้งปัจจุบันก็ดี หรือรายละเอียดของกฎหมายเลือกตั้งนะครับ แล้วทางสภาข้าราชการธรรมนุญเองเราก็ได้ศึกษาและก็เปรียบเทียบแล้วที่ร่างฯ เป็นตัวอย่างในเรื่องกฎหมายคณะกรรมการเลือกตั้งประกอบแนบไป แล้วด้วย อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ท่านจะต้องวิเคราะห์แล้วก็ได้ เขียนให้รัดกุมเช่นกัน ในลักษณะเดียวกันนะครับ ปัญหานี้ก็ปรากฏคล้ายกันกับการที่ราษฎร ๕๐,๐๐๐ คน จะมาใช้สิทธิยื่นข้อกล่าวหาว่าข้าราชการคนใดทุจริตประพฤติมิชอบนี้ นอกจากเราจะกำกับไว้แล้วนะครับว่าจะต้องระบุพฤติการณ์ข้อหาข้อเท็จจริงแล้วนี้ มันก็เปิดไว้อีก นะครับว่า จะต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดกระบวนการนั้น ซึ่งตรงนี้ในทางที่เราคุยกันไว้ ปรึกษากันไว้ นะครับ มันก็ต้องทำให้ปรากฏตัวผู้รับผิดชอบ ก็ตั้งมีผู้เริ่มก่อน ท่านอาจจะทำหนดว่า ๑๐ คนนั้นจะต้องเป็นผู้เริ่มก่อน และ ๑๐ คนนั้นต้องรับผิดชอบ ในความถูกต้องของหลักฐานของพยานหลักฐานต่าง ๆ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดการ

บิดเปลี่ยนข้อเท็จจริง ยกรากล่าวหาให้เขาเสียหาย ๑๐ คนนี้ ไม่รอดแน่นอน
แต่จะให้คนทั้ง ๕๐,๐๐๐ คน มาตัดสินด้วย มันมันคงทำให้มาตรการนี้มีสถิติไม่ได้
เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องที่จะตั้งปรากฎในกฎหมายรายละเอียด เช่นกัน

ส่วนคำถามสุดท้ายที่ว่าทำไมตั้งให้ ๕๐,๐๐๐ คน คนเดียวว่ามี
หลักฐานก็กล่าวหาได้มีให้หรือ คำตอบก็คือว่า ในรัฐธรรมนูญนั้นจะครบ กำหนด
เป็นสภาพบังคับไว้ว่า ถ้า ส.ส. จำนวนหนึ่งที่กำหนด หรือราษฎร ๕๐,๐๐๐ คนก็ได้
ได้ยื่นข้อกล่าวหาที่กำหนดรายละเอียดถูกต้องตามพระราชบัญญัติแล้วก็ได้
แล้ววุฒิสภาจะต้องสั่งให้ ป.ป.ป. แล้วตั้งลงมีการไต่สวน สืบสวนสำนวนนั้น
เพราะฉะนั้นจะไม่มีการถ้าคนเดียวไปร้องนี้ก็ได้สั่งสืบก็ไม่ได้ หมายความว่า
หน้าที่ผูกพันจะต้องพิจารณา เพราะฉะนั้นแล้วเราใคร่ครวญก็จะมาบังคับ หรือสตาร์ท
(Start) กลไกของ ป.ป.ป. ของวุฒิสภาให้ดำเนินการนั้น เราคิดว่าคนเดียว
ไม่ควรอย่างถึง ก็แจกเขียนไว้เป็น ๕๐,๐๐๐ คน แล้วก็ฝากไว้กับกฎหมายรายละเอียด
ที่ต้องกำหนดไว้รัดกุมต่อไป ซึ่งอยู่ในวิสัยจะกระทำได้ ขอบพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ก่อนที่ท่านสมาชิกจะอภิปรายต่อไป ยมขอเวลานับ ๑
ประมาณ ๑ นาทีครับ เพื่อจะได้แจ้งสถานการณ์ให้ทราบ ท่านจะได้ไม่ต้องมีแรงกดดัน
ว่าทำไมประธานไม่ชี้ท่าน จากการอภิปรายแล้วก็มีรายชื่อท่านเอกชน รวมรวม
แล้วกระผมรวบรวมมาในขณะนี้นะครับ มีผู้ข้อมีชื่อจะขออภิปรายทั้งหมด ๓๕ ท่าน
วุฒิสภาอีก ๑๐ ท่าน จากพรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่าน พรรคความหวังใหม่ ๗ ท่าน
ชาติไทย ๕ ท่าน ชาติพัฒนา ๓ ท่าน แต่บางคนก็ทราบว่าเขลาไปก็จะเข้ามาอีก
เพราะฉะนั้นจึงเป็นไปได้เมื่อท่านยกมือผมก็เห็นท่าน แต่ผมมองจากข้างบนนะครับ
ผมเห็นว่าใครพูดแล้ว ใครทั้งไม่ได้พูด พรรคไทยชุดไปแล้วก็มีเห็น ซึ่งผมเห็นทุก
หมด เพราะฉะนั้นขอให้ท่านทำใจด้วย ผมก็เห็นว่าเดี๋ยวจะมีแรงกดดันว่าทำไมไม่ชี้
เพราะว่าก็สถานการณ์เป็นต่ง่างนี้ แล้วก็ถ้าหากว่าท่านที่จะอภิปรายต่อไป ก็เห็นว่า
มีผู้อภิปรายอีกมาก -----

ท่านจะเลือกประเด็นที่เห็นว่ายังไม่ค่อยมีใครพูดกัน ทาง สสร. ถึงแม้แต่คน
เฉพาะประเด็นนั้นให้มันสั้น ๆ ลง เราก็จะได้กระจายความคิดเห็นกว้างขวาง
แต่ถ้าท่านเห็นว่าคนพูดแล้ว แต่ว่าท่านเตรียมมาจะพูดในประเด็นนี้ ท่านพูดสัก คนต่อไป
ก็พูดอีก ประเด็นที่คนที่ยังไม่พูดก็อาจจะยังพูดไม่ได้ เพราะฉะนั้นทุกคนก็ยิ่งฟังอยู่ครับ
อภิปรายคล้อย ไม่จำเป็นต้องพูดยาว หรือพูดทุกประเด็น เขาประเด็นที่คนยังไม่ได้พูด
แล้วยังไม่เข้า ผมก็จะต้องมีโอกาสเลือกทั้งหมดที่ ๓๐ กว่าท่านนั้นนะครับ อันนั้นก็ขจัดแจ้ง
สถานการณ์แล้วก็จะให้พวกเราได้รับการพบ เพราะบางท่านก็ใช้เวลาถึงเกือบชั่วโมง
บางคน ๕๐ นาที ถ้าทุกคนใช้เวลา ๒๐ นาที ๓๕ คน จะใช้เวลา ๑๕ ชั่วโมง
ถ้าทุกคนใช้เวลา ๓๐ นาที ๓๕ คน ใช้เวลา ๑๗ ชั่วโมง เพราะฉะนั้นถ้าเป็นได้
ก็ไม่หน้าจะเกิน ๒๐ นาทีครับ นาฬิกาที่ถูกรอห้องประชุมนี้หมดนะครับ เชิญคุณเอกภาพ
พลชื้อ ครับ

นายฉลลง เรือวแรง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นทบุรี) :

ท่านประธานครับ ผม นายฉลลง เรือวแรง ประชากรไทย นทบุรี ในนี้มีรายชื่อของ
ประชากรไทยทั้งทวีปเล่าครับ

ประธานรัฐสภา : มีครับ เสรีธรรมยังไม่ได้พูดเลย ดังขอให้เสรีธรรม
พูดสักคนครับ เชิญครับ

นายเอกภาพ พลชื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเอกภาพ พลชื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคเสรีธรรม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ภาพตกกฎหมาย
เขาคกว่า บุคคลอื่นใดร่างกฎหมายก็เพื่อคนทั้งนั้น เสด็จการร่างกฎหมายก็เพื่อ
รองรับค่านางเสด็จการ คนที่เป็นลูกน้องเสด็จการก็ร่างกฎหมายเพื่อรับใช้ลูกพี่
เสด็จการ คนที่เป็นนักประชาธิปไตยจะร่างกฎหมายก็เพื่อประชาธิปไตย ท่านประธาน
ที่เคารพครับ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ผมเองก็ตั้งใจจะครับ
ที่มีประธานสภาผู้แทนราษฎรที่ชื่อ นาคอุทัย พิมพ์ใจชน ซึ่งเป็นคนต่อสู้
ทางประชาธิปไตยมาตลอดทั้งชีวิต เคยติดคุกติดตะรางมาก็หลายครั้งนะครับ
และนอกจากนี้ยังเคยต่อต้านรัฐธรรมนูญที่ไม่เป็นประชาธิปไตย เคยต่อต้าน
รัฐธรรมนูญฉบับหม่า เมินก็เคยต่อต้านมาแล้ว โดยไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง เรา
ก็เอาใจจะครับ พรรคเสรีธรรมเราเป็นพรรคการเมืองเล็ก ๆ ที่เอาใจทั่ว
สสร. มาตลอด แต่หลายประเด็นครับ ที่พวกเรานั้นเห็นว่าน่าที่จะมีการแก้ไข
ปรับปรุงกันบ้าง แต่ด้วยเนื้อหาสาระเล็ก ๆ นั้นนะครับ พรรคเสรีธรรมเรา
เห็นด้วยมาตลอด แต่เนื่องจากที่กล่าวเบื้องต้นว่าเป็นพรรคการเมืองเล็กพูดอะไรมาก
ก็รอดฟังสักกันอยู่ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ก็มีบางประเด็นที่จริงแล้วพรรคพวก

ท่านสมาชิกหลายท่านนั้นก็ได้อภิปรายมากันมากท่านแล้ว แต่ขอเท้าความสั้น ๆ นะครับ คงไม่ยาว ผมยังติดใจ เรื่องหน้าที่ของปวงชนชาวไทยในมาตรา ๖๘ ที่บอกว่า บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นหน้าที่นะครับ ตกลงไปใช้สิทธิเลือกตั้งนะครับ ตามมาตรา ๖๘ พรรคสงฆ์ บอกว่า บุคคลซึ่งไม่ไปเลือกตั้ง โดยไม่แจ้งเหตุอันสมควร ที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้งได้ย่อมเสียสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติ มาตรา ๖๘ นี้ผมเห็นว่า ท่านเอาตัวล่อข้างเขตนเล็ก ๆ มาใช้กับคนทั้งประเทศ ประวัติศาสตร์การเลือกตั้งนั้น ท่านดูสิครับ สถิติการเลือกตั้งที่ผ่านมา นั้นชนบทต่างจังหวัดนั้นมาใช้สิทธิกัน ๖๐ เปอร์เซ็นต์ บางจังหวัด ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ อย่างจังหวัดยโสธร นั้นะครับ ใกล้กับเขตเลือกตั้งของผมนั่น เคยเป็นจังหวัดประชาธิปไตย ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มากันเยอะแยะ ในเขตเลือกตั้งผมนะครับ ๘๐ เปอร์เซ็นต์กว่าทุกครั้งที่มาเลือกตั้ง แต่เขตที่มาเลือกตั้งน้อยก็คือกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร เคยมีครั้งหนึ่งนะครับ ผู้มาใช้สิทธิกันแค่ ๓๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ เลือกผู้แทนราษฎร ก็ทำให้นักวิชาการหลายคน เห็นว่า ผู้ที่เป็นผู้แทนราษฎรนั้น ไม่ใช่ตัวแทนประชาชนที่แท้จริง เพราะคนที่ไม่มาเลือกตั้ง คนที่ไม่มาลงเสียงนั้น คือผู้ที่มีความคิดก้าวไกล เป็นคนดี พวกที่เลือกเข้ามานั้น เป็นคนไม่ดีทั้งนั้น นี่ครับด้วยความที่ใส่ร้ายป้ายสีนักการเมืองมาตลอดนะครับ เมื่อเรามาดู สถิติเรื่องการเลือกตั้งกรุงเทพมหานครรอบนอกนั้นผู้มาใช้สิทธิกันจะมาก เขตที่เป็น กลุ่มชนคนมาใช้สิทธิกันก็จะมาก แต่เขตที่เป็นเศรษฐีคนร่ำรวยนั้นเปอร์เซ็นต์มาเลือกตั้ง จะน้อย โดยเฉพาะเขตที่มีอาจารย์มหาวิทยาลัย นักวิชาการคือนั้นะครับ จะไม่มาเลือกตั้งกันเสียเป็นส่วนมาก ดูเปอร์เซ็นต์ก็ได้ นะครับสถิติที่เลือกตั้งมาในประวัติศาสตร์ การเลือกตั้งของเมืองไทยของเราะครับ ท่านก็เอาจุดเล็ก ๆ มาบังคับผม บังคับใครหรือครับ ถ้าจะบังคับนักวิชาการ ครูบาอาจารย์ในมหาวิทยาลัย พวกที่เป็น เศรษฐีมาบังคับ เขาก็เห็นว่าเป็นผู้แทนราษฎรที่เป็นลู่ปัจจุบันนี้ หรือผู้ที่พรรคการเมือง ส่งมาสมัครนั้น เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถไม่เท่าตัวเองก็ไม่ไปเลือกตั้ง ถ้ากฎหมาย บังคับให้ไปเลือกตั้ง คนพวกนั้นก็จะไปเหมือนกัน แต่จะมากกว่า ไม่ประสงค์ใช้สิทธิเลือกตั้ง จะมีผลอะไรครับ ทำให้พี่น้องประชาชนในเขตเลือกตั้ง พี่น้องประชาชน ในต่างจังหวัดได้รับความเดือดร้อน บางครั้งมีความจำเป็นด้านครอบครัว ด้านความเป็นอยู่ ด้านเศรษฐกิจ มาทำงานที่กรุงเทพมหานคร การที่จะกลับไปเลือกตั้งที่หมู่บ้านนะครับ ใครเสียค่ารถให้ ถ้าเวลาของเขาต้องเสียกัน ใครรับผิดชอบ นะครับ-----

บางครั้งเห็นว่าญาติพี่น้องในหมู่บ้านนั้นก็คงจะเลือกคนที่ตัวเองชอบอยู่แล้ว ก็ปล่อยให้ไปนะครับ แต่ว่าเปอร์เซ็นต์ในการเลือกตั้งนั้นก็ ๖๐ ขึ้นตลอคณะครับ การที่ท่านจะมาเขียนกฎหมายบังคับบอกว่า บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้น น่าจะขัดกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ทุกคนนั้นมีสิทธิเสรีภาพในตัวเอง แม้แต่กฎหมายของ สสร. นะครับ ที่ว่าๆ ขึ้นในมาตรา ๕ บอกว่า ตักดีศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิส่วนตัวของเขาส่วนบุคคลนะครับ ทำไม่ต้องมาบังคับ อย่างนี้เป็น การขัดกฎหมายมาตรา ๕ หรือไม่ ก็ประกาศนียบประกาศหนานะครับ จุดนี้คือ จุดขายของ สสร. จุดขายของรัฐธรรมณูฉบับนี้ก็คือ บัญญัติว่า ตักดีศรี ความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ย่อมได้รับการคุ้มครอง เมื่อมาดู มาตรา ๖๘ นะครับ การที่บังคับคนไปเลือกตั้งนั้น น่าจะขัดหลักการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย อีกกรณีหนึ่งนะครับ ในมาตรา ๑๐๗ (๓) เรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คุณสมบัติของผู้ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามกฎหมายท่านก็บังคับนะครับ ใน (๓) บอกว่าที่กำหนดคุณวุฒิทางการศึกษาของผู้สมัครต้องจบปริญญาตรี ท่านประธานที่เคารพครับ การที่ท่านไม่จบปริญญาตรีนั้นต้องเสียสิทธิหรือครับ คนชนบทต่างจังหวัดนั้นไม่ใช่ว่าเขาไม่ยกเขาจะ เรียนหนังสือ ทุกคนก็อยากจะทำ เรียน แต่โอกาสท่านมีให้ไหมนะครับ โอกาสมีไหม อาจจะเป็นบังคับด้วยเศรษฐกิจ ภาวะครอบครัวย อยู่ห่างไกลจากที่ลงที่การศึกษา ถ้าจะหนีครอบครัวมา เรียนหนังสือ ครอบครัวต้องเดือดร้อน เมื่อเขาไม่เรียนหนังสือท่านก็มาจำกัดสิทธิไม่ให้ลงสมัครผู้แทนราษฎร แล้วภาษีเก็บไหม เก็บครับ แล้วหน้าที่อื่นมีไหม ในการเสียภาษีต่าง ๆ นั้น ต้องเก็บผลเมืองที่อะไรต่าง ๆ นั้น ก็ทำตามกฎหมายทุกอย่าง แต่เมื่อจะให้สิทธิเลือกตั้งบ้าง ท่านก็มาจำกัดสิทธิ ประวัติศาสตร์เมืองไทยของเรานั้น คนที่ไม่จบปริญญาตรีนะครับ สร้างบ้าน แผลงเมืองมา เอาชาติบ้านเมืองมาอยู่รอดจนปัจจุบันนี้ ตรงกันข้ามนะครับ คนที่สร้างควมวุ่นวายให้กับบ้านเมือง ก็พวกที่มีความรู้ทั้งนั้นละนะครับ ฮิตอำนาจ บัณฑิต ไส้กั้น ลูฮวน เวียนนี้ครับ พวกไหน ก็พวกที่จบปริญญาตรีทั้งนั้น เพื่อนบ้านของเรานะครับ ที่ฆ่าฟันกันปัจจุบันนี้ ก็พวกไหนละครับ พวกที่มีความรู้ ๓ - ๕ คน ทำให้ประชาชนวุ่นวายกันเห็นไหมครับ เพื่อนร่วมชาติ หรือ เพื่อนบ้านของเรา ก็อยากจะฝากคณะกรรมการต่อไป สสร. ฝากไม่ได้แล้ว หมดอำนาจท่านแล้ว ท่านแก้ไขอะไรไม่ได้แล้ว ถ้ามีการแก้ไขจุดนี้

๑๓๔

ร ๕/๒๕๕๐ (ส. ๓)

สุทธยาภิพย ๖๖/๒

สมาชิกรัฐสภาทุกท่าน ทั้งที่มาจก ส.ส. กิตติ ส.ว. กิตติ มีความเห็นตรงกัน
การที่จำกัดสิทธิคนในชาติไทยของเราไม่ให้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะเหตุไม่จบปริญญาดังนั้น จุดนี้ท่านที่เป็น
คณะกรรมการ ท่านพี่น้องประชาชนที่ฟังทางบ้านนครชัย ต้องเข้าใจว่า
จุดนี้เรา เห็นพ้องต้องกันแล้วว่า เป็นการจำกัดสิทธิของคนในชาติ น่าจะไม่ถูกต้อง
คราวนี้มาดู เรื่องกรรมการการเลือกตั้งนะครับ คณะกรรมการการเลือกตั้ง
๕ ท่าน ตาม มาตรา ๑๓๖ ก็กำหนดให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ประกอบด้วยประธานคณะกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่น ๆ อีก ๔ คน
ซึ่งมีพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา จากผู้ซึ่ง
มีความเป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์
คำกล่าวส่วนที่หนึ่งนะครับ เหตุผลในการตั้งประธาน ตั้งคณะกรรมการ
การเลือกตั้ง ทำไมถึงให้มาจากคำแนะนำของวุฒิสภา และวรรคสอง
ว่าให้ประธานวุฒิสภาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ แต่งตั้ง
ประธานกรรมการ และกรรมการ ตามวรรคหนึ่ง เมื่อกฎหมายที่ สสร.
ร่างฯ ขึ้นมาทั้งฉบับ ท่านดูแล้วนะครับ บอกว่าให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร
เป็นประธานรัฐสภา เวลามาตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้ง ๕ ท่านนี้
ทำไมต้องให้วุฒิสภาเป็นคนเลือก แล้วให้ประธานวุฒิสภานั้นเป็นผู้รับสนอง
พระบรมราชโองการนะครับ -----

เพราะว่าวุฒิสภาที่มาจาก การเลือกตั้ง เหมือนกับผู้แทนราษฎรแล้วความกฎหมายใหม่ เมื่อมาจากการเลือกตั้งแล้ว ความเอนเอียง ความเข้ากับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมันต้องมี โดยเฉพาะประธานวุฒิสภานั้นต้องมาจากเสียงส่วนมากในสภาแห่งนี้ ย่อมจะไม่เป็นกลาง แล้วท่านก็ตั้งฝ่ายตุลาการ ซึ่งศาลนี้ เราก็พยายามหลีกเลี่ยงอำนาจ ๓ ฝ่าย อำนาจตุลาการ อำนาจบริหาร อำนาจนิติบัญญัตินั้น โดยเฉพาะอำนาจตุลาการนั้น เราพยายามที่จะไม่ดึงมาว่านวยกับทางการเมือง ถ้าเกิดดึงมาว่านวยกับทางการเมืองมาก ก็คิดว่าศาลนั้นจะไม่เป็นกลาง จึงพยายามที่จะร่างกฎหมายไม่ให้ศาลมาเกี่ยวข้อง แต่ปรากฏว่า สสร. นี้ครับ ได้ตั้งศาลเข้ามาเป็นกรรมการสรรหาด้วย ในมาตรา ๑๓๘ การสรรหาและการเลือกประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ให้ดำเนินการดังนี้ (๑) ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งจำนวนสิบคน ซึ่งประกอบด้วยประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน ทำหน้าที่พิจารณาสรรหาผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓๗ ซึ่งสมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งจำนวนห้าคน เสนอต่อประธานวุฒิสภา โดยต้องเสนอพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น มติในการเสนอชื่อนี้ดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ครับ ให้ตั้งอธิการบดีมาด้วย แล้วในการตั้งศาลรัฐธรรมนูญเหมือนกันก็ให้คณะตุลาการนิติศาสตร์ วิชาศาสตร์มานะครับ รู้สึกว่าชุดนี้น่าจะเป็นการร่างฯ ของอาจารย์มหาวิทยาลัย ถ้าดูเผิน ๆ นะครับ เพราะว่าพยายามดึงมหาวิทยาลัยนั้นมาเป็นกรรมการเกือบทุกชุดแล้วนะครับ แล้วหลาย ๆ อย่าง คุณสมบัติที่กันคนนั้นไว้ ห้ามคนนี้ไว้ นะครับ ก็เปิดช่องให้อาจารย์มหาวิทยาลัยเข้ามาเป็น ก็สรุปว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ ชนชั้นใดร่างฯ ก็คือชนชั้นนั้นจริงหรือเปล่า นะครับ (๒) ของมาตรา ๑๓๕ ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิจารณาสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง จำนวนห้าคน เสนอต่อประธานวุฒิสภา โดยต้องเสนอพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น ในมาตรา ๑๓๘ (๒) นี้ ท่านไปตั้งศาลฎีกาซึ่งทุกคนให้เกียรติและเคารพนับถือกระบวนการยุติธรรม มาเป็นผู้สรรหากรรมการการเลือกตั้งห้าคน แล้วรวมกับ (๑) ที่อธิการบดีเขาสรรมา ที่พรรคการเมืองก็ไปที่ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองเลือกมาร่วมกันนะครับ ฝ่ายละ

๕ - ๑๐ คนนั้น ให้เลือกกันเหลือ ๕ ท่าน แล้ว ๕ ท่านนี้มีอำนาจหลายอย่าง
 ดังนี้ คือ แลการเลือกตั้งทั้งหมดทั่วประเทศ ตั้งแต่การเลือกตั้งผู้แทนราษฎร
 การเลือกตั้งวุฒิสภา การลงประชามติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด หรือ
 ส.จ. การเลือกตั้ง สท. การเลือกตั้ง สข. การเลือกตั้งสภาท้องถิ่น อบต.
 ทั้งหมดที่อยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ซึ่งมี ๕ ท่าน นอกจากนั้นอำนาจของคณะกรรมการ
 ชุดนั้นะครับ ในมาตรา ๑๔๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
 (๑) ออกประกาศกำหนดการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามกฎหมายตาม
 มาตรา ๑๔๔ วรรคสอง มาตรา ๑๔๔ วรรคสอง บัญญัติว่า ประธานกรรมการ
 เลือกตั้ง เป็นผู้รักษาการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
 ว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ
 และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และ
 เป็นนายทะเบียนพรรคการเมือง แล้วมาตรา ๑๔๕ (๒) มีคำสั่งให้ข้าราชการ
 พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ
 ราชการส่วนท้องถิ่น หรือ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็น
 ตามกฎหมายตามมาตรา ๑๔๔ วรรคสอง (๓) สืบสวนสอบสวนเพื่อหา
 ข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นตามกฎหมายตาม
 มาตรา ๑๔๔ วรรคสอง ท่านประธานที่เคารพครับ การที่มีองค์กรอิสระมา
 ควบคุมการเลือกตั้งนั้นกระผมเห็นด้วย เพราะว่าเราก็เคยติดมหาดไทยว่า
 ไม่เป็นกลางในการเลือกตั้งเมื่อมีคณะกรรมการขึ้นมา

แต่สงสัยว่ากรรมการ ๕ ท่าน ที่ดูแลการเลือกตั้งทั่วประเทศทุกระดับจะต้องมี
อนุกรรมการขึ้นมา แล้วจะเอาใครในอนุกรรมการ ผมงกลัวเป็นอย่างองค์กรกลาง
องค์กรกลางมีมาที่ครั้งแล้วครั้ง เสียเงินไปทำอะไร ผลงานมีอะไรบ้าง ให้ไป
ตั้งอนุกรรมการแต่ละจังหวัด ไปตั้งใครครับ ไปตั้งคนที่ไม่มีงานทำ คนที่ในจังหวัด
เขาไม่เชื่อถือแล้วเป็นกรรมการองค์กรกลางตรวจสอบการเลือกตั้ง หลายคนก็
แต่หลายคนก็ไปพบกับผู้สมัครจากพรรคต่าง ๆ จากเขตต่าง ๆ บอกว่า ผมก็เป็น
ตัวแทนองค์กรกลางมาดูแลการเลือกตั้งแต่ไม่มีค่าใช้จ่าย เขาพูดแค่นี้แหละครับ
เราผู้สมัครก็ต้องดูแลเขา ผมงกลัวว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งจะเป็นอย่าง
องค์กรกลาง แล้วเมื่อเป็นอย่างนี้ละครับความเป็นกลางจะมีไหม ความเป็นกลาง
ที่ไม่มีมี ยิ่งอำนาจจะให้เกิดหีบนับใหม่ได้ เลือกตั้งใหม่ได้ด้วย ถ้าเกิดพวกตัวเองนั้น
ไม่ได้รับเลือกตั้งคะแนนสู้ขึ้นมา ก็แกลังเปิดหีบใหม่ละครับ อันนี้น่าจะมีปัญหาตามมา
โดยเฉพาะคณะกรรมการการเลือกตั้งนอกจากเป็นตำรวจ เป็นศาลยังไม่พอ
ยังเป็นอัยการด้วย เป็นทั้งผู้สืบสวนสิ่งฟ้องคืออัยการ แล้วก็ เป็นศาลในการตัดสินคดี
ว่าโหมหรือไม่ ตุจริตหรือไม่ นี่คือสิ่งที่เคลือบแคลงสงสัยว่าคณะกรรมการ
๕ ท่านนั้น ที่มายังไม่ชัดเจน และอนุกรรมการที่ตามมานั้นก็ยังไม่ชัดเจน จะเอา
ฝ่ายไหนมา จะเอาทหารก็เอามาสิที่เป็นกลางกันอยู่ เอามาดูแลละครับ กล้าไหมละ
แล้ว ๕ ท่านที่เลือกตั้งไปไหนครับ ทำไมต้องเป็นวุฒิสภา ทำไมไม่ต้องเป็นรัฐสภา
ก็เมื่อดูแลการเลือกตั้งทั้ง ๒ สภา ทั้งวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร ทำไมไม่ให้รัฐสภา
ของเรากลั่นกรองเลือกเข้ามาจาก ๑๕ คน เสนอเข้าไปให้ประธานรัฐสภา
เป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ แทนที่จะเป็นวุฒิสภา

อีกประเด็นหนึ่งนะครับ ที่ผมอยากถามทาง สสร. ตามที่ได้
แค่ถามนะครับ เพราะว่าท่านแกอะไรไม่ได้แล้ว แต่อยากให้เห็นท่านทราบว่าที่ท่านไปร่าง
มานั้นมีจุดไหนบ้างที่ผู้แทนราษฎรคนอย่างผมที่มาจากเขตเลือกตั้งต่างจังหวัด ที่ปฏิบัติมา
ยังสงสัยกันอยู่ว่าท่านนั้น เอาข้อเท็จจริงมาจากไหนในการที่มาร่างกฎหมาย
มาแก้กฎหมายนั้น การที่รัฐสภามอบอำนาจให้ สสร. ไปร่างกฎหมาย เราก็ให้
อำนาจไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๑ เศรศ ที่บอกว่า มาตรา ๒๑๑ เศรศ
วรรคสาม ให้จัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภาร่างรัฐธรรมนูญต้องคำนึงถึงความคิดเห็น
ของประชาชนเป็นสำคัญ ความคิดเห็นของประชาชนนั้น เป็นสำคัญ ท่านก็พยายาม
ชี้แจงว่า ที่บอกว่า การเลือกตั้งต้องเป็นหน้าที่เพราะประชาชนเขาต้องการ
เวลาออกไปปรึกษาหารือ ไปขอความคิดเห็นที่ต่าง ๆ นั้น ทุกคนเห็นว่าน่าที่จะบังคับ

เป็นหน้าที่ให้ไปเลือกตั้ง การกำหนดคุณวุฒิผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่กำหนดว่า
 ต้องจบปริญญาตรี ก็เพราะเสียงประชามติเขาต้องการอย่างนั้น แสดงว่าท่านคำนึงถึง
 มาตรา ๒๑๑ เดรส วรยศสาม เป็นสำคัญ แต่ผมขอถามหน้อยนะครั้นว่า แล้วที่กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน เขาเรียกร้องมาตลอดบอกว่า อย่าให้เขาออกจาก อบต. ได้ใหม่
 เคยอยู่ด้วยกันมา สร้างด้วยกันมาให้อยู่ด้วยกันได้ใหม่ ท่านไม่ฟัง ก็อยากจะถาม
 สสร. หน้อยว่า กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน เป็นมนุษย์ใหม่ เสียงกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้น ถือเป็น
 เสียงประชามติใหม่ แล้วหมวดที่ว่าด้วยศาสนาพุทธ พระสงฆ์องค์เจ้า ๒ แสกกว่ารูป
 ทั้งพระภิกษุ สามเณร เขาเรียกร้องตั้งแต่ร่างฯ ยังไม่เสร็จ เขาก็ติดตามข่าวมาตลอด
 ท่านไม่ฟัง ก็อยากจะถามว่า พระภิกษุ สามเณรนั้น ไม่ใช้มนุษย์ใช่หรือไม่ถึงไม่ได้
 ฟังเสียงก็ปล่อยมาอย่างนี้

ผมขออนุญาตอภิปรายเรื่องหมวด ๕ การปกครองส่วนท้องถิ่น การปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นที่มีปัญหาไปกระทบกระเทือนกับสถาบันหลักที่คู่กับชาติไทยของเรา
 ในการเสนอกฎหมาย การแก้ไขกฎหมายของสภาร่างฯ นั้น ให้คำนึงมาตรา ๒๑๑ เดรส
 วรยศสี่ บอกว่า รัฐธรรมนูญที่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตย
 อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐจะกระทำมิได้ -----

อันนี้คือมาตรา ๒๑๑ เดรส วรนครสิทธิ์ ที่เขียนไว้ การแก้กฎหมาย การเสนอกฎหมาย
 ก็น่าที่จะดูธรรมเนียม วัฒนธรรมทางการเมืองของไทยว่าเป็นมาอย่างไร ไม่ใช่ที่ว่า
 ไปลอกต่างชาติมา ผมชื่นชมว่า สสร. ชุดนี้ได้ให้ความสำคัญมาตรา ๒๑๑ เดรส
 วรนครสิทธิ์ ได้ไปเสียงประชาชนมา ชื่นชมมาตลอด เต็มภาคกลางแคลงใจ ขอร้อง
 ที่เอ่ยนาม ท่านวุฒิสมาชิก ท่านสมพงษ์ ศรียะพันธุ์ ท่านกล่าวถึงว่า จริง ๆ แล้ว
 ไปลอกเขามา ไปลอกข้อสอบมาหลายที่ ไปลอกมาก็นำไปเสนอให้ประชาชนเขากา
 ๑ ๒ ๓ อย่างนั้นหรือเปล่าที่ท่านอภิปรายไป มีข้อมูลประกอบ อยากจะให้คำนึงถึง
 วัฒนธรรมทางการเมือง วัฒนธรรมการปกครอง เมืองไทยนั้นเขาอยู่ด้วยความ
 เป็นนื่อง เอื้อเพื่อเผื่อแผ่ เราจะเห็นว่า ประเทศไทยของเรานั้นมีหลายศาสนา
 เคยมีสำนักใหม่ศรีศาสนา ไม่เคยมี เราสมัครสมานสามัคคีกันมาตลอด กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านก็ช่วยเหลือชาติบ้านเมืองมาตลอด ท่านมาเขียนไว้มาตรา ๒๕๕
 หลายคนยังสับสนอยู่ที่นั่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็สับสน เพราะ สสร. หลายท่านนั้น
 ชี้แจงไม่ชัดเจน อย่างเมื่อคืนนี้ ขอร้องที่เอ่ยนาม ท่าน สสร. อดีตอธิบดีกรมการปกครอง
 อดีตปลัดกระทรวงมหาดไทย ท่านตอบเรื่องกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีบุญคุณกันอย่างมาก
 แล้วก็ไม่ต้องเดือดร้อน อยู่ด้วยกัน ไม่ต้อง มาตรา ๒๕๕ ที่บอกว่า องค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่น และคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิก
 สภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง พรรคสาม คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
 ให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น
 การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นที่
 มาจากเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ
 สบาย ๆ ก็คือ การปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
 ของไทยนั้นปัจจุบันนี้ที่องค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือ ส.จ. เทศบาล หรือ ส.ท.
 ส.ข. สุขาภิบาล แล้วก็องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เล็กที่สุดก็คือ องค์กรบริหาร
 ส่วนตำบล ทุกองค์กรนั้นจะมาจาก การเลือกตั้งโดยตรง แต่มีข้อพิเศษก็คือ
 เราอย่าลืมว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลมีความเป็นมาจากที่นั่นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 เราเคยเรียกร้องให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล และทำนิติกรรมต่าง ๆ ได้บ้าง
 ก็เรียกร้องกันมาหลายปี ตั้งแต่ท่านหม่อมราชวงศ์ศีกฤทธิ ปราโมช ยังเป็นนายก
 ก็เรียกร้องเรื่อยเรื่อยมาตลอด จนเราประสบความสำเร็จ ก็ยกฐานะสภาตำบลขึ้นมา
 เป็นนิติบุคคล นอกจากมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์แล้ว ก็ให้มี ส.ต. หรือสมาชิก
 สภาตำบลนั้นหมู่บ้านละ ๑ คน ยกฐานะจากสภาตำบล ตำบลไหนมีรายได้
 มากพอสมควรก็ยกฐานะขึ้นมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการปกครอง

ส่วนท้องถิ่นของตำบล ท่านประธานที่เคารพ แต่ก็แปลกใจ ทำไมคณะ สสร. ถึงรังเกียจกำนัน ผู้ใหญ่บ้านกันนัก เขาก็อยู่ด้วยกันมา ข้อกล่าวหาของ สสร. ที่ตอบมาบอกว่า ๑. สาเหตุที่ไม่ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่ใน อบต. เนื่องจากสวมหมวก ๒ ใบ ๒. กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นคนของกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่า นายอำเภอ ปลัดอำเภอนั้นสิ่งซ้ายหัน ขวาหันได้ จึงไม่อยากจะให้มาอยู่ใน อบต. และมาจากการเลือกตั้งโดยตรง ผมขอถามท่าน สสร. หน่อยว่า หมวกแต่ละใบของกำนันมีอำนาจมากหรือครับ หน้าที่หลัก ๆ ก็คือ ดูแลพี่น้องประชาชนในเขตหมู่บ้าน ในเขตตำบลกันเอง ความเป็นมาของสถาบันกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีการปฏิรูปการปกครองครั้งสำคัญในระบอบตำบล หมู่บ้าน ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจุฑาธุชธราดิลกพรรณมาพิงศ์เสนาบดีคนแรกของกระทรวงมหาดไทยขึ้นตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านให้มีอำนาจหน้าที่ชัดเจน ด้วยมีพระราชดำริว่า การปกครองในหมู่บ้านซึ่งมีแต่โบราณปกครองเนื่องจากหัวเมืองละ เลຍไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนด -----

ทำให้การปฏิบัติราชการของกำนันพลอยเสื่อม ซึ่งก่อนปี พ.ศ. ๒๔๓๕
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าเมือง สมเด็จพระมหา
 ชาติราชานุภาพจึงมุ่งหมายให้สิทธิแก่ประชาชนเป็นผู้เลือกผู้ใหญบ้าน
 กำนัน เป็นตัวแทนท้องถิ่น ปฏิบัติงานเชื่อมโยงระหว่างรัฐบาล
 กับประชาชน โดยทดลองจัดตั้งรูปแบบการปกครองตำบล หมู่บ้านขึ้นที่
 บ้านเกาะ บางปะอิน จังหวัดพระนครหรืออยุธยา เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม
 ปีพุทธศักราช ๒๔๓๕ ซึ่งถือเอาวันที่ ๑๐ สิงหาคมนั้นเป็นวันกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 โดยได้ให้มีการเลือกผู้ใหญบ้านและกำนันกันเอง ซึ่งผลการทดลองสำเร็จ
 ล่วงไปด้วยดี จึงได้วางรูปแบบการปกครองระดับตำบล หมู่บ้านขึ้น
 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติปกครองท้องที่ พ.ศ. ๑๑๙
 ขึ้นใช้บังคับทั่วประเทศ พ.ร.บ. นี้ถือเป็นแม่บทการจัดระเบียบการปกครอง
 ตำบล หมู่บ้านในประเทศไทยหลังจากใช้ได้ ๑๗ ปี ได้มีการปรับปรุงใหม่
 โดยตราเป็นพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ ขึ้นใช้บังคับแทน
 จนถึงปัจจุบันนี้ ๑๐๕ ปีแล้วครั้น ๑๐๕ ปีแล้วที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านยังคงอยู่กับ
 สถาบันหมู่บ้านและตำบล เขาก็ถือยถึถือยึดอาศัยกันมาตลอด แล้วที่บอกว่ากำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นของมหาดไทยนั้นก็ไม่จริง เพราะถึงปัจจุบันนี้การสรรหา
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนั้นโดยวิธีการเลือกตั้งโดยตรงและลับด้วย การเข้าสู่
 ตำแหน่งของผู้ใหญ่บ้านกำนันยากกว่า อบต. ประชาชนท้องถิ่นเขาเลือกกันเอง
 หมู่บ้านหนึ่งมีผู้ใหญบ้านคนเดียว ถ้าใครได้คะแนนอันดับ ๒ สอบตกนะครับ
 ผู้ใหญ่บ้าน แต่ อบต. เขาเลือกหมู่บ้านละ ๒ คน ใครได้อันดับหนึ่งก็ได้เป็น
 อบต. อันดับ ๒ ก็ได้เป็น อบต. แก้นันยิ่งหลายหมู่บ้านนะครับมาจากการเลือกตั้ง
 แล้วทำไมเขามาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงนั้น ทำไมไม่ให้เขาไป
 อยู่ใน อบต. อย่างนี้สร้างความแตกแยกไหม แล้วจะกลัวทำไมครับ
 กลัวว่าเขาใส่หมวก ๒ ใบ แล้วกลัวว่านายอำเภอจะบังคับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้
 ใน อบต. บังคับไม่ได้ เพราะสัดส่วนของผู้บริหารก็แพ้ อบต. ที่มาจากการเลือกตั้งแล้ว
 แล้วสมาชิกก็แพ้แล้ว แพ้อย่างไรละครับ ในกฎหมาย พ.ร.บ. สถาปนา
 และองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช ๒๕๓๗ เขาบอกอย่างนั้นะครับว่า
 ในกาเลือกตั้งของ อบต. ผู้บริหารนั้นเขาให้มีผู้บริหาร คือให้กำนันออกไป
 จากตำแหน่งก่อน แล้วให้เลือกจากผู้ใหญ่บ้านอีกไม่เกิน ๒ คน ส่วนผู้ที่มาจาก
 อบต. ที่เลือกตั้งใหม่นั้นมา ๔ คน เห็นไหมครับ ผู้บริหาร ๗ คนนั้นมาจาก

โดยตำแหน่งนั้น ๓ คน มาจากการเลือกตั้ง ๔ คน คณะเสี่ยงที่เกินแล้ว
 ในหมู่บ้าน กำนันก็เป็นผู้ใหญ่บ้าน ๑ คน หมู่บ้านหนึ่งมีผู้ใหญ่บ้าน ๑ คน กำนัน
 ก็ผู้ใหญ่เหมือนกัน แต่ อบต. นั้น มีหมู่บ้านละ ๒ คน อบต. ประกอบด้วย
 สมาชิกหมู่บ้านละ ๓ คน ผู้ใหญ่ ๑ คน อบต. ๒ คน เมื่อ ๑ ต่อ ๒ ยกมือ
 อย่างไม่ต้องแพ้ อบต. แล้วนายอำเภอ ผู้ว่าฯ จะสั่งได้ไหมใน อบต.
 ไม่ได้นะครับ แล้วที่บอกว่า กลัวว่าหมวกกำนัน ๒ ใบใส่แล้วมันจะหนัก
 มันจะหนักตรงไหนละครับ หน้าที่ไม่มีอะไรมาก เมื่อเขาเรียกหรือจาก
 สภาตำบลขึ้นมาเป็น อบต. แทนที่จะดูแลกันด้วยความสมัครสมานสามัคคี
 ซึ่งปัจจุบันนี้ทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งมาจากการเลือกตั้งโดยตรง และกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 โดยตำแหน่ง เขาก็ทำงานด้วยกันดีมาตลอดแล้ว ไม่เห็นมีปัญหา เว้นแต่
 พวกเรา สสร. หลายท่านนั้นไปสร้างความแตกแยกไปลูกระดมบอกว่า
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้านคนเดียว อบต. ๒ คน เอาเลย อย่างนี้สร้างความแตกแยก
 ในหมู่บ้าน-----

๑๔๓

ร ๕/๒๕๔๐ (ส. ๒)

สคิมมา ๗๑/๑

องค์กรเล็ก ๆ จะแตกแยกกัน แล้วเมืองไทยจะปกครองระบอบประชาธิปไตย
อย่างไร กำหนด ผู้ใหญ่บ้านเขามา ร้อยกว่าปี อบต. เพิ่งมา ๒ ปีเศษ ๆ ๓ ปี
กฎหมายนี้ผ่านเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๗ มีการเลือกตั้งปี ๒๕๓๘ - ๒๕๓๙ - ๒๕๔๐
ก็เพิ่งพัฒนาเข้ามา แต่กำหนด ผู้ใหญ่บ้านนั้น เขามีมา ร้อยกว่าปีแล้ว แล้วเขาก็กลัวว่า
กำหนด ผู้ใหญ่บ้านอยู่นาน กฎหมายใหม่ตั้งแต่วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นมา
กำหนด ผู้ใหญ่บ้านจะเลือกตั้งใหม่ครั้งนี้อยู่แค่ ๕ ปี ๕ ปีก็ออก ส่วนคนที่มาก่อน
อยู่ ๖๐ ปี ก็เหลือไม่อีกกี่เปอร์เซ็นต์ก็แยกย้ายกันไปแล้ว เขาก็อยู่ ๕ ปี
ทำอย่างไร เราถึงจะให้กำหนด ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเคยต่อสู้ปกป้องบ้านเมืองมา
ตายมาแล้วตั้งกี่คน สู้กับคอมมิวนิสต์ ขจก. พลุโละอะไรมาตายตั้งกี่คนนะครับ
อยากจะทำให้เขาร่วมกันพัฒนาใน อบต. นั้น อยู่ด้วยกันช่วยกันพัฒนา ไม่ใช่
เป็น อบต. ขึ้นมาแล้ว มีเงินพัฒนาท้องถิ่นแล้ว ให้กำหนด ผู้ใหญ่บ้านนั่งอยู่เฉย ๆ
ให้มองเขาพัฒนา ตนเองเป็นผู้ใหญ่บ้านรู้หมดว่าหลุมตรงไหน บ่อตรงไหน
ตรงไหนต้องทำถนน ตรงไหนต้องทำคลองส่งน้ำ แต่ไม่ทำให้มีสิทธิในตรงนั้น อบต.
ต่อไปนี่กำหนด ผู้ใหญ่บ้านก็ไม่ต่างอะไรกับ อสม. ไม่ได้ต่างอะไรกับตำรวจอาสา
เขาก็รักศักดิ์ศรีของเขา แล้วมาตรา ๔ ที่เขียนไว้มีประโยชน์ไหมครับ
มาตรา ๔ เขียนไว้แล้วหาเสียงกันนักกันหนาที่บอกว่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
สิทธิและเสรีภาพของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองนั้น มีจริงหรือเปล่า
และนอกจากนั้นสำหรับการบริหารใน อบต. เราจะทำกฎหมายลูกตีใหม่
แทนที่จะให้เขาออกจาก อบต. จะหวังกับ สสร. มันหวังไม่ได้แล้ว ไปกันแล้ว
ครบ ๒๔๐ วันก็ไปกันแล้ว และตามมาตรา ๒๑๑ ปีพรส ก็ห้ามแก้ไขเปลี่ยนแปลง
ก็อยู่ที่รัฐสภาของเราจะออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ทำอย่างไรจะแก้ไข
บอกว่า ในการเลือกตั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ให้ถือว่ากำหนด
ผู้ใหญ่บ้านที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนนั้น คงเป็นสมาชิก
อบต. อยู่ตามเดิม เพราะในกฎหมายที่ท่านอ้างว่ายังคงอยู่ด้วยกัน
ตามมาตรา ๓๓๕ (๗) นั้น ความหมายของมันก็คือ ให้กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน
และแพทย์ประจำตำบลที่เป็นสมาชิกอยู่ปัจจุบันนี้ วันที่กฎหมายประกาศใช้
ยังคงเป็นสมาชิกต่อไปจนกว่าวาระของ อบต. จะหมด ก็หมายความว่า
ตำบลไหนที่ยกฐานะขึ้นมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อปี ๒๕๓๘ - ๒๕๓๙ -
๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๑ ก็เชิญออกจาก อบต. ไปแล้ว หรือ อบต. ไหน
ที่เลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ปี ๒๕๔๐ ที่ผ่านมา ก็นับไปอีก ๔ ปี

๑๔๔

ร ๕/๒๕๕๐ (ส. ๒)

สศิมมา ๗๑/๒

ก็ออกไป อบต. ที่ยกฐานะขึ้นมาหลังจากกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยกขึ้นมาหลังจากที่กฎหมายนี้ผ่านนะครับ ต่อไปนี่ไม่มีก้าน ผู้ใหญ่บ้าน ก็คงมีแต่เฉพาะ อบต. ๒ คนนั้นเป็นสมาชิกสภาตำบลเท่านั้น อย่างนั้น ใช่หรือไม่ครับท่าน สสร. ผมเข้าใจน่าจะไม่มีผิด แล้วที่บอกว่าอยู่ด้วยกันนั้น อยู่ด้วยกันที่ปี แล้วอีกที่ตำบลจะยกฐานะขึ้นมาอีกทีหลัง ก็ไม่มีความหมาย ถึง อบต. ให้เขานั่งอยู่เฉย ๆ อย่างนั้นหรือ อย่างนี้ผมถือว่าสร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้นในบ้านในเมือง ยิ่งสภาตำบลและสถาบันก้าน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นสถาบันที่อยู่ใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชน เขาร่วมกันมา เขาสร้างบ้านแปลงเมืองกันมาร้อยกว่าปีแล้ว ท่านร่างกฎหมายท่านจะไล่เขาออก คือ ๆ อย่างนั้นหรือครับ แล้วนอกจากนั้น สิ่งที่ยากจะฝากท่าน สสร. จริง ๆ ก็ไม่อยากจะฝาก เพราะฝากไปแล้วก็หมดแล้ว วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นเรื่องสำคัญ ผมจะเปลี่ยนใจจากฝาก สสร. มาฝาก สมาชิกสภา อบต. ถ้ามีโอกาสได้แก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ขอฝากว่า ทำอย่างไรถึงจะให้ก้านและผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นสมาชิก อบต. โดยตำแหน่ง ฝากเข้าไปด้วย แล้วที่เขียนบอกว่า มาตรา ๓๑๗ ซ้ำมมาบทเฉพาะกาล ที่ท่านซ่อนเงื่อนซ่อนปมไว้ นะครับบอกว่า เอาละ ถ้ามีการอภิปราย ไม่ไว้วางใจอุปสภาแล้ว ท่านก็ให้ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยคนที่ เป็น นายรัฐมนตรี รัฐมนตรีต้องมาจากสมาชิกสภา นั้น ให้บุคคลภายนอก ก็มาได้ -----

ผมเองและเพื่อนหลายคนกลางแกลงใจว่าที่ท่านเขียนดังกล่าวนั้นเป็นการเว้นไว้เพื่อตนเองหรือเปล่า เว้นไว้หรือเปล่านั้นครับ แล้วที่หลายคนเขาซักถามท่านว่าท่านประกาศได้ไหม ท่าน สสร. ๕๕ ท่าน ท่านอรหันต์ทองคำทั้ง ๕๕ ว่า ๕ ปีนั้นม่เล่นการเมืองก็ม่มีใครตอบ แต่ขอสรุปว่าอย่างนี้ว่า พรรคเสรีธรรมเรานั้นเราชื่นชมยินดีท่านในการร่างกฎหมายฉบับนี้ เพียงแต่มีบางจุดที่เราเห็นว่าน่าจะแก้ไขเราชื่นชมมาตลอด เพียงแต่พรรคเสรีธรรมเราเป็นพรรคเล็กก็บอกว่าถ้ายกมือนะครับ พรรคเราเห็นด้วยมาตลอดครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณเกษม สรศักดิ์เกษม ครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม สมาชิกวุฒิสภา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม สมาชิกวุฒิสภา ภารกิจสำคัญของชาติที่รัฐสภาแห่งนี้มอบหมายให้สภาร่างรัฐธรรมนูญฉบับดำเนินการนั้นได้เดินทางมาสู่เส้นทางซักถามและอภิปราย งานการอภิปรายของรัฐสภาวันนี้เพื่อนำไปสู่การวินิจฉัยตัดสินใจว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบนั้นควรม่ได้รับการพิจารณาอีกแล้ว แต่ผมจะขออนุญาตซักถามเพื่อเป็นประเด็นประวัติศาสตร์ไว้ ถ้าวันใดวันหนึ่งที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลใช้บังคับแล้ว ประเด็นปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นนั้นจะนำไปสู่การแปลความหรือตีความหรือมีอุปสรรคทางปฏิบัติจะดันคำถามซักถามและคำตอบของผู้ร่างฯในวันนี้ไปอาศัยชี้บังคับและถึงขั้นศาลรัฐธรรมนูญอาจต้องนำข้อความตรงนี้ไปวินิจฉัยต่อไปด้วย

ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะขออนุญาตซักถาม ๒ - ๓ ประเด็นสั้น ๆ เพื่อให้มีการบันทึกไว้ประเด็นแรกจะมุ่งในหมวดที่ข้อความน่าจะมีความบกพร่องหรืออาจจะจะมีปัญหาในการบังคับใช้ต่อไปในอนาคต ประเด็นที่ ๒ น่าจะเกี่ยวข้องถึงความเหมาะสมและความสมควรหรือความบังควรและม่บังควรในการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าจะขออนุญาตท่านสมาชิกสภาร่างฯได้กรุณาเปิดร่างรัฐธรรมนูญของท่านตามไปด้วย เพื่อประกอบการชี้แจงจะเป็นประโยชน์มาก จะเริ่มด้วยมาตรา ๑๓๓ ท่านประธานครับ หมวดที่ว่าด้วยสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลงเมื่อจะมีอนุบัญญัติอยู่ ๑๐ วงเล็บ สมาชิกภาพของวุฒิสภานั้นสิ้นสุดลงเมื่อใดท่านจะมี (๑) ถึง (๑๐) ท่านประธานจะมีประเด็นปัญหาที่น่าสนใจอยู่ ๒ วงเล็บ คือ (๕) ท่านประธาน (๕) บอกว่า

๑๔๖

ร ๔/๒๕๕๐ (ส. ๒)

สารี ๑๒/๒

มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๖ กัก (๑๐) สมาชิกภาพของสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาจะสิ้นสุดลงต่อเมื่อถูกจลาจลโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในกรณีที่ความผิดอันทำให้เจ็ดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ท่านกรรณารายมาตรานี้ไปหลาย ๆ มาตรา กระผมขออนุญาตว่ามาตรา ๑๒๖ นั้นมีบทบัญญัติเอาไว้ว่าเป็นประการใด มาตรา ๑๒๖ บัญญัติว่า บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา จะมีอนุบัญญัติอยู่ ๑๐ วงเล็บแต่เป็นที่น่าสนใจว่าอัน (๔) ท่านประธานครับ (๕) จะบอกว่า เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๐๕ จะมี ๑๕ วงเล็บด้วยกัน มาตรา ๑๐๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) ถึง (๑๕) -----

มาตรา ๑๐๘ ทั้งหมด ๑๕ วงเล็บนั้นไม่น่าสนใจเท่ากับ (๕) ครบถ้วนประธาน (๕) ของมาตรา ๑๐๘ เปิดไปดูมาตรา ๑๐๙ ว่า ต้องคำพิพากษาให้จำคุก และถูกคุมขังอยู่โดยหมายศาล คุณสมบัติตรงนี้เป็นคุณสมบัติในการสมัครรับเลือกตั้ง คือบุคคลที่ถูกจำคุกอยู่ไม่ได้รับการประกันตัว คือถูกจำคุกจริง ๆ จะไปใช้สิทธิยื่นสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาไม่ได้ นั่นแปลว่าในชั้นควบคุมถูกคุมขัง แต่ถ้าย้อนไปดู (๑๐) ของมาตรา ๑๓๓ บทบัญญัติแตกต่างกันชัดเจน ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันได้ง่าย ๆ ไม่ต้องแปลความว่า ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดประเภทหรือลหุโทษ คือคำพิพากษาให้ถึงที่สุด แต่ถึงที่สุดทั้งไหนก็แล้วแต่ ขึ้นต้น ขึ้นอุทธรณ์ ขึ้นฎีกาก็ตาม แต่ในมาตรา ๑๐๘ (๕) นั้น ต้องคำพิพากษาให้จำคุกไม่จำเป็นต้องถึงที่สุด เพราะฉะนั้นแปลว่าถ้าสมมุติว่าศาลขึ้นต้นพิพากษาจำคุก ๑ เดือน แต่จำเลยคือสมาชิกวุฒิสภาไม่ได้รับการประกันตัวมาก็ต้องขาดสมาชิกภาพระนั้นหรือ ตรงนี้ได้รับเป็นปัญหา สมมุติประเด็นตัวอย่างว่ามีเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาท่านหนึ่งถูกจำคุกและยังไม่ได้รับการประกันตัวมาก็ต้องขาดสมาชิกภาพ ตามมาตรา ๑๓๓ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าจะย้อนกลับไปดูมาตรา ๑๑๘ ที่บัญญัติไว้ว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อ มี (๑) ถึง (๑๒) ครบ ๑๒ วงเล็บนั้นจะไม่อยู่ในความสนใจ แต่ท่านประธานครับ จะอยู่ในความสนใจของมาตรา ๑๑๘ (๕) ที่มีข้อความว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อ (๕) มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๐๙ (๑) (๒) (๓) และกระโดดไป (๕) นั้นแปลว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นยกเว้น (๕) ไว้ คือถ้าต้องคำพิพากษาจำคุกธรรมดาไม่ต้องถึงที่สุด ไม่ต้องขาดสมาชิกภาพ ถ้าเขียนลักษณะอย่างนี้ความหมายเป็นอย่างไรครบถ้วนประธาน กระผมขออนุญาตท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นำมาตรา ๑๑๘ มาเปรียบเทียบ กระผมคำนึงถึงเกียรติศักดิ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างสูง ในฐานะที่กระผมเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรามาก่อน และเป็นผู้แทนรวม เขตด้วย ทั้งจังหวัดก็เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งเหมือนกับสมาชิกวุฒิสภาจะลงไปเลือกตั้ง

คราวต่อไปนี้ ที่ยกมาเปรียบเทียบกับแสดงให้เห็นว่าการโยงไปโยงมาน่าจะ
คลาดเคลื่อน จะมีปัญหาในทางปฏิบัติ แปลความว่าถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ผิด
ใช้บังคับ สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภานั้นขาดคุณสมบัติมี ๒ ประการด้วยกัน
ถ้าถูกจำกัด ไม่ต้องถึงที่สุดก็ขาด ถึงที่สุดก็ขาดเช่นนั้นหรือไม่ เป็นคำถามแรก
ที่ผมฝากไปถึงท่านผู้ร่างฯ

ประ เที่นที่ ๒ ครั้บท่านประธานที่เคารพ กรณั้ความเหมาะสม ความบั้งควรหรือไม้งควรจะปรากฏอยู่ในหมวดที่ ๖ ส่วนที่ ๔ ส่วนที่ ๗ ส่วนที่ ๘ และต่อไปถึงหมวดที่ ๘ ส่วนที่ ๒ หมวดที่ ๑๐ ส่วนที่ ๒ และ หมวดที่ ๑๑ ในหมวดที่เกี่ยวกับองค์กรต่าง ๆ หรือคณะกรรมการต่าง ๆ ที่ทำบัญญัติที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของวุฒิสภา จะเลือกสรร ในการที่มีการสรรหามาแล้วให้วุฒิสภา เลือกอีกครั้งหนึ่ง ผมขอเรียนว่าในส่วนนี้ มีอย่างน้อย ๆ ประมาณ ๖ แห่ง ที่มีบัญญัติโดยคำเช่นนี้ไว้ในรัฐธรรมนูญ ขออนุญาตท่านประธานครั้บ มาตรา ๑๓๖ ที่มีบัญญัติว่า คณะกรรมการการเลือกตั้ง ประกอบด้ว้ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่น ๆ อีกสี่คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา ตามคำแนะนำของ วุฒิสภาเนครั้บ ฟ้าวมไปถึงหมวดว่าด้ว้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มาตรา ๑๗๖ บัญญัติไว้ท่านองเต้ยวักันครั้บท่าน ว่าพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำ ของวุฒิสภา ไปถึงมาตรา ๑๗๔ ว่าด้ว้ด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ บัญญัติไว้ท่านองเต้ยวักันว่า พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของ วุฒิสภา ไปถึงหมวด ๘ ว่าด้ว้ศาลรัฐธรรมนูญที่มีปัญหา มาตรา ๒๕๕ ที่มีบัญญัติว่า พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา ไปถึงส่วนที่ ๒ ว่าด้ว้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มาตรา ๒๗๗ ที่มีบัญญัติไว้ท่านองเต้ยวักันครั้บว่า พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของ วุฒิสภา ผ่านไปถึงข้อความสุดท้ายที่มีบัญญัติไว้ตรงนี้คือหมวด ๑๑ การตรวจเงิน แผ่นดิน กรรมการของทุกชุดที่ผมกราบเรียนไปนี้เป็นถ้อยคำที่ว่า ซึ่งพระมหากษัตริย์ ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาทั้งสิ้น ผมขออนุญาตกราบเรียนต่อ ท่านประธานว่า ถ้าถ้อยคำภาษาอย่างนี้เ้าแปลว่าตามคำแนะนำ โดยปกติแล้ว คำแนะนำนั้นจะเ้ากับผู้ที่ม่อำนาจ หรือผู้ใหญ่กว่าแนะนำผู้น้อย หรือผู้ด้้บังคับบัญชา ถ้ามว่าตามคำแนะนำของวุฒิสภานั้นเหมาะสมไหม บั้งควรไหม กระผมบั้งม่มี คำตอบ ขออนุญาตเรียนว่าคณะกรรมการทุกคณะที่กระผมกราบเรียนไปนี้ เป็นหน้าที่ของกรรมการสรรหามาแล้วและวุฒิสภาเลือกอีกทีหนึ่ง ท่านประธาน วุฒิสภาเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งทั้งสิ้น ถ้าจะเ้าใช้ถ้อยคำที่น่าจะ เหมาะสมและเป็นที่สมควร เช่น พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามวุฒิสภาถว้ย คำแนะนำ ถ้าเขียนอย่างนี้ก็บอกว้วุฒิสภานั้นเป็นตัวสถาบัน เป็นองค์กร คงม่สามารถแนะนำได้ ขออนุญาตท่านประธานที่เคารพผ่านไปถึงมาตรา ๒๑๗

ที่มีบัญญัติว่าพระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการให้รัฐมนตรีพ้นจาก
ความเป็นรัฐมนตรีตามที่นายกรัฐมนตรียกยศจ้างและแนะนำ เพราะฉะนั้นถ้อยคำตรงนี้
น่าจะสอดคล้องและเหมาะสม และเป็นการบังคับควบคุมอย่างถึงว่าในถ้อยคำ
ทั้ง ๕ - ๖ แห่งที่ผมกราบเรียนไปนั้น น่าจะใช้คำว่า ซึ่งพระมหากษัตริย์
ทรงแต่งตั้งตามที่ประธานวุฒิสภาถวายคำแนะนำ ถ้าทำอย่างนี้ผมว่าถ้อยคำจะ
สละสลวยและอยู่ในที่อันสมควร ผมขออนุญาตเรียนชี้แนะครั้นว่า ถ้อยคำที่น่าจะ
บังคับควรนั้นควรเป็นว่า ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามที่ประธานวุฒิสภาถวาย
คำแนะนำ มี ๒ ประเด็นครับท่านประธานที่เคารพที่ผมขออนุญาตตั้งเป็นข้อซักถาม
และเพื่อหาคำตอบไว้เพื่อเป็นหลักฐานต่อไปในอนาคต ขอบพระคุณครับท่านประธาน
ประธานรัฐสภา : เชิญคุณบวรศักดิ์

ศาสตราจารย์วรงค์ดี อุวรรณโณ (สมาชิกสภาข้าราชการธรรมนุญ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายวรงค์ดี อุวรรณโณ ในฐานะสมาชิกสภาข้าราชการธรรมนุญ ขอประทานอนุญาตกราบเรียนชี้แจงข้อสงสัยท่านสมาชิกซึ่งตั้งข้อสังเกตเมื่อสักครู่นี้สั้น ๆ ครับ ที่ท่านกรุณาตั้งข้อสังเกตเรื่องลักษณะต้องห้ามของสมาชิกวุฒิสภาในมาตรา ๑๓๓ (๕) และ (๑๐) ว่าซ้ำซ้อนกันหรือไม่ ในขณะที่ลักษณะต้องห้ามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งทำให้พ้นจากตำแหน่งนั้นในมาตรา ๑๑๘ (๑๒) แตกต่างออกไป ขอประทานกราบเรียนว่าเป็นความจริงของสภาข้าราชการธรรมนุญ ท่านประธานที่เคารพครับ คนที่ถูกคำพิพากษาอยู่และถูกคุมขังอยู่โดยหมายศาลนั้นไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งทั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา แต่ถ้าถ้าในเวลาสมัครไม่ถูกคุมขัง ต่อมาเมื่อเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว หรือเป็นสมาชิกวุฒิสภาแล้ว การพ้นจากตำแหน่งก็ต้องคำพิพากษาจากศาลเหมือนกัน ถ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะพ้นจากตำแหน่งได้ด้วยเหตุเดียวกัน ตามมาตรา ๑๑๘ (๑๒) สื่อต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แต่ว่าถ้าเป็นสมาชิกวุฒิสภาแล้ว สมาชิกวุฒิสภาเป็นองค์กรตรวจสอบคนอื่นครับท่านประธาน เมื่อนหน้าที่หลักของสมาชิกวุฒิสภาเป็นองค์กรตรวจสอบคนอื่น แม้จะไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เพียงแต่ต้องคำพิพากษาและถูกคุมขังอยู่โดยหมายศาลก็ต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกวุฒิสภาแล้ว เพราะเหตุว่าตนเป็นองค์กรตรวจสอบ เป็นองค์กรควบคุมองค์กรอื่น จะมีลทินเพราะ เคยต้องขังแล้วมิได้ ประการต่อไปจะไม่มีปัญหาเรื่องการซ้ำซ้อนกัน เพราะในบางกรณีท่านประธานที่เคารพครับ สมมุติว่าสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ี่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาและปรากฏว่า ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุกและต้องถูกจำคุกอยู่โดยหมายศาล เพราะศาลไม่ให้ประกันอย่างนี้ต้องพ้น แต่มีสิทธิหนึ่งครั้ง สมมุติว่าก่อนสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา ศาลพิพากษาแล้วและคุมขังแล้ว แต่ปล่อยตัวเพราะศาลให้ประกันแล้ว มาสมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ไหม ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ถ้าไม่โดนหมายขังอีกก็ต้องมาโดนกรณีที่ ๒ ครับ สื่อต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก กราบเรียนโดยสรุปก็คือว่า ไม่ได้เป็นข้อบกพร่อง แต่เป็นความจริงที่จะกำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามของสมาชิกวุฒิสภาให้สูงกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าท่านประธานและท่านสมาชิกจะกรุณาสังเกต มาตรา ๑๓๓ แยก (๕) ซึ่งความจริงควรจะเขียนกับ

๑๕๒

ร ๕/๒๕๔๐ (ส. ๒)

ปรีญา ๗๕/๒

(๖) รวมกันได้ แต่จงใจแยกทำให้เห็นชัดครับ ท่านประธานครับ ข้อสังเกต
ประการที่ ๒ เรื่ององค์กรตรวจสอบทั้งหลายที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้คำว่า
พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
เกรงว่าจะ เป็นคำที่ไม่บังควร ในการพิจารณาของสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้น
มีการถกเถียงกันว่า เรามีคำที่จะเลือกใช้ได้อยู่ ๒ คำ คำที่ ๑ ก็คือ
คำซึ่งใช้อยู่ในรัฐธรรมนูญปัจจุบันผู้ตรวจการรัฐสภา มาตรา ๑๖๒ ทวิ บอกว่า
พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งผู้ตรวจการรัฐสภามีจำนวนไม่เกินห้าคนตามมติ
ของรัฐสภา -----

๗๖/๑

คำแรกที่เราจะต้องเลือกใช้คือ ใช้คำว่า ตามมติของวุฒิสภา เหมือนกับ รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้หรือเปล่า แล้วก็เห็นกันว่าถ้าใช้คำว่า ตามมตินั้น จะเป็นการผูกมัดพระราชอำนาจ ก็ต้องมาเลือกคำว่า คำแนะนำ และ เมื่อมาพิจารณาเรื่องคำแนะนำ ท่านประธานที่เคารพครับ ในรัฐธรรมนูญ ฉบับปัจจุบันที่ใช้อยู่ในเวลานี้ ก็ปรากฏในมาตรา ๕๒ ร่างพระราชบัญญัติ จะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ในมาตรา ๑๗๔ ก็เช่นกัน พูดถึงการที่พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรีตามที่นายกรัฐมนตรี ถวายคำแนะนํา ขอบพระทานกราบเรียนว่า คำแนะนำนั้นเป็นคำซึ่งอ่อนกว่า มติและเป็นการ ชิดชูพระราชอำนาจ ส่วนจะใช้คำว่า ถวาย นำหน้าหรือไม่ หรือจะใช้คำว่า โดยคำแนะนำหรือตามคำแนะนำ นั้น ขึ้นอยู่กับรูปประโยค ไม่ได้มีเจตนาเป็นอื่น

ประเด็นสุดท้ายที่อยากกราบเรียนชี้แจงท่านสมาชิกเมื่อเช้านี้ ที่ท่านตั้งข้อสังเกตว่า สมาชิกวุฒิสภาชุดปัจจุบันจะต้องห้ามสมัคร เป็นสมาชิก วุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญใหม่หรือไม่ ขอบพระทานกราบเรียนว่าไม่ต้องห้าม มาตรา ๑๒๖ (๓) บัญญัติไว้ชัดเจนว่า บุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามไม่ให้ใช้สิทธิ สมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกวุฒิสภานั้น ต้องเป็นหรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภา ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ในอายุของวุฒิสภาคราวก่อนการสมัครรับเลือกตั้ง หมายความว่าต้อง เป็นสมาชิกวุฒิสภาตามบทถาวรของรัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิก วุฒิสภาในปัจจุบันนั้นไม่ได้เป็นสมาชิกวุฒิสภาตามบทถาวร แต่เป็นโดยอาศัย บทเฉพาะกาลซึ่งบัญญัติเอาไว้ในมาตรา ๑๑๕ ขออนุญาตประธานกราบเรียน ชี้แจงข้อสงสัยแค่เพียงเท่านี้ กราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมคำเินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เอาอีกนิดได้ไหม เพราะ อันนี้จะต้องไปทำงานต่อไป ในมาตรา ๑๑๕ บอกว่า ให้สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญนี้ประกาศใช้ เป็นสมาชิกวุฒิสภาตาม รัฐธรรมนูญนี้ นี่ยกคําน้ันอย่างเดียวกัน แล้วจะใช้คำไหนที่ไปแปลอย่างนั้น เวลาเปรียบกับศาลรัฐธรรมนูญจะได้ไปเทียบกับเขาถูก ท่านเกษมมีอะไรครับ เวีย

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (สมาชิกรัฐสภา) : ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาต
 กราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านอาจารย์วรศักดิ์ ตามที่ท่านยกมา
 ซึ่งเจงนั้น ในกรณีที่วุฒิสภาตามคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาหรือวุฒิสภานั้น
 ขออนุญาตกราบเรียนว่าตรงนั้นเป็นคำแนะนำและยินยอมเกี่ยวกับตัวบท
 กฎหมาย แต่ที่ผมขออนุญาตยกมาเป็นตัวอย่างนั้น กรณีที่ประธานวุฒิสภา
 รับสนองฯ ต้องถวายเป็นคำแนะนำเกี่ยวกับคุณสมบัติของตัวบุคคลทั้งสิ้น จะไม่ใช่
 เรื่องตัวบทกฎหมาย เพราะฉะนั้นการถวายเป็นคำแนะนำเกี่ยวกับคุณสมบัติ
 ของบุคคลนั้นจะต่างกับคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาที่ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณบุญเกิด ทิรัญคำ
 เชิญครับ

นายบุญเกิด ทิรัญคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) :
 ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายบุญเกิด ทิรัญคำ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่ กระผมเอง
 ได้พิจารณารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่เรากำลังใช้อยู่ คือรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย ปี ๒๕๓๕ และมีการแก้ไขเพิ่มเติม ๔ ครั้งด้วยกัน
 รัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๕ ซึ่งที่ท่านประธานกำลังพิจารณาอยู่นี้ นะครับ คือ
 รัฐธรรมนูญฉบับที่ท่านเองเป็นประธานในการร่างสมัยรัฐบาล สสร. ได้มี
 การแก้ไขถึง ๔ ครั้ง -----

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : รสช.

นายบุญเกิด หิรัญคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) :

รสช. นะครับ ขออนุญาตครับ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ รสช. ที่นี้ได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๓๔ ถึง ๔ ครั้งด้วยกัน คือการแก้ไขให้ เป็นประชาธิปไตยเพิ่มขึ้น ประการแรกที่สุดก็คือ การแก้ไขให้ประธานสภา ผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา ครั้งต่อมาการแก้ไขครั้งสุดท้าย แก้ไขให้นายกรัฐมนตรีมาจากผู้แทนราษฎร อันนี้ได้รับความเห็นชอบจากประชาชน ทั่วประเทศ ไม่มีใครคัดค้าน แล้วการแก้ไขรัฐธรรมนูญแต่ละครั้งนั้นแก้ไขเพียง มาตราเดียวนะครับ เพราะว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น เป็น เรื่องที่ย่างยาก ความคิดเห็นอาจจะไม่เหมือนกัน ดังนั้น เมื่อความคิดเห็นของสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา มีความเห็นพ้องต้องกันควรจะแก้ไขแต่ละประเด็น แต่ละมาตรา จึงทำได้เป็นผลสำเร็จ แต่คราวนี้การแก้ไขรัฐธรรมนูญ การยกร่าง รัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ทั้งฉบับของฉบับ สสร. นั้น มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันมาก เหลือเกิน เมื่อวานนี้หนังสือพิมพ์ดีข่าว ข่าวใหญ่ด้วยครับ บอกว่า ถ้า ส.ส. ท่านไหนหรือใครไม่ เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะนำเทปบันทึกเสียง ไปเปิดในเขตเลือกตั้งของสมาชิกจังหวัดนั้น เพื่อประกาศให้ประชาชนประณาม ส.ส. ที่ให้การคัดค้านรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เรื่องนี้ผมได้พิจารณาแล้วว่า ก็ดี เหมือนกัน วันนี้กรุณาทักเทปนายบุญเกิด หิรัญคำ ไปเปิดในเขตเลือกตั้ง ในเขตของผมที่จังหวัดชัยภูมิให้ด้วยครับ จะขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่า ผมไม่ต้องไปลงทุนลงแรงในการหาเสียงมากนัก เป็นการประชาสัมพันธ์ ให้ผมโดยตรง ผมก็จะขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง แต่ว่ากรุณาอย่างหนึ่งครับ อย่างได้โปรดไปตัดไปเดิมนำไปแต่ง เทปออกมาอย่างไรก็ไปเปิดให้ทั้งหมดจนจบข้อความ อันนี้จะ เป็น เรื่องที่ดี ท่านประธานที่เคารพ เมื่อปี ๒๕๓๔ ปีนั้นผมได้สัมผัสทั่วโลก พอดี ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองให้เป็นประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุข ต่อจากนั้นมาได้มีการปฏิวัติรัฐประหาร มีการยึดอำนาจ มีการปฏิรูป การปกครองแผ่นดิน และต่อมาคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ รสช. ขึ้นมา แต่ละครั้ง ๆ มีการฉีกรัฐธรรมนูญทั้ง มีการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ รวมแล้วนี้ครับรัฐธรรมนูญฉบับถาวรที่เรียกว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมีธรรมนูญการปกครองแผ่นดินรวมแล้วถึง ๒๓ ฉบับ ฉบับที่ เป็นฉบับที่ ๒๔ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ นี้ เนื่องจากว่ามีการปฏิวัติรัฐประหารยึดอำนาจ

กำลังปลูกต้นประชาธิปไตยลงไป พอกำลังจะงอกงามก็ไปถอนต้นประชาธิปไตย
 แล้วก็ไปปลูกกันใหม่ พอปลูกกันได้มาระยะหนึ่งปี ครึ่งปีก็ไปถอนทิ้ง แล้วก็มาปลูก
 ขึ้นมาใหม่ ก็ทำให้วิฎัจกรในทางก่ารเมือง การบริหารประเทศเหมือนนอนอยู่ใน
 วิฎัจกรจรวงจรอุบาทว์มาตลอด ทำให้ประเทศไทยไม่ได้ก้าวหน้าไปเท่าที่ควร
 ผมเองเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎรเมื่อปี ๒๕๑๑ - ๒๕๑๒ โดยใช้รัฐธรรมนูญ
 ฉบับเก่า ๒๕๑๑ เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ร่างเป็นเวลายาวนานที่สุดคือร่างกันมา
 เป็นระยะเวลาถึง ๕ ปี แล้วมาจารึกในใบลานอีก ๓ เดือนเศษ ประกาศใช้
 ตอนนั้นท่าน จอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี ผมได้เข้ามาใน
 สภาผู้แทนราษฎรในนามพรรคประชาธิปัตย์ ตอนนั้น หม่อมราชวงศ์เสมีย์ ปราโมช
 เป็นหัวหน้าพรรค

ท่านหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ท่านทำการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งระบอบประชาธิปไตยในการปราศรัยหาเสียงทั่วประเทศ ได้บอกว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๑๑ เป็นรัฐธรรมนูญฉบับพินปอม ผมก็แปลกใจเหลือเกินครับ รัฐธรรมนูญฉบับ สสร. ที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ทุกวันนี้ขณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวดคณะรัฐมนตรี เหมือนกันกับที่ ๒๕๑๑ ไม่มีผิดแม้แต่ตัวเดียวครับ คือบอกว่า นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีจะเป็นผู้แทนราษฎรหรือเป็นผู้พิชิตสมาชิกไม่ได้ ไม่ผิดกันแม้แต่คำเดียว ดังนั้นรัฐธรรมนูญฉบับ สสร. ฉบับนี้จึงได้ย้อนไปเป็นเวลา ๒๘ ปีไปเริ่มต้นกันใหม่ที่จุดนั้น ที่จุดปี ๒๕๑๑ นะครับ ไปเริ่มต้นกันใหม่ที่จุดนั้น รัฐธรรมนูญฉบับที่ ๒๕๑๑ นั้น เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ว่าชาวบ้านชาวเมืองรังเกียจเสียแต่ต้นที่เป็นอย่างยิ่ง พรรคประชาธิปัตย์ภายใต้การนำของหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ในขณะนั้นได้ออกทำการปราศรัยทั่วประเทศ ทั้งภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคอีสาน และภาคกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านพูดว่า คุณบุญเกิด คุณต้องไปปราศรัยทุกแห่งเพราะชาวบ้านชอบ คุณพูดภาษาอังกฤษดี ท่านพูดอย่างนี้ เราก็ได้ยกทีมกันไป ทั้งท่านชัชชัย รัตตกุล ท่านชวน หลีกภัย ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน และกระผม เดินทางไปทั่วประเทศ ไปทำการปราศรัยให้กับประชาชนเพื่อปลุกประชาชนให้ตื่นขึ้นมา ให้รับรู้ว่าคุณค่า ประชาธิปไตย คืออะไร ท่านบอกว่า คำว่า ประชาธิปไตย นั้น แปลว่า ประชาชนเป็นใหญ่ ถ้าหากอธิปไตยต้องมาจากประชาชน ประชาชนเลือกตั้งตัวแทนขึ้นมาบริหารประเทศชาติ ในส่วนกลางก็มีสภาผู้แทนราษฎร เราก็เลือกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามา มาจัดตั้งรัฐบาล แล้วก็บริหารประเทศชาติ ส่วนสภาท้องถิ่นต่าง ๆ ก็ให้ประชาชนได้เลือก ให้ประชาชนของเขา ให้ผู้สมัครนั้นมาลิจิตชีวิตของเขาเอง อันนั้นคือระบอบประชาธิปไตย ที่นานาอารยประเทศเขาทำกัน นี่ครับเราไปปลุกประชาชนให้ตื่นขึ้นมาทั่วทั้งแผ่นดินนี้ เพื่อให้ทำการต่อสู้กับระบบเผด็จการในสมัยนั้น ต่อสู้กันไปต่อสู้กันมาครับ ทั้งในสภาและนอกสภาในสภาผู้แทนราษฎร นายบุญเกิด หิรัญคำ คนนี้เคยจับนายท้าว สำนวน กลางสภาบอกว่าจะไม่โงงไม่กิน แล้วก็เคยทำในสภาผู้แทนราษฎรอย่างหนักหน่วง บางทีผมก็บอกว่า ท่านเป็นพญาเหลือบ อันนี้ทุกท่านคงจำได้ดีในสมัยนั้น เพราะว่าพรรคประชาธิปัตย์ในสมัยนั้น เข้มแข็งมาก ได้ออกตระเวนทำการปราศรัยในวันสุดท้ายได้มาปราศรัยที่จังหวัดชลบุรี บ้านของท่านประธาน สสร. คือท่านอุทัย พิมพ์ใจชน นี่แหละครับ ที่อำเภอบางละมุง หรืออำเภอนาเกลือ

ทุกวันนี้ บางละมุงทุกวันนี้ ปราศภัย เสริมสันก็ถอนทัพมานอนที่กรุง เทพมหานคร
 นี้แหละครับ พอดีตอนเด็กเข้ามาหน่อย ได้มีเสียงประกาศสถานีวิทยุบอก ว่า ตอนนี้
 ได้ยึดอำนาจไว้หมดแล้ว ฝึกรัฐธรรมนูญทิ้งอีกแล้ว ได้ยึดกรมประชาสัมพันธ์
 ไว้แล้ว ขอให้ประชาชนอยู่ในความสงบ ยุยสมาผู้แทนราษฎร ฝึกรัฐธรรมนูญทั้ง
 ผมเอง เข้าขึ้นมาผมก็เดินทางกลับจังหวัดชัยภูมิ และซื้อหนังสือพิมพ์อ่าน
 หนังสือพิมพ์เขาบอกว่า เหตุที่มีการยึดอำนาจกันนั้น เพราะว่า มีผู้แทนราษฎร
 ไปปราศรัยโจมตีเขาทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นายบุญเกิด หิรัญคำ
 ส.ส. ชัยภูมิ ไปโจมตีเขาที่จังหวัดชลบุรี เขาทนไม่ได้ จึงทำการยึดอำนาจ
 แล้วประกาศจะอารักขาพนักงานเมือง บุคคลสำคัญ มี ๑. หม่อมราชวงศ์เสนีย์
 ปราโมช ๒. นายบุญเกิด หิรัญคำ ๓. นายธรรมบุญ เทียนเงิน
 ๔. นายใหญ่ ศรีวิชาติ ต่อกันเป็นสาย ผมเป็นคนที่ ๒ ผมกลับไปนอนที่บ้าน
 ได้คืนเดียวครับ คืนวันรุ่งขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณบุญเกิดครับ เอาย่นย่อ
 มาถึง สสร. เลยได้ไหมครับ เพราะนั่นก่อน รสช. ด้วยซ้ำ เอามาให้ใกล้ ๆ
 หน่อยนะครับ

นายบุญเกิด หิรัญคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : อันนี้
 เป็นเรื่องที่ว่าคำว่า ประชาธิปไตย คืออะไรครับท่าน จนในที่สุดผมต้องหนีไปอยู่
 ต่างประเทศ กลับมานะครับ ไปอยู่เป็นเวลา ๔ เดือนเศษ ไปอยู่ประเทศไหน
 ผมไม่บอก บางทีอาจจะต้องไปสักก็ได้ กลับมาแล้วผมก็เดินทางไปจังหวัดชลบุรี
 ไปพบกับท่านประธาน สสร. ทุกวันนี้แหละครับ คือท่านลูทีย พิมพ์ไจจน ท่านบอกว่า
 เรื่องนี้เราทนไม่ได้ เพราะว่าอยู่ ๆ จะมาล้มล้างระบอบประชาธิปไตย มาล้มล้าง
 สภาผู้แทนฯ โดยไม่มีเหตุไม่มีผลเราจะต้องฟ้อง -----

ผมเองผมบอกว่า เอาด้วย ฟ็องก็ฟ็อง พอผมบอกว่าผมขอลับไปบ้านสัก ๗ วัน ผมจะกลับมาแล้วมาขึ้นฟ็องด้วยกัน ผมกลับมาที่ไผ่ยืนฟ็องที่ศาลอาญา ขึ้นฟ็อง ก็ลงมากินข้าวแผลิบเดียว เขาก็มาจับ แทนที่พวกผมเป็นโจทก์อยู่ถูกจำเลย สิ่งจำคุก โดยให้นายอุทัย พิมพ์ใจชน คดีคุก ๑๐ ปี นายอนันต์ ภักดีประไพ ๗ ปี กระผม ๗ ปี ฐานยุยงส่งเสริมให้ประชาชนกระด้างกระเดื่องต่อรัฐบาล เป็นกบฏภายในประเทศ นี่คือการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งระบอบประชาธิปไตย ต่อสู้อยู่ในคุก ไปสู้อยู่ในบางขวาง ไปสอนนักโทษให้รู้จักระบอบประชาธิปไตย นักโทษที่นั่นบางคนคิดคุก ๑๐๐ กว่าปีก็มี เป็นลูกน้องผมหมด วันที่เขาเดินขบวนกัน มีนักโทษไปจุดที่หน้าคุกบางขวางบอกว่าจะ ไปปล่อยนักโทษ นักโทษในนั้นบอกว่า เอาเลย ๆ ท่านอุทัย ท่านบุญเกิด ท่านอนันต์ ผมออกไปผมจะไปเถียง ไปยึด เอาปืนจากสถานีตำรวจไปยิงไปฆ่ากับมัน ตายก็เป็นตาย เขาพูดกันอย่างนี้ ผลที่สุดอยู่ไม่นานครับ มีการเดินขบวนข้างนอกคุก มีการเรียกร้องรัฐธรรมนูญ เป็นการเรียกร้องรัฐธรรมนูญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก เขาบอกว่าไทยแลนด์ ไทยแลนด์สู้ เรียกร้องรัฐธรรมนูญ ผลที่สุดก็มีการบินหนีไปอยู่ต่างประเทศ ๓ ท่านด้วยกัน พวกผมก็ได้ออกจากคุกมา ๓ คนด้วยกัน มาแล้วมาร่วมพิจารณา รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๑๗ แต่ไม่ได้ไปนั่งในสภาหรอกครับ มาอยู่ข้างนอก มาพิจารณาว่าการร่างรัฐธรรมนูญสมัยปี ๒๕๑๗ นั้นจะเป็นประชาธิปไตย หรือไม่แค่นั้น ช่วงนั้นเป็นระบอบประชาธิปไตยที่ประชาชนเฮือฮาขึ้นมาทั่วประเทศ ไม่มีหยดไม่มีหยอน แผ่นดินสูงขึ้นเป็นศอก ชาวบ้านเขาพูดกันอย่างนี้ ร่างรัฐธรรมนูญอยู่ไม่นาน สมัยท่านอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ ก็ได้รัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๑๗ คลอดออกมา ประชาชนชื่นชมยินดีมาก ในระยะที่ร่างว่า อยู่ก็ดี ในระยะที่กำลังประกาศใช้แล้วก็ดี ประชาชนอยู่ดี ๆ ก็ชวนกันกินเหล้าฉลองกัน เพราะเขาเห็นดี เห็นด้วยว่าบ้านเมืองจะได้ เป็นประชาธิปไตยกับเขา เสียทีหนึ่ง หมวดที่สำคัญที่สุดก็คือ หมวดอำนาจบริหารราชการแผ่นดิน คือหมวดคณะรัฐมนตรี นี่ละครับ ได้ตราไว้อย่างลึกซึ้งบอกว่า ให้นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง จาก ส.ส. ให้คณะรัฐมนตรีเกินกว่ากึ่งหนึ่งมาจากผู้แทนราษฎร ชาวบ้าน ไชโยให้ร้องตึกตึกใจว่า เราได้อำนาจอธิปไตยของเรากลับมาสู่ประชาชนแล้ว นี่ละครับชาวบ้านตึกตึกใจฉลองกันใหญ่ เพราะว่าอำนาจอธิปไตย เป็นของ ประชาชน มาจากประชาชน โดยประชาชนอย่างแท้จริง ตามรัฐธรรมนูญ สมัยปี ๒๕๑๗ เรามารับบริหารประเทศกัน ผมก็เลือกตั้งเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร

ตอนนั้นหม่อมราชวงศ์ศักดิ์กฤทธิ ปราโมช มาเป็นนายกรัฐมนตรีนี่ มีเสียงเพียง ๑๘ เสียง สามารถก้าวมาบริหารประเทศชาติเป็นนายกรัฐมนตรีนี่ได้ เป็นหัวหน้าพรรคกิจสังคมซึ่งเราถือว่าเป็นเสาหลักแห่งประชาธิปไตยที่สำคัญมาก พอมาบริหารประเทศตั้งรัฐมนตรีขึ้นมาเป็นผู้แทนทั้งหมด ไม่มีคนภายนอกแม้แต่คนเดียว บริหารประเทศโดยให้เน้นนโยบายก้าวกระโดดที่สำคัญมาก คือเน้นขยายเงินผันตามธรรมชาติแล้วสมัยก่อนที่บ้านเมืองไม่เป็นประชาธิปไตยนั้นนโยบายอย่างนี้ไม่เคยเกิดขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณบุญเกิดครับ เรากำลังพิจารณารัฐธรรมนูญปัจจุบัน

นายบุญเกิด ธีรัญคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) :

ปัจจุบันล่ะครับ มันโยงกันครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มันโยงไกลไป อันนั้นเป็นประวัติศาสตร์แล้ว

นายบุญเกิด ธีรัญคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) :

ไม่ไกลครับ ไกล ๆ นี้ล่ะครับ เกี่ยวกับวงเข้ามาอีกแล้วแต่ยวบยั่วน่าประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มันจะเสียเวลาเปล่า ๆ กรุณาพูดเรื่องรัฐธรรมนูญนี้ เลยดีกว่าครับ

นายบุญเกิด ธีรัญคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) :

ที่นี้ชาวบ้านคืออกศิกใจเห็นถนนหนทาง เห็นถนนคึกฤทธิ เห็นป้อมน้ำคึกฤทธิ เห็นสะพานคึกฤทธิขึ้นมา แล้วต่อมาก็มีท่านหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช มาเป็นนายกรัฐมนตรีนี่ต่อในครั้งที่ ๒ ก็พยายามทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดีขึ้นมา มีถนนหนทาง จนถึงรัฐธรรมนูญที่เราใช้อยู่ที่ ๒๕๓๔ ต่อเนื่องกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ล่ะครับ ท่านออกไปดูที่หมู่บ้านต่าง ๆ ตามตำบลต่าง ๆ ใช้รัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๔ และกำลังจะมาใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังพิจารณาตอนนี้ ระยะช่วงไหนที่บ้านเมือง เป็นประชาธิปไตยที่ประชาชนมาบริหารประเทศชาติ

การกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่นกำลังเกิดขึ้น ท่านไปดูครับ ทุก ๆ จังหวัด ถนนหนทางลาดยางกัน แล้วก็นอนในหมู่บ้านเทศคอนกรีต มีไฟฟ้า มีน้ำประปาทั่วถึงกันหมด อันนี้คือผลงานของระบอบประชาธิปไตยที่พวกเรากำลังพยายามสร้างกันขึ้นมา เราลืมไม่ได้ครับ ลืมประวัติศาสตร์ ลืมความหลังไม่ได้

ระบอบไหนที่บ้านเมืองเป็นประชาธิปไตยบ้านเมืองจะถูกพัฒนา แต่ว่าระบอบไหนที่เรามีการไปเก็บขี้ของไปโยกไปร่างๆ ไปอะไรรัฐธรรมนูญจะทำให้บ้านเมืองหยุดชะงัก การลงทุนก็ไม่เกิดขึ้นเหมือนอย่างวันนี้ก็เหมือนกันครับ วันนี้ก็มีข้ออ้างบอกว่า เนื่องจากว่าพิจารณารัฐธรรมนูญยังไม่เสร็จ ตลาดหุ้นก็ต่ออะไรก็ต่อกำลังขึ้น คิดว่ามันจะเสร็จ นี่ครับ ดอนก่อน ๆ ที่รัฐธรรมนูญเข้าสภามีคนมาเยียวอยู่ที่หน้าสภาว่าค่าหุ้นก็ตก แต่ตอนนี้เขาตอย ๆ กันไปแล้วราคาหุ้นก็ขึ้นแล้วการเงินการทองก็จะดีขึ้น อันนี้เป็นผลพวงของระบอบประชาธิปไตยที่เราใช้กันมาในช่วงระยะสั้น ๆ เท่านั้นครับ รัฐบาลไหนที่เป็นประชาธิปไตยอยู่ไม่ได้นาน เพราะอะไรครับ เพราะเรื่องสิทธิ เสรีภาพ บางที่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เรากำลังจะให้สิทธิเสรีภาพมากจนเกินไปก็อาจจะ เป็นไปได้ครับ

ในบางตอนในบางอันฉบับนี้ผมไม่อ้างมาตราเพราะว่าผมดูรวมทั้งฉบับไม่อยากจะ ไปเปิดไปอ่านมาตราให้ท่านได้เห็นหรอก เพราะว่าได้เขียนไว้บางที่การพิจารณารัฐบาลกำลังบริหารประเทศอยู่ดี ๆ นายกฯ ที่มาจากการเลือกตั้งก็ถูกตำเข้าตำเป็น ตำกันทุกวันทุกเช้าทุกเย็น ตำไปตำมาจนชาวบ้านหลงไปนายกฯ คงทำผิด คณะรัฐบาลก็ทำผิด สิ่งเหล่านี้ต้องพิจารณาในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ นี้เป็นการที่ว่าบ้านเมืองของเรานั้น การจัดตั้งรัฐบาลก็ดี การอยู่ในระบอบประชาธิปไตยในช่วงสั้น ๆ นั้นเป็นอุปสรรค แม้แต่ตอนนี้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่เราจะ เข้าไปนี้อีกหน่อยก็จะมี การแก้ไขกันอีกแล้ว ก็จะมีมือบ (Mob) กันเข้ามา มือบกันเข้ามาฝ่ายหนึ่ง เอาฝ่ายหนึ่งไม่เอา ไม่รู้ฝ่ายไหนผิดฝ่ายไหนถูก แล้วกระทบกระเทือนถึงการบริหารบ้านเมือง เศรษฐกิจของเราก็จะทรุดลงอีก เพราะฉะนั้นการที่จะขับหรือไม่รับในวันนี้อย่าให้ทุกท่านพิจารณากันให้ดีนะครับ ผมขอฝากไว้ด้วย และส่วนหนึ่งที่สำคัญมากอย่างทุกวันนี้มีท่านสมาชิกพูดไปหลายท่านบอกว่า การสมัครผู้แทนฯ สิทธิในการสมัครผู้แทนราษฎรนั้นไม่ได้จบปริญญาตรีสมัครไม่ได้ อันนี้ไม่ได้เกี่ยว

กับผมนะ ครับ ผมสมัครได้ แต่ผมเห็นว่า การกระทำเช่นนี้บางที เราจะได้คน
 ไม่รู้เรื่อง มาเป็นผู้แทนราษฎร ผมสังเกตเห็นครั้งหนึ่งผมเคยพา ดอกเตอร์ไป
 หาเสียง ครับ อันนี้ผมไม่ได้โจมตีดอกเตอร์นะ ครับ ดอกเตอร์หลาย ๆ ท่านก็มี
 ความสามารถนะ ครับ ดอกเตอร์ที่ผมพาไปหาเสียง ท่านก็มีความสามารถมาก
 พาไปหาเสียง ท่านไหวคนไม่ค่อยเป็นหรือครับ ผมก็บอกว่า ดอกเตอร์ไหว
 คนน้อย ไหวคนให้สวย ๆ น้อย ไหวคนแบบไหน ผมก็บอก ว่า ไหวแบบท่านทวี
 ไกรคุปต์ ไหวแล้ว ก็เน้นหัวลงนิดหน่อยอย่างนี้ ผมยกตัวอย่างให้เห็นเลย
 พอมาวันต่อมาได้ ๓ - ๔ วัน ก็ดอกเตอร์ไหวคนได้สวยครับ ผมถามว่าทำไม
 ไหวคนได้รวดเร็ว ไหวได้สวย ท่านบอกกับผมว่า ผมได้ไปหัดไหว เวลาจริงไป
 ผ่านเสาไฟฟ้า ผมไหวเสาไฟฟ้าอุตุตลอดเลย ไหวได้สวย เป็นเรื่องจริง
 ของท่านครับ และขณะเดียวกันมีครั้งหนึ่งที่ เราเคยมีรัฐมนตรีท่านหนึ่งครับ
 ในสมัยรัฐบาลหอย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ท่านให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์
 หนังสือพิมพ์ไปถามท่านว่า ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านจะทำอย่างไรกับภาคอีสาน
 ที่มันมีความแห้งแล้งเหลือเกิน ท่านพูดตอบมาว่า ไม่ยากภาคอีสาน แล้วผมจะ
 เปิดน้ำจากเขื่อนให้มันไหลท่วมภาคอีสานทันทีเลย ว่าอย่างนั้น นั่นคือคนไม่รู้
 มาเป็นรัฐมนตรีครับ ที่นี้ถ้าเรามีผู้แทนราษฎรไปกำหนดไว้ให้ปริญญาดรี
 ปริญญาดรี ปริญญาดรี เอกเท่านั้นสมัครได้ เราจะได้คนที่ไม่รู้มาสมัครเป็น
 ผู้แทนราษฎร เพราะ ไปห้ามคนอื่นไว้หมด รู้เรื่องอะไรครับ รู้เรื่องชาวบ้าน
 คือบางท่านเป็นปริญญาดรี ปริญญาดรี ปริญญาดรี เอกไม่ค่อยได้กลับบ้านหรอก
 บางท่านกลับบ้านไปก็ไม่กล้าอนบ้านหาว่าบ้านห้องส้วมห้องอะไรไม่สะอาด
 ไม่สะอาดก็ไปนอนโรงแรมเสีย ก็เลยไม่รู้เรื่องชาวบ้านเท่าที่ควรครับ-----

เพราะฉะนั้นผมกลัวตรงนี้ ผมถึงไม่เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญ สสร. นี้ ไปกีดกันคนไม่มีปริญญา ผมยกตัวอย่างให้เห็นครับ ท่านที่ไม่มีปริญญาอย่าง ท่านสุรินทร์ มาศดิตถ์ ท่านได้เสียไปแล้ว สมัยก่อนจบ ม. ๓ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีที่มีอภิพล มีการสั่งงานอย่างเรียบร้อย มีการประชุมในคณะรัฐมนตรีอย่างมีผลงานที่ท่านท่านอื่นเทียบยากเหมือนกัน เป็นรัฐมนตรีพร้อมกันกับผม ผมก็เคยเป็นรัฐมนตรีมา แล้วขณะเดียวกันผมให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไป ชำราชาการประจำบอกว่า เนื่องจากฯลฯ รัฐมนตรี บุญเกิด หิรัญคำ ได้ให้สัมภาษณ์อย่างนี้ ขอให้ถือเป็นแนวปฏิบัติสั่งงานไปทั่วประเทศ เพราะผมเองก็ไม่จบปริญญาหรอกครับ ผมจะบอกให้ พวกก็ทำกันได้ และอันหนึ่งที่เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เข้ามาไม่ได้เป็นรัฐมนตรี หว่าบางทีไปซื้อเสียงมาจะเข้ามาลอนทุน ท่านทวี ไกรคุปต์ ยืนขึ้นทำเลอบอกว่าให้พิสูจน์ความบริสุทธิ์ ความสะอาดของท่าน ท่านทำให้พิสูจน์เลยครับ ก็มาจากการเลือกตั้งในเขตจังหวัดราชบุรีมาตลอดนี้เป็นท่านหนึ่งที่ยืนยันได้ แล้วก็หลาย ๆ ท่าน นายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้ง ถึงแม้ว่าถูกตำหนิด่าเข้าคำเย็นอย่างไว้กัตามลงจากอำนาจมาแล้ว ก็ไม่ได้หนีจากประเทศไทย ไม่ได้ระหกระเหินไม่ได้ถูกขับไล่ไปไหน เพียงแต่เวลามาเป็นนายกรัฐมนตรีถูกตำหนิด่าเข้าคำเย็น บางคนก็ว่าเรื่องข้างบ้าง บางคนก็ว่ารวดเร็วบ้าง อยู่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินนั้นควรจะมาจากประชาชน มีการเลือกตั้งมาจากประชาชน เป็นประชาธิปไตย ถ้าหากว่าท่านบอกว่ามาจากประชาชนเหมือนกัน เอมมาจากบัญชีการเลือกตั้ง บัญชีการเลือกตั้งเป็นใคร หรือที่ เรียกว่า ยาย ๆ ว่า ปาร์ตี้ ลิสต์ คนกึ่งทั่วประเทศ ว่าปาร์ตี้ ลิสต์ มันมาจากไหน มีท่านหนึ่ง มาให้สัมภาษณ์เป็นคนมีสตางค์มีหน้ามีตา มีกิจการที่ใหญ่โตมาก สัมภาษณ์ออกทีวี เขายามว่าปาร์ตี้ ลิสต์ เป็นอย่างไรท่าน เขาบอกว่าดี ดีมาก ๆ ท่านพูดอย่างนี้ครับ เพราะว่าคนมีสตางค์จะได้มาเป็นปาร์ตี้ ลิสต์ คนมีสตางค์ที่ทำให้ทรัสต์ เจริงบ้าง อะไรว่าง แต่ตัวเองมีสตางค์จะได้มาเป็นปาร์ตี้ ลิสต์ แล้วก็หาเงินในผู้แทนราษฎร ผู้แทนราษฎรจะออกไปหา เสียงมีสตางค์ใช้ เพราะว่าผู้แทนราษฎรจะซื้อเสียง หรือไม่ก็ตาม ต้องมีค่าใช้จ่าย ท่านพูดอย่างนี้ แล้วเวลาปาร์ตี้ ลิสต์ มาเป็นรัฐมนตรี ก็ต้องหาเงินให้ผู้แทนราษฎรไปใช้จ่ายเวลาประชาชนมาเยี่ยม หรือเวลาไปเยี่ยมประชาชนจะได้มีค่ากิน ค่าผ้าป่า ท่านพูดอย่างนี้ครับ เหตุการณ์ จะเป็นอย่างนี้จริง ๆ นะครับผมจะบอกให้ เพราะว่าปาร์ตี้ ลิสต์ คนกำลังจ้องอยู่

มันจะมีส่วนกลางในกรุงเทพมหานครได้เป็นปาร์ตี้ ลิสต์ มากที่สุด มีที่นั่นหนึ่ง
 ลูกขึ้นมาขึ้นขั้นตอนหนึ่งว่า ปาร์ตี้ ลิสต์ ก็ตั้งขึ้นมาจากภูมิภาคต่าง ๆ
 ภูมิภาคต่าง ๆ นะครับ ไม่ใช่จังหวัดต่าง ๆ จังหวัดต่าง ๆ ถึงแม้ว่า
 จะตั้งมาจากจังหวัดต่าง ๆ ทุก ๆ จังหวัดก็เอาเออะครับ เอามารวมชื่อกัน
 อยู่ใน ๑๐๐ ชื่อเป็นปาร์ตี้ ลิสต์ แล้วไปประกาศให้ประชาชนรู้ทั่วประเทศว่า
 ๑๐๐ คนนี้ดี อ้อ ชื่อเลขครับว่า ๑๐๐ คนจะดีไปหมดทุกคน ชาวบ้านเขาคง
 ไม่เชื่อหรอก ชาวบ้านคงไม่รู้จักหน้าค่าตาหรือกว่าร้อยละหนึ่งมาจากไหน
 มาจากทรัสต์ไหนบ้าง ทำให้ทรัสต์ไหนล้มมาแล้วบ้าง ชาวบ้านคงไม่รู้จัก
 ชาวบ้านก็ยิ่งอึดส่ำที่เลือกไปตามชื่อบังคับ ตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เลือกส่งเดช
 ไปอย่างนั้นละครับ แล้วเขาจะมารู้ได้อย่างไรว่าใครจะเป็นรัฐมนตรี
 เป็นรัฐมนตรีแล้วจะดีอย่างไร เพราะเขาไม่เคยเห็นหน้าเห็นตา เวลาเป็น
 รัฐมนตรีแล้วจะไปเจอชาวบ้านได้หรือเปล่า ชาวบ้านจะมาเจอได้หรือเปล่า
 ไม่มีทางหรอกครับ เขาบอกว่าเข้ามาเลข همینส่าย ไปหาผู้แทนฯ
 ไปหาอย่างนายบุญเกิดโน้น อ้อมายู่-----

แล้วจะพูดกันอย่างไรจะปกครองบ้านเมืองได้ต่างใครครับ อีกหนึ่งข้อก็มีพวก
 เข้าที่ก็กัน ๕๐,๐๐๐ คน ออกมาจะเอารัฐมนตรีลอก เพราะไม่ยอมพบชาวบ้าน
 แล้ว ๕๐,๐๐๐ คน พอกำลังเริ่มต้นจะมาแล้วจะเคลื่อนขบวนมาแล้ว ผี ๖๐,๐๐๐ คน
 จากอีกจังหวัดหนึ่งที่ เขาหนุ่ยรัฐมนตรีอยู่ที่จะเคลื่อนกำลังเข้ามา เชื่อว่าเรื่องเหล่านี้
 ไม่มีผู้วิเศษมาซิกหรทศหรีบ มาปะทะกันกลางทางก็แหลกแล้ว ใครก็ห้ามไม่ได้ครับ
 จะสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดให้ห้ามไว้หน่อย ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ไม่ห้าม เพราะ
 เป็นการขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมจะบอกให้ครับ เพราะฉะนั้นเรื่องเหล่านี้
 เป็นเรื่องใหญ่มากสำหรับประเทศชาตินะครับ ไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ ไม่ใช่เรื่องที่
 มาคิดกันแล้วว่า เลือกตั้งครั้งนี้ก็เลือกตั้งมาได้เหมือนกัน นิธิ ลิ้มทองกุลหรือจาก
 ปาร์ตี ลิสต์ ก็คือการเลือกตั้งเหมือนกัน เลือกตั้งอย่างไรครับ ถ้าเลือกตั้งคนดี
 เป็นหลัก เรื่องหนึ่งหาเสียงทั่วประเทศ แต่อันนี้หาเสียงที่ได้กว่า ๑๐๐ คน พรรคหนึ่ง
 ก็หาเสียง ๑๐๐ คน พรรคหนึ่งก็หาเสียง ๑๐๐ คนทั่วประเทศเขารู้ว่าคนนั้นดี
 แต่ว่าอีกบางคนไม่รู้เลยอย่างนี้ เราจะแก้ไขอย่างไรครับ เรื่องอย่างนี้ผมก็
 ขอฝากไว้ นะครับ ผมเองนั้นพูดตามตรง แล้วผมก็เป็นเพื่อนกันกับท่านอุทิศ พิมพ์ใจชน
 ประธาน สสร. นี้รักใคร่นับถือกันมาก ท่านชวน หลีกภัย ก็เคยต่อสู้กันมารักกันมาก
 แต่ท่านอุทิศ พิมพ์ใจชน คนนี้ท่านก้าวมาเป็นประธาน สสร. บางที่ท่านอาจจะพูดไม่ถก
 นำท่วมปากก็ได้ หรือไม่เช่นนั้นบางที่ท่านจะตกกระโหลกลอยเงินไปทำงานนั้นก็อาจจะ เป็นได้
 ขอฝากให้ท่านด้วยนะครับว่าตอนก่อนเราสู้กันมา เพื่อให้ได้มาซึ่งระบอบประชาธิปไตยนั้น
 ตอนนี้อ่าได้ผลก อ่าได้ล้มหลักการ คทำได้ล้มทฤษฎีของโลกลที่เขาสร้างกันขึ้นมาว่า
 อำนาจประชาธิปไตยมาจากประชาชน อำนาจก็ไปโดยมาจากประชาชน อันนี้ถ้าล้มครับ
 ขอกราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ในมีดผมมี
 รายชื่อประมาณ ๕๐ ที่ลงนะครับ ถ้าวันจนถึงนี้ไปจนถึงเที่ยงคืน เราจะมีเวลา
 ๕๒๐ นาที ถ้าทุกท่านพูดต่างที่พูดกันมันจะพูดได้ประมาณ ๑๐ คน เราจะสมควร
 เฉลี่ยเวลากันหรือไม่ ถ้าสมควรจะเฉลี่ยที่ ๑๕ นาที หรือ ๑๐ นาทีจะพอไหม
 ผมนึกว่า ๑๕ นาที ถ้าจะพูดคนฟังก็เริ่มหึกจะเห็นมลายแล้ว ถ้าจะว่าคนฟัง
 ก็เจ็บพอแล้ว ถ้าจะดีถึงเรื่องมาตราก็ได้หลายมาตราที่ เพราะฉะนั้นถ้าเรา
 ไม่ออกไปไกลนัก ๑๕ นาทีคงได้ไกล แล้วเพื่อนทุกคนก็จะได้พูดกันประมาณ
 ๕๐ เพอร์เซ็นต์ ถึง ๕๐ เพอร์เซ็นต์ แต่ถ้าไม่กำหนดกันเลยนะครับ
 พูดอย่างทีพูดมาบางคนก็ ๕๐ นาที บางคนก็ครึ่งชั่วโมง บางทีก็ชั่วโมงหนึ่ง

ก็จะได้ประมาณ ๑๐ คนเท่านั้น ผมจะหาหรือว่าจะสมควรกำหนดกันใหม่ครับ
ท่านผู้ใดจะเห็นเป็นแหล่งอื่นว่าสมควรจะกำหนดใหม่ครับ เชิญผมพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำปาง) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดลำปาง ท่านประธานครับ ท่านประธานได้ดำริมานี้ก็เป็นเรื่องที่ชอบ
หากแต่ว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด ซึ่งเราก็น่าจะได้รับฟังบ้าง จริงอยู่
ตามที่ท่านประธานได้ดำรินั้นกระผมก็เห็นใจท่านประธานด้วย แต่ถ้าหากเรา
ฟังหลากหลายมุมมองนั้นจะเป็นไปได้ แต่ถ้าหากว่าท่านละ ๑๕ นาที ผมคิดว่าน่าจะ
ยึดไปสักสักนิดหนึ่ง สัก ๒๐ นาทีโดยประมาณ แล้วท่านประธานที่คลุกักทั้ง
แล้วก็สมควรครับ เพราะว่าบางทีสมาชิกก็เลยเกิดไปบ้าง ถ้าหากท่านลองดู
สักสักพักหนึ่งครับ ท่านเด็คนว่าสัก ๒๐ นาที จะดีไหมลองดูสักพักหนึ่งว่า
ถ้าสมาชิกสามารถอยู่ในระดับ ๒๐ นาที ผมก็ว่าเห็นชอบกับท่านประธานครับ
แต่ถ้าหากว่าเรากำหนดไว้เสียเลย ได้ท้วงถึงเวลานั้นเดี๋ยวนั้นแล้วหยุดแล้ว
ประเด็นจะตกไปครับท่านประธานครับ ผมไม่ขัดข้องที่ท่านประธานจะกำหนด
เป็นอำนาจของประธานด้วย แต่หากว่าถ้าได้ลองทดลองดูนะครับท่านประธาน
ผมก็ไม่มีข้อเสนอแนะอย่างอื่น นอกจากขอความกรุณาที่ท่านประธานลองทดลองดู
สัก ๒๐ นาทีก่อน ถ้าหากว่าทุกคนรักษาเวลาของตัวเอง ผมว่าจะไปได้ดีครับ
ท่านประธานครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ๒๐ นาทีที่จะได้ประมาณ ๒๐ คน
โดย ๒๐ คนนี้ยังไม่ได้รวมที่ สสร. จะชี้แจง ถ้า สสร. ชี้แจงก็จะเหลืออีก
๑๕ คน

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุรเชษฐ์ แวอาแซ ส.ส. ประชาธิปัตย์
จากนราธิวาส ขอหารือท่านประธานครับ ในฐานะที่สนับสนุนในแนวความคิดของ
ท่านประธาน ตั้งที่ท่านผู้มีเกียรติได้เสนอว่า ๒๐ นาที ผมเป็นห่วงว่ากลัวจะ
ไม่ทั่วถึง อันที่จริงแล้วการอภิปรายวันนี้ค่อนข้างที่จะออกในลักษณะของการสนับสนุน
เสียส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นผมว่าควรจะร่นลงเหลือ ๑๕ นาที แล้วก็อยู่ที่ดุลยพินิจของ
ท่านประธานว่า ถ้าหากว่าการอภิปรายของท่านผู้ใดควรจะเพิ่มเวลาให้
เนื่องจากว่ามีสาระสำคัญ ผมคิดว่าน่าจะปล่อยยให้ไปถึง ๒๐ นาทีก็ไม่เป็นปัญหา
แต่ขั้นแรกควรจะคงไว้สัก ๑๕ นาทีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ ถ้าอย่างนั้นก็เอาที่ ๑๕ นาที
แล้วกันนะครับ แล้วก็ถ้ายังติดพันจริง ๆ ผมก็จะปล่อยไป แต่ว่าถ้าดูท่าทาง
๑๒ นาที แล้วก็ซักจะเริ่มวัน ๆ เวียน ๆ ก็จะไม่ขอให้หยุด เพื่อว่าทุกคนจะได้พูดกัน
มากขึ้น เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โภสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม วิชัย โภสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานครับ ผมมีความยินดีที่ทางสภาว่างรัฐธรรมนูญได้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้
ขึ้นมาและผมเชื่อว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ร่างขึ้นมาในเวลาที่เหมาะสม คือในช่วงเวลา
ที่ประเทศไทยกำลังมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและความไม่เชื่อมั่นทางด้านการเมือง
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็อาจจะ เปรียบเสมือนขอนไม้ที่ลอยมาในขณะที่คนกำลังจะจมน้ำ
และถ้าหากว่าเป็นขอนไม้ที่มีน้ำหนักเบาสามารถจะพุงคนที่กำลังจมน้ำให้สามารถ
รอดพ้นได้ก็น่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจให้สำเร็จ แล้วก็ เป็น
รัฐธรรมนูญที่จะช่วยให้การเมืองของประเทศไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น
ท่านประธานครับ ผมเองยังมีความคิดว่ารัฐธรรมนูญที่ออกมานั้นบางครั้งอาจจะต้อง
เลือกเวลาที่เหมาะสม อย่างกรณีที่ท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปว่าการห้าม ส.ส.

เป็นนายกรัฐมนตรีหรือ เป็นรัฐมนตรีในขณะเดียวกันนั้น ในประเด็นนี้ถ้าหากว่าจะพูดกันตั้งแต่เมื่อปี ๒๕๓๕ ที่มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับ รสช. ... ผมว่าในประเด็นนี้อาจจะไม่ผ่าน แต่ว่าในขณะนี้มี ๒๕๕๐ น่าจะเป็นเรื่องที่ดี เพราะว่าเหตุการณ์บ้านเมืองก็ได้เปลี่ยนไป เป็นอันมากและเราเองก็เริ่มมีผู้ซึ่งสนใจทางด้านการเมืองมากขึ้นแล้วก็น่าจะเป็นประโยชน์มากขึ้น ผมมีบางประเด็นที่อยากจะขอเรียนถามผ่านท่านประธานสภาไปยังท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญในระยะ เวลาที่จำกัด ผมคงจะใช้เวลาไม่เกิน ๑๕ นาทีตามที่ท่านประธานได้กำหนดไว้ ในประการแรก ผมอยากจะถามว่า การที่สภาร่างรัฐธรรมนูญได้กำหนดเอาไว้ในมาตรา ๔๕ เรื่องของสิทธิ เสรีภาพในการรวมตัวกันเป็นสมาคม ซึ่งความจริงในเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่กำหนดเอาไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ ที่มีมาอยู่แล้วประชาชนนั้นมีสิทธิที่จะรวมตัวกัน เป็นสหภาพ เป็นสหพันธ์ เป็นสมาคมหรือเป็นองค์กรอื่น ๆ ได้ แต่ที่ผมสงสัยก็คือว่า ทำไมต้องมีการเพิ่มคำว่า องค์กรเอกชน เข้ามาด้วย เพราะจริง ๆ การรวมตัวกันเป็นสหภาพ สหพันธ์ สมาคมหรือองค์กรอื่น ๆ นั้น ก็เป็นองค์กรที่เรียกได้ว่าเป็นองค์กรเอกชนอยู่นั่นเอง เพราะว่ารัฐบาลไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย คำว่า องค์กรเอกชน ผมเข้าใจว่ามาจากภาษาอังกฤษที่บอกว่าเป็น เอ็น.จี.โอ. (NGO) หรือนั้น ก็พีแวิร์นเมนท์ ออแกไนเซชัน (Non government organization) เพราะฉะนั้นสมาคมหรือองค์กรใด ๆ ที่รัฐบาลไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องก็น่าจะถือว่าเป็น เอ็น.จี.โอ. อยู่แล้ว -----

แต่ไปใส่คำว่า องค์การเอกชน เข้าไป เพราะฉะนั้นอาจจะทำให้มีความหมาย เป็นพิเศษ เพราะว่าถ้าจะโยงไปถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งกำหนดว่าจะต้องมียกองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนเข้าไปร่วม เป็นกรรมการ อยู่ด้วย ก็อาจจะมองเห็นว่าสหภาพ สมาพันธ์ หรือสมาคม หรือแม้กระทั่ง มูลนิธิต่าง ๆ ซึ่งอาจจะทำงานด้านสิทธิมนุษยชนอย่างไร้ หมายความว่า องค์การเอกชน ที่กำหนดเอาไว้ในมาตรา ๑๕๙ หรือไม่

ในประเด็นที่ ๒ สภาร่างรัฐธรรมนูญได้กำหนดค้ำให้มีสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในมาตรา ๘๙ ซึ่งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ นั้น ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ว่ามีหน้าที่ในการตรวจสอบแผน พัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งก่อนที่จะมีการประกาศใช้ ก็ต้องมี การพิจารณาผ่านสภาที่ปรึกษานี้ ซึ่งก็มีอยู่มาตราเดียว มาตรา ๘๙ ที่พูดถึง สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งผมก็มีความสงสัยว่า ที่กำหนด เอาไว้แบบนี้ ต้องการจะให้ เป็นสภาพิเศษแยกออกมาจากสำนักงาน คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีสำนักงานและมีคณะกรรมการ ในการดูแลในเรื่องนี้อยู่แล้วหรือไม่ หรือว่าคิดว่าน่าจะยุบสำนักงานคณะกรรมการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยปล่อยให้ เป็นอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือจะมีวิธีการอย่างไรที่จะ ไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน

ในประเด็นที่ ๓ เป็น เรื่องของการนับคะแนน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมมีความเข้าใจว่า ท่านประธานสภา ร่างรัฐธรรมนูญได้พยายามที่จะหาทางมือร่วมกันมิให้มีการซื้อเสียง โดยกำหนดค้ำให้มี การนับคะแนนในที่เดียวกันโดยเปิดเผย อันนี้เป็นไปตามมาตรา ๑๐๔ วาระสี่ ซึ่งผมก็เชื่อว่า การเลือกตั้งโดยอภัยเขตเลือกตั้งเล็กเพียงเขตเดียวที่มีการเลือก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพียงคนเดียวนั้น น่าจะสามารถทำได้ง่าย และก็คงจะ ไม่เสียเวลามากมายนัก แต่ท่านประธานต้องไม่ลืมว่า เรามีการเลือกตั้ง จากบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง หรือที่เรียกว่า ปาร์ตี้ ลิสต์ ด้วย ซึ่ง ก็มีเขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง เมื่อเอาเขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้งแล้ว จะต้องนับคะแนนในที่เดียวกัน ก็หมายความว่ารายชื่อปาร์ตี้ ลิสต์ นั้นจะต้องมา รวมนับในที่เดียวกันทั้งประเทศ ซึ่งจำนวนยอดอาจจะได้ถึง ๑๖ ล้านคะแนน จะหาสถานที่ที่จะรวมนับคะแนนรายชื่อของบัญชีรายชื่อจากเขตเลือกตั้งนี้ได้อย่างไร จึงจะสามารถที่จะประกาศผลได้โดยรวดเร็ว มิฉะนั้นแล้วประชาชนอาจจะต้อง

ใช้เวลาดึงวันหรือ ๒ วัน กว่าที่จะได้ทราบว่ามีผู้ชื้อรายชื้อของพรรคการเมือง พรรคใดจะมีโอกาสได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งอันนี้ผมคิดว่า ท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญน่าจะมีทางออกในเรื่องนี้ ผมเองก็ยังมีข้อสังเกตต่อไปอีกนิดหนึ่งว่า การที่เราไปกำหนดให้มีการนับคะแนนด้วยวิธีการเดิม ๆ ที่เราทำมาก็คือการนับด้วยมือ อาจจะไม่ทันสมัยกับเหตุการณ์ซึ่งกำลังเปลี่ยนแปลงไปในโลกยุคปัจจุบัน ซึ่งเราเรียกว่าเป็นโลกยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีระบบเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ที่ค่อนข้างจะรวดเร็ว เดียวนี้ผมเชื่อว่าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ แม้กระทั่งสมาชิกสภาต่างคนต่างก็มีบัตร เอ.ที.เอ็ม. (ATM) ของตัวเอง สามารถจะเบิกถอนเงินได้โดยสะดวก และบัตร เอ.ที.เอ็ม. นั้นก็เปรียบเสมือนตัวแทนของตัวเองที่จะแทนหน้าเราในการที่จะเบิกหรือถอนเงิน แล้วถ้าบัตร เอ.ที.เอ็ม. นั้น ได้นำมาปรับปรุง เอามาเป็นตัวแทนในการลงคะแนน ซึ่งก็สามารถจะลงคะแนนที่ไหนก็ได้ในประเทศ และคะแนนก็จะไปรวมกันเอง โดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ก็จะสามารถทำให้การนับคะแนน เป็นไปได้โดยรวดเร็วมากขึ้น แต่ระบบนี้ทางสภาร่างรัฐธรรมนูญอาจจะยังไม่ได้คิดที่จะนำมาใช้

ประเด็นต่อไปที่เกี่ยวกับวุฒิสภา ท่านประธานครับ วุฒิสภานั้นต่างมุ่งหวังว่าจะต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อย ๓ ประการ ประการที่ ๑ ก็คือเป็นผู้ซึ่งมีคุณวุฒิต่างด้านกฎหมายเป็นสำคัญส่วนหนึ่ง เพราะเหตุว่าวุฒิสภาก็ยังมีหน้าที่สำคัญในการกลั่นกรองกฎหมายที่ผ่านจากการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรแล้วในส่วนที่ ๒ ก็คือ ควรจะมีผู้แทนสาขาอาชีพ ซึ่งอยู่หลาย ๆ ฝ่ายกระจัดกระจายเข้ามารวมอยู่ในสมาชิกวุฒิสภา เพื่อจะได้สะท้อนถึงความต้องการของประชาชนที่มาจากกลุ่มอาชีพต่าง ๆ กัน และประการที่ ๓ ก็คือมีความเป็นกลางทางการเมือง การที่จะได้สมาชิกวุฒิสภาที่ได้คุณสมบัติทั้ง ๓ ประการนั้น ผมไม่คิดว่าการใช้วิธีการเลือกตั้ง เช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะสามารถก่อให้เกิดสิ่งซึ่งเราต้องการได้ -----

ผมยังคิดว่าถ้าเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแล้ว เราอาจจะได้คนที่ไม่ได้มีคุณสมบัติแตกต่างไปจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นผมก็เสียายที่สภาว่างรัฐธรรมนุญได้ตัดมาตรา ๓๓๕ เดิม ซึ่งกำหนดว่า เมื่อได้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาอาจจะจะต้องมีการทบทวนว่า วุฒิสภานั้นยังจำเป็นอยู่ต่อไปหรือไม่ เพราะว่าถ้าหากว่าเราเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแล้วปรากฏออกมาว่า สมาชิกวุฒิสภาก็มีคุณสมบัติหน้าตาไม่ได้แตกต่างไปจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แม้ว่าเราจะกำหนดว่าไม่ต้องสังกัดพรรคการเมือง ห้ามทำนหาเสียงแล้วอยู่ได้เพียงวาระเดียวก็ตาม ก็อาจจะจะเป็นเหตุที่จะต้องมีการพิจารณาว่า ระบบในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภานั้นจะดำเนินการไปได้อย่างเหมาะสมเพียงพอหรือควรจะมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา เพื่อให้ได้กลุ่มบุคคลที่มีคุณวุฒิและสามารถจะเป็นหลักในการตรวจสอบดูแลกฎหมาย ซึ่งผ่านการพิจารณาจากสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วได้ทำนหาประชาชนครบ ในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผมมีความคิดว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งที่จะเลือกขึ้นมานั้น น่าจะต้องมีการพิจารณาหาตัวบุคคลที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสม เพราะว่าจะต้องทำงานใหญ่ของประเทศจะต้องมีการเลือกตั้งในทุกระดับตั้งแต่ระดับสภาตำบลไปจนกระทั่งถึงระดับชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้งที่กำหนดเอาไว้วันนั้น ผมยังคิดว่า น่าจะมีอำนาจในการที่จะดำเนินการให้มากกว่าที่กฎหมายได้กำหนดไว้ เพราะหน้าที่แต่เพียงการควบคุมดำเนินการการเลือกตั้งตามมาตรา ๑๕๕ ก็น่าจะ การสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ตามมาตรา ๑๕๕ (๘) ก็น่าจะ หรือการบังคับให้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างและหน่วยราชการต้องปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๑๕๖ ก็น่าจะไม่มีผลที่จะก่อให้เกิดการบังคับดูแล เรื่องการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์และยุติธรรม สภาว่างรัฐธรรมนุญนั้นได้ให้ความหวังไว้เป็นอย่างดีว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งจะมีส่วนในการดูแลให้มีการเลือกตั้งที่ไม่มีมีการซื้อเสียงที่ปราศจากคามสลิ้นจ้าง แต่ผมดูจากโครงสร้างแล้วก็ยังเป็นห่วงครันทำนหาประชาชนครบ ยังเป็นห่วงว่าเราอาจจะไม่สามารถที่จะหวังพึ่งจากคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีอยู่ได้มากนัก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่เรากำหนดให้คณะกรรมการเลือกตั้งนั้นมาจากการเลือกของวุฒิสภากำหนดให้ประชาชนครบพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้งฉบับที่ใช้อยู่ปัจจุบันซึ่งเพิ่งผ่านการพิจารณาของวุฒิสภาไปนั้นได้กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมาจากการเลือกตั้งของสภาผู้แทนราษฎร ผมได้แปรพฤติไปว่าการที่จะ

จัด เลิศสรรบุคคลที่มาเป็นกรรมการเลือกตั้งนั้นให้เพิ่มประธานวุฒิสภา
 เข้าไปด้วย ซึ่งก็สามารถจะเพิ่มได้เพียงประธานวุฒิสภา เพราะตำแหน่ง
 อื่น ๆ ก็มาจากกาพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร แต่ในระบบใหม่ จะให้
 วุฒิสภานั้นเป็นผู้พิจารณาคัดเลือก ซึ่งผมก็ยังไม่แน่ใจว่า วุฒิสภาที่เราจะได้
 มาจากชุดที่มาจากการเลือกตั้งนั้นถ้าหากว่ามาจากกลุ่มซึ่งได้รับอิทธิพลจาก
 พรรคการเมือง เราก็อาจจะได้กรรมการการเลือกตั้งที่มีกลิ่นอายของ
 พรรคการเมืองที่อยู่เบื้องหลัง และเราอาจจะไม่ได้คนที่มีความรู้ความสามารถ
 มีความบริสุทธิ์ยุติธรรมอย่างที่เรามุ่งหวังว่าจะได้ขึ้นมาอีกได้แน่ครับ
 ท่านประธานครับผมเห็นข้อดีของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในหลาย ๆ ประเด็น
 มีบางประเด็นซึ่งผมอยากจะยกขึ้นมาในที่นี้ ประเด็นที่สำคัญก็คือ ในมาตรา ๒๕๗
 ที่เปิดโอกาสให้วางเลยซึ่งผูกฟ้องร้องคดี ถูกพิพากษาจำคุกไปแล้ว ถ้าหากว่า
 สามารถที่จะหาหลักฐานหักมุมว่า การพิจารณาคดีนั้น เป็นการพิจารณาโดยมิชอบ
 และเป็นกลางโทษผู้ซึ่งไม่ได้กระทำความผิด มีสิทธิจะสามารถยื่นขอ
 ขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้ และก็มีสิทธิที่จะได้รับเงินทดแทนเมื่อมิได้เป็นผู้กระทำความ
 ผิดนั้นผมคิดว่า เป็น เรื่องที่ดีมาก และก็ เป็น เรื่องซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์สำหรับ
 บุคคลซึ่งได้รับความยุติธรรมจากกระบวนการยุติธรรม และในมาตรา ๒๒๙
 วรรคสอง อันนี้เห็น เรื่องที่เป็น เรื่องใหม่และผมเชื่อว่า คงจะสอดคล้อง
 กับข้อเรียกร้องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลาย ๆ ท่านก็คือ การกำหนด
 ให้มีบำเหน็จ บำนาญสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เคยเป็น
 สมาชิกวุฒิสภา เคยเป็นรัฐมนตรี เคยเป็นผู้นำฝ่ายค้าน อันนี้ผมคิดว่าน่าจะเป็น
 เรื่องที่จะทำให้คนที่เข้ามาสู่อาชีพทางการเมืองสามารถทำหน้าที่ได้อย่าง
 เต็มที่มากขึ้น เมื่อเวลานั้นท่านประธานครับ ผมได้ฟังคำอภิปรายของสมาชิก
 สภาร่างรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งสมาชิกสภา
 ร่างรัฐธรรมนูญท่านนั้นได้ชี้แจงว่า ศาลรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้วัน มิได้มี
 อำนาจมากเหมือนกับที่เราหวังว่าจะเห็น อย่างที่ได้มีการอภิปราย ไม่ได้
 เป็นยักษ์ เป็นการกำหนดอำนาจเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย เมื่อเทียบกับคณะกรรมการ
 ตุลาการรัฐธรรมนูญที่มีอยู่เดิม ผมเองก็ยังคิดว่าถ้าจะให้มีความอำนาจมากขึ้น
 เพียงเล็กน้อยนั้น ถ้าใช้ข้อตุลาการรัฐธรรมนูญอย่างเดิม อาจจะทำให้การยก
 คำว่า ศาล ขึ้นมาใช้โดยฟุ่มเฟือยนั้นลดน้อยลงไปบ้างนะครับ -----

และที่ท่านอธิบายว่า ศาลรัฐธรรมนูญนั้นมีความอำนาจในการออกวิธีพิจารณาเองนั้น เป็นวิธีการซึ่งปฏิบัติอยู่แล้วในกฎหมายสำนักพิเศษ อย่างเช่นกฎหมายภาษีอากร และกฎหมายว่าด้วยศาลแรงงาน ผมเองเคยเป็นผู้พิพากษาสมทบศาลแรงงาน ในรุ่นแรก ๒ วาระ ผมขอเรียนชี้แจงว่า พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีแรงงาน นั้นได้กำหนดเอาไว้ในพระราชบัญญัติเช่นครั้น ไม่ได้เป็นอำนาจที่ศาลแรงงานจะ ไปออกวิธีพิจารณาเองแต่อย่างใด วิธีพิจารณาคดีแรงงานนั้นได้ใช้วิธีพิจารณา อย่างที่เรียกว่า วิธีการไต่สวน ซึ่งแตกต่างจากวิธีการกล่าวหา ซึ่งได้ใช้ข้ออยู่ ในศาลปกติโดยทั่วไป

ประเด็นสุดท้ายที่ท่านประธานครับ ในหมวด ๙ ที่ว่าด้วยการกระจาย อำนาจไปสู่ท้องถิ่น ผมเองเห็นด้วยที่สภาร่างรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้องค์การ ส่วนท้องถิ่นนั้นมีความเป็นอิสระในการดำเนินการ สามารถจะดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตท้องถิ่น มีอำนาจและมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายและ ในการบริหารงานในท้องถิ่นของตัวเอง แต่สิ่งซึ่งผมเป็นห่วงขณะนี้คือ องค์การ ส่วนท้องถิ่นของเราในปัจจุบันนี้มีอำนาจหน้าที่ที่ทับซ้อนแล้วก็เกิดความไม่ ประสานงานกัน อย่างเช่น เรามีองค์การบริหารส่วนตำบล เรามีเทศบาล เรามีสภาภิบาล แล้วเรามีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเขตพื้นที่ทับซ้อน กันอยู่แล้ว อำนาจหน้าที่ก็ทับซ้อนกันอีก แล้วองค์การส่วนท้องถิ่นเหล่านี้ก็ ไม่ได้มีความเป็นตัวของตัวเอง คือไม่ได้มีงบประมาณเพียงพอในการบริหาร ราชการของตัวเอง จะต้องพึ่งพาอำนาจก็ต้องงบประมาณจากส่วนกลาง แล้วก็ ถูกควบคุมกำกับโดยผู้ว่าราชการจังหวัดค่อนข้างจะมากนะครับ และที่สำคัญมากกว่า นั้นก็คือ อาจจะทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นด้วยตัวเอง ผมเองได้เคยเสนอในตอนที่ได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดว่า น่าจะต้องมีองค์การกลางในเขตอำนาจการปกครองของจังหวัด ลักษณะเดียวกันกับกรุงเทพมหานคร ก็คือมีองค์การกลางในการบริหารของ จังหวัดนั้น ส่วนองค์การท้องถิ่นในเขตตำบลนั้นก็มีส่วนดับของการประสานงาน เช่นมี สภาเขตให้คำแนะนำปรึกษากับผู้บริหารงานในระดับเขต ซึ่งถ้าเป็น จังหวัดก็อาจจะมีส่วนอำเภอให้คำแนะนำในการบริหารระดับอำเภอ และ สภาตำบลให้คำแนะนำในการบริหารระดับตำบล ซึ่งผมคิดว่าเราจะแก้ไขปัญหา การบริหารงานส่วนท้องถิ่นนั้น ไม่ได้อยู่ที่การเพิ่มจำนวนองค์การบริหารส่วน ท้องถิ่น แต่อยู่ที่การจัดระบบให้ประสานงานกัน และพยายามให้ส่วนกลางกับ ส่วนท้องถิ่นนั้นสามารถทำงานประสานงานกัน มีอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสม สอดคล้อง

ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับประชาชน ซึ่งอยู่ในท้องถิ่นนั้น ผมไม่ได้
 กลัวว่าจะเกิดรัฐอิสระ ผมคิดว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่เรา
 จะทำอย่างไรให้ท้องถิ่นสามารถมีองค์การบริหารที่เป็นอิสระและพึ่งตัวเองได้
 สามารถจะทำงานเพื่อประโยชน์ท้องถิ่นของตนเองได้โดยที่ไม่ต้องพึ่งพาส่วนกลาง
 มากจนเกินไปในปัจจุบัน ท่านประธานครับ ผมคิดว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้คงจะ
 เป็นท่อนไม้ที่พอจะพึ่งพาอาศัยให้ระบบเศรษฐกิจและระบบการเมืองไทยได้มี
 โอกาสฟื้นตัวจากสภาพในปัจจุบัน แต่ก็ต้องระมัดระวังในปัญหาที่เป็นจุดอ่อนของ
 รัฐธรรมนูญ ผมไม่อยากจะเห็นท่อนไม้ก้อนนี้กลายเป็นจะเข้ ซึ่งถ้าเป็นค่างนั้นแล้ว
 คนที่ไปเกาะจะเข้ก็คงจะหนีไม่พ้นความตายเป็นแน่แท้ เราจะต้องให้รัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้เป็นรัฐธรรมนูญที่เป็นที่พึ่งของประชาชนให้ได้ในที่สุดครับ ททท.ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เกินไปหน้าที่ครึ่งครับ เชิญ
 คุณกัญญา ครับ ถัดไปเป็นท่านรองฯ อาษา นะครับ

นางสาวกัญญา ศิลปอาษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สฟ.ร.พ.บว.) :
 ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดิฉัน กัญญา ศิลปอาษา
 พรรคชาติไทย จังหวัดสุพรรณบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันคงใช้เวลาของ
 รัฐสภาไม่นานนักนะคะ เพราะว่าหลายท่านก็ได้พูดในหลายประเด็นที่ดิฉันคิด
 จะพูดอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามขออนุญาตแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกเล็กน้อย
 ในภาพรวมของรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะคะว่า ได้ให้ประโยชน์แก่ประชาชนมาก
 กว่ารัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่าน ๆ มา โดยหลักสรุปได้เป็นประเด็นก็คือ -----

ให้สิทธิและเสรีภาพกับประชาชนเพิ่มมากขึ้น ให้โอกาสแก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ แล้วก็จัดการทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น รัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังเป็นฉบับแรกที่เอ่ยถึงสถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันหลักของประเทศ นอกจากนั้นก็ไม่ว่าเลยผู้ด้อยโอกาสในทุกแห่ง สุดท้ายที่สำคัญก็คือให้ความสำคัญกับการศึกษาของชาติมากกว่าฉบับใด ๆ ท่านประธานคะ สิ่งต่าง ๆ ที่ดิฉันได้กล่าวมานี้ ได้ถูกผูกโยงให้เป็นพันธะอันเหนียวแน่นของภาครัฐที่จะต้องปฏิบัติต่อประชาชน โดยมีภาวะระบุด้วยถ้อยคำที่ว่า รัฐจะต้องจัดหา จัดเตรียม สนับสนุน ส่งเสริม ดำเนินการให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ที่ได้กล่าว เพื่อเป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน นับว่าเป็นการสร้างเชื่อมั่นในที่ท่านแน่นอนขั้นณะคะ ต่อพันธกรณของรัฐที่จะทำให้กับพวกเรา รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ดิฉันขอมริบว่า เป็นฉบับที่มีคุณภาพมากกว่าฉบับอื่น ๆ ก็พลจะอนุมาณได้ณะคะว่าจะสามารถเป็นแนวทางที่ดี ในการบริหารประเทศให้กับผู้บริหารประเทศ ในกาลต่อไปได้ อย่างไรก็ตาม ท่านประธานคะ ได้มีสมาชิกรัฐสภาหลายท่าน ได้ลุกขึ้นอภิปรายแสดงความคิดเห็นนะคะ ข้อติติง แล้วก็ชี้ให้เห็นจุดบกพร่องในบางประเด็นที่อาจจะเกิดขึ้นได้ เมื่อนำรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไปปฏิบัติให้ ซึ่งท่านทั้งหลายที่ได้ลุกขึ้นแสดงความคิดเห็นนั้น บางท่านก็เป็นผู้อำนวยการทางด้าน การเมือง บางท่านก็มีประสบการณ์มากมายทางด้านการปกครอง บางท่าน เป็นนักกฎหมาย แล้วก็หลายท่านเป็นนักวิชาการ ซึ่งข้อคิดเห็นของท่านเหล่านั้น ดิฉันว่าสมควรที่จะนำมาพินิจพิจารณาณะคะ เพราะว่านี่คือความงดงามของวัฒนธรรมประชาธิปไตย ที่เรากลุมใจว่า ประเทศชาติเรามีประชาธิปไตยนะคะ แล้วการแสดงความคิดเห็นเหล่านั้นได้กระทำในเวทีอันสง่างามของรัฐสภา การที่ เราจะพิจารณา เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ เรื่องนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญต่อประเทศชาติ เฉากั้นรัฐธรรมนูญฉบับที่จะเกิดขึ้นนี้ เราสมควรที่จะต้องรับฟัง ทั้งข้อดีและข้อเสียแห่งรัฐธรรมนูญนั้น ดิฉันไม่ต้องการให้ ผู้ใดก็ตามที่เมื่อรับฟังความคิดเห็นอื่น ของบุคคลอื่น ที่ไม่ได้เป็นไปแนวทางที่ตรงกับที่เขาคิด แล้วจะมองว่าบุคคลนั้นเลวร้าย อันนั้นไม่ใช่วิถีทางของประชาธิปไตย ที่ถูกต้อง ดิฉันเชื่อมั่นว่าทุกคนที่แสดงความคิดเห็นในรัฐสภาแห่งนี้ แสดงความเห็นบนพื้นฐานของการรักชาติทั้งนั้น ไม่มีใครรักชาติมากกว่าใครนะคะ ดิฉันจึงอยากจะขอความเป็นธรรมให้กับทุกความคิดเห็นที่แสดงออก ที่สุดนะคะ ท่านประธาน ดิฉันขอมริบในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และขอขอบคุณท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญทุก ๆ ท่าน ที่ได้ทำงานทุ่มเทอย่างหนักในช่วงที่ผ่านมา จนเราได้มีร่างรัฐธรรมนูญ

ฉบับใหม่มาพิจารณากัน และกล่าวที่ตัดสินได้ เรียบแล้วนะค่ะว่า ก็มีข้อบกพร่อง
 ในหลายประเด็น ที่สมควรจะได้ถูกบันทึกไว้ แล้วนำไปพิจารณาแก้ไขปรับปรุง
 ในโอกาสที่เหมาะสม ในโอกาสข้างหน้าต่อไป ขอขอบคุณมาค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านรองฯ อาษา ต่อไป
 เป็นคุณวิรัตน์ นะครวี

นายลาหา เมฆสวรรค์ สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ลาหา เมฆสวรรค์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา
 กระผมเห็นใจ สสร. เป็นอันมาก ซึ่งได้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขึ้นมาด้วย
 ความยากลำบาก แล้วสามารถนำความขัดแย้งได้มากเป็นประวัติการณ์ อันนี้เพราะว่า
 ผมเชื่อว่าท่านนี้หวังผลเลิศมาก จึงได้เขียนได้หมดจดกว้างขวางละเอียดมากมาย
 ถึงขนาดนี้ ความจริงที่เรามีความประสงค์อย่างนี้จะให้ปฏิรูปการเมืองนี้ครับ
 เพราะว่าการเมืองปัจจุบันเราเห็นไม่เหมาะสม ยังไม่ดี การเลือกตั้งยังไม่
 บริสุทธิ์ไม่ยุติธรรม เงินยังเป็นปัจจัยสำคัญ ในสิ่งไม่โปร่งใส คนจะเข้าไปสู่
 ระบบก็เข้าไปด้วยความยากลำบาก ฉะนั้นสิ่งนี้ต้องแก้ และเป็นความปรารถนา
 ทุกคนจงใจกันหมดเลยครับ แต่ที่นี้เวลาท่านแก้รัฐธรรมนูญขึ้นมา ท่านไม่ได้
 ปฏิรูปเฉพาะการเมืองจุดนี้ ความปรารถนาก็ไปไกลกว่านั้น ก็รัฐธรรมนูญทั้งหมด
 จนกระทั่งเสมือนท่านปฏิรูปรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ -----

เมื่อท่านแก่มาก ปัญหาที่มาก ความขัดแย้งก็มาก ก็ขอบเขตท่านที่ท่านอดทนฟัง
 นะคะรับไปอีกวันแล้ว ซึ่งผมเองนั้นอยากจะเขียนอย่างนี้ครับ สมมุติว่า
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ในส่วนที่เป็นการปฏิรูปการเมือง เราสามารถทำได้ ได้ผลดี
 พอสมควร จนเราสามารถได้รัฐบาลที่ดีนะครับ รัฐบาลที่ดีรัฐบาลที่มีการสนองตอบ
 ต่อความปรารถนาของส่วนรวม รัฐบาลที่สามารถตรวจสอบได้ รัฐบาลที่
 โปร่งใส รัฐบาลที่มีคุณภาพและมีเสถียรภาพ สมมุติเราได้อย่างนี้ครับก็
 เป็นยุคทองปรารถนาของเราแล้ว แต่ผมเองดูจากรัฐธรรมนูญนี้ทั้งฉบับ และก็
 อ่านไปผมก็ยังมีคำถามห่วงใยไม่ค่อยสบายใจว่า ในทางปฏิบัติจริง ๆ
 แม้เราจะได้รัฐบาลอย่างนั้น ซึ่งต้องถือว่าดีเลิศสำหรับประเทศของเรา
 ซึ่งเป็นรัฐเดี่ยวเท่านั้นเองเล็ก ๆ เท่านั้น รัฐบาลนี้ละเป็นรัฐบาลที่ใช้อำนาจรัฐ
 แทนทั้งหมด ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น ต้องขึ้นกับรัฐบาลนี้
 รัฐบาลนี้ถ้าเป็นรัฐบาลที่ดีตามที่เราปรารถนา เป็นรัฐบาลประชาธิปไตย
 เขาจะต้องนำชาติเราไปสู่การเมืองที่ดี เศรษฐกิจที่ดี บ้านเมืองที่มั่นคง
 เจริญก้าวหน้าและปลอดภัย และประชาชนมีความสุข เราไว้ใจอย่างนี้ไหมครับ
 เรามุ่งเน้นอย่างนี้ผมเชื่อว่าเราไว้ใจอย่างนี้ สมมุติเราทำได้นะครับ ผมคิดว่า
 เราน่าจะภูมิใจ แล้วจะทำอย่างไรความปรารถนาของทุกคน ผมเชื่อว่าในสภาวะ
 ของโลกที่เราเรียกว่า โลกาภิวัตน์ หรือหลากหลายทางสังคมสหประชาชาติ
 และทุกแห่งทั้งหมดนี้ เราคงอยากได้ชาติไทยที่เข้มแข็ง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
 เป็นชาติไทยซึ่งสามารถจะต่อต้านความหลากหลายเหล่านั้นได้ จะทำได้อย่างไร
 ก็ต้องทำโดยรัฐบาลที่เราจะหามาให้ได้ดีจากการปฏิรูปของ สสร. นี้ ที่ขึ้นมาดู
 รัฐธรรมนูญของเรา ท่าน สสร. ท่านแก้หมดเลย ผมคิดว่าท่านแก้ตั้งแต่อะไร
 ที่ไม่เคยเขียนมาท่านก็เติมเข้าไป อะไรที่มีอยู่ไม่เป็นปัญหาแต่ท่านเห็นว่า
 ยังไม่ดีท่านก็แก้ เข้าไป ท่านก็ใส่เข้าไปหมด ฉะนั้นเวลามาเทียบกันเดี๋ยวเอา
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้กับฉบับปัจจุบันมาเทียบอะไรจะดีกว่า ก็ต้องยอมรับว่าส่วนที่ดีกว่า
 ในการปฏิรูปการเมืองในการจะตรวจสอบควบคุมที่ดีกว่า ผุ่ตส่วนที่ไม่ค่อยดีคือ
 ส่วนที่ไปแก้ให้เป็นปัญหาขึ้นมา ซึ่งรัฐธรรมนูญปัจจุบันถึงจะไม่มีรวมทั้งหมด
 แต่ก็เป็นครมไม่มีปัญหาในส่วนนั้น เพราะฉะนั้นเขียนรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 แก้ไขขนาดนั้น ถ้าเราได้รัฐบาลอย่างนั้นนะครับ ผมคิดว่าเราคงไม่ปรารถนา
 ให้รัฐบาลที่เราได้ปฏิรูปจนดีแล้วนั้น กระทบอยากเห็นรัฐบาลนั้นสามารถบริหาร
 ประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้อำนาจทั้งรัฐได้ดีด้วยดี ดูแลประเทศให้มั่นคง
 ให้มีความสุขอย่างที่ปรารถนา ออก่างที่ผมเขียนเมื่อก็ได้ แต่ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้

ท่านแก้ไขทุกส่วนกำหนดต่าง ๆ ไข่มากมาย เขาก็ไม่มีอิสระที่จะวางนโยบายอะไร นอกเหนือจากกรอบนี้ได้ เพราะเรากำหนดให้เขาอย่างที่เราเรียกว่า ละเอียด โดทละเอียด เขาจะต้องทำอย่างนี้ ๆ ผมยังมีความกังวลใจว่า อำนาจรัฐจริง ๆ จะอยู่ที่ตรงไหน รัฐบาลสามารถใช้อำนาจรัฐได้หรือไม่ ทั้งหมดนี้ท่านไม่ตอบได้ นั่นถึงในเรื่องความมั่นคง ถึงความเป็นชาติเป็นส่วนรวม แต่ท่านเน้นถึงจุดไหนที่ต้องแก้ จุดนี้ที่แก้ชอกกล่าวเฉพาะเรื่องการปกครองท้องถิ่น นี่ครับ เป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกนะครับ ที่การปกครองท้องถิ่นเขียนไว้ที่ก้าวหน้า กว้างไกลที่สุด จนผมไม่มั่นใจว่า จะเหมาะกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของ เอกรัฐอย่างเรา ชากล่าวตรงนั้นเดี๋ยวผมจะประกอบพิจารณา คือ ประเทศไทยเราเป็นรัฐเดี่ยว เป็นเอกรัฐ ลักษณะโดยหลักการอำนาจจะอยู่ที่ รัฐบาลกลาง เอาสำหรับประเทศเรา เขาก็จัดการปกครองออกเป็น รัฐบาลกลางนี้ครอบคลุมอำนาจทั้งส่วนทั้งหมดอธิปไตย เรามีราชการ ส่วนภูมิภาค เป็นเจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติหน้าที่ของรัฐในต่าง ๆ ดูแลความมั่นคง ช่วยรัฐบาลควบคุม ราชการส่วนท้องถิ่นก็กระจายอำนาจประชาชน ช่วยปกครอง บริหารงานท้องถิ่น ทั้งหมดนี้เป็นการแบ่งเบาอำนาจ แบ่งเบาภาระของ รัฐบาลกลางไม่ใช่เป็นหน่วยท้องถิ่นอิสระที่จะต่อรองหรือไม่ขึ้นกับรัฐบาลกลาง หงไม่ได้ เราจำเป็นแต่บอกอย่างไรก็อยู่ใต้อำนาจรัฐ แต่อำนาจรัฐที่เป็นเอกรัฐ ค่างานนี้ก็ต้องไม่ใช่อำนาจรัฐที่ต่อรองแบ่งอำนาจกันได้ ผมไม่คิดว่าอย่างนั้นจะ เหมาะสม-----

เพราะฉะนั้นในกรณีอย่างนี้ครับ เมื่อพูดถึงส่วนการปกครองท้องถิ่น ผมว่า มีนัยว่าหนักมากที่สุดเลยเทียบกับฉบับปัจจุบัน นี่ก็ก้าวหน้าอยู่แล้วนะครับ เราเริ่มด้วยอ้างมาตรา ๑ ว่าภายใต้บังคับมาตรา ๑ มาตรา ๑ ก็คือ เราเป็นเอกรัฐ เป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวแบ่งแยกไม่ได้ แต่ท่านอ้าง มาท่านกำหนดไว้เลยว่า รัฐต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ ของประชาชนในท้องถิ่น เน้นที่เจตนารมณ์กับท้องถิ่น ไม่ได้เน้นถึงการกระจาย อำนาจที่รัฐบาลที่เป็นประชาธิปไตยแล้ว เห็นสมควรที่จะมอบหมายไปเป็นการ กระจายอำนาจแบบท้องถิ่นที่จะช่วยอย่างนั้น แต่เน้นกันเลยว่า ต้องให้ คำนี้ หนักนะครับ แล้วมาตรา ๒๘๔ ท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนด นโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจของตนโดยเฉพาะ การกำหนดหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ให้เป็นไปตาม กฎหมาย ซึ่งต้องนึกถึงการช่วยกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเท่านั้น ฉะนั้น อำนาจในวรรคสองถูกกำกับด้วยวรรคหนึ่งว่า เขาต้องมีอิสระทั้งหมด ตรงนี้ ผมอยากจะเรียนนิดนะครับว่า เมื่อเป็นอย่างนี้รวมไปอีกนิดหนึ่งแล้วผมจะกล่าว สรุบบ้างถึงมาตรา ๗๘ ซึ่งไม่อยู่ในนี้ เราเขียนเลขมาตรา ๗๘ บอกว่า รัฐต้อง กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นทั้งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนา เศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้าง พื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั้งประเทศ เขียนบังคับ แบบนี้ผมไม่มีเห็นว่ารัฐบาลไหนที่จะทำได้ง่าย ๆ ความเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้น ผมถึงว่าตรงนี้สุด ๆ เลยทีเดียว และจากนั้นต้องพัฒนาจังหวัดที่พร้อมจะเป็น องค์กรท้องถิ่นขนาดใหญ่ อันนี้ก็มองพร้อมกันว่าจะให้เป็นเหมือนกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นท้องถิ่น แต่ว่าจังหวัดคนละอย่าง อันนี้ไม่พูดแล้วคนพูดมาก แต่อันนี้ผม อยากรจะเรียนไปที่ไหนถึงว่าเราจะทำได้เพียงใด เพราะใจผมคล้อย อยากรให้ทำ แต่จะทำได้อย่างไร ไปถึงมาตรา ๒๘๙ องค์กรท้องถิ่นมีสิทธิจะจัด การศึกษาอบรม บำรุงศิลปะ ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมของท้องถิ่น ทั้งหมด ตรงนี้เมื่อรวมโยงใยไปถึงมาตรา ๑ องค์กรท้องถิ่นมีอิสระอย่างนี้ ท่านลองคิดว่าถ้าความต้องการเจตนารมณ์ที่จะเอาศีลธรรมมันเกิดไปขัดแย้ง กับส่วนกลาง เราเป็นรัฐบาลกลางเราจะทำอะไรได้ เราจะไปห้ามปราม ได้ไหม ได้แค่ไหน ตรงนี้ก็อุปสรรคของส่วนกลางเป็นอย่างยิ่งเลย ที่น่า

เป็นห่วง เป็นใยอย่างถึงคือเรื่องสิ่งแวดล้อม เรื่องทรัพยากรของแผ่นดิน ทรัพยากรทั้งหมดนี้เป็นของแผ่นดิน ท้องถิ่นเราขณะนี้ มี ๗,๐๐๐ กว่าแห่งเต็ม ประเทศหมด แต่ละแห่ง ๆ หมด เป็นการตีครีบที่เราเอาปัญหาปัจจุบันมาว่าเวลานี้ส่วนกลางเอาไปทำอะไรก็ไม่ให้ท้องถิ่นเขารู้ เป็นปัญหาอย่างนี้ อันนี้เป็นส่วนที่จะต้องแก้ไข แต่ไม่ใช่เป็นสิ่งที่กำหนดว่าท้องถิ่นจะต้องจัดการ ถ้าท้องถิ่นไม่ยอมส่วนกลางทำไม่ได้ ต่อไปเราคงสร้างอะไรไม่ได้ พัฒนาประเทศโดยส่วนรวมไม่ได้ ความขัดแย้งระหว่างท้องถิ่นกับส่วนประเทศและส่วนรวมรัฐบาลจะทำอย่างไร และโยงไปถึงว่าเอาท้องถิ่นเห็นเขาไม่ได้ อย่างนั้น เมื่อเราเน้นเจตนารมณ์ท้องถิ่นเขาอาจจะเรียกร้องเอา ลงข้อเสนอ เติมนโยบาย อะไรเอา ซึ่งน่ากลัวมาก ผมไม่เห็นประเทศไทยจะมีความไม่ เป็นสุขเท่าประเทศไทยในขณะนี้ได้ เป็นรัฐบาลมา ทำานได้ เป็นรัฐบาลมาแล้ว อยู่แล้ว ผมไม่เห็นได้พักผ่อนอะไร แก่แต่ปัญหาเหล่านี้ แก่ปัญหาที่เป็นปัญหา ความเดือดร้อน รัฐบาลไม่มีอำนาจที่จะทำอะไรที่เรียบริ้อยไปได้ ไม่สามารถ ใช้อำนาจรัฐให้เข้มแข็งและให้ความสุขได้ แต่ตอนนี้ท่านเป็นปัญหาอย่างนี้ เราไม่ว่า แต่ท่านได้รัฐบาลที่ดีแล้วท่านหวังรัฐบาลที่ดีใหม่ อยู่ในต่างประเทศ ผมเห็นคนเขาเป็นผู้นำรัฐบาลต่างประเทศ เขามีเวลาไปพักผ่อนเหมือน ข้าราชการ ไปไหนก็ไป ทุกอย่างอยู่ในกรอบ ในเกณฑ์ ในกติกา ของเรานี้ ทำไมเราจะทำอย่างนั้นได้ ลองคิดดูนะครับว่าถึงมาตรา ๒๕๐

เรื่องทรัพยากรของท้องถิ่นที่ท้องถิ่นจะพิจารณาจัดการ ซึ่งบอกให้กฎหมายจำกัดให้กฎหมายคุณ กฎหมายท่านก็เขียนไว้กรอบนิดเดียวว่าต้องอยู่ในการเพิ่มอำนาจให้ท้องถิ่นแล้วทุก ๆ แห่งจะทำอย่างไร รัฐจะเข้าไปได้อย่างไร ที่เขียนอยู่ในปัจจุบันนี้ก็กระจายอำนาจไปในทางหลักให้ปกครองตนเอง ให้มีการกระจายอำนาจ ให้ปกครองตนเอง และก็เป็นที่ปรึกษาที่โดยดีพอสมควรในปัจจุบันและไม่มีปัญหา ย้ำแก้ไขใหม่ผมว่าเป็นดินแดนเล็ก ๆ น้อย ๆ เต็มไปหมด แล้วรัฐเข้าไปทำอะไรไม่ได้ แล้วประชาชนในมาตรา ๑ ก็บอกว่า แยกไม่ได้ ก็แยกไม่ได้จริง แต่ว่าเขตปกครองที่มีอำนาจที่รัฐเข้าไปใช้อำนาจไม่ได้เต็มที่จะถูกในหลักการได้อย่างไรสำหรับที่เป็นเอกรัฐ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าค่าที่น่าจะดูแยกกันไว้ห้อยคือ การกระจายอำนาจให้ประชาชนปกครองท้องถิ่นของตนเองตามหลักการนั้นหนึ่ง การที่ประชาชนต้องการเขตปกครองอิสระของตนเองอีกหนึ่ง ต่างกันไหมครับ ดังนั้นผมก็กลัวว่าเมื่อเป็นอย่างนี้ต่อไป เมื่อเราเห็นเจตนารมณ์มากขึ้น ๆ ต่อไปเจตนารมณ์ที่ท้องถิ่นต้องก้าวอย่างนี้ชัดกับรัฐบาล เจตนารมณ์จะกระจายไปที่ไหน เดียวนี้โลกก็แคบ คลุกไปต่างประเทศก็ง่าย ออกไปสหประชาชาติก็ง่าย รัฐบาลจะทำอย่างไร อะไรอย่างไร ผมจึงมีความกังวลว่าถ้าไม่เราจึงต้องเขียนกันสุด ๆ ขนาดนี้ ผมคิดว่าที่ลำดับอย่างนี้ซึ่งที่ขอความเป็นอิสระที่จะกระทบหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นไม่ได้ นี่ละครับซึ่งอันนี้ต่างกัน ไม่ใช่เป็นเรื่องนโยบายกระจายอำนาจลดรัฐบาลที่เป็นเอกรัฐ อำนาจรัฐอยู่ที่ส่วนกลางรัฐจะต้องรับผิดชอบ เวลานี้เราให้กฎหมายธรรมดา กฎหมายที่เป็นอยู่ที่ผ่านมาเราก็กระจายอำนาจให้มีท้องถิ่นทั้งประเทศขณะนี้ ๗,๐๐๐ กว่าแห่งแล้ว เราซึ่งควบคุมอะไรไม่ได้เลย รัฐบาลกลางเราก็ยังควบคุมไม่ได้ว่าไม่ดี ถ้าเราทำรัฐบาลกลางได้ดี เต็มที่ถ้าไม่ปล่อยให้รัฐบาลกลางมีอำนาจที่จะจัดการ ความปรารถนาดีของเราคือเขียนไว้ให้หมดให้รัฐบาลกลางทำอย่างนั้น แต่ผมว่าเขียนมัดมือรัฐบาลกลางทั้งสิ้นตรงนั้นน่าเป็นห่วงมาก ท้องถิ่นที่เรามีอยู่ ๓,๐๐๐ กว่าแห่ง คนเป็นท้องถิ่นนั้นเขาก็คิดว่าท้องถิ่นให้เขาดูแลทรัพยากรเขาต้องดู ใครมากระทบชีวิตทั้งนั้นละครับ แต่ว่ารัฐบาลกลางจะทำอย่างไรก็ส่วนรวมของประเทศแล้วครับ ผมคิดว่า การกระจายอำนาจกับการบังคับเอาจากรัฐเพื่อให้ท้องถิ่นเป็นอิสระไม่เหมือนกัน นะครับ แทนที่จะเอาผู้บังคับอำนาจรัฐก็กลายเป็นเรียกบังคับแบบนี้เหมือนไม่ใช่เรา เป็นรัฐเดียว ผมยังคิดว่ารัฐธรรมนูญที่เขียนเรื่องเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในตอนนี้เขียนไว้เห็นการกระจายอำนาจเป็นประชาธิปไตยไม่ใช่ราชการเข้า

ไปมทรกษัตริย์อะไรนี่น่าจะเหมาะสมกับบ้านเราเป็นอย่างมาก ผมยังตรงนี้
 อีกอย่างนะครับ คนไทยเรานั้นสิ่งที่น่าเป็นห่วงคือ ความรู้เราไม่เหมือนกัน
 ที่เราเก่งเราก็เก่งจริง ๆ เราเก่งไปถึงไหน ๆ คนที่ไม่รู้ก็อยู่ตามชนบท
 ทั้งคู่คู่กันนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่น่าจะเป็นห่วงต่างสิ่งคือต้องเน้นความเป็นชาติ
 เป็นคนไทย เน้นเอกราช เอกรัฐ ต้องเน้นความเป็นกันหนึ่งอันเดียวกันของชาติ
 ไม่ใช่เน้นแต่ละท้องถิ่น ๆ อย่างนั้นจนเกินกว่าเอกภาพความมั่นคง เพราะฉะนั้น
 ผมขออาจจะเรียกว่าด้านนโยบายสุด ๆ อย่างนี้เอกภาพของรัฐก็จะดีตลอดแน่ ๆ
 ตลอดเลยมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณรัตนมาครับ หลังจาก
 คุณรัตนจะเป็นท่านผู้นำฝ่ายค้าน นะครับ

นางรัตน จงสุทธานามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพื่อสงราช) :
 กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน
 รัตน จงสุทธานามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพื่อสงราช พรรคชาติพัฒนา
 ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะถ้าหากว่าเราจะมองย้อนหลังไปเมื่อวัน
 เราด้วยกัน เรียกบ้างให้มีภาพปฏิรูปการ เมืองในทันทีที่จะนำมาสู่รัฐธรรมนูญกับใหม่
 ในเรื่องของภารกิจร่างรัฐธรรมนูญต่าง ๆ นั้น ดิฉันคิดว่าจะกราบเรียนและ
 ก็อยากจะทำให้ทุก ๆ ท่าน ณ ที่นี้รวมถึงประชาชนคนไทยทั่วทั้งประเทศได้ลอง
 นึกถึงกันหลังไปดูนะคะว่าเราเรียกร้องรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน -----

ดิฉันอยากจะกราบเรียนว่าคำว่า รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน นั้น แท้ที่จริงนั้นใช่ รัฐธรรมนูญฉบับประชาชนหรือไม่ ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีดิฉันอยากจะกราบเรียนว่าจริง ๆ ใจของดิฉันอยากจะพูดว่า เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่อยากจะเรียนว่า อ้อ ๆ อึ้ง ๆ มากกว่า เพราะว่าท่านสมาชิกหลายท่านอาจจะแสดงความคิดเห็น อยากรจะพูดในบางสิ่งบางอย่าง แต่ไม่สามารถที่จะพูดออกมาได้ ตรงนี้ที่ดิฉันอยากจะกราบเรียนว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้น อยากรจะบอกว่า พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง ถ้าหากว่า จะพูดไปก็ร้องแต่จะเข้าตัวเอง ตรงนี้ดิฉันอยากจะขอให้ท่าน สสร. ได้เห็นใจท่านสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า เราต้องการแสดงความคิดเห็น เราเองรักประเทศไทย แต่ว่าในบางครั้งการที่จะพูดไปก็ร้องแต่จะเข้าตัวเอง ดิฉันอยากจะกราบเรียนว่า รัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้ จะต้องร่างให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนทั้ง ๖๐ ล้านคน และเพื่อประเทศไทยระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข แต่ในขณะที่ เรากำลังพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้ สสร. ฉบับนี้กันอยู่ ดิฉันไม่สามารถให้คำตอบได้ และไม่แน่ใจว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้จะนำมาซึ่งการพัฒนาและแก้ไขปัญหา เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศไทยและประชาชนหรือไม่ หรืออาจจะถือประโยชน์ต่อประชาชนเพียงบางกลุ่มและบางคนเท่านั้น ท่านประธาน ในช่วงที่ผ่านมามีเวลา ๘ เดือนของการร่างรัฐธรรมนูญ ดิฉันอยากจะกราบเรียนว่า ดิฉันรู้สึกอีกอัศจรรย์ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือที่เราให้คำจำกัดความสั้น ๆ กันว่า นักการเมือง เราเรียกกันว่า นักการเมือง นั้น ทำให้สังคมนักการเมืองเป็นจำเลย ทั้ง ๆ ที่นักการเมืองเป็นผู้ที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง นักการเมืองที่เรียกกันว่า ส.ส. นักการเมืองที่เรียกกันว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓๕๓ คนนั้น ต้องตกเป็นจำเลยของสังคม ทำให้พวกเราตัวแทนของประชาชนรู้สึกหมดความภาคภูมิใจในความเป็น ส.ส. อันนี้ดิฉันคิดว่า คงจะมีหลายท่านที่มีความรู้สึกเช่นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขั้นตอนในการทำประชาพิจารณ์ ลักษณะของการตั้งคำถามของ สสร. เพื่อสอบถามความคิดเห็นของประชาชน ก่อนข้างที่จะให้ที่นำหนักมุ่ง เน้นไปที่ตัวบุคคลทางด้านการเมืองมากกว่า มากกว่าที่จะมองในเรื่องของระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นการมองในมุมแคบ โดยการกำหนดกรอบของนักการเมืองในเรื่องของคุณสมบัติต่าง ๆ มากมาย ซึ่งทำให้ตัวแทนของประชาชนโดยตรงขาดโอกาสในการที่จะบริหารประเทศ ท่านประธาน ดิฉันขอเสนอแนะว่า ท่าน สสร. หลายท่านที่อยู่ ณ ที่นี้ ไม่กล้าที่จะพูดว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ดีที่สุดสำหรับประชาชน อย่างมากก็อาจจะพูดได้อย่างแกน ๆ ว่า ฉบับนี้ดีกว่าฉบับเดิม

เท่านั้น นี่คือนี่ดิฉันคิดว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ท่าน สสร. ต้องหาแนวร่วมในการร่วม
 รับประทานอาหารบุญ ก็โดยการแบ่งแยกคนไทยให้เป็นกลุ่ม ๆ ท่านจะเห็นว่าตามโศกณ
 ตามที่สาธารณณะต่าง ๆ มีทั้งกลุ่มสีเขียว สีเหลือง ดิฉันไม่อยากจะบอกว่า ดิฉันอยู่กลุ่ม
 สีอะไร และกลุ่มบุคคลที่ถูกแบ่งแยกเหล่านั้น คงมีหลายคนที่ยังไม่ทราบด้วยซ้ำว่า
 หน้าตาของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นเป็นอย่างไร มีกี่หมวด มีกี่มาตรา เราไม่ต้องพูด
 หรือกว่า ในเนื้อหาสาระหรือว่าข้อดีข้อเสียนั้นเป็นอย่างไร ดิฉันคิดว่าบางครั้งบางคน
 พวกเขาเหล่านั้นรู้แต่เพียงว่า พวกเขาเป็นพวกที่รับร่างรัฐธรรมนูญก็คือพวกสีเขียว
 ส่วนพวกที่ไม่รับร่างรัฐธรรมนูญก็คือพวกสีเหลือง ก็คงจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการเผชิญหน้า
 ระหว่างคนไทยด้วยกัน ซึ่งเป็นการสร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้นในสังคม เป็นความรู้สึก
 ของดิฉัน ดิฉันจะพูดในเชิงที่เห็นด้วยกับท่าน สสร. ก็คงจะไม่ได้ข้อคิดอะไรมากมาย
 แต่ดิฉันคงอยากจะแสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมาในวันนี้

ท่านประชาชนจะในเมื่อ เวลาครบรอบว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในช่วงนับที่ต่ำสุด ก็ย่อมจะต้องมีข้อบกพร่องซึ่งจะต้องเปิดใจให้กว้าง ยอมรับคำติถึง คำวิพากษ์วิจารณ์ และตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ดิฉันสังเกตเห็นว่าผู้ที่ไม่เห็นด้วยในประเด็นใดก็ตามแต่ณะคะ ก็จะถูกกลายเป็นเหยื่อข่มขู่ประหลาด หรืออาจจะ เป็นสัตว์โลกติดคำบรุษไปอย่างที่หลากหลาย ๆ ท่านก็คงจะได้ผ่านพบเจอในสิ่งหลากหลาย ๆ ลือ เพราะฉะนั้นที่ผ่านมานี้จึงไม่แปลกมีใครกล้าแสดงความคิดเห็นต่อร่างรัฐธรรมนูญมากนัก เพราะแสดงความคิดเห็นมากกว่าเปลี่ยนตัว ทั้ง ๆ ที่ในความคิดเห็นเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ก็ตามแต่ณะคะ ท่านประชาชนจะในขณะที่ เด็ดงวักกันดิ้นก็รู้สึกเห็นใจท่าน สสร. ทุก ๆ ท่านทั้ง ๕๕ ท่าน ดิฉันทราบว่าท่านเห็นดีเห็นงามร่วมกันร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมา แต่ในขณะที่ เด็ดงวักกันดิ้นก็ไม่น่าจะร่างขึ้นมาจากกระแสความต้องการของคนทั้งประเทศทั้งจริง หรือจวบกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เรา ท่านไม่อาจทราบได้ ท่านประธานคะดิฉันคิดว่าเราจะทราบเรื่องนี้ว่าเราทุกอย่างเท่าที่ที่ส่งขอความเป็นคนไทย เติงแต่คณะภคบาทเท่านั้นณะคะ ท่าน สสว. ก็เคารพทุกท่าน ท่านเป็นผู้ร่างรัฐธรรมนูญ เป็นผู้นำ สันตลัทธิรัฐสภา แห่งนี้โดยมี ส.ส. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ ส.ว. สมาชิกวุฒิสภา เป็นผู้พิจารณา ดิฉันคิดว่า เราทุกอย่างต่างก็มีความรักในประเทศชาติด้วยกันทั้งสิ้น และที่สำคัญที่สุดดิฉันคิดว่าเราจะเห็นก้าวตรงนี้ว่า เราต่างก็ยึดคนไทยเหมือนกันณะคะ ท่านประธานคะถ้าหากว่าเราจะยื่นข้อไปสู่อัตต เมื่อครั้งที่ยังไม่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยในสมัยก่อนรวมค่าแห่ง ในสมัยพลเอกเปรมราช เพราะว่ามีดิฉันมาจากเสียงราษฎร ซึ่งเป็นกรปกครองแบบปกครองลูก ประเทศชาติก็เจริญรุ่งเรือง ประชาชนก็สุขสบาย ก็เนื่องด้วยมีผู้นำที่มีความสามารถ และที่สำคัญก็ยังมีคุณธรรม เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ควรจะร่างโดยคำนึงถึงผู้บริหารและผู้ปกครองที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมเป็นหลัก แทนที่จะจำกัดสิทธิณะคะว่าผู้บริหารประเทศแนวโน้มนั้นจะต้องมาจากบัญชีรายชื่อหรือระบบสัดส่วน หรือปาร์ตี้ ลิสต์ (Party list) ส่วนตัวแทนของประชาชนโดยตรงจะเข้ามาบริหารประเทศบ้าน เมืองกลับมีที่ล้งจำกัดต่าง ๆ มากมาย ท่านประธานคะดิฉันไม่แน่ใจว่าผู้บริหารที่มาจากระบบบัญชีรายชื่อพรรคการเมืองนั้น ซึ่งเป็นผู้ที่ล้วนแล้วแต่มีชื่อเสียง อาจจะเป็นกลุ่มทุน ผู้อยู่เบื้องหลังพรรคการเมืองต่าง ๆ ก็ได้ และโดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ส่วนกลางก็ตั้งกรุงเทพฯ โดยอาศัยความได้เปรียบในการใช้สื่อที่มีอยู่ส่วนกลาง ซึ่งนักคนที่คนต่างจังหวัดจะมีโอกาสที่จะเข้ามาลู่กับผู้บริหารที่พรรคการเมือง เพราะว่าไม่มีกลุ่มทุน และ

ไม่มีสื่ออยู่ในมือ เพราะฉะนั้นระบบปาร์ตี้ ลิสต์ ก็ไม่ได้หมายความว่าอย่างที่ท่าน สสร. ได้ร่างขึ้นมานั้นก็ไม่ได้ให้ความสำคัญถึงความสามารถ คุณธรรม ความซื่อสัตย์ ความสุจริต และการเข้าถึงปัญหาที่แท้จริงของประชาชนแต่อย่างใด ซึ่งอาจจะนำพาประเทศชาติไปสู่ปัญหาต่าง ๆ มากมาย ดังที่เคยเกิดขึ้นกับชาติบ้านเมืองเรามาแล้ว ดังนั้นคงไม่อยากจะยกตัวคิดว่ามี เรื่องอะไรบ้าง ท่านประธานคณะในขณะที สสร. ร่างรัฐธรรมนูญก็เกิดขึ้นมาเพื่อป้องกันกา รที่กสิกรศึกษาเสียง แต่กลับเปิดโอกาสให้ระบบทุน เข้ามามีอำนาจ มาบริหาร ประเทศ แล้วท่านจะมีกำลังใจได้บ้างไรว่าพวก เขาเหล่านั้นจะไม่เข้ามาลดทอน ตรงนี้ดิฉันขอลดทอนขยายเรียกเผากไว้ด้วย ดิฉันคิดว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่คงจะ ต้องหาแนวทางที่ผู้นำประเทศจะต้องมาจากพื้นฐานของความเสมอภาค ความถูกต้องในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริศ์เป็นประมุข ดิฉันขอเสนอแนะ ที่จะแก้ก้างก้านผู้นำในอดีตที่ผ่านมาณะคะ ท่านที่มีความก้อสัตย์ มีคุณธรรม เหมือนท่านอดีตนายกฯ เปรม มีความดีใจเริ่มกล้าตัดสินใจเหมือนท่านอดีต นายกฯ ชวตีฉาย สุขหะวีย์ มีความซื่อมั่นในหลักการล่งทำงานอดีตนายกฯ ชวน มีความพยายามลดกลิ่นและลดทอนเหมือนอดีตท่านนายกฯ บรรเทา -----

และต้องมีความประนีประนอมเหมือนกับท่านนายกฯ ชวลิต ดิฉันทดลองพูดเอ่ยอ้าง
 ที่ลที่ท่านนะคะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกฯ ชวลิต ดิฉันรู้สึกเห็นใจท่านที่
 เข้ามาบริหารประเทศในช่วงเศรษฐกิจถดถอย ในช่วงของการปฏิรูปการเมือง
 และมีการเรียกร้องรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ท่ามกลางกระแสความกดดันต่าง ๆ
 มากมายที่รุมเร้าทั้งในประเทศและบนเวทีโลก และในขณะที่ตั้งไม้เท้าที่ชัดเจน
 ต่อร่างรัฐธรรมนูญ ท่านก็ถูกกล่าวหา และมาจนถึงเดี๋ยวนี้ วันอาทิตย์ซึ่งค่อนข้าง
 ที่จะชัดเจนแล้วในกรณีที่ระบุว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของ สสร. ท่านก็ถูก
 ถูกกล่าวหาว่าที่ล เวลาดีก ดิฉันคิดว่า เป็นนายกฯ เมีลิง ไทโยนี่ค่อนข้างที่จะ
 ล้าหากพูดสมควร ท่านประธานคะ ในฐานะที่ดิฉันเคยอยู่กับองค์กรที่อันมาก่อน
 ก่อนที่จะมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ดิฉันเป็นแฟนคลับมาก่อน ดิฉัน
 ลากจะได้กล่าวถึงประเด็นของการปกครองส่วนท้องถิ่น ประเทศไทยเรานั้น
 แบ่งการปกครองออกเป็นสามส่วน ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะลต่างทั้ง
 ในด้านการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ได้ทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะว่า
 เห็นการเปิดโลกาสให้ประชาชนได้ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารประเทศ
 มากที่สุด แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายนะคะ ว่าที่ผ่านมานี้ เราได้ให้ความสำคัญกับ
 ที่ท้องถิ่นน้อยเกินไป ดิฉันลลาคจะทดลองพูดช่วยอย่างนะคะว่า ในเรื่องของ
 การจัดสรรงบประมาณไปสู่ท้องถิ่นนั้น จะได้รับจัดสรรเพียง ๕ เปอร์เซ็นต์
 เท่านั้นของงบประมาณทั้งหมด ในขณะที่ท้องถิ่นเองก็มีความหลากหลายในรูปแบบ
 ต่าง ๆ ลต่างที่ท่านสมาชิกท่านอื่นได้กล่าวไปแล้วจะคะว่า มีทั้ง ททท. มีทั้ง
 เมีลิงพิททา เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัด แต่ทั้งหมดนี้ก็เป็นเพียงแผนกหนึ่งหรือส่วนหนึ่งในกรมการปกครอง
 เท่านั้น แต่ดิฉันก็ถือว่าเป็นนิมิตหมายอันดีในการที่ได้ศึกษาร่างรัฐธรรมนูญ
 ฉบับใหม่ของ สสร. ที่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในหมวดที่ ๙ เรื่องของการปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นของ สสร. ร่างมานั้น ได้ให้ความสำคัญส่วนท้องถิ่นมากขึ้น เพียงแต่ว่า
 หลยงไว้สักนิดหนึ่ง ตั้งข้อสังเกตุว่า ยังขาดความชัดเจนว่าจะให้งบกี่ครั้งท้องถิ่น
 เหลือที่รูปแบบ แล้วก็ควรจะเป็นแผนกตามเดิม เป็นส่วนหนึ่งตามเดิมที่อยู่ใน
 กรมการปกครอง หรือจะให้ เป็นกรม หรือจะให้ เป็นกระทรวงต่อไปในอนาคต
 และควรจะมีรายได้นั้นที่เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งในทางประเทศ
 หน่วยงานท้องถิ่นนั้นเขาได้รับจัดสรรงบประมาณ บางประเทศถึง ๕๐, ๕๐ และ
 ๖๐ เปอร์เซ็นต์ อย่างเช่น แคนาดา อเมริกา หรือจะเป็นญี่ปุ่น และออสเตรเลีย
 ก็ตามแต่ ทำให้ท้องถิ่นนั้นสามารถพัฒนาตลอดจนแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน

ตลอดจนส่งเสริมการศึกษาและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและคนในท้องถิ่นก็จะไม่ไป
กระจุกตัวอยู่แต่ส่วนกลางเหมือนกับบ้านเราที่กระจุกตัวอยู่แต่ในกรุงเทพฯ เท่านั้น
ท่านประธานคะ ปัจจุบันโครงสร้างของท้องถิ่นค่อนข้างที่จะสลับซับซ้อน ประชาชน
ที่มาติดต่อก็ยุ่งยาก ดิฉันขอลดขนาดยกตัวอย่างนะคะ อย่างกรณีประชาชนในเขต
เทศบาล โดยเฉพาะที่ต่างจังหวัดเวลาที่จะแจ้งเกิดหรือจะแจ้งตายจะต้อง
ไปแจ้งที่สำนักงานเทศบาล แต่ถ้าหากว่าเราเปลี่ยนชื่อ เปลี่ยนนามสกุล หรือจะไป
จดทะเบียนสมรสนั้นจะต้องไปที่ว่าการอำเภอ ค่อนข้างที่จะสับสนทีเดียว ดิฉัน
คิดว่าท่าน สสร. ร่างโดยมุ่งเน้นถึงกระบวนการเลือกตั้ง และการตรวจสอบ
นิกการเมื่อมากเกินไป แต่ทั้งขาดความชัดเจนในการที่จะทำให้องค์กรท้องถิ่น
ต่าง ๆ อย่างที่ดิฉันกล่าวมาแล้ว ให้เหลือรูปแบบน้อยลง แต่ว่าควรกระจาย
ให้ทั่วถึง มีสิทธิสภาพทางด้านการเงิน การคลัง และการบริหารและให้องค์กร
ท้องถิ่นเหล่านั้นสามารถปกครองตนเอง เป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศ และ
เป็นแกนเป็นขาให้กับรัฐบาล ท่านประธานคะดิฉันอยากจะขอลดขนาดคำพูดของ
ท่านมหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ ท่านตั้ง เสี่ยว ฉิง ที่กล่าวไว้ว่า แมวสี่ขาวิ่งก็ตามแต่
ขลุ่ยให้จับหนูได้ก็เป็นที่นั้นว่าให้ได้ เท่านั้นก็พอ ดิฉันได้ก็ฉันนั้น ผู้บริหารของ
ประเทศไทยเราขอให้เป็นคนดี มีคุณธรรม มีความสามารถที่เพียงพอแล้ว
จะมาจากไหนไม่สำคัญ ไม่ต้องไปกีดกันให้ยุ่งยาก ไม่จำเป็นว่าจะต้องมาจาก
ปาร์ตี ลิสต์ เท่านั้น ทั้งหมดนี้คือความคิดเห็นสิ่งที่ดิฉันอยากจะฝากกันทุกไว้ใน
สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้คะ แต่ถึงอย่างไรก็ตามแต่ทั้งนี้ทั้งนั้นดิฉันก็เป็นผู้หนึ่ง
ที่จะรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ขอกราบขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านผู้นำฝ่ายค้านรับ
นายชวน หลีกภัย (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอกราบเรียนท่านประธานไว้ล่วงหน้าเพื่อว่า
ถ้าผมใช้เวลาเกิน ๒๐ นาที ทอลูกญาติให้ท่านประธานหักเวลาของลูกพรรค
ที่จะพูดต่อไปได้ครับ เพื่อความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และก็ขอกราบเรียนว่า
จริง ๆ แล้วก็ถือว่าทุกคนมีเกียรติมีสิทธิที่จะแสดงความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
จะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในระบอบประชาธิปไตยนั้น ผมยืนยันเสมอว่าเป็นสิทธิ
โดยชอบของเรทุกคน ผมคิดว่าผมโชคดีที่ได้มีโอกาสติดตามการร่างรัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้มา โดยมีการตั้งคณะกรรมการของพรรคขึ้นมาตรวจสอบ ติดตาม
จึงมีโอกาสได้เห็นตลอดสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญหลายครั้ง
และก็มีผลตอบรับที่ดีคือได้มีการแก้ไขและได้มีการปรับปรุงในส่วนที่เราเสนอ
ทางครึ่งซึ่งต้องขอขอบคุณไว้ในโอกาสนี้ แต่ว่าในเบื้องต้นแรกก็อยากจะ
กราบเรียนท่านประธานก็คือว่า โดยที่สมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญมาจากมติ
ของสภาชุดที่แล้วก็ได้มอบหมายภารกิจให้ไปทำหน้าที่นี้ วันนี้เราจึงไม่มีสิทธิ
ที่จะมาต่อว่าต่อขานสมาชิกสภาผู้ร่างฯ เลยว่าทำไมไม่เขียนให้เราแก้ไข
เพราะว่าเป็น เรื่องที่เรากำหนดตัวเราเองไว้อย่างนั้น เมื่อสมัยสภาที่แล้ว
ท่านประธานที่เคารพ โดยที่สมาชิกสภาผู้ร่างฯ มาจากความหลากหลายของ
สถานที่และกลุ่มอาชีพ จึงไม่น่าแปลกที่เราจะเห็นความหลากหลาย
แล้วก็เห็นหาสาระที่มากมายในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ที่จริงแล้วความหลากหลาย
ดังกล่าวนั้นก็มิใช่ประโยชน์ในบางส่วนหนึ่งถ้าหากว่าสมาชิกได้ดำเนินการ
ประสานการแก้ไขของแต่ละท่านมาผสมผสาน เพื่อกลั่นกรองรัฐธรรมนูญให้เกิด
ความสมบูรณ์ที่สุด แต่ถ้าหากว่าสมาชิกเอาความหลากหลายนั้นมาสนอง
ตัวท่านเอง หมายถึงว่า เอาความต้องการของแต่ละคนที่เป็นปัญหาส่วนตัว
มาตัดเยียดเข้าไปในรัฐธรรมนูญ ก็มีปัญหากับรัฐธรรมนูญเหมือนกัน ผมคิด
ขอกราบเรียนขออนุญาตสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญที่จะวิจารณ์เบื้องต้นก็คือว่า
ผมรู้สึกมีนัยว่าไป ๓๓ มาตรา มีความรู้สึกว่ายาวไป ความรู้สึกที่ยาวนี้ไม่ใช่
เพราะเหตุว่าข้อความยาวอย่างเดียว แต่กระผมคิดว่าเนื้อหาหลายเรื่อง
ที่เดี่ยวที่สามารถเอาออกไปได้โดยไม่ทำให้เสียหลักของกฎหมายของประเทศ
อันนี้ต้องกราบเรียน แล้วก็ไม้อยากจะเสียเวลาของตัวเอง แต่ว่าชี้ให้เห็น
ได้อันหนึ่งก็คือว่า บางเรื่องกระผมเข้าใจนะครับ เท่าที่คุยกับท่านสมาชิก

สภาร่างรัฐธรรมนูญ บางเรื่องนั้นแม้จะไม่มีผลแต่ก็มีความประสงค์
 ที่อยากจะเป็นการให้ประชาชนได้ตระหนัก กระทบยกตัวอย่างเช่นข้อ ๒๖
 ในเรื่องทลงสิทธิเสรีภาพ มาตรา ๓๑ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิต
 และร่างกาย กระทบกราบเรียนถามท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญว่า
 ในวรรคสองที่เขียนว่า การทรมาน การลงโทษหรือการลงโทษด้วยวิธีการ
 โหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้ แล้วข้อความต่อไปจนจบ
 การลงโทษประหารชีวิตตามที่กฎหมายบัญญัติ ไม่ถือว่าเป็นการลงโทษด้วย
 วิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมตามความในวรรคนี้ -----

รัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ ก็ไม่เขียนไว้แบบนี้ เขาเขียนเรื่องเสรีภาพ แล้วก็เขียนวรรคสองไว้ การจับกุม คุมขัง ตรวจค้นตัวบุคคล แต่ว่าฉบับนี้เขียนละเอียดลงไป เรื่องการทรมานท้าวทรมาน กระผมก็พยายามที่จะขอความรู้เหตุผลว่า ถ้าเราไม่เขียนมันจะมีผลอย่างไร มีผลว่าเรามีสิทธิที่จะนำคนไปทรมานใหม่ มีสิทธิที่จะลงโทษผิดไปจากอันใหม่ คนที่ถูกประหารชีวิต เรามีสิทธิที่จะเอาไปแขวนคอใหม่ ก็ทำไม่ได้ เพราะว่ากฎหมายอาญาก็บอกเอาไว้ว่า การประหารชีวิตนั้นให้เอาไปยิงเสียให้ตาย ถ้าอย่างนั้นการลงโทษด้วยการจำขัง มีสิทธิที่จะไปทุกข์ทรมาน เอาไปลงน้ำร้อน เอาไปต้มน้ำ เอาให้ช่างมาเตะทำได้อื่นใหม่ ก็ทำไม่ได้ เขียนไว้ทำไม ท่านสมาชิกก็บอกผมว่า เขียนไว้เพื่อเตือนให้ประชาชนได้รู้สิทธิของเขาเอง กระผมเข้าใจถึงเจตนาดี แต่ว่าถ้ามองว่ากฎหมายหลักจำเป็นใหม่ที่จะต้องลงรายละเอียดถึงขนาดนั้น ในความรู้สึกส่วนตัวกระผมคิดว่ามันน่าจะจำเป็นมีบทบัญญัติบาง เรื่องที่ไม่อยากให้เป็นปรากฏในรัฐธรรมนูญเลยครับ อยากให้อยู่ในกฎหมายอื่นถ้าจะมี เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องไม่ใช่สถานะหรือตำแหน่งการ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เข้าไปก้าวด้วยหรือแทรกแซงการบรรจุแต่งตั้ง ย้าย โอน เลื่อนตำแหน่งในมาตรา ๑๑๑ ผมเห็นด้วยว่าผู้แทนฯ ก็ไม่ควรจะทำอย่างนี้ แต่เพราะเรื่องนี้สำคัญถึงขนาดมาเขียนในรัฐธรรมนูญหรือ อันนี้คือสิ่งที่อยากจะ เป็นข้อสังเกตเบื้องต้นถึงความ อาจจะเป็น เรื่องฉุกเฉินที่คิดว่ารัฐธรรมนูญไม่ควรที่จะพุ่มเฟือยในเนื้อหาสาระเหล่านี้ ซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องหลักของบ้านเมือง แม้จะเป็นเรื่องสิทธิเสรีภาพของคนในบาง เรื่องก็ตาม แต่ว่าถ้าหากว่ามันไม่มีเนื้อความดังกล่าว ถ้ากฎหมายไม่เปลี่ยนแปลง กระผมเองก็อยากให้เกิดกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น เป็นกฎหมายที่มีสาระ มีหลักอย่างแท้จริง นี่เป็นข้อวิจารณ์ที่อยากจะกราบเรียนในเบื้องต้น ซึ่งพอเข้าใจและ เข้าใจถึงเจตนาดีและความปรารถนาดีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ว่าเป็นประเด็นที่กระผมคิดว่า กระผมไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องกฎหมายรัฐธรรมนูญ ไม่เคยร่างรัฐธรรมนูญ ไม่มีประสบการณ์ มีประสบการณ์ก็คือการใช้รัฐธรรมนูญ แล้วก็เรียนกฎหมายรัฐธรรมนูญในฐานะ นักเรียนกฎหมายเท่านั้นเอง ไม่ใช่เป็นผู้ที่มีความรู้พิสดารทางด้านรัฐธรรมนูญ กราบเรียนว่าก็เป็นข้อวิจารณ์ที่อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตเอาไว้ อย่างที่กราบเรียนแล้วว่าโชคดีที่ได้มีการศึกษาและติดตามการทำงาน

ของสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ จึงสามารถตัดสินใจได้ก่อนว่า แม้จะยังไม่บรรจฐานะเป็ยบวาระ พวกเราก็ประกาศไว้ได้ล่วงหน้าว่ารับและเห็นชอบกับกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะผู้คดีนี้เราไม่มีสิทธิแก้ไขให้เป็นอย่างอื่นแล้ว แล้วผู้คดีนี้เป็นผู้ตีกฎหมายซึ่งสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญจะชี้แจงให้นอกเหนือไปจากตัวบทกฎหมายอย่างไร ก็ไม่มีผลให้คำชี้แจงนั้นเปลี่ยนแปลงคำที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ปรากฏอยู่ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เนื้อหาทั้งหมดพวกเราจึงมีโอกาสได้ดูมาก่อน จึงประกาศได้ล่วงหน้าโดยไม่จำเป็นต้องรอคำชี้แจงด้วยว่าจะรับหรือไม่รับ นี่ก็เป็นข้อได้เปรียบที่เป็นผู้คดีที่ต่างไปจากผู้คดีที่ต้องฟังความเห็นกัน

อย่างไรก็ตามท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตที่จะพิจารณาท่านประธานได้กรุณาให้เราได้เริ่มอภิปรายรวมตั้งแต่หมวดที่ ๔ เป็นต้นไปจนถึงหมวดที่ ๑๐ อันเป็นหมวดสุดท้าย กระผมคิดว่าหมวดที่มีความสำคัญต่อโครงสร้างของประเทศอย่างยิ่งและดูจะเป็นเป้าหมายของสมาชิกสภาว่างก็คือหมวดที่ ๗ หมวดคณะรัฐมนตรี หมวดที่ ๖ รัฐสภาแน่นอนหมวดอื่น ๆ ก็มีความสำคัญ แต่ว่าถ้าเกี่ยวข้องกับปัญหาที่เป็นสาเหตุที่ทำให้มีความคิดในการที่จะพัฒนาหรือปฏิรูปการเมือง กระผมคิดว่าคงไม่ใช่เพราะสิทธิเสรีภาพในรัฐธรรมนูญฉบับอื่นนั้นน้อยไป คงไม่ใช่เพราะปัญหาการบริหาร การปกครองท้องถิ่นในกฎหมายฉบับอื่นมันไม่ปกติ -----

แต่ถ้าเข้าใจว่ามุ่งไปในเรื่องของเสถียรภาพรัฐบาล มุ่งไปในเรื่องการควบคุมฝ่ายการเมือง เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนขออนุญาตท่านประธานที่จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับหมวด ๖ รัฐสภาและให้ความสำคัญกับหมวดของคณะรัฐมนตรี แต่ว่าก็จะประกอบเหตุผลในหมวดอื่น ๆ และส่วนอื่น ๆ ในบางเรื่องซึ่งคิดว่าจะเป็นประโยชน์ บทบัญญัติของร่างรัฐธรรมนูญในหมวดที่เกี่ยวกับรัฐสภานั้นมีความเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เห็นได้ชัดที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต ๑๕ ฉบับเต็มอย่างชัดเจน ถือเป็นเรื่องใหม่ซึ่งถ้าร่างโดยพวกเราที่เป็นสมาชิกรัฐสภาคงจะทำได้ คือ การเปลี่ยนแนวทางการแต่งตั้งวุฒิสมาชิก การเปลี่ยนแนวทางการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีระบบบัญชีรายชื่อเกิดขึ้นใหม่ วุฒิสมาชิกต้องมาจากการเลือกตั้ง ห้าม ส.ส. เป็นรัฐมนตรีและมีการควบคุมเพื่อติดตามการทำงานของฝ่ายบริหารอย่างมาก อย่างที่สมาชิกหลายท่านได้พูดมา ๔ วัน ถึงเรื่องเหมือนหนึ่งจับผิดนักการเมืองโดยตรง ท่านประธานที่เคารพ ที่จริงแล้วในเรื่องของความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้เราไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน เช่น กรณีของการที่มีระบบบัญชีรายชื่อ แต่ว่าระบอบนี้หลายประเทศก็ประสบความสำเร็จ เราจะประสบความสำเร็จหรือไม่เป็นเรื่องของคนาคดหลายประเทศประสบความสำเร็จเพราะต้องการความหลากหลายของสมาชิกที่จะมาผู้สภาด้วยแนวทางที่ต่างไปจากเดิมส่วนหนึ่ง ผมไม่ทราบว่าในบ้านเรามีคนจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ แต่ว่าแน่นอนว่าจะมีคนอีกกลุ่มหนึ่งเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่ลงเลือกตั้ง แต่อาจจะได้รับเลือกตั้งในระบบพรรค ถ้ามองในแง่ดีก็จะเป็นการส่งเสริมระบบพรรคในลัทธิชัดเจน แต่ว่าคนเหล่านี้ไม่ได้ผ่านกระบวนการเลือกตั้งในระบบส่วนตัว เป็นการส่งเสริมระบบพรรค หลายท่านอาจจะลำบากใจสำหรับ เรื่องใหม่ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ เช่นนี้ กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานในส่วนนี้ว่าพวกกระผมเห็นด้วย เห็นชอบในการที่เริ่มต้นแนวทางนี้ แต่ว่าอย่างไรก็ตามจุดที่มีข้อวิพากษ์วิจารณ์กันมาก และเราเห็นว่าการกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครผู้แทนราษฎรที่พูดกันตลอดเวลา ๔ วัน ความจริงก็เป็นประเด็นที่กระผมจะไม่กราบเรียนท่านประธานในเหตุผลที่ซ้ำกับเพื่อน ๆ ได้พูดมาแล้ว คือ การกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครผู้แทน ที่ต้องมีความรู้จบปริญญาตรี ก็ถือเป็นปรากฏการณ์ใหม่เช่นเดียวกัน ผมเข้าใจจะครบที่ฟังท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ได้พูดถึงการฟังความเห็นประชาชน ผมเชื่อครับ เพราะผมได้เป็นคนพูดเรื่อง
 อย่างนี้มา ๓๐ ปีแล้ว ในชีวิตการเมืองที่กระผมหรือท่านประธาน
 สภาร่างรัฐธรรมนูญได้ผ่านมา ประชาชนต้องการคนมีความรู้ อันนี้เป็นความจริง
 พวกเราที่สมัครผู้แทนราษฎร มีปริญญาเท่าไรก็ใส่ไปหมด ผมรับรองทุกคน
 มีปริญญาเท่าไรใส่ไปหมด มี น.บ. ก็ต้องใส่ น.บ. โครม น.บ.ท. ก็ใส่ไป
 ชาวบ้านกับออกนี้ เสีย ๒ ตัว ได้เปรียบกว่าเสียตัวเดียวพื้นฐานของประชาชน
 เขาใส่ดี เขาใส่คนมีความรู้ เวลาเลือกถ้าคุณภาพคนหมายถึงว่าเขาสนิทชิดเชื้อ
 มีความผูกพันเท่า ๆ กัน เขาเลือกคนมีความรู้ก่อนแน่นอนครับ แต่ตรงนี้มันไม่ใช่
 การกำหนดคุณสมบัติขั้นพื้นฐาน หรือการให้สิทธิแก่ประชาชนขั้นพื้นฐานที่เขาให้สิทธิ
 สมัครผู้แทนฯ ระหว่างความต้องการคนมีความรู้กับสิทธิของคนที่จะสมัครผู้แทนฯ
 ถ้าเราแยกไม่ออก -----

ตรงนี้ถ้าแยกไม่ออกจะสับสน ผมเชื่อถ้าถามว่าท่านต้องการผู้แทนฯ จบปริญญาตรี หรือปริญญาโท ลองถามตัวอย่างทั่วประเทศไหมครับ ผมรับรองจะตอบว่าต้องการปริญญาโทครับ ตัวอย่างนั้นเราห้ามคนปริญญาตรีสมัคร ใช่ไหมครับ เช่นเดียวกัน ก็ถามว่าท่านต้องการผู้แทนฯ จบปริญญาเอกหรือปริญญาโท ผมรับรองว่าชาวบ้าน จะบอกว่าคุณต้องการปริญญาเอก ตัวอย่างนั้นจบแค่ปริญญาโท ไม่มีสิทธิสมัครผู้แทนฯ ออกจากกรม เรียนตรงนี้ว่าระหว่างความรู้สึกของประชาชนที่ต้องการอะไรกับสิทธิขั้นพื้นฐานที่เขาควรจะมีสิทธิในฐานะเขาเป็นประชาชนที่สมัครผู้แทนฯ เราจะยึดอะไร ตรงนี้กระผมจึงอยากแยกให้ลออกระหว่างความต้องการสิ่งที่ดีที่สุดกับสิทธิของผู้อื่นที่เขาควรจะมีสิทธิ ตรงนี้แน่นอนว่าเราได้พูดกันมานาน แต่ว่าเนื่องจากเราแก้ไม่ได้ เพราะเป็นเรื่องของอนาคต แต่ว่ากรมเรียนไว้อีกครั้งหนึ่งเพราะผมก็จะมีหลายเรื่อง ที่ประชาชนต้องการ ประชาชนต้องการอีกหลายเรื่อง แต่ว่าในหลักการเราไปตามใจ ความต้องการไม่ได้ เพราะเราจะไปทำลายสิทธิของคนอีกกลุ่มหนึ่ง เพราะเราไปสนองความต้องการระหว่างความต้องการบางเรื่องกับสิทธิขั้นพื้นฐานที่เขาควรจะได้รับนั้นจะต้องแยกออกจากกันให้ได้ มิฉะนั้นสับสนนะครับ ผมเห็นใจเรื่องนี้ เพราะว่าผมทราบดีว่าสมาชิกสภาว่างๆ หลายท่านก็ไม่เห็นด้วยกับบทบัญญัติที่ออกมา ในมาตรา ๑๐๗ (๓) แต่ว่าท่านก็เคารพเสียงข้างมาก ความจริงแล้วเรื่องนี้ อาจจะใช้เวลามากขึ้นในการทำความเข้าใจร่างกฎหมายมาตรา ๑๐๗ (๓) ก็จะไม่เกิดขึ้น มันทำให้เป็นจุดที่เกิดวิพากษ์วิจารณ์ขึ้นมาเหมือนกัน

ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นอีกประเด็นหนึ่งที่ทราบเรียน ขออนุญาต กระผมทราบว่าประเด็นนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย แต่ว่าไม่ค่อยมีใครอยากพูดมันเข้าเนื้อ ถ้าพูดไปก็เสมือนหนึ่งว่ารักษาประโยชน์ตัวเอง บังเอิญว่ากระผมเป็นผู้แทนราษฎรในสมัยที่รัฐธรรมนูญเขาห้ามผู้แทนฯ เป็นรัฐมนตรี กระผมเป็นผู้แทนฯ ครั้งแรกเมื่อท่านประธานก็เป็นอยู่ แต่ตอนนั้น ท่านประธานสภาว่างๆ นะครับ เราใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๑ มาตรา ๑๓๘ ข้อความไม่ต่างไปจากร่างกฎหมายฉบับนี้ในมาตรา ๒๐๔ กล่าวคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกจะเป็นรัฐมนตรีไม่ได้ บังเอิญพวกผมไม่ได้สนใจว่าเป็นได้หรือไม่ได้ สมัยนั้นความต้องการคือต้องการเป็นผู้แทนประชาชน เพราะฉะนั้นกระผมทราบเรียนท่านประธานได้ว่า กระผมไม่ได้พูดเพื่อรักษาประโยชน์ตัวกระผมเอง สภานะอย่างกระผมหรือพวกเราหลายคนนั้นถ้าอยากเป็นรัฐมนตรีก็อย่าไปสมัครผู้แทนฯ ไปสู่บัญชีรายชื่อก็ได้ แต่กระผมคิดว่าหัวใจของ

กฎหมายบังคับประชาชนตั้งประชาชนเห็นด้วย ประชาชนไม่มีโอกาสมาเขียนกฎหมายด้วยตัวเอง เขาเลือกตัวแทนให้มาตามสัดส่วนประชาชน นั่นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ประเทศประชาธิปไตยที่แท้จริงผู้บริหารต้องมาจากประชาชนไม่ว่าด้วยระบบการเลือกตั้งแบบประธานาธิบดีหรือในระบบรัฐสภาแบบของเรา ก็ต้องมาจากประชาชน จริงอยู่มีตัวอย่างบางประเทศที่ห้าม ส.ส. เป็นรัฐมนตรี ตัวกว้างที่สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูได้หยิบยกมานั้น กระผมถือว่าเป็นข้อยกเว้น สิ่งที่กระผมกราบเรียนท่านประธานคือหลักการ ถ้าเอาข้อยกเว้นมาพูดก็มีเหตุผล ประเทศเหล่านั้นมักจะแบ่งแยกอำนาจชัดเจน แต่เรามีข้อจำกัดในระบบรัฐสภา เราแบ่งแยกอำนาจชัดเจนอย่างนั้นไม่ได้ ใจผมนอกจากไม่ควรห้ามแล้วก็ไม่ควรบังคับ ใจของกระผมอยากเห็นเราเกิดครีမ် แม้กระทั่งตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเกิดเอาไว้

ไม่น่าเชื่อเพียงชั่วระยะเวลา ๕ ปี ทำไมมันเกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย เปลี่ยนแปลงจากหน้ามือเป็นหลังมือ เปลี่ยนแปลงจากการบังคับว่า นายกา ต้องมาจาก ส.ส. มาบัดนี้ ส.ส. ห้ามเป็นนายกฯ ห้ามเป็นรัฐมนตรี ๕ ปี ทำไมเปลี่ยนแปลงถึงขนาดนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าหลักที่แท้จริง ที่ถูกต้อง และจะเป็นหลักอมตะตลอดไปของระบอบประชาธิปไตยก็คือ ผู้บริหาร ต้องมาจากประชาชน ไม่จำเป็นต้องบังคับว่าเขาจะมาด้วยเส้นทางไหน แม้กระทั่งวุฒิสมาชิกในวันข้างหน้า เขาก็ควรจะมีส่วนมาจากการเลือกตั้ง ตรงนี้กระผมกราบเรียน ผมเข้าใจจะครับว่า เจตนารมณ์ที่สมาชิกสภาร่างฯ ได้เขียนไว้ ซึ่งความจริงก็เป็นหนังสือที่ดีที่มีความประสงค์ที่จะทำให้รัฐบาล มีเสถียรภาพ ผมฟังคำชี้แจงทั้งวิทยุ โทรทัศน์อยู่ เสมอมาว่า ไม่อยากให้ สวมหมวกหลายใบ ไม่อยากให้มีหลายตำแหน่ง อยากให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วสำคัญก็คือว่า ถามประชาชนแล้ว ประชาชนส่วนใหญ่ก็เห็นว่าควรสวมหมวก ใบเดียว แน่นนอนครับ ท่านลองถามว่าท่านอยากให้ ส.ส. สวมหมวก ๒ ใบ หรือใบเดียว ประชาชนจะตอบว่า ใบเดียวจะเหมาะกว่า แต่ว่าถ้าถามใหม่ว่า ท่านอยากให้คนที่ท่านเลือกมีสิทธิ เป็นรัฐมนตรีไหม หรือไม่ให้มีสิทธิ เป็นรัฐมนตรี คำตอบอาจจะ เปลี่ยนแปลงไป ถ้าประชาชนได้รู้ว่าต่อไปนี่คนที่เขาเลือก ไม่มีสิทธิแล้วคนที่ไม่มีสิทธิไม่ใช่คนที่เขาเลือก ความรู้สึกของประชาชนอาจจะ เปลี่ยนไป ประชาชนในที่นี้กระผมหมายถึงคนส่วนใหญ่ เพราะถ้าเราถาม คนส่วนหนึ่งที่เฉพาะที่มาฟังเราพูดหรือมาร่วมสนทนากับเรา ความคิดคนกลุ่มนั้น อาจจะเป็นอย่างที่ท่านได้พบมา แต่สิ่งนี้ไม่ใช่เป็นตัววัดทั้งหมดนะครับ กระผม ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า อันนี้อยากจะกราบเรียน เพราะว่ากระผมคิดว่า กระผมพูดได้เต็มปากกว่าเพื่อนหลาย ๆ คน เพราะกระผมเป็นผู้แทนฯ ในยุคที่ เขาห้าม ส.ส. เป็นรัฐมนตรี ตรงนี้อยากจะให้คิด เพราะว่าผมคิดว่าที่ผ่านมา ความไม่มีเสถียรภาพไม่ได้เกิดจาก ส.ส. เป็นรัฐมนตรีได้หรือไม่ได้ กระผม คิดว่าที่จริงแล้วจุดสำคัญที่สุดอันหนึ่งก็คือว่า วุฒิสภาของพรรคการเมือง ซึ่งใหญ่แล้ว ทั้งหมดนี้จะเป็น เรื่องของการที่ทำไพรรคการเมืองเติบโต และพัฒนา มีวุฒิสภาที่สามารถเลือกคนที่ม่ประสิทธิภาพได้ ท่านประธาน ต้องไม่ลืมนะครับว่า ในรัฐธรรมนูญฉบับเดียวกัน เราจะได้ ส.ส. เราจะได้ รัฐบาลที่ต่างกันโดยสิ้นเชิง รัฐธรรมนูญฉบับเดียวกันไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง มาตรากฎหมายเขียนเหมือนกัน แต่เราอาจจะได้ ส.ส. และรัฐบาลที่ต่างกัน

โดยสิ้นเชิง เพราะอะไร น่าจะเป็นปัจจัยอื่น ไม่น่าจะเป็นความผิดของ
รัฐธรรมนูญอย่างเดี่ยว เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็อยากจะกราบฝากไว้เป็น
ข้อสังเกตว่า กระผมเป็นห่วงวันข้างหน้า เพราะว่ามันอาจจะไม่เป็นอย่าง
พวกเราประเมินว่า บัดนี้ ส.ส. เป็นรัฐมนตรีไม่ได้แล้ว การซื้อเสียง
การแบ่งเป็นรัฐมนตรีจะได้หมดไป คนที่หนุน ส.ส. อาจจะแย่งกันใหม่
ปัญหาอาจจะเปลี่ยนแปลงเป็นปัญหาอื่นตามมา กระผมไม่อยากจะให้เราแก้ปัญหา
ด้วยวิธีการตัดปัญหา กระผมอยากจะให้เราแก้ปัญหาด้วยการยอมรับปัญหา
แล้วมองปัญหาให้เห็นชัดเจน ไม่หยาบกรังอย่างหนึ่งอย่างใด ครั้งใดครั้งหนึ่ง
เพียงตัวอย่างเดียว แล้วนำมาเป็นมาตรฐานว่า อย่างนี้ถูกต้อง อย่างนั้นผิด
กระผมเกรงว่าอนาคตจะเป็นปัญหาติดตามมา ซึ่งเป็นเรื่องที่เราต้องดูกันต่อไป
แต่ว่าอย่างไรก็ตามทั้งหมดกระผมอยากปกป้องประโยชน์ของประชาชน
กระผมอยากให้ประชาชนซึ่งเขาเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เขามีสิทธิตั้งรัฐบาล
ของเขาเองได้ อันนี้คือจุดที่อยากจะกราบเรียนท่านประธาน ประเด็นซึ่งผม
คิดว่าออกจะห้วนโหวทน้อย ออกจะอ่อนโหวท แล้วก็ ส.ส. ไม่อยากจะพูด
เพราะเกรงว่ามันเสมือนหนึ่งปกป้องประโยชน์ตัวเอง แต่กระผมเป็นชั้น
อีกครั้งหนึ่งว่า ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยความตระหนักถึงความถูกต้อง
ของหลักของบ้านเมืองว่า เราไม่ควรปฏิเสธคนของประชาชน -----

เพียงแต่อย่างนี้คับว่า รัฐมนตรีต้องมาจาก ส.ส. กฎหมายที่เป็นประชาธิปไตย
 ที่สุดคือรัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๗ บังคับกันนะครับว่า รัฐมนตรีต้องมาจาก ส.ส.
 ไม่น้อยกว่าเท่าไร แต่กระผมคิดว่ามาตรฐานต่อไปในอนาคตมันจะเป็นหลักที่ตายตัว
 ค่อยไปในอนาคต หลังจากการเมืองพัฒนาถึงระดับหนึ่งแล้วก็ถือว่า ประชาธิปไตย
 ต้องเปิด เราอยากได้นายกฯ ที่มาจากคนข้างนอกเราก็เลือกได้ เราอยากได้
 รัฐมนตรีที่มีความสามารถ ที่ไม่ได้เป็น ส.ส. เราก็เลือกได้ แล้วเราไปห้ามทำไม
 ถ้าใน ส.ส. มีคนเก่งคนดี ทำไมเราเอาข้อจำกัดนี้มาบังคับ อย่างนี้จะทำให้คนเก่ง
 คนดี ไม่มีใครอยากมาสมัครผู้แทนฯ บางคนก็จะบรรยายให้เข้าใจว่า ความเป็น
 ผู้แทนราษฎรทุกอย่างไร ก็ยวบยหน้าวุฒิสมาชิกจะได้อิสระครบถ้วนทุกอย่าง
 ผมกราบเรียนท่านประธาน และกราบเรียนเพื่อนสมาชิกว่า ผมรู้สึกเห็นใจเพื่อน
 สมาชิกทุกคนว่า เรามาร่วมด้วยความยากเย็น ยิ่งไม่ซื้อเสียงยิ่งยาก เหนื่อยแทบ
 ขาดใจเลย ผมเห็น หันเอก พลเอก ของพวกเราหลายคนที่ยื่นจากตำแหน่งทหาร
 แล้วมาสมัครผู้แทนฯ ทุกคนพูดเหมือนกันหมดว่า มันยากยิ่งกว่าขึ้นไปดำรงตำแหน่ง
 ประจำที่ท่านเคยเห็น อันนี้คือความเป็นจริง อันนี้คือสังขาร เพราะฉะนั้น
 กระผมอยากเห็นเราสนับสนุนคนเล่นการเมือง ท่านธารินทร์ ท่านศุภชัย ตัดสินใจ
 มาสมัครผู้แทนราษฎร เพราะเราเห็นคุณค่าคนข้างนอกเหล่านี้ว่า เขามีความสามารถ
 เราเชิญเขามาเป็นรัฐมนตรี กระผมรู้ว่าภาวะการคลังและเศรษฐกิจในขณะนั้น
 จำเป็นต้องได้คนเก่ง กระผมไม่ปฏิเสธว่าเราไม่มีคนที่เชี่ยวชาญเท่าเขาในหมู
 ่นักการเมืองที่เป็นผู้แทนราษฎร เราก็เอาคนนอกมาได้ บัดนี้คนเหล่านี้มาเป็น
 ผู้แทนราษฎรแล้วครับ เทียบหน้าถ้า ๒ ท่านนี้สมัครผู้แทนฯ ทั้งเชิญเข้าผมได้เป็น
 รัฐบาล ผมตั้งเขาเป็นรัฐมนตรีคลังไม่ได้ ผมตั้งเขาเป็นรองนายกฯ ไม่ได้เพราะ
 กฎหมายห้ามแล้ว เราคัดกันคนที่เข้ามาสู่การเมืองอย่างน่าเสียดาย แล้วต่อไป
 ก็จะมีคนเอาตัวรอด เรื่องอะไรไปสมัครผู้แทนฯ อยู่เฉย ๆ ดีกว่าเผด็จจะได้เป็น
 รัฐมนตรี

ท่านประธานที่เคารพ การเมืองเป็นเรื่องยาก เราหาคนที่ตัดสินใจ
 เข้ามาสู่การเมืองยาก ยิ่งเมื่อ ๒๕ ปีที่แล้วสมัยกระผมกับท่านประธานสมาชิกสภาว่าง
 ท่านบุญเกิด หิรัญคำ เพื่อนร่วมรุ่น ที่ปัญจะ เกสรทอง ท่านพิชัย รัตตกุล สมัยนั้น
 ใครลงเล่นการเมืองถือว่าคิดสั้น กระผมคนหนึ่งถูกวิจารณ์ว่าคิดสั้น ผมควรจะเป็น
 ผู้ที่พาทเขา แต่เราอยากเห็นประชาธิปไตยมันเต็มโต เราอยากเป็นตัวแทนประชาชน
 เลือกเส้นทางผู้พาทเขากับนักการเมือง ผมตัดสินใจมาเป็นนักการเมือง นักธุรกิจ

เขาก็ไปดูนักการเมือง สมัยนั้นใครมาสมัครผู้แทนฯ ใจ คุงอยากได้อะไรคุณไปวิ่ง
 ทหารสิ รัฐบาลสมัยโน้นก็เป็นรัฐบาลในยุคที่เฟื่องฟูมาก เพราะฉะนั้นเราจึง
 หาคคนที่กลัวพอ เป็นคนดีเป็นคนเก่งยาก บัดนี้กฎหมายนี้กำลังจะย้อนกลับสู่อดีตที่เรา
 กันคนเก่งคนดีไปสู่การเมือง คนเก่งคนดี คนเก่งมีมาก คนดีก็มีมาก แต่ว่าคนเก่ง
 และดีและกล้าหาญยาก เราอยากได้คนทั้ง ๓ คุณสมัยบัติดังกล่าวเข้ามาต้องเปิดช่อง
 เอาไว้ ผมกราบเรียน เรื่องนี้เพราะเหตุว่า ผมอยากใช้มาตรฐานไม่ใช่ข้อยกเว้น
 จริงอยู่กระผมทราบดีว่า สมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูณนั้นกังวลกับรัฐบาลที่ขาดเสถียรภาพ
 ผมกราบเรียนว่ามีจริงครับ ในบางยุคบางสมัย พรรคการเมืองที่เป็นแกนตั้งรัฐบาลนั้น
 มีปัญหาถูกรบรคนแย่งกัน เป็นรัฐมนตรี แต่นั่นไม่ใช่มาตรฐานที่เป็นทุกรัฐบาล ตรงนี้จะอยู่
 ที่วุฒิภาวะของพรรคการเมืองนั้นได้เติบโตพอหรือยัง กระผมย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ต้องมุ่ง
 ไปแก้เรื่องของการพัฒนาพรรคการเมืองให้ดีขึ้น และตรงนี้ก็มาสู่ประเด็นที่
 ท่านต้องการให้พรรคการเมืองได้เติบโตอย่างมั่นคง เอกสารที่ท่านเสนอต่อประชาชน
 มีการสรุปข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างป่องในการที่ทำให้พรรคการเมืองในระบบใหม่
 มีลักษณะตั้งง่าย ไม่ก่อให้เกิดการไร้เสถียรภาพของรัฐบาลในรัฐสภา มีการบริหาร
 เงินประชาชนไปโดย มีฐานะมวลชน มีอิสระจากนายทุน มีการบริหารที่โปร่งใส
 ตรวจสอบได้โดยสาธารณชน -----

ที่จริงอันนี้ก็เป็น การสรุปความประสงค์ แต่ว่าถ้าอ่านเนื้อหากฎหมายจริง ๆ ทั้งหมด ๔ ประการที่ท่านหวังนั้นไม่ได้คลุมไต่อย่างแท้จริงหรอกครับ กระผมกราบเรียนในฐานะประสบการณ์ในภาคปฏิบัติ เนื้อหาในกฎหมายไม่สามารถที่จะตอบสนอง ๔ ประการนี้ได้อย่างแท้จริง กระผมกราบเรียนเหตุผลโดยย่ออย่างนี้ครับ เริ่มจากความต้องการที่ให้พรรคการเมืองมีศักยภาพ ท่านต้องการรัฐบาลมีเสถียรภาพ ไม่อยากให้มีพรรคการเมืองมากเกินไป แต่โดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ในที่สุดเราจะย้อนกลับไปสู่ปี ๒๕๑๘ ปี ๒๕๑๙ จะต่างกันตรงที่ว่าปีนั้น เขาไม่บังคับให้สังกัดพรรค ปีนั้นมีพรรคการเมืองที่ตั้งขึ้น ยกตัวอย่างเอาของจริง ๆ ขึ้นมาชี้ให้เห็นว่า ที่กระผมบอกว่ามันจะย้อนกลับไปสู่ปีเหล่านั้น เพราะเหตุว่าต่อไปนี้พรรคการเมืองจะตั้งง่ายขึ้น อันนี้เป็นความประสงค์ของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ๑๕ คน เข้าชื่อกันตั้งพรรคการเมืองได้ แล้วส่งผู้สมัครไม่จำกัดว่าส่งกี่คนก็ได้ เรื่องนี้ต้องเรียนรู้ประวัติศาสตร์ย้อนหลังนิดเดียว ท่านประธานที่เคารพ ปี ๒๕๑๘ มีพรรคการเมืองเกิดขึ้น ๕๓ พรรค ปี ๒๕๑๙ มีพรรคการเมือง ๕๓ พรรค ส่งผู้สมัครไม่ทั้งหมด ส่งผู้สมัคร ๓๐ กว่าพรรค ผมให้ท่านประธานได้เห็น ลองค้นตัวเลขดูออกมาอย่างนี้ครับ ปี ๒๕๑๘ มีพรรคการเมืองตั้งขึ้น ๕๕ พรรค มีส่งผู้สมัคร ๔๒ พรรค ได้รับเลือกตั้ง ๒๒ พรรค ปี ๒๕๑๙ มีพรรคการเมือง ๕๕ พรรค เพราะพรรคที่ไม่ได้รับเลือกตั้งก็ยังเป็นพรรคอยู่ แต่ลดผู้สมัครลงเหลือ ๓๙ พรรค ได้รับเลือกตั้ง ๑๙ พรรค ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าสมาชิกสภาว่าฯ หลายท่านนึกภาพออก เพราะว่าบางท่านได้มีบทบาทอยู่ในขณะนั้น พรรคการเมืองเกิดขึ้นอย่างมากมายเพราะตั้งง่ายและล้มยาก จึงมีพรรคการเมืองที่หัวหน้าพรรคเป็นทั้งหัวหน้า เลขาฯ และที่เราพูดกันการโรงด้วย ส่งผู้สมัครสัก ๑๐ คน ได้รับเลือกตั้งสัก ๕ คน อีก ๕ คนเป็นโควตาต่อรองรัฐมนตรีช่วยฯ ได้ ๑ คน รัฐบาลท่านอาจารย์ศึกษาธิการี ประธานโทษกระผมเอ่ยนามท่านศาสตราจารย์ ดอกเตอร์เกษม คงนิกออก จึงมีพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลมากมาย ในที่สุดก็อยู่ไม่ได้ ประสบการณ์ ปี ๑๕๑๘ ปี ๒๕๑๙ กลายเป็นที่มาของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ ปี ๒๕๒๒ นั่นก็คือมีปัญหาเรื่องของการมีพรรคการเมือง แล้วก็ประสบการณ์เหล่านี้เรียนรู้เรื่อยมาจนกระทั่งในที่สุดถึงคิดว่า เพื่อไม่ให้พรรคการเมืองเกิดขึ้นมากเกินไป จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการควบคุม แต่ว่าการควบคุมไม่ให้ตั้งพรรคยากเกินไปก็เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของเขา

จึงได้กำหนดเงื่อนไขเป็นกฎหมายว่า พรรคการเมืองเขาละตั้งไม่ยาก แต่เมื่อตั้งแล้วท่านต้องพร้อมที่จะส่งผู้สมัคร เช่น ไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งและต่อมาก็ลดลงมาเรื่อย ๆ เหลือ ๑ ใน ๓ เหลือ ๑ ใน ๔ ๑๒๐ คน พรรคการเมืองที่ตั้งง่ายดังกล่าวนั้นก็มิใช่ว่ามีข้อจำกัดที่ว่า เมื่อต้องส่งผู้สมัครมากเป็นภาระที่เขาไม่สามารถปฏิบัติได้ก็ค่อย ๆ สลายและไปรวมตัวกัน พรรคการเมืองก็ค่อยเหลือน้อยลง เห็นได้ชัดก็คือการเลือกตั้งในยุคต่อมา แม้ประชากรจะเพิ่มขึ้น แต่ว่าในปี ๒๕๒๒ เหลือพรรคการเมืองอยู่ประมาณ ๑๐ กว่าพรรค แต่ว่ามีผู้ไม่สังกัดพรรคตอนนี้ไม่ได้มีบังคับ มีผู้ได้รับการเลือกตั้ง ๑๓ พรรค พร้อมกับผู้สมัครอิสระอีกหลายกลุ่ม -----

ปี ๒๕๒๖ มีพรรคการเมืองอยู่ ๑๐ พรรค ไม่สังกัดพรรคส่วนหนึ่งได้รับเลือกตั้ง
 มา ๑๐ พรรค ปี ๒๕๒๙ มีพรรคการเมือง ๑๙ พรรค ได้รับเลือกตั้งมาทั้งหมด
 ได้รับเลือกตั้ง ๑๕ พรรค และก็มีมาปี ๒๕๓๑ จำนวนก็วนเวียนอยู่ในระดับเดิม
 ที่นี้ที่กระผมกราบเรียนเรื่องนี้เพราะเหตุว่า เมื่อความประสงค์ของสมาชิก
 สภาร่างรัฐธรรมนูญอยากให้รัฐบาลมีเสถียรภาพต้องยอมรับว่า การมีพรรคการเมือง
 ร่วมรัฐบาลมากเกินไป เป็นปัญหา รัฐบาลที่มีพรรคการเมืองใหญ่เป็นแกนจัดตั้งรัฐบาล
 โชคดีถ้าหากว่าแกนจัดตั้งรัฐบาลไม่มีปัญหา แต่ว่าก็โชคร้ายถ้าหากว่าพรรคร่วมเป็น
 ตัวปัญหา ความพยายามที่จะลดจำนวนพรรคจึงได้เกิดขึ้นแล้วก็ เป็นประสบการณ์
 ที่ยังค้ำยั้งอยู่ที่กระผมกราบเรียนแล้ว แต่บัดนี้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้ให้ตั้ง
 พรรคการเมืองง่าย ๆ และไม่บังคับว่าต้องส่งผู้สมัครครั้งหนึ่งหรือ ๑๒๐ คน
 หรือ ๑ ใน ๕ อย่างที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ นั่นก็หมายความว่า
 ตัวอย่างที่กระผมหยิบยกประสบการณ์ว่า หัวหน้าพรรคตั้งพรรคขึ้นมาแล้ว
 ก็ส่งผู้สมัครสัก ๒๐ คน ๓๐ คน หรือสมัครพรรคการเมืองหนึ่งอยากจะมีแนวร่วม
 ส่งคนลงตั้งตัวเองไปตั้งพรรคการเมืองเล็ก ๆ สัก ๕ - ๘ พรรคให้เงินไปลง
 ขอให้ได้ผู้แทน มาสัก ๓ คน กลุ่มนั้นได้ ๓ คน กลุ่มนั้น ๒ คน แล้วก็มารวม
 เป็นพรรคใหญ่ทำได้ดีรับ ทำได้ง่าย ถ้าเห็นลืตี่ทำได้ยาก เพราะเงื่อนไขที่ต้อง
 ส่งผู้สมัครครั้งหนึ่งหรือ ๑ ใน ๕ หรือ ๑๒๐ คน มันเป็นตัวที่เป็นปัญหากับเขา
 ตรงนี้อาจกราบเรียนข้อสังเกตว่า วัตถุประสงค์ที่อยากให้พรรคมีเสถียรภาพ
 รัฐบาลมีเสถียรภาพ อาจจะเป็นปัญหา กระผมพูดไว้ก่อนอาจจะไม่เป็นอย่างนี้
 เพราะว่าความคิดของผมอาจจะไม่ถูกต้องก็ได้ สิ่งที่เราคาดหมายอาจจะไม่ชัดเจน
 กลับมาอีก ตัวอย่างที่กระผมหยิบยกปี ๒๕๑๘ ปี ๒๕๑๙ ขึ้นมานั้น นั้นเป็นของเก่า
 ไปแล้วอนาคตอาจจะไม่เป็นอย่างนั้นอีกแล้วก็ได้ แต่ไม่มีอะไรที่รับรองว่าจะไม่
 เป็นอย่างนั้นขึ้นมาอีก กราบเรียนเรื่องนี้เพราะเห็นว่ามัน เป็นปัญหาใหญ่ที่เรา
 ทุกคนรู้ว่ามัน เป็นประสบการณ์ที่สำคัญ เช่นเดียวกับกระผมเห็นความใจกว้างของ
 สภาร่างรัฐธรรมนูญ ต้องกราบเรียนเนื่องจากเป็นผู้ใช้รัฐธรรมนูญมาตลอด
 จึงเห็นประสบการณ์หลายเรื่องซึ่งคิดว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญพยายามแก้ไขประสบการณ์
 เหล่านั้น ซึ่งกระผมเข้าใจว่าหลายท่านในสมาชิกสภาฯ ไม่มีประสบการณ์
 เหล่านั้นมองข้ามสิ่งเหล่านี้ไป เช่น ต่อไปนี้ ส.ส. มีสิทธิเสนอร่างพระราชบัญญัติได้
 โดยไม่ต้องอาศัยสมาชิกพรรคเดียวกัน พรรคไหนก็ได้มารับรอง ทำไม่ถึงได้เกิด
 เงินโครงการเสนอกฎหมายโดยมีสมาชิกพรรคเดียวรับรอง เพราะก่อนปี ๒๕๑๒
 มันมีการเสนอกฎหมายหมู่เพื่อขอรับ ทุกจังหวัดเสนอพระราชบัญญัติตั้งมหาวิทยาลัย

บ้านตัวเอง ทุกจังหวัดเสนอกฎหมายแยกจังหวัดตัวเอง ส.ส. ก็ตั้งเสนอกฎหมายมากมายจนมีความรู้สึกที่ว่า กฎหมายรกรสกาโศกไม่จำเป็น ในที่สุดก็เป็นที่ประสพการดีที่ทำให้ต้องแก้ไขกฎหมาย บังเอิญกระผมได้ไปเป็นกรรมการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติในกฎหมายรัฐธรรมนูญหลังเลือกตั้งเมื่อปี ๒๕๒๒ ไป เป็นกรรมการก็กับเขาด้วย กรรมการชุดนั้นก็คือเป็นฝ่ายค้าน เข้าไปรัฐบาลก็ส่งคนข้างมากเข้ามา เราเป็นฝ่ายค้าน เข้าไปเวลาใครเสนอกฎหมาย กรรมการชุดนี้ต้องกรองครັบ ส่วนใหญ่เราก็เข็ดรับ เสมลไม่ได้เหตุผลก็คือไม่ต้องการให้กฎหมายรกรสกา แต่เราก็คิดว่าวิธีดังกล่าวนี้เป็นวิธีที่ไม่ถูกต้องไปจำกัดสิทธิ ขวามากเกินไป แต่อย่างไรก็ตามประสพการดีเหล่านี้ก็ทำให้การทำงานในสภาที่มีคุณค่าขึ้น เพราะได้ใช้เวลาช่วงมีคุณค่าขึ้น เพราะฉะนั้นถึงเวลานั้นมีที่มา บัดนี้สิ่งเหล่านั้นหมดความจำเป็นแล้วหรือถ้าหมดความจำเป็นแล้วก็เปิดไปดริบ กระผมก็ไม่ว่าอะไร แต่สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่า เป็นประสพการดีใหม่ที่จะต้องเรียนรู้ต่อไปว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นหลังจากเราให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ กำนประชานที่เคารพ ล่างที่กราบเรียน เมื่อตอนแรกก็คือว่าโศกดีที่เราได้ตาม เป็นระยะจะได้มีโอกาสเสนอความเห็นต่อประธานสภา ร่างรัฐธรรมนูญครั้งที่ ๓ ครั้ง คือเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๐ กระผมลงนามในหนังสือถึงท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ต่อความเห็นของการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ อีกครั้งหนึ่งก็คิดเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ได้เสนอความเห็นไปยาวหน่อย เพราะว่าเรามีร่างพระราชบัญญัติหลายเรื่องที่เราไม่เห็นด้วย บางเรื่องเราก็เห็นด้วย-----

สุดท้ายก่อนออกมาเป็นต้วกฎหมาย เราเสนอไม่ทันแล้วครับ เพราะว่ากฎหมาย
 ๑ ได้ออกมาเป็นร่างฯ จบสิ้นไปแล้ว แม้เราจะไม่เห็นด้วยในบางเรื่อง แต่เราก็
 ไม่ทันแล้ว อย่างไรก็ตามสิ่งที่จะกราบเรียนเรื่องนี้ เพราะเหตุว่าเรามีทั้งเงิน
 ส่วนที่ได้ เสนอความเห็นในลักษณะเห็นชอบกับสมาร่างรัฐธรรมนูญ เช่น การ
 ขยายสิทธิเสรีภาพของประชาชน การสร้างหลักประกันใน เรื่องของสิทธิเสรีภาพ
 ๒ ให้เกิดผลขึ้นในทางปฏิบัติ เป็นต้น และการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ รวมทั้ง
 หลักการที่เกี่ยวกับสถาบันการเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันการเมือง
 ๓ ทางประการเราก็เห็นด้วยในหลายเรื่อง เพียงแต่สิ่งเหล่านี้ต้องกราบเรียนว่า
 เป็นเรื่องไม่ยากเลยที่เราจะเขียนอะไรให้มาก ๆ การเขียนให้สิทธิเสรีภาพ
 ๔ มาก ๆ การรับประกันว่าจะให้อะไรกับประชาชนมาก ๆ เขียนไม่ยากครับ
 ๕ ปัญหาอยู่ที่ภาคปฏิบัติว่าทำให้สอดคล้องกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด แม้กระทั่ง
 ๖ ที่สภาร่างฯ ได้ท้วงใยต่อการศึกษาของเขาวงคน เขียนไว้ให้รัฐบาลจะต้องจัด
 ๗ การศึกษาให้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย หรือเรียนฟรี ๑๒ ปีก็เขียนได้ แม้จะเขียนไป
 ๘ ถึง ๑๕ ปีก็ยังได้เลยครับ หรือว่าให้จกมหาวิทยาลัยทุกคนก็เขียนได้ แต่ว่า
 ๙ ท่านไม่เขียนเพราะท่านรู้ว่าปฏิบัติไม่ได้ ปัญหาจริงอยู่ที่ว่ารัฐบาล ประเทศ
 ๑๐ พร้อมหรือไม่ รัฐบาลคงพร้อม ประเทศพร้อมหรือไม่ ทรัพยากรที่จะนำมาใช้
 ๑๑ ในเรื่องดังกล่าวนี้พร้อมหรือไม่ ตรงนี้กระผมหวังอย่างยิ่งว่าสภาร่างฯ ได้
 ๑๒ ไตร่ตรองแล้ว ว่าเมื่อถึงเวลาจะต้องมีความพร้อมเกิดขึ้นจริง เพราะถ้าหาก
 ๑๓ ไม่พร้อมก็จะ เป็นปัญหาที่ติดตามมา กระผมกราบเรียนในภาพที่ดี มีข้อสังเกต
 ๑๔ ในภาพที่ดีว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดี แต่ว่าข้อที่จะ เป็นข้อสังเกตก็คือความพร้อม
 ๑๕ ในข้อที่เราเห็นว่า สมาชิกสภาร่างฯ ควรจะได้มีการแก้ไขคืออำนาจการยุบสภา
 ๑๖ เดิมร่างฯ มาให้นายกรัฐมนตรีต้องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี พวกกระผม
 ๑๗ ทำหนังสือให้ความเห็นกับสภาร่างรัฐธรรมนูญไปในมาตรา ๑๑๕ ในขณะนั้นว่า
 ๑๘ เรื่องนี้ไม่ควรที่จะไปจำกัด เพราะควรจะเป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี
 ๑๙ มิฉะนั้นจะมีปัญหาในทางปฏิบัติอย่างมาก ในร่างฯ ของท่านมาตรา ๑๑๕ เดิม
 ๒๐ ก็คือให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เป็นผู้ร่างพระราชกฤษฎีกา
 ๒๑ ยุบสภาผู้แทนราษฎรขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย ผมนขอพระคุณ เรื่องนี้ที่ต่อมา
 ๒๒ สภาร่างฯ ได้เปลี่ยนแปลงไป อันนี้ก็ถือเป็นการสนองตอบข้อสังเกตที่เราให้ไป
 ๒๓ เราได้ท้วงไปเรื่องการกำหนดให้ ส.ส. พ้นจากตำแหน่งเมื่อเป็นรัฐมนตรี
 ๒๔ เรื่องนี้ก็ไม่ได้รับสนองตอบอย่างที่เราเรียนไปแล้ว เราได้ท้วงไป

เรื่องที่มาของวุฒิ แต่เดิมนั้นวุฒิสภาร่างรัฐธรรมนูญให้มาจาก ๒ ทาง คือมาจาก
 เลือกตั้งและแต่งตั้ง เราเสนอความเห็นไปว่าควรจะมาจากทางเดียว สภา
 ร่างรัฐธรรมนูญได้มีการแก้ไข ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเรื่องนี้
 เสียเลย ว่า กรณีของวุฒิสมาชิกนั้นถือเป็นแนวคิดใหม่ และกระผมคิดว่าถ้า
 พวกเราแก้กันเองคงแก้ไม่ได้ ด้วยความเคารพต่อวุฒิสมาชิก กระผมคิดว่า
 ส่วนใหญ่คงไม่เห็นด้วยที่ท่านจะต้องมาจากเลือกตั้ง กระผมทราบดีว่ามีทั้ง
 ในแง่บวกและในแง่ลบ ทั้ง ๒ ระบบ กระผมไม่เคยมีโอกาสได้เสนอชื่อโปรดเกล้าฯ
 แต่งตั้งวุฒิสมาชิกครบทั้งหมด แต่ได้เคยมีโอกาสเสนอชื่อแต่งตั้งสัก ๒๐ กว่าคน
 ที่ตั้งแทนคนที่ตำแหน่งว่างลง ก็ยังนั่งอยู่ในนี้อยู่ ๓ .. ๔ คนอย่างน้อย ผู้บัญชาการ
 ทหารเรือเก่า ปลัดกระทรวงมหาดไทยเก่า ท่านปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
 ท่านคณบดีธรรมศาสตร์ก็ยังมีอยู่บ้าง -----

แต่ว่าในขณะที่ผมแต่งตั้งมันไม่มีเหตุผลที่แรงได้ มันไม่มีเหตุผลที่จะขึ้นแรงต่อโลก
 ฝ่ายเขาได้แก่พวกนี้ บางเวลาจะเลือกให้ต่อสู้บ้าง ระเบียบมันง่ายกว่าที่
 เราเลือกคนดี เลือกคนเก่ง เฉพาะอาชีพอื่น ๆ ได้ เราเลือกได้ก็มีการบริ
 มพาวิเทศาภิบาลเข้ามาเป็นวุฒิสมาชิก เราไม่มีได้เลือกได้ ซึ่งระบบเลือกตั้ง
 มีข้อบกพร่องที่เราเลือกคนที่เราต้องการไม่ได้ แต่ระบบนี้ที่จุดอ่อน จุดอ่อนก็คือว่า
 ไม่สามารถเลือกได้ดี ไม่สามารถเลือกได้อย่างที่ควรจะต้อง ทั้งการเมือง
 ในระบอบอย่างนี้ก็มีเด็กฝาก มีคนที่เขาฝากมา มีคนที่ฝากเงินฝากทองฝาก
 มีนักธุรกิจที่ให้อำนาจเงิน มีอะไรเหล่านี้ ก็ทำให้ภาพของวุฒิสมาชิกในส่วนหนึ่ง
 กระทบไปต่อกัน ผลการบวเรียนของมือในวุฒิสมาชิก ผลการบวเรียนว่า วุฒิสมาชิก
 มีหน้าที่ ๑ ความรู้สึกที่ละแ่ แต่ว่าต้องยอมรับว่า จุดอ่อนที่นี้เราไม่อาจจะชี้แจง
 กับโลกเขาได้ว่า มันมีเหตุผลอะไร ทำไมเลือกคนนั้น ถ้าคนนั้นก็ดีกว่า
 เคยเลือก ไม่ใช้เลือกตัวแต่หลายสิ่ง แต่ว่าผลประโยชน์ทางไหน ไม่ใช้ไปดูลูกดูเมีย
 หรือไปใช้เกี่ยวกับอาชีพ แต่ว่ามีการเลือก เสริมอีกเรื่องเลือกคนที่ช่วยงาน
 ส่วนตัว ซึ่งไม่มีควมรู้สึกความสามารถที่จะมาเป็นวุฒิสมาชิกเลย แต่ว่าระบบนี้
 ที่กล่าวจะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นไป กระผมต้องกราบเรียนว่า เพราะฉะนั้น
 แนวเห็นของสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นแนวใหม่ และกระทบต่อความรู้สึกของ
 วุฒิสมาชิก หลาย ๆ ท่านในสภาผู้แทนราษฎรอาจจะข้องใจที่ไม่ค่อยเห็นด้วย
 แต่กระผมคิดว่า โลกในวันข้างหน้าไม่มีทางหลีกเลี่ยงเหตุผลเหล่านี้ครับ
 กระผมก็ขอแนะนำ มาแน่ ๆ แต่ขอย้ำแต่ว่าเราคิดว่ามันอาจจะมาหลังจากนี้
 เท่านั้นเอง แต่ถึงแม้ว่าร่างรัฐธรรมนูญถ้าหาเหตุผลที่จะนำมาก่อนเวลา
 ล่างที่หลายท่านคาดคิด เพราะฉะนั้นแนวนี้กระผมขออากจะกราบเรียนว่า
 ในที่สุดจำเป็นจะต้องยอมรับสิ่งนี้ และวุฒิสมาชิกหลายท่านที่อยู่ในที่นี้ ถ้า
 ท่านอยากเป็นดี ท่านที่มาเห็นแก่เห็นคนอื่นอย่างชวักจะยอม หลากท่านเห็น
 ความพร้อม แต่ถึงวันนั้นท่านจะคุยได้อย่างไรเต็มปากว่า มามาจากประชาชน
 วันหนึ่งกฎหมายเขียนให้ท่านเป็นตัวแทนประชาชน แต่ท่านคุยได้ไม่เต็มปาก
 หรือครึ่งใจ เพราะที่มีมันยังไม่สมบูรณ์ ที่มีมันยังไม่อย่างที่จะพูดได้เต็มปาก
 เพราะฉะนั้นขอผมมีความเปลี่ยนแปลงและใช้ถ้าบางเวลา ใจผมถึงให้ถึงขนาดที่ว่า
 ถ้าผมบอกว่า ส.ส. ความจะมีสิทธิเป็นรัฐมนตรี วุฒิสมาชิกแล้วจะมี เขาก็
 มาจากเลือกตั้งเหมือนกันผู้แทนราษฎร ท่านอาจจะถามว่าเดี๋ยว กระผม
 สนับสนุนคุณความดีของสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญในเรื่องนี้ เพราะกระผมคิดว่า
 เราเดินไปวันแล้วทางที่ถูกต้องแล้ว แต่ขอย้ำแต่ว่าจะมีข้อสังเกตก็คือว่า

กระทรวงพาณิชย์ฯ ท่านชยพรภามจะให้ผู้มีส่วนได้เสียปลดจากการเมือง ซึ่งภามเริ่ม
ตรง ๆ ว่า สาภณะศรัทในขณะตต ความตั้งใจภามจะสมเห็นด้วยศรัท แต่ว่าภามศรัท
ในความเป็นจริง แล้วในที่สุด ในขณะตตตั้งปณิธาผู้สมาธิกให้เป็ยภามเมือง
ไปลกต่างภมกเจ็ทระไผ่ได้ เพื่อสงแต่ล้งวันนั้น ต่ล่งนำมำตตแล้วศรัท ระหว่างบ่งชึ
ราชสิ่อภมผู้สมาธิก ละไผ่พวภามศรัท ละโธลนระจะไป ไม่ล่นบ่จะลู่ด้วยภมกทั้ง
๓ ถ้าภามศรัท ล่นเป็ยล้งงนบ่ระมำดพำวนี้้น ศวระจะต่ล่งลู่ ถ้ายังมีผู้สมาธิก
บ่ผู้ริราชสิ่อภมจะต่ล่งเป็ยล้งบ่เปล่ง ถ้าบระเลบภมผู้สมาธิกแล้ว ผู้สมาธิก
ภมจะต่ล่ง เป็ยล้งบ่เปล่งไป ล่นนั้นล่น เป็ยล้งล่นบ่ตตซึ่งสมาธิกเสภำว่ง
วิญญวณบ่ตตต่ล่งล่งล่งล่งล่ง ล่นภามระชนำที่ชองคำจะจมล่นภมภามนี้แล้ว
ภมตาม แต่ภำพำนได้ขำต่ล่งบ่ล่งมว ก็ต่งล่งล่งล่งล่งล่งล่งล่งล่งล่งล่งล่งล่งล่ง
จะ เป็ยภมวิญญวณ-----

ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้นมันมี เรื่องที่กระผมจำเป็นต้องกราบเรียน เพราะเหตุว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่กราบเรียนตรง ๆ ว่าผิดหวัง คือรัฐธรรมนูญ มาตราที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนที่ ๒ ของ หมวดที่ ๖ รัฐสภา ในมาตรา ๑๑๐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้อง (๒) ไม่รับ สัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเข้า เป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันมี ลักษณะ เป็นการผูกขาดตัดตอน หรือเป็นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือ บริษัทที่ได้รับสัมปทานหรือเข้า เป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว ท่านประธาน ที่เคารพ มาตรานี้ต่างไปจากที่ท่านสรุปว่าฯ เดิมในมาตรา ๑๐๐ ต่างไปจาก ขกว่าฯ เดิมฉบับประชาชนเพื่อการประชาพิจารณ์เล่มสีน้ำตาล ที่สภาว่างรัฐธรรมนูญเสนอไป ข้อที่ต่างไปก็คือมาตรา ๑๐๔ ของฉบับ ประชาพิจารณ์ปกสีน้ำตาล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้อง (๓) ไม่รับสัมปทาน จากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันนี้เหมือนกัน แต่ข้อความเดิมก็ตัด หรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทาน กระผมก็คิดว่าสภาว่างฯ คงมี เหตุผลที่จะชี้แจงว่าความหมายที่ตัดข้อความนี้ คือตัดคำว่า หรือคงถือไว้ซึ่ง สัมปทาน ในมาตรา ๑๑๐ (๒) ของว่างฯ ฉบับที่สมบูรณ์ ฉบับหลังสุด (๒) นั้น ได้ตัดร่างฯ เดิมคำว่า หรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทาน ออกไป นั่นก็หมายความว่า ที่ยังมีมาแล้วก่อนมาเป็นสมาชิกก็มีสิทธิถือได้แต่ของใหม่ไม่ได้ กระผมคิดว่า ถ้าเราลดทอนให้สมาชิกฯ ปลอดภัยจากการที่เข้ามามีผลประโยชน์ขัดแย้งกับหน้าที่ ของตัวเอง แม้ถืออยู่เดิมก็ไม่ควรให้คงไว้ ร่างฯ เดิมในฉบับประชาพิจารณ์ น่าจะถูกตั้งกว่า ความจริงเรื่องนี้สมาชิกสภาว่างฯ นิทนากันเองนะครับ เรื่องนี้กระผมไม่มีโอกาสที่ไปดูที่มา แต่คุยกับสมาชิกสภาว่างฯ เขานิทนากันเองว่ามันมาอย่างไรกัน ท่านประธานที่เคารพ ก็สวาทไปที่จะไปแก้ไขอะไร แต่กราบเรียนเป็นข้อสังเกตว่าขคงเดิมดีกว่า ของเดิมเป็นการป้องกันและ ยุติธรรมชัดเจน ไม่ว่าท่านจะมีสัมปทานมาก่อนหรือหลังไม่ได้ทั้งสิ้น ใครที่ เลือกจะมา เป็นผู้แทนราษฎรต้องตัดสินใจว่า ท่านพร้อมที่จะสละสิทธิสัมปทานนั้น หรือไม่ ถ้าไม่พร้อมก็อย่าสมัครเป็นผู้แทนราษฎร ต้องเลือกเอาอย่างใด อย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นข้อสังเกตในมาตรา ๑๑๐ (๒) ที่มันต่างไปจาก ร่างฯ ฉบับประชาพิจารณ์จึงเป็นเรื่องที่กระผมคิดว่า ควรจะได้เป็นข้อสังเกต ที่บันทึกเอาไว้ด้วยไป ท่านประธานที่เคารพ มีประเด็นที่กระผมคิดว่า เกี่ยวข้องกับข้อ เสนอที่ยังเชิญพวกกระผมได้เสนอเอาไว้แล้วไม่ได้มีการ

เปลี่ยนแปลงแก้ไข ตรงนี้ไม่ได้บอกว่าท่านผิดหรือกระผมถูก หรือกระผมผิด หรือท่านถูกนะครับ แต่กระผมเห็นว่าในหลักการแล้วบทบัญญัติที่ สภาว่างรัฐธรรมนุญได้เขียนมาด้วยวัตถุประสงค์ที่ลทกทำให้รัฐบาลมีเสถียรภาพ มีความมั่นคง บางเรื่องกระผมคิดว่ามันขัดแย้งต่อหลักการของการถ่วงดุล อำนาจของแต่ละฝ่าย ซึ่งลทกใช้มีการเปลี่ยนแปลง แต่เมื่อสภาว่างรัฐธรรมนุญ เห็นว่าสิ่งที่เราเสนอไปนั้นเข้าหนักกึ่งไม่เพียงพอ พวกกระผมก็รับด้วยความเคารพ

โดยเฉพาะค่างซึ่งก็คิด การประชุมร่วมกันของรัฐบาล เพื่อพิจารณาให้ความเห็น
 ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้ในนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภา ตาม
 มาตรา ๓๑๑ ทวิ ในร่างฯ เดิม ความเห็นที่พวกร่างขอได้เสนอไปในขณะนั้นก็คือ
 เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวให้อำนาจคณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาลประชุมร่วมกัน
 ซึ่งเราเห็นว่า ไม่ถูกต้อง เราขอแก้ไขหลักปฏิบัติเหมือนกับกฎหมายทั่วไป
 ไม่ควรที่ไปดึงวุฒิสมาชิก ซึ่งท่านบอกว่าเป็นเป็นการเมือง ไม่เกี่ยวกับพรรคการเมือง
 ไม่ควรที่ไปดึงวุฒิสมาชิกมาเป็นองค์ประชุมร่วม เพื่อให้ผ่านกฎหมายกัน
 ถ้ากฎหมายสำคัญดังกล่าวนั้นตกก็อย่าให้ตก อันนี้ขอเสนอแนะ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม
 ในที่สุดสมาชิกสภาฯ ก็ไม่เห็นด้วยกับที่พวกร่างขอเสนอไป แล้วจึงงด
 ปรากฏอยู่เหมือนเดิม ตรงนี้จึงคิดว่า เป็นประเด็นที่อาจจะตัดฝากให้เพื่อนสมาชิก
 ในสภา^{นี้}ศึกษาต่อไปในอนาคต

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอนี้ซึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลง และกระผมคิดว่า
 เป็นข้อที่เกี่ยวข้อกับความเป็นประชาธิปไตย และการใช้อำนาจแต่ละฝ่าย
 ที่บางจุดซึ่งกันและกันก็มีอีกบางเรื่อง แต่ว่ากระผมไม่ถากถางหาเวลา
 ท่านประธานมากเกินไป กระผมขอลงอุทธรณ์จะกราบเรียนท่านประธานเพิ่มเติมน
 ในประเด็นซึ่งเป็นปัญหา ซึ่งสภาฯร่างรัฐธรรมนูญได้พูดเอาไว้ทั้ง ๕ วันที่ผ่านมา
 และในช่วงที่ออกไปพรรคฯไว้มาก จนกระผมเองก็เป็นห่วง คดีกระผมทราบดีว่า
 ที่มาของการปฏิรูปการเมือง ที่มาของการรกร่างฯ ยกกฎหมายฉบับนี้ใหม่
 ก็คือความรู้สึกทางการเมืองไทยตกต่ำ การเมืองไทยไม่โปร่งใส การเมืองไทย
 เป็นธุรกิจการเมือง การเมืองไทยไม่กึ่งกัน และเมื่อท่านศาสตราจารย์
 ดลกเดลล์อมร ทั้งได้พูด ๒๕ ปีที่ผ่านมา และคุณอำนวย สุวรรณศรี ได้ตั้ง
 ท่านศาสตราจารย์ดลกเดลล์อมร ทั้งจึงทำให้ความ เป็นธรรมกับสถาบัน
 การเมืองของประเทศเรา ๒๕ ปี จริงอยู่ในระยะเวลาที่เรายาวนานกว่า
 หลายประเทศทวีปเอเชีย แต่ถ้าให้ความ เป็นธรรมกับประชาชนที่ผ่านมา
 เราต้องกลับมาสิ่งที่คุณอำนวย สุวรรณศรี พูด ๒๕ ปี มีเวลาให้ประชาชนที่
 ตั้งคำถามไว้ว่า เวลาส่วนใหญ่คือเวลาช่วงของการยึดอำนาจ และประชาธิปไตยครึ่งใบ
 เรามีโอกาสได้ทดสอบความสามารถของรัฐบาลของประชาชนระยะสั้น ๆ
 ท่ามกลางความเปิดประชาธิปไตยค่อนข้างเต็มที่ สี่มวชนของเรามีสิทธิที่กว่า
 ประเทศใดในภูมิภาคนี้ ถ้าเราให้ความ เป็นธรรมสิ่งเหล่านี้ แล้วเราจะไม่โทษ
 ฝ่ายการเมืองเกิดความ เป็นจริงไป ฝ่ายการเมืองเป็นฝ่ายที่อ่อนไหว เป็นฝ่าย
 ที่ไม่มีพลัง เป็นฝ่ายที่สามารถหับทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดีให้ได้ตลอดเวลา เรามีจุดอ่อน

ของเราดกมาก แต่ผมไม่ปฏิเสธความจริงท่านประธานที่เคารพว่า ๒๕ ปี เราได้พัฒนาไปในระดับหนึ่งก็จริง ที่เรามาถึงวันนี้เราเลิกพูดเรื่องปฏิวัติ ผู้สื่อข่าวไม่ถามว่า พรรคนี้จะปฏิวัติหรือเปล่าอีกแล้ว มันพัฒนาไปในระดับหนึ่งก็จริง เรามีนักการเมืองที่จบปริญญาตรี เกินครึ่งหนึ่งแล้วครับ จบปริญญาโท เป็นจำนวนไม่น้อย จบปริญญาเอกมากขึ้นทุกวัน พูดง่าย ๆ ก็คือว่า คุณภาพคนเข้ามาสู่สภานี้ มีความหลากหลายทั้งคุณวุฒิ ประสบการณ์มากขึ้น แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่ระดมกลับมา กับท่านประธานว่า มันสวนทางกับสิ่งที่ตั้งามที่กระผมพูดถึงก็คือ พฤติกรรม ที่มาของนักการเมือง มันลดลงและลดความถูกต้องลง และสภาพที่ตั้งามลงไป-----

ธุรกิจการเมืองเข้ามาอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน นักการเมืองชื่อเสียงเข้ามา
มากขึ้นอย่างชัดเจน และก็เป็นที่มาของความเลวร้ายที่ทันสมัยขึ้นมาก เร็ว ๆ
ทั้งหมดนี้เป็นความเป็นจริงที่เราปล่อยไว้ไม่ได้ ถ้าเราปล่อยไว้อย่างนี้มีผลกระทบ
ไม่ใช่เฉพาะในสมานีเท่านั้น แต่จะได้รัฐบาลที่ขาดประสิทธิภาพ จะได้รัฐบาล
ซึ่งทำธุรกิจการเมืองแล้วก็แก้ปัญหาของบ้านเมืองและของประชาชนไม่ได้
ตั้งใจอย่างดีก็ทำไม่ได้ เพราะมีข้อจำกัดผลประโยชน์ มีข้อจำกัดการถอนทุนคืน
มีข้อจำกัดที่จะต้องทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ขาดหลักความถูกต้องของบ้านเมือง
สิ่งเหล่านี้คือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นจริง ๆ ที่เราทุกคนจะต้องยอมรับและจะต้อง
เปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ดีขึ้น แต่ว่าอย่างไรก็ตามทั้งหมดนี้เป็นความผิดรัฐธรรมนูญ
จริงหรือ ท่านประธานที่เคารพ รัฐธรรมนูญควรจะมีส่วนรับผิดชอบด้วย เพราะ
กรอบโครงสร้างของรัฐธรรมนูญควรจะมีส่วนในการล้อมวงสิ่งที่ดีเอาไว้
แล้วป้องกันสิ่งชั่วร้ายไม่ให้เข้ามา แต่กระผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่า
กระผมไม่เชื่อว่าเราจะเขียนรัฐธรรมนูญได้ถึงขนาดที่กำหนดความประพฤติ
ของคนได้ ทั้งหมดที่สมาชิกสามารถร่างรัฐธรรมนูญได้ทำงานมาด้วยความเห็นเห
นือ
จุดหนึ่งที่ผมไม่เคยได้ยินท่านพูดถึงเลย แต่ในความรู้ลึกของผม ผมคิดว่าเป็น
เรื่องใหญ่ เป็นประเด็นการตีพิมพ์เห็นด้วยตาตัวเอง ความเลวร้ายเหล่านี้
ไม่ใช่กฎหมายรัฐธรรมนูญเปิดช่องให้ทำ แต่เพราะมีคนทำผิดและผู้ที่ไม่เข้าไป
ป้องกันปราบปรามไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่จะต้องทำ ไม่เคยมีใครพูด
เรื่องเหล่านี้เลย ทุกคนมาพูดรัฐธรรมนูญหมด ผมกราบเรียนไว้เป็นหลักฐานวันนี้
เพื่อไม่ให้ประชาชนต้องผิดหวังอีก ถ้ารัฐธรรมนูญออกมาแล้วพฤติกรรมผู้รับผิดชอบ
ยังไม่เปลี่ยนแปลง ท่านประธานที่เคารพ กระผมพูดได้เต็มปากเพราะว่าได้เคย
พบกับสิ่งเหล่านี้ด้วยตัวของกระผมเอง ผมเชื่อว่านักการเมืองที่มาจากเลือกตั้ง
ในที่นี่ ท่านที่ไม่ชื่อเสียงสิ่งที่ท่านต้องการมากที่สุดก็คือคนที่เป็นคนกลางไม่ต้อง
มาเข้าข้างเรา แต่ขอให้ความคุ้มครองการเลือกตั้ง ในการพิจารณาขบประมาณรายจ่าย
ปี ๒๕๔๑ มี ส.ส. หญิงคนหนึ่งร้องต่อท่านประธาน ไม่กี่วันที่ผ่านมาร้องต่อ
อธิบดีกรมตำรวจว่า ท่านอธิบดีลูกน้องของท่านไปกลั่นแกล้งคนอื่น ไปสกัดคนอื่น
ไปทำร้ายจิตใจ ไปทำร้ายความถูกต้อง เพื่อช่วยคนที่ไม่ถูกต้อง อธิบดีต้องขอโทษ
ในที่ประชุม แล้วจะไม่ให้เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น เป็นตัวอย่างที่เกิดขึ้น
ความจริงตัวอย่างเกิดขึ้นทุกประเทศ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเน้นเรื่องนี้
เพราะภาคปฏิบัติที่เราไม่ได้พูดถึงเลยมันเป็นเรื่องใหญ่ ท่านศาสตราจารย์กระมล

ของธรรมชาติ ท่านคงนึกออกนะครับว่าท่านก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้รับผิดชอบเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว
 ท่านเป็นประธานรณรงค์ต่อต้านการซื้อเสียง แต่ว่าผลเป็นอย่างไร
 ท่านศาสตราจารย์กระมลตอบให้ดีกว่าคนอื่น เพราะท่านรับผิดชอบในฐานะประธาน
 ผลก็คือว่าผู้ปฏิบัติไม่ได้ เกรงกลัวต่อการที่มีผู้ละเมิดและตัวละคร เว้นเหมือนกับ
 กฎหมายอาญา กฎหมายอาญาของไทยไม่ได้ดีต่อไปกว่าประมวลกฎหมายอาญา
 ในประเทศไหน แต่ประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามกฎหมาย บ้าเจ้าหน้าที่ละ เลยก
 คนก็คงฆ่ากันทั้งเมือง จะเป็นความผิดของกฎหมายใหม่ ก็ไม่ใช่ ความผิดอยู่ที่
 ผู้ปฏิบัติตามกฎหมายฉันทิต เราจะทำกฎหมายรัฐธรรมนูญไปอีกเท่าไรก็ตาม
 ถ้าเรามองข้ามผู้ปฏิบัติที่จะรักษากฎหมายให้เป็นกฎหมาย ที่ไม่ให้ผู้ปฏิบัติตาม
 กฎหมายเป็นตัวตนเสียเองในการทำผิดกฎหมาย ต้องยอมรับความเป็นจริงว่า
 ผู้ปฏิบัตินั้นความจริงก็ไม่ใช่ใครหรอกครับ ความจริงก็ลูกศิษย์ลูกหาของ
 ท่านผู้ร่างรัฐธรรมนูญข้างบน เรียบจบมาจากมหาวิทยาลัยที่ท่านสอนกันอยู่นั้น
 แต่ว่าคนเหล่านั้นพ้นจากอกท่านไปแล้วก็เป็นอีกอย่างไรเลย เพราะฉะนั้น
 ก็เป็นความรับผิดชอบเราด้วยกันที่จะต้องสร้างคนเหล่านี้ให้สำนึกในการกิจ
 ในหน้าที่ -----

แต่เพราะว่ากระทรวงการของเราที่เข้าไปดูแลให้กระทรวงการ เมือง เข้าไปตั้งขึ้น
 เราขอขย้อบ สมมติวงศกราย ๆ ทั่วบ้านทั่วเมืองว่า เราขอขย้อบ กระทรวงการ เมือง ตั้ง
 กระทรวงนี้ว่าคนไม่สู้ดี ให้ลง หนึ่งโดยคนไทย กระทรวงนี้ว่าเราขอขย้อบ ให้เจ้าหน้าที่ที่
 คนหนึ่งขึ้นเป็นผู้ตั้งความถูกต้อง หนึ่งโดยคนไทย ที่ลงไปว่า เราขอขย้อบ หนึ่งไม่ได้ กระทรวง
 เป็นแบบสมัยวิวัฒนาการสมัยนี้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจังหวัดหนึ่ง บอกว่าผู้ว่าฯ ถ้าเป็น
 คนอื่น เขาอาจจะบอกผู้ว่าฯ ว่าให้ช่วยคนกลางคนละ แต่เมื่อมาขอทราบถึงผู้ว่าฯ ในฐานะ
 นายสภา ว่าขอให้รักษาความถูกต้อง จึงยอมของเราที่มีปัญหา แต่เราขอขย้อบสิ่งเหล่านี้
 เราขอขย้อบที่กระทรวง เมือง วิทยาสถาเมือง สื่อสาร -----

กราบเรียนมาแล้วว่ากรณีวุฒิสภามาจากเลือกตั้ง กรณีห้าม ส.ส. เป็นรัฐมนตรี ซึ่งพวกเรา ก็ยังไม่เห็นด้วย หรือกรณีระบบบัญชีรายชื่อซึ่งเป็นเรื่องใหม่ แม้กระทั่ง การตรวจสอบได้ เข้มงวดขึ้น ความจริงการตรวจสอบเหล่านั้นในแง่ของคนสุจริต ไม่มีใครวิตกกังวลหรือกลัวใคร คนที่วิตกกังวลก็คือคนที่คิดไม่ดีหรือวางแผนเพื่อจะหาผลประโยชน์ แต่คนที่เขาตั้งใจสุจริตใจ เขาไม่ได้มีกังวลอะไร เพียงแต่ว่า บางครั้งถ้าเรา เข้มงวดจนกระทั่งว่าเหมือนเราคุมนักโทษ ส.ส. ก็อยู่ในฐานะที่เสมือนเป็นนักโทษไป ซึ่งนั่นคงไม่ใช่มาตรฐานที่สมาชิกสภาวาระรัฐธรรมนุญ ต้องการให้เกิดขึ้นอย่างนั้น ผมมั่นใจ อย่างไรก็ตามในวาระที่เราจะต้องรับ หรือเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบต่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ กระผมกราบฝากข้อสังเกตุสุดท้ายที่ได้กราบเรียนไปแล้วก็คือ ในที่สุดความหวังในในความเป็จริงในภาคปฏิบัติ คนที่อยู่ในโลกของความเป็นจริงอย่างพวกกระผมนั้น เห็นภาพหมดว่า อะไรได้เกิดขึ้น ภาพแม้กระทั่งความหวังดีที่ท่านประธานคงอยากจะทำให้การ นับคะแนนเสียงนับที่อำเภอ เราก็เห็นภาพที่เกิดขึ้น ถ้าเราคุมไม่ได้ ง่ายกว่าเดิม อีกในการโกงเลือกตั้ง ไม่ต้องมาโกงที่ละหน่วย โกงมันในรถที่ขนคะแนนนั้นแหละ เปลี่ยนหีบได้เลย เพราะฉะนั้นตรงนี้ในที่สุดมันจะมาลงเอยตรงที่ว่า สิ่งเหล่านั้น มันจะดีหรือไม่ อย่างลืม ภาคปฏิบัติที่ต้องคิดควบคู่กันตลอดไป ผมกราบขอขอบพระคุณ ท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้กลับมานั่งบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานรัฐสภา : ท่านประธานสภาว่างๆ จะขอชี้แจง ขอเชิญคุณ นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาและสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ ก่อนอื่นผมก็คงจะต้องปฏิบัติ เหมือนกับปฏิบัติต่อคนที่เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญที่มีต่อสมาชิกสภาว่างๆ ในช่วง ๒๐๐ กว่าวันที่แล้ว คือมีอยู่ในช่วงที่เราฟังความคิดเห็นจากประชาชนที่ดี ช่วงประชาพิจารณ์ที่ดี จะมีคนเสนอข้อคิดเห็นมาซึ่งสมาชิกสภาว่างๆ นี้มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมก็ต้องลงไปรับที่ข้างล่าง ก็อบจะทุกอาทิตย์ ต้น ๆ นี้ก็เลยจะทุกวัน แล้วเราก็จะต้องใช้คำพูดอยู่คำหนึ่งว่า ขอขอบคุณครับที่สนใจและก็ติดตาม การว่างรัฐธรรมนูญ บางท่านนั้นเสนอถึง ๒ - ๓ ชั้นตอนเลย ตั้งแต่รับฟังข้อคิดเห็น ก็เสนอมา ช่วงประชาพิจารณ์ก็เสนอขอแก้อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในโอกาสในที่ที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้ดำเนินการในนามของหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ในนามของ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้ติดตามการว่างรัฐธรรมนูญ และก็เสนอข้อคิดเห็น ตั้งแต่ช่วงรับฟังและที่ช่วงปฏิบัติตลอดมา ตรงนี้กระผมจึงขออนุญาตที่ประชุมนี้ ขอขอบคุณท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ที่ได้ดำเนินการเช่นเดียวกับราชฎทิว ๆ ไป หรือประชาชนชาวบ้านทั่วไป และผมก็ได้ดำเนินการขอบคุณในลักษณะอย่างนี้ ในเรื่องทองที่ท่านได้พูดถึงประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องการเมือง และก็มีความห่วงใย ในด้านของนิกการเมืองว่าถูกต้องเป็นเจ้าเลย หรือว่าเป็นเหมือนกระทั่งถูกมองว่า คล้าย ๆ กับ เป็นนิกโทษ ยังได้กรุณาชี้ให้เห็นว่าทั้งหมดถึงแม้รัฐธรรมนูญจะเป็น อย่างไรท่านก็ยังไม่วางใจว่ามันจะดีขึ้นได้หรือไม่ ถ้าผู้ปฏิบัติ หรือผู้ตรวจสอบ หรือผู้ดำเนินการในการที่จะเอาผิด หรือเอาโทษกับคนที่สร้างความเสียหาย ในทางการเมืองที่เกิดขึ้น กระผมขอกราบเรียนว่าถูกต้องมาก เพราะว่านิกการเมือง ที่ถูกประณามอยู่ทุกวันนี้ ไม่ใช่เพราะว่าสันดานหรือว่าความคิดของนิกการเมืองนี้ เกินอย่างนั้น แต่เราจะต้องยอมรับว่าระบบของการเมืองปัจจุบันมันมีพาให้ เป็น ระบบของการเมืองปัจจุบันนี้มันมีส่วนทำให้เกิดการบงการ การติดตามที่ท่าน ผู้นำฝ่ายค้านอยากให้ติดตาม หรือว่าเอาให้เป็นเรื่องจริงจริงนั้นมันเอาไม่ได้ เหมือนคนที่อยู่ในบ้านหลังคาเร็ว ถ้าจะเปรียบระบบเป็นบ้าน ใครโดดเข้าไปอยู่ในวงกานนี้ เข้าไปอยู่ในบ้านนั้น ผนตงมันก็ต้องเป็ยก แตดออกมันก็ต้องร้อน มันหลบไปไม่ได้ตราบใดที่บ้านหลังนั้นมันยังเร็ว หรือว่าฝานั้นมันยังหัวอยู่

เราก็มาคุยกันว่าคำว่าระบอบหรือเราเปรียบเหมือนบ้าน ส่วนหนึ่งมันคือใต้
รัฐธรรมนูญใหม่ เรามองว่ามันใช่ เราก็คิดว่าบ้านหลังนั้นมันช่วยอยู่ตรงไหน
มันมีความผูกพันอยู่ตรงไหนบ้าง เราก็รู้หรือ เราก็เอามาช่วย เพื่อหวังว่า
คนที่เข้ามาสู่ระบบหรือมาอยู่บ้านหลังนี้จะอยู่อย่างมีความปลอดภัยในชีวิต
อยู่อย่างมีความอบอุ่น เราน่าเห็นใจว่าเพื่อนผู้แทนดี ๆ หลายท่าน เมื่อมา
อยู่ตรงระบบได้สนิทเข้า เมื่อเขาประณามผู้แทน อย่างเช่นหัวหน้าผู้นำฝ่ายค้าน
ได้พูดเป็นเรื่องน่าเห็นใจและน่าสงสารมาก คนที่เสียสละและเข้ามาอยู่ตรงนี้
กับทุกเหมาเหมือนกันหมด เพราะระบบมันมีส่วนที่ไม่สามารถที่จะแยกว่าใคร
เป็นคนอยู่ในลักษณะอย่างไร แล้วลักษณะอย่างนั้นยังเกิดขึ้นอีก ๆ คนดี ๆ
ก็หมดกำลังใจที่จะเข้ามา คนที่เข้ามาแล้วก็หมดกำลังใจที่จะอยู่ต่อไป

ท่านประธานที่เคารพครับ เราก็หวังว่าระบบที่เราคิด เราจะทำให้การเมืองของเราบริสุทธิ์ยุติธรรมมีประสิทธิภาพ และมีความโปร่งใสมีความสะอาดขึ้น คนที่เข้ามาอยู่ในระบบต่อไปก็การที่ใครจะมาประณามนักการเมืองอย่างง่าย ๆ เป็นเรื่องยากแล้ว เพราะว่านักการเมืองจะไม่ตกอยู่ในสภาพอย่างที่ถูกประณามเหมือนอย่างในอดีต ตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งของความหวังสีในการที่เราเข้ามาดูแลในด้านรัฐธรรมนูญที่ทางรัฐสภานี้มอบหมายไป ท่านประธานที่เคารพครับ ระบบรัฐสภาของเรา ผมขอพูดในประเด็นหลัง ๆ ก่อนที่ท่านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการเมืองในสภานี้ได้ชี้ให้เห็น เราก็เอามาพิจารณาพื้นฐานในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เราเริ่มจากปัญหาทางการเมืองว่ามีอะไรบ้างที่เป็นประเด็นปัญหา แล้วเราก็หาทางแก้ไข แล้วค่อยเอาอนาคตทางการเมืองที่ดีนั้นมาวาง ปัญหาอันหนึ่งในทางการเมืองที่เห็นชัดเจนที่พวกเราห่วงใยกันคือเสถียรภาพของรัฐบาล หรือว่าความมั่นคงและประสิทธิภาพ สิ่งเหล่านี้เราก็คิดกัน ความเป็นปึกแผ่นของพรรคการเมือง เมื่อตอนที่ท่านพูดชัดเจนว่าเหมือนกับว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มีมันถอยหลังไป ทั้ง ๆ ที่เดินหน้ามาดีแล้วในเรื่องพรรคการเมืองว่าเริ่มจะเป็นปึกแผ่นแล้ว จากเดิมที่ที่การเมืองของเราไม่สังกัดพรรค แล้วเท่ากับว่ามีผู้แทนฯ เป็น ๑๐๐ พรรคอยู่ในนั้นคือผู้แทนฯ อิสระ ต่อมาร่างรัฐธรรมนูญบังคับับนี้ถึงสังกัดพรรค ก็ทำให้พรรคการเมืองนี้ค่อยเป็นปึกแผ่นขึ้น ท่านมองว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ตั้งพรรคการเมืองได้ง่าย ก็เหมือนกับว่าต่อไปพรรคการเมืองก็จะเกิดมากมายหลากหลายเหมือนกลับไปเดิม ไม่ตรงกับที่ทาง สสร. คิดว่าอยากให้มีพรรคการเมืองเป็นปึกแผ่น เราคิดว่าตรงนั้นต้องดูใน ๒ ลักษณะด้วยกัน ลักษณะที่เราให้ตั้งพรรคการเมืองได้ก็ เพราะว่าเราเป็นห่วง เรื่องสิทธิ เสรีภาพ ในทางการเมือง ว่าทำอย่างไรจะให้เป็นคนเข้ามาอยู่ในระบบการเมืองแบบสังกัดพรรค คือเรายังให้สังกัดพรรคอยู่ แต่ว่าถ้าเราให้การตั้งพรรคมันยากเกินไป เขาอยากเข้ามาอยู่มันก็จะอยู่ไม่ได้ เอาเข้ามาเถอะมาอยู่ให้อยู่ในระบบพรรค แล้วให้พรรคมันตั้งไม่ยาก การที่เป็นพรรค เพราะมันยังหาทิศทางได้ มันดีกว่าการเป็นอิสระ ว่าพรรคนี้ถึงจะตั้งใหม่ถึงจะมีสมาชิกไม่กี่คน แต่ทิศทางมันมีว่าจะไปแนวไหน คนที่เห็นทิศทางนี้อาจจะเข้ามาร่วมได้ ดีกว่าที่ปล่อยให้มันเป็นอิสระ มันก็เกือบจะคล้ายเป็นอิสระ แต่มาดูกันว่าเมื่อเราเปิดตรงนี้แล้วนี่นะครับ เราห่วงใยใหม่ว่าพรรคจะไม่เป็นปึกแผ่นจะกระจัดกระจายมากมาย ความห่วงใยตรงนี้ เรามีอยู่ เราจึงไม่อยากจะเสริมให้ระบบพรรคมีความมั่นคง เป็นปึกแผ่น

เพื่อเป็นการสอดคล้องเสริมกับเสถียรภาพรัฐบาล เพราะรัฐบาลนั้นต้องมีเสียงข้างมากเป็นปึกแผ่นด้วย เราจึงได้มีระบบสัดส่วนเข้ามา ที่เราพูดเป็นวงเล็บว่า พรรคที่ ลิสต์ (Party list) เอาเข้ามา พรรคที่ ลิสต์ ก็เป็น ส.ส.

ส่วนหนึ่งในระบบการเมืองในทั่ว ๆ ไปในสากล ทางฝ่ายวิชาการข้อมูลก็ให้ความรู้กับสภา สสร. ว่า ระบบการเลือกตั้งในโลกนี้มีหลายสิบประเทศ เลือกผู้แทนฯ แบบระบบสัดส่วนไม่ได้ เลือกผู้แทนฯ แบบมาจากท้องถิ่นเป็นเขต ถือว่าผู้แทนฯ ในสัดส่วนนั้น เป็นผู้แทนฯ ในความหมายของผู้แทนราษฎรเหมือนกัน ประเทศไทย เรารัฐธรรมนูญฉบับใหม่จึงได้เอาระบบผู้แทนฯ ๒ แบบมาผสมกัน แบบหนึ่งก็เป็นแบบที่เราเห็นกันมาตั้งแต่เกิดจากความได้ แล้วเป็นอยู่คือ เลือกตั้งจากประชาชนในแต่ละท้องถิ่น อีกแบบหนึ่งก็คือแบบเลือกเป็นเขตประเทศก็เอามาผสมปนกันเป็น ๒ ลักษณะ ความตึงามของบ้านเมืองไทยมันอยู่ที่ตรงนี้ครับ มันอยู่ที่ตรงเห็นว่ สิ่งใดมันเป็นความดีมันน่าจะใช้ได้ แล้วใช้ได้ประโยชน์ เราก็ไม่รังเกียจว่าเป็นเรื่องของต่างประเทศ เราก็เอามาใช้กัน ตรงนี้แหละครับเราก็ศึกษาว่าที่มันเป็นอย่างนี้มันจะเป็นผลดีจริงไหม คณะข้อมูลและวิชาการนี้ก็ได้ยกตัวอย่างหลาย ๆ ประเทศก็ได้ เริ่มหมุนเวียนจากเดิมที่พรรคการเมืองของเขาไม่เป็นปึกแผ่นไม่เป็นเสถียรภาพ ก็เริ่มเป็นปึกแผ่นและมีเสถียรภาพ ล่าสุดคือรัฐบาลญี่ปุ่นที่เอาระบบนี้ไปใช้ และก็ได้ผล ก่อนหน้านายกฯ คนนี้ รัฐบาลญี่ปุ่นล้มลุกคลุกคลาน ๓ เดือนล้ม ๖ เดือนล้ม และไม่ต่างกับเมืองไทย แต่หลังจากที่ เขาปฏิรูปการเมือง เอาระบบบัญชีสัดส่วนเข้าไปใช้ เลือกตั้งแบบที่เรากำลังจะทำนี้ รัฐบาลเขาก็มีเสถียรภาพเห็นชัดเจนว่า แม้แต่ประเทศที่ใช้หลังสุดตามประเทศอื่นที่เขาหมุนเวียนมาก็ได้ผลแล้ว -----

ทาง ส.ส. ก็จึงได้มีความมั่นใจในสิ่งที่จะตัดสินใจว่าจะเอาหรือไม่เอา ในที่สุดเราก็เอา แต่ก็ทราบไว้มาให้ทางรัฐสภาได้ทราบ ในเรื่องที่เราไปเขียนไว้ว่าผู้แทนฯ เมื่อเป็นรัฐมนตรีแล้วจะต้องออกจากผู้แทนฯ ก็ทำนองนี้ให้ขาดหลุดออก่างเมื่อมันก็ชัดเจน ผมขออภัยที่ต้องเอ่ยถึง คือท่านผู้ว่าฝ่ายค้านฯ บอกว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ห้ามผู้แทนฯ เป็นรัฐมนตรี แต่เราก็ตั้งต้นต้นว่าเราไม่ได้ห้าม เราเพียงแต่บอกว่าผู้แทนฯ ไปเป็นรัฐมนตรีจะต้องออก ยามว่าทำไม่ได้ลงออกเพราะเราขอวกให้ท่าน้ำที่ใดท่าน้ำหนึ่ง หมายความว่าถ้าจะเป็นผู้แทนฯ ก็ทำหน้าที่ที่มีบัญญัติควบคุมฝ่ายบริหารไป แต่ถ้าจะมาเป็นฝ่ายบริหารเป็นรัฐมนตรีก็ออกจากผู้แทนฯ แปลงให้เป็นผู้แทนฯ เราควบคุม คุณทำฝ่ายบริหารไป แยกหน้าที่ดูว่าเมื่อเป็นแล้วต้องหลุดก็เหมือนห้าม แล้วทำไมเรายืนยันว่าไม่เหมือนท่านดูในบทวิธานอีกสักฉบับ วุฒิสมาชิก ก็เห็นว่าห้ามไว้ดีแล้ว ว่า วุฒิสมาชิกจะเป็นรัฐมนตรีในขณะเดียวกันไม่ได้ แล้วถึงเวลาออกมาเป็นก็ไม่ได้ ล่างนี้ห้ามชัดเจน ส่วนผู้แทนฯ ให้เป็นได้ แล้วก็ให้แยกหน้าที่กันทำ เมื่อผมทราบเรื่องนี้ว่า นายว่าทำไมเราไปทำอย่างนี้ ก็มีเหตุผลในการพิจารณาเห็นว่าเราก็ต้องยอมรับว่าสภาพของ ส.ส. บ้านเรา ความผูกพันในพื้นที่ก็มีอยู่สูง เราอยากเห็นรัฐมนตรีคณะรัฐมนตรีมีประสิทธิภาพในการทำงาน เราก็อยากให้มีมโนในการทำงานบริหารต่างได้ตัว การเยี่ยมราษฎร การทำหน้าที่ในการที่จะไปสังคมแบบที่เราเคยลู่ในลักษณะไปหาเสียงหรือไปหาคะแนน เราก็อยากจะให้เงินไปเสียบ้างเพื่อจะได้มีเวลาทำงานให้กับทางฝ่ายบริหารให้มาก ๆ ผมคิดว่าขณะนี้บริบทที่จะเป็นรัฐมนตรีก็จะต้องทราบตัวว่ารัฐมนตรีมีหน้าที่ประชุมหลากหลายมากการประชุมทั้งคณะรัฐมนตรี ประชุมทั้งกรมการในกระทรวงด้วยเอง ประชุมทั้งคณะกรรมการร่วมในอีกหลายกระทรวงที่ต่อเนื่อง เป็นกรมการร่วม ลึกลับจริงจังนี้มันปรากฏที่ตัวว่า เมื่อเราตั้งเป็นผู้แทนฯ ลู่ หน้าหากว่าในสิ่งที่ที่เสียดังมีงานมีการ เขาเป็นผู้แทนฯ ของเขาไป รัฐมนตรีก็กลัวที่จะไปเสีย ก็ต้องไป ถ้าไปมีความว่าต้องทั้งงานประชุมไปใหม่ นั่นเองต้องทั้งไป ตรงนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เรามองถึงว่าถ้าเราให้พ้นออกไปเสีย การที่ทางสมาชิกรัฐสภาผู้แทนฯ ว่าทั้งหน้าที่ทั้งอะไร ทั้งราษฎร มันก็จะได้ไม่มีปัญหาแล้วผู้แทนฯ จริง ๆ ที่จะตั้งเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้แทนฯ ท่านนั้นไปเป็นรัฐมนตรีแล้ว ก็ให้เกิดสิ่งมาดูแลราษฎรตรงนั้นต่อไป ควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหารอีกต่างหาก นี่ประการหนึ่งแล้วจะบังคับก็เรื่องหนึ่งที่ตั้งใจไม่มีใครจะพูดกันแต่ใน ส.ส. พูด จำ เป็นที่จะต้องพูด แล้วก็ไม่ได้พูดในสภาฯ ภายหน้าก่อน เราคงจะต้องยอมรับข้อเท็จจริงนี้ครับว่า

๒๓๔

ร ๕/๒๕๕๐ (ส. ๓)

อุษารัตน์ ๑๑๑/๓

บ้านเราในการจัดรัฐบาลนี้มีรัฐบาลผสม ประกอบด้วยผู้แทน หลายพรรค
การที่นายกฯ ท่านหนึ่งหรือรัฐบาลหนึ่งจะตั้งรัฐบาลได้จะต้องอาศัยพรรคอื่น
เข้าไปร่วมมากมาย ไม่เอาพรรคนี้ก็ได้ เพราะว่าเสียงไม่พอ เอาพรรคนี้
เขาขอขึ้นชื่อนี้ก็ต้องให้ ถ้าไม่ให้เป็นเงื่อนไขเขาอาจจะไม่ร่วมรัฐบาล
เราก็อาจจะตั้งรัฐบาลไม่ได้ -----

- ๑๑๓/๑

ภาวะความเป็นผู้นำของนายกรัฐมนตรีเมืองไทย มันถึงทางสภาพไม่ค่อยจะได้
พูดกันตรง ๆ ว่า ตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทาง สสร. คิด เพื่อจะไปเสริมสภาพ
ความเป็นผู้นำ การต่อรองของผู้แทนฯ ที่ไปเป็นรัฐมนตรีจะมีส่วนเห็นที่ค้อยู่
อย่างที่ผมได้กราบเรียน เมื่อกันว่า ก่อนเข้าเป็น เมื่อเป็นแล้ว ก็ยังมีการต่อรอง
อยู่ตลอดเวลา ไม่ให้ทีถากจะถอนตัว รัฐบาลก็จะว่าก็จ่ายมตต้องให้ ลักษณะ
อย่างนั้นมันเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพราะอะไร เพราะท่านถอนตัว ท่านก็ยังม
โอกาสไปเป็นผู้แทนฯ อยู่ในสภา ไปใช้อำนาจต่อรองข้างล่างได้อีก เอาเรื่อง
จริง ๆ เรื่องหนึ่งที่ใกล้ที่สุดที่เราขกตัวอย่างกัน มีครั้งหลังสุด กระทบชอกกัย
แต่ยจะคิดว่า เอาช้อเท็จจริงเล็ก ๆ น้อย ๆ มาบัญญัติในรัฐธรรมนูญ
แต่มันเป็นเรื่องประกอบในการพิจารณาที่เราดำเนินอยู่ เสมอว่ามันมีความเป็นจริง
อยู่ตลอดเวลา มีคณะรัฐบาล มีรัฐมนตรีร่วมรัฐบาลพูดว่า รัฐบาลนี้ดำเนินการ
บางอย่างไม่สุจริต มีการเรียกเงินเรียกทองเป็นหลายร้อยล้าน รัฐมนตรีใน
คณะรัฐบาลพูดอย่างนี้ ท่านคิดดูสิครับ ตัวรัฐมนตรีเองอยู่ได้ไหม ถ้าร่วมคณะ
ทำอย่างนี้ ถ้าจริงเห็นจริงก็ไม่ควรจะไปอยู่กับคณะที่เป็นอย่างนั้น เรียกว่า
ไม่ชอบแล้ว แล้วถามว่าถ้าหากว่าไม่จริง คณะรัฐบาลที่เป็นผู้นำอยู่ปล่อย
รัฐมนตรีท่านนั้นไว้ได้คยอย่างไร ในเมื่อเป็นการใส่ร้ายคณะรัฐมนตรีตัวเอง
แต่สภาพอย่างนี้เกิดขึ้นในการเมืองบ้านเราก็ก้อยู่กันต่อไป เพียงแต่
เงื่อนไขหนึ่งว่า ถ้าไล่คคหรือปลดออกจากรัฐมนตรี เขาก็ไปเป็นผู้แทนฯ อยู่ใน
สภา เขาอาจจะพูดเป็นพันล้านก็ได้ เพราะฉะนั้นอยู่ต่อด้วยกันดีกว่า เงียบ ๆ ไว้
ดีที่สุด ปัญหานี้เป็นช้อเท็จจริงหนึ่งที่ทาง สสร. ก็พูดกันอะไรกัน ก็เลยมตว่า
นอกจากเหตุผลข้อแรกที่กระทบได้กราบเรียนไว้แล้วนั้น เหตุผลข้อที่ ๓ เป็นไป
ได้ใหม่ว่าการที่ ส.ส. เมื่อกไปเป็นรัฐมนตรีแล้วออกจาก ส.ส. เมื่อกถูกออก
จากรัฐบาลจะต้องไปเป็นคนธรรมดา อำนาจต่อรองในการที่ใช้ตำแหน่ง
ส.ส. ตรงนี้ก็จะมีหมดไปส่วนหนึ่ง กระทบชอกกราบเรียนว่าที่คคอย่างนี้ไม่ได้
มองว่า ไม่ใช่คคต่อคนที่เป้นตัวแทนของประชาชน แต่เรามองว่าองค์ประกอบนี้
จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ภาวะผู้นำของบ้านเมืองเราดีขึ้น ได้มองความเป็น
เอกภาพของรัฐบาลนั้นดีขึ้น ภาพพจน์ของรัฐบาล ความศรัทธาของประชาชน
นั้นจะสูงขึ้น ถามว่าถ้ามีคนถามเราว่า ถ้าอย่างนั้นก็เท่ากับว่าเราเปิดโอกาส
หรือว่าปล่อยยให้รัฐบาลมีโอกาสทำอะไรที่ไม่ชอบมาพากล แล้วผู้แทนฯ ก็ไม่กล้าพูด
ใช้ใหม่ เพราะกลัวคคออกจากรัฐมนตรี เป็นไปได้หรือไม่ว่ คำตอบของเราก็คือว่า
คงเป็นไปได้ เพราะว่าการกระทำคคอย่างนั้น ความไม่ชอบมาพากลมันไม่ใช่

มีรัฐมนตรีคนนั้นคนใดท้าวที่ รัฐมนตรีอื่นที่เขาสุจริตหรือเขาไม่เห็นด้วย เขาก็รู้
ผู้แทนฯ เองมีหน้าที่ควบคุม เขาก็รู้ ไม่ใช่ว่ารัฐมนตรีคนนั้นซึ่งออกจากผู้แทนฯ
แล้วไม่พูด แล้วคนอื่นจะไม่พูด ท่านประธานที่เคารพ สิ่งเหล่านี้ครับ เราจึงได้
ไว้ให้เป็นปัจจัยประกอบว่า ถ้าเราจะเสียตำแหน่งผู้แทนฯ สักคนหนึ่ง แต่ราชบุตร
เราก็ไม่ได้ขาดผู้แทนฯ มาดูแลเขา เพราะว่าเรามีคนขึ้นมาแทน ในขณะเดียวกัน
ตรงนี้จะมีส่วนเสริมสร้างภาวะความเป็นผู้นำของผู้ในบ้านเราหรือไม่ ตรงนี้
จะมีส่วนทำให้คนบางคนที่จะใช้ตำแหน่งในสภา เป็นอำนาจต่อรองในทางที่ไม่
สมควรหรือไม่ คำตอบว่าไม่น่าจะคุ้มกัน ถ้าจะได้สิ่งเหล่านี้ขึ้นมา เรื่องของ
เรื่องมันจึงได้มีการบัญญัติอย่างนี้ขึ้น เห็นถ้าจะต้องขออนุญาตท่านประธานต่อ
เลขไปถึงคำถามที่ท่านสมาชิกของพรรคความหวังใหม่ ท่านชัชชาติเคยถาม

ว่าถ้าเราผู้แทนฯ ไปเป็นรัฐมนตรีแล้วนี่จะครับ แล้วตำแหน่ง ส.ส. ก็ขาดไป
เสียงสนับสนุนรัฐบาลก็หายไปอย่างนี้จะแก้ไขอย่างไร จากคนที่เสียงข้างมาก
มาเป็นเสียงข้างน้อย และเป็นรัฐบาลแล้วก็ต้องคว่ำร่างนี้ เสกสิทธภาพจะไป
เขามาจากตรงไหน แล้วท่านก็ได้พูดถึงว่า ขออภิชนะครับ ท่านบอกว่าจะไม่
ไปตอบที่พรรคความหวังใหม่ว่า ยิ่งหาคำตอบให้ไม่ได้ ความจริงวันนั้นเพียง
แต่กระผมเขียนให้ทราบทั่ว การที่ถึง ส.ส. ไปเป็นผู้แทนฯ แล้วนี่จะครับ
แล้วตำแหน่ง ส.ส. ต้องหาไป ทางสภา สสข. กว่าจะติดอยู่ที่ ๓ ล่าง
๑. เราจะเลือกคนที่ ๓ ขึ้นมาแทนได้ไหม ตำแหน่ง ส.ส. ตรงนั้นจะได้
ไม่ว่างไปในขั้นที่นั้น กับ ๒. เราจะเอาจาก ส.ส. ที่ปาร์ตี้ ลิสต์
ซึ่งเป็น ส.ส. เหมือนกันนะครับ เลื่อนขึ้นมาเอามาใช้แทน ส.ส. ในเขต
นั้นได้ไหม กับ ๓. เลือกตั้งซ่อม ๔. มีสมัครสำรองถ้าตั้งตัวจริงไป ตัวสำรอง
ก็เป็นผู้แทนฯ แทน มีแนวทางอยู่ ๔ อย่าง บังเอิญว่า สสข. ยังไม่ได้มีจาวหา
เป็นข้อยุติว่าจะเอาตรงไหน มันอยู่ในขั้นแปรญัตติอยู่ ในส่วนที่คมไปที่นั่นคำตอบนี้
ยังไม่ออก มติยังไม่มา ก็เพียงจึงได้ปรึกษากันหาคำตอบให้ไม่ได้ว่าใน ๔ อย่าง
นี้ว่าจะเอาตรงไหน นี่ก็พลกวานเขียนให้ทราบไว้ ไหน ๆ ตอนแล้วท่านประธานครับ
พลกฤษดาตอบเสียงคณะครับ ว่าในที่สุดเราจะเลื่อนคนที่เลื่อนไม่ได้
เพราะต่อไปนี้การเลือกตั้งเขตเดียวคนเดียวขวนี้ละครับ คณะของผู้แทนฯ
คนได้กับคณะที่ ๒ จะต่างกันมาก ในอดีตเรามีผู้แทนฯ ๓ คน ใน ๑ เขต
คนหนึ่งได้ ๘๐,๐๐๐ คะแนน ๗๐,๐๐๐ คะแนน มันจะใกล้เคียงกัน เพราะ ๑ คน
ลงได้ ๓ คะแนน ลงได้ ๓ เบอร์ คณะผู้แทนฯ จะไล่ ๆ กัน ต่อไปนี้ผู้แทนฯ
เขตเดียวคนเดียว ถ้าคนได้ได้ ๘๐,๐๐๐ คะแนน ได้เป็นผู้แทนฯ อีกคนอาจจะ
เหลือแค่ ๑๐,๐๐๐ คะแนน หรือ ๓๐,๐๐๐ คะแนน คณะจะหากไปที่พื้นที่แยก
คะแนนจะต่างกันมาก เพราะฉะนั้นการเลื่อนคนที่คณะน้อยไปเป็นผู้แทนฯ แทน
คนคณะมาก ยามว่าคนที่ผู้แทนฯ ที่แท้จริงตกลงเขตนั้นหรือเปล่า คำตอบคง
ไม่ใช่แน่ นั่นเพราะว่าที่ ๑

ประการที่ ๒ เราเลื่อนขึ้นไปให้ผู้แทนฯ แต่ถามว่าเสกสิทธภาพ
ของรัฐบาลดีขึ้นหรือเปล่า เหมือนเดิมหรือเปล่า คนได้ที่ ๒ อาจจะเป็นผู้แทนฯ
อีกพรรคหนึ่งซึ่ง เป็นฝ่ายค้านก็ได้ ในที่สุดทั้งจะไปเสริมคณะฝ่ายค้านให้สูงกว่า
ฝ่ายที่จัดรัฐบาลหนักเข้าไปอีก ตรงนี้คงจะไม่สมเจตนาแน่ ในที่สุดการเลือกนี้
ก็ต้องตกไป เอาจากปาร์ตี้ ลิสต์ มาเถิดว่าเป็นผู้แทนฯ ทั้งเขตประเทศเหมือนกัน
ปัญหาว่าคนที่อยู่ในปาร์ตี้ ลิสต์ อาจจะเป็นคนกรุงเทพฯ หรือเป็นคนเสียงรวย

จะตั้งไปบนคนที่ระนองอย่างนี้ เขาจะเป็นผู้แทนฯ คนระนองได้อย่างไร มีนักไม่ชอบธรรมกับคนที่อยู่ในเขตเลือกตั้งนั้นว่าจะไม่มีผู้แทนฯ ไกลชิดเขา จะเอาผู้แทนฯ ซึ่งถือว่าเป็นผู้แทนฯ เหมือนกันในปาร์ตี้ ลิสต์ มาใส่แทนก็ไม่ได้อีก เพียงแต่หวังที่หนึ่งรัฐบาลให้เต็มเท่านั้น ความคิดที่ ๒ กัดทไป ความคิดที่ ๓ ให้ตั้งตัวสำรอง สมัครผู้แทนฯ ให้มีตัวสำรอง ปัญหาว่าตัวสำรองมีทำไม มีเพราะเราห่วงใย ส.ส. ที่ไปเป็นรัฐมนตรีแค่ ๓๕ คน ถ้าเกิดผู้ใดคนหนึ่ง ได้ไปเป็น เราต้องเอาตัวสำรองนี้มาเป็นผู้แทนฯ แทน แต่ว่าทำอย่างนั้น ห่วงใยแค่คน ๓๕ คน จะต้องสร้างความยุ่งยากให้กับคนสมัครทั้งประเทศ ที่จะต้องส่งตัวสำรองเหมือนกันหมดทุกพรรค ซึ่งไม่มีผู้ก็พันคน อันนี้ก็เกิดความยุ่งยากเกินเหตุ ความคิดเรื่องจะให้ให้ตัวสำรองก็ตัดทไป ก็เหลืออย่างแต่ขอ ตั้งผู้สมัครให้เลือกตั้งซ่อม เพื่อให้คนในเขตของเขา เมื่อผู้แทนฯ เขาเป็น รัฐมนตรีแล้ว เขาควรจะให้เอาใครมาเป็นผู้แทนฯ ของเขาต่อไป ก็ให้เขาตัดสินใจเอง ซึ่งเราก็มาคิดว่า เลือกตั้งซ่อมเราไม่เชื่อว่าคนจัดรัฐบาลจะเอา จาก ส.ส. ทั้งหมด ๓๕ คน ว่าจะต้องเลือกตั้งทั้ง ๓๕ เขต และการเลือกตั้งซ่อม ก็ไม่ใช่เรื่องซ้ำ เราจะประกาศเลือกตั้งเมื่อไรก็ได้ เพราะว่าเพิ่งเลือกตั้ง ใหม่ ๆ ทุกอย่างมันพร้อมอยู่แล้ว บัญชีรายชื่ออะไรต่าง ๆ หน่วยเลือกตั้ง อะไรต่าง ๆ มันก็มีอยู่ เรามาดูแล้วว่าเลือกตั้งซ่อมน่าจะเหมาะสมกว่า และน่าจะไม่มากด้วย เพราะว่าการจัดรัฐบาลในอนาคตนี่นะครับ ที่เรา อยากเห็นกันมานักหนาในอดีตกาลมาว่า เมื่อไรประเทศไทยเราจะมี การจัดรัฐบาลให้ประชาชนได้เห็นได้เลือกได้ดูโฉมหน้ารัฐบาลในอนาคตนี่นะครับ

ระบบปาร์ตี้ ลิสต์ ที่จะ เป็นส่วนหนึ่ง แต่ถ้าหากเป็นส่วนหนึ่งจริงแล้วก็จัดไป ตามนั้นโฆษณาไปตามนั้น เราก็เชื่อว่าคนที่จะเอามาเป็นรัฐมนตรีจาก ส.ส. คงจะไม่มีกี่คน ถ้าจะเลือกช้อมก็คงไม่มาก และถ้าหากว่าการเลือกตั้งซ่อมแล้ว เกิดจะต้องพลาดหลังไปเป็นฝ่ายค้านหรือว่าเสียงหนุ่น้อย กระผมเชื่อครับ ทาง ส.ส. เชื่อว่าคนที่จะเป็นผู้นำประเทศหรือว่าเป็นผู้นำรัฐบาลก็คงจะมี วิเคราะห์ดูภาพพจน์ว่าเขาไหนถ้าเลือกตั้งแล้วหลุด หรือเลือกตั้งแล้วจะได้ตรงนั้น ก็เลยปล่อยให้ เป็นคุณพิณิจหรือเป็นกลไกการเมืองที่จะตัดสินใจเอาเอง เมื่อตัวเองมีโอกาสได้อ่านาจารัฐ มีโอกาสได้จัดรัฐบาลแล้วยังจัดให้หลุดไป เราไม่เชื่อ เพราะฉะนั้นเราเชื่อว่ากลไกของการเมืองจะช่วยทำให้สิ่ง เหล่านี้เป็นไปได้ เพราะฉะนั้นความคิดประกบกับหลาย ๆ อย่างที่กระผม ได้กราบเรียนแล้วที่เลยต้องเป็นอย่างที่ว่า ที่เมื่อเป็น ส.ส. แล้วก็ต้องออกไป ตรงนี้ก็อาจจะจะมีทั้งคนเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย นี้เราก็ไม่ได้คิดว่าคนที่ ไม่เห็นด้วยนั้นผิด แต่เราก็ไม่ได้คิดว่าเห็นอย่างเรานั้นคือถูก แต่เรามาดู สมาวการณ์ต่าง ๆ และความเหมาะสม สิ่งที่เราจะ เดินต่อไปนั้นควรจะเป็น อย่างไรถึงจะแก้ปัญหาในอดีตได้ ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับ เรื่อง แนวนโยบายแห่งรัฐหรือว่าลัทธิต่าง ๆ ที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้กรุณาชี้ให้เห็นว่า มันจะทำได้หรือไม่ ซึ่งเขียนไว้แล้วทำไม่ได้ก็ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรก็เห็นมา เยอะแล้ว ก็เห็นมามากต่อมากแล้ว เขียน ๆ ไปแล้วก็ทำไม่ได้ เขียนไป มันก็จะทำให้รัฐธรรมนูญอาจจะมีส่วนหนึ่งที่อาจจะบอกว่าทำให้ยาวและ ทำให้คนได้สิ้นหวัง ไปสร้างความหวังลม ๆ แล้ง ๆ หรือเลื่อนลอย ท่านไม่ใช้คำนั้นนะครับ แต่ถ้าแปลความสรุปแล้วอาจจะ เป็นลักษณะอย่างนั้น ก็ขอกราบเรียนให้ทราบว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เป็นนะ ครับ เขียนเรื่องลัทธิ เหมือนรัฐธรรมนูญฉบับเก่าก็จริง แต่ว่ามันมีทหนึ่งซึ่งไม่เหมือน คือทที่ รัฐบาลเมื่อแถลงต่อสภาแล้ว หรือว่า เรื่องแนวนโยบายพื้นฐานที่วางไว้ ต้องเป็นหน้าที่ของรัฐ ทำได้หรือไม่ก็ต้องแถลงต่อรัฐสภาทุกปี ต้องแถลง ทุกปี ทำได้ก็แล้วไป ทำไม่ได้ก็ต้องแถลงให้ทราบว่าทำไม่ได้หรือไม่ได้ สิ่งเหล่านี้เป็นความผูกพันครับในสิ่งที่เราเขียนขึ้นมา ถ้าได้มันก็ดีไป ไม่ได้ก็มีความจำเป็นและมีเหตุผลที่จะทำไม่ได้ ก็ เป็น เรื่องที่ได้รับรู้กัน ส.ส. ก็จะได้มีหน้าที่ติดตามและทวงถามกันต่อไป และที่ถ้าหาก ส.ส. เห็นว่าทำได้ รัฐบาลบอกว่าทำไม่ได้ สิ่งเหล่านี้รัฐบาลเองก็คงจะอยู่ไม่ได้

นี่กระผมก็กราบเรียนให้ทราบนะครับ สิ่งหนึ่งที่มันทำให้รัฐธรรมนูญยาว ที่จริงไม่น่าจะพูดเรื่องยาวไม่ยาวนี่นะครับ แต่เมื่อท่านพูดมาก็เห็นว่าถ้าไม่พูดเสียเลยก็คงจะดูเหมือนกับว่ามันเอาอะไรมาใส่ไว้มันฟุ่มเฟือยเกินเหตุ ทั้ง ๆ ที่เป็นกฎหมายสำคัญ ก็จำเป็นเพราะว่าบางอย่างเราต้องเขียนไว้มันชัดเจนไม่อย่างนั้นแล้วจะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ หรือปฏิบัติอย่างไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ก็เขาจำเป็นต้องเขียนไว้ก็อาจจะยาวบ้างเพิ่มขึ้นมา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อย่างสิ่งใหม่ ๆ ในรัฐธรรมนูญมันก็ต้องเพิ่มเป็นมาตรา อย่างเช่นสิทธิเสรีภาพในอดีตมันมีแค่ ๓๐ มาตรา ในปัจจุบันมันเขียนเป็น ๕๓ มาตรา มันก็เพิ่มมา ๒๐ กว่ามาตรา ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้รัฐธรรมนูญยาว ยิ่งกว่านั้นองค์กรต่าง ๆ ที่เป็นองค์กรใหม่ ๆ เกิดขึ้น องค์กรหนึ่งมันไม่มีมาตราเดียว องค์กรหนึ่งมันมี ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตราประกอบ มีตั้ง ๕ - ๖ องค์กรใหม่เกิดขึ้น มาตราประกอบมันก็เลยต้องเพิ่มขึ้น ผมยกตัวอย่าง อย่างเช่นหมวดตรวจสอบเรามีคณะกรรมการการเลือกตั้งอย่างนี้ในะครับ ก็ต้องมีหลายมาตราประกอบ หมวดผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาก็มีอีกหลายมาตราประกอบ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนก็มีอีกหลายมาตราประกอบ หมวด ๑๐ ทั้งหมด คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เราก็มีมาตราประกอบ มันก็เลยดูว่าเหมือนรัฐธรรมนูญก็เกะยาว แต่ความยาวเป็นความจำเป็นเป็นความชัดเจนของรัฐธรรมนูญ นี่ก็ขอกราบเรียนให้ทางท่านสมาชิกวุฒิสภาทราบนะครับ

เรื่องวุฒิสมาชิก อันนี้ผมขออนุญาตท่านประธานทำความเข้าใจฉบับหนึ่ง เรื่องวุฒิสมาชิกที่มาจากกาเลือกตั้ง เดิมทีอย่างที่ท่านผู้นำฝ่ายค้าน สมาชิกวุฒิสภาผู้มีเกียรติมาจากจังหวัดครั้งได้พูดถึงในช่วงประชาพิจารณ์เป็นอีกแบบหนึ่ง แต่จากข้อประชาพิจารณ์นี้ วุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้ง เสียเปรียบคือเป็นเปอร์เซ็นต์สูง ทางสมาชิกสภาต่างๆ ก็มาคุยกันว่า ถ้าเราจะเลือกตั้งวุฒิสมาชิกมันจะดีหรือเสียอย่างไร เพราะว่าวุฒิสมาชิกต้องมี เนื่องจากแบบสอบถามออกมาว่า ให้มีหรือไม่มี คำตอบคือ มี เมื่อมีมีอย่างไร ในที่สุดก็มีแบบเลือกตั้ง เพราะว่ากาการออกเสียงออกมาอย่างนั้น เมื่อมีการออกเสียงว่าเป็นกาการเลือกตั้ง เราก็พิจารณากันว่า ถ้าเลือกตั้งมีปัญหาที่พูดกันชัดเจน ๓ อย่าง อย่างที่ ๑ ทำอย่างไรกาการเลือกวุฒิสมาชิกจะไม่เหมือนกับการเลือกผู้แทนฯ ถ้าไปเหมือนเข้ามีท่าไม่วุฒิสภา ก็มีผู้แทนฯ อย่างเดียว เลือกเสียที่เดียวก็จบกันไป ๒. วุฒิสมาชิกมีจำนวนน้อย เขตเลือกตั้งกว้าง ถ้าเขตเลือกตั้งกว้าง อำนาจของวุฒิสมาชิกควรจะมากกว่า เดิมโหม เพราะของเดิมมีแค่สิ้นกรของกฎหมายเท่านั้น เขตเลือกตั้งกว้างทำไม่อำนาจน้อยกว่าผู้แทนฯ นั่นก็คือปัญหาที่จะต้องหาคำตอบ อันที่ ๓ เราต้องการให้วุฒิสภา ปลอดภัยจากการเมือง หรือเป็นกลางทางการเมือง ทำอย่างไรถ้าเลือกตั้งวุฒิสภา จะปลอดภัยจากการเมืองได้ การบ้านปัญหา ๓ อย่าง ทางสภา สสร. ได้พิจารณา ผมจำเป็นต้องพูดให้ชัดเจน เพราะเกี่ยวกับเรื่องวุฒิสภา นี้ ประชาชนส่วนหนึ่งก็ยังไม่เข้าใจอยู่

ข้อแรกเราทำอย่างไรจะไม่ให้กาการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกเป็นเหมือนกาการเลือกตั้งผู้แทนฯ ก็คือเราไม่ให้มีการหาเสียง เขียนไว้ชัดเจนว่าวุฒิสมาชิกให้เป็นหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวกับกาการเลือกตั้งจัดโฆษณาประชาสัมพันธ์ ด้านคุณวุฒิสมาชิกผู้ที่จะมาเป็นวุฒิสมาชิก

อันที่ ๒ ห้ามสังกัดพรรคการเมือง แล้วก็ห้ามเป็นรัฐมนตรี จะได้ไม่สังกัดพรรคการเมืองที่มีอำนาจในการแต่งตั้ง เมื่อเป็นแล้วเราไม่ยอมกาเห็นวุฒิสมาชิกหาเสียงที่จะเป็นในสมัยต่อไป จึงได้ห้ามว่าเมื่อเป็นในสมัยนี้แล้วอย่าไปเป็นอีกสมัยหน้าติดต่อกัน ต้องเว้นอีกสมัยหนึ่ง เพื่อป้องกันกาการที่มีตำแหน่งอยู่ได้ แสวงบางสิ่งบางอย่างที่มีอำนาจอยู่เอาไปใช้ในพื้นทีของตัว เพื่อเป็นช่องให้เป็นการเพิ่มคะแนนในการหาเสียง จึงได้ตัดกาการหาเสียงออกไปสมัยหนึ่งต้องข้ามไปอีกสมัยหนึ่ง เรื่องเขตเลือกตั้งใหญ่ทำไม่อำนาจน้อย เราก็มารู้กันว่าต้องแยกอำนาจกับงานออกจากกัน งานมากก็ไม่ใช้หมายความว่าอำนาจมาก และงานน้อย

ก็มิได้หมายความว่าอำนาจน้อย เราก็มาดูว่าอำนาจกับงานนั้นอยู่ตรงไหน
 งานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีมาก เยี่ยมราษฎร เสนอกฎหมาย ตั้งยุติ
 อะไรต่าง ๆ มากมายก่ายกองเหลือเกิน งานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาดู
 วุฒิชัย อำนาจวุฒิชัย อำนาจเต็มอำนาจกลั่นกรองกฎหมาย อำนาจยับยั้งกฎหมาย
 ไม่ใช่เล็กน้อยนะครับ อำนาจใหญ่อยู่แล้วของเดิมสามารถกักรั้งมัดขังสภาในเรื่อง
 กฎหมายได้ อำนาจนี้ถ้าไม่เทียบกักรวมกฎหมายย้อนลงไปก็เป็นพระราชอำนาจเท่านั้น
 ที่ใช้ใช้ในการยับยั้งกฎหมาย แต่วุฒิชัย ใช้ อำนาจนี้ได้ แสดงให้เห็นว่าอำนาจ
 ของวุฒิชัย นั้นไม่ใช่เล็กน้อยเลย และไม่ใช่เล็กน้อย ฉะนั้นก็ดีเมื่อเป็นอย่างนี้แล้วทำ
 อย่างไม่ไร เราจะใช้วุฒิสภาให้สมประโยชน์ เมื่อมีทั้งนี้แล้ว เมื่อปลอดจากการเมืองได้
 เมื่อได้ผู้ทรงคุณวุฒิจริง เรามีอำนาจอะไรที่จะให้วุฒิชัย อีกไหม อำนาจทางการเมืองนี้
 มันมีอำนาจหลายอย่างในคณะกรรมการที่ตั้งใหม่ ๆ องค์การใหม่ ๆ ซึ่งเดิมที่
 ที่เราคิดหรือร่างกันออกมา มีอำนาจของผู้แทนราษฎรผสมอยู่ด้วย ในที่สุดร่างฯ
 ของวุฒิชัย คัดตรงที่ส่วนของผู้แทนฯ ผสมออกไป ให้เหลือแต่อำนาจวุฒิชัย อย่างเดียว
 เท่านั้น คืออำนาจในการคัดเลือกคนที่องค์กรต่าง ๆ ได้คัดสรรเข้ามาแล้วที่จะ
 มามีตำแหน่งต่าง ๆ ในองค์กรต่าง ๆ เช่น ป.ป.ป. แห่งชาติก็ดี คณะกรรมการ
 การเลือกตั้งก็ดี ผู้ตรวจเงินแผ่นดินก็ดี -----

คณะกรรมการต่าง ๆ ที่เป็นองค์การในการตรวจสอบ เราให้วุฒิสมาชิกเท่านั้นทำ เพราะเราถือว่าวุฒิสมาชิกปลอดจากการเมือง ยิ่งไปกว่านั้นอำนาจการถอดถอน คนที่มีตำแหน่งสำคัญในอำนาจรัฐ ก็ให้วุฒิสมาชิกเท่านั้นเป็นผู้พิจารณาถอดถอน ตามกระบวนการที่ได้ดำเนินการมาจากขั้นต้นมาก่อน กระผมคงมีข้อสรุปได้ว่า ในที่สุดวุฒิสภาจริง ๆ แล้ว ถ้ามองรูปแบบแล้วก็คงจะไม่ผิดหรอกถ้าจะพูดว่าเป็นสภาตรวจสอบ แต่ความเป็นสภากลั่นกรองนั้นยังมีอยู่ทุกประการ ความห่วงใยในเรื่องการเมืองจะเข้ามาเกี่ยวข้อง เราก็ได้พยายามกันและพยายามกรองเอาไว้แล้วในหลาย ๆ มาตรการ ผมคงจะใช้เวลาเพิ่มเติมอีกนิดเดียวในเรื่องปริญญาดรี ซึ่งสมาชิก สสร. ก็ได้ชี้แจงแล้วหลายครั้ง แต่วันนี้ท่านผู้นำฝ่ายค้าน ได้ตั้งขึ้นมาอีก ก็เป็นความจริงที่ผมจะต้องชี้แจงเรื่องปริญญาดรี คือถ้าผมมองว่าเป็นการตัดสิทธิ์ก็คงเป็น ก็คงจะไม่เถียง แต่เรามีได้หมายความว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ทั้งฉบับมันจะไม่ตัดสิทธิ์อะไรเลย การตัดสิทธิ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีมันมีเยอะ แต่ถามว่าตัดทำไม ก็ตัดเพื่อความดีงามอย่างอื่นที่จะเกิดขึ้นหรือตามมา ไม่ใช่ตัดเพื่อให้มันเลวร้ายลงไป กระผมขอยกตัวอย่างนะครับ แนวการทำงานนี้ ถ้าไม่ทราบเบื้องที่เราทำแล้ว จะเห็นว่า สสร. คิดกันแบบที่เนื่องจากเป็นปริญญาดรีทั้งหมด ก็เลยต้องเอาปริญญาดรีมาใช้บังคับ เริ่มที่เราไปฟังเสียงประชาชน ๕๐ จังหวัดบอกว่าต้องจบปริญญาดรีเป็นอย่างต่ำ ๒๐ จังหวัดบอกว่าอะไรก็ได้ ๔ จังหวัดไม่ออกความเห็นมา เมื่อยกร่างฯ ไปยกร่างฯ กันที่พิททการมาราชการยกร่างฯ ฝ่ายหนึ่งบอกว่าต้องมีปริญญากับไม่จำกัดปริญญ่าเท่ากัน ประธานคณะกรรมการยกร่างฯ คือท่านอานันท์ บินยารชุน เป็นนักเขียนอังกฤษ ปริญญาดรีด้วยชี้ขาดว่าไม่ต้องมีปริญญ่า ร่างฯ สิ้นศาลจึงออกไปอย่างนั้น เมื่อออกไปแล้ว ไปปรึกษาพิชิตกัญจนทวงถาม หลายจังหวัดเขาถามว่าเขาเสนอให้ปริญญาดรีทำไมไม่ให้เขา ๆ อะไรต่าง ๆ นี้ ส.ส. เมื่อหลังจากฟังปรึกษาพิชิตแล้วก็แปรผู้ตติ เป็นปริญญาดรีก็ชนะไป นี่คือผมเล่าที่มาว่ามันมาอย่างนี้ได้อย่างไร ถามว่าเป็นการตัดสิทธิ์ใหม่ ที่ผมได้รับที่แรกนี้เข้าใจว่าเป็นการตัดสิทธิ์ ก็คงจะปฏิเสธไม่ได้ แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ทั้งฉบับก็ไม่ใช่ว่าไม่ตัดสิทธิ์อะไรเลย ถ้าจะพูดเรื่องตัดสิทธิ์ในเรื่องการสมัครผู้แทนฯ ก็มีคำถามว่าถ้าเราถือว่าคนปริญญาดรีเท่านั้นต้องสมัครผู้แทนฯ ได้ แล้วการที่เราบอกว่าคนอายุ ๒๕ ปีขึ้นไปเท่านั้นถึงสมัครผู้แทนฯ ได้ ตรงนี้เป็นการตัดสิทธิ์คนอายุ ๒๔ ปีใหม่ ตัดสิทธิ์คนอายุ ๒๒ ปีหรือต่ำกว่า ๑๘ ปีลงมาใหม่ การที่เขียนอย่างนั้นก็เพราะคำนึงอะไร

ผมรู้ว่าเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญคำนึงถึงวุฒิภาวะนั่นเอง ก็จึงอยากให้คนมีความเป็น
ผู้ใหญ่ขึ้นมาบ้างถึงจะมาทำหน้าที่สำคัญ ในเรื่องของความรู้ก็เป็นเรื่องของ
ชาวบ้านเสนอเข้ามา เราไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้ แต่อย่างไรก็แล้วแต่
การที่เราดำเนินการไปเราก็คำนึงว่า บางอย่างท่านอาจจะถามว่า แล้วบางอย่าง
ที่ชาวบ้านเขาเสนอมาท่าไมเราไม่เอา แล้วทำไมตรงนี้เราเอา หรือว่า
ตรงใจเราเราถึงเอา, ผมทราบเรียบว่าเรามีแง่คิดอย่างนี้ครับ บางอย่าง
ที่เสนอมานี้เราคิดว่าถ้าทำแล้วมันจะเป็นผลดีหรือไม่ ถ้าเห็นว่าดีไม่คุ้มเสีย
เราก็มีสิทธิ์จะไม่เอา เพราะอะไร เพราะรัฐธรรมนูญไม่ได้บอกว่าฟังแล้ว
ต้องทำตามนั้น เขาให้คำนึง แต่เมื่อพูดถึงเรื่องปัญหา เมื่อเราเอามาคำนึงแล้ว
ทำตามนี้ เราถือว่ามันน่าจะเป็นผลดี เพราะเป็นการยกระดับการเมืองขึ้นมา
อีกระดับหนึ่ง -----

ตรงนั้นที่มีส่วนทำให้การลงมติลงมาเป็นผลต่างนี้ ส่วนจะเป็นผลดีผลเสียประการใด ก็เป็นเรื่องที่เวลาอาจจะเห็นเป็นเรื่องขี้ขี้จู้จี้ หรือความเลิกละความดีต่าง ๆ นั้นทางท่านอาจจะบอกได้ว่าไม่เกิดจากปวิญญา แต่เมื่อเข้ามาหาให้ความเห็นมาเขาก็เห็นว่าพื้นฐานการศึกษาที่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้พื้นฐานอย่างอื่นนั้นมีส่วนเดินไปด้วยดี ตรงนี้ สสร. ก็เลยปฏิบัติตามมติ กระผมก็ขอทราบเรียกสักครั้งหนึ่งในเรื่องนี้ สักเรื่องหนึ่ง ที่ท่านผู้ว่าสภาด้านหนึ่งมากก็ต่อม เรื่องตั้งผู้แทนฯ เป็นรัฐมนตรีไม่ได้ สมมติว่าท่านเสนาบดี หรือท่านตุลาการผู้สมมติผู้แทนฯ ตรวจหน้าตามรัฐธรรมนูญนี้เกิดได้เป็นผู้แทนฯ สมว่าตั้งได้ เพียงแต่ว่าต้องเลือกขึ้นมาว่าผู้จะเป็นผู้แทนฯ หรือจะเป็นรัฐมนตรี ตั้งได้ แต่ถ้าสมมติว่าท่านหนึ่งท่านหนึ่งมีความสามารถ แล้วท่านนายพล อาจจะตั้งวุฒิสภา เป็นรัฐมนตรี ตั้งไม่ได้ เพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้ห้าม นี่คือความต่างกันอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้น กระผมคิดว่ากลไกและที่สมภารณ์ความจำเป็นต่าง ๆ กระผมเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้ จะนำการปฏิบัติคงจะไม่เป็นอุปสรรค และคิดว่าน่าจะจะเป็นผลดีถ้าเปรียบเทียบกับสิ่งที่มันเคยเกิดมาแล้ว ทาง สสร. ก็คิดในแนวนั้น ไม่ได้คิดไปเปิดกันใคร หรือว่าไปปิดขวางอะไรให้พระนครฯ ผมคงมีข้อชี้แจงแต่เพียงเท่านี้ เป็นเบื้องต้นก่อน ขอขอบคุณ

ประธานรัฐสภา : วุฒิสมาชิก วินัย สมะอุณ ครับ

นายวินัย สมะอุณ สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา

ที่เคารพ กระผม วินัย สมะอุณ สมาชิกวุฒิสภา รัฐธรรมนูญที่เรากำลังพิจารณาอยู่ ขณะนี้ทั่วประเทศได้รับฟังกันมาบ้าง ๘ วัน และสมาชิกวุฒิสภาก็ได้อภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ก่อนข้างจะกล่าวขวางและก็ได้ประโยชน์ต่างมากมาย ในส่วนที่กระผมอยากจะอภิปรายเพื่อสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้รับทราบ ถึงสิ่งที่เป็นการคิดบางประการที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและวัฒนธรรม กระผมขอเรียนว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ แม้จะมีใครถามมาก่อนหน้านี้ กระผมก็จะตอบเขาว่า ผมก็แตกต่างแน่นอน ถึงแม้ว่าในบางประเด็นนั้นอาจจะไม่ตรงใจแล้วก็ไม่ถูกใจนัก ทั้งนี้เพราะยึดถือตามหลักสังฆกรรมว่า ไม่มีอะไรหรอกที่จะมาสมบูรณ และเราก็สามารถที่จะพัฒนาสิ่งนั้น ไปอยู่ในระดับที่ทันสมัยและสมบูรณ์ขึ้น โดยเฉพาะแต่บางทีผมเป็นมุสลิม วิถีชีวิตของผมนั้น ต้องให้เทพที่ปฏิบัติและอุดมการณ์อิสลาม เข้ามากำกับอยู่ตลอดเวลา แม้กระทั่งในเรื่องที่เกี่ยวกับกับการปฏิบัติภารกิจทั้งในทางครอบครัว และในทางกาการเมืองของประเทศชาติก็ตาม อัลกุรอานได้มีบัญญัติเอาไว้บทหนึ่งซึ่งมีความว่า พระเจ้าจะไม่เปลี่ยนแปลงสิ่งคมจนกว่าสมาชิกสิ่งคมนั้นจะเปลี่ยนแปลงตัวเอง ถึงแม้เราจะได้รับรัฐธรรมนูญที่สมบูรณ์ ในข้อเขียนอย่างไรก็ตาม แต่ถ้าเราไม่ยอมพัฒนาตนเอง เข้าไปให้สอดคล้องกับตัวบทของรัฐธรรมนูญแล้ว ก็ยากที่รัฐธรรมนูญจะมีผลที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

๒๓๖

ร ๕/๒๕๕๐ (ส. ๒)

รัฐกิจ ๑๑๗/๒

การปฏิรูปการเมือง หรือจะเป็นการปฏิวัติทางการเมือง แล้วแต่จะเรียกอย่างไร
อย่างหนึ่งก็ตาม กระผมขอเรียนว่าโดยเฉพาะบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่เกี่ยวเนื่อง
กับสิทธิเสรีภาพในทางศาสนานั้น ผมขอเรียนว่าเมื่อเราอ่านมาตรา ๓๘ ผสมกับ
มาตรา ๗๓ แล้ว เราจะพบความกำกวมของการกำหนดสิทธิของรัฐธรรมนูญของการ
นับถือศาสนาอย่างชัดเจนที่สุด -----

- ๑๑๘/๑

แต่ในขณะที่เดียวกันกรอบของการคุ้มครองสิทธิในการนับถือศาสนาและการปฏิบัติศาสนา นั้น ตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับเก่า ๆ ก็ได้กำหนดกรอบเอาไว้เป็นอย่างดีเหมือนกันว่า ๑. จะต้องไม่มีขัดต่อหน้าที่พลเมือง ๒. จะต้องไม่ทำลายความสงบเรียบร้อย และ ๓. ไม่ทำลายศีลธรรมอันดีของประชาชน กรอบในการที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดเอาไว้เพื่อเป็นเงื่อนไขในการนับถือศาสนาตรงนี้ ก็สามารถที่จะกีดกันลัทธิที่อาจจะมาถ่วงศาสนา แต่มีผลทำให้เกิดการทำลายศีลธรรม มีผลที่จะทำให้เกิดการทำลายหน้าที่พลเมืองหรือความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ก็สามารถที่จะใช้กรอบตรงนี้ไปป้องกันไม่ให้ลัทธิประเภทนั้นเข้ามาทำลายความมั่นคงทางสังคมของประเทศไทยของเราได้ ผลความก้าวหน้าอีกประการหนึ่งที่จะเกิดขึ้นได้อย่างชัดเจนจากการผสมผสานของมาตรา ๓๘ กับมาตรา ๓๓ ก็คือแต่เดิมนั้นรัฐธรรมนูญเพียงแต่ให้สิทธิในการนับถือและการปฏิบัติศาสนา และห้ามไม่ให้รัฐเข้าไปลิดรอนในการนับถือและการปฏิบัติดังกล่าว แต่ฉบับนี้ได้เพิ่มการคุ้มครองและการอุปถัมภ์ศาสนาเข้าไปด้วย ซึ่งในเมื่อมีการคุ้มครองและการอุปถัมภ์ศาสนา เข้าไปนั้นก็จะทำให้ศักยภาพของศาสนาปรากฏชัดเจนลงไปสู่การปฏิบัติของประชาชน กระผมขอเรียนว่าสังคมไทยของเรานั้น เป็นสังคมที่หล่อหลอมความเป็นชาติขึ้นมาด้วยกับสถาบันทางศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ สถาบันชาติ ซึ่งเป็นสถาบันหลักที่เราเข้าใจกันมา เป็นเวลาช้านานแล้ว แต่ในขณะที่เรามีก็จะกีดกันสถาบันทางศาสนาไม่ให้นำมามีส่วนร่วมเท่าใดนักในการทางการเมือง เรายังจะคิดกันว่าสถาบันศาสนานั้นอาจจะเป็นส่วนเกินเกินที่ไม่มีใครให้ความสนใจมากนัก แต่กระผมคิดว่าจะขอเรียนด้วยความเคารพต่อที่ประชุมนี้ว่า แท้จริงแล้วสถาบันศาสนาทุกศาสนา เช่นในศาสนาพุทธนั้นมีวัดอยู่ประมาณ ๓๐,๐๐๐ วัด ศาสนาอิสลามนั้นมีมัสยิดอยู่ประมาณ ๓,๐๐๐ มัสยิด กระผมขอเรียนข้อเท็จจริงเพื่อเป็นกรณีศึกษา ในฐานะที่กระผมเป็นผู้บริหารของมัสยิดแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ นี้เอง ที่ได้พยายามใช้องค์การทางศาสนาของคณะนี้มาเป็นประโยชน์ ทั้งในด้านการศึกษาของท้องถิ่น การพัฒนาท้องถิ่น รวมไปถึงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ในท้องถิ่น ปรากฏว่าประสบความสำเร็จอย่างสูง ยกตัวอย่างง่าย ๆ เรื่องของการพัฒนาสิ่งแวดล้อมคลองแสนแสบเป็นคลองที่มีระยะทางประมาณ ๗๐ กว่ากิโลเมตร ตั้งแต่ผ่านฟ้าหรือมหานาคลงไปถึงทะเลมีนบุรีนั้นเน่าตลอด แต่เลยตลาดมีนบุรีลงไปนั้นองค์การทางศาสนาเข้ามามีบทบาท ระยะเวลาระมาณ ๓ - ๔ ปีที่ผ่านมา ปรากฏว่าปลาที่เคยสูญพันธุ์ไปจากคลองแสนแสบ ณ จุดที่องค์การทางศาสนา ร่วมกับองค์กร

เอกพันธ์และองค์กรรัฐได้เข้าไปร่วมในการพัฒนานั้น เวลานั้นมีเวลา ๒๐ - ๓๐ ปีวัด
จำนวนนับ เป็นหมื่น เป็นแสนตัว ซึ่งเมื่อเราพูดกันถึงเรื่องของคลองแสนแสบแล้ว
เราอาจจะคิดว่ามันเป็นเรือที่ไปไม่ได้ที่จะมีต้นที่อยู่ตรงนั้น แต่ตอนนี้
มีอยู่แล้ว ที่ผมยกตัวอย่างตรงนี้ก็เพื่อจะยืนยันว่าองค์กรทางศาสนาควรจะได้รับ
การอุปถัมภ์ ควรที่จะได้รับการคุ้มครองกันให้ไปจนตลอด เพราะได้ประโยชน์
ค่างที่ชัดเจนที่สุดว่า องค์กรทางศาสนานั้นมีคณะผู้บริหารที่ชัดเจน องค์กรทาง
ศาสนาพุทธก็มีเจ้าอาวาส องค์กรทางศาสนาอิสลามก็มีท่านอิหม่าม ก็หมายถึงว่า
เป็นผู้นำหรือเป็นเจ้าของศาสนสถานมีสติ เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด

เพราะฉะนั้นในเสรีภาพที่เราได้รับ กระผมขอทบทวนว่าสิ่งที่ เป็นค่าส่วนของศาสนาอิสลาม เป็นวิถีชีวิตของมุสลิมทุกคน ซึ่งเราถือกันว่าเป็นวัฒนธรรมที่เราจะต้องปฏิบัติ วิถีธรรมอยู่ในกับปัจจุบันนี้ก็ได้เพิ่มคำว่า ศาสนบัญญัติ เข้าไป ซึ่งตรงนี้จะสอดคล้อง กับวิถีชีวิตของมุสลิมตรงที่ว่า ศาสนบัญญัติจะออกมาเป็นวัฒนธรรมของมุสลิมทั้งระบบ เมื่อตอนไม่นานมานี้ เราได้มีการตั้งข้อสังเกตในเชิงของขนาดคารอิสลาม ตั้งข้อสังเกต ในเรื่องของกติกากฎกาต่างประเภท ว่าน่าจะเข้ามาต่อความไม่ดีไม่งามให้แก่ประเทศ เราพูดถึง เรื่องของการแบ่งแยกดินแดน พูดถึง เรื่องผู้ก่อการร้าย พูดถึง เรื่อง สงคราม ซึ่งเมื่อ ๓ ชั่วโมงหรือ ๓ ชั่วโมงที่ผ่านมาได้มีการพูดถึงกันถึง ประเด็นเหล่านี้ กระผมขอถือโอกาสชี้แจงว่าในเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้และฉบับ ถ้อยหลังไปให้การคุ้มครองทางศาสนาและวัฒนธรรม ทั้งวัฒนธรรมในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ อีกเหมือนกัน ก็ได้แบ่งออกมามีเงินว่าทั้งวัฒนธรรมที่ถ่วงถ่วงและมีทั้งวัฒนธรรม ของชาติ แสดงให้เห็นว่าอะไรที่เป็นวัฒนธรรมที่อยู่ในท้องถิ่นใด รัฐจะต้อง เข้าไปดูแล และจะต้องคุ้มครองด้วย เช่นเดียวกัน การที่เรามีการพูดถึง เรื่องขนาดคารอิสลามนั้น กระผมคิดว่าควรจะขอเรียนว่า เนื่องจากเสรีภาพศาสนาอิสลามนั้นวางอยู่บนพื้นฐาน ของการให้เกียรติกันและกัน และวางอยู่บนพื้นฐานของการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่มีการรีดนาทาเร้น เพราะฉะนั้นเราจึงไม่มีการอนุมัติให้มีการกินดอกเบี้ย ไม่ว่าจะเป็นผู้รับหรือจะเป็นผู้จ่าย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด แต่ในขณะที่เดียวกัน ในปัจจุบันนี้ เรื่องของสภาพทางการเงินนั้นเป็นความจำเป็นสำหรับเศรษฐกิจสมัยใหม่ ดังนั้นประเทศมุสลิม เราจึงมีการจัดตั้งขนาดคารอิสลาม เพื่อที่จะให้พี่น้องมุสลิม ได้เข้าไปอยู่ในระบบของสถาบันการเงินแบบอิสลาม เพื่อจะไม่ติดต่อกับเกณฑ์ของ ศาสนาอิสลาม มีเจตนาต้องการที่จะให้มุสลิมที่เข้าไปอยู่ในระบบตรงนี้ไม่เป็น ผู้ปฏิบัติติดต่อกฎกาของศาสนาอิสลามเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมขอชี้แจงว่าไม่มี นโยบายใด ๆ ทั้งสิ้นที่จะไปเกี่ยวข้องกับทางการ เมืองที่โดนพาดพิงขนาดคารอิสลาม ว่าอาจจะนำเงินจำนวนหนึ่งมาใช้จ่ายเพื่อที่จะแบ่งแยกดินแดนนั้น ผมว่าเป็นแนวคิด และเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้องตรงสิ่ง อาจจะทำให้เกิดความหวาดระแวง ซึ่งเป็นความหวาดระแวงที่เป็นเวลาอันยาวนานมาแล้ว มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้น แล้วเวลาจะมีเหตุการณ์ใดสำคัญ ๆ ของชาติขึ้นมาเสียทีหนึ่ง เราก็จะปลุกกัน กันขึ้นมาเสียทีหนึ่ง ผมไม่อยากจะเรียกกันว่าสิ่งนี้มันเป็นเรื่องร้าย ผมไม่อยากจะเรียกว่า สิ่งนี้มันเป็นเรื่องร้าย เพราะอาจจะเห็นว่า เป็นค่าที่ไม่สุภาพ แต่ผมถือว่าสิ่งเกิดมา โดดตลอด สิ่งที่เป็นความหวาดระแวงมันจะเกิดขึ้นมา ๒ ลักษณะ ลักษณะที่ ๑ ก็คือ เรื่องของระบบการปกครองประเทศที่เราเรียกกันว่าระบบกวมมิวนิสต์

เวลาเมื่ออะไรขึ้นมาเกี่ยวกันเสียหน่อยหนึ่งจะสร้างความเป็นป่วนให้เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ใด ๆ ก็ตาม ก็จะไปปลุกผีตมมิวินิสต์ขึ้นมาสักครึ่งหนึ่ง แล้วก็พอไปมองถึง ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เวลามีปัญหาสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรัฐก็จะปลุกผีแบ่งแยกขึ้นมาสักครึ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่ความเป็นจริงแล้วพี่น้องมุสลิม ผมอยากจะได้เรียนว่าผมเองไม่ได้อาศัยอยู่ใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่ว่าบรรพบุรุษของผมนั้นมาจากจังหวัดปัตตานี อยู่ๆใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้มาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๓ มาตั้งรกรากกันอยู่ที่คลองแสนแสบ ความรู้สึกตรงนี้เราเข้าใจถึงประวัติศาสตร์ชีวิตของเราว่าถึงแม้จะมีปัญหาอย่างไรในอดีตนั้น จะไม่มีการรู้สึกเพื่อที่จะฟื้นฟูผลยกหาตะเข็บ แต่กระผมขอเรียนว่าในความรู้สึกของมุสลิมทุกคนไม่มีความรู้สึกในการแบ่งแยก เราเข้าใจดีว่าเรื่องของประวัติศาสตร์เป็นสิ่งที่เราก็มั่นไม่ได้ แต่เราสามารถที่จะสร้างประวัติศาสตร์ที่งดงามขึ้นใหม่ได้ และเราทุกคนก็พยายามที่จะสร้างประวัติศาสตร์ครั้งนี้ในความมีส่วนร่วม ในฐานะที่ประเทศไทยของเรานั้นเป็นประเทศที่เริ่มต้นกันขึ้นมาในการที่จะสร้างชาติขึ้นมาไม่ใช่ศาสนาใดศาสนาหนึ่ง อยากจะเห็นว่าศาสนาอิสลามนั้นเข้ามามีบทบาทต่อการบริหารประเทศตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา-----

ท่านคงจะ เคยได้ยินคำว่า เจกอะหมัด ซึ่งนั่นหมายความว่าท่านได้รับการเลื่อนขั้นเป็น เจ้าพระยาเจกอะหมัด แล้วก็ท่านก็มีตำแหน่งในทางการ เมือง และนอกจากนั้นท่านก็เป็นท่านจุฬาราชมนตรีคนแรก จุฬาราชมนตรีเจกอะหมัดนี้ ได้ทำหน้าที่ในการที่จะให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของมุสลิมที่จะให้แก่อริราชสมัยนั้นได้เข้าใจ เพื่อรัฐจะได้ไม่ออกข้อระเบียบต่าง ๆ ที่ผิดไปจากทบทบัญญัติของศาสนาซึ่ง เป็นที่เคารพนับถือและศรัทธาของมุสลิมที่มีอยู่ในสมัยนั้น และตำแหน่งจุฬาราชมนตรีนี้ก็ติดต่อกันเรื่อยมาจนกระทั่ง ๓๕๐ ปี เกือบ ๔ ศตวรรษเรามีจุฬาราชมนตรีถึง ๑๑ ท่านด้วยกัน ทั้ง ๑๑ ท่านนี้ไม่ใช่เป็นผู้นำศาสนาอย่างเดียว แต่ท่านเป็นผู้นำทางศาสนาที่นำข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติมาโดยตลอด เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่าความหวาดระแวงที่จะไปคิดว่ามุสลิมคิดแบ่งแยกดินแดนนั้น ผมขอปฏิเสธโดยสิ้นเชิง ท่านจะเห็นได้ว่าความหวาดระแวงที่เกิดขึ้นอาจจะเกิดเพราะว่าอำนาจรัฐนี้ที่น้องมุสลิมอาจจะเข้ามามีโอกาสร่วม เป็นจำนวนน้อย แต่นับตั้งแต่การเมืองของเราแข็งขึ้น เรามีมุสลิมที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เข้ามามากขึ้น เรามีรัฐมนตรีมากขึ้น และเราก็มีวุฒิสมาชิกที่เป็นมุสลิม ทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถที่จะสื่อปัญหาทั้งหมดที่เป็นความสงสัย ที่เป็นความหวาดระแวงลงมาสู่สถาบันของชาติโดยตรง ซึ่งเป็นลักษณะอันหนึ่งที่เป็นประชาธิปไตย กระผมจึงขอเรียนว่าอย่าได้ระแวงเลยครับ मैंจะกล่าวกันว่าข้อมูลที่น่ามาเสนอในที่ประชุมวันนี้จะเป็นข้อมูล พูลิ ข้อมูล ฮาร์. เอ็น. หรืออะไรก็ตาม เป็นข้อมูลในสมัยโบราณที่สุด เป็นข้อมูลซึ่งที่มันเกิดขึ้นในสมัยที่มีการปราบปัญหา แก้ปัญหาโดยการใช้อาหารนำการเมือง แต่นับตั้งแต่ ๓๗๗ พลเอก เปรม คิมสุลานนท์ ซึ่งท่านเป็นนายกรัฐมนตรีได้ประกาศนโยบายสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๖๖/๒๓ เป็นต้นมานั้น ปรากฏว่าปัญหาทั้งหมดนั้นคลี่คลายลงมาในทางที่ดีมาโดยตลอด กระผมอยากจะแยกประวัติศาสตร์ครั้งนี้สักนิดหนึ่งว่า การเรียกร้องของพี่น้องมุสลิมในเรื่องสิทธิเสรีภาพทางศาสนาและทางวัฒนธรรม เราเรียกร้องกันมาโดยตลอด แต่ในขณะที่เดียวกันผู้มีอำนาจรัฐก็จะไปโดยตลอดเช่นเดียวกันว่า การเรียกร้องทางวัฒนธรรมโดยสุจริตนี้เป็นการเรียกร้องทางการเมือง ทั้ง ๆ ที่ว่าไม่ใช่เป็นเช่นนั้นเลยแม้แต่น้อย ตั้งแต่การเรียกร้องในสมัยประธานจังหวัดปัตตานี ประธานจังหวัดนราธิวาสในสมัยนายกรัฐมนตรีท่านเปลี่ยนแปลงการปกครองมาใหม่ ๆ ซึ่งกระผมไม่อยากจะกล่าวถึงนายกรัฐมนตรีท่านนั้น ได้มี

นโยบายในเรื่องของชาตินิยมอย่างรุนแรง ได้มีนโยบายในเรื่องของรัฐนิยม ที่ประกาศออกมาจำนวนประมาณ ๑๒ ฉบับ ได้มีการห้ามเรียนศาสนาอิสลาม ได้มีการห้ามเรียนภาษาอาหรับและห้ามเรียนภาษามลายู และห้ามแม้กระทั่งที่นอวมุสลิมเราจะใส่หมวก ที่นอวมุสลิมแม้จะใส่สียาบที่มีการห้ามมาโดยตลอด นั้นคือการห้ามทางวัฒนธรรม ที่นอวมุสลิมนั้นถูกอบรมอยู่ประการหนึ่งว่าการต่อสู้ที่วีเศษประ เสดรัฐที่สุคนั้นคือการพูดจริงศรับ ไม่ใช่การใช้อาวุธ ก็อ กะสีมาตุลฮักกินอินคะตุลซอมินยาฮัด หมายถึงว่าการต่อสู้ที่ประ เสดรัฐสุคนั้นคือ การพูดจริงพูดตรงต่อผู้ปกครองที่อธรรม ในเมื่อที่นอวมุสลิมในสมัยนั้นมอง เห็นอย่างชัดเจนว่าการห้ามเรียนศาสนา การห้ามโน่นห้ามนี้มากมายก่ายกองนี้ เป็นเรื่องที่ไม่ควรระบอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เป็นเรื่องของการล่วงเกินสิทธิ เสรีภาพอันควรมีควรมได้ในฐานะที่เป็นคนไทยคนหนึ่ง เขาก็ เรียกร้องขึ้นมาตามสภาพปกติ แต่พอเรียกร้องขึ้นมาในสภาพปกติ รัฐก็ไป กล่าวหาว่ากลุ่มเหล่านี้เป็นกลุ่มแยกดินแดน-----

ผมขอเรียนว่ากลุ่มที่แยกดินแดนที่คนละกลุ่มกับกลุ่มที่ เรียกร้องสิทธิทางวัฒนธรรม ซึ่งกลุ่มที่เรียกร้องสิทธิทางวัฒนธรรมนั้น เป็นกลุ่มที่มีถิ่นที่อยู่โดยทั่วไปสำหรับพี่น้องมุสลิมเรา ไม่ว่าจะ เป็นใครก็ตาม ขอทำความเข้าใจต่อบรรดาพี่น้องที่อยู่ในฐานะ เป็นสมาชิกของรัฐสภา

แล้วก็อีกประการหนึ่ง ก็คือเรื่องของผู้ที่ก่อการร้าย ที่จริงผมก็อยากขอเรียนว่าผู้ที่ก่อการร้าย เรื่องนี้ก็ได้บอกไว้แล้วว่า ผู้ก่อการร้ายนั้นมีจำนวนเพียงเล็กน้อย ผมก็ขอเรียนว่าก็มีจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเอง แต่การก่อการร้ายหรือการระเบิดดินระเบิดนี้ เราจำเป็นต้องมองข้อเท็จจริงทางสังคมตรงนั้นว่า อาจจะเป็นอีกหลาย ๆ ปัญหาที่น่าจะเกิดขึ้น ไม่ว่าจะ เป็นผลประโยชน์นอกกรอบ ไม่ว่าจะ เป็นอำนาจรัฐที่เข้าไปเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับกับอำนาจนายทุน อิทธิพลท้องถิ่นหรืออะไรก็ตาม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ อาจจะเป็นอีกสาเหตุหนึ่งหรือความขัดแย้งทางการเมือง แต่ผมไม่น่าจะมองไปว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นมานั้น เป็นเรื่องใจที่สืบเนื่องมาจากกระบวนการแบ่งแยกดินแดนซึ่งทำงานอยู่ ผมไม่ได้ปฏิเสธกระบวนการนี้ แต่ผมขอเรียนว่ากระบวนการดังกล่าวหรือขบวนการดังกล่าวนี้ พี่น้องมุสลิมของเราทั่วประเทศไม่มีใครสนับสนุน ทุกคนต้องการจะเรียกร้อง แต่เฉพาะสิทธิทางวัฒนธรรมและทางศาสนาในระบบ อย่างเช่น พี่น้องมุสลิมที่เข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เวลาที่มีการอภิปรายก็จะมีการพูดถึงปัญหาเหล่านี้กันมาโดยตลอด ผมขอเรียนว่าในบทบัญญัติของศาสนาอิสลามนั้นไม่เป็นการตราขต่อศาสนาอื่น เพราะฉะนั้นจากการอภิปรายในบางครั้งก็อาจจะมองเห็นว่ามุสลิมนี้ทำไมจึงเป็นคนประเภทรุนแรงบ้าง ทำไมจึงมีความรุนแรงเหลือเกินในท่านองนี้ ผมขอเรียนว่าไม่ใช่ นั่นก็คือเป็นเรื่องที่ไม่เข้าใจต่อชีวิตและวิถีอันแท้จริงของพี่น้องมุสลิมของเรา ความเป็นจริงแล้วสิ่งที่มีน เป็นสัญชาตญาณของมนุษย์อยู่ประการหนึ่งก็คือ การที่เราจะต้องพิสูจน์ข้อเท็จจริง เราจะต้องนำปัญหาของเราพิสูจน์ข้อเท็จจริงหรือว่าการต่อสู้เพื่อที่จะทำให้ความอธรรมหมดไปจากแผ่นดิน อันนี้มีน เป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ ไม่ได้หมายความว่าเฉพาะมุสลิมแต่เพียงประการเดียว ข่าวสารต่าง ๆ ที่ออกมาในเชิงนั้น อันสืบเนื่องมาจากการไม่ได้ยึดมั่นไปเลยว่าสาเหตุที่มุสลิมต่อสู้ในต่างประเทศนั้น เป็นอย่างไร แต่สำหรับประเทศไทยของเรา ผมขอเรียนว่าจะไม่มีการต่อสู้เหมือนกับต่างประเทศ เพราะอะไรครับ เพราะเหตุว่าพี่น้องมุสลิมเรามีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ ศาสนาอิสลามในประเทศไทยนี้ร่วมในการที่จะสร้างชาติมา

‘โดยตลอดกับพี่น้องชาวพุทธและพี่น้องนับถือศาสนาอื่น นอกไปจากนั้นเราก็มี รัฐธรรมนูญที่ให้สิทธิเสรีภาพในการนับถือในการปฏิบัติศาสนา ตั้งแต่เรียนมาให้ทราบแล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงขอความกรุณาจากท่านสมาชิกรัฐสภา ไม่ว่าจะ เป็น ส.ส. ไม่ว่าจะ เป็น ส.ว. แล้วก็รวมไปถึงท่านสมาชิก สสร. ด้วย ถึงธาตุแท้ของพี่น้องมุสลิมเราว่าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ผมขอเรียนว่าศาสนาอิสลามในประเทศไทยได้เริ่มต้นมาโดยจริง ๆ แล้วตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยครับ แล้วก็จนกระทั่งมาถึงปัจจุบันนี้ซึ่งมี เป็นประวัติศาสตร์ที่ต่อเนื่องกันโดยตลอด แล้วก็ เราไม่เคยมีความขัดแย้งใด ๆ กับคนที่นับถือศาสนาอื่น เพื่อนที่เป็นผู้นับถือศาสนาพุทธเราก็คบหาสมาคมกันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแม้กระทั่งการที่มุสลิมจะไปบิณฑบาตที่อื่น อ้อกุรอานก็ห้ามไว้ ท่านทั้งหลายอย่าไปปรึกษาบุคคลที่ไม่ได้นับถือพระเจ้า ซึ่งจะทำให้เขามาบิณฑบาตพระเจ้า ทั้งหมดเหล่านี้ผมขอเรียนด้วยความสุจริตใจและด้วยความจริงใจ ก็อยากจะเรียนว่าเรารักพี่น้องคนไทยเราทุกคน แม้จะนับถือศาสนาต่างกัน เราก็ยังมีความเคารพยังมีความรักแล้วก็ยังมีความเกื้อกูลซึ่งกันและกันมาโดยตลอด ผมคงขอรบกวนเวลาท่านเลย เวลาไปนิดหนึ่งเพียงเท่านั้น กราบขอภัยด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณฉลอง ถัดจากคุณฉลอง เป็นคุณวิสกณะ ครับ

นายฉลอง เรี่ยวแรง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ฉลอง เรี่ยวแรง พรรคประชาธิปัตย์ นนทบุรีนั้นครับ
ผมนั้นเป็นเข้าชื่อไว้ตั้งแต่เมื่อวานทั้งจะได้ลุกแสดงความคิดเห็นตอนนี้เองนะครับ
แต่ไม่เป็นไรนะครับ เพราะว่าท่านไม่รู้จักชื่อผมนะครับ ท่านสมาชิกสภา
ร่างรัฐธรรมนูญอันทรงเกียรติครับ ๘๗ ท่านนะครับ อีก ๒ ท่านนั้นนะครับ
ผมยังถือว่าท่านไม่ได้เป็นผู้ที่ทรงเกียรตินะครับ เพราะท่านนั้นละทิ้งหน้าที่ของ
ท่านอันพึงมีต่อสภาแห่งนี้ครับ ท่านไม่ได้รู้หน้าที่ของท่านเลยว่าขณะนี้ท่านมีหน้าที่
อะไรนะครับ ท่านมีหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญครับ ฉบับใหม่ี่ ฉบับก้าวหน้าี่
ฉบับของประชาชนตามที่ท่านอ้างไว้วันะครับ ๒๕๐ วัน เมื่อร่างฯ เสร็จแล้วก็นำ
เข้ามาเสนอรัฐสภาแห่งนี้ ให้พิจารณาว่าร่วมกันว่าจะรับหรือไม่รับ มานั่งตอบ
คำซักถามของสมาชิกรัฐสภา แต่ท่านไม่ได้เข้ามานั่งให้เกียรติสภาแห่งนี้เลยนะครับ
ท่านเอาเวลาที่ชี้แจงพวกกระผมนั้นไปปลุกระดมพวกธงฯ เจียวอยู่นอกรัฐสภาใน
เดินลงไปี่ แหม เกียวเลยนะครับ ท่านผู้นำของเรามาแล้ว มีมีอะไรกันครับ
ท่านประธานครับ อธิบายผมหน่อยครับ ท่านอานันท์กับท่านอุทัยนะครับ ท่านไป
ไหนเสียละครับ ถ้าได้ยินเสียงผมแล้วกลับมาั้งหน่อยครับ เตียวผมจะถามท่าน
ให้ท่านตอบผมนะครับ ผมขឹងใจมาหลายวันแล้วครับ ผมนั้นเป็นสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรสมัยแรกนี้ละครับ ไม่ได้เคยขึ้นมาแสดงความคิดเห็นอะไรหรอกครับ
แต่ความรับผิดชอบของท่านอุทัยและท่านอานันท์ที่มันไปไหนเสียหมดละครับ ความเป็น
ผู้ดีของท่านมันไปไหนหมด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรุณาอย่าไปพาดพิง

เป็นการส่วนตัวนะครับ จะอภิปรายก็อภิปรายไปนะครับ

นายฉลอง เรี่ยวแรง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) :

ครับผม
อันนี้ผมอยู่ในเรื่องนั้นะครับ ตามหน้าที่ความรับผิดชอบซึ่งอันพึงมีต่อรัฐสภาแห่งนี้ครับ
ท่านต้องมานั่งสิครับ มานั่งจบบันทึก สมาชิกรัฐสภาเขาถามอะไรไปท่านก็ตอบไป
เพื่อจะให้เห็นพี่น้องประชาชนทางบ้านที่เขาพร้อมใจอยู่ด้วย เขาวิงิจฉัยว่าสิ่งที่เราพูด
ไปนี้มันถูกต้องหรือเปล่า ถ้าท่านชี้แจงมาดี พี่น้องประชาชนเขาได้เข้าใจแล้วก็ทราบ
เขาก็จะเห็นด้วยว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มันก้าวหน้า ก้าวหน้าอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : สสร. เขามีคนนั่งฟังอยู่

เพราะฉะนั้นสงสัยถามไปเถอะครับ แล้วเตียวเขามีคนตอบ

นายฉลอง เรี่ยวแรง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นทพวรี) :
ถามไปที่ไม่ตอบครับ ท่านประธานครับ นั่งเกินเคย์มีไว้กินหมด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ที่ไม่ได้ตอบนี้ เพราะเขา
สงวนเวลาไว้ให้พวกเรารู้ต ถ้าเขาตอบทุกคำถามนี่เราจะไม่ได้พูดกันเลย
นี่ก็ เป็นข้อตกลงที่ขอเขาไว้ว่าอย่าลุดตอมทุกครั้งที่มิคำถาม

นายฉลอง เรี่ยวแรง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นทพวรี) :
ครับ ผมเข้าใจครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเคารพท่านประธานนะครับ
แต่ผมขอจากเงาถามว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มัน เป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาธิปไตย
หรือว่าฉบับเผด็จการกันแน่ครับ เพราะ เริ่มต้นมาก็เผด็จการแล้วครับ หน้าสภานี้
ปลุกระดมกันมาใหญ่โตมโหฬาร มาจับกังคับรัฐสภาแห่งนี้ให้ท่านต้องรับนะ ถ้าท่าน
ไม่รับนะ ท่านไม่ใช้คนแล้ว แล้วท่านอุทัยกับท่านอานันท์ท่านเป็นอะไรครับ ในเมื่อ
พวกผมไม่ใช้คน ผมมีความคิดของผมนะครับ ผมมีความรู้ ผมก็จบมาเหมือนท่าน
นั่นละครับ ผมก็มีเหตุผลของผมเหมือนกันว่า อ้ายที่ผมไม่รับนะไม่รับ เพราะอะไร
นะครับ ทำไมท่านเปิดกั้นความคิดของพวกผมเสียละครับ แล้วอย่างนี้ละครับ มันจะ
เป็นประชาธิปไตยได้อย่างไร ผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านในเมืองนี่ออกความคิดเห็นไป
ก็หาว่าเขาเป็นโคอินเสาร์บ้าง เต่าพันปีบ้าง มันอะไรกันครับ มาปิดกั้นความคิด
ของผมได้อย่างไร และชื่อหนึ่งนะครับ ผมจะถามท่านอานันท์นะครับ เต๋ยต้อง
กลับมาตอบผมด้วยนะครับ ว่าท่านที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ละครับ ฉบับก้าวน้ำนั้นละครับ
ท่านร่างฯ ด้วยจิตวิญญาณของท่าน ด้วยความถูกต้อง ไม่เอียงไปทางกลุ่มใด
กลุ่มหนึ่งนะครับ แล้วก็ท่านยังพูดอีกว่าท่านจะไม่มาดำรงตำแหน่งทางการเมือง
เกินระยะเวลา ๕ ปี ตรงนี้ละครับ ท่านบัญญัติไว้ตรงไหน เต๋ยว่าท่านต้องลุด
ตอมผมด้วยนะครับ ให้ที่นี้เองประชาชนเขาทราบ แต่อีก ๕๗ คน นั้นนะครับ
ผู้ทรงเกียรติทั้งหลายนั้นท่านมีความรับผิดชอบคินะครับ ตั้งแต่ต้นยันจบผมขอสุดคิ
ไว้แก่ท่านนะครับ ๕๗ ท่าน แต่อีก ๒ ท่าน ผมไม่ยอม เพราะท่านละทิ้งหน้าที่
ในสภาแห่งนี้ เอาละครับ คำถามต่าง ๆ มากมายนั้น ที่ที่นี้เองประชาชน
เมืองนทพวรีนั้นฝากผมมาถามในสภาแห่งนี้ ก็ให้มีสมาชิก สสร. นั้นได้ตอม
ทุกประ เต็นแล้ว ผมพอใจตรงนี้ละครับ แต่ถามว่าผมรับไหม ผมไม่รับหรอกครับ
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผมไม่รับ ที่ไม่รับ ไม่ใช่ว่ามันไม่ดีนะครับ มันดีครับ แต่ท่านทำไม
ต้องมาบังคับพวกผมด้วยละครับ ไปปลุกระดมทำไมละครับข้างนอก ท่านดำเนิน

วิธีการผิดพลาดนะครับตรงนี้ ท่านเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองแล้ว ผมไม่ได้ มีหน้าที่ที่จะมาอบรมท่านนะครับ หรือมาก้าวร้าวกับผู้หลักผู้ใหญ่ นะครับ พ่อแม่ผมสอนมาดี อบรมมาดี ผมเอาความถูกต้องและผมพูดนี้ ผมพูดจากใจ นะครับ เดี๋ยวขอให้ท่านอานันทนะครับ มายืนยันกับผมด้วยนะครับว่า ท่านจะไม่ มาดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นระยะเวลา ๕ ปี ที่ท่านเคยได้พูดไว้ ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณ เกาะหลักครับ
ถัดไปเป็นคุณมยุรา อูร์เคนทร์ นะครับ

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุ่งษ์ สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุ่งษ์ สมาชิกวุฒิสภา
ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ขอขอบคุณท่านประธานที่ไปโอกาสผมได้พูด ผมก็จะขอพูด
ตามประเด็นที่ได้ตกลงกันไว้ คือจะพูดรวม แต่ว่าถ้าหากมันพาดพิงถึงหมวดไหนบ้าง
ก็ขอความกรุณาท่านประธานด้วย เพราะจำเป็นที่จะต้องอ้างหมวดต่าง ๆ เพื่อมา
เป็นฐานยืนยันการรวมในภาพรวมของผมครับ ผมอยากจะขอขยับขยับอีกครั้งหนึ่ง
เพราะขณะที่ผมขึ้นพูดที่ไร ก็จะมีผู้สงสัยทุกครั้งไป ว่าผมพูดด้วยเจตนาร้ายหรือ
ผมอาจจะพูดด้วยความที่เป็นอคติ ทั้งนี้ เพราะผมได้แสดงเจตนาอย่างชัดเจนแจ้ง
มาแล้วว่า ถ้าหากไม่ได้รับการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก่อน ผมคงไม่สามารถ
จะรับได้ เมื่อผมยืนยันเจตนาอย่างนี้มาตลอด มันก็ปรากฏไปทั่วว่าเมื่อไรผมจะพูด
ก็คงจะเกี่ยวกับว่า เขา มอง เขาแต่ในแง่ร้าย แม้แต่พรรคพวก เพื่อนฝูงผมบางคน
ก็จะไม่มองหน้าผมอยู่แล้วขณะนี้ บ้านเมืองนี้มีประหลาดนัก ถ้าผมอยากจะมอง
จะดู จะใช้สิทธิออกความเห็นในฐานะที่ผม เป็นสมาชิกของสภาแห่งนี้ด้วยความ
สุจริตใจบนพื้นฐานของความถูกต้อง มันไปขัดกับความคิดความเห็นของบุคคล
ซึ่งสนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มันก็กลายเป็นว่าผมนี่เป็นผู้ผิด กลายเป็นคนที่น่ารังเกียจ
กลายเป็นคนที่ไม่พึงปรารถนา ผมก็ไม่ทราบว่าจะสิ่งสิ่งผมมันเป็นอย่างนี้ ทำให้
ผมชักไม่แน่ใจ เสียแล้วครับว่า ผมมันจะเป็นคนเช่นนั้นจริงหรือ ชักไม่แน่ใจตัวเอง
เหมือนกัน แต่เอาละครับ ผมเองผมได้กราบเรียนแล้วว่า ผมว่าสุจริตคือ
เพราะบัง เพราะฉะนั้นผมก็จะก้าวเดินหน้าของผมต่อไปด้วย เหตุผลที่กระผมมีอยู่
นะครับ ในสภานี้ใคร ๆ อาจจะพูดจูงใจผมได้หรือไม่ก็ได้ก็ตาม แต่จงจูงผม
คงไม่ได้แน่นอนครับ ผมอยากจะกราบเรียนต่อไปว่า ผมเห็นความดีของท่านผู้ร่างฯ
ตรงนี้ก็ต้องขอขอบคุณอีกสักครั้งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่คราวที่แล้วก็พูดไปแล้ว แล้วก็ขออภัยว่าใช่
เพราะท่านทำงานมาอย่างดีครับ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านทำงานมาแล้ว เป็น
อย่างดี ผลงานของท่านอาจจะจะมีข้อบกพร่องนั้นเป็นธรรมดา ผมก็ไม่ได้ว่า
เป็นข้อบกพร่องของท่านนะครับ ถ้าเผื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผมกับบอกแล้วว่ามีส่วนดี
และส่วนไม่ดี แต่อย่าลืมว่ารัฐธรรมนูญนี้ไม่ใช่จานข้าวแกงที่จะมานั่งเลือกเอาว่า
ตรงไหนดีก็รับประทาน ตรงไหนไม่ดีก็วางไว้ก่อน สรุปรวมแล้วผมจะกิน
ข้าวแกงจานนี้ผมคงทงไม่ได้ เพราะรัฐธรรมนูญนี้เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ

เป็นกฎหมายที่จะต้องนำมาใช้บังคับกับคนทั่วประเทศ แล้วถ้าเผื่อว่ายังมีจุดที่ติดอยู่
จุดที่บกพร่องอยู่ ก็น่าจะได้รับการแก้ไข บุคคลซึ่งกระทำกรรโชยอย่างหนึ่งอย่างใด
แล้วไม่รู้ว่่าสิ่งที่ได้กระทำไปนั้นมันเป็นสิ่งทีผลิดหรือว่่ามันได้บกพร่องไป ก็ยังทำต่อไป
เรื่อย ๆ ผมว่่าคงได้รับการให้อภัย เพราะเขาไม่รู้ แต่ถ้าวุคผลิดทำไปแล้ว
แล้วทราบแล้วว่่าสิ่งนั้นมันบกพร่องทีไปแก้ไขเสีย ย่อมได้รับการยกย่องและสรรเสริญ
แต่บุคคลที่รู้มันไม่ค่อยจะได้เรื่องแล้วมันเสียก็จจะชินทำต่อไปอย่างนั้นเอง ผมก็
จำไม่ได้ว่่าคนพวกนี้เป็นคนอย่างไร ผมจำไม่ได้ครับ เอาละครับ เมื่อได้อารัมภบท
กันให้ชัดเจนว่่า ผมยืนอยู่ตรงจุดไหน ผมจะกรรโชยเรียนต่อไปว่่า ในปัญหาที่ผม
ได้เคยกรรโชยเรียนมาตลอดจนถึงขณะนี้ นั้น บางปัญหาทีได้รับคำคอบแล้ว
บางปัญหาทียังคลุมเครือ บางปัญหาทีไม่ได้รับคำคอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำคอบ
ทีผมถามว่่า ทำไมถึงทำเช่นนั้น ก็ยังไม่ได้รับคำคอบ แต่ไม่เป็นที่รหอกครับ
คอบหรือไม่คอบ เวลามีมันล่วงมาถึงตรงนี้แล้ว มันคงไม่มีประโยชน์อะไรอีกแล้ว
แต่ผมก็อยากจจะยกขึ้นมาหรือนำมากล่าวเพื่อให้อปราชญ์เอาไว้เท่านั้น ท่านเอา
ของต่างประเทศมาเขียน ผมเข้าใจ มีคนทั้งหลายทีพูดไปแล้ว แต่ท่านคงจะสับสนกับ
เหมือนกันนะครับว่่า การปฏิบัติในทฤษฎีอาจจจะเหมือนกัน ปฏิบัติอาจจจะไม่เหมือนกัน
ก็ได้ เพราะบ้านเรามีวัฒนธรรมและประเพณีไม่เหมือนกัน เรายังต้องการ
พระมหากษัตริย์ ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตของคนไทยนั้นยังแนบแน่นอยู่กับ
สถาบันพระมหากษัตริย์ ตรงนี้ต้องจำไว้นะครับ สำหรับผม ผมยืนยัน เพราะผม
เคยพูดอยู่เสมอว่่า ประเทศไทยต้องการการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนไทยนะครับ
ตรงนี้สำคัญมาก -----

เพราะฉะนั้นผมอยากจะทำกรรมาญเรียนต่อไปว่า เมื่อทาง สสร. ได้ดำเนินการ
 ยกร่าง มาด้วยความกระตือรือร้นแล้ว มันมีอยู่แต่เดี๋ยวที่ผมไม่ได้คิดถึงรับ
 แต่ให้เป็นข้อสังเกตว่า ในกรณีที่ สสร. ได้ไปกระทำความกระจ่างกับประชาชน
 เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญฉบับที่ร่างๆ นี้ ท่านไปทำเหมือนกับรัฐธรรมนูญนี้เป็นสินค้า
 ซึ่งก็มีคนพูดไปแล้วนะครับ ท่านก็ย่อมจะโฆษณาสิ่งที่ดีที่งาม ส่วนที่เป็นจุดคือ
 ท่านไม่ได้บอกเขาจะครับ และถ้าผมจะไปบอก ก็จะถูกมองไปไหนแงร้ายอย่างที่
 ผมได้กราบเรียนไปแล้ว แต่ผมก็บอกแล้วว่ารัฐธรรมนูญไม่ใช่สินค้า รัฐธรรมนูญ
 เป็นกฎหมายที่จะต้องกระทบต่อทุกคน ก็ควรจะบอกทั้งจุดที่จุดด้วยด้วย ท่านกับบอก
 แต่จุดคืออย่างเดียวกัน ก็เป็นธรรมชาติครับ ใครจะเขียน ใครจะทำ ก็ต้องบอกว่าดี
 แต่ถ้าท่านจะใจกว้างสักนิดหนึ่ง บอกสิ่งที่ไม่ดีด้วยที่มีนัยขาคอยู่ เพราะไม่รู้
 จะทำอย่างไรด้วยเงื่อนไขของเวลา ด้วยความไม่แน่นอน มันก็จะเป็นการคงงาม
 อย่างยิ่ง และอีกประการหนึ่ง เวลาที่แจกไปกับประชาชนนั้นก็ไม่มีฉบับเปรียบเทียบ
 บางเรื่องทำให้ประชาชนเข้าใจว่าในโลกนี้หรือในเมืองเราไม่มีเลยมีรัฐธรรมนูญ
 เพราะเขาเพิ่งมาตื่นตัว พอมีฉบับนี้ออกมาบอก รับ เพราะว่ามันไม่เคยมี บางคน
 คนเฝ้าคนแก่บอกรัฐธรรมนูญไม่เคยมี เพิ่งมาได้ยินนี้ รับไปเถอะ ผมก็บอกมันไม่ใช่
 มันมีอยู่แล้ว และบางมาตราที่มันก็มีอยู่ในฉบับเดิม แต่ท่านก็บอกว่าฉันให้ตรงนั้นแก่ท่าน
 ฉันให้สิทธิเสรีภาพแก่ท่าน ทั้ง ๆ ที่สิ่งที่ว่าฉันให้มันมันมีอยู่ในฉบับเดิมเรียบร้อยแล้ว
 ทุกประการ แต่ทำไมไม่ได้หยิบออกมาชี้หรือชี้ไม่เกิดผลมันมันเป็นอีกเรื่องหนึ่ง
 มันเป็นคนละประเด็น ถ้าท่านจะให้ความเป็นธรรมหรือเป็นกลางสักนิดหนึ่ง
 ส่วนที่ท่านก็มี ส่วนที่ท่านลอกเขามาก็มี ส่วนดีที่ท่านประชาชนทั้งหลายยกย่อง
 ว่าดีนั้นก็อยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับเดิมแล้ว อย่าได้ไปว่าเขามากนักเลย อย่างนี้
 มันก็จะสวยงาม มันก็จะ เป็นไปด้วยกันได้ แต่ว่ามันมองอยู่ด้านเดียว มันก็ทำให้
 คนเข้าใจผิด จะไปทางไหนเวลานี้ญาติพี่น้องที่รู้สึกจะแย่ แม้แต่งานศพจะเผาศพ
 แม้ผมผมนี้ เขาก็บอกว่าไม่เอา เขาจะเอารัฐธรรมนูญฉบับสีเขียว เพราะฉะนั้น
 คุณจะเอาฉบับอื่นมา ไม่เอาผมไม่รู้จะเผาศพเผาไปได้หรือเปล่า ก็เพราะ เขาเข้าใจผิด
 แล้วผมก็ถามว่า แล้วเธอทำไมจะเอาสีเขียว มันดี ดีตรงไหน ไม่รู้ อ่านหรือเปล่า
 ไม่ได้อ่าน แล้วทำไม จะรับ ผมก็เลยไม่รู้ เลยไม่พูดเลยครับ เดินกลับมาเลย
 ไม่พูด เพราะมันเป็นการทำให้สื่อความมันไม่ครบ ที่นี้สิ่งที่ผมต้องการจะนำมากล่าว
 ก็คือว่า ผมต้องการรัฐธรรมนูญที่แก้ปัญหา ผมยืนยันนะครับ ผมไม่ได้ปฏิเสธรัฐธรรมนูญ

ผมต้องการรัฐธรรมนูญที่แก้ปัญหา แต่ผมไม่ต้องการรัฐธรรมนูญเจ้าปัญหาครับ
 ผมบอกเช่นนั้นก็เพราะว่า มันเริ่มต้นมาตั้งแต่บทแรกแล้วครับ มันผ่านมาแล้ว
 ท่านผ่านไปโดยที่ยังมีควาสขึ้น มาร์ค (Question mark) อยู่ ก็ผ่านไปแล้ว
 เดียวคือว่ากันนะครับ ในตั้งแต่พระบรมราชโองการก็มาแล้วนะครับ ไปอ้าง
 ตรงนั้นก็น่าเกลียดที่สุด ก็ยังอ้างอยู่ ก็ยังไม่ตอบผมว่าแล้วที่อ้างไว้นั้นจะแก้อย่างไร
 แม้แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้ยกเลิกฉบับเดิม ก็ยังไม่ได้ช้อยุติครับว่ามันจะเอา
 ยังกันแน่ ก็ โอ.เค. ครับ มันก็ยังอยู่เป็นควาสขึ้น มาร์ค อยู่ เป็นคำถามอยู่
 แต่ส่วนที่ผมอยากจะนำมากราบเรียนตรงนี้เพื่อไม่ให้เสียเวลามาก และกลัวจะ
 ไม่ครบประเด็นก็คือว่า ผมขออนุญาตมองรัฐธรรมนูญในอีกลักษณะหนึ่ง ไม่ใช่มอง
 ในลักษณะของการศาสนา ไม่ได้มองในลักษณะของความได้เปรียบเสียเปรียบ
 ทางการเมือง เพราะผมไม่มีผลประโยชน์ ไม่ได้มองในลักษณะของเศรษฐกิจ
 เพราะผมก็ไม่ได้ซื้อดอลลาร์มาคูณเอาไว้ แค่เบี้ยบ้านญาติได้เดือนพอเดือนก็พอ
 อยู่ได้อยู่แล้ว ผมไม่เดือดร้อนกับสิ่งเหล่านี้ แต่ผมมองในแง่ที่เพราะตัวหนังสือ
 ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนเอาไว้ แล้วจงใจให้ผมคิด ถ้าท่านจะบอกผมคิดมาก
 ผมไม่ได้คิดเอง เพราะท่านเขียนไว้ให้ผมคิด ซึ่งผมจะได้้นำเรียนดังนี้ครับว่า
 พอมหาหมวดที่ ๓ มาตรา ๓ ที่ว่าท่านแก้ไว้แล้วนะครับ จาก มาจาก มาเป็น
 เป็นของ ถ้าเหมือนกัน ผมเคยถามทำไมต้องแก้ ยังไม่มีคำตอบนะครับ เอาละ
 ตรงนี้ต้องขึ้นหิ้งเอาไว้ก่อนนะครับว่ามัน เป็นอย่างนี้ ต่อไป พระมหากษัตริย์ทรงใช้
 อำนาจอธิปไตย อำนาจนิติบัญญัติทางสภา อำนาจบริหารทางคณะรัฐมนตรี
 และใช้อำนาจทางกระบวนการยุติธรรมทางศาล -----

ประ เเด็นแรกพระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติทางรัฐสภา แต่เดิมสมาชิกวุฒิสภาได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง ให้เป็นวุฒิสภา เป็นนโยบายที่พระมหากษัตริย์มีมาถึงตรงสภานิติบัญญัติในอำนาจ นิติบัญญัติ ขณะที่ราษฎรเลือกผู้แทนราษฎรเข้ามา ขณะนี้ให้สมาชิกวุฒิสภา ไปเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นนโยบายระหว่างพระมหากษัตริย์กับนิติบัญญัติ หายแล้วครับ เลือกตั้งหมดทั้งสองสภา ไม่มีแล้วนะครับ อย่างมาบอกผมว่า โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมประทาน หรืออะไรก็แล้วแต่ มันคนละประเด็นครับ ตรงนี้เห็นชัด ต่อไปไปถึงระบอบศาล เท่าที่ทันสมัยสมาชิกวุฒิสภาได้พร้อมหน้ามาเกี่ยวกับ เรื่องความบกพร่อง ของศาลนั้นมีนานปีการ เป็นลักษณะที่ให้สิ้นคลอนสถาบันศาลนี้ ศาลทำการ ภายใต้อำนาจพระมหากษัตริย์ เวลาไปมองระบบศาล ผมไม่อยากจะนำมาพูดอีก เพราะพูดกันแล้วพูดกันอีกหลายคนแล้ว ให้เห็นชัดว่า เวลาที่ศาลนี้สิ้นคลอน ไปหมดแล้ว อำนาจอธิปไตยที่พระมหากษัตริย์ทรงใช้ทางศาลนั้นได้รับ ความกระทบกระเทือนเป็นอย่างมาก ดูง่าย ๆ บอกให้วุฒิสภานั้นถอดถอน ประธานศาลฎีกาได้เอาเป็นตัวอย่าง แล้วให้มีผลตั้งแต่วันถอดถอนนั้น แต่มีอย่างหนึ่งว่า การโยกย้ายและแต่งตั้งยอมเป็นพระบรมราชโองการ ต้องผ่าน ก.ต. แต่เมื่อแต่งตั้งมาอย่างนี้บอกถอน อย่างนี้ไม่ได้ เคยบอกว่าการถอดถอนนั้นต้องมีพระบรมราชโองการนะครับ เขียนไว้ในมาตราไปดูได้ ผมจำเลขไม่ได้ ลักษณะอย่างนี้ไม่ได้ตั้งใจ ไม่ได้เจตนา ก็ไม่ได้ตั้งใจ ไม่ได้เจตนา ก็เขียนอย่างที่ไม่ได้ตั้งใจ ไม่ได้เจตนาไม่ได้หรือ ทำไม จะต้องเขียนอย่างนี้ เขียนให้มันครบไปเสียเลย มันก็สิ้นคลอนไปอีกแล้ว พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจบริหารผ่านทางคณะรัฐมนตรี ก็มีปัญหาคณะนี้ ก็ยังไม่มาก ตรงนี้ยังไม่มาก ยังอีก ๆ อีก ๆ ยังไม่มาก แต่วันไหนถ้าเลือกตั้ง นายกรัฐมนตรี ตรงนั้นจะหาย เมื่อเป็นเช่นนี้ อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชน ชาวไทยกลายเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ทรงใช้ ใช้ได้อย่างไร ก็ไม่ได้มาจากเสียแล้วนี้ใช้ได้อย่างไร ใช้ทางศาล ศาลก็อ่อนแอ เติมที่ใช้ทางนิติบัญญัติไม่มีอีกแล้ว ใช้ทางคณะรัฐมนตรีเวลานี้ก็ยังไม่ชัดเจน อย่างนี้ไปว่าไม่ได้ แต่มีเจตนาหรือว่าเคยพูดกันว่าจะให้มีการเลือกตั้ง ถ้าเป็นอย่างนี้หมด เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ผมไม่เถียงเลยครับ เมื่อยืนยัน กับผมว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่มีเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครอง

ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ถูกต้องครับ ไม่เปลี่ยนแปลง แต่บังเอิญสถาบันพระมหากษัตริย์เลื่อนจากที่เป็นองค์รัฐอธิปัตย์ กลายมาเป็นสัญลักษณ์ธรรมดาคา ๆ ถ้าเหตุตรงนี้เกิดขึ้น แต่เติมเน้นอำนาจของพระมหากษัตริย์กับอำนาจของราษฎรย่อมผสมผสานกันอย่างแนบแน่น ที่คือวัฒนธรรมของคนไทย พระมหากษัตริย์ทรงเป็นองค์รัฐอธิปัตย์ แต่พอรัฐธรรมนูญเ่อกมาแล้วอำนาจใช้ทางนั้น อำนาจใช้ทางนั้นไม่มีแล้วโดยมาก เขาจะหลีกเลี่ยงในรัฐธรรมนูญว่า โดยใคร เสนอแนะ โดยคำเสนอแนะของใครต่อใคร เขาจะเขียนในทำนองที่บอกว่า พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งพระมหากษัตริย์อย่างนั้นอย่างนี้ แล้วส่วนอย่างอื่นเขาก็ไปละเอาไว้ ถ้าไม่จำเป็นเขาจะไม่บอกว่า พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งโดยการแนะนำของคนนั้น โดยการแนะนำของคนนี้ หมายความว่าเมื่อเอาไปแล้วก็เซ็นมาก็แล้วกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เหลืออีก ๒ นาทีนะครับ

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์ สมาชิกวุฒิสภา :

ประธานโทษครับ ท่านครับ ผมขอภัยสักนิดหนึ่งครับ เพราะว่าผมเป็นทหารวม แล้วผมก็ต้องโยงไปนิดหน่อย ก็ขอภัยท่านประธานสักนิดหนึ่งขอเวลาสักนิดเดชะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : โยงได้แต่ก็ ๑๕ นาที

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์ สมาชิกวุฒิสภา : เผอิญผมโชคร้ายครับ มาโดนตรงนี้ทุกทีละครับ ตอนที่คนยื่นพูด ผมขอภัยท่านนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เอาประเด็นสำคัญ ๆ แล้วกัน

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกษ์ สมาชิกวุฒิสภา : ตรงนี้

สำคัญมากครับ ที่ผมขำอยู่ ผมไม่ได้ไปพูดนอกเรื่องเลยนะครับ ต่อไปประเด็นเอาละครับ เพื่อให้เห็นอย่างนี้ ผมขำอีกทีหนึ่งนะครับ สำหรับที่ผมมองดูแต่มองในลักษณะ เช่นนี้ผิดหรือถูกขอภัยผมด้วย เพราะเป็นมุมมองของผม

ต่อไปใน เรื่องขององคมนตรีก็เหมือนกัน องคมนตรีนี้ก็เกินของ

พระมหากษัตริย์ แล้วก็เอาไปใช้ให้เป็นสภานิติบัญญัติ เน้นอนรัฐธรรมนูญฉบับเดิมมีอยู่ แต่บอก ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่กฎหมายฉบับก่อน

เขาไม่ได้บัญญัติ ไม่ได้บัญญัติให้เอาไปใช้ที่เป็นรัฐสภา กฎหมายนี้บัญญัติ

แล้วในช่วงหนึ่งที่รัฐสภาไม่มีก็ให้ทางองคมนตรีเป็น แต่เป็นเฉพาะในมาตรา

ที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ ในส่วนที่อย่างอื่นนั้นไม่มี เพราะฉะนั้นประเทศ
จะไร้รัฐสภาพในช่วงเวลาหนึ่งนะครับ ไปอ่านดูให้ดี ท่านประธานท่านแข่งผม
ผมก็ต้องเร่งพูดนะครับ ประเด็นสาระในรัฐธรรมนูญที่เป็นปัญหานั้นจะมีปัญหา
ในทางด้านสังคม แล้วก็สิทธิเสรีภาพที่กำหนดไว้ มันจะไปเป็นอันตรายต่อ
ความดำรงอยู่ของชาติ ผมไม่ต้องไปดูรายละเอียดแล้ว เพราะท่านไม่ให้ผมพูด
ต่อไปอีกมากนัก ปัญหาในทางปฏิบัติมีอยู่มากมายทำให้ปฏิบัติไม่ได้ ปฏิบัติยาก
แล้วการปฏิบัตินั้นจะอยู่ได้ถาวรหรือ -----

โดยเฉพาะอย่างยิ่งของสมาชิกวุฒิสภา อายากจะขอทราบ เรียงว่า ท่านไปบอกเขา
 ผมขอถกกันนะครับ ไปบอกเขา ทำไมท่านไม่บอกให้จบว่า ในตอนแรกที่ท่านมีนั้นนะ
 ท่านมีหน้าที่ ท่านบอกแล้วว่าที่ต้องแล้วแต่หน้าที่ ท่านก็กำหนดหน้าที่ให้ได้อย่างเดิม
 แล้วก็ท่านที่มาจากการเลือกตั้งโดยค้อม แต่พอท่านปืบบัน ๆ ไปยกมือกันในสภา
 ของตนเอง กลายเป็นมาเลือกตั้งต้องไปหาหน้าที่มาใส่ใส่ ก็เลยไปเอาหน้าที่
 ที่จะต้องให้ที่มีหน้าที่ที่ตรวจสอบบ้างอะไรมาใส่ ความมันก็เลยอึดอัดก็เหลือเกินเต็มที่
 เพราะฉะนั้นจึงทำให้วุฒิสภากลายเป็นยักษ์ตัวใหญ่ขึ้นมา โดยที่ไม่รู้เนื้อรู้ตัวนะครับ
 เพราะฉะนั้นท่านต้องบอกเขาด้วยว่าที่มันเป็นเป็นอย่างนี้ ด้วยความไม่ตั้งใจ ผม
 ไม่รู้มันกลับมตักกันไปได้อย่างไร จะเตรียมกันไว้หรือเปล่าไม่ทราบ ออกมาเป็นอย่างนี้
 ก็เลยต้องเป็นไปอย่างนี้ แล้วจะเป็นปัญหาต่อไปในภายหน้า รัฐธรรมนูญฉบับนี้
 แก้ปัญหาเดิมได้หรือไม่ แก้ข้อเสียไม่น่าจะได้ หลายคนพูด แม้แต่ท่านเองก็พูด
 แล้วหวังว่าจะได้ ผมว่ายังไม่มีความหวัง ถ้าหวังจะได้กรุณาให้ ส.ส. ไปเลือก
 อย่างที่ท่านหวังเสียก่อน วุฒิสภาเอาไว้ก่อน ให้มันชัดเจนเสียก่อน เพราะมีฉะนั้นแล้ว
 จะไม่ได้วุฒิสภาอย่างที่ท่านต้องการ แก้ปัญหาทุจริตได้หรือไม่ การถอดถอนอาจจะได้
 แต่ว่าการถอดถอนมีอำนาจเสียจนกระทั่งสิ้นฟ้า แล้วไปก็ว่าทุกอำนาจหมด
 อย่างที่มีหลายคนได้พูดไปแล้ว เสถียรภาพของรัฐบาล ผมไม่แน่ใจว่าจะมีคง
 หลาย ๆ คนได้พูดไปแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าบอกว่าจะให้รับไปก่อนแก้ ถามว่า
 ถ้ารับไปแล้วก่อนแก้ ความเสียหายเกิดขึ้นทันทีในขณะที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ
 ใครจะรับผิดชอบ สถานที่ต้องรับผิดชอบ ถ้าสถานที่รับผิดชอบแล้วไปรับทำไม
 รับไปเพราะว่ากระแส อ้าว ไปถึงขนาดนั้น คราวนี้ยังเขียนรูปเป็นควายแล้วสถานที่
 ไปดูได้ในหนังสือพิมพ์นะครับ เพราะฉะนั้นผมบอกว่าคุณรับความเสียหายที่เกิดขึ้น
 ใครจะรับผิดชอบ หรือถ้ารับไปแล้ว แล้วแก้ไม่ได้ใครจะรับผิดชอบ ขณะที่ยัง
 ไม่ได้ผ่านไปเลย เพียงแต่บอกตั้งใจจะรับเท่านั้น เริ่มด่าแล้ว ทำมาถึงต้อง
 ไปแก้ ไปแก้ใครตรงสร้างของผมไม่ได้ เอาแล้วเริ่มแล้ว เพราะฉะนั้นมันจะ
 แก้ได้หรือไม่ได้ก็ไม่ทราบ ผมถามว่ามันเข้าทางของใครที่อาจจะให้มีการ
 เปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญมานานแล้ว พยายามมานานแล้ว ๒๕ ปีมาแล้วก็
 พยายามอยู่ ขณะนี้กำลังจะเปลี่ยนไปแล้ว เข้าทางของใคร เพราะฉะนั้น
 ผมอยากจะทราบ เรียงว่า กรุณาเถอะครับ สิ่งใดที่มันเป็นเรื่องที่ผิดกรุณาได้แก้ไขเสีย

อย่างที่ท่านเพื่อนสมาชิกได้พูดไว้แล้วว่าจะแน่นอนแก้ไขในสิ่งผิด เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมขอกราบเรียนเถอะครับ ว่ากรุณาแก้ไขเสียให้ถูกต้อง มิฉะนั้นแล้วเราจะเอาหน้าไปไว้ไหน มันมีเพลงอยู่ในใหม่ครับที่กองทัพด้วยว่า อ้ายลูกหลานฉันทะไรทำนองนี้ ประทานโทษนะครับ นี่ไม่ได้คำดา เพลงนะ ผมบอกต่อไปเขาจะร้องเพลง แทนที่จะเอาลูกหลานก็ใช้คำว่า ปู่ ย่า แล้วก็เต็มคำนั้นลงไป พวกเราจะลำบาก เพราะฉะนั้นขอความกรุณาเถอะครับ ผมอยากจะดูซิว่าใครเล่าที่จะบอกว่ารบโดยที่ไม่ต้องแก้ แล้วก็หรือรบแล้วไปแก้เอาทีหลัง ทั้ง ๆ ที่รู้ชัวร์ว่ามีผิด รู้ชัวร์ว่ามีกระทบกระเทือนอะไรตั้งแต่เฮอะเฮอะ ผมอยากจะทราบเหมือนกัน ขอกราบขอคุณ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสุศลครับ

นายสุศล หนีเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) :

ท่านประธานที่เคารพ

(หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(กรุงเทพมหานคร) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เดี่ยว ๆ ครับ มีคนประท้วงครับ

คุณชายมีอะไรครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณมากครับ ท่านประธานครับ ผม

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร

พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงครับท่านประธาน

ในข้อบังคับ ข้อ ๔๗ ครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติได้กล่าวถึง

องค์พระมหากษัตริย์และสถาบันพระมหากษัตริย์ว่าเป็นสัญลักษณ์ ท่านประธาน

ที่เคารพครับ ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้กำหนดไว้ว่า ประเทศไทยมีการ

ปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่นเดียวกับกัน

ในร่างรัฐธรรมนูญที่เรากำลังพิจารณาได้มีการกำหนดไว้ว่า ประเทศไทย

มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประมุข และใน

ร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้พูดถึงพระราชอำนาจในหลายด้านด้วยกัน รวมถึง

การยุบสภาและทางด้านอื่น ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ องค์พระมหากษัตริย์

ไม่ได้ทรงเป็นสัญลักษณ์ ท่านเป็นองค์ประมุขของประเทศ ผมขอให้ท่านสมาชิก

ผู้ทรงเกียรติถอนคำพูดเมื่อสักครู่นี้ครับ.

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณ เกาะหลัก

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุทท์ สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกราบเรียนท่านประธานและท่านเพื่อนสมาชิกทุกท่านครับ
ผมไม่ได้กล่าวว่าสภาบันพระมหากษัตริย์เป็นสัญลักษณ์ ผมพูดว่าในรัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้มีข้อความหรือมาตราที่จะจูงใจไปให้ผมคิด และผมก็คิดตามความคิดของผม
นำมาเสนอ แล้วถ้าเป็นเช่นอย่างที่ผมว่านั่นสถาบันพระมหากษัตริย์ซึ่งมีอยู่ขณะนี้
เป็นองค์รัฐถาธิปัตย์จะกลายเป็นสัญลักษณ์ไปทันที เจตนาผมเป็นเช่นนั้น ผมไม่ได้
ว่ากล่าวว่าขณะนี้เป็นอย่างหรือ ก็ขอลอภัย ถ้าผมพูดแล้วท่านไม่เข้าใจ หรือเพราะ
ผมพูดเป็นความยึดของผมที่พูดให้ท่านไม่เข้าใจ ผมขอลอภัย เพราะผมไม่ได้มีเจตนา
เพียงแต่บอกว่าคุณที่เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นมันทำให้ผมคิดไป ถ้าไปผู้ตรงนั้น
เมื่อใดสภาบันพระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นองค์รัฐถาธิปัตย์จะกลายเป็นอย่างนี้ไป
ในความคิดของผมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็ตกลงเป็นอันเข้าใจตรงกัน
นะครับ เชิญคุณกุศล ต่อไป

นายกุศล หมีเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : ขอบคุณ
ท่านประธานที่เคารพ ผม กุศล หมีเทศ นะครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุโขทัย
พรรคความหวังใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน
อย่างยิ่งครับ ที่ทำให้ออกุสให้ผมมีโอกาสดำเนินมาพูดคุยให้ท่านประธานและผ่านไปยัง
ที่น้องประชาชนทั้งประเทศได้รับทราบว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นรัฐธรรมนูญฉบับความหวัง
ของ สสร. บางคน ไม่ใช่เป็นความหวังของประชาชนอย่างที่กล่าวอ้างท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมเองนั้นได้เคยออกกับท่านประธานแล้วนะครับว่า ผมนั้นยินดีที่จะรับ
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นจะเป็นเหมือนกับยาพิษที่ใส่นี้เข้าหวาน
ที่จะให้ผมดื่มกิน แต่ผมพร้อมครับที่จะดื่มกินไปแล้วก็ให้ท่านประธานพาส่งโรงพยาบาล
ด้วยนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ขณะนี้มันมีขบวนการนะครับที่จะให้รัฐธรรมนูญ
และรัฐบาลนี้ได้วุ่นวาย ได้เกิดขึ้นแล้วครับท่านประธานที่เคารพครับ ขณะนี้นะครับ
ขบวนการนั้นได้เรียกร้องเร่งรัดให้ผ่านรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมนั้นมีความเห็นใจท่านนายกรัฐมนตรี เป็นอย่างยิ่ง ท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก ชวลิต
นั้น ท่านได้พูดคุยเสมออะครับว่า ตัวท่านเองนั้นร้อยเปอร์เซ็นต์ รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้
แต่ท่านประธานที่เคารพครับ นายกรัฐมนตรีของผมนั้น นายกรัฐมนตรี ชวลิต
ไม่ใช่เป็นนายกรัฐมนตรี ที่มีเสียงเด็ดขาดในรัฐสภาแห่งนี้ ต้องอาศัยเสียงรัฐบาลผสม
ครับ จึงไม่สามารถที่จะพูดเด็ดขาดลงไปได้ว่ารับเมื่อก่อนที่จะมีการฟังชี้แจงอย่าง
ที่ได้ตกลงไปแล้วนั้น ซึ่งเรื่องนี้ท่านประธานคงเข้าใจจะครับว่า ในขณะที่นี้รัฐบาล
ของเรานั้นได้มีมติรับรัฐธรรมนูญฉบับนี้แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ยังครับ
ยังไม่พอ ยังจะบีบคั้นกันอีกครับว่า ตามข้อบังคับรัฐสภาครั้นว่า หลังจากที่เรารับฟัง
แล้วจบแล้วต้องอีก ๑๕ วันครับ ซึ่งในขณะที่นี้มีผู้ที่ร่วมขบวนการครับว่า หลังจากจบแล้ว
ยกมือเลยนะครับ นี่แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ อย่างบีบคั้นนี้ อย่างคั้นกันนี้ครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่าเมื่อที่นั้นผมบอกว่ารัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้เป็นความหวังของ สสร. บางคนนั้น ผมอยากจะอธิบายตามหมวดต่าง ๆ
ที่ผมจะยกมาชี้แจงกับท่านประธานให้เข้าใจพอถึงเจปนะครับ ว่ารัฐธรรมนูญ
เป็นกฎหมายสูงสุดที่จะใช้กำหนดวิถีทางของคนไทยทั้งประเทศ ท่านประธานที่
เคารพครับ ผมจะกล่าวกับท่านประธานว่าโดยเฉพาะผมได้ยื่นท่านพลเรือเอก
เกาะหลัก พูดไป เมื่อกี้ นั้น ผมมีความเห็นคล้ายตามเห็นด้วยอย่างยิ่งแล้วก็เมื่อ

ท่านผู้นำฝ่ายค้านนะ ครีบได้กล่าวท้วงติงไปหลายประเด็นครีบ ซึ่งผมก็เห็นด้วย
อย่างยิ่ง เพื่อที่จะทำให้ความเข้าใจอันนั้นแจ่มชัดขึ้น ผมขออนุญาตอธิบายเพิ่มเติม
ในสิ่งที่ผมคิดว่ายังบกพร่องอยู่ ท่านประธานที่เคารพครับมีคนกล่าวหาท่าน สสร.
บางคนนะครับว่า ไม่มีความจริงใจ ท่านประธานครับและผมไม่จรงักกักับ
องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ผมกล่าวคำนี้ท่านประธานคงจะจำได้นะครับ
ว่ามี สสร. บางท่านเคยได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้แต่งตั้งให้ เป็นรัฐมนตรี
ครั้งแรกในประเทศไทยครับ ที่ให้เข้าเฝ้าแล้วไม่เข้าเฝ้า ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมไม่อยากจะเอ่ยนามว่าเป็นใครแต่ท่านประธานคงจะทราบดี ผมได้ทราบข่าวนะครับ

ผู้มีสิทธิหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ ผมว่าไม่เป็น
การสมควรที่เราจะว่ากล่าวกันเฉพาะตัวคนนะครับ พูดในหลักการน่าจะเหมาะสมกว่า
เพราะมีละนั้นจะโต้ตอบกันไม่มีที่สิ้นสุดครับ

นายกุตล หมีเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) :

ท่านประธานที่เคารพครับ ที่ผมพูดไม่ได้ได้ก็ถึงใครครับ และผมอยากจะยก
ให้ฟังว่า คำว่า เป็นของ หรือ ของ แล้วนำไปสู่อะไรที่จะเกิดขึ้นในสังคมไทย
ในอนาคตข้างหน้าอีก ๒๐ ปีข้างหน้า วันนี้สังคมไทยยังไม่เกิด แต่เป็นที่คาดหมายไว้
และคาดการณ์ได้ว่า สถานการณ์ต้องเกิดแน่นอน และผมพูดกับท่านประธานว่า
สมมติกราบ เรียบกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแล้วว่า ผมเห็นในคนหนึ่งที่เป็นนักการเมือง
อาชีพที่กล้าพูดได้เลยว่า ถ้าผมยังสมัครผู้แทนราษฎรอยู่ไม่มีสอบตกครับ ถ้าเขตเดียว
คนเดียวแล้ว แต่อันนี้ผมไม่อยากให้เกิดขึ้น ผมจะอธิบายให้ท่านประธานได้ทราบว่า
และอาจารย์มหาวิทยาลัยหลายท่านที่มาเป็น สสร. เพื่อผมหลายคนก็จับหมามันขีด
ทางกฎหมายบอกว่า อาจารย์ที่มาร่างฯ อาจารย์ผม ส่วนใหญ่คนที่ผมเรียนด้วย
เสียงข้างเขาว่าอย่างนั้น จริงเท็จผมไม่รู้ แต่ว่าที่ออกมาแล้วครับ หลักฐานออกมาแล้ว
ในหมวด ๓ ซึ่งท่าน พลเรือเอก เกาเหล่ ท่านก็ได้อธิบาย ผมขอเสริมอีกสักนิดหนึ่งว่า
คำว่า เป็นของ มันหมายความว่า ฉะนั้นเป็นในหลวงประสาธน์ เมื่อก่อนนั้นเป็นเพียง
แต่ของปวงชนชาวไทย ฉะนั้นก็มาจากปวงชนชาวไทย แต่ผมคงไม่ต้องอธิบายมาก
แต่ว่ามันจะนำไปสู่การเลือกตั้งวุฒิสภา ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเหตุการณ์เป็น
อย่างนี้แล้ว ในอนาคตนั้นเป็นที่คาดหมายและเดาไปได้ว่า ในอนาคตข้างหน้า
อาจจะตั้งมีการเลือกตั้งรัฐมนตรีโดยตรง แล้วถ้าไปลบล้างรัฐธรรมนูญกับนี้ทั้งใช้
สักตั้ง ๆ ไป ก็จะทำให้คนได้ปกครองคน ปกครองแสดต่าง ๆ ก็จะทำให้เรื่องที่จะ
เกิดขึ้นในอนาคตนั้น เป็นที่ไม่น่าไว้วางใจครับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และที่ผมอยากจะทำ
ให้ท่านประธานทราบนะครับว่า ที่เป็นความหวังของ สสร. บางท่านนะครับ ผมไม่ได้
กล่าวหาทุกท่าน ค่ายางมาตรา ๓๑๗ เอาไปแลกชื่อนี้วันละครับ ซึ่งกระผมเองและ
เพื่อสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายและพี่น้องชาวไทย โดยเฉพาะพวกศัพท์สั้นทั้งหลาย
ที่กำลังเรียกร้อง ก็ร้องอยู่ในขณะนี้ เขาเรียกร้องว่า นายกรัฐมนตรีนี้ต้องมาจาก
ผู้แทนราษฎร แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ในขณะนั้นสสร.มีแค่ ๒๕๕๓ กำลัง
เรียกร้องอยู่ครับว่า จะเอาเขาไว้ตรงไหนในฐานะวีรชนคนต่างใครได้ มาถึงวันนี้
ท่านเอาไปแทนไว้ว่า นายกรัฐมนตรีนี้ต้องมาจาก ส.ส. แต่ว่าต้องลาออก

ก็แปลว่า นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีนั้นเป็น ส.ส. ไม่ได้ แต่เมื่อท่านประธาน
 สสร. ก็ยังถูกที่หมายมั่นคณะครับ ท่านประธานครับว่าเป็นได้ โททกกันชัด ๆ จะเป็น
 ได้ลงข้างไร ต่ลงลาออกนี่ ท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมการการเลือกตั้ง
 เขาเตือนไว้ ออก่างผม ผมมีความมั่นใจว่าถ้าให้ผมไปดูแลการเลือกตั้งทั้งประเทศ
 นะครับ ผมมีความมั่นใจว่าผมมีความรู้ความสามารถที่จะทำได้ แต่ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ เขาเตือนห้ามไว้ว่า คนที่จะมาไปกรรมการการเลือกตั้งต้องไม่เป็น
 สมาชิกพรรคการเมือง จะต้องไม่เป็นข้าราชการ มาลงข้างน้อย ๓ ปีครับ
 ท่านประธานครับ ผมขอถามจะกล่าวหา ถ้าเขาบุคคลที่มาเป็นคณะกรรมการ
 การเลือกตั้งไม่มีความรู้ที่จะไปกันกับคนที่จะมีงเลือกตั้งนั้น เสียเวลาเปล่าครับ
 ท่านประธานที่เคารพ นะครับเขาบอกว่ามี สสร. บางท่าน และหมวด
 ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มี ๓ คน ผมคิดว่าจะครบไว้กับท่านประธานว่า
 โดยเฉพาะเรื่องตุลาการหรือว่าศาลรัฐธรรมนูญนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ
 เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ถ้ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านไป และถ้าพรรคเรา
 ไม่แพ้โชนะครับ ท้ายความว่าประเทศนี้จะปกครองด้วยสภาจารกัมหาวิทยาลัย
 เพียงแต่ไม่มีกัคนครับ ท่านประธานผมจะขอกราบครับ เตือนไว้เดอครับ ผมเองนั้น
 ก็เสียรู้ ไปตั้ง สสร. ซึ่งมาจากนักวิชาการ ๑๓ ท่าน แล้วท่านก็ไปเตือน ท่าน
 เป็นของท่านเองครับ ทั้งหมดตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมีอยู่ ๑๕ คน ท่านประธาน
 ที่เคารพ แต่เลือกมาจากมหาวิทยาลัยโดยผู้ว่าราชการ ผู้มีความรู้ทางด้าน
 นิติศาสตร์ ๘ คน จากมหาวิทยาลัยคณะครับ -----

จากสาขาวิชาศาสตร์ ๓ คน แปลว่า ๘ คน องค์ประชุมจะต้องมาประชุมอย่างน้อย ๘ คน ก็แปลว่า มี ๕ คน คือครึ่งหนึ่งขององค์ประชุมคือ ๕ คน จาก ๘ คน ก็แปลว่าถ้าอาจารย์มหาวิทยาลัยรวมตัวชั่วคราวแล้วก็ต่อไปกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายระเบียบราชการ หรืออะไรต่าง ๆ ที่เห็นว่าไม่ถูกต้อง เขาสามารถให้เสนอกฎแก้ไข แม้แต่คำสั่งของศาลที่ยังไม่สิ้นสุด หมายความว่า ถึงสั่งให้คุกขรณียังไม่สิ้นสุดศาลฎีกา เขาสามารถที่จะแก้ไขได้ มีนะอะไรครับ มันเกิดอะไรกันขึ้น ผมไม่ใช่ให้พวกท่าน สสร. ไปร่างฯ แบบนั้นครับ ท่านประธานที่เคารพครับ นี่คือเจตนารมณ์ที่ว่าแฝงอยู่ แล้วก็ร้ายกาจมากครับ เขียนไว้เลยครับ แน่นนอนชัดเจนครับ ในคุณสมบัติของตุลาการนี่นะครับ เขียนไว้แน่ชัดเลยครับ ผมจำไม่ได้ว่าอยู่ที่ไหนครับ ขออนุญาต ประธานครับ ขออนุญาตพูดเลยว่า เขียนไว้เลยครับ คนที่จะเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้นั้น ต้องเคยเป็นรัฐมนตรี ต้องเคยเป็นอย่างไรการสูงสุด ต้องเป็น ศาสตราจารย์ มีหมดครับ ครบละครับ มีครบอยู่นั้น นั่งอยู่บนนั้นครบเลยครับ ท่านประธานครับ นี่ผมถึงบอกว่าเห็นความหวังของ สสร. แล้วอะไรอีกครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมบอกถ้ากีดกันกันมากขนาดนี้ ผมไม่เป็นแล้วผู้แทนราษฎร ไปสมัครวุฒิสมาชิกดีกว่า ท่านประธานทราบไหมครับ เขา เขียนไว้ว่าอย่างไร ส.ส. อย่างผมไม่มีสิทธิสมัครวุฒิสมาชิกครับ เพราะว่าต้องไม่เป็น ส.ส. อย่างน้อย ๑ ปี ไม่มีสิทธิครับ เพราะว่าคราวหน้าผมก็ได้เป็นอีก เพราะว่าเขตเดียวคนเดียว ที่ไม่มีสิทธิสมัครวุฒิสมาชิก แต่ สสร. ไม่ห้ามครับ ฉะนั้น สสร. แต่ละจังหวัดมีสิทธิ เพราะพวกผมได้นั่งในสภาแห่งนี้ไม่มีสิทธิสมัครครับ นี่ละครับ ผมถึงบอกว่าเป็น ความหวังของ สสร. ครับ ไม่ใช่ความหวังของพี่น้องประชาชนละครับ นี่เป็น เจตนาแฝงที่ผมแกล้งก็เพื่อคนสมาชิก และก็พี่น้องประชาชนเขากล่าวหา ท่านต้องแก้ครับ จุดนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ยังมีศาลปกครอง ผู้ตรวจการรัฐสภาอีกหลายตำแหน่งที่ สสร. มีสิทธิที่จะไปนั่ง แต่พวกผมไม่มีสิทธิครับ เพราะ เขียนห้ามไว้หมด และผมตกใจจะ ขอคำยืนยันจากที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านฉลอง เว็ทแวง ที่ได้ฝากกับท่านประธานไว้ว่า ให้ท่านآنันท์ ปันยารชุน และท่านที่นั่งอยู่ข้างแกทั้งหลายครับ สสร. ทั้งหมด กล้ารับปากยืนยันได้ไหมว่า ท่านจะไม่เล่นการเมือง ท่านจะไม่สมัครวุฒิสมาชิก ท่านจะไม่เป็นกรรมการทั้งหมดนี้อีก ๑ ปีครับ หลังจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้ ท่านประธานที่เคารพครับ แต่ที่ผมจะไปสมัครต่างอื่นไม่ได้แล้วครับ นอกจากสมัครผู้แทนราษฎร แล้วพอสมัครผู้แทนราษฎรแล้วครับ ท่านประธานที่เคารพ รัฐมนตรี ก็ไม่ให้ให้เป็น เป็นต้องลาออก ว่าอย่างนั้นนะครับ แล้วเขาบอกว่า ต้องไปสมัคร พรรค ลิสต์ (Party list) ถึงจะเป็นได้ แต่ว่าถ้าคุณอยากจะเป็นรัฐมนตรีก็ไปสมัคร

ปาร์ตี้ ลิสต์ ท่านประธานที่เคารพครับ ปาร์ตี้ ลิสต์ นั้นมันพวกอีแอบครับ มันไม่ได้กลับมา
มาลงอย่างพวกผมละครับ คนทั้งประเทศครับ ท่านประธานที่เคารพ ท่านไมคนอย่างผม
ที่ได้รับมอบหมายความไว้วางใจจากพี่น้องประชาชน ความรู้จบปริญญาโทช่างผม
ไม่มีสิทธิเป็นเชิษหรือครับ ท่านประธาน ฉะนั้นผมก็เป็นผู้ทนราษฎรมาหลายสมัยแล้วครับ
ผมก็กะว่าสมัยหน้าก็คงจะมีสิทธิจะเป็นบ้าง แต่พอรัฐธรรมนูญฉบับนี้ถูกบีบให้รับ
ก็จำ เป็นครับ ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ผมอยากจะฝากกับท่านประธานจะต้องแก้ไข
นะครับ หลังจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านแล้ว ผมขอออกกับท่านประธานว่า ผมจะต้องเป็น
หัวเรี่ยวหัวแรงในการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่ก็ยังตัดสินใจที่ทางประธาน สสร. และที่
ทางท่านสมาชิก สสร. และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายว่า ไม่เป็นไรผ่านไปก่อน
แล้วขอสักพักก็หลัง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า
วันนี้เมื่ออดีตนายกรัฐมนตรีบางคนอยากจะทำมาเป็นนายกรัฐมนตรีครับ ท่านประธาน
ที่เคารพ ผมขออนุญาตกับท่านประธานพูดคำนี้ เพราะผมอยากจะทำเรื่องว่า ขอหยุด
สักพักหนึ่งได้ไหมครับว่า ขณะนี้บ้านเมืองก็ทุรโศก เศรษฐกิจก็ย่ำแย่ ขอเวลาให้
พลเอก ชวลิต ได้บริหารบ้านเมืองด้วยความสงบสักพักได้ไหมครับ ไม่เป็นไรครับ
ถ้าอยากจะเป็น อีก ๑๐ เดือนครับ เดียวจะให้ เป็น ท่านประธานที่เคารพครับ
ขณะนี้มันมีขบวนการซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ ผมไม่อยากจะกล่าวหาใครครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เหลืออีกนาทีเดี๋ยวนะครับ

นายกุตล หมีเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : ครั้น
 ท่านประธานที่เคารพ ผมขอสรุปนะครับ ท่านประธานที่เคารพ รัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ต้องแก้ไข เพราะมันเห็นรัฐธรรมนูญฉบับความหวังของ สสร. มันจะต้องแก้
 ให้เป็นความหวังของประชาชนชาวไทยทุกคน ท่านประธานครับ ถ้ามีโอกาส
 หลังจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านแล้ว เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
 จะต้องรีบแก้ไขครับ ผมขอฝากกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ และท่าน สสร. ทุกท่าน
 สสร. ไม่เกี่ยวข้อง แต่ว่าอย่าปลุกระดมม็อบมาค้านะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ
 มาตรา ๓ ต้องแก้ครับ จากคำว่า เป็นของ ต้องแก้ครับ ต้องมาจาก ใหม่ นะครับ
 แล้วก็ข้อ ๒ นะครับที่จะต้องแก้ ส.ส. นี้ ต้องแก้ให้เป็นรัฐมนตรีให้ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หมดเวลาแล้วละครับ

นายกุตล หมีเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) :

ขออีกสักนิดครับ ยังเหลืออีก ๕ นี้อครับ ท่านประธานครับ ขออีกสักนิดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็จะไปบอกเขาทำโมละครับ

นายกุตล หมีเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) :

ต้องบอกครับ เพื่อใช้พี่น้องประชาชนครับ ท่านประธานครับ ฝากไปพี่น้อง
 ประชาชนว่า เวลานั้น เวลาเราขอแก้แล้วไม่ใช่ว่าเอาม็อบมาปลุกแบบนั้นละครับ
 ไล่บีบบังคับ บีบบังคับ เขียวแล้วคว่ำต้อนี่ครับ ท่านประธานครับ ขออีกนิดครับ
 ท่านประธาน เขาบอกว่าจะต้องแก้ข้อที่ ๓ ครับ ส.ส. ไม่จบปริญญาตรี ต้องแก้ครับ
 แต่ความจริงผมก็เห็นด้วยครับท่าน จริง ๆ แล้วน่าจะแก้เป็นอย่างน้อยจบปริญญาโท
 จะได้ขาดคู่แข่งจะได้มีน้อยลงครับ มันน่าจะเป็นอย่างนั้นนะ อาจารย์ทั้งหลาย
 และที่สำคัญนะครับ สักข้อหนึ่ง ผมขอฝากที่จะต้องแก้ไข การที่บังคับสมาชิกจะต้อง
 สมัครอย่างน้อย ๙๐ วัน ผมขอแก้ครับ เพราะอะไร ถ้าขุบสภา ให้เลือกตั้ง
 ภายใน ๕๕ วัน ถ้าตามวาระให้ ๖๐ วัน ๙๐ วันก็หมดสิทธิครับ คนจนอย่างผม
 พุดมาก ๆ ในสภาต่างนี่ เขาไม่ส่งผม เจิงครับ ท่านประธานครับ ผมขอแก้เหลือ
 ๓๐ วันก็พอครับ ให้มีเวลาดัดสินนะครับ ข้อต่อไปครับ ข้อ ๕ พวก ปาร์ตี้ ลิสต์
 พวกอื่นฉบับนี้ไม่มีความจำเป็น ตัดออกครับ ท่านประธานครับ นี่ฝากไว้ครับ
 เพราะว่าอยู่ ๆ สุ่มมือเปิบครับ ไม่ตัดลงไปหาเสียง อย่างที่ท่านผู้ทรงเกียรติ
 ได้บอกไอทีวี (ITV) ครับ บอกว่าดี ปาร์ตี้ ลิสต์ นี้จะได้หาเงินให้พวก ส.ส.
 ไปหาเสียง เราก็จะได้ไปเป็นรัฐมนตรี ก็เข้าทำดีครับ ท่านประธาน แต่บอกไม่ได้
 แบบนี้ไม่ได้ สักข้อหนึ่งครับ ข้อ ๖ ครับ ท่านประธานครับ การที่ให้คน ๕๐,๐๐๐ คน
 มีสิทธิที่จะมาร้องเรียน มาปลดนายกรัฐมนตรีก็ดี ปลดศาลฎีกาก็ดีหรือมาออกกฎหมายก็ดี

ท่านประธานที่เคารพครับ อันนี้เป็นอันตราอย่างใหญ่หลวงครับ ท่านประธานครับ ถ้าสมมติว่าวันตีคืนครับ ผมก็ไม่ทราบได้ในอนาคตอีก ๕ ปี ๑๐ ปี หรือ ๒๐ ปีข้างหน้า ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังให้บัญญัติไว้อย่างนี้ เกิดสมมุติณะครับ มีคนเห็นพ้องต้องกันครับว่า ๕๐,๐๐๐ คน เสนอกฎหมายว่า ให้มีการเปลี่ยนโครงสร้างหรืออะไรก็ยังไม่ทราบได้ อันนี้ต้องแก้ไขครับ ท่านประธานครับ และศาลรัฐธรรมนูญครับ ทั้ง ๗ ที่ต้องแก้ไข อยู่ในอำนาจ ต้อง ๔ ปีครับ ท่านประธานที่เคารพครับ แล้วก็อาจารย์มหาวิทยาลัย ๘ คนครับ บริหารชาติเลยครับ แบบนี้ เจริญเลยครับ คุณทั้งหมดเลย ฉะนั้นต้องแก้ไขครับอันนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : พอแล้วครับ หมดเวลาแล้วครับ

นายกุศล หนีเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ช.ทักษ) :

ข้อสุดท้ายแล้วครับ ท่านประธานครับ ผมก็อยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า ข้อสุดท้ายนี้ผมอยากจะฝากท่านประธานไว้ในรัฐสภาแห่งนี้ว่า ผมไม่อยากจะให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ เป็นความหวังของ สสร. อย่างที่ผมกล่าวหา แล้วก็พี่น้องประชาชนกล่าวหา ผมอยากจะได้รับคำยืนยันจาก สสร. ทั้ง ๔๘ คนครับว่า หลังจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านไปแล้วนั้น อย่างน้อยครับ ๑ ปี ท่านจะไม่รับตำแหน่งใด ๆ ทางการเมือง และสมัครวุฒิสมาชิก หรือการเมือง หรือว่า คณะกรรมการทุกแห่งที่ท่านร่างฯ ไว้ในนี้ครับ ขอคำยืนยันครับ ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณไชคชัย ถัดไปเป็น
คุณหมอทศพรนะครับ

นายสุณัย จุลพงษ์ธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ท่านประธานครับ ขอประทานอภัยนิดหนึ่งได้ไหมครับ ท่านประธานครับ ผม
สุณัย จุลพงษ์ธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดนครสวรรค์
พรรคชาติพัฒนา ขอเรียนถามท่านประธานนิดเดียวว่า ในส่วนของ
พรรคชาติพัฒนาตั้งแต่เข้ามาทั้งหมดนี้มี ๒ ท่านนะครับ ถ้าท่านประธานจะ
กรุณาบอกว่ามีอีกกี่ท่านนี้ เราจะขอบพระคุณมาก เราจะได้รู้ เราจะได้
เตรียมงานของเราได้ครับ เอกสารต่าง ๆ เราจะได้รู้ว่ามีวันี่พูดได้ไหม
ถ้าพูดได้เราจะได้ดำเนินการเตรียมเอกสารของเราให้พร้อมครับ ถ้าไม่ได้
เราจะได้เลยไปครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เท่าที่มีอยู่ในมือนี้ ๔
ก็ไม่หมดครับ

นายสุณัย จุลพงษ์ธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
มิได้ครับ เฉพาะส่วนของพรรคชาติพัฒนา เพราะว่าเราเพิ่งพูดได้ ๒ ท่าน
เท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ๓ ท่านแล้วครับ

นายสุณัย จุลพงษ์ธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
๓ ท่านแล้วนะครับ ขอพระคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณไชคชัย

นายสุณัย จุลพงษ์ธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ยังเหลือใครไม่ทราบครับ ท่านประธานครับ ในส่วนของพรรคชาติพัฒนาครับ
เพราะผมเห็นว่าน่าจะเวียนกลับมาหาเราอีกทีหนึ่งนี้นานมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอเวลาดูหน่อย มันเป็นเรื่อง
เลยครับ เชิญคุณไชคชัยต่อครับ

นาย मुख สุโลมาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) :
ท่านประธานครับ ผม मुख สุโลมาน ก็ต้องขอปริกษานะครับ ที่จริงแล้วนะครับ
ท่านประธาน ผมก็เตรียมพูดไว้ในรูปลักษณะทั้งฉบับ แล้วก็เมื่อกำหนดเวลา
ผมก็เห็นว่าหลายคนจะพูด ผมก็พยายามตัดสินใจที่จะไม่พูด แต่ว่าท่านประธาน
มีบางคนที่พูด ผมก็ไม่พ้นที่จะมาในตอนที่เขาพูด มันเป็นความเสียหายต่อสังคม

โดยเฉพาะในจังหวัด ๓ -- ๔ จังหวัดปักษ์ใต้ ที่ทำให้ ๑. สังคมอื่นเขาจะ
มองถึงความไม่ถูกต้อง ๒. นำไปสู่ความหวาดกลัว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มีการชี้แจงกันไปแล้วค่อนข้างจะ
ละเอียด

นาย मुख สุไลมาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) : แต่ว่า
ส่วนของผม ผมก็อยากชี้แจงครับ ถ้าจะพูดถึงการพาดพิงก็ถือว่าเป็นการพาดพิง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าอย่างนั้นก็ต้องเข้าคิวรอ

นาย मुख สุไลมาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) : ครับ
ผมเข้าใจครับ แต่ว่าหมายความว่าผมจะต้องขอสิทธิพูด ทั้ง ๆ ที่ผมไม่ยอมถูก
นะครับ จริงอยู่มีการชี้แจงแล้ว แต่ผมมามองว่ายังไม่สมบูรณ์ครบถ้วน ในสิ่งที่ผม
อยากจะพูดยังไม่มีการพูดนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณ मुख รุมนั่งก่อนผมจะชี้แจง
ให้ฟังนะครับ

นาย मुख สุไลมาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปัตตานี) : ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ใครจะพูด สำหรับผมนี้ไม่ได้มี
ข้อแตกต่างกัน แต่ว่าได้แบ่งเป็นพรรคไปนะครับ ที่นี้ถ้าคุณ मुख คิดว่าคุณ मुख จะพูด
ในรอบถัดไปของพรรคความหวังใหม่ ก็กรุณาบอกคนที่เขาอยู่ข้างหน้าว่า ให้สละสิทธิ
ให้คุณ मुख แล้วคุณ मुख ก็พูด หรือมีฉะนั้นคุณ मुख ก็ต้องไปต่อเข้าคิวที่หลังเขา เชิญ
คุณไชคชัยครับ

นายไชคชัย อักษรนันท์ สมาชิกวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพครับ กระผม ไชคชัย อักษรนันท์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมต้องขอ
ขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภาที่ได้ให้โอกาสกับผมอภิปราย ซึ่งกระผมขอเรียน
ท่านประธานว่าจะใช้เวลาสั้นที่สุดครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อนสมาชิก
รัฐสภาที่มาจากภาคธุรกิจได้มีอภิปรายเรื่องผลกระทบของเสถียรภาพด้านการเมือง
ต่อภาคเศรษฐกิจของประเทศไปแล้ว ได้มีการกล่าวถึงสถานะเศรษฐกิจของชาติ
ที่ตกต่ำถึงจุดวิกฤติตั้งที่ทราบกันโดยทั่วไป ซึ่งกระผมจะไม่ขออภิปรายซ้ำอีก
เรื่องที่กระผมจะอภิปรายต่อไปนี้จะ เป็นภาพสะท้อนของจุดยืนของนักอุตสาหกรรม
ทั่วประเทศ ที่เกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับ สสร. ท่านประธานครับ ในฐานะที่
กระผม เป็นผู้นำภาคธุรกิจอุตสาหกรรม กระผมใคร่ขอเรียนว่า กระผมได้ติดตาม
การดำเนินงานของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญมาโดยตลอด ได้ศึกษารายละเอียดของ

ร่างรัฐธรรมนูญฉบับ สสร. อย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องเท่าที่ความรู้
ความสามารถจะอำนวยให้ แต่เพื่อให้เกิดความรอบคอบจากการอ่าน การศึกษา
รวมทั้งการสดับรับฟังจากผู้รอบข้างแล้ว -----

กระผมได้ดำเนินการหาข้อมูลรับความเห็นอย่างมีระบบและมีขบวนการจากสมาชิกผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั่วประเทศ โดยการออกแบบสอบถาม โดยการกระตุ้นให้แสดงความสนอกสนใจเป็นพิเศษต่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยได้มอบร่างรัฐธรรมนูญฉบับสมบูรณ์ให้แก่ทุกท่านได้ไปศึกษาเป็นการล่วงหน้า และคร่ำว่าความเข้าใจของเข้าใจของแต่ละนักอุตสาหกรรมโดยการอ่านแต่เพียงอย่างเดียวอาจเข้าใจบ้าง ไม่เข้าใจบ้าง แตกต่างกันไปตามความสามารถและความรู้ของแต่ละคน แต่กระผมได้แนะนำให้เขาทั้งหลายเหล่านั้นได้คอยฟังการอภิปรายในช่วงเวลาวันที่ ๔ วันที่ ๕ ที่ผ่านมา แล้วค่อยแสดงจุดยืนผ่านไปสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อที่จะได้แสดงจุดยืนร่วมกันอย่างมีระบบและปราศจากซึ่งกระแสกดดันต่าง ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ ในขบวนการดังกล่าวที่กระผมได้สร้างขึ้น เมื่อคืนวันที่ ๔ กันยายน กระผมได้เรียกประชุมคณะกรรมการเกือบ ๒๐๐ คนของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ท่านเหล่านั้นเป็นตัวแทนของนักอุตสาหกรรมทั่วประเทศ เพื่อที่จะอภิปราย เพื่อที่จะสรุปจุดยืนดังกล่าว เรามีความเห็นตรงกันครับ ซึ่งตรงกับความเห็นของกระผมว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะนำไปสู่การปฏิรูปการเมืองการปกครอง สังคม และการปฏิรูประบบราชการ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและก่อให้เกิดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมในอนาคต รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ให้ประชาชนมีสิทธิมากขึ้นในสังคมไทย ให้มีความสำคัญและคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของชาวไทย ให้ได้รับสวัสดิการทางสังคมมากขึ้น รัฐธรรมนูญฉบับนี้เปิดโอกาสให้มีการปฏิรูปการศึกษาให้มีระบบที่ดีขึ้น ทำให้ผู้ด้อยโอกาสได้รับการศึกษามากขึ้น หากจะพัฒนาประชาธิปไตยจำเป็นต้องส่งเสริมให้คนมีการศึกษาจะได้มีวิจารณ์คุณภาพในการเลือกผู้แทนฯ จะได้เข้าใจระบบการเมืองและไม่ถูกรองรับด้วยอิทธิพลใด ๆ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้โอกาสประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา การปฏิรูปการเมือง ให้สิทธิประชาชนตรวจสอบฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติและอื่น ๆ มากขึ้นกว่าปัจจุบัน รัฐธรรมนูญฉบับนี้ทำให้โอกาสผู้มีความรู้ มีความสามารถ แต่หาเสียงไม่เป็นกล้าเข้าสู่ระบบการเมืองผ่านระบบบัญชีรายชื่อพรรค พรรคการเมืองจะมีความสำคัญมากขึ้น พรรคการเมืองจะต้องเลือกคนดีเป็นตัวแทนเพื่อให้ประชาชนเลือกพรรคได้อย่างสนิทใจ รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีองค์กรตรวจสอบอำนาจรัฐ ตลอดจนงานการบริหารงานของรัฐและมีระบบการควบคุมที่สมบูรณ์ขึ้น รัฐธรรมนูญฉบับนี้ก่อให้เกิดการสร้างทัศนคติที่ดี สร้างศรัทธา สร้างความเชื่อมั่นต่อประเทศไทยและสากล

๒๗๐

ร ๕/๒๕๔๐ (ส. ๒)

ละออ ๑๓๒/๒

นอกจากนี้ขังให้โอกาสให้มีการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่าง
มีประสิทธิภาพ -----

- ๑๓๓/๑

ท่านประธานครับ กล่าวโดยรวมจะเห็นได้ว่าเนื้อหาของรัฐธรรมนูญฉบับ สสร. โดยทั่วไปดีกว่าฉบับก่อน ๆ เพราะได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน แม้จะเป็นที่ประจักษ์ชัดว่ายังมีบางมาตราที่จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากสภาวะของประเทศไทยในปัจจุบันเรายอมรับไม่ได้ที่จะให้เกิดโรคแทรกซ้อน ยอมรับไม่ได้ที่จะให้เกิดวิกฤตการณ์ซ้ำเติมต่อฐานะของประเทศให้ย่ำแย่ลงไปอีก ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งประเทศในเครือข่ายของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้มีมติเป็นเอกฉันท์เมื่อคืนนี้ ๑๖ ที่กระผมมากราบเรียนต่อท่านประธานต่อรัฐสภาแห่งนี้ให้รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพื่อดำเนินการต่อไปให้ประกาศใช้ได้โดยเร็ว สำหรับมาตราที่จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาแก้ไขนั้นขอให้ดำเนินการที่ถูกต้องตามระบบรัฐสภาต่อไป ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญท่านอดีตนายกฯ บรรหาร ครั้น

นายบรรหาร ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) :

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภา กระผม นายบรรหาร ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมเองนั้นได้ฟังการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติเป็นจำนวนมากวันนี้เป็นวันที่ ๔ แต่ละท่านนั้นได้แสดงความคิดเห็นหลากหลาย มีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ซึ่งกระผมเองขอประทานกราบเรียนด้วยว่า ความคิดเห็นที่มีต่อร่างรัฐธรรมนูญที่ สสร. ได้เสนอเข้าสู่สภาในวันนี้ ผมเชื่อมั่นว่าทุกท่านนั้นแสดงความคิดเห็นด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่มีอคติ อคติประสมการณของแต่ละท่านนั้นมาพูดในสภา เพื่อให้เป็นข้อคิด เป็นข้อสังเกต นี่ถือว่าเราทำกันในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งทุกคนนั้นสามารถแสดงความคิดเห็นได้ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมเองมีความมั่นใจอีกอย่างหนึ่งว่าทุกท่านนั้นมีเจตนาดีต่อบ้านเมือง ต้องการอยากเห็นการเมืองไทยของเรานั้นได้มีการเข้าไปสู่การพัฒนาที่ก้าวไกล ยึดมั่นใน ๓ สถาบันหลัก คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จริ่งอยู่ครบในบางมาตราของรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวนี้อาจจะขัดต่อความรู้สึกของประชาชนบางฝ่าย หรือในทางปฏิบัติในบางมาตราดังกล่าวนี้ อาจจะทำให้กระทำได้ และมีปัญหาต่อไปในอนาคต -----

ซึ่งจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ที่มีเพื่อนสมาชิกหลายต่อหลายท่านได้ชี้แจง
ไปแล้วในหมวด ๑ มาตรา ๓ ว่าอำนาจอธิปไตยนั้นควรจะเป็นมาจาก
ปวงชนชาวไทย หรืออำนาจอธิปไตยจะเป็นของปวงชนชาวไทย
เราถกเถียงกันอยู่ในแนวความคิด ในความรู้สึกแตกต่างกันไม่เหมือนกัน
เราจะแก้ไขความรู้สึกอย่างนี้ได้อย่างไร ทุกคนทุกท่านเทิดทูนองค์
พระมหากษัตริย์อยู่เหนือเกล้าฯ กันทุกคน

ประการที่ ๒ มีบางมาตราที่พูดกันแล้วว่า ทำไมผู้ที่จะสมัคร
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวนั้นเราไปจำกัดคุณสมบัติของเขา บางคน
มีความรู้มีความสามารถมีศักยภาพสูง แต่เขาไม่มีโอกาส หรือไม่มีทุน
ในการที่จะศึกษาให้ถึงระดับชั้นปริญญาตรี เขามีชื่อเสียงอยู่ในจังหวัดนั้น
แล้วทำไมเราจะไปกำหนดขอบเขตไม่ให้เขาได้เข้ามาสมัครเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บังเอิญตรงนี้ผมได้ทราบจาก สสร. บางท่านว่า
หลายท่านก็ไม่เห็นด้วย แต่บังเอิญโหวตไปแล้วไปแพ้ไม่รู้ว่าทำอะไร
อันนี้น่าคิดว่าเราจะแก้ไขอย่างไร

ประการต่อไปในระบบการเลือกตั้ง บัญชีการเลือกตั้ง
ของพรรคการเมือง หรืออีกนัยหนึ่งเราเรียกว่าปาร์ตี้ ลิสต์ นั้น และ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เลือกเขตเดียวคนเดียว เรื่องปาร์ตี้ ลิสต์
หรือบัญชีเลือกตั้งพรรคการเมืองนั้น ท่านประธานครับ เป็นแนวทางที่ใหม่
ต่อระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยเรา ซึ่งหลายประเทศได้มีการ
ดำเนินการกันแล้ว อย่างเช่น ประเทศญี่ปุ่น นายกรัฐมนตรีปัจจุบันนั้น
มาจากปาร์ตี้ ลิสต์ ไม่ได้มาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งผมคิดว่า
ท่านสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญจะไปกำหนดให้หัวหน้าพรรค
เลขาธิการพรรคไปอยู่ในบัญชีการเลือกตั้งพรรคการเมือง แต่การเมืองไทย
ของเรานั้นผมอยากจะเรียนว่า จริยธรรม คุณธรรมของพวกเรานั้น
เรายังไม่ถึง ความรู้สึกของประชาชนที่อยู่ต่างจังหวัดนั้นยังอยากจะเห็น
ผู้แทนราษฎรของเขานั้นได้มีโอกาสได้สัมผัสกับประชาชนให้มากขึ้น
และอยากให้เห็นให้อยู่ในตำแหน่งของทางการเมือง ก็มาผูกพันกันว่า
ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องไปเป็นรัฐมนตรีแล้วก็ต้องขาดจาก
สมาชิกภาพด้วยกัน ผมได้ฟังจากท่านประธาน สสร. ได้กล่าวมีแนวทาง
อยู่หลายแนวทางด้วยกัน แต่ผลสุดท้ายก็คิดว่าเลือกตั้งจะดีกว่า ผมด้วยเหตุผล

ท่านผู้นำฝ่ายค้านฯ ได้พูดไปมาก เรื่องความรู้สึกของคนเป็นผู้แทนราษฎร
นี้ถ้าไปเป็นรัฐมนตรีแล้ว หรือไปเป็นนายกรัฐมนตรีจำเป็นจะต้องออกจาก
ผู้แทนราษฎรนั้น กระผมเองอยากจะเรียนว่า เรื่องดังกล่าวนี้ผมเองก็คิดว่า
เราคงจะต้องดูว่าในทางปฏิบัตินั้นเราจะทำกันได้อย่างไร

ประการต่อไปผมอยากกราบเรียนด้วยว่า วุฒิสมาชิกนั้น
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งนี้ไม่ถนัดครับ
แล้วไม่หาเสียงด้วยมันไม่ถนัดหรอก ประชาชนจะรู้ได้อย่างไร แล้วเรา
อยากจะได้วุฒิสมาชิก ซึ่งผมอยากกราบเรียนนะครับ ถ้าเราต้องการปี ๒ สภา
ผมมีความมั่นใจว่า วุฒิสภานั้นควรจะเป็นสภาที่กลั่นกรองให้ข้อคิด เสนอแนะ
ทั่วถึงต่อสภาผู้แทนราษฎร ผมตั้งใจในตอนแรกเบื้องต้นว่าคณะกรรมการ
ของ สสร. ในชุดแรกนั้นได้เสนอไปว่า วุฒิสมาชิกให้เลือกตั้งทางอ้อม
ตรงกับเจตนารมณ์ที่ผมเองได้คิดไว้ ตอนที่ดำเนินการเรื่องเลือกตั้ง
วุฒิสมาชิกดังกล่าวนี้ ผมเกรงเหลือเกินว่าผลออกมาแล้วนั้นจะไม่เป็นที่พอใจ
แก่ประชาชนหลายฝ่าย แล้วจะถูกครหา คิดแล้วคิดอีกว่าจะทำอย่างไร
จะป้องกันข้อครหาได้ จึงได้จัดตั้งกรรมการสรรหาขึ้นมาชุดหนึ่ง และระบบ
ก็ไม่ยกย่อนเหมือนการเลือกตั้งคณะกรรมการศาลรัฐธรรมนูญที่ผมจะพูด
ในตอนต่อไป ซึ่งง่ายแต่เราอาศัย เราถอดตำแหน่งออกหมด เราทำจิตว่าง
เลือกบุคคลแต่ละท่านหลากหลายสาขาอาชีพ แล้วก็ที่นั่งกันอยู่ในขณะนี้ ๒๖๐ ท่าน
นี่คือที่มาของวุฒิสมาชิก ผมไม่ค่อยจะเห็นด้วยเท่าไรในทางปฏิบัติวุฒิสมาชิก
ที่จะไปเลือกตั้ง แล้วท่านอย่างนี้กระผมคิดว่า พรรคการเมืองนี้จะไม่เข้าไปยุ่ง
ในวุฒิสมาชิก เพราะวุฒิสมาชิกนี้มีอำนาจมากในรัฐธรรมนูญบังคับกล่าวนี้
ถอดถอนนักการเมืองได้

ท่านประธานครับ อีกประการหนึ่งอยากประทานกราบเรียนด้วยนะครับว่า เรื่อง ศาลรัฐธรรมนูญก็เช่นเดียวกัน ผมจะไม่ลงรายละเอียดเพราะว่าจะเสียเวลา ท่านประธานกำหนดให้ผมพูด ๑๕ นาที อาจจะเป็นไปข้างเล็กน้อย ผมอยาก ให้รับข้อสังเกตของท่านอาจารย์สรรเสริญ ไกรจิตติ และตอกเตอร์มัน พัทโนทัย ที่ได้พูดไป มีเหตุและมีผลน่ารับฟัง ถ้าในอนาคตเราจะต้องแก้ไขอย่างใรนั้นก็ไปดูกัน ผมดูแล้วยุ่งยากเหลือเกิน ตัวบุคลากรที่ดำรงตำแหน่งกรรมการก็ไม่ใช่ง่ายนะครับ หลายชิ้นด้วยกัน ท่านประธานครับ กระผมกราบเรียนว่าในร่างรัฐธรรมนูญฉบับ ดังกล่าวนั้นครับ ส่วนดีก็มี มีมากเสียด้วยนะครับ มีมากเสียด้วย หลายต่อหลาย ท่านได้พูดแล้วว่า ให้สิทธิ เสรีภาพแก่ประชาชนมากขึ้น คำนี้ถึงผู้ถือโอกาส ทุกประเภท เปิดโอกาสให้ประชาชนนั้นได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการ บริหารประเทศและการจัดทรัพยากรธรรมชาติ และให้ความสำคัญต่อการศึกษา สิทธิอันเป็นการด้วยกัน ซึ่งคงจะแจกจ่ายละเอียดกันอย่างไม่หมด ท่านประธาน รัฐสภาครับ ผมกราบเรียนวันแรกที่มีการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนั้น ผมมีความ กังวลเหลือเกิน กังวลใจที่สุด เพราะว่าในบางมาตราที่มีการอภิปรายกันอยู่ย าวนานพอสมควร แต่ว่าหลังจากนั้นวันรุ่งขึ้นด้วยความกรุณาของพรรคร่วมพรรค การเมือง โดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ท่านได้ประกาศ ว่า พรรคร่วมรัฐบาลนั้นจะรับร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวนี้ และนำไปแก้ไข ในภายหลัง โอกาสที่จะเสียอันวยให้ ผมอยากจะ เรียนท่านประธานรัฐสภา ด้วยว่า สิ่งนี้เป็นการลดความกดดันทางการเมือง เพราะประชาชนนี้ครับ ผมเองอยากจะทำเรียนว่า ผมเองก็เป็นนักการเมือง ลงสมัครรับเลือกตั้ง มามากพอสมควร ผมก็ไม่เห็นด้วยในการที่จะมีธงอะไรต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีอยู่นี้ แต่ผมคิดว่าในยามภาวะ เศรษฐกิจประเทศชาติที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เราไม่รู้ อนาคตจะเป็นอย่างไร มันจะลงเหว ขึ้นห้วยอะไรต่าง ๆ นี้ผมตอบไม่ได้ ไม่มีใครตอบได้ในขณะนี้ แต่เขาหวังว่ารัฐธรรมนูญดังกล่าวนี้อาจจะช่วย แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศชาติได้ แต่จริง ๆ อาจจะไม่ถึงขนาดนี้ แต่ด้วยความหวังของเขา ความรู้สึกของเขาที่มีอยู่ ฉะนั้นผมอยากจะทำเรียน กราบเรียนว่า เมื่อเป็นเช่นนี้ไปแล้วความหวังของประชาชนเขามีอยู่ อยากให้ ผ่านร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวนี้ อันนั้นจะเป็นส่วนหนึ่งที่น่ามาซึ่งการปฏิรูป ทางการเมือง การจะปฏิรูปทางการเมืองที่สมบูรณ์นั้น เราต้องอาศัยการ ปฏิรูปหลายรูปแบบด้วยกัน ถ้าจะให้ร่างรัฐธรรมนูญนี้สมบูรณ์อย่างเต็มที่

ก็คงจะต้องให้ความสำคัญในการที่จะดำเนินการต่อไป ท่านประธานครับ ผมเอง
ขอประทานกราบเรียนอย่างนี้ว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวนี้ ผมมีความตั้งใจ
ว่าเรามี ๓ สภาอยู่ในเวลาเดียวกัน ขณะเดียวกัน คือวุฒิสภา สภาผู้แทนราษฎร
สภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งกว่าจะดำเนินการให้มิสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ดังกล่าวนี้
ต้องฝ่าฟันอุปสรรคปัญหานานัปการ กระผมขออนุญาตเสียเวลาสักนิดหนึ่งครับ
ย้อนไปที่มาและที่ไปของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ไม่มากครับ ๕ นาที รัฐบาลชุดที่แล้ว
ได้กำหนดนโยบายไว้ในข้อ ๑.๑.๒ จะสนับสนุนให้มีการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญ
พุทธศักราช ๒๕๓๔ มาตรา ๒๑๑ -----

ทั้งนี้คำวินิจฉัยคณะกรรมการประชาธิปไตยและองค์การประชาธิปไตยอื่น ๆ ด้วยกันทั้งหมดมีอยู่ ผมกังวลหนักว่าจำมีสมาชิกจาก ตอนนั้นดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีนั้นก็ได้ตั้งกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง ขอประทานเอ่ยนาม คืออาจารย์ชุมพล ศิลปอาชา ฯ เป็นประธานปฏิรูปและมีท่านรัฐมนตรีภักดี เป็นรองประธานด้วยกัน และมีคณะกรรมการหลายฝ่ายได้ร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับดังกล่าวนั้นแก้ไขมาตรา ๒๑๑ ออกมา ขอประทานกราบเรียน ท่านที่ประชุมรัฐสภาที่เคารพ ทว่าผมกลัวดินร่างรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว จะเข้าสู่พรรคการเมือง พรรคร่วมรัฐบาลที่แล้วที่ท่านมานั้นยากเย็นเหลือเกิน วิชาชีพความอดทนวิชาชีพความพยายามอย่างเต็มที่ จนกระทั่งผ่านพรรคการเมือง เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีถูกตีกลับและเอาเข้ามาอีกที่ ๒ - ๓ ครั้งด้วยกัน ทว่าผมจะส่งเข้าสู่รัฐสภาได้เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๑๔ ในวันแรกนั้น รัฐสภาได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวนี้ ขึ้นมาชุดหนึ่งได้รับความกรุณาจากท่านคองเตอร์ชียอนันต์ สมุทวณิช เป็นประธานคณะกรรมการท่านก็ทำงานอย่างเต็มที่พร้อมด้วยคณะกรรมการ ด้วยกัน ต่อมาวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ก็นำเข้ามาในวันระที่ ๒ แต่รัฐสภา ไม่ผ่าน ฯ ท่านกลับไปแก้ไขปรับปรุงงานหลักการ ๕ ประการด้วยกันและ นำเข้าสู่วาระที่ ๒ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๑๔ และสู่วาระที่ ๓ ในวันที่ ๑๔ กันยายน ได้ได้รับความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ ท่านประธานครับ ผมขอประทาน กราบเรียนด้วยว่า ขณะที่วิชาชีพความอดทนทว่าความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิกรัฐสภา หลายท่านนั้น ผมเองอยากจะเรียนด้วยว่าบางท่านบอกว่า ทว่าผมคุมบรรณา มาทำตามกระแส บางท่านบอกว่าผมเองนั้นไม่เข้าใจจนรัฐธรรมนูญปี ๒๕๑๔ มาตรา ๒๑๑ ว่าอะไรกันแน่ บางท่านก็มาบอกว่า ทว่าผมของเดิมมีที่อยู่แล้ว ทว่าผมไม่แก้ไขที่ละมาตราไปร่างขึ้นมาใหม่ทั้งหมดทั้งนี้เรื่องอะไรกัน ผมบอกว่า ท่านครับ ถึงเวลาแล้วการเมืองเมืองไทยเรานั้นจะต้องมีปฏิรูปกัน อย่าง แน่แน่นอน ผู้เข้ามาสู่อำนาจทางการเมืองในเบื้องต้นต้องได้รับการตรวจสอบ ต้องปฏิรูปทางการเมือง ต้องปฏิรูปอีกหลายอย่างด้วยกัน เราจำเป็นต้อง สละก็เป็นทีที่เข้าใจซึ่งกันและกัน ถึงขนาดองค์กรประชาธิปไตย เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๕ หลายองค์กรด้วยกันยื่นหนังสือมาที่ผมบอกว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

๒๑๗

ร ๕/๒๕๕๐ (ส. ๒)

สารี ๑๓๖/๒

มาตรา ๒๑๑ ต้องผ่าน ไม่ผ่านไม่ได้ บางท่านบอกว่าไม่ผ่านถ้าผ่านแบบมีเรื่อง
คมอยู่ที่บ้านได้รับโทรศัพท์ที่อยู่วันละหลายสิบครั้งด้วยกันก็ต้องกินยาแก้ปวดหัว
แบบเรื่อย ๆ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผมก็พยายามอย่างเต็มที่ที่จะ
ทำงานเรื่องนี้ที่ผ่าน บังเอิญเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๓๕ หลังจากแต่งตั้ง
วุฒิสมาชิก ผมได้เชิญท่านวุฒิสมาชิก ๒๖๐ ท่านสังสรรค์ที่ดิ๊กสันติโมตรด้วยกัน
เวลาเย็นถึงเวลาค่ำ ก็ได้ขึ้นไปพูดบรรยายถึงความรู้สึกงานการที่ผมมีพันธะ
ทางใจพันธะต่อประชาชนในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ว่าอะไรบ้าง
แต่มีสิ่งหนึ่งผมเองไม่ได้บอกกับท่านทั้งหลายว่าถ้าหากรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๑๑ ไม่ได้รับการแก้ไขแล้ว ผมคงต้องพิจารณาตัวเองในขณะที่
นี้ผมเองอยากเรียนละเอียดในเรื่องที่ผ่านมาด้วยกัน ท่านประธานครับ
ผมอยากจะเรียนว่าไม่มีอะไรหรอกครับ ที่เราจะทำแล้วจะครบสมบูรณ์ดี
ถูกต้องไม่ผิดพลาดได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มันต้องมีข้อบกพร่อง แต่ถ้าข้อบกพร่อง
เราเป็นที่ยอมรับและเรามาแก้ไขอะไรไม่ดีแก้ไข ๆ ตรงนี้ถ้าเราสามารถทำ
อย่างนี้ได้ เรามีความรอมชอมไม่แข็งเข้าหากันประชาธิปไตยของเรานั้นจะ
เจริญงอกงามต่อไปในอนาคต -----

ผมเองลวกกราบเรียนว่าการเมืองไทยของเราต้องพัฒนานะครับ เราจะทำ
 อยู่ที่ได้มไม่ได้ แบบเก่า ๆ คงไม่ได้อีกแล้ว เราจะไม่มียึดติดต่อผลประโยชน์ส่วนตน
 ต้องคิดถึงส่วนรวม ทุกท่านคงทราบนะครับว่าโลกปัจจุบันนี้การเมืองแยกจาก
 เศรษฐกิจไม่ออกทั้งแน่นอน แยกไม่ออก ถ้าใครเป็นนักธุรกิจก็คงจะทราบ
 ใครเป็นนักการเมืองก็คงจะทราบเช่นเดียวกัน ปัญหาเศรษฐกิจที่บ้านเรา
 ประสบอยู่ในขณะนี้ยากปรานการาบเรียนว่าก็เพราะการเมืองไม่มีคน
 ผมคิดว่าจะเรียนสักนิดครับ ทำไมประเทศไทยใกล้บ้านเรือนเคียงของเรา
 ไม่ต้องไปที่ไหน ใกล้ ๆ มาเลเซียกับสิงคโปร์ผมเคยประสบตอนเป็น
 นายกรัฐมนตรี แนวนโยบายการเมืองของเขา แนวนโยบายของรัฐบาล
 ของเขา เขาทำได้ดีติดกันตลอดทั้งหมดที่มีอยู่ วันหนึ่งผมอายุครบ ผมไปพบ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ประเทศอินโดนีเซีย เขาบอกว่า
 เขาคุยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศมา ๕ ปี แต่ประเทศไทย
 เปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศมา ๕ ท่านด้วยกัน ผมไม่รู้
 จะตอบอย่างไร ตอบไม่ถูก การเมืองของเขามั่นคงพอสมควร ท่านประธานรัฐสภาครับ
 กระผมขอปรานการาบเรียนว่ากระผมขอขอบคุณท่านสมาชิกสภาว่าง ๆ ทุก ๆ ท่าน
 ที่อยู่ที่นี่ ที่ได้ทุ่มเททำงานอย่างหนักในช่วงที่ผ่านมาจนร่างรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวนี้
 เข้าสู่สภา ผมที่อยู่ในเจตนาดีของท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญทุกท่านว่าทุกท่าน
 คงจะมีคุณธรรมพลและคงไม่เป็นอย่างที่คนอื่นเขากล่าว จะไปเขียนรัฐธรรมนูญ
 ซึ่งเป็นหลักของชาติและมีผลต่อชนชาวไทยนั้นทุกชีวิตบนคตติของนักการเมือง
 ผมคงไม่เชื่อ แม้กระทั่งมีข่าวก็ว่าการเขียนดังกล่าวนี้เขียนลคกมา เพื่อเปิดช่อง
 ให้ตัวเองเข้ามีบทบาททางการเมืองต่อไปในอนาคต ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ หน้าที่ของสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ เสนอรัฐธรรมนูญ
 ฉบับดังกล่าวนี้เข้าสู่สภา และสิ้นสุดเมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ประกาศใน
 ราชกิจจานุเบกษาแล้วหน้าที่ของ สสร. ก็หมดไป หมดหน้าที่ หมดไปนี่ เป็นหน้าที่
 ของรัฐสภานี้ว่าจะทำอย่างไรกันต่อไป ท่านประธานครับ ผมปรานการาบเรียนว่า
 ที่พูดไว้แล้วว่าไม่มีอะไรหรอกครับที่เราทำแล้วจะไม่ขาดตกบกพร่อง แต่เราอยากให้
 เปรียบประดุจเหมือนเราปลูกต้นไม้ซึ่งมีดอกมีผลด้วยกัน เราไม่ทราบว่าผลไม้
 ดังกล่าวนั้นเมื่อผลคกมาแล้วการรับปรานการานั้นจะมีรสชาติอย่างไร แต่เราค่อย ๆ
 ปรับปรุง ตกแต่ง แก้ไข พรวนดิน เติมน้ำ ในอนาคตผลไม้ดังกล่าวนั้นก็จะมี
 รสหวานหอมเชิญชวนให้รับปรานการได้ มันใดก็ฉนั้น ในระบอบประชาธิปไตย
 ของเรานั้นไม่มีใครที่จะทำได้ในระยะเวลายั้งสั้น ครั้งเดียว ๒ ครั้ง ต้องกระทำกัน

หลากหลายครั้งติดต่อกัน ผิด ไม่ถูก แก้ไข ถ้าเราทำได้แบบนี้ ยอมรับความจริงแล้ว ผมคิดว่าสังคมไทย ประชาชนของคนไทย เราควรจะอยู่ด้วยความเห็นอกเห็นใจด้วยความเป็นเมืองที่มีน้ำใจ และเศรษฐกิจจะดีขึ้นต่อไปในอนาคต ขอขอบคุณท่านประธานรัฐสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณโสภณครับ แล้วคุณสมชาย หลังจากคุณโสภณ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ เมื่อก่อนผมกราบเรียนถามท่านอาจารย์ว่า เรายังมีที่กอยู่ไหมครับ เพราะผมเห็นวนไปที่วุฒิสภา ๓ - ๓ ครั้งติด ๆ กันแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : สลับครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : วุฒิสภาหนึ่ง แล้วก็ทั้งหมดเลยของ ส.ส. นี้ที่หนึ่งหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่ใช่ทั้งหมด

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ไม่ถือว่าคุณวุฒิสภา เป็นพรรคหนึ่งหรือครับ เถออย่างนั้นหรือครับท่านประธาน บังเอิญผมมีหลักฐานเกี่ยวกับ สสร. ที่เคยพูดอะไรไว้ ผมอยากจะให้ท่านได้ชี้แจงสักนิดหนึ่งว่า เสรที่ม้อชีพ เป็นนักร่างรัฐธรรมนูญบ้าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : หลังจากคุณสมชายก่อนครับ เชิญคุณโสภณครับ

นายโสมภ สุภาพงษ์ สมาชิกวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ
 กระผม โสมภ สุภาพงษ์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมคิดว่ารัฐธรรมนูญนี้ถ้าเราจะ
 เขียนกันก็คงจะต้องตั้งต้นที่ปัญหาของประเทศไทย ผมคิดว่าปัญหาของ
 ประเทศไทยกำลังต้องการแก้ไข และสิ่งที่เราจะต้องปฏิรูป ๓ เรื่องใหญ่ ๆ
 ก็คือการปฏิรูปการเมือง อันที่ ๒ การปฏิรูปโครงสร้างการศึกษาและเศรษฐกิจ
 การปฏิรูปอย่างี่ ๓ เราคงจะต้องปฏิรูปการพัฒนารอบเพื่อแก้ปัญหาความยากจน
 กระผมเองอยากจะถูกในประเด็นของรัฐธรรมนูญนี้ที่เกี่ยวกับความยากจน
 และการศึกษานะครับ ช่าง ๆ แล้วความสำคัญไม่ได้อยู่ที่ว่ารัฐธรรมนูญ
 นี้ได้เขียนอะไร ความสำคัญอยู่ที่ว่าได้เขียนเพื่อใคร รัฐธรรมนูญนี้ได้เขียน
 เพื่อคนยากจนหรือเปล่า ผมอยากจะถูกถึงในประเด็นนี้ ในช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมา
 ทุกท่านคงทราบดีว่าเกษตรกรเราจนลงมากจากการพัฒนาในช่วง ๓๐ ปี
 เรามีเกษตรกรอยู่ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศมากกว่า ๓๖ ล้านคน
 ในปี ๒๕๐๘ รายได้ทางการเกษตรมี ๓๓ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ประชาชาติ
 เราพัฒนามา ๓๐ ปี รายได้ทางการเกษตรลดลง ๓ เท่า ขณะนี้เรามีรายได้
 ทางการเกษตรเหลืออยู่ ๑๑ เปอร์เซ็นต์ คนที่นั่นไม่มีกิน รัฐธรรมนูญได้ก็ออก
 อันนี้หรือไม่ ผมคิดว่าสิ่งที่จะช่วยเหลือคนยากจนนั้นไม่ใช่เป็นการที่เอาอะไร
 ไปให้เขาชั่วคราวชั่วคราว ผมคิดว่าการแก้ไขปัญหาคความยากจนในประเทศนี้
 จะต้องทำให้เขาพึ่งตัวเองได้ และการพึ่งตัวเองได้อย่างแท้จริงก็ต้องเริ่มที่
 การศึกษา ต้องขอประทานโทษที่จะกล่าวถึงท่าน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
 ท่านได้เคยพูดว่าถ้าเราสามารถแก้ปัญหาความยากจนได้ เราจะแก้ปัญหา
 เกือบทั้งหมดของประเทศไทยได้ ผมเห็นด้วยกับสิ่งนั้นมาก แล้วที่ได้มีโอกาส
 ทำงานก็ด้วยความมุ่งหวังว่าจะมีส่วนในการแก้ปัญหาความยากจนนั้น
 ในประเด็นรัฐธรรมนูญของท่าน สสร. ได้เขียนเรื่องการศึกษาวไปใน
 มาตรา ๘๓ ที่จะให้คนด้อยโอกาสเหล่านั้นได้มีโอกาสเสมอเท่าเทียมกัน
 ในการที่จะได้รับการศึกษา ๑๒ ปี แต่สิ่งเหล่านั้นพอเพียงหรือไม่ ผมคิดว่า
 ท่านประธานคงทราบดีว่ากระผมจะครับว่า การศึกษานี้ไม่ได้หมายถึง
 การเอาคนยากจนมานั่งฟังใครสอน ๑๒ ปี การศึกษามีมากกว่านั้นเยอะ
 การศึกษานั้นคงจะหมายถึงการที่คนเราได้มีโอกาสร่วมคิด ร่วมตั้งปัญหา
 ร่วมทำ ร่วมติดตาม ร่วมปรับปรุง แล้วก็ร่วมทำใหม่ และก็ได้รับผลจาก
 การกระทำนั้น กระบวนการทั้งหมดนี้คือกระบวนการศึกษา กระผมเอง

เรียนน้อยครับ และกระผมก็จึง เวลาเหมือนกับคนยากจนในชนบท แต่ผมสามารถทำงานได้วันนี้ก็ เพราะว่า ผมมีโอกาสได้ร่วมในการทำงาน ธุรกิจกับผู้อื่น ได้ร่วมในคณะกรรมการของทางราชการ ผมได้เรียนรู้ อะไรมากมาย และ โชคชะตาผมก็ได้มีโอกาสมา เรียนรู้ ได้มาร่วมทำงาน กับท่านในที่นี้ แต่คนในชนบทไม่เคยมีโอกาสนะครับ อันมีค่อนข้างสำคัญ เขาไม่มีโอกาสได้เรียนรู้ ไม่มีโอกาสได้ศึกษา ไม่มีโอกาสได้ร่วมกับใครทั้งนั้น ในช่วง ๓๐ ปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจเราอยู่ในการเติบโตที่ค่อนข้างดี อาจจะมีปัญหา ในช่วงนี้ คนในเมืองจำนวนมากน้อยคิดที่ได้มีโอกาสมีความสมบูรณ์ที่สุดอยู่ใน เศรษฐกิจนี้ แต่จริง ๆ แล้วคนในชนบทไม่ได้ร่วมในความสมบูรณ์สุขอะไรเลย สิ่งที่เขาได้ร่วมก็คือการที่ต้องพลัดพรากจากกัน การไม่มีกิน แล้วเด็กที่นั่นจะมี การศึกษาได้อย่างไรครับ เพราะการศึกษาที่แท้จริงคือสิ่งที่เด็กจะได้ เรียนรู้ จากแม่ แต่เด็กที่นั่นจำนวนมากวัน ๆ แกกึ่งที่บั้นไต่บ้าน นั่งคอยว่าแม่ของแก ที่ไปทำงานในกรุงเทพฯ เมื่อไรจะกลับ แกก็หวังลม ๆ แล้ง ๆ การพัฒนา ที่แล้วมาเราทำให้ครอบครัวต้องแตกออกจากกัน พลัดพรากออกจากกัน ผมคิดว่าการพัฒนาลักษณะนี้ เป็นบาปกรรมนะครับ การที่ทำให้ครอบครัวคน ต้องแตกออกจากกัน การที่เด็กจะได้เรียนรู้จากแม่ เรียนรู้จากครอบครัว เรียนรู้จากชุมชน ไม่มีโอกาสนั้น ผมคิดว่าเราต้องแก้ปัญหานั้นนะครับ

ดังนั้นการศึกษาคงไม่ได้หมายถึงการที่ให้แค่ออยู่ในโรงเรียน ตามว่ารัฐธรรมนูญนี้
 ได้มีโอกาสให้สิ่งนั้นใหม่ ผมคิดว่านอกเหนือจากการที่จะทำให้คนยากจนมีโอกาส
 ได้ทั้งตนเองแล้ว จะต้องทำให้เขามีโอกาสได้ร่วมกระบวนการเศรษฐกิจ มี
 โอกาสได้ร่วมในกระบวนการบริหารของบ้านเมือง มีโอกาสที่จะได้บอกกล่าว
 ในสิ่งที่เขามีความทุกข์ ท่านทั้งหลายคงจำได้ดีนะครับว่า เมื่อเขามีความทุกข์
 เขาต้องยกขบวนกันมาอยู่หน้าทำเนียบ ผมจำได้ดี ผมดูโทรทัศน์ นักข่าวโทรทัศน์
 เอาไมโครโฟนไปจ่อปากคุณลุง ถามคุณลุงว่า ลุงรู้ไหมลุงมาที่นี่ทำไม ผมจำได้ครับ
 ลุงที่หน้าทำเนียบแกตอบว่า ลุงไม่รู้หรอก เขาชวนมาลุงก็มา เราคนกรุงเทพฯ
 ดีความอย่างไรครับ เราดีความว่าลุงถูกจ้างมา แต่จริง ๆ ไม่มีช้หรอกครับ
 ลุงรู้ว่าลุงมีปัญหาอะไรแต่ลุงไม่กล้าพูด ลุงกลัว ลุงก็ตอบว่าลุงไม่รู้ เราไม่มี
 กระบวนการอะไรครับที่จะแก้ปัญหาความทุกข์เขา เขามาสู่กระบวนการยุติธรรม
 ใด ๆ เลย เขาไม่มีโอกาสหลายอย่างเพราะความกลัว ไม่มีโอกาสที่จะมาพูด
 ได้มีความสามารถเหมือนท่านสมาชิกที่นี่ เขากลัวครับ เขาด้อยการศึกษา
 เพราะไม่มีโอกาสจะได้ร่วมกับใคร ผมคิดว่ามีปัญหาด้อยโอกาสในชนบท
 อีกหลายอย่าง นอกเหนือจากความจน ที่ถามว่ารัฐธรรมนูญนี้ได้ให้โอกาสนั้นใหม่
 ผมคิดว่านอกเหนือจากการที่ให้เขียนไว้ว่า ให้เขามีโอกาสได้เขียนโดยไม่เสีย
 ค่าใช้จ่ายในมาตรา ๔๓ นะครับ รัฐธรรมนูญนี้ได้เขียนว่า รัฐก็ต้องมีหน้าที่
 ที่จะให้การศึกษ้อบรมแก่เขา ที่อยู่ในมาตรา ๘๑ นอกจากนั้นก็ได้เขียนว่า
 ท้องถิ่นที่มีสิทธิที่จะเข้าร่วมในการจัดการศึกษาของท้องถิ่นกับรัฐในมาตรา ๒๘๘
 ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ เป็นนิมิตหมายที่ดีที่มองเห็นการศึกษาของคนไม่ได้อยู่แค่
 ในโรงเรียน การศึกษาต้องหมายถึงการที่เขาต้องได้ร่วมในทุกสิ่งทุกอย่าง
 และตลอดชีวิตของเขา และสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือการได้ร่วมในกระบวนการเศรษฐกิจ
 นอกจากนั้นแล้วผมคิดว่ารัฐธรรมนูญนี้ได้สร้างให้คนยากจนได้มีโอกาสเข้าสู่
 กระบวนการเรียนรู้ มีโอกาสที่จะได้ร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ได้เข้าร่วม
 ได้มีโอกาสที่จะขอข้อมูล มีโอกาสที่จะได้ร่วมดูแล มีโอกาสที่จะใช้ประโยชน์
 เพื่อการเลี้ยงชีพ และมีโอกาสที่จะได้รับฟังคำชี้แจงต่าง ๆ จากรัฐในเรื่อง
 ของสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย การดำรงชีพ อันนี้ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๘๖
 มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ ผมคิดว่านี่เป็นการ
 ก้าวหน้าที่สำคัญในเรื่องของการศึกษาแก่คนยากจนนะครับ และที่สำคัญเอง
 เขาได้มีโอกาสที่จะพูด เรื่องความทุกข์ของเขา มีโอกาสที่คนจะได้รับความ
 ความทุกข์ของเขาโดยตรง โดยเฉพาะในมาตรา ๒๘ ที่ให้โอกาสบุคคล

ความทุกข์ของเขาโดยตรง โดยเฉพาะในมาตรา ๒๘ ที่ให้โอกาสบุคคล
ที่ถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพให้สามารถยกบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญนี้เพื่อใช้สิทธิ
ทางศาล รัฐธรรมนูญนี้ได้เปิดโอกาสให้ศาลปกครองที่จะลงไปฟังข้อเท็จจริง
และความทุกข์ของเขา ช่วยแปลความทุกข์ของเขามาให้คนรวยในกรุงได้เข้าใจ
เขาไม่มีสิทธินั้นในที่ผ่านมา ผมคิดว่ากระบวนการที่เพิ่มสิ่งเหล่านี้เป็นกระบวนการ
ที่จะพัฒนาให้เขาได้มีโอกาสได้ร่วมในสิ่งต่าง ๆ ร่วมในความสุข ความทุกข์
ของเราทุกคน ผมคิดว่าถ้าเราไม่รับรัฐธรรมนูญนี้ก็เหมือนกับเราได้ตัดโอกาส
คนยากจน จากโอกาสที่จะมีการศึกษาและพึ่งตัวเอง รัฐธรรมนูญนี้เมื่อให้คน
ได้ร่วมในสิ่งแวดล้อม ให้ได้ร่วมเรียนรู้กับคนอื่น ผมคิดว่ารัฐธรรมนูญนี้จะ
สร้างให้คนในประเทศเราได้เริ่มรู้จักที่จะรักคนอื่น รักสัตว์ รักต้นไม้
และเมื่อเขาเป็นผู้นำ เขาก็จะเป็นผู้นำที่สมบูรณ์ เพราะ เขาก็จะไม่ทำร้ายสิ่งนี้

สิ่งที่สำคัญที่สุดผมคิดว่าด้วยกระบวนการที่เราทำร่วมกันนี้ รัฐธรรมนูญนี้จะสร้างเรา เป็นเพื่อนกัน คนที่เข้ามาสู่การเมืองก็จะเข้ามาเพื่อรับใช้เพื่อน เข้ามาก็ฟังเพื่อน ให้เพื่อนได้ติดตาม จะทำอะไรก็ตามเพื่อน และ เมื่อเพื่อนมีความสุข เราก็มีความสุขและ เพื่อนคนนั้นก็ควรจะ เป็นประชาชน เราไม่ควรจะมองว่าการ เข้ามาสู่อำนาจนั้นคือการได้ เข้ามาสู่ตำแหน่งหรืออำนาจที่อยู่บนหัวประชาชน ผมคิดว่ารัฐธรรมนูญนี้ได้สร้างเวทีนั้นที่น่าชมเชย แต่สิ่งสำคัญที่ผมคิดว่า อาจจะขาดไป โดยเฉพาะในปัญหาบ้านเมืองขณะนี้ เราดีของการเคารพเสียดุลรัฐธรรมนูญไม่ได้พูดสิ่งนั้น ในมาตรา ๘๑ ที่พูดว่า รัฐมีหน้าที่ที่จะต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม ที่จริงแล้วถ้าสามารถเขียนว่า ให้เกิดการเสียดุล เราคงจะต้องคิดเรื่องนี้นานมาก ในบ้านเมืองไทย กระบวนการที่จะทำให้การศึกษาสร้างคนของเราให้รู้จักเสียดุล ให้รู้จักมีคุณค่าต่อผู้ต่อยโอกาสกว่า เราคงจะแก้ปัญหาอื่น ๆ ได้ดีกว่ามาก ในอีกประเด็นหนึ่งซึ่งผมคิดว่าน่าจะขาดไป และ เราอาจจะต้องพยายามหาทางกัน ก็คือว่า เมื่อเราคิดว่าจะช่วยให้คนยากจนได้มีโอกาสศึกษาโดยการรวมกลุ่ม โดยการได้ร่วมในเรื่องต่าง ๆ เราน่าจะมีมาตรการหรือมีวิธีการที่สามารถจะจัดสรรงบประมาณลงไปยังชุมชน ลงไปยังองค์กรพัฒนาโดยตรง ในที่ผ่านมารวมบอกว่าเราอยากจะให้ชุมชนเข้มแข็ง ในแผนฯ ๘ ก็ได้พูดอันนี้ไว้วันครบ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่า คนไปช่วยเข้มแข็งขึ้นทุกวันแต่คนที่นั่นอ่อนแอลงนะครบ นับวันคนช่วยก็จะ เข้มแข็งขึ้นเรื่อย ๆ เราก็ต้องแก้ไขสิ่งนี้ ผมคิดว่าอันนี้ คงเป็นปัญหาใหญ่ในการช่วยคนยากจนที่นั่น ในแผนฯ ๘ ได้พูดว่า เราจะเน้นเรื่องการพัฒนาคน และได้พูดคำที่เพราะมากก็คือ เราจะพัฒนาคน เพื่อคน โดยคน ผมถามท่านเลขาฯ สภาพัฒน์ว่าหมายถึงคนไหน เพราะมันมีอยู่ ๓ คน เพราะที่ผ่านมารวมก็พัฒนาเขา เพื่อเรา โดยเรา ผมคิดว่ามันถึงยุคที่เราจะต้องพัฒนาเรา เพื่อเขา โดยเขา ผมยังอยากจะเน้นว่าการศึกษาคือเน้นเรื่องการพัฒนาคน วันนี้เราจะต้องเสียดุลบ้าง เพื่อคนยากจน และผมก็หวังว่า รัฐธรรมนูญนี้ก็จะ เป็นกลไกที่สำคัญที่ทำให้เราทุกคนในบ้านเมืองได้เสียดุล เพื่อคนที่ต่อยโอกาสกว่า ผมคิดว่าถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญนี้จะ ไม่สมบูรณ์ที่สุด แต่ก็ เป็นความหวังที่สุดใน เรื่องของการแก้ปัญหา เรื่องความยากจนโดยการศึกษา ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญคุณสมชาย

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พันตำรวจโท สมชาย
เพศประเสริฐ พรรคประชาธิปัตย์ จากนครราชสีมา ท่านประธานครับ

เพื่อนสมาชิกของรัฐสภาของเราแห่งนี้ได้อภิปรายกันมา ๔ วันเต็ม ๆ แล้ว

เนื้อหาสาระต่าง ๆ ผมเรียนว่าครอบคลุมแทบทุกประเด็นแล้วท่านประธาน

! ขอเรียนว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ท่านได้ให้
ข้อสังเกตอันเป็นประโยชน์เพื่อประโยชน์อันสูงสุดต่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้อยู่แล้ว

เรียนว่าเราได้ยินได้ฟังหลาย ๆ ท่านที่ได้แสดงความคิด ท่าน สสร. เอง

ก็ได้กรุณาชี้แจงค่อนข้างจะโดยละเอียดและเป็นประเด็นที่สำคัญ ท่านหัวหน้า
พรรคชาติไทยก็ได้มาชี้แจงและได้อภิปรายในเรื่องของรัฐธรรมนูญค่อนข้างจะ
ครอบคลุม ๔ วันเต็ม ๆ ครับท่านประธาน

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์)

ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(นครราชสีมา) : ผมขออนุญาตให้มีการปิดอภิปรายครับท่านประธาน

ขอผู้รับทรงครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :

ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่ต้องประท้วง

คุณสมชายครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :

ขออนุญาตสักนิดเถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : กรุณานิ่งลงก่อน

ให้ผมพูดกับคุณสมชายก่อน คุณสมชายเสนอปิดการอภิปรายในคราวเดียวกัน
การอภิปรายไม่ได้ ฉะนั้นเมื่ออภิปรายไปแล้วก็เสนอปิดอภิปรายไม่ได้นะครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตผมไม่ได้อภิปราย ผมให้เหตุผลเท่านั้นเอง แล้วเราพูดมาครบกลุ่ม ๔ วันแล้ว ผมเสนอปิดอภิปรายของผู้รับรองถูกต้องครับ ผมไม่ได้อภิปราย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : นั่นละ เขาเรียกอภิปราย

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ผมไม่ได้อภิปรายครับ

นายสุทัศน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุทัศน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปไตย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก็ได้มีการอภิปรายมาพอสมควร ผมขอเสนอปิดการอภิปรายครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงคุณสุทัศน์ครับ คุณสุทัศน์ท่านประธาน ยังไม่ได้เรียกชี้ให้พูด ทำไมพูดได้ไม่ทราบครับท่านประธาน

นายสาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิ่งฟังการอภิปรายมาตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว มาถึงวันนี้เป็นวันที่ ๔ สมาชิกรัฐสภาของเราได้แสดงความคิดเห็นทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย แสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย ท่านประธานที่เคารพครับ แต่ละประเด็นที่สมาชิกได้อภิปรายนั้น ล้วนแล้วแต่เป็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เตี่ยครับ มีผู้เสนอขอปิดอภิปรายและมีผู้รับรองถูกต้อง

นายสาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ผมจะหารือท่านประธานให้เหตุผลครับ ทางผู้เสนอผู้ตัดขอหารือขอประนีประนอมกันนิดหนึ่งครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายสาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) :
ทุกคนมีเหตุผลและครบถ้วนประธาน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาร่าง
รัฐธรรมนูญของประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้
สสร. พิจารณา ๒๐๐ กว่าวันครบถ้วนประธาน ๓๐๐ กว่ามาตรา แล้วทำไมครบ
ถ้วนประธาน สมาชิก ๖๐๐ กว่าคนเพิ่งจะพิจารณาอภิปรายไปแค่ ๑๐๐ กว่าคน
จะไม่ยอมให้สมาชิกที่รออภิปรายอยู่ ยกตัวอย่างกระผมครบถ้วนประธาน
ยื่นชื่อ เข้าไปแล้วบัญชีรายชื่อของผู้ขออภิปราย ผมเชื่อเหลือเกินว่าอยู่ในมือ
ของท่านประธานไม่ใช่ร้อยครบถ้วนประธาน ๑๐๐ กว่าคนใน ๖๐๐ กว่าคน
ฟังความคิดเห็นแค่ ๑๐๐ กว่าคน อย่างนี้ไม่ยุติธรรมครบถ้วนประธาน
แต่ผมเองในฐานะสมาชิกรัฐสภา กราบขอความกรุณาจากท่านผู้เป็นผู้นำคณะ
ขอความกรุณาเถอะ เห็นแก่รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นแม่บทของชาติ เป็นกฎหมายสูงสุด
เป็นกฎหมายที่สำคัญที่สุดที่จะมาใช้ปกครองคนไทย ๖๐ กว่าล้านคน แล้วท่าน
จะใช้เวลาพิจารณาแค่ ๔ วันหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : แล้วจะเสนอ
ให้เปิดอภิปรายใหม่ครับ

นายสาคร พรหมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) :
ท่านประธานครับ กระผมให้เหตุผลประกอบ แล้วก็ขอความกรุณา
จากท่านครับ ขอความกรุณาให้ถอนเถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่เสนอใช้ใหม่ครับ
เชิญคุณไพจิต

นายไพจิต ศรีวีรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวีรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ในนามสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ
ผมจะขอความกรุณาท่านประธานเพื่อชาติบ้านเมือง ท่านประธานครับ
ผมเคารพในการแสดงข้อคิดเห็นในการเสนอขอปิดการอภิปรายของท่านสมาชิก
แล้วก็เห็นสิทธิ์ที่ผมจะสามารถเสนอเพื่อให้เกิดการอภิปราย แต่กระผมอยากจะ
ขอเรียนท่านประธานว่า ขอเวลาให้กับสมาชิกที่ได้แสดงความรู้สึกในการ
ที่จะแสดงข้อคิดเห็นต่อการพิจารณารัฐธรรมนูญในครั้งนี้ให้กว้างขวาง
แม้ท่านประธานจะให้เวลาเร่งรัดบางท่านไปบ้าง ผมก็คิดว่าท่านนายกฯ เอง
ได้เรียนต่อท่านสมาชิก เรียนต่อพี่น้องประชาชนแล้วว่า จะให้ความเห็นชอบ

ตามภารกิจตามบทบาทที่จะพึงมี แต่หน้าที่ของสภาแห่งนี้จะได้ทำหน้าที่
เพื่อการแสดงข้อคิดเห็นในสิ่งที่ได้มองเห็นว่ายังมีข้อที่จะต้องให้ข้อคิดเห็น
ข้อวิตกต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การทำประโยชน์ให้กับชาติและสังคมนั้นเป็น
ความประสงค์ของทุกท่าน ผมอยากจะขอให้ท่านสมาชิก ท่านสมชาย เพศประเสริฐ
นะครับ ได้กรุณาได้ให้เวลาต่อสมาชิก เรายังมีเวลาที่จะพิจารณากันอีกครับ
ท่านประธานครับ ได้กรุณาได้ถอนเถอะครับ ขอความกรุณานะครับ แล้วเรา
จะได้ดำเนินการอภิปรายต่อไป มีท่านสมาชิกหลายคนที่จะขออภิปรายไว้ครับ
ท่านประธานครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :

ผมขออนุญาตนัดเดอะครับ ท่านประธาน ผมเกรงว่าน้ำท่านประธานตัดสินใจตรงนี้ไป จะเกิดความเสียหายต่อตัวท่านประธานเอง เพราะอะไรรึครับ เพราะท่านประธาน ได้วางหลักเกณฑ์ไว้แล้วว่าเวลาเรียกชื่อจะเรียกเรียงตามพรรคแล้ววนกลับมา อีกครั้งหนึ่ง แต่ปรากฏเป็นเสมือนกับว่าท่านประธานรู้กับพรรคประชาธิปัตย์ หรืออย่างไรไม่ทราบ ท่านประธานไม่เวียนกลับมาทางนี้ครับ ผมก็ยกมือหลายครั้ง ขึ้นมาขอความกรุณาท่านประธานสอบถามหลายครั้ง ท่านก็กลับเข้าไปที่พรรคประชาธิปัตย์อีก แล้วบุคคลผู้นั้นก็เสนออีกอภิปราย ตรงนี้เองครับท่านประธาน แล้วก็การอภิปรายนั้น ยังไม่ถ่วงครับ เกี่ยวกับเรื่องบทเฉพาะกาลยังไม่ได้พูดถึงเลยครับ มาตรา ๓๑๗ พรรคท้าย ที่เปิดประตูให้คนนอกเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรี ผมเตรียมที่จะชี้แจง ในเรื่องนี้ จะถาม สสร. ก็ไม่ได้พูด หรือว่าต้องการจะปิดข้อเท็จจริงเหล่านี้ เหตุการณ์เดือนพฤษภาคมที่ผู้คนตายไปบนถนนราชดำเนิน ต่อสู้ไม่ให้คนนอก เข้ามาเป็น นายกรัฐมนตรี ทำไม สสร. จึงร่างมาตรานี้ออกมาติดอกติดใจ ก็จะเรียนถาม ผมฟังจากทางสภา ก็ไม่มีพูด เรื่องนี้ และผมจะไม่ใช้เวลานี้ในการที่จะแอบอ้าง ไปอภิปรายกับท่านประธานครับ แต่กราบเรียนท่านประธานว่าตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ ครับท่านประธาน เกี่ยวกับตัวท่านครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณสุนัยครับ เราเริ่มต้น ที่พรรคประชาธิปัตย์ไทย เมื่อ ๒๐.๑๐ นาฬิกา ถึง ๒๐.๑๕ นาฬิกา แล้วก็ข้ามไป วุฒิสมาชิก กลับมาที่อุทกศาสตร์ หนีเทศ พรรคความหวังใหม่ เมื่อ ๒๐.๓๖ นาฬิกา แล้วก็ข้ามไปสมาชิกวุฒิสภา แล้วก็กลับมาคุณบรรหาร พรรคชาติไทย แล้วก็ไป วุฒิสมาชิก คุณสุนัย จะให้ผมชี้พรรคอะไรอีก ถ้าไม่ใช่พรรคประชาธิปัตย์

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :

ท่านประธานครับ ผมนับถือท่านประธานเป็นอาจารย์ ไม่ต้องการจะเถียง ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : นี่ผมชี้แจงให้คุณสุนัยฟังว่า คุณสุนัยจะให้ผมชี้ใครถ้าไม่ใช่พรรคประชาธิปัตย์

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :

ผมเห็นท่านประธานชี้ท่านอดีตนายกฯ ชวน พุดไปแล้ว ตั้งแต่นายกฯ ชวน พุดแล้ว ยังไม่กลับมาพรรคชาติพัฒนาเลยครับ ท่านก็กลับไปประชาธิปัตย์อีกครั้งหนึ่งครับ

ฉันนี่ผมเองกราบเรียนท่านด้วยความหวังดีในฐานะลูกศิษย์ของท่าน ขอบพระคุณครับ แต่ท่านจะปิดก็ปิดครับไม่เป็นไรครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คือไม่ได้ว่าทูลพระคงจะได้
พร้อมกัน ก็ดูจากตามลิตส่วนของพรรคมาโดยตลอดนะครับ

นายสุณัย จุตพงษ์ธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) :
ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ไม่ว่าจริงอีกครับท่านประธาน พรรคของผม ๕๒ เสียง ได้พูด
๓ คน แล้วพรรคอื่นน้อยกว่าผมทำไมพูดได้มากกว่าครับ พรรคชาติไทย แล้ว
ท่านให้วุฒิสมาชิกพูด แล้วก็กลับไปวุฒิสมาชิกอีก ผมจึงถามท่านประธานว่า
ตรงที่ผมฝากท่านประธานไว้เท่านั้นเอง แต่ไม่ตั้งใจ แต่ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้
ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณสุณัยครับ ที่สภา ๒ สภา
สมาชิกวุฒิสภาพูดตั้งแต่เมื่อวานจนถึงวันนี้ ๒๐ คน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพูด
จนถึงวันนี้ ๓๕ คน ตามอัตรา ๒ ต่อ ๓ ไม่ได้มีอะไรขาดตกบกพร่อง ที่นี้ผม
ไม่มีทางเสือกนะครับ เมื่อสมาชิกเสนอให้ปิดอภิปราย กรุณาเสนอเปิดอภิปรายอีกครั้ง
ผมก็ได้แต่แนะนำเท่านั้น เจริญครับ

นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์ ผู้แทนราษฎรจาก
จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมฟังจากสมาชิก
หลายท่านได้อภิปรายในช่วงหลังนี้ ผมอยากจะเรียนผ่านท่านประธานว่าเราจะ
หาข้อไปทางฝ่ายที่เสนอปิดอภิปรายได้ไหมครับ เพราะเนื่องจากว่าผมฟังดูแล้ว
หลายท่านอยากจะแสดงความคิดเห็นอยู่ รวมทั้งตัวผมด้วย ในหมวดของ
บทเฉพาะกาล ซึ่งมีหลายข้อซึ่งจะต้องอภิปรายกันกว้างขวาง เมื่อสักครู่
ผมเชื่อว่าท่านผู้นำฝ่ายค้านได้ใช้เวลาของสมาชิกพรรคประชาชนธิปไตยไป
พอสมควรทีเดียว ผมนั่งฟังอยู่ประมาณเกือบ ๑ ชั่วโมงครับ ท่านประธาน
ที่เคารพครับ พวกเราในฐานะพรรคความหวังใหม่เกือบจะยังไม่ได้พูดเลย
ผมมีรายชื่อสมาชิกพรรคความหวังใหม่อยู่หลายท่านที่เตรียมตัวจะพูดอยู่
เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านประธานน่าจะใช้อำนาจ
ท่านประธานหาข้อไปทางสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เสนอให้ปิดอภิปราย น่าจะ
เปิดโอกาสให้กับสมาชิกท่านอื่น ๆ ได้แสดงความคิดเห็นบ้าง ขอบคุณ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกก็ขอหาหรือกันมา
ตั้ง ๒ - ๓ ท่านแล้ว ท่านผู้เสนอญัตติก็น่าจะไม่ยอมถอน

นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านยังไม่ได้หาชื่อเลยครับ เพียงแต่ว่ามีการอภิปรายขอหรือของท่านนั้นเอง
ท่านลองหาหรือดูสิครับว่าถ้าท่านไม่ยอมก็คงจะมาว่ากันต่อ ผมเห็นว่าสมาชิก
หลายท่านก็คงอยากจะอภิปรายต่อครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ครับ
ผมขอหาชื่อตามสมาชิกแนะนำ จะกรุณาถอนไหมครับ

นายสุทัศน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าท่านประธาน
ก็ได้นั่งฟังการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ ๔ วัน ฉะนั้นผมจึง
ขอป็นยันเป็นเอกสิทธิ์เพื่อให้ปิดการอภิปราย ขอบคุณครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ คุณขจิตร์ใช้ไหมครับ
นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ท่านประธานที่เคารพ ผมขอความกรุณาท่านประธาน คือ ๔ วันที่ผ่านมามี
ความพยายามในการที่จะรวมหมวดวันละ ๓ ครั้ง ผมก็เห็นว่ามีความดีผล
แล้วความพยายามที่จะรวมหมวดก็มาจากทางซีกรพรรคประชาธิปัตย์ทั้งสิ้น
แล้วแต่ละครั้งที่จะรวมหมวดท่านประธานก็ดำเนินการให้ที่ประชุมปรึกษาแล้ว
ปรึกษาอีกทั้ง ๆ ที่สมาชิกคนเดิม ผมก็ไม่ว่าอะไร เมื่อที่ท่านประธานก็บอกว่ามี
รายชื่อทั้งหมดแล้วถึงประมาณสี่สี่ ผมกำลังสงสัยจะปรึกษาว่าทำอย่างไร
ถึงจะได้อภิปราย เมื่อนี้ผมเกรงจะเสียหายท่านประธานเหมือนท่านผู้บัญชา
คือเมื่อกี้ประธานชี้สุดท้ายก็คือชี้คุณสมชาย พรรคประชาธิปัตย์ เสร็จแล้วก็ไปชี้
คุณสุทัศน์ ธรรมเพชร พรรคประชาธิปัตย์อีก ดูเหมือนว่ามีความพยายาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมไม่ได้ชี้

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ไม่ได้ชี้ ทำไมคุณสุทัศน์พูดได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณสุทัศน์เสนอขึ้นมาเอง

แล้วก็มีผู้รับรอง คุณจะให้ผมปฏิเสธตรงนั้นได้อย่างไร

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
เสนอขึ้นมาเองได้หรือครับ ท่านประธานครับ โดยข้อบังคับถูกขึ้นมาเสนอเอง
ได้เลย ท่านไม่ได้อนุญาตหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณได้ยื่นผมอนุญาตใหม่ละ
เปิดเทปดูสิ

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ท่านไม่ได้อนุญาตแล้วถูกต้องหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : แล้วคุณจะไม่ปฏิเสธว่าไม่มี
ข้อเสนอใหม่

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
การเสนอโดยที่ท่านไม่อนุญาตถูกต้องตามข้อบังคับข้อไหนครับ ท่านประธาน
ขอความรู้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : สมาชิกเขาก็เสนอญัตติขึ้นมา
แล้วมีผู้รับรองก็ใช้ได้

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
โดยประธานไม่อนุญาตหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมไม่ได้บอกว่าคุณไม่อนุญาต
หรือผมอนุญาต แต่ว่ามีสมาชิกเสนอ

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ท่านใช้ข้อบังคับข้อไหนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เมื่อสมาชิกเสนอขึ้นมาแล้ว
เราจะปฏิเสธความไม่มีอยู่ไม่ได้

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
มีข้อบังคับให้เสนอ ที่ประชุมนี้ต้องมีระเบียบนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็ใช่ แต่จะต้องมีมติ ผมถึง
ถามว่าแล้วจะมีเสนอไหม

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
สมาชิกที่จะเสนออะไรที่ท่านประธานต้องอนุญาต แล้วยกมือขึ้นพันสี่หระครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณชัชวาลย์ นิ่งลง
เถอะครับ อย่าเถียงกันเลย ถ้าจะเสนอก็กรุณาเสนอ

นายชัชวาลย์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ผมไม่ได้เถียงท่านประธานครับ ผมกำลังต้องการให้มาตรฐานการประชุมนี้
ผมเคารพท่านประธาน ผมเป็นสมาชิกในห้องประชุมนี้ เมื่อที่ท่านประธาน
บอกว่าอยู่เฉย ๆ แล้วเสนอขึ้นแล้วรับรองก็ใช้ได้ เอาแบบนี้หรือครับ ท่านจะ
เอาแบบนี้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็เหมือนกับที่พูดกัน
แล้วจะปฏิเสธว่าไม่ได้พูดกันไม่ได้ไหมล่ะ

นายชัชวาลย์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ผมปฏิเสธไม่ได้พูดไม่ได้ แต่ผมว่าการเสนอนั้นไม่ถูกต้องข้อบังคับ แล้วท่าน
จะให้ใช้ไหมครับ ท่านประธานต้องมีข้อบังคับ ผมเคารพท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมก็มีข้อบังคับ ก็เมื่อสมาชิก
เขาเสนอเป็นญัตติขึ้นมา คุณจะให้ผมปฏิเสธญัตตินั้นได้อย่างไร

นายชัชวาลย์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
การเสนอไม่ถูกต้อง ท่านรับรองได้อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : มันไม่ถูกต้องตรงไหน
ในเมื่อสมาชิกเขาเสนอขึ้นมาแล้ว

นายชัชวาลย์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
วิธีการเสนอไม่ถูกต้องข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : นั่นก็เป็นการที่สมาชิกเรา
มักจะถูกขึ้นพูดโดยที่ประธานไม่ได้ชี้หรือไม่ได้อนุญาตให้พูดเสมอ แล้วเราก็
อนุโลมกันมาโดยตลอด เราก็ไม่เคยปฏิเสธ

นายชัชวาลย์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ไม่จริงครับ ท่านประธานไม่เคยชี้ใครพูดโดยที่ท่านไม่อนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็เห็นพูดกันมาอยู่ตลอด
นายชัชวาลย์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :

ไม่มีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : อย่าเถียงกันเลยครับ
ก็เสนอเปิดมาสิครับ

(นายสุวโรช ทะลิ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร)

ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

นายสุวโรช ทะลิ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ผมขอ
ประท้วงผู้กำลังอภิปรายครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุตรธานี) :

ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตให้ท่านประธานให้ข้อมูลผมก่อนครับว่า
การเสนอใด ๆ ถ้าไม่มีคนรับรอง ถ้าหากมีการเสนอในที่ประชุมกระทำได้
ใช้ไหมครับ ผมขอคำยืนยันจากท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มีคนรับรองก็ทำไม่ได้
ข้อเสนอฉันตกไป แต่เมื่อคนรับรองแล้วข้อเสนอฉันถูกต้อง

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
โดยที่ท่านประธานไม่ต้องอนุญาตให้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมไม่ได้อนุญาตครั้งแรก
แต่ถ้าเมื่อเกิดเหตุมีการเสนอขึ้นมาแล้วจะปฏิเสธว่าไม่มีข้อเสนออีกไม่ได้

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
การกระทำอย่างนี้ใช้เป็นการทัศนคติออกไปให้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ไม่ได้

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ไม่ได้ แล้วครั้งนี้ทำไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็เสนอไปแล้วคุณจะให้ผม
ทำอย่างไร

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ยกเลิกได้ถ้าไม่ถูก มีข้อบังคับ ท่านประธานต้องทำตามข้อบังคับครับ
ผมเคารพท่านประธานมากนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ถ้าอย่างนั้นผมอนุญาตเขา

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
อนุญาตคุณสุทัศน์ ธรรมเพชร ให้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมอนุญาตให้คนที่เสนอ

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ครับ ขอบคุณมากครับที่ทำถูกต้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เสิร์คุณอรุณดิษฐ์ครับ

นายอรุณดิษฐ์ ทวีพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
ขออนุญาตท่านประธานที่เคารพ กระผม อรุณดิษฐ์ ทวีพลสิทธิ์ พรรคความหวังใหม่
จากนครพนม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเอง
ก็มีความเคารพท่านประธานทั้งในสภานี้และนอกสภา และมีความชื่นชมใน
การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่ท่านเป็นแม่แบบของการประชุมในรัฐสภานี้มาโดยตลอด

แต่ฉันนี่กระผมสงสัยในถ้อยคำปฏิบัติหน้าที่ของท่านประธาน ผมเองนั้นได้เจออภิปราย
 ในจีนแรกและ ท่านประธานได้ถามว่าทำไมผมได้อภิปราย ซึ่งวันนั้นเป็นการอภิปราย
 ในคำปรารภของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ซึ่งเมื่ออภิปรายไปแล้ว ผมก็หวังว่าเมื่อ
 อภิปรายรวมหมดก็คงจะมีโอกาสได้อภิปรายอีก ซึ่งวันนี้ผมได้มีชื่ออยู่ในรายชื่อ
 ผู้ที่จะอภิปรายและผมก็ยังมีปัญหาบ้างมีสิ่งที่ยังใจที่จะถาม รสช. สสร.
 ของประธานอภิปราย เพราะตอนนี้ทำใจผมคิดถึง รสช. ก็อยากจะมีเรื่องที่จะ
 สอบถามอีกที่ยังติดอยู่ในใจ ถึงแม้ว่าจะมีสื่อมวลชนหลายกลุ่ม และก็อาจจะมีความ
 รู้สึกของสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้บ้างท่านว่าอภิปรายเวียนเวียน ซ้ำซาก แต่ใน
 ส่วนของผมเองนั้นผมเห็นว่าคุณค่าความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ส่วนมีเกียรติ
 ส่วนหนึ่งสิ่งที่น่าสนใจทั้ง ถึงแม้ว่าจะอภิปรายในประเด็นที่ใกล้เคียงกัน
 แต่เราจะปฏิเสธไม่ได้ว่ามีคุณค่าเห็นของสมาชิกรัฐสภา ซึ่งเป็นผู้แทนของ
 ประชาชน สสร. ท่านก็ถือว่ามาจากประชาชน สมาชิกรัฐสภานี้ก็ถือว่ามาจาก
 ประชาชนเหมือนกัน เราก็ต่างทำหน้าที่ ท่านประธานที่เคารพครับ
 อย่างลูกสี่ลูกคนเลยครับ เพราะว่าถ้าทำเช่นนั้นแล้วประชาชนทางบ้านจะสงสัย
 รัฐธรรมนูญเป็นแม่แบบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณอรรถสิทธิ์ครับ ผมขอให้
 คุณถอนคำพูดคำว่า ผมลูกสี่ลูกคน ผมปฏิบัติตามข้อบังคับฉบับทั้งสิ้น ถ้าสมาชิกเสนอ
 ผมก็ต้องว่าไปตามข้อเสนอนั้นและก็ยังไม่ต้องว่าจะปิดกันหรือไม่มีปิด ยังไม่ได้
 ลงคะแนน

นายอรรถสิทธิ์ ทวีพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
 ผมเคารพท่านประธาน ผมขอลงคำว่าคุณสี่ลูกคน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอบคุณครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทวีพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
 ผมขอใช้คำว่า อ่าครับร้อนเลยครับ แทนคำว่า ลูกสี่ลูกคน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ผมก็ไม่ได้ร้อนร้อนนะ ผมไม่ได้
 มีความรู้สึกอะไรต่อการอภิปรายครั้งนี้

นายอรรถสิทธิ์ ทวีพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) :
 ขอบพระคุณครับ ผมเห็นว่าสมาชิกที่อยู่ในสภาแห่งนี้และผมเชื่อว่าประชาชนที่อยู่

ทางบ้านถึงบอกว่าจะทราบข้อเท็จจริงถึงข้อดี ข้อเสีย ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เราจะเห็นว่าการอภิปรายในสภาหลากหลายมาก ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องรับฟัง เพราะฉะนั้นถ้าที่จะต้องขยายต่อไปในการที่จะให้สมาชิกที่ยังไม่อภิปรายได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นต่อไป ไม่เช่นนั้นสภานี้ก็อาจจะถูกประณามว่าเผด็จการนะครับ ต้องระวังในข้อนี้ด้วยครับ ผมไม่ได้ว่าใครนะครับตรงนี้ แต่ผมเกรงว่าจะรวบรัดตัดตอนมากเกินไปครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกครับ เกี่ยวกับผมพูดมาก่อนนะครับ โดยที่มีข้อเสนอให้ถอดอภิปรายแล้วเราจะต้องขอมติ แต่เนื่องจากความคิดเห็นของสมาชิกยังคงค่อนข้างจะร้อนแรง ถ้าเรามีมติกันในขณะนี้น่าจะเกิดปัญหาขึ้นในทางที่จะร่วมมือกันต่อไป เพราะฉะนั้นเวลาทีล่วงเลยมานานพอสมควรแล้ว ผมขอเปิดประชุมวันนี้ แล้วพุ่งนี้เลื่อนไปประชุม ๘ โมงครึ่งตามปกติครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๐๕ นาฬิกา

ศูนย์ข่าว และพิมพ์ดีด